Koviloor Digital Library

உ

திருப்பா

திட்பம் எனும் உரையுடன்

முதற்புத்தகம்

ACC.No. 44037
R 65 - வள்ளு

பாம்பன்

ஸ்ரீமத் குமாரகுருதாச சுவாமிகள்

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

4/5

ஓம் குஹப்ரஹ்மணே நம :

அத்தியாச்சிரம சுத்தாத்துவைத வைதிகசைவ சித்தாந்த ஞானபானு

பாம்பன் :

ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பா வென்னு மூலமும்,

திட்ப மென்னு முரையும்

முதல்புத்தகம்

KOVILOOR ANDAVAR
A. No. 44037
LIBRARY, KOVILOOR

வெளியீடு
ஸ்ரீலஸ்ரீ இராமச்சந்திரசுவாமிகள்
ஸ்ரீமத்பாம்பன் சுவாமிகள் திருக்கோயில்
திருப்பரங்குன்றம் - மதுரை - 5. போன் : 882709

N. ஜெயராமன்
குமரகுரு நூலகம்
27, புஷ்பாவதி அம்மாள் தெரு, சென்னை – 600 033.

மகாதேஜோமண்டலத்தார்

2000

Koviloor Digital Library

நூற்சிறப்பு

நேரிசை வெண்பா

எழுத்திறைபோ லக்கலந்தெல் லாமியக்கா நிற்கு
முழுத்தலைவன் மார்க்க முழுதும் – வழுத்திக்
கருப்பா சயவல்ல கண்டக்கைப் போட்டுந்
திருப்பா வெனுமதுரத் தேன்.

முதற்பதிப்பு	–	1899	– 500	பிரதிகள்
இரண்டாம்பதிப்பு	–	1920	– 150	பிரதிகள்
மூன்றாம்பதிப்பு	–	1974	– 500	பிரதிகள்
நான்காம்பதிப்பு	–	2000	– 1000	பிரதிகள்

விலை : 95/-

ஹைடெக் ஆப்ஸெட் (பி) லிமிடெட்
நெ. 1, அங்கமுத்து நாயகன் தெரு, இராயப்பேட்டை,
சென்னை – 600 014. போன் : 8552697, 8546681

Koviloor Digital Library

முதற்புத்தகம்.

இதனுளடங்கியவை.

எண்.	விடயம்.		பக்கம்.
1.	நூற்சிறப்பு – வெண்பா.	...	
2.	நூன்முகம்.	...	11
3.	திருப்பாமூலமுந் திட்பமென்னுமுரையும்.	...	23
4.	வேதாந்த சித்தாந்த சமரசபடம்.	...	115
5.	திருப்பத்தட்டவணை.	...	**B** 10
6.	திருப்பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.	...	**B** 10
7.	மேற்கோட் பனுவல்களின் பெயர்கள்.	...	**B** 12
8.	விடயங்களும் பக்கங்களும்.	...	**C** 17

திருப்பத்தட்டவணை.

திருப்பத் தெண்.	திருப்பத்தின் பெயர்.	பக்கம்.
	கடவுள் வணக்கம்.	23
1.	கருணைக்குகப்பிரமம்.	110
2.	ஆனந்த பூர்த்தியுரம்.	136
3.	திவ்விய சுப்பிரமணியம்.	178
4.	பரிபூரணானந்தம்.	218

Koviloor Digital Library

குருவருள்

பதிப்புரை

திருப்பா எனும் அதியற்புத ஞான சாத்திரத்தை சுத்தாத் வைத வைதிக சைவ சித்தாந்த ஞான பானுவாம் பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள் தேனீ பல மலர்களினின்றும் மதுரத் தேனை சேகரிப்பது போல வேதம், ஆகமம், சைவத் திருமுறைகள், ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாத சுவாமிகள் போன்ற அருள் நெறிச் செல்வர்கள் ஆக்கிய ஞான சாத்திரங்கள் அனைத்தையும் துல்லியமாக ஆராய்ந்து, சைவ நெறியார்கள் கொள்ள வேண்டியது சுத்த அத்வைத வைதிக சைவ சித்தாந்த மார்க்கம் தான் என்றும், ஏக தெய்வ - ஏக மூர்த்த வழிபாடே இதயார்ச்சனைக்கு உகந்தது என்றும், அறுமுகச்சிவ வழிபாடே மிகச் சிறந்த முறையென்றும், இவ்வழிச் செல்லோர் சிவசாயுச்சிய பதவியை இப்பிறவியிலேயே எளிதில் எய்தலாம் என்றும் சாதித்துள்ளார்கள்.

தமிழில் இந்நூல் போன்ற சைவ சாத்திரநூல் ஒன்று உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் இதுகாறும் ஆக்கப் பட்டதில்லை எனலாம். ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த அனைத்து நூல்களும் வேதமேயாகும். பரிபூரணானந்த போதம், தகராலய ரகசியம் ஆகிய நூல்களுக்கு பிறரைக் கொண்டு கருத்துரை பெற்று, விசேடவிளக்க உரை மட்டுமே தாங்கள் அருளிய ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் இந்நூலின் முதல் 43 பாக்களுக்கு தாங்களே விசேடஉரையுடன் கருத்துரையும் வேதத் தமிழால் திட்பம் என்னும் பெயரில் அருளியது இந்நூலின் பெருமையை எடுத்துக் காட்டும். இது முதற்புத்தகமாக தனியே அச்சிடப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 1100 பாக்களைக் கொண்டது இந்நூல். மிகுதியுள்ள 1057 பாக்களுக்கு உரை இல்லாதது பெரும் குறையாக இருந்தது. இந்நூலின் தத்துவங்களையும், பொருளையும் உரையின்றிப் புரிந்து கொள்வது இயலாத ஒன்றாகும். நமது சுவாமிகள் மீது மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டொழுகும் மயவிஞ்ஞான கலாநிதி பேராசிரியர் டாக்டர் சபாரத்தினம் அவர்கள் இந்த 1057 பாக்களுக்கும் மிக அழகிய முறையில் சற்குரு மானச சௌரப மாருதம் என்னும் பெயரில் உரை எழுதி வழங்கியுள்ளார்கள். இது மாபெரும் சிவ புண்ணியமாகும். டெல்லி அன்பர் டாக்டர் M. குப்புசாமி அவர்கள் அணிந்துரை வழங்கிஉள்ளார்கள்.

திருப்பரங்கிரி - பாம்பன் நகர் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகளின் ஆலய கர்த்தா ஸ்ரீலஸ்ரீ இராமச்சந்திர சுவாமிகள் இந்த ஞான நூலினை வெளியிடும் பணியில் பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளாகள். மற்றும் இந்நூல் வெளியீட்டில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த பேரன்பர்கள் திருவாளர்கள், சத்குரு, V. திருஞானம், அவரது சோதரர்கள், ப. வேணுகோபாலன், த. இராஜரத்தினம், G. ஜானகிராமன், A. கதிர்வேலு ஆகியோர்களுக்கும் குருவருளும் திருவருளும் சித்திக்க விழைகிறேன்.

ஆத்திக அன்பர்களும், அறுமுகப்பரமன் பக்தர்களும், ஸ்ரீமத்சுவாமிகள் அடியார்களும் இந்நூலின் பெருமையுணர்ந்து பக்தியோடு பூசித்துப் பொருள் உணர்ந்து படித்துப் பாரெல்லாம்போற்ற வாழ்ந்து பர முத்தி பெற்றுய்வார்களாக.

குமர குரு இல்லம்
27, புஷ்பாவதி அம்மாள் வீதி
சென்னை - 600 033.
போன் : 4893298

அடியார்க்கடியேன்
N. ஜெயராமன்

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ மயூரநாதப் பெருமான்

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

குருவருள்

திருப்பா

நூற்சிறப்பு முன்னுரை

மயவிஞ்ஞான கலாநிதி
பேராசிரியர். Dr. S.P. சபாரத்தினம்
இயக்குநர். இந்தியப்பண்பாட்டு ஆய்வுநிறுவனம். சென்னை.

உயர்ச்சியும் தனிச்சிறப்பும் வாய்ந்த ஆன்மிக விஞ்ஞானம். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானால் 'திருநெறி' எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. திருநெறி எனப்படும் ஓர் உயர்தனிச் செந்நெறி, ஆகம சித்தாந்த நெறியே. ஆகம சித்தாந்தம் என்பதும் சைவசித்தாந்தம் என்பதும் ஒன்றேதான் எனினும் 'சைவசித்தாந்தம்' இன்றைய காலகட்டத்தில் பல பேத உணர்வுகளுக்கு இடம் கொடுத்துத் திசைமாறிச் சென்றுவிட்ட காரணத்தால், விஞ்ஞானக் கொள்கை சிதைவுறாமல் பொலிவும் மலர்ச்சியும் பொருந்தப் பெற்றதாக உள்ள தனித்தமிழ்மரபை நான் ஆகம சித்தாந்தம் என்ற பெயராலேயே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகமசித்தாந்த நுட்பங்கள் அனைத்தையும் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் முழுமையாக வெளிப் படுத்துகின்றன என்று கூறுவதற்கில்லை. இக்குறையை பூரணமாக நிவர்த்தி செய்த சிவபுண்ணியப் பெருமையும் சீர்த்தியும் சற்குரு பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகளையே சேரும். சுவாமிகள் அருளியுள்ள பரிபூரணானந்த போதம், தகராலயரகசியம், திருப்பா என்னும் மூன்று திருமுறைகளும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழுக்கும் சைவ உலகிற்கும் கிடைத்துள்ள மிகப்பெரிய வைரக் கிரீடங்கள் ஆகும். இம்மூன்றனுள் திருப்பா என்பது தன்னிகரில்லாத் தகவும் தரமும் வாய்க்கப் பெற்றது. ஒரு முழுமையான, மாசு கலவாத, சிவசுக மயமான ஆன்மிக வாழ்க்கைநிலையை அனுபவிக்க விரும்புவோர் வேறொன்றையும் பயிலாது திருப்பா என்னும் நூல் ஒன்றைமட்டும் பயின்று உணர்ந்து பக்குவமும் அனுபவமும் பெற்றாலே போதுமானது. இவ்வாறு கூறும்போது சுவாமிகளில் மற்றைய நூல்களைப் பயில வேண்டிய அவசியம் இல்லை எனக் கூறுவதாகக் கொள்ளக் கூடாது. திருப்பா எனும் நூல் ஒன்றை உணர்வதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, சுவாமிகளின் ஏனைய நூல்களைப்பயின்று அதற்கேற்ற தகுதியும் மன வளமும் வாய்க்கப் பெற்றவராக நம்மை ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

சிவபெருமானுக்குரிய ஆகமவடிவம், சைவாகம நூல்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. காமிகம் முதலான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுள் எந்த எந்த ஆகமம், சிவவடிவத்தில் எந்த எந்த அங்கமாக அமைந்துள்ளது என்பதை விளக்கமாக உணர்ந்து கொண்டு, ஆகமத்திருமேனி தாங்கிய சிவபரம்பொருளை வழிபடுதல் சிவவழிபாட்டின் இன்றியமையாத அங்கமாகும். இத்தகைய ஆகமத்திருமேனியில், மகுடம் என்னும் ஆகமம் மணிமகுடமாக விளங்குகிறது எனப் பல ஆகமங்களும் கூறுகின்றன. சற்குரு பாம்பன் சுவாமிகளுக்குரிய திருமேனியையும் இவ்வாறு ஆறுமண்டலத் திருமுறைகளின் சொரூபமாக நாம் தியானிப்போமானால், அத்திருமேனிக்குரிய மணிமகுடமாகத் திருப்பா என்னும் செழுந்தமிழ்மறை சிறப்புறப் பொலிகின்றது என அனுபவபூர்வமாக உரைக்கலாம்.

Koviloor Digital Library

இத்திருநூல்கள் சுவாமிகளால் அருளப்பட்டு, நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகியும், தமிழ்மக்கள் குறிப்பாகத் தமிழ் அறிஞர்கள் இவற்றை உணர வேண்டிய அளவுக்கு உணர்ந்துள்ளனரா எனும் கேள்வி எழுமாயின், இல்லை என்றுதான் பதிலுரைக்க வேண்டிவருகின்றது. தனித்தமிழ் பற்றி வறட்டுக்கூச்சல் போடுவோர், இவற்றைத் தொட்டேனும் பார்த்திருப்பார்களா? சுவாமிகளின் நூல்களில் வாய்மைத்தமிழின் வளப்பசும் தென்றல் எந்த அளவுக்கு மணம் வீசி அலைபாய்கிறது என்பதை உணர ஓரளவேனும் முயன்றிருப்பார்களா?

ஆய்தல் என்பது வேறு, உணர்தல் என்பது வேறு. Analytical and research - oriented reading of a text is different from the actual and intuitional realisation of the message of that text. திருக்குறள், ஆராயப்பட்டுள்ள அளவுக்கு நன்கு உணரப்படவில்லை எனக் கூறலாம். ஏறக்குறைய முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு வடமொழி-தென்மொழி இரண்டின் எல்லைகளையும் உணர்ந்திருந்த என் தீக்ஷா குருநாதர்,

"மற்றும் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடம்பு மிகை"

என்னும் திருக்குறளைப் பத்து விதங்களில் பிரித்துக்காட்டி தத்துவரூபம் முதல் சிவபோகம்வரை எண்ணப்படும் தசகாரியங்களை இந்தக் குறள் எவ்வாறு பிரதிபலித்துக் காட்டுகிறது என்பதை விளக்கினார். அந்த விளக்கவுரை, பரிமேலழகர் உரை முதலான வேறு எந்த உரைகளிலும் காணப்படாத ஒன்று. என் ஆசிரியர் பிரான், எடுத்துரைத்த அத்தனை விளக்கங்களும் இன்னும் என் உள்ளத்தின் ஆழ்தளத்தில் பதிந்துள்ளன. அவர் கூறிய உரை உணர்வுரை; ஆய்வுரை அன்று, ஆய்தலைக் காட்டிலும் உணர்தல் முக்கியம். சிவஞானபோதம் மொழிபெயர்ப்பா, மூலமா என ஆய்வதைக் காட்டிலும் சிவஞானபோதம் என்ன கூறுகிறது என்பதை உணர்தலே முக்கியம். இக்கருத்து சுவாமிகளின் நூல்களுக்கு மிகமிக நன்றாகப் பொருந்தும்.

இலக்கியச் செறிவு, தத்துவச் செறிவு, இறையருட் செறிவு முதலான அனைத்துவிதமான செறிவுகளும் நிரம்பப் பெற்றுள்ள சுவாமிகளின் திருநூல்கள், உணரவேண்டிய முறைப்படி அடியார் பெருமக்களால் உணரப்படவேண்டும். முழுமை முருகு அல்லது முருக முழுமை என்பதைச் சுவாமிகளின் அருள்வாசகங்கள் வாயிலாக நமக்குச் சொந்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு சொந்தப் படுத்திக் கொள்வதுதான் உண்மையிலேயே யோகம் அல்லது தவம் எனக் கூறவேண்டும். சொந்தப் படுத்திக் கொள்வதற்கு, குறுகிய மனப்பான்மையையும் பேத உணர்வுகளையும் களைந்தெறிந்துவிட்ட எல்லோர்க்கும் உரிமை உண்டு.

சுவாமிகள் அருளியுள்ள திருப்பா, சுவாமிகளின் ஆறுமண்டலம் எனப் பெயரிய நூல்மண்டலத்துள் ஐந்தாவது மண்டலமாகத் திகழ்வது. கடவுள் வணக்கப் பாடல்கள் மூன்று, **110** திருப்பதிகங்கள், முதல் நான்கு திருப்பதிகங்களுக்கு சுவாமிகளே வரைந்துள்ள வேதாகமசாரமயமான விரிவான விளக்க உரை, **109** ஆம் பதிகத்தின் ஏழாவது பாடலுக்குரிய விளக்கக்கட்டுரை

Koviloor Digital Library

108ஆம் பதிகத்தின் மூன்றாவது, நான்காவது பாடல்களுக்கு வரைந்துள்ள பெருமிறைக் கவியுரை, அரிதின் உணர்ந்து ஞானபோனகம் பெறக்கூடிய வகையில் சுவாமிகளே வரைந்துள்ள அரிய பெரிய குறிப்புரைகள் தனியே ஒருநூலாக அச்சிட்டு வெளியிடும் அளவுக்குத் தகவும் தரமும் செறிந்த சுவாமிகளின் நூன்முகம் - இவை அனைத்தையும் கொண்டு.

> *"ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய*
> *முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி*
> *மின்னுறழ் இமைப்பிற் சென்னிப்பொறப்"*

என நக்கீரனார் காட்டும் அறுமுகப் பரமனின் திருமுடி போன்று தனிப்பெரும் நிலையில் தணியாப் பேரொளி கொண்டு விளங்குவது திருப்பா.

தாம் அருளிய நூன்முகத்தில் திருப்பா என்பது பற்றிச் சுவாமிகளே கூறும் விளக்கம் நன்கு உணரத்தக்கது.

"திருப்பா என்பது மேம்பட்ட பாக்களினால் ஆகிய நூலைக்குறித்தலால் அடையடுத்த கருவியாகுபெயராம்; 'பா' என்னும் முதற்கருவியின் பெயர் அதன் காரியமாகிய நூலிற்காதலின். அன்மொழித் தொகையாகக் கொண்டு மேம்பட்ட பாக்களை உடைய நூலென நுவலினுமாம். திருப்பா = மேன்மையாகிய பாட்டு எனிற் பண்புத்தொகையும் மேன்மையுடைய பாட்டு எனின் இரண்டனுருபும் பயனும் தொக்க தொகையுமாம். திரு+பா எனப்பிரிக்க திரு=மேம்பாடு என்னும்பொருளைப்பயக்குமோ ரடைமொழி. அந்த மேம்பாடு - அழகுடன் ஆக்கப்பட்டு முழுமுதற்கடவுள் தோத்திரமாகவும் சாத்திரமாகவும் சுடரும் தன்னை, ஓதுவார் உணர்தற்பொருட்டு, எல்லா எழுத்துக்களிலும் விராய்நிற்கும் அகரம்போல எப்பொருளிலும் கலந்துநின்று யாவையும் இயக்காநின்ற அக்கடவுள் என்னும் வத்துநிச்சயம் இவ்வாறு கோடற்பாலதன்றாம்; இவ்வாறு கோடற் பாலதாம்; ஆமதனை அடைதற்குரிய பூர்த்திமார்க்கமும் இன்னதாம் எனப்புகழ்ந்து தான் கூறுமதரானே, கருப்பப்பையுள்படும் கையாறு என்னும் கைப்பினைப் பாறச்செய் பேரின்பம் என்னும் தேறலை அளித்திடலாம்."

சுவா.மிகள் இங்கே குறிப்பிடும் 'மேன்மை ' என்பது, தத்துவமயமாகவும் தத்துவ எல்லையைக் கடந்தும் சர்வவியாபகப் பொருளாக விளங்கும் சண்முகத் திருவருள் விலாஸம்.

சுவாமிகள் இத்திருநூலை இயற்றும்போது எத்தகைய மனோ பாவனையோடு விளங்கி இருக்கக் கூடும் என்பதை ஓரளவு நன்கு உணரமுடிகிறது. வேதங்களின் முடிபான பொருள் இதுதான் என்பதை விளக்கிக் காட்டி வேதநெறியைச் செம்மைப்படுத்திய தென்னாட்டு முனிபுங்கவர்களால் இயற்றப்பட்ட 108 உபநிடதங்களின் கருத்துக்களைப்பற்றிய தெளிவான சிந்தனை:- ஸ்காந்தபுராணம் முதலான பெரிய புராணங்களில் இடம்பெற்றுள்ள ஞானமண மயமான அருள்நிகழ்ச்சிகள், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றைப்பற்றிய சிந்தனை:- தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் முதலானவற்றில் காணப்படும் கட்டுக் கோப்பான தமிழ் அமைப்பு முறை பற்றிய சிந்தனை, - பன்னிரு

Koviloor Digital Library

திருமுறைகள், சித்தாந்த நூல்கள் முதலானவை வெளிப்படுத்தும் ஆன்மவிஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய சிந்தனை:- என மெய்ஞ்ஞான சிந்தனாயோக மகாபாவனையில் தம்மை இருத்திக் கொண்டு சுவாமிகள் இந்நூலை இயற்றியருளியுள்ளார்கள்.

"புவனமீது பன்மரபினார்" எனும் 77 ஆம் பதிகத்தைப் பாடும்போதும்,

"வண்மை இருக்கின் ஐதரேய மகாவாக்கியமம் பரப்பிரமம்
ஒண்மை ஞான சொருபமென்றே உணர்த்த அதற்கோர் முரணாக
வெண்மை எனுமஞ் ஞத்துவமும் மேவும் அதுவென் பதை மறுத்தவ்
வுண்மை யுடையெம் பெருமாற்கன் புறுவார் சரண்எம் சிரமேலே"

(49 ஆம்பதிகம். 1)

என்பது முதலான பாடல்களைப் பாடும் போதும் சுவாமிகள் வேத - உபநிடதங்களின் சாரம் பற்றிய சிந்தனையில் இருந்திருக்கிறார்கள்.

"ஆரணத்தில் ஆகமத்தில் ஏனையருள் முறைகளிலோர்
அருவுருவு நாமநடு அந்தமாதி
நீரணவும் குறிநிறமொன் றில்லறிவு மயமாக
நிறைககன மேபிரமம் என்றல் போலச்
சீர்அவிரு மைப்படி ந்த கண்ணாள் என் றெழுந்தவொரு
செய்யுள்; திரு மாலுமெனும் தூக்கிவற்றால்
பூரணஞ்சொல் கடவுளியா ததுநீயென் றிறைஞ்செனது
புகர்துமிக்க நினைதியொரு கருணைத் தேவே"

- என்னும் பாடலைப்பாடும் பொழுது சுவாமிகள் ஆரணம், ஆகமம் என்னும் இவற்றோடு திருமுறைகளைப்பற்றிய ஆழ்ந்த பாவனையிலும் இருந்துள்ளார். "மைபடிந்த கண்ணாளும்" எனத் தொடங்கும் தேவாரப்பாடலும் "திருமாலும்" எனத்தொடங்கும் திருவாசகப்பாடலும் சுவாமிகள் உள்ளத்தே தோன்றி பிரம்ம விளக்கம் தருவதை இங்கே காணலாம்.

"சீரிய திருவிற் கோலவம் பதிகத் தேயிரு மூன்றினும் ஒற்றி
ஊரினப் பதிகம் பத்தினும் பொழிலோர் ஒங்குகோ கரணவாறினுமா
ஆரியன் ஞானப் பாலறா வாயன் ஆகமச் சிறப்பெடுத் ததிர்த்த
காரியம் தேரா துளறுநர்க் கியாது கழறுவேன் என்குரு மணியே"

"திருவிடை மருதூர்ப் பதிகநான் கதிலே தேசிக நாவர சுகளும்
மருவடர் கானப் பேர்திரு வாரூர் மண்டளி கயிலைகட்குரிய
துரிசறு பதிகம் எட்டொரா றெட்டிற் சுந்தர ரும்பதிநூலைப்
பொருளுற விதந்து சொனதறி யார்க்கென் புகலுவேன்
என்குருமணியே"

- குருமணி : 3,4

- இவ்வாறு சுவாமிகள் திருமுறைப் பொருள்மயமாகத் தம்மை இருத்திக்கொண்டு சைவ ஆகமங்களைப் பற்றி எந்த எந்தத் தேவாரப்பாடல் கூறுகின்றன என்பதைப் பற்றிய கணிப்பினைக் காட்டுகின்றார்கள்.

Koviloor Digital Library

திருப்பா என்னும் ஒப்பிலாத் திருமுறையுள் 93 முதல் 110 வரை உள்ள 18 பதிகங்களும் பதினெட்டு சிவாகமங்களுக்கு நிகர் எனக் கூறலாம். சைவாகம யோகபாத ஞானபாதப் பொருள்மயமாகத் தம் சிந்தனையை நிறுத்திக் கொண்டு சுவாமிகள் இத்திருப்பதிகங்களை அருளியுள்ளார்கள். இந்தப்பதிகங்களின் பொருளை ஐயமற உணர்பவர்களே சைவசித்தாந்தம் பற்றிப் பேசத் தகுதி உடையோராவர். இந்தப் பதிகங்களை முறைப்படி வெளியிடுபவர்களே தமிழ்வளர்ச்சிக்கு உண்மையானதும் உரியதுமான தொண்டாற்றியவர்களாவர்.

மேலும் திருப்பா நூலின் சீர்த்தியுணர விழைவோர் அமைதிகாத்து, மனத்தையும் தேகத்தையும் தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு, நூல் முழுவதையும் கருத்தூன்றிப் பயில்வாராக.

பதிநூல் எனப்படும் சைவாகமங்களின் யோக-ஞானப் பிழிவாக இத் திருநூல் விளங்குவதால். இது சைவாகமங்களைப் போன்றே பூஜிப்பதற்குத் தகுதிபெரிதும் உடையதாகிறது.

> *"சிறந்த மேற்கோள் முதலிய நயப்போடும்கூடிய இந்நூலினைப் படித்தலினால் முன்மொழிந்தவாறு உண்மை உணரப்பெறீஇ உய்திபெறலாம். பாடல்களைப் பத்திமையிற் பாராயணம் செய்தலினால் சண்முக சிவகிருபை சாரப் பெறலாம். காலிரண்டும் கையிரண்டும் கழீஇ ஆசமனமும் செய்தல் என்னும் பஞ்சசுத்தி செய்துகொண்ட பின்னர்ப் பீடத்தில் இரீஇ அலர்சார்த்திப் பூசித்தலினால் அவனைப்பூசித்த படியாம்"*

எனச் சுவாமிகள் நூன்முகத்தில் கூறியுள்ளமை, அடியார் அனைவராலும் சிரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் கடைப்பிடிக்கத் தக்கது. இவ்வாறு கடைப்பிடிப்பார்,

"அனித்த மான ஊனாளும் இருப்பதாக வேநாசி
அடைத்து வாயு ஓடாத வகைசாதித்
தவத்தி லேகு வால்மூலி புசித்து வாடும் ஆயாச
அசட்டு யோகி யாகாமல் மலமாயை
செனித்த காரி யோபாதி யொழித்து ஞான ஆசார
சிரத்தை யாகி யான்வேறென் உடல் வேறு
செகத்தி யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி யாம னோதீத
சிவச்சொரூ ப மாயோகி என, ஆள்வாய்"

என, அருணகிரிப்பெருமான் விழைவுக்கு உகந்த வண்ணம் உத்தம சிவஞான யோகியாக வாழும் மாபெரும் பேற்றைப்பெறுவர்.

பதிநூற்கு நிகரான முதுநூல் இதற்கு, ஐந்தாம் திருப்பத்து முதல் உள்ள அனைத்துப் பதிகங்களுக்கும் உரிய கருத்துரையை எழுதும் அரும்பெரும் பேறு அடியேற்கு வாய்த்தமை, வற்றாக் கருணைவள்ளலான வடிவேற் பரமனின் திருவருள் விளைவேயாம். பரமனின் திருவருள் அடியார்கள் வழியன்றோ கிடைக்கும்! வணக்கத்திற்குரிய திரு. N.ஜெயராமன் அவர்களின் அன்புக்

Koviloor Digital Library

கட்டளையாக, அறுமுக வள்ளலின் கருணையானது வடிவம் கொண்டு வாய்த்தது. இவருக்கும் திரு. வி. திருஞானம் சகோதரர்கள், திரு. ப. வேணு கோபாலன், திரு. த. ராஜரத்தினம், திரு. A. கதிர்வேலு, திரு. G. ஜானகிராமன் முதலான அன்பர்களுக்கும் நன்றிப்பெருக்கும் அன்புப்பெருக்கும் விரவிப்பொங்கும் என் உள்ளத்துணர்வுகளைக் காணிக்கை ஆக்குகிறேன்.

மதுரை - திருப்பரங்கிரி ஸ்ரீமத்பாம்பன் சுவாமிகள் திருக்கோவிலை நிர்வகித்து வரும் ஸ்ரீலஸ்ரீ இராமச்சந்திர சுவாமிகள் இந்த ஞானநூல் வெளியீட்டில் பெரும்பங்கு கொண்டுள்ளார்கள். அவர்களுக்குக் குருவருளும் திருவருளும் சித்திக்குமாறு இறைஞ்சுகின்றேன்.

பல சைவாகமங்களை சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து ஆங்கில மொழியில் பெயர்த்துள்ள அடியேற்கு, சுவாமிகளின் இத்திருநூலுக்கு உரை வரைதல் என்பது துணிச்சலான செயலாகவே தோன்றியது. ஒரு நியாயமான அச்ச உணர்வுடன்தான் உரை எழுதும் பணியில் என்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டேன். சுவாமிகளின் திருவுள்ளப் பாங்கு அறிந்து, சத்தியம் பிறழாது உரை எழுதுதல் எளிதான செயலன்று. இந்த அச்சத்தை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள, நான் ஒவ்வொரு முறையும் உரை எழுதத் தொடங்கும் முன்னர், இந்நூலின் "தெய்வம்" எனும் திருப்பத்தின் இறுதியில் சுவாமிகள், சந்தப்பிரவாகமாகத் தமிழில் அருளியுள்ள அதி உன்னதமான உரைச்செய்யுளையும் ஒரு முறை ஆழ்ந்து பயின்று, உரை எழுதக் கூடிய மனப்பாங்கையும், ஞான பலத்தையும் பெற்றுக் கொள்வது வழக்கமாகியது. சுவாமிகள் அருளியுள்ள முருகமுதன்மையாகிய பெருமணம் கமழும் முத்துத்தமிழ் வாசகக் கோவையை அன்பர்களும் நாடோறும் ஓதிப்பயன்பெறுவார்களாக.

"பூவெலாம் போற்றொரு பொருளாய், பொதுவெலாம் இலங்கொரு தெருளாய் தேவெலாம் ஏத்தொரு தேவாய் சிவம்எனும் பெரும்பெயர் இயவுளாய் தாவெலாம் தபுத்தருள் இறையாய், தனிச்சுகம் இசைத்தருள் விபுவாய் இதரமே யாதும் இலதாய், யாதினும் உடங்கியைந்துளதாய் விதரணப் புத்தேள் புணரியாய், விகிருத வினைக்கட்டிலாததாய் உதரமுற்றுதியா நலத்ததாய் ஒளிவெளி என்ன இருப்பதாய் மோனமாடுடையர்காண் திருவாய் மோகமால் உடையர்காண்பரிதாய் வானநாடுடையார் மாண்பிற்றாய் மனதுரைக் கடங்கா மகிமைத்தாய் ஞானமே தனாது வடிவிற்றாய் நடுவெளிக் குகையில் அவிர்முத்தாய் நாகுமூப் பணவா வாழ்விற்றாய் நசையுநர்ப் புரந்தருள் உண்மைத்தாய் பாகினும் இனிதாய் உளதாய், பரசெம தாசையின் அமுதாய் யோகிகள் குரங்கவுட் படுவதாய், யுகளமன் றொன்றெனப் படுவதாய் ஆமயம் இல்லோர் அணங்காய் அறிவினுக் காரோர் அறிவாய் ஓமெனும் ஒருசொற் பொருளாய், உயிரினுக் காரோர் உயிராய் பாமரம் செகுக்கும் பரமாய், பவக்கடல் கடத்தும் கலமாய் நனவினர் அறியா நிலையிற்றாய், நாதநாதாந்தத் தகைமைத்தாய் கனவினர் காணாக் கரையிற்றாய், கருள்நிலைக் கெட்டாக் கதழ்விற்றாய் சினவு நீரே இல்லதாய் சிவாக்கிரம் எனவே உள்ளதாய் அன்பருக் கருளும் அன்பிற்றாய், அளப்பில் இயற்கை நிறைவிற்றாய், தன்பணை அறியாத் தனியாய், சகச சித் தாந்தக் கனியாய் இன்பருள் இயற்கை இன்பாய், எமைக்கொள் விழுப்ப அன்பாய் அன்னையாய் அணைத்தருள் செயற்கைத்தாய்,

Koviloor Digital Library

அளிவலைப் படுமோர் இயற்கைத்தாய் கன்னலின் இனிக்கும் மாகண்டாய், கருத்தினைக் கவரு மாநன்காய் யாதினுமேயொரு வன்மைத்தாய், யாதினுமேயொரு பெருமைத்தாய் யாதினு மேயொரு நுண்மைத்தாய் என்றுமோர் படித்தெனப் படுவதாய் இரண்டினு மேம்பட்டிடுவதாய் மன்றிடை இயங்கி இயக்குவதாய் வரதசாகரமா யிருப்பதுமாய் நன்றினும் நலம்சால் ஒன்றாய் நகுமொளிப் பிழம்பா நன்றாய் மாதவர் மாமகத்துவமாய் மறைமுடி வோதுதத்துவமாய் ஆதரவாம் பரப் பிரமமாய் ஆபத்திற்குதவோம் பிரமமாய் தீதெலாம் சீத்தருள் முதலாய் திருப்புகழ்தெரித்தான் தெய்வமாய் வயங்கும் அவ்வொருதிரு முருகனாகிய செவ்வேள்பரமன் திருவருள் துணைகொண்டு ஒல்லுமாறு கடைப்பிடித்துய்க"

சைவாகமங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் மாபெரும் பணியில், மேலைநாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களின் ஆதரவால் என்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட பிறகு, ஆகமங்களை விரிவாகவும் ஆழ்ந்தும் பயிலும் அரிய பேறு செவ்வனே வாய்த்தது. சில படலங்களை மொழிபெயர்க்கும் போது, "இந்த அரியபெரிய உண்மைகளைத் தமிழ்நாட்டுத் "தத்துவவித்தகர்கள்" எப்பொழுது உணர்ந்துகொள்ளப் போகின்றார்கள்" எனக் கவல்வதுண்டு. இதுகாறும் தமிழில் வெளிப்படுத்தப்படாத சித்தாந்தக் கோட்பாடுகள் ஆயிரக் கணக்கில் ஆகமங்களில் இடம்கொண்டு மிளிர்கின்றன. அந்தக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய தெளிவான சிந்தனை அடியேற்கு வாய்த்திருக்காவிட்டால், திருப்பா நூலின் பலபாடல்களுக்குரிய உண்மைப்பொருள் எனக்கு நன்கு விளங்கிஇருக்காது. ஆகமங்களைப் பற்றிய முழுமையான பயிற்சி வாய்த்துள்ள நிலையில் திருப்பா நூலுக்குக் கருத்துரை எழுதும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளமை உண்மையிலேயே சுவாமிகளின் திருக்கருணை என்றே கருதுகிறேன்.

ஓர் ஆலயத்தைத் தூர இருந்துகொண்டு சுட்டிக்காட்டுவது போன்றது கருத்துரை. ஆலயத்துக்கு உள்ளே சென்று இறையனுபவம் பெறவேண்டியது அடியார் பொறுப்பு. கருத்துரை, பாடலின் மையக்கருத்தை மட்டுமே சுட்டிக்காட்டும். மற்றப்படி, சுவாமிகளின் திருவுள்ளக் கிடக்கையை, அவர் அருளியுள்ள பாடல்களை மீண்டும் மீண்டும் பயில்வதன் மூலம் நன்கு உணர்ந்து கொண்டு அந்த உள்ளத்தோடு ஐக்கியப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது அடியார்களின் கடப்பாடு. வள்ளிப்பெருமாட்டியின் இதயம், முருகப்பெருமானின் திருமுகம் போன்று விளங்குவது என அருணகிரிப்பெருமான் கந்தர் அந்தாதியில் கூறுவார். அதுபோன்று முருகப்பரமனின் திரு உள்ளம் எதைப்போன்றது என்றால், சுவாமிகளின் இதயத்தைப் போன்றது எனக் கூறலாம். அந்த இதயக் கோயிலுக்கு உள்ளே அடியார்கள் பயபக்தியுடன் பிரவேசிக்க இந்தக் கருத்துரை துணைநிற்கும் எனக் கூறி, இப்பணியில் என்னை ஈடுபடுத்திய திருவருளுக்கும் அடியார் அனைவர்க்கும் என் நன்றியையும் கடப்பாட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்பன்

S. P. சபாரத்தினம்.

Koviloor Digital Library

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பா

அணிந்துரை

டாக்டர். M. குப்புசுவாமி, புதுடெல்லி

அடிமடக்குக்கட்டளைக்கலித்துறை

திருப்பாற் கடலிருப் பானும் தளரத் தமியருளத்
திருப்பான் அவிர்சடை யீசனன் றேபுறத் தோர்நெறியும்
திருப்பா தருள்நிலைக் கேநமை ஈர்க்கும் தலைவனெனத்
திருப்பா இசைத்தாண்ட தென்பாம்ப னண்ணலைத் தேர்மின்களே.

உலகின்கண் வழங்கிவரும் பல்வேறுசமயங்கட் கெல்லாம் தோற்றுவாயாக அமைந்துள்ளது சைவநெறியே எனும்முடிபு பெற்றுள்ளமை நாம் அறியலானோம். காலத்தால் முற்பட்டதாயிருப்ப தோடல்லாமல், இதன் கண்விளக்கப் பெறூஉம் பேருண்மைகளெல்லாம் அறிவியல் நோக்கிற்கு மிக உகந்தனவாய், யாவரும் ஏற்றுப்போற்றும் பெற்றியனவாய் அமைந்துள்ளதுவுங் காண்கின்றோ மன்றோ? இதுவே திருநெறி என ஆன்றோர்களால் பண்டுதொட்டே சைவசமயம். சிறப்பித்து ஓதப்பெற்று வருவதாயிற்று. "எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவேயல்லாமல் வேறொன்றறியா" ச் சிவனடியார் பலரும் காலப் போக்கில் அவ்வப்போது இறையருளால் மெய்யுணர்வு மேலோங்கப் பெற்று மேன்மேலும் அருள் விளக்கங்கள் தந்து, ஆன்மாக்கள் கடைத்தேற வழிவகைகள் காட்டி வந்துள்ளனர்.

வாழையடி வாழையாக வளர்ந்தோங்கிவரும் இத்திருக் கூட்டத்தில், அண்மைக்காலத்து வாழ்ந்த சிவனடியார் வரிசையில் தலையாய இடத்து வைத்துப் போற்றப் பெறும் பேரருளாளர் பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள் ஆவர். சீரிய சிவப்பணிகள் பல இடைவிடாது ஆற்றிய இப்பெருமான் சமயகுரவர் நால்வரோடும் ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாதப் பெருந்தகையோடும் ஒக்கவைத்து எண்ணப்படும் தகவுடையார்.

அறிதற்கரியவேதாகமப் பெருநூல்கள் யாவற்றையும் குமார பரமேஸ்வரன் திருவருளால் ஓதாமலே உணர்ந்தறிந்து சைவநெறியின் சிறப்பினையும் சிவபெருமான்றன் முழுமுதற்றன்மையினையும் யாவரும் எளிதின் தெரிந்துய்யுமாறு பலநுட்பமான விளக்கங்கள் வரைந்துதவியுள்ளர்கள். பண்டைக்கால உரைகள் எல்லாவற்றையும் சீர்துக்கி ஆய்ந்து, அவற்றின் மெய்ப்பொருளை ஐயம்திரிபற எடுத்தோதியுள்ளார்கள். வடமொழியறிய மாட்டாத பலரும் தேரும் வண்ணம் சுவாமிகள் தீந்தமிழ்ப் பாடல்கள் வாயிலாய் வேதாகம சாரத்தினை வழங்கியருளியுள்ளார்கள். வடமொழி மேற்கோள்களுக்கெல்லாம் அவ்வவ்விடத்தே தமிழ்மொழி பெயர்ப்பும்

Koviloor Digital Library

தந்தருளியுள்ளார்கள். முந்தைய நூல்களில் தெளிவுறச் சொல்லப் பெறாத செய்திகள் சுவாமிகள் நூல்களில் சிறப்புற விரித் தோதப் பட்டுள்ளமை காண்கின்றோம்.

ஐம்முகச்சிவமும் அறுமுகச்சிவமும் ஒரு பொருளே என்பதை விளக்குதற்பொருட்டு, ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் ஸ்காந்த புராணம் (யுத்தகாண்டம், 16ம் அத்தியாயம்), காஞ்சிப்புராணம் முதலிய நூல்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டியுள்ள நலம் கிடைத்தற்கரியவோர் அறிவுவிளக்கப் பேழை என்றே கோடல் வேண்டும். சைவப்பேரருளாளர்களெல்லாம் மேற்கொண்டொழுக வேண்டிய நெறி சுத்தாத்துவிதவைதிக சைவ சித்தாந்தமே எனத் தொன்னூல்கள் பலவற்றிலிருந்து ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் எடுத்துக் காட்டியருளியது போல் பிறர் எவரும் இதுகாறும் காட்டினாரல்லர்.

ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாதப் பெருந்தகையின் திருப்புகழ், கந்தரனுபூதி முதலிய நூல்கள் தேவார மாதி நூல்களைப் போலவே சைவசித்தாந்தப் பெருநெறியினை நன்றாக நிலைபெறநாட்டியுள்ளன. இருப்பினும் இற்றை நாட்சைவநெறி ஆசிரியர் பலர் இதனை விரிவாக எடுத்துக் காட்டிக் கையாளாமல் இருக்கின்றனரே எனவும் இரங்குகின்றார்கள்.

பன்னிருதிருமுறைகளிலிருந்தும் உபநிடத்துக்கள் ஆகமங்கள் பலவற்றிலிருந்தும் மேற்கோள்கள் காட்டிக் கடவுளின் உண்மைநிலை யாது என்பதைத் திருப்பாவில் விளக்கியுள்ளார்கள். புறவழிபாடு, இதயார்ச்சனம் இவற்றால் வரும் பயன்கள் எத்தகையன என்று உபநிடத்துக்கள் வாயிலாய்த்துலக்கியுள்ளார்கள். ‘இலிங்கம்’ என்பதனைப் பலர் தவறாகப் பொருள்கொண்டு உரைத்தலைக் கண்டித்து உண்மை விளக்கியுள்ளார்கள். சில சித்தர் இலக்கியங்கள் குழூஉக்குறியாக வரைந்து காட்டும் செய்திகளை மக்கள் பலர் தவறாக உட்கொண்டு அலமருதல் பற்றியும் எழுதியுள்ளார்கள். மலம், மூத்திரம் இவற்றையுண்டு மேல்நிலையெய்த எண்ணியிருப்போரைக் கண்டித்துள்ளார்கள்.

மூவகைமுத்தி பற்றிச் சுவாமிகள் அருளியுள்ள “குழைத்தபத்துக் கூறுமாப்போல்” என்னும் திருமுகம் திருப்பாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே முடிந்த முடிபு எனப்பல்லோராலும் ஏத்தப்படும்வகையில் இவ்விளக்கவுரை அமைந்துள்ளது. தூலபஞ்சாட்சரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம், பற்றிய சுவாமிகள் தெளிவுரை சால நன்றாயிற்று. இன்னும் இவைபோல்வன மிகப்பல.

நூல்களையெல்லாம் நடுநிலை நின்று ஆய்தல் வேண்டுமென்றும், காலத்தாற் பிற்பட்டவை என்பதற்காக மட்டும் அண்மைக்கால நூல்களைப்புறக்கணிக்கலாகாது என்றும் அறிவுறுத்தியுள்ளார்கள். தேவ குருவாகிய வியாழன், அசுரகுரு சுக்கிராச்சாரியார், இன்னும் இவரனைய குருமார்கள் ஒரொருகால் தத்தம் மாணாக்கர்களைத்தவறான வழிகளில் திருப்பி, வன்முறையில் இறங்கச் செய்த வரலாற்றினைச் சுட்டிக்காட்டி, முருகப் பெருமானின் உண்மையான அடியார்களை எவரும் இங்ஙனம் மருட்கையூட்ட வல்லவராகார் என்றும் அருளியுள்ளமை, பெருமானின் மருங்கோடா

Koviloor Digital Library

நெஞ்சினையும் திட்ப நுட்ப முதிர்ச்சியினையும் காட்டா நிற்கின்றன என்னல் தகும். பரசமயக் கோளரி எனத்திருஞான சம்பந்தர் போற்றப்படுவது போலவே, சுவாமிகளும் புறவினத்தார் செய்யும் மருள்களை யெல்லாம் எடுத்துக்காட்டி மறுத்துள்ளமையால், மாற்றுநெறி வென்ற மாண்பினர் என ஏத்தப்பெறும் தகவினர். சைவரனைவரும் ஒன்றியிருந்து பணி செய்தல் வேண்டுமென்றும், ஒருசில சிறு கருத்துவேறுபாடுகள் தம்மிடையே எழின், அவற்றிற்காக ஒருவரையொருவர் பழித்துரைக்கலாகா தென்றும் அறிவுறுத்து வாராயினர்.

இப்பெருமானார் அருளிய திருப்பா எனும் விழுமிய சைவ நன்னூலினைச் சிவநெறிச் செல்வரும், சைவர்கட்கெல்லாம் நல்வழி காட்டும் பணியைத்தமது கடனாகக் கொண்டவரும், கைம்மாறு கருதாத் தவச்சீலருமாகிய திரு. சூ. ஜெயராமன் அவர்கள் இதுபோது மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிடுகிறார்கள். ஏற்கனவே சுவாமிகளின் நூல்கள் பலவற்றையும் நிறையன்புடன் அச்சிட்டு வழங்கிவரும் இப் பெரியார் திருமுருகப் பெருமான்றன் அருளாலும், சுவாமிகள் தோன்றாத் துணையாய் நின்றுதவும் ஊக்கத்தினாலும் நீடுவாழ்ந்து மேலும்பல திருப்பணிகள் செய்தோங்குவார்களாக. அன்பர்கள் பலரும் திருப்பா என்னும் கிடைத்தற்கரிய இந்நூலினைப் பயின்று, மெய்யுணர்வு மேலோங்கப் பெற்றுப் பேரின்பம் பெறுவார்களாக.

இந்நூல் வெளியீட்டினுக்குப் பெருமளவில் பொருளுதவியும், ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தும், மதுரை திருப்பரங்கிரி பாம்பன் சுவாமிகள் திரு ஆலயத்தையும் மற்றும் பல தொண்டுநிறுவனங்களையும் நிர்வகித்தும் வருபவர்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ இராமச்சந்திர சுவாமிகள் ஆவர். ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் மீதுள்ள ஈடுபாட்டினாலேயே துறவு பூண்டவர்கள் இவர்கள். அன்னார்க்குக் குருவருளும் திருவருளும் எஞ்ஞான்றும் முன்னின்றருள்க.

பணியா ரகலப் பொருப்பகத் தான்மங்கை பாகனடி
பணியா தவர்மடம் போக்குவான் வேண்டிப் பரனையுன்னும்
பணியார்த் தெழுந்த பெருமகார் செய்திருப் பாவினைக்காப்
பணியாக் கொளவினை பாறுமன் றேபவம் போயறவே.

குகமயம்

குரு வணக்கம்

வேதக் கலையும் சித்தாந்த மேன்மைக்கலையும் நன்குணர்ந்து
பேதக் கலைகள் தகர்த் தெறிந்த பேரானந்தப் பெருவாழ்வே
நாதத் தமிழில் குகமேன்மை நாட்டி நிறுத்தும் சிவகுருவே
பாதத் துணைகள் எமக்கருள்வாய் பாம்பன் குமரகுருமணியே.

Dr. S.P. சபாரத்தினம்

Koviloor Digital Library

முதற்புத்தகம்.

திருப்பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

திருப்பத்தெண்.	திருப்பாட்டெண்.	முதற்குறிப்பு.	பக்கம்.
		அ	
ங	எ	அத்துவித	கககூ
ச	கூ	அவிவேக	உசஅ
		ஆ	
ங	ச	ஆரணத்து	கஅசு
		இ	
க	ரு	இதுகாறு	ககஅ
உ	அ	இந்திரிய	கசுங
ச	சு	இழுதையா	உசக
		உ	
உ	ச	உணர்வுவினை	கசச
ச	க	உததிவளை	உகஅ
க	எ	உயிர்களை	கஉரு
ங	ங	உயிர்நிலை	கஅச
உ	க	உலகாக	கஙசு
		எ	
ச	எ	எம்பேரி	உசரு
க	உ	எழுமொரு	கககக
		ஒ	
ங	க0	ஒன்றெனும	உகரு
		க	
உ	ங	கண்டெரியு	கசஉ
உ	உ	கருப்பாச	கஙகூ
க	ங	கற்றவர்கள்	கககு
		கு	
ச	க0	குத்திமிசை	உரு0
		சீ	
ங	க	சீராருட்	கஎஅ
		சு	
க	க	சுருதியின்	கக0
		தா	
உ	கூ	தாமச	கசுஎ
ங	சு	தாம்புரண	ககூச
		தி	
க	சு	திடவை	கஉங
		தூ	
கட	ங	தூர்த்தகுண	ங0
		தொ	
ச	அ	தொட்டதே	உசஎ
		தோ	
க	க0	தோலென்பு	கஙச
		நி	
ங	உ	நின்மல	கஅஉ
		நீ	
ச	ரு	நீயெமது	உச0
		நூ	
ங	கூ	நூலெனும்	உகங
		ப	
கட	உ	பன்மதத்	உஎ
		பா	
உ	சு	பாசமென்	கருச
கட	க	பாராதி	உங
உ	எ	பார்வை	கருஎ
		பு	
ச	உ	புரிவுநனி	உஉஎ
உ	ரு	புவனமெவை	கருஉ
க	ச	புன்மனப்	ககஎ
		பூ	
ச	ச	பூவுழி	உஙஎ
		மா	
உ	க0	மானவ	கஎசு
		மு	
க	அ	முண்டமுண்	கஉஎ
ங	அ	முந்தைநா	ககூஎ
ங	ரு	முன்னிலை	ககூ0
		யா	
க	கூ	யாப்பூரி	கஙங
		வ	
ச	ங	வஞ்சவினை	உஉச

Koviloor Digital Library

அநந்தச்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணேதிஹாஸாதி பிரமாணங்களோடு இரண்டுபுத்தக வடிவாகப் பிரகாசிக்கின்ற இவ்வரிய பெரிய நூன்மூலத்திலு முரையிலு மெடுத்துக்காட்டப்பட்ட

பனுவல்கள்.

நூற்றெட்டுபநிஷத் கோவையைச் சேர்ந்த உபநிஷதங்கள்.

அ

௧. அதர்வசிகோபநிஷத்.
௨. அதர்வசிரோபநிஷத்.
௩. அம்ருதபிந்தூபநிஷத்.
௪. அக்ஷமாலிகோபநிஷத்.

ஆ

௫. ஆத்மபோதோபநிஷத்.

ஈ

௬. ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்.

ஐ

௭. ஐதரேயாரண்யகோபநிஷத். (ஐதரேயம்)

க

௮. கடோபநிஷத்.
௯. கர்ப்போபநிஷத்.

கா

௧௦. காலாக்நிருத்ரோபநிஷத்.

கை

௧௧. கைவல்யோபநிஷத்.

கோ

௧௨. கோபாலதாபிந்யுபநிஷத்.

கௌ

௧௩. கௌஷீதகிப்ராஹ்மணோபநிஷத்.

ச

௧௪. சரபோபநிஷத்.

சா

௧௫. சாண்டில்யோபநிஷத்.
௧௬. சாந்தோக்யோபநிஷத்.
௧௭. சாரீரகோபநிஷத்.

சு

௧௮. சுகரஹஸ்யோபநிஷத்.
௧௯. சுவேதாச்வதரோபநிஷத்.

ஜா

௨௦. ஜாபால்யுபநிஷத்.

ஸ

௨௧. ஸந்ந்யாஸோபநிஷத்.
௨௨. ஸர்வஸாரோபநிஷத்.

த

௨௩. தக்ஷிணாமூர்த்யுபநிஷத்.
௨௪. தலவகாரமெனுங்கேநோபநிஷத்.

தி

௨௫. திரிபுராதாபிந்யுபநிஷத்.

து

௨௬. துரியாதீதாவதூதோபநிஷத்.

தே

௨௭. தேஜோபிந்தூபநிஷத்.

தை

௨௮. தைத்திரீயோபநிஷத்.

நா

௨௯. நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத்.

நி

௩௦. நிராலம்போபநிஷத்.
௩௧. நிருஸிம்ஹோத்தரதாபிந்யுபநிஷத்.

ப

௩௨. பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்.
௩௩. பஞ்சப்ராஹ்மோபநிஷத்.

Koviloor Digital Library

பி

ஙசு. பிரச்நோபநிஷத்.
ஙரு. பிரஹ்மோபநிஷத்.
ஙசா. பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்.
ஙஎ. பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்.
(யஜுர்வேதகாண்வசாகை)

பை

ஙஅ. பைங்கலோபநிஷத்.

ம

ஙகூ. மண்டலப்ராஹ்மணோபநிஷத்.
சO. மஹோபநிஷத்.

மா

சக. மாண்டூக்யோபநிஷத்.

மு

சஉ. முக்திகோபநிஷத்.
சங. முண்டகோபநிஷத்.

மை

சச. மைத்ராயண்யுபநிஷத்.
சரு. மைத்ரேயோபநிஷத்.

யோ

சசா. யோககுண்டல்யுபநிஷத்.
சஎ. யோகசிகோபநிஷத்.
சஅ. யோகதத்வோபநிஷத்.

ரா

சகூ. ராமதாபிந்யுபநிஷத்.
ருO. ராமரஹஸ்யோபநிஷத்.

ரு

ருக. ருத்ராக்ஷஜாபாலோபநிஷத்.

வ

ருஉ. வஜ்ரஸூசிகோபநிஷத்.
ருங. வராஹோபநிஷத்.

வா

ருச. வாசுதேவோபநிஷத்.

வேதபாகங்கள்.

ருரு. ருக்வேதம்.
ருசா. தைத்திரீயாருணசாகை நாராயணம்.
ருஎ. சாமவேதம்.

ஆகமங்கள்.

ருஅ. காமிகம்.
ருகூ. காரணம்.
சாO. கிரணம்.
சாக. குமாரதந்த்ரம். (உபாகமம்)
சாஉ. ஸர்வஜ்ஞானோத்தரம்.
சாங. சிந்தியவிசுவசாதாக்கியம்.
சாச. சிவதருமோத்தரம். (சருவோத்தாகமவழிவந்த உபாகமம்)
சாரு. சுப்பிரபேதம். (ஸுப்ரபேதம்)
சாசா. சுவாயம்புவம். (ஸ்வயம்பு - சொயம்பு)
சாஎ. தேவிகாலோத்தரம். (தமிழ்)
சாஅ. நிசுவாசகாரிகை.
சாகூ. பௌஷ்காம். (பாரமேச்வராகம உபபேதம்)
எO. மகுடம்.
எக. மிருகேந்த்ரம். (காமிகாகம வழிவந்த உபபேதம்)
எஉ. மிருகேந்த்ராகம வியாக்கியானம்.
எங. வாதுளோத்தர சுத்தாக்யம்.

ஸ்ம்ருதி.

எச. சாதாதப ஸ்ம்ருதி.

புராணேதிஹாஸங்கள்.

எரு. அக்கினிபுராணம். (வடமொழி)
எசா. இலிங்கபுராணம். (வடமொழி)
எஎ. இலிங்கபுராணம். (தென்மொழி)
எஅ. கூர்மபுராணம். (வடமொழி)
எகூ. கூர்மபுராணம். (தென்மொழி)
அO. மச்சபுராணம். (வடமொழி)
அக. சைவபுராணம்.—
கைலாஸஸம்ஹிதை,
ஞானசங்கிதை,
தருமசங்கிதை,
வாயுசங்கிதை. (வடமொழி)
வாயுசங்கிதை. (தென்மொழி)
அஉ. ஸ்காந்தபுராணம்.—
சம்பவகாண்டம்,
தக்ஷகாண்டம்,
யுத்தகாண்டம்,
தேவகாண்டம்,
வீரமாஹேந்த்ரகாண்டம்,
உபதேசகாண்டம்.
அங. கந்தபுராணம். (தென்மொழி)

Koviloor Digital Library

அச. காசிகாண்டம். (தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு)
அரு. சூதசங்கிதை. (தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு)
அசு. பிரமாண்டபுராணம்.
அஎ. சிவகீதை. (பாத்மபுராணத்தது)
அஅ. பார்க்கவபுராணமெனும் விநாயகபுராணம்.
அகூ. மஹாபாரதம். (வியாசர் - வடமொழி)
கூ0. பாரதம். (வில்லிபுத்தூரர் - தென்மொழி)
கூக. ஹரிவம்சம்.
கூஉ. சிவரகசியம். (மஹேதிகாஸம்)
கூங. சிவரகசிய ரிபுகீதை.
கூச. வால்மீக ராமாயணம்.
கூரு. கம்பராமாயணம்.
கூசு. ஹாலாஸ்ய மாஹாத்ம்யம்.
கூஎ. மதுரைத் திருவிளையாடற் புராணம்.
கூஅ. சிதம்பரபுராணம். (தமிழ்)
கூகூ. காஞ்சிப்புராணம்
க00. திருச்செந்தூர்ப்புராணம்.
க0க. திருநெல்வேலித் தலபுராணம்.
க0உ. பழநித் தலபுராணம்.
க0ங. சுசீந்திரத் தலபுராணம்.
க0ச. வேதகிரி மான்மியம்.
க0ரு. தணிகைப்புராணம்.
க0சு. வில்வாரண்ய மாஹாத்ம்யம். (வைணவர்)
க0எ. சித்திரகூடபுராணம். (வைணவர்)
க0அ. திருவாதவூரர் புராணம்.
க0கூ. பெரியபுராணம்.—
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் புராணம்,
திருநாவுக்கரசுகள் புராணம்,
சுந்தரமூர்த்திகள் புராணம்,
தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்,
ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம்.
சாக்கியநாயனார் புராணம்.
கக0. திருமுறைகண்ட புராணம்.
ககக. ஷண்முக ஸஹஸ்ரநாமம்.

ஸூத்ரங்கள்.

ககஉ. சிவஸூத்ரம். (சிவபெருமான்)
ககங. பிரஹ்மஸூத்ரம். (வியாச முனிவர்)
ககச. போதாயநக்ருஹ்யஸூத்ரம்.

பாஷ்யங்கள்.

ககரு. நீலகண்டபாஷ்யம். (சைவ பாடியம்)
ககசு. சங்கரபாஷ்யம்.
ககஎ. இராமாநுசபாடியம்.
ககஅ. மத்துவபாடியம்.
ககசூ. சிவாக்கிரயோகிகளது சிவஜ்ஞானபோதபாஷ்யம் (=வியாக்கியானம்).

தமிழ்மறைகள்.

கஉ0. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாக்கு.
கஉக. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாக்கு.
கஉஉ. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாக்கு.
கஉங. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாக்கு.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருவாக்குக்கள்:
கஉச. திருப்புகழ்.
கஉரு. கந்தரந்தாதி. ப - சஙகூ
கஉசு. கந்தரலங்காரம்.
கஉஎ. கந்தரனுபூதி.

சிவஜ்ஞானபோத முதலியன.

கஉஅ. சிவஜ்ஞானபோதம். (வடமொழி)
கஉகூ. சிவஞானபோதம். (மூலம்)
கங0. ஷை வார்த்திகமெனும் பொழிப்பு.
கஙக. ஷை திராவிடமாபாடியம்.
கஙஉ. சிவஞானசித்தியார்
கஙங. ஷை உரை. (பொழிப்புரையின் படி பதவுரை)
கஙச. ஞானப்பிரகாசருரை.
கஙரு. சிவாக்கிரயோகியருரை.

Koviloor Digital Library

கஙசு. சிவப்பிரகாசம்.
கஙஎ. ஷை உரை. (இலக்கணம் - சிதம்பரநாதமுனிவர்)
கஙஅ. திருவருட்பயன்.
கஙகூ. உண்மைநெறிவிளக்கம்
கசO. உண்மைவிளக்கம்
கசக. திருக்களிற்றுப்படியார்.
கசஉ. ஷை உரை
கசங. சக்கற்பநிராகரணம்.

திருமந்திரநான் முதலியன.

கசச. திருமந்திரம்.
கசரு. திருவிசைப்பா. (திருமாளிகைத்தேவர்)
கசசு. மூதுரை.
கசஎ. நல்வழி.
கசஅ. ஆத்திசூடி.
கசகூ. கொன்றைவேந்தன்.
கருO. திருக்குறள். (திருவள்ளுவதேவர்)
கருக. கோபப்பிரசாதம். (நக்கீரனார்)
கருஉ. ஒழிவிலொடுக்கம்.
கருங. தத்துவப்பிரகாசம்.
கருச. சிவதத்துவவிவேகம்.
கருரு. கௌடபாதகாரிகை.
கருசு. சோமவாரகற்பம்.
கருஎ. அவிரோதவுந்தியார்.
கருஅ. சுத்தசாதகம். (குமாரதேவர்)
கருகூ. சித்தாந்தசிகாமணி.
கசுO. சிந்தாந்தப்பிரகாசிகை. (தமிழ்)
கசுக. சித்தாந்தசாராவளி வியாக்கியானம்.
கசுஉ. திருச்செந்தூர்க் கந்தர்கலிவெண்பா.
கசுங. திருச்செந்திநிரோட்டகம்.
கசுச. பட்டினத்தடிகள்பாடல்.
கசுரு. தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.
கசுசு. கோடிக்கரை ஞானியார்பாட்டு.
கசுஎ. அருளையசுவாமிகள்பாட்டு.
கசுஅ. சைதன்னியானந்தசுவாமிகள் பாட்டு.
கசுகூ. சித்தர் நூல்கள்.

கஎO. பஞ்சாமிர்தவண்ணம்.
கஎக. குமரவேள்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.
} பாம்பன்: குமரகுருதாச சுவாமிகள்.

கஎஉ. சைவசமயசரபம்.
கஎங. நாலாயிரப்பிரபந்த விசாரம்.
கஎச. பரிபூரணானந்தபோதம்.
கஎரு. சிவசூரியப்பிரகாசம். (பரிபூரணானந்த போதவுரை)
கஎசு. தகராலயரகசியம்.
கஎஎ. சாதானந்தசாகரம். (தகராலயரகசியவுரை)
கஎஅ. குமரகுருதாசசுவாமிகள் பாடல். இதன்கட் பஞ்சவிஞ்சதியதிக சதபங்கியுமுளது.
கஎகூ. திருவலங்கற்றிரட்டு.—முதலாங்கண்டம், இரண்டாங்கண்டம்.
கஅO. திருத்தொடையல்.
கஅக. அனவரதபாராயணாஷ்டகம்.
கஅஉ. காசியாத்திரை.
கஅங. தங்க ஆனந்தக்களிப்பு.
கஅச. சஷ்டி வகுப்பு.
கஅரு. சண்முக கவசம்.
கஅசு. கந்தகோட்ட மும்மணிக்கோவை.
கஅஎ. ஞானவாக்கியம்.
கஅஅ. கந்தரொலியலந்தாதி.
கஅகூ. குகப்பிரம வருட்பத்து.
ககூO. நவவீரர் நவரத்தினக் கலிவிருத்தம்.
ககூக. திருத்தல தரிசன காலங்களிற் பாடிய கட்டளைக் கலித்துறைகள்.
ககூஉ. கனவதிகாரம். (செக்கர்வேள் செம்மாப்பு)
ககூங. சேந்தன் செந்தமிழ்.
ககூச. வேத வியாசம்.
ககூரு. சீவபாதனுவியாசம்.
ககூசு. திருப்பா.
ககூஎ. திட்பம். (சஙு - பாடல் கட்குரை)
ககூஅ. ஷை திருப்பாவில் மற்றைப் பாக்கட்குக் குறிப்புரை.

} பாம்பன்: குமரகுருதாசசுவாமிகள்.

Koviloor Digital Library

கசுகூ. திருமுருகாற்றுப்படை. (நக்கீரனுர்)
உ00. பொருநராற்றுப்படை. (முடத்தாமக்கண்ணியார்)
உ0க. முல்லைப்பாட்டு. (நப்பூதனுர்)
உ0உ. குறிஞ்சிப்பாட்டு. (கபிலர்)
உ0ங. மலைபடுகடாம். (பெருங்கௌசிகனுர்)
உ0ச. மதுரைக்காஞ்சி. (மாங்குடி மருதனுர்)
உ0ரு. பஞ்சதசப்ரகரணம்.
உ0சு. பிரபோதசந்திரோதயம்.
உ0எ. வாசுதேவமனனம்.
உ0அ. பக்தவிஜயம்.
உ0கூ. சாங்கியம். (கபிலர்)
உக0. யோகம். (பதஞ்சலியார்)
உகக. ஆழ்வாராசாரியர்கள் வைபவம். (தென்கலை வைணவச் சுவடியாகிய இது, பத்தி - ரா. வேங்கடகிருஷ்ணசாமி நாயுடென்பாராற் சென்னை : ஸ்ரீ நிகேதந முத்ராக்ஷர சாலையில் உக0 - பக்கங்களில் 1902-ம் ஷு பதிப்பிக்கப்பட்டது)
உகஉ. தனிப்பாடற்றிரட்டு
உகங. நடேசப்பெருமான் றிருக்கைச்சீட்டு. (பெற்ருன் சாம்பான் விடயம்)
உகச 'நமப்பார்வதீ பதயே'.
உகரு. சைவர்செய்யுள். ப - சஎ0.
உகசு. பதினறு பேறு. ப - ருருஉ, ருருங.
உகஎ. மத்தேயு. (சு-ஆம் அதிகாரம்)
உகஅ. இண்டியன் இன்ஸெக்ட் லைவ்.
உககூ. யாப்பருங்கல விருத்தி.
உஉ0 தொல்காப்பியம்.
உஉக. ஷை உரை. (நச்சினர்க்கினியர்)
உஉஉ. நன்னூல்.
உஉங. தண்டியலங்காரவுரை.
உஉச. பட்டோசி வியாகரணம்
உஉரு. பிரயோக விவேகம்.

நிகண்டுகள்.

உஉசு. அமரஸிம்ஹம்.
உஉஎ. பர்யாயார்ணவம்.
உஉஅ. நாநார்த்த ரத்நமாலை.
உஉகூ. சப்த ரத்நாகரம்.
உங0. விச்வப்ரகாசம்.
(வடமொழி.)

உஙக. சேந்தன் றிவாகரம். (சே - திவாகரம்)
உஙஉ. பிங்கலநிகண்டு. (பிங்கலந்தை)
உஙங. சூடாமணி நிகண்டு.—
ககரவெதுகை,
ஙகரவெதுகை,
ஞகரவெதுகை,
டகரவெதுகை,
ணகரவெதுகை,
தகரவெதுகை,
நகரவெதுகை,
யகரவெதுகை,
ரகரவெதுகை,
லகரவெதுகை,
வகரவெதுகை,
ழகரவெதுகை,
ளகரவெதுகை,
றகரவெதுகை,
னகரவெதுகை.
உஙச. உரிச்சொல் நிகண்டு.
உஙரு. அகராதி.

மைத்ராயண்யுபநிஷத். இது வங்காளதேசத்துப்பிரதி இதன் பெயர் "மைத்ர்யுபநிஷத்" எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

வடநூல்களின் பெயர்முதற்க ணுள்ள மெய்யெழுத்துக்கள் தமிழ் வழக்கிற்கியைய உயிர்மெய் யெழுத்துக்களாக வரையப்பட்டன.

Koviloor Digital Library

முதற்புத்தகத்திற்போந்த விடயங்களும், அவை நிலைபெற்ற பக்கங்களும்.

திருப்பா மூலம் பாடப்பட்ட காலம் பக்கம் - க.

திருப்பாவென்பதன் பொருள் விவரம் ப - க.

சிறப்புச்செய்யுளாயுள்ள ஒரு வெண்பாவின் பொருள் ப - க, உ.

பாவென்பதன் பொருள் ப - உ.

திருப்பா அழகுடனுக்கப்பட்டமையும், ஓசை யூட்டப்பட்டவாறும், சந்தபேதம் சுஎ - என்பது முதலியனவும் ப - உ, ௩.

எளிய நடையில் யாக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பயிற்சியி னிழிவு ப - ௩.

தமிழ்ச் சந்தப் பாட்டுக்களிற் கந்தக்கடவுளது திருவுள்ள மிக்க விருப்புடைத்து ப - ச.

திருப்பாவி னுரை "திட்பம்" எனும் பெயர் பெறீஇய காரணம் ப - ச.

யுத்தி வாதத்தோடுங் கூடிய பல வுரைகளும் பாஷ்யங்களுமே பல மதங்களாகக் காணப்படுகின்றன வாகலின், நூலாசிரியனே உரையாசிரியனுமாதல் பெரிதும் விரும்பத் தக்கதெனுந் துணிபு ப - ரு, சு.

அழுக்காறுடை யொருசார்ச் சைவர் செய்கை ப - சு, எ.

வைணவரைத் தண்டித்த தீர்ப்பையுடைய C. C. நம்பர் விவரம் ப - எ.

வேதம், தமிழ்வேதம், திராவிடவேதம், சத்தியவேத மென்பன பற்றிய நிகழ்ச்சி ப - அ.

வேதமெனுஞ் சொற்பொருள் ப - கo.

அபரவித்தையும், பரவித்தையும் ப - கo.

சீவன் முத்தனும் பாடல் பாடுவன் ப - கo.

எக்கலைக்குஞ் சண்முகசிவன் றெய்வம்; அவன் எல்லா உலகத்தாருக்குங் கடவுளென்பது ப - கச.

கிரேக்கர்களின் அரசனுன அலெக்ஸாந்தரே 'ஸ்கந்தர்', சைவர் தெய்வமாகிய மகாதேவனும் அவன் மகன் கந்தனும் மனிதரே, மீனுக்ஷி மகன் கந்த னெனுமொரு மனிதனுடம்பு அடக்கப்பட்ட இடமே திருப்பரங்குன்ற மென்பன முதலிய அசப்பியக் கூற்றுக்களை மறுத்தல் ப - கச, கரு.

அசப்பியர்கள், வேதாகம புராணேதிகாசாதி பனுவல்களிலும் பல சில மாற்றினர், நுழைத்தன ராகலின் முந்துநூல்கள் சொரூபக்கேடடைந் துளவென்பது ப - கரு.

இவ்விந்து தேயத்திற் படித்தவர்களுள்ளும் பலர் பொய் புகறலிற் பெரியராயிருந்தனரென்பது ப - கரு, கசு.

தெய்வத்தாற் காக்கப்படா வொருபடித்த மானவனுக்கு இப்பூமி நீக்கமே பந்த விடுதலையென்று கூறலாம் ப - கசு.

இந்நூலாய திருப்பாவினைப் பாராயணஞ்செய்தலினாலும், பீடத்திரீஇப் பூசித்தலினாலு மெய்து நலம் ப - கசு.

சாதிச் சண்டையினற் றம்மை யுயர்த்திக்கொள்வோர் குறுமதிய ரென்பதும், அவ்வுயர்வுடைமை பயன்படாதென்பது முணரற் கொரு நுட்பமும், வேறு சிலவும் ப - கஎ.

மதக்கூட்டங்களின் சிறுமை பெருமை பற்றி ஐரோப்பிய ரபிப்பிராயம் ப - கஎ.

Koviloor Digital Library

பிராமணனுவான் யாவனென்ற லறிய வேண்டுமாயின் இந்நூல் எள - ஆம் பத்தை நோக்கலாம் ப - கஎ.

கிறிஸ்துமதம் யாண்டும் பரவுதற்கு ஆங்கிலமொழி விருத்தியுங் காரணமா மென்பதும், விவரமும் ப - கஅ.

தமிழிற் புதுமொழிகள் சேரலானுண்டாம் பயன் ப - கஅ, கசு.

1914 - ஆம் வருடங்காறும் வழங்கப்பட்ட பாடைகள் ௬௫00 - ல் அதிகமும் வழங்கப்படுவன ஏழு ப - கசு.

தமிழ்பேசு மாந்தர் ஏறக்குறைய ஒன்றரைக்கோடி யென்றலின், தமிழே குறைவிலே நிற்கின்றது ப - கசு.

தலைவன தருளற்புதமுங் கண்டு கூறு முண்மையு முட்கொண்டிலகுவது தமிழ் வேதமே யென்பது மதன் சிறப்பும் ப - கசு.

"நம :" ஆர்ந்த கடவுணுமார்ச்சன முதலியவற்றிற்கு வடமொழி முக்கிய வுதவியாய் நிற்பதாகலின், தென்மொழி வடமொழியெனு மிருதிறமுந் தமிழர்கொண் டுய்பவராவர்; இங்ஙனமே வடமொழியினருங் கொண்டுய்திபெறல் தகுதித்து ப - கசு.

மறையவனுகிய சுந்தரப்பெருமா னருளிய திருத்தொண்டத் தொகையினை யீண்டு நோக்கவேண்டும் ப - கசு.

வடமொழியுங் கற்றதமிழர் இருவிழியு முடையரை யொப்பர் ப - உ0.

வித்தை கச - னு ளொன்ருப சைமினி மீமாஞ்சை பிரமாணமாதல் ஏற்புடையளவிலேயே யென்பது ப - உ0.

அவ்வித்தைகளு ளொன்ரூய தருக்க நூலும் பிரமாணமாத லேற்புடையளவிலென்பது சுருதியினும் பெறலாம் ப - உக.

கடவுளுடைய திருவாக்கின் முன்னே தருக்க நூலிற் கியாதொரு செயலுமின் றென்பதே யிந்நூலாசிரியர் துணிபு ப - உக.

அதிவாத தருக்க மிவ்வாறிருக்கு மென்பது ப - உக.

இந்நூலாசிரியரது முடிவான சித்தாந்தம் ப - உக.

வணக்க முதலிய மூவகை மங்கலமும் இந்நூற்க ணடங்கி யிருக்கின்றன வென்பது ப - உக, உஉ.

சிவசுவாமியைத் தியானிப்பாம் ப - உச.

ஆன்மதத்துவ வித்தியாதத்துவ சுத்த தத்துவ விவரங்களும், மேதை முதலிய கசு - கலைகளின் பெயர்களும் ப - உச.

மகாமாயையின் சிறப்பு ப - உரு.

கருவி ௩௬ ங் கடந்துள பொருளே பரம்; அது சுப்பிரமணிய மென்பது ப - உரு.

கருவி ௩௬ ம் ஆகமத்திற் கூறப்பட்டபடியே வேதத்துங் கூறப்பட்டன வென்பது ப - உரு.

சச்சிதானந்த விலக்கணம் வேறு வேருகப் பிரிக்கப்படா வொன்று ப - உசு.

ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயமென்னுந் திரிபுடி ப - உசு.

அஹங்கார மமகாரமென்னு மிரண்டனையுஞ் செருக்கென்பது ப - உசு.

செல்வ மென்பதன் பொருள் ப - உசு.

வடமொழியினை இருந்த படியாகவுந் தமிழ் வழக்கிற்கியையவுங் கூறலாம் ப - உஎ.

தாராள மென்பதன் பொருள் ப - உஎ.

எங்கு நிறைவாயவிர் குகப்பிரம மென்பதை யெண்ணுதெண்ணி யிறைஞ்சல் செய்வாம் ப - உஎ.

சிருட்டி முதலிய ஐம்பெருந் தொழில்களுஞ் சத்தியோசாதாதி ஐந்து திருமுகங்களானு நடை பெறுமென்பது ப - உஅ.

தடத்தலக்கண சொரூபலக்கண விவரம் ப - உகூ.

சொரூபலக்கண மொன்றின் கண்ணேயே கடவுளை வைத்துத் துதித்தலும், வேண்டலும், வேண்டுமா றுணர்த்தலும், ஆசிரியனுய் வெளிப்பட்டரு

Koviloor Digital Library

ளன்புணர்த்தலுமே இந்நூற் குடன்பாடாம் ப - உகூ.

வைதிக சைவ மென்னும் பிரயோகம் ஆகமோத்தமே யென்பது ப - ௩௦.

சைவமென்னும் வடமொழி சிவசம்பந்த மென்னும் பொருண்மைத்து ப-௩௦.

சுப்பிரமணியத்தின் திருப்பெயர் சிவம், சிவன், பரமசிவன், சதாசிவனெனவுங் கூறப்படற்குரிய பிரமாணங்கள் ப - ௩க, ௩௩.

சுப்பிரமணியனை வழிபடு சமயஞ் சிவ சமயமென்பதும், அவ்வழிபாடுடையார் யாவரும் வைதிக சைவரெனப் படுவரே யன்றிக் கௌமாரரெனப் படா ரென்பதும் ப - ௩க.

கௌமாரசமயம் இன்னதன்மைத்தென் பது ப - ௩க.

அணுசதாசிவர் முதலியோர்க்குஞ் சுப் பிரமணியங்கடவுளாதலி னது முதற் கடவுளாம் ப - ௩க.

பிரம மென்னுஞ் சத்தமே சிவனென வும், மகாதேவனெனவும்; "சுப்ரஹ்மண்ய:" என்னுந் திருப்பெயரிற் 'ப்ரஹ்ம' எனவு நிற்பதாயிற்று ப - ௩௩.

நிகண்டு வழக்குச் சானுமளவே சாலும் ப - ௩௩.

சுப்பிரமணியனது பரமாற்புத வுறையு ளான பாரமேசுவர வடிவமும், பரத் துவமும் ப - ௩௪, ௩௫, ௪௦, ௪௩, ௪௬, ௫௮.

சுப்பிரமணியனது அளவிலாத் தேஜோ மண்டலத்திற் பிரம விட்டுணுக்கண் முதலிய தேவசிரேட்ட ரனைவரும் ஆயிரத்தி லோரமிசவளவே யறிந்த னர் ப - ௩௫.

அத் தேஜோமண்டல சுப்பிரமணிய னொருவனையே வழிபடூஉம் அடியா ரனைவரும் மஹாதேஜோ மண்டலத்தா ராவரென்பது ப - ௩௫.

சுப்பிரமணியன், பிரமா முதலிய மூவ ரினு மேம்பட்ட சதுர்த்தப் பொருள் ப - ௩௫, ௪௪, ௪௫.

யான் நீயாகலிற் பிரணவப் பொருளை யறிந்தனை; நின்னால் அகத்தியனுக்கு முபதேசிக்கப்படும் இப்பிரணவ பரம் பரை இடையிறவின்றி இனி விளங்கு மென்று குமாரனை நோக்கி உமாகாந்த னுரைத்தனன் ப - ௩௬, ௬க.

குகனது பரமாற்புத வலியை யாவரே யறியவல்லாரென்பது ப - ௩௬.

பரப்பிரமமே குழவிப்பான்மைகொண்டு திருவிளையாடல் பல புரிந்தது ப - ௩௬, ௩௭.

பார்வதிநாதன் ஐம்முகச்சிவ னென்ப தும், பார்வதிநந்தனன் அறுமுகச் சிவனென்பதும், அறுமுகச் சிவன் சிருட்டியாதி யைந்தொழில்களையும் விளையாட்டாகவே புரியுந்தலைவனென் பதும் ப - ௩௭, ௩௮.

தேவயானையே உமையவள் ப - ௩௮.

பிருகற்பதிபகவான் முருகனாகிய முதல் வன்பாற் சரணடைந்தமையும், ஆன் மகோடிகட்குப் பூரணானுக்கிரகம் புரி பொருட்டு ஈசன் அறுமுக னென ஐம்முக னென மிளிர்கின்றமையும், பேதப்படுத்த லொண்ணாமையும் ப - ௩௮, ௩௯.

பாலசுப்பிரமணியம் பல குழவிகளாயும் வேறு பல வடிவங்களாயு நின்று பற் பல திருவிளையாடல் புரிந்த திறமும், அவற்றுட் கரதண்டமொன்றான்றி மிக்க கிழவனாய் நின்றமையும் ப - ௪௦, ௪க.

குமாரநாதன் கொண்ட வடிவங்கள், ஒவ் வோரற்புதத்தனவே யன்றி ஒன்றின் விகாரமாம் பரிணாமதேகமன்று ப - ௪க.

அவன் செயல்கள், கற்றுக் கொண் டியற்று வித்தைகளுட் சேரா ஈசுரப் பிரபாவமாம் ப - ௪க.

அவன் சூரபன்மனைப் போருக்கழைத்து வேறல் கொண்டதும் ஒரு விளையாட் டேயாம் ப - ௪க, ௪உ.

சுருதியி லுளதும், சண்முகனுடைய ஸஹஸ்ரநாமத் தொன்று யுளதுமாய

Koviloor Digital Library

"ஸத்ய ஸங்கல்பன்" என்பதன் பொருள் ப - ௪௨.

சிவனுக்கு வேறாகச் சத்தியைப் பிரித்தல் பிழையாதல்போல ஐம்முகனையு மறுமுகனையும் பிரித்துப் பெருமை சிறுமை பேசுதல் பிழையாம் ப - ௪௨, ௪௩, ௪௪.

சிவன்கட் டோன்றினமையிற் படைக்கலத்தரசு பெற்றமையிற் சிவனுக்குக் குமாரன் சமமாகானென்பதன் மறுப்பு ப - ௪௨.

கௌமாரபுவனந் தாழ்விலத்தென்பதன் மறுப்பு ப - ௪௨.

திருக் கழுக்குன்றத்துக் கழுகுகளின் வரலாறு ப - ௪௩.

சிவலிங்காகாரம் அருவுருவாயுளது ப - ௪௪.

சோமாற்கந்த மூர்த்தவுண்மை ப - ௪௪.

குமாரனது கட்டளையினாலேயே நான்முகன் முதலிய மூவருந் தத்தந் தொழில்களைச் செய்கின்றனர் ப - ௪௪.

யாவையு நடாத்து காலஞ் சுப்பிரமணியன் கைவசத்துளது ப - ௪௫.

முருகனை யறிந்துய்தனீத்துத் துக்கங் கடத்தல் கூடாதெனுஞ் சித்தாந்தம் ப - ௪௫.

முருகன் அழிவிலான் அடியார்க்கிரங்கி யருள்வோன் எல்லாப் பாவங்களையும் எருக்கி யருள்வோ னென்பதும், அவன் சூரபதுமன் பிறக்கு முன்னரேயேயுள்ள அனாதி நித்தியமூர்த்தியென்பதும் ப - ௪௫.

சகநாதன், சருவாண்டாதிபதி, காலரூபி, யோகாதிபதி, சாந்தன், சருவஞான இருதயன், மிக்க பரிசுத்தன், சத்திய ஞானனந்தசொரூபி, பராபரன், பரப்பிரமம், உமாசங்கர ராசைக்குரிய மூர்த்தி, ஈசன், சருவேசனெனவுங் குமாரபிரான் படிக்கப்பட்டனன் ப - ௪௫, ௪௬.

குமாரபிரான் பிருதிவிமுதலிய அட்டமூர்த்தியுமாயுளன் ப - ௪௬.

கந்தன் திருமேனியிலேயே சகல அண்டங்களுந் தோன்றி யடங்குகின்றன ப - ௪௬.

முருகவேள், மூங்கையாகச் சபிக்கப்பட்டனனென்பதன் மறுப்பு ப - ௪௬.

சத்திசபிக்கப்பட்டாளென்பதுஞ் சழக்குரையாம் ப - ௪௬.

சத்தியோடு சிவனுஞ் சபிக்கப்பட்டனனெனும் அசப்பியக் கதைகள் ப - ௪௭.

குமாரன் சீகண்டருத்திரனுக்குச் சமமாகலாம், மகேசனுக்குஞ் சதாசிவனுக்குஞ் சமமாதல் கூடாதென்பதன் மறுப்பு ப - ௪௭.

யாவுங் குமாரனுடைய மகிமையே, அஃதென்னல் விரித்துக் கூறற்கு ௧00 - கோடி வருடமும் போதாவே யென்றெழுந்த திருவாக்குப் பார்வதிபதியினதே ப - ௪௮.

முருகனைப் பரிவார தேவதை யென்றிழித்துரையாடலை மறுத்தல் ப - ௪௯.

குமார நாமார்த்தம் முதலியன ப - ௪௯.

கந்தபிரான் உலகை வலம் வந்ததனுண்மை ப - ௪௯.

அனேகேசுரவாதம் பிடியா தொருதெய்வத்தினையே சரணமாக வடைதலும், வழிபடலுமே சிறந்த கொள்கை ப - ௫0, ௫௧, ௫௨.

வடமொழிமறையுந் தென்மொழிமறையுமொருதெய்வ வழிபாடே சிறப்பிற் போதிக்கின்றன ப - ௫௧, ௫௨.

பல மூர்த்தி வழிபாடு பந்தமே ப - ௫௨.

ஒவ்வொரு கன்மங்களிலும் இறைவனையேவுதல் அவனது மாண்புணராமையைத்தாம் ப - ௫௩.

ஆசிரியன், சீடனுக்குச் சிவோபாசனையை நல்கியருண்முறைமை ப - ௫௩.

குருவையும் அடியவரையும் வணங்குதல் பரம்பொருள் வணக்கமா யெண்ணப்படும் ப - ௫௪.

Koviloor Digital Library

பசுவர்க்கப் பல தேவமூர்த்திகளையும், பதியாயுள்ள மூர்த்தியையும் ஒன்றாக விரவிக்கொண் டாராதிப்பார் புண்ணியஞ் சிறப்புடைத்தன்று ப - ௫௪.

ஈசனுக்குச் சமமாக விட்டுணு முதலிய தேவர்களைக் கூறொண்ணாது ப - ௫௫.

உன்மனு லோகத்திற்கு மேலாகவுளது சிறந்த சிவலோக மாகலின் இதன் மேற்றாக வெவ்வுலகுமின்று ; இது சோமலோக மென்றும், அப்பிராகிருத கைலாயமென்றும், நித்திய மென்றுங் கூறப்படும் ப - ௫௫, ௫௯, ௬௧.

உன்மனு வென்னுங்கலை பிரமரந்திரத் திற்கு மேலாகக் கூறப்படு விவரம் ப - ௫௫.

சைவமார்க்கந் தடைதணந்த கிருபா மார்க்கமா மென்பதற்குரிய ஏது ப - ௫௬.

நீலகண்டனையறிந்தவன் மிருத்தியுவைத் தாண்டுகின்றனன் ; விடுதலைக்கு வேறு வழியின்று ப - ௫௭.

தக்ஷிணாமூர்த்தி யறிவிக்கவன்றோ சனகாதிமுனிவ ரறிந்தனர் ; 'காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே' என்பதூஉ மப்பொருட்டன்றோவென்பது ப - ௫௭.

ஐம்முகச்சிவனது திருநாமத்தை யுச்சரித்தே அவனை முன்னிநின்றே சுவானுபவச் செல்வர்க ளாயினமைக்குச் சான்றாயுள்ளார் திருப்பெயர்கள் ப - ௫௭.

அறுமுகச்சிவனை முன்னிநின்றே சுவானுபவச் செல்வர்க ளாயினமைக்குச் சான்றாயுள்ளார் திருப்பெயர்கள் ப - ௫௭.

மேலுஞ் சிவனை முன்னிநின்ற பெரியார் பெயர்கள் ப - ௫௮.

புருவமத்தியிற் காணப்படுமொளி பரஞ்சோதியன்று ப - ௫௭.

நிர்க்குண உபாசனை செய்கின்றாஞ் சொரூபத்தைத் தியானிக்கின்றாமெனப் பூதாகாசத்தைப் பாவித்தன் முறையுமன்று ; அருணெறியுமன்று ப - ௫௮.

இறைவன் றிருமேனி அல்லது திருவடியைப் பாவித்துத் தியானித்தலே யுய்திக் குரியதென வலியுறுத்தல் ப - ௫௮.

கடவுள் சொரூபம் யாண்டு முண்மையின் அஃதுருவுடைச்சீவர்க ளடைதற்குரிய சன்னிதானமாகாது ; தடத்தமூர்த்தியிருக்கையே சன்னிதானமாம் ப - ௫௯.

கிறிஸ்தவர், முகம்மதியர், வைணவர், சைவர் முதலிய மதத்தினருட் சிலர் குழூமிக்குயிலு மொற்றுமை அனுட்டிப்புக் கியையாப் போலியேயாம் ப - ௫௯.

ஐம்முகச் சிவன் அறுமுகச் சிவனென இரு மூர்த்திக ளியம்பப்படுதலின், ஒரு மூர்த்தி வழிபாடு யாங்ஙனங் கூடுமெனு மாசங்கை நிவர்த்தி ப - ௬௦.

பிரமாணங்களுட் பரத்துவார்த்தத்திற் பொதுவாக வருஞ் சிவன் ஈசனென்பன முதலிய பெயர்கள் ஐம்முகனுக்கு மறுமுகனுக்குங் கொள்ளப்படும் ப - ௬௦.

வழிபடு தெய்வங் குமார மூர்த்தியாயிருப்பின் ஒல்லையி னெளிதினெளிதாக ஈறிலாக் கதியெய்து மெனற்காம் ஏதுக்கள் ப - ௬௦, ௬௧, ௬௨.

குமார மூர்த்தி தேவர்க்கெல்லாந் தேவனென்பது — பிரமன், விட்டுணு, இந்திரன் முதலிய சிறந்த தேவர்கள் புரிந்த செய்கைகளானு முணரக் கிடக்கின்றது ப - ௬௧.

முகம்மது மார்க்கத்தை யடைந்தாரே மோக்ஷமடைவார் ; ஏனையோர்க்கு மோக்ஷமேயின்று என முகம்மது மதநூல் கூறல்போல வேறு பல மத நூல்களுங் கூறும் ; இதுபோற் சைவ நூலுங் கூறுமென்பதைச் சைவருணர்ந்து பேசன் மரபு ப - ௬௨, ௬௩.

Koviloor Digital Library

முக்குண மும்மூர்த்திகளு ளொருவனும் இருமலப் பசுவர்க்கத்து ளொருவனுமாய சிகண்டருத்திரனுடைய குமாரனே முருகனென்றும், அவ்வுருத்திரனுடைய தேவியே உமையென்னும் பார்வதியென்றும், சிவாலயங்களெல்லாம் அவ்வுருத்திரனுக்கிருப்பிடமென்றும், தேவார திருவாசகாதி திருமுறைகளும் அவனையே பாடப்பட்ட பாட்டுக்களா மென்றும் பகரு மொருசார்ச் சைவர்கொள்கையினைப் பிரமாணங்களைக் கொண்டு மறுத்து உண்மை நாட்டலும், மகேசுவரன் சதாசிவ னென்னு மூர்த்திகளைப்பற்றி விசாரணைபுரிதலும் ப - சுரு - முதல் கூசு - வரையிலும்.

மகேச மூர்த்தம் உரு - ன் விவரம் ப - அஉ, அரு.

கைலாசம், மகா கைலாசம், மந்தரம், மகாமேரு, சக்கரவாளமாகிய இம் மலைகளினுஞ் சிவலோகத்திலுந் தேவி கந்தன் விநாயகனென்னு மூர்த்திகளுடனுங் கணங்களுடனு மிருக்கின்ற ஈசன், எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஏற்புடை யனுக்கிரகம் புரிவான் நித்திய திருவிளையாட லயர்கின்றனன் ப - கூO, கூக.

உமையோ டேய்ந்துள்ள சிவனே சோமன் ப - கூக.

துவாதசாந்தம் உமாபதிவைகுந்தானமே; இதன்கண் வித்தியாதத்துவ சிவதத்துவங்களெனும் கஉ - ம் அடங்கலா மென்பது ப - கூக, கூஉ.

சொரூபலக்கண சிவமே தடத்தத்திருமேனியு ளான்மாவா யிருப்பது ப - கூஉ.

உரு அரு உருவருவென்னுந் திருமேனிகளு ளெதனையு முடையானாயிருப்பவனும் உமாபதியே யென்பது ப - கூஉ, கூரு.

சகங்களுக்கு அதிதேவதையா யுள்ள பராசத்தியே பார்வதி ப - கூரு.

நமச்சிவாய மகாமந்திர தெய்வம் பார்வதிபதியே ப - கூரு.

மிருகேந்த்ராகமப் பிறழ்ச்சி ப - கூச.

"சருவ வேதாந்தத்தில் யான் திருத்தியுடைபவனாயிருக்கின்றேன்" என்று கைலாசபதி திருவாய் மலர்ந்தருளியது ப - கூச, கூரு.

வேத நிந்தை வேதாந்த நிந்தை வேதஞானிநிந்தை குற்றமென்று சிவாகமந் தெரிக்கின்றது ப - கூரு.

வேதாந்தம் பூர்வபக்கமாமென்பது நவீன வெற்றுரையென நாட்டப்படல் ப - கூரு, கூசு.

மனுடர் சேய்களுங் கடவுட்சேயும் ப - கூசு.

முருகனுக்கு அரன்போதிப்பதிந்நூலெனச் சம்பிரதாயமாய்த் தீட்டியுள்ள சொற்களைக்கொண்டு முருகனுக்கு அறியாமை கற்பிக்க முயலலவலமென்பது ப - கூஎ, கூஅ.

முருகவேள் தேவாராதனை புரிந்தனனென்னுந் தலபுராணக் கதைகளு மேற்புடையனவல்ல ப - கூஅ.

திருப்புகழ் பாடுவான்று இடையிடையே 'கோவிந்தம்' போட்டுக்கோடற்கொரு நியாயமுமின்று ப - கூஅ, கூகூ.

அறுமுகன் திருமேனியும், ஐம்முகன் திருமேனியும் பிரணவமே யென்னுந் தாபனம் ப - கூகூ முதல்-கOஅ - வரையிலும்.

பிரணவத்தின் பெயர்கள் குடிலை முதலியன வென்பதும், விவரமும் ப - கOO.

பிரமமந்திரமும், அங்கமந்திரமு மென்னும் கக - மந்திரவிவரம் ப - கOஉ.

மூர்த்திக்குச் சிற்சத்தியே திருமேனியென்றல் பொருந்தாது ப - கOஉ, கOரு, கOச.

சுத்தமாயா தத்துவம் ரு - ஞ் சைதன்னியமெனவே கொளப்படு மென்றற்கேற்புடை நியாயம் ப - கOஉ, கOரு.

பஞ்சகிருத்திய ஈசுவரமுக மைந்திற்கு முரிய நிறங்கள் ப - கOரு, கOச.

Koviloor Digital Library

சத்தி பேதங்கள் ப - கOரு.

நிஷ்கலம், நிஷ்க்ரியம் என்பன யாங்ஙனங் கொள்ளத்தக்கன வென்பதும், உள்ளும்புறம்பு மொருதன்மை யென்பதும் ப - கOரு.

சிவன், பிருதிவி முதலிய எட்டு மூர்த்தங்களினும் எட்டு நாமமுடையவனுய் நிற்கு நிரல் ப - கOசு.

திருமேனிவாயிலாகவு மேற்புடைக்காரிய மிழைக்கப்படுமென்றல் கந்தபிரான் பிரமனைக்குட்டிய செய்தியினும் பெறப்படுமெனல் ப - கOசு.

திருமேனி விசேடம் ப - கOசு, கOஎ.

பிரணவத்திற்குஞ் சத்திக்குமுள்ள சம்பந்தத்தால் அவ்விரண்டு மொருபெயரால் வழங்கப்படல் ப - கOஎ.

சொரூப சிவத்திற்குச் சத்தி சூக்குமமெனப்படு ஞான்று மந்திரந் தூலமாகலாம் ப - கOஅ.

அகாராதி பிரணவமாத்திரை ஐந்தின் கண்ணவேயுந் தோன்றிய கலைகள் அறுபத்து நான்கு ப - கOஅ.

தாரகமென்பதன் பொருள் ப - கOஅ.

பிரணவ நிந்தை இகத்தும் பரத்துங் கேடு பயக்கும் ப - கOஅ.

வேதத்தின் பாகுபாடான கருமம், உபாசனை, ஞானமென்னு மூன்றனுள்ளும், ஆகமத்துச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்னு நான்கனுள்ளும் ஈற்றினுள்ள ஞான மொன்றுதான் நூலாசிரியர் கருத்திற்கு இஞ்ஞான்றியைந்த தென்பது ப - ககO.

இரவு பகலில்லா நிலையே கலந்தருணிலை யென்றலும், விவரமும் ப - ககO.

வாமம், லாகுளம் முதலிய அவைதிக ஆகமங்களு முள ப - ககக.

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமாட்டே வாதமில்லா மௌனந் தோன்றும்; அதுவே முடிவான வுண்மை ப - ககஉ, ககச.

உலகத் தோற்றுவாய்பற்றியும், இறுவாய்ப் பூரணனுபூதி பற்றியு மெழுவாதங்கள் உரைக்கடங்கா மௌனத்தி லடங்கற்பாலன ப - ககச.

வேதாந்த சித்தாந்த சமரச மென்னுந் தாயுமானர் திருவாக்கிலே "சித்தாந்தம்" என்றது (தமிழ்ச்சிவஞான போத முதலிய கச - நூல்களை யன்று:) ஆகமாந்தமே யென்னுந் தாபனம் ப - ககஉ, ககரு.

உபநிடதப் போக்கினை யுட்கொண்ட நூல்களுக்குக் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமின்று ப - ககரு, ககச.

சுத்தாத்துவைதமும், பெத்தாத்துவைதமும், பாவனுத்துவைதமும் ப - ககஎ, ககஅ.

மன்த்திற் பொருந்திய மாசு, திருவருளுக்கு முன்னுக நில்லாது ப - ககசு.

இருளைப்பற்றிய விசாரணை ப - ககசு - முதல் கஉரு - வரையிலும்.

செம்பிற்களிம்பு போல்வது மலமென வேதமும் விளம்பினதும், ஆணவ மலத்தின் பெயர்களும் ப - கஉக, கஉஉ.

ஈசனுடைய திரோதான சத்தியே மோக்கமாகிய வீட்டிற்குக் கபாடமாகவுளது ப - கஉஉ, கஉரு.

துட்டரைத் தண்டித்தலுஞ் சிட்டரைக் காத்தலும் இறைவனீதியினு முள்ளன ப - கஉச.

ஆன்மாக்களைப் பந்தத்தினின்று விடுதலை செய்யுங் காரியம் அனுக்கிரகவருட்சத்திக்கே யுரித்தென்றோது பிரமாணங்கள் ப - கஉசு, கஉஎ.

விடுதலைப் படுவான் கடமை, உடல், பொருள், உயிரென்பன வொப்புவித் தடிமையாய் நிற்றல் ப - கஉஎ.

தகராலய ரகசியத்தை இறைவன் இந்நூலாசிரியர்க் கருள் புரிந்து மறைந்த க்ஷேத்திரம் ப - கஉஅ.

இருதயார்ச்சனத்தையே செய்தல்வேண்டும், வெளியர்ச்சனத்தைவிடல்வேண்டும் ப - கஉஅ, கஉசு, கருக.

Koviloor Digital Library

எண்குண விவரம் ப - க௩0, க௩க.

ஆன்மாவாகிய சுயம்புலிங்கத்திற் புரியும் பூசை சிறந்தது ப - க௩க.

பிரமரகீட நியாயம்பற்றி யெழு மாசங் கை நிவர்த்தி ப - க௩உ.

ஏறுதுறையு மிறங்குதுறையும் முத்தி நகர யாத்திரையிலுள ப - க௩௩.

தூல நீங்குமுன்னே சீவசுதந்திர அதி காரமும், அது நீங்கலுங் காலசுதந் திர அதிகாரமுமாம் ப - க௩௫.

சுவானுபூதியிற் றரிசிக்கப்படு பொரு ளின் இலக்கணத்தை அருணகிரி நாதாது வேதமெடுத் தறைதல் ப - க௩௫.

குகனென்பதன் பொருள் ப - க௩௬.

சுகதபேதம், சுசாதிபேதம், விசாதிபேத மென்பனவும், "ஸஜாதி விஜாதி பேதரஹிதம் ஸத்யம்" என்பதும் ப - க௩அ.

ஆநந்தமெனவரைவதும், ஆனந்தமென வரைவதும் ப - க௩௯.

சச்சிதானந்தத்தில் 'ஆனந்தம்' இனைத் தென்பது ப - க௪0.

அணு பக்ஷமும், சம்பு பக்ஷமும் ப - க௪க.

உற்பத்தியிற்றனே நன்றுந் தீது மமைக் கப்பட்டன வென்றற் கேற்புடையுவ மைகளும், கீரி சருப்ப நியாயமும் ப - க௪க, க௪உ.

பூருவ புண்ணிய பலனை யனுபவிக்கப் பிறந்தார்க்கே கண் முதலிய விந்திரி யங்கள் முத்தி நெறிக்குத் துணை யாக நிற்கும் ப - க௪௩, க௫௬, க௫௯.

பாவ புண்ணியங்கட்குப் பொறுப்புப் பொருள் சீவான்மாவே யென்னு முடிவு வலியுறுத்தப்படலும், கடவுள் சத்தி ஆன்மசத்தி யெனப்படலும் ப - க௪௪ - முதல் க௪அ-வரையிலும்.

கோபுரத்தைக்காட்டி யிது செய்தவ னிருத்தல் வேண்டுமென்னும் வழி உலகினைக் காட்டி யியற்றியானிருத் தல் வேண்டுமென்னும் அனுமான வளவை, பொருந்தாப் போலியென் றற் காம் வியவகாரத்தின்மீ தெய்து முண்மை ப - க௪௬, க௪எ.

இப்புடவியி லுய்தற்குரிய நித்தியவுயிர் கள் இத்துணையவென வேற்பட்டுள வாகலின், ஒருயிரேனும் பிறவாமுத்தி பெறுதென்னு முடிவினை மறுத்து அத்திறமுத்தி யுண்டெனல் ப - க௪௯, க௫0.

பிரமா விட்டுணு உருத்திர னென்பார் இரார்; நினைப்பார் நினைப்பின் வண் ணம் அவர்களாகவும் பிரமமே தோ ன்றி மறையுமென்பார் மாற்றத்தை மறுத்து அவர்களுள ரென்பதைக் கண்டு கூறினர் திருவாக்கானே நிறு வுதல் ப - க௫0, க௫க.

இறந்தார் நன்மையின்பொருட் டியற் றும் உத்தரகிரியைகளைத் தடுத்தல் விவேகமாக மாட்டா தென்றற்காய ஏதுக்கூறல் ப - க௫க, க௫உ.

எல்லா வுயிர்களும் பிறவாப் பேறடைந்த பின்றை இறைவன் யாதிழைப்பன்? என்னுங் கடா, விடைபெறு கடா வாகா மடம்வரு மிடவையாம் ப - க௫உ.

பசு, அணு வென்பவற்றின் பொருள் ப - க௫உ.

நட்பு நாளும், பகை நாட்களும் ப - க௫௩.

சிற்றறிவி னிலக்கணமும், பேரறிவி னிலக்கணமும் இனிது புலனுமாறு இருள், சந்திரன், நக்ஷத்திரம், சூரிய னென்பனவற்றை உவமை செய்தல் ப - க௫௩.

மனம் அவாவடிவிற்று ப - க௫௪, க௫௫.

நம்பெயராழியாமே நம் வடிவனைய விக் கிரகமொன்று இப்பொழுதே நாட்டி யிடவேண்டும், பூசனைபுரிய வேண்டு மென்பார் கொள்கையும் பேராசை யினுழி தருதலேயாம் ப - க௫௫.

அன்னியப்பண்ட அழி வெடுத்தியம் பல் ப - க௫௫, க௫௬.

Koviloor Digital Library

கனவும், மனமும் ப - கருஅ, கருகூ.

காண்டல், கேட்டல், மோத்தல், உண்டல், ஊறறிதல், நினைத்தலென அறுதிறங் கவர்த்து நிற்கு முணர்ச்சி, அதீததேவ வழிபாட்டினை முற்றுமுணற்றவும் உலக காரியத்தைச் செவ்வனே செய்யவும் வலியற்றது ப - கசுO.

உலக இன்ப துன்ப நுகர்ச்சிகட்காம் புருட தத்துவ மெனுஞ் சீவகரண மடங்கிச் சிவகரணந்திகழ விராரெல்லாஞ் சுயநலப்பிரிய ரென்பதுண்மை. இவர், துறவிகளை யிழுக்கத்துட் படுத்துத் தம்மை யுயர்த்தியெழுது மிலிகிதங்கள் உபகார நூல்க ளாகா ப - கசுக.

இரத்தினக்கற்கள் சுமந்து விற்போன் அம்மிக்கல் சுமந்து வில்லானென்னும் உவமானவாயிலாகவுணர்த்து மோரறிவுடைமை ப - கசுஉ.

கற்றல், கேட்டல், தெய்வவழிபா டிஃதிஃதெனச் சிலகரும முணற்றன் முதலிய வுயர்கருமங்களையும் இம்மைப் பயனையேனும் புகழ்மையினையேனுங் கருதி யியற்றுநர் மேலோராகார். அவற்றை யன்பினு லியற்றுநரே மேலோராவ ரென்பது முதலியன மிழற்றி நீத்தார் நிலையுமெடுத்தோதல் ப - கசுஉ, கசுந.

மனம் வசப்படுமாயின் அருளும் வசப்படும் ப - கசுச.

சரியை, கிரியை, யோக மென்பவற்றின் விவரம் ப - கசுச, கசுரு, கசுசு.

ஆகம கருமாசாரியன்செய் தீக்ஷைவழியாக நிருவாணமென்னு மோக்ஷமடைந்துவிட்டோமென இறுமாந்திருப்பார் கதி யிழுக்கத்துட் படுமாறு ப - கசுசு, கசுஎ.

உணவு நியமத்தானே தாமசம் இராசசந் தணக்குந் தன்மையினுலும், பிராணவாயுவைத் தடுத்தன்முதலிய கருமங்களினுலும் அக்குண விருத்தியாகு மனத்தின்வலி சிறிது குன்றுமேயன்றி உள்ளபடி யருள்வெளியிலொடுங்காது. ஓடுங்குமா றுணற்றுவது திருவருட்கே யுரிமையென்றல் ப - கசுஅ.

கேசரி முதலிய முத்திரைகளின் விவரம் ப - கசுஅ.

உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்குமாலைத் தென்பதை யுவமானமுகத்தானுணர்த்தல் ப - கசுகூ.

மாண்டுக்யோபநிஷத்தைத் தமிழின் மொழி பெயர்த்துக்கொண்டு சைவ சித்தாந்தந் தாபித்தல் ப - கஎO - முதல் கஎரு - வரையிலும்.

திருவருள் வெளியிலே தனது செயல் கெடநிற்றல் கடனென்பது, உண்மைச் சித்தாந்த மறியு மாற்றலில்லார்க்கு உரைக்கற்பாலது மன்று ப - கஎஎ.

போதாகாசத்திலே மனம் வாயுவைப் போலத் தோன்றவுள்ளது ப - கஎஎ.

முழுமோசமாதல் இன்னதென்பது ப - கஎஅ, கஅக, கஅஉ.

ஈசன், தன்னை நினைப்பார் நினைப்பின் வண்ணம் அருள் புரிவோனுயுளன் ப - கஎகூ.

கூடிக்கலத்த லென்பதற்குப் பொருள் புகறல் ப - கஎகூ.

எஞ்ஞான்றும் நான் பிரமமென்றிருத்தன் முத்தியேதுவாமென மறைகூறுதல் பற்றியெழு மாசங்கைநிவர்த்தியும், உன்மனிபாவம் இற்றென்பதும் ப - கஎகூ, கஅO.

இந் நிவர்த்தி முதலிய வறியாதாருட் சிலர், இத்திறச்சுருதிகளை ஏகான்மவாதோபநிடதங்களெனப் புத்துரை புகன்று கழித்தல் நியாயமாக மாட்டாதென்று கோடன்மர பெடுத்துக் கூறல் ப - கஅO.

படைக்கலப் பயிற்சியினைச் சார்ந்த தேகாப்பியாசம் போல்வதே பிராணுப்பியாசமு மென்றல் ப - கஅO.

சுத்தவத்து அசுத்தவத்து வாகாது ப - கஅந.

Koviloor Digital Library

பரமான்மாவுக்கு வேறான சீவான்மா மாயையிற் கட்டுப்பட்டுளன் : மாயையைப் பிரகிருதியென்றும், மாயைக் குடையானை மகேசுர னென்றும் வேதம் விளம்புகின்றது ப - கஅங, கஅச.

முத்தியினு முப்பொருள்களுளவென்று சித்தாந்த சாத்திரம் முறையிடலும், அதுபற்றியெழு மாசங்கையிற் பாசம் ஆனந்தமயமாய் விடுமென்றலும், இவ்வுண்மையறியா மாக்களயர் வாதம் இறந்துபடுமாறு மேற்கோள் பல சாதித்தலும், இல்லது வாராது உள்ளது போகாதெனவு மேற்புடைமையில் வைத்தோதப்படல் வேண்டுமென்றலும் ப - கஅரு - முதல் கஅகூ - வரையினும்.

அருணகிரிநாதர், சுவானுபூதிச்செல்வராயிருந்த தாயுமான சுவாமிகளானும் போற்றப்பட்டார் ப - கஅகூ.

திரிபுடி விவரம் பற்றிய ஒரு பெரிய விசாரணை. இங்ஙனே வாக்கு, மனம், பிராணன், தேஜஸ், பரதேவதை யென்பன ஒன்றிலொன்றா யொடுங்குமென்பது ப - ககூ0, ககூக, உசு.

ஒரான்மவாதஞ் சாதித்தற்கு ஒத்திடங் கொடாது ப - ககூஉ.

செடிவினைக்கஞ்சா வுள்ளுடையர், எப்படி யெப்படிக் கூறப்படவுள ரென்றலை விளக்கல் ப - ககூஉ, ககூங.

சுருதியினுஞ் சொல்லப்பட்ட தேவான்மசத்தியை முன்னிட்டுக் கொள்ளா ஆன்மசத்தியினர் காரியம், அத்தேவான்ம சத்தியுடையார்பாற் பலிக்காது பிரமரி கொள்ளும் ப - ககூங.

பத்திகாண்டி ஞானகாண்டி யென்னும் வியவகாரத்தின் மீது "பத்திவலையிற் படுவோன்" என்றபடி அருணகிரிநாதருடைய அன்புவயப்பட் டவர் முன் வந்து நின்ற முதல்வ னனுக்கிரகத்தால் எத்துணை விரைவில் அவர் அனுபூதிமானாயினா ரென்று அப்பத்தியின் மேம்பாடுணர்த்தல் ப - ககூச, ககூரு.

மெய்யடிய ரென்பதன் பொருளும், மோக்கம் அமிருத மெனப்படுவதும் ப - கககூரு.

துவிதம், ஏகம், அத்துவித மென்பன அரிசியையும், குழை கூழையும், பதச்சோற்றையுமொக்கும். இவற்றுள் துவிதவாதம் பேதமெனவும், ஏகவாதம் அபேத மெனவும்படும். பிரமமே சீவனாயிற்றென்னும் இவ்வபேதம் பரிணாமவாதமா மாகலின் இது போதிக்கும் பசுநூல், திருமாளிகைத் தேவராலுந் தாயுமானராலுங் கண்டிக்கப்பட்டது ப - ககூஎ.

பிடிவாதத்திற்குக் குரங்கின் பிள்ளையினியல்பினை யுவமித்தல் ப - ககூஎ.

நல்லார், நன்னெறி முறைகளை மக்கட்குத் தொடக்கத்திற்றானே கற்பித்தல் நலன் ப - ககூஎ.

நாத்திகத்தை நோக்குழூன்று முதல்வனை முன்னிட்ட எந்த மார்க்கமும் உத்தமமேயாம் ப - ககூஅ.

உலகாயதம், சாங்கியமென்பன முதலிய நிச்சயங்களைப் பற்றிய பெரிய விசாரணையிற் பொருத்த முள்ள சில வுவமைகளுங் காட்டப்படல் ப - ககூஅ - முதல் உ0க - வரையினும்.

அவித்தை அநாதி யெனச் சுருதிகளக்கு மாற்றானே அஞ்ஞான மெய்திய வழி தெரியவில்லை யெனல் பெறப்படுகிறது ப - உ0க.

சுவானுபவத்தி லொன்றாகவே காணப்படல் ஏகபதார்த்த வாதத்துட்படாதென்பது பற்றியும், அனுபவத்தி லொன்றாகவே காணப்படினும் அனுபவஞ் செய்வோன் ஆண்டிருத்தல் வேண்டுமென்பது முதலியன பற்றியு நிகழ் பெரு விசாரணையிலே கடவுள் விசாரணை, எந்த முடிவுக்கு மியைபுற (=முற்றும்) வந்து விடாதென்பது மேற்கோள்களோடு பெரிதுஞ் சாதிக்கப்படல் ப - உ0உ - முதல் உகங - வரையினும்.

அனுபவம், சுவானுபவ மென்பவற்றி னருத்தம் ப - உ0ங.

Koviloor Digital Library

பிரித்தறியக் கூடாநிலையில் இரண்டும் பிரியாதிருக்கின்றன வென்பதை யறிந்து கூறலுங் கூடுமோ? எனக் கடாவி மறுக்கப்படுதலி னுறுமொரு நியாயம் ப - உ௦ங.

எல்லாம் ஒன்றெனற்கும், இரண்டெனற்கும், மூன்றெனற்கு மியைதல் காட்டல் ப - உ௦ச.

காட்சியிலுள்ள அசித்தைவிட்டுச் சித்துத் தனியிருக்குமென்ப தியையாது ப - உ௦ச.

கயிற்றினிடத்துண்டாம் பாம்புத்தோற்றவுவமை முற்றுவமையாகவே நின்று பிரமத்தை விகாரப் படுத்துமாறு காட்டல் ப - உ௦ரு.

மோன முத்திரை; மோனமே முடிவு என்றல் ப - உ௦எ, உகஉ.

அசப்பியமான கதைகளையுந் திவ்விய தெய்வ சரிதைகளாக ஏன்றுகோடன் மந்தமதிகள் செய்கைபாம் ப - உ௦எ.

யுத்திவாதத்திற் கெல்லையில்லை. (தருக்கமும் இதுவே) ப - உ௦அ.

கன்மமலம் அனுதி யெனப்படு நூல் வழக்கானே நாத்திகமு நவிலத்தக்க மாபாதக கன்மமும் பெறப்படு மாற்றுனது கடவுளை யெதிர்க்குமொரு கடவுளுமாமன்றே? இதற்கு யுத்திவாதிக ளென்செயவுள ரென்பது ப - உ௦அ, உ௦கூ.

சாத்திரக் குழுக்களைவிட்டு, உண்மையாதோ அஃதுபாசிக்கத்தக்கதென்று சுருதி கூறுகின்றது ப - உ௦கூ.

சண்டைகளை யிறைவனே வரைந்து கொடுத்தனன், சொற்றன னென்பதை யிறைவனது மோன முத்திரையே மறுக்கும் ப - உ௦கூ.

பல்லதரானும் ஆன்மாக்களை மயக்கி நிற்கு மாயை, பல்புத்தக வடிவாகவு நின்று பெரிது மயக்குகின்றதெனல் ப - உ௦கூ.

வாக்கு வடிவாய பிரமாணத்திலுள்ளது அத்வைதமாகலின் அது, காக்குறியானுணர்த்தப்பட்டதெனற்கு மியையுண்மை வாயாது ப - உக௦.

ஆகமம், அத்வைதத்தை யொன்றெனும் பொருளில்வைத் தோதியதும் பெறப்படுகின்றதே ப - உகக.

மோன. முத்திரை யுணர்த்து பொருள் ப - உகக.

திருமந்திரம் வேதாகமங்கள் பொதுவுஞ் சிறப்பு மென்றதும், சிவப்பிரகாசம் வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ சித்தாந்த மென்றது மொருபொரு ளாமாற்றுனே இருதிற நூலுஞ் சூத்திரமும் பாடியமும் போலுள வென்றலு மறியப்படுவதாயிற்று ப - உகரு.

சுத்தாத்துவைத வுண்மை ப - உகசு, உகக, ககஎ, ககஅ.

அகம்புறனைத்து நிற்கும் பருவத்திலே நிகழ் நிகழ்ச்சி யெட்டு வகைத்தென்பது ப - உகசு, உகஎ.

இராப்பக லற்ற இடம் ப - உகஅ, உககூ.

அபரசுப்பிரமணிய மூர்த்திகள் அனேகருளர் ப - உககூ.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள், தம்மை முருகவேளென்று கூறிக்கொண்ட செய்தி, அவர் திருவாக்குக்களிற் பெறப்படவில்லை யென்றன் முதலியன ப - உஉ௦.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளைத் திருமங்கையாழ்வார் சந்தித்த செய்தியே யின்றென்னு முண்மைக்குப் பிரபலப்பிரமாணம், அவ்வாழ்வாருடைய வித்தார சரித்திரமாயுள்ள வில்வாரண்ய மாஹாத்ம்ய மென்னும் வைணவப்புத்தக மொன்றே போதும் ப - உஉரு.

அரியால் அரன்திருவடி தேடப்பட்டதென்று திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கூறுதல் வேத பரிபாலனமாமெனற்கு வேத வசனங் காட்டல் ப - உஉசு.

Koviloor Digital Library

இறைவனை எந்தையே யென விளித்தலும், தன்னைப் பிள்ளையெனக் கூறிக் கோடலு மேற்புடையன ப - உஉஅ.

இல்லந்துறத்த லவசியமென்பதும், மண் பொன் பெண்ணென்னு மாசையி னீங்காக் கோளுடையாரு ஞானிகளோ? என்றிழித்துரையாடலும் ப - உஉஅ.

பஞ்சமகதியென்பதன் பொருள் புகன்று நரககதியைச் சேருமுயிர்கண் மனுடருட் பாவான்மாக்களே யென்றலும், போலிகள் பல பணித்து மனிதப்போலி குரங்கு, தேவப்போலி மனிதர், பரமான்மப்போலி சீவான்மாவென்றலும், மேற் கூறவேண்டுவ கூறி மஹாதேஜோ மண்டலத்தார் கடனிற்றென வுணர்த்தலும் ப - உஉகூ - முதல் உங௨ - வரையிலும், ப - உஙச - ம்.

ஈசுரவழிபா டில்லாதான் சன்மத்திலே தீயைவை யென்னுஞ் சுருதிக்கூற்றிற்குப் பொருள்விரித்தலும், சங்கை நிவர்த்தியும் ப - உங௨.

புலனெறிப் போதனை பயன்படுமாறும், பயன்படாவாறு முவமானமுகத்தானுணர்த்தல் ப - உஙச.

உயிர் வேதனை பன்னிரண்டுங் கடந்த சாரூப்பிய சாயுச்சியங்களி னுண்மை ப - உஙச, உஙரு.

சாரூப்பியாந்தமுள்ள பேறுகளை மதியாது சொரூபசாயுச்சியம் பெறற்குரியார், இவ்வுலக இச்சாவிலாசங்களிற் றலைப்படலுடையாரா? அவை சிறுவரை குன்றிய நீரரா? குருடர் முதலாயினர்போலச் சிற்சில நீத்துநிற்குநரா? என்னுமாசங்கை வழிப் பெறப்படு நியாயம் ப - உஙரு.

இவ்வுலகினை யினியடையொண்ணுதென் னும் விரத்திமேயினர்க்குக் கல்விக்கழகம், அறவளாகம், மடாலயம், தேவாலய மென்பனவற்றிலும் இச்சையிருத்தலாகாது; இருப்பின் மீளவு மவ்விடனடைதனேரும்; அவர் தமது பரலோக யாத்திரையிற் சில்பொழுது தாந் தங்குமிடனுகை விப்புடவியினை நினைத்தல்வேண்டு மென்றற் கொரு வாய்மை வழங்கல் ப - உஙசு.

பேரின்ப நெறிக்குரிய விசேடகபட நீக்கம் முதலிய உத்தம குணங்களெய்தினுஞ் சுவானுபவ ஐக்கியமில்லாமே அவ்வின்ப மெய்தாது; அது திருவருளா லாதற்பாலது ப - உஙஎ, உஙஅ.

ஆஷாடபூதி சரிதையும், பொன்விருப்பினர் படும்பாடும் ப - உஙஅ, உஙகூ.

"வாதங்கள் நேரின்" என்றதில் வாதங்கள், தத்தஞ் சமயநூல் பிடித்துத் தருக்கித்துப்பேசு மதவாதங்களென்பதும், அவற்றின் பெயர்களும் ப - உஙகூ.

தெய்வம் யாங்ஙனம் வயங்கிநிற்பது? யாதா யிருப்பது? எனுமாற்றூன் விவர மெடுத்துரைத்தல் ப - உசo, உநிஎ.

தேவர் முதலிய எழுவகைப் பிறப்பு ப - உசo.

சாமானிய அருளும், விசேட அருளும் ப - உசக.

இந் நூலாசிரியர்க்குற்ற கல்வியறிவு முருகப்பெருமானது திருநோக்கமெனல் ப - உசக, உச௨.

யான் திருவருளை விழைந்து பாடுவனவற்றைத் தொண்டர் முன்னே படித்துக்காட்டி ஞானம்பேசிச் சுகோதயத்தை நினைவேன்: அது கிட்டாமை கருதி யுள்வாட்டமுறுவேன்: இதற்கேது நாம்புரி குற்றமாகலா மென்றெண்ணி முகமும் வாடநிற்பேன்: அச் செய்கைகட்குக் காரணமான என்புத்தியையும் வைதுகொள்வேன்: பிதாவே! என்னை ஆண்டுகொள்ளென்று மழுவேன்: அழும்வாயினை யடக்கி மௌனமு முறுவேன். இப்படியெல்லாமாயினுந் திருவரு ளிரங்கியருளாவிடின் யாதுசெய்ய மாட்டுவேனென்று நூலாசிரியர் இனைவு நுவன்றவாற்றூற் பரமான்ம சத்தியினதனுக்கிரகத் தொழிலைச் சீவான்மசத்தி

Koviloor Digital Library

செய்துகொளாதென்பது வலியுறுதல் ப - உசக, உசஉ.

திரோதான நீக்கமே அனுக்கிரகம், அனுக்கிரகமே திரோதான நீக்கமாகலின் அனுக்கிரகமே பதிஞான மென்பது ப - உசங.

இப்பதிஞானந்தானே அருணகிரி நாதரு மெய்தப்பெற்றன ரெனற்கு மேற்கோள் ப - உசங.

அனுக்கிரகம் ஆரன்பு செய்யார்மாட்டாராது; அன்னோர்புரி தருமமுந் தவமுஞ் செபமுஞ் சமாதி ஞானமும் பயன்படாவென் றிறைவனுகிய உமாபதி யோதியருளினன் ப - உசங, உசச.

இச் சித்தாந்தம், பன் மேற்கோள்களானும் வலியுறுத்தப்படல் ப் - உசச, உசரு.

பரமேசுர பத்திமைவழி ஞானம் விழையகில்லார் இதயமும் இல்லமும் பிசாசு வாழ் கடறும் படுகாடுமாமென்பதும், இன்னோரை நேசிக்கொணுதென்பதும் ப - உசரு.

பரமேசுர பத்தியின் மாமாட்சியைப் பல்லாற்றானும் மதனுறுத் தறிவுபோதித்தருனே இந்நூலுழை ஆங்காங்குக் காணவுளது ப - உசரு.

கடவுள் செயல்களை வியப்பினுட்படுத்துப் பாடற்கும் பணித்தற்குமாம் பிராரத்தமெய்தின் அது, பாலிற் பழநழுவி வீழ்தலையொக்கும் ப - உசகூ.

கடவுள்பக்ஷ மெவ்வாற்றானும் வேண்டும் ப - உசகூ.

களிம் பொரீஇயவழிச் செம்பு தங்கம் போ லிலகுமாறு மலமொரீஇயவழிச் சீவன் சிவமென இலகும் ப - உசகூ.

மலம், சகசபந்தமெனற்கும் அதன் நீக்கம் பந்தவிடுதலை யெனற்கு மெடுத்துக் காட்டப்படு முவமை பலவற்றுள்ளுஞ் செம்பே மிக்க பொருத்தமுடைத்தென்றதும், இவ்வுவமைச் சுருதியினை யெடுத்துக் காட்டியதும் ப - உசகூ, உசஎ, கஉக, கஉஉ.

இந் நூலாசிரியர், ஒரு காட்டகத்தே வைகி நிட்டை சாதித்த ஞான்று தம்மை யெழுந்து விடும்படி விதித்த கடவுளைச் சிந்தித்து எம் பக்ஷமுள்ள தெய்வமே! நின் கருத்தென்னை? பட்ட பாடெல்லாம் வீணாய்ப் போமோ? என்று இனைவு கூறினமை ப - உசஅ.

மாயைக்கு அருவங்கூறுமிடத்து விடயமனமேயாம். உருவ முதலியன கூறுமிடத்துப் பெண்கண் முதலிய பொருள்களே யாம். இத்திற மாயையினை நின்னருளின்றி வென்று விடுவலென்பது சொன் மாத்திரையாயொழியா தென்செய்யும் ப - உசகூ.

மாயை, குணசாமியம் அவித்தை முதலிய அனேகாகார முடையாள்: சகதாகாரமாகப் பரிணமித்துளா ளென்னுஞ் சுருதி ப - உசகூ.

'பவிடியம்' என்னுஞ் சொற்பொருளிலக்கணம் ப - உருo.

சிலர், தமதற்ப புத்தியினைக் கொண்டே பூதாதி, வைகாரிகம், தைசச மென்னும் அகங்கார மாயையினைக் கொன்று வாழ்வோமென்று சுவாசபந்தனம் புரிவர்; மலமூத்திரங்களை யருந்துவர்; கடவுட்டியானம் புரியா தூழிதந்து சாவர் ப - உருo, உருக.

ஈசுவரத்தியானமே எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் புரியத்தக்க "இலயயோகம்" எனவும், இலய யோகமென்பது "சித்தலயம்" (=மனோலயம்) என்றே கோடி முறை கூறப்பட்டுளதெனவுஞ் சுருதி சொற்றலைக் காட்டுமாற்றானே வேறு பிரமாணங்களுமெடுத்துக் காட்டிச் சங்கை நிவர்த்தி செய்தல் ப - உருக, உருஉ, உருங.

இந்த யோகமில்லா ஞானமும், ஞானமில்லாயோகமும் வீடு பேற்றினை நல்கா என்னுஞ் சுருதி நியாய மறியாரால் இடைக்காலத்தே பொறிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள், மனோலயமெனற்குப் பொருண் முறைமாற்றிப் போதிப்பனவாயின. இதனை, ஈசுரபத்தியில்லா வெளிறர் உணர்ந்தாரல்லர் ப - உருங.

Koviloor Digital Library

இவ்விலய யோகத்தினை ஓரிடத்திருந்து கொண்டே யுஞற்ற நினைவார் செய்யு முறைமை முதலியன ப - உ0௫, உ0௪.

இத் தியானயோகில் ஈசுரன் ஞானசாரியனாக வெளிப்படின் அவனது கட்டளையின் படி நடப்பது கடப்பாடாம்; இவ்வாசாரியனது திருவாய் மலரினின்று "யாமுன்னை யேன்று கொண்டாம்" என்னுந் திருமொழி தோன்றினும் உபாசகனது சனன மரணபயந் தீர்ந்துவிட்டதாம்; இந்நிலையின் மாதவப் பேறுடையார் மனவருத்தம் யாதுந் தேடிக்கோடல் கூடாது; இறை திருநாமத்தையுந் தியானத்தையு முபதேசித்த குருபத்தி கேடடை யொண்ணாது; சாத்திரமாங்காறு மெவ்வகைப்பட்ட கூட்டத்தொடர்பு மிருத்தலாகா தென்னுந் திவ்வியபோதனை ப - உ0௫, உ0௪.

உண்ணிலை நின்று செபிக்கும் மானச செபமந்திரமுந் தியானமுமே இனிது பலிக்கும். அருளே நாவாகத் திருமந்திரஞ் செபித்தலும், அருளே நினைவாகத் திருமேனி தியானித்தலு மெனப்படூஉ மிச்செய்கை, 'முழுமனத்தோ டொருங்குபற்றல்' என்பன முதலிய பல் பெயர்களும் பெறூஉமென் றவையற்றை யெடுத்து விரித்தல் ப - உ0௪.

ஆண் பெண்ணென்னு மிருபாலாரும் விடுதலை நிமித்தம் இந்த யோகம் இனிது விழையத்தக்க வோருபாயமா மென்றல் ப - உ0௪, உ0௬.

மேலுறுவனவெல்லாம் ௧0௭ - ஆம் பத்து முதலியவற்றிற் கண்டுகொண் முன்னமே சாலோக்கியத்தை (முதல்வனது) நாமோச்சாரண மொன்றினாலேயே பெறலாம், சாமீப்பியத்தை எதிர்முகமான திருமேனித் தியான மொன்றினாலேயே பெறலாம், சாரூப்பியத்தை இதய தாமரையிலே திருமேனி தியானிப்பதாய அத்துவைதோபாசனை யொன்றினாலேயே பெறலாமென்பதூஉம், இவ் வோரோவொன்றும் பயன்படுமாறு மரணபரியந்த நாடோறுஞ் செய்யத்தக்கன வென்பதூஉ முணர்ந்துகொள வேண்டுமென்றல் ப - உ0௬, உ0௯.

இப் பாதகண்டத்தாருடைய மகா சம்பிரதாய கம்பீர மாணகன்ம முடிவும், விவாககன்ம முடிவு மொன்றுபட்ட பேரின்பமாமென முடித்துக் காட்டல் ப - உ0௯, உ0௭.

திருப்புகழ் தெரித்தான் றெய்வமாய் வயங்கும் அவ்வொரு திருமுருகனாகிய செவ்வேட் பரமன் றிருவருட்டுணை கொண்டு ஒல்லுமாறு கடைப்பிடித்துய்க வென்பது ப - உ0௭.

Koviloor Digital Library

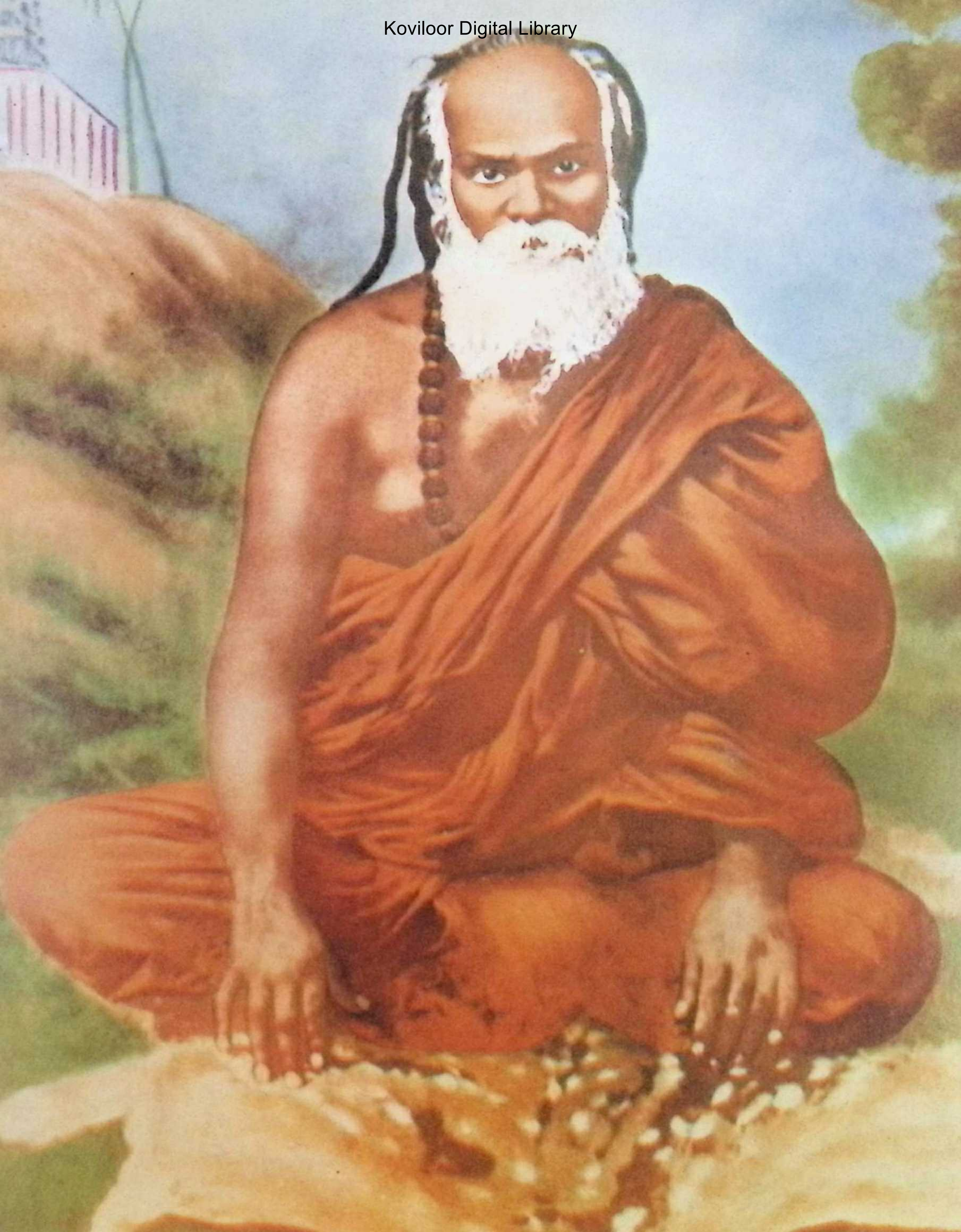

பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள்

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

ஓம்

குமாரகுருப்யோநமஃ

நூன்முகம்.

திருப்பாவென்னும் பெயரிய இந்நூன் மூலப்பாட்டுக்கள் கடவுள் வணக்கமாக ௩-ம், நூலாக ௧௦௯௭-மாம். நூற்சிறப்பு வெண்பாவொன்றும். இவை கூட்டியுறழ ஆயிரத்து நூற்றொன்றும். இவைகள், யாங் துறவற நிலையடைந்த பின்றைக் கலியுகம் ௪௯௯௮-ஆம் ஆண்டென்பதற்கு நேராய சாலிவாகன சகாத்தம் ௧௮௧௯-லே துர்முகி வருடத்திலே ஆக்கப்பட்ட பரிபூரணானந்த போதம், கந்தரொலியலந்தாதி, குகப்பிரம வருட்பத்து, தகராலய ரகசியமென்னு நூல்கட்குப் பின்னர் எம்மாற் பாடப்பட்டனவாம். அக்காலம்—

“ வேதசனத் தோறுவோன்று சேரநன் மாமக
விழாவங் குடந்தையின்கண்
வியப்பா நடக்கவருள் செய்தேவனயு மாண்டுற
விதித்து ”

என்னும் விடயம் இந்நூல் ௬-ஆம் பத்திற் பெறப்படுதலின், அத்துர்முகி வருடத்து மாசி மாதத்தின் (கி. பி. 1897) எய்திய பன்னிரு மகாமக வெல்லையிற் போந்த புண்ணிய காலத்தானுமறியக் கிடக்கின்றது. ‘திருப்பா’ என்பது மேம்பட்ட பாக்களினாலாகிய நூலைக் குறித்தலால் அடையடுத்த கருவியாகுபெயராம்; ‘பா’ என்னும் முதற்கருவியின் பெயர் அதன் காரியமாகிய நூலிற்காதலின். அன்மொழித் தொகையாகக் கொண்டு மேம்பட்ட பாக்களையுடைய நூலென நுவலினுமாம். திருப்பா = மேன்மையாகிய பாட்டு எனிற் பண்புத் தொகையும், மேன்மையுடைய பாட்டு எனின் இரண்டனுருபும் பயனுந் தொக்க தொகையுமாம். திரு + பா எனப்பிரிக்க. திரு = ‘மேம்பாடு’ என்னும் பொருளைப் பயக்குமோ ரடைமொழி. அந்த மேம்பாடு—அழகுடனுக்கப்பட்டு முழுமுதற் கடவுட் டோத்திரமாகவுஞ் சாத்திரமாகவுஞ் சுடருந்தன்னை, ஓதுவா ருணர்தற் பொருட்டு, எல்லா வெழுத்துக்களிலும் விராய் நிற்கும் அகரம் போல எப்பொருளினுங் கலந்து நின்று யாவையு மியக்காநின்ற அக்கடவுளென்னும் வத்து நிச்சயம் இவ்வாறு கோடற்பாலதன்றும்: இவ்வாறு கோடற்பாலதாம்: ஆமதனை யடைதற்குரிய பூர்த்தி மார்க்கமும் இன்னதாமெனப் புகழ்ந்து தான் கூறுமதரானே கருப்பப் பையுட்படுங்

Koviloor Digital Library

கையாறெனுங் கைப்பினைப் பாறச்செய் பேரின்பமென்னுந்தேனை யுளித்திடலாம். இதனை,

" எழுத்திறைபோ லக்கலந்தெல் லாமியக்கா நிற்கு
முழுத்தலைவன் மார்க்க முழுதும்—வழுத்திக்
கருப்பா சயவல்ல கண்டக்கைப் போட்டுந்
திருப்பா வேனுமதுரத் தேன்."

என்னும் இந்நூற் சிறப்புச் செய்யுளானு மறியலாம். 'தேன்' என்பது இன்சுவைப்பொரு ளாகலின் "இனிமையு நீர்மையுந் தமிழெனலாகும்" என்னும் பிங்கலந்தைச் சூத்திரத்தானே அது தமிழென்பதையுமுணர்த்தி நிற்பதாயிற்றென்க. என்னை? இந்நூற்பாட்டுக்க ளெல்லாந் தமிழாயிருத்தலின். நெசவு பாப்போற் செய்யப்படுதலிற் பா, ஆகுபெயராய்ப் பாட்டுக்காயிற்று. "பாவி நடத்தலிற் பாவே" என்றதூஉம் அப்பொருட்டில் வந்ததாம். பாவுதல் = பரப்புதல். இந்நூலகத்தே தரவு கொச்சகக்கலிப்பா, இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா, கட்டளைக் கலிப்பாவெனப் பாவறியப்படும். ஏனைய பாட்டுக்கள் பாவினமென வறியப்படும்.

" பாவோத்து, இனமா நடத்தலி னினமெனப் படுமே"

என்னும் விதிப்படி அப்பாப்போ னடைதரூஉம் இவ்வினத்தினையும், அப்பாவினையும் பாவெனக் கோடல் இங்கு மரபாயிற்று. ஆதலினன்றே பிங்கலநிகண்டினரும் — "சொற்களைக் கொண்டு யாக்கப்பட்டனவும், செய்யப்பட்டனவும் பாடப்பட்டனவும் பாவெனவாம்" என்னும் பொருளுற வொரு பொதுவிதியினை,

" தூக்கு மியாப்புஞ் செய்யுளுங் கவியும்
பாட்டுந் தொடர்பும் பாவென் றாகும்."

என்னுஞ் சூத்திரமாய்ச் செய்தனர். இப்பா, அழகுடனுக்கப்பட்டமை யாங்ஙனமெனின்,—சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, நன்மொழிபுணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின் வைப்பு, உலக மலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்குதாரணத் தாதல் என்புழியென்க. ஓசையுடைமைதான் பாட்டகத்தினிது பொருந்துவது. ஓசை குறையினும் மிகினும் இயற்பாட்டாக மாட்டாது. அத்திறத்த ஓசையூட்டப்பட்ட பாட்டுக்களே இந்நூற்கணுள்ளன. அவற்றின் சந்தம் — கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தங்களுள் அறுசீரிற் கச - ம், எழுசீரிற் க௦ - ம், எண்சீரிற் கஉ - ம், ஒன்பதின் சீரில் க - ம், பதின்சீரில் க - ம், பன்னிரு சீரின் ௩ - ம், பதின்மூன்று சீரில் க - ம், பதினான்கு சீரில் ச - ம், பதினாறு சீரில் க - ம், கலிவிருத்தங்களுட்

Koviloor Digital Library

கo - ம், கலிநிலைத் துறைகளுள் ரு - ம், வஞ்சி விருத்தம் க - ம், வஞ்சித்துறை க - ம், கலிப்பாக்களுட் கட்டளைக் கலிகளுள் க - ம், தரவுகொச்சகக் கலிகளுள் க - ம், இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலி க - மாக (சுஎ) அறுபத்தேழு பேதங் கொளக் கிடக்கின்றன. எப்பெருங் காப்பியத்திலுஞ் சந்தம் ருச - பேதங்கட்கதிகங் காண்ட லரிதேயாக இந்நூல் இத்துணை அதிக சந்தங்களோடு நிலவுதலும், ஒன்பதின்சீர் பதின்சீர் விருத்தப் பத்துக்களும் சுஎ, சுஅ, கoரு - ஆம் பத்துக்களுந் தத்தம் வாய்பாடு பிறழாது ஒரோவொன்றும் பப்பத்து வண்ணக் குழிப்புப் பெற்றிருத்தலும், அஅ - ஆம் பத்து அவ்வாறே மூவகைக் குழிப்பும் வேறு சில ஒருவகைக் குழிப்பும் பெற்றிருத்தலும் இந்நூற்குப் பேரழகாம். உயிரோடும் உயிர்மெய்யோடு மணை குறிலுக்குக் குறிலும், நெடிலுக்கு நெடிலும், வல்லொற்றுக்கு வல்லொற்றும், மெல்லொற்றுக்கு மெல்லொற்றும், இடையொற்றுக் கிடையொற்றும் எதுகை மோனையோடுங் கூடிய நாலடியும் அளவாகப் பொருந்த எழுவாய் பயனிலையேய வண்ணக் குழிப்புடைப் பாட்டுப்பாடுதல், கால்களிற் றளைபூட்டிக்கொண்டு மேளதாளங்கட்கியைய நடிப்பதொக்குமாகலின் எளிதன்றென்பதும் ஈங்குக் கருதிக் கோடற்பாற்றே. இச்சந்தங்க டெரிந்து படிக்கும் வன்மையின்மையினாலோ?

" போனகான் முயலே பெரிதெனப் பேசிப் புலம்புதல் போல முன்னுளில்
மானமின் றெழுதி வைத்தபுத் தகக்கோ மான்களே பெரியரோன் றுயர்த்தி
ஏவனவல் லவரை யிகழும் " — [திருப்பா கூo - சு.]

தன்மை (= அழுக்காறு) தலைப்பட்டமையினாலோ? திருநெல்வேலியிலுள்ள சைவப் புலவரொருவர், இப்புத்தகப் பாட்டுக்களின் நடை வறட்சியா யிருக்கின்றதென்று எம்மையறிந்த வொருவர் பாற் கூறுவாராயினர். அவரும், அவர் போன்றொரு முணருமாறுகவே சந்தம் பற்றி யிங்ஙன முரைக்க வேண்டுவ வுரைத்தாம். பெரிதுங் கடின வசனமே போன்ற தொல்லைநா ளகவற்பா முதலியவற்றிற் பயிற்சியுடையாரும், "ஆமப்பா" "கேளடா" என்னுஞ் சொற்களைப் போல அப்பாக்கிளவியும் அடாக்கிளவியு மலிந்துகிடக்க எளியநடையில் யாக்கப்பட்ட செய்யுள்களோடு பழகினாரும், பவளக்கொடிமாலை ஏணியேற்றம் நல்ல தங்கைகதை முதலியன பயின்று வருவாரும் இந்நூற் சந்தங்களைத் தெரிதற்கும் படித்தற்கும் ஆற்றலற்றவரேயாவர். அகவற்பா ஏற்புடைமையின் யாருமாக்கல் கூடும். வெண்டளை தெரிந்தாருள் வெண்பாவும் யாருமாக்கல் கூடும். இன்னோசையுடைப் பாவினங்கள் அங்ஙனங் கூடுவவல்ல. இவ்வோசையுடைப் பாடல்கள் இஃதிஃதாகலா மென்பது தேர்ந்து அவைகளிலேயே பாடப்பட்ட (கச்சியப்ப சிவாசாரியர்) கந்த புராணத்தையும், கம்பராமாயணத்தையுந் தொல்காப்பியமாக்கியோர் கண்ணுற்

Koviloor Digital Library

திருப்பின், அப்பாவின விவரங் காட்டற்குரிய இலக்கணம் அக்காப்பி யத்துள் அமைக்கும்வயா மிக்கு ஆக்காதும் போவரோ? என்பதூஉம் எமதுள்ளக் கிடக்கையே. பிற்றைஞான்று யாப்பருங்கலஞ் செய்தாரை மெச்சுகின்றனம். 'இச்சந்தத்திற் பாடுக' எனவெமக்குக் கனவிற் கூறி யருளியவாறு மேலே ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்த (வண்ணக்குழிப்புக்களுடை) க் கந்தசாமிப்பத்துப் பாடப்பட்டமையானும், கந்தக்கடவுளது செங்கோன்முட் பத்திபி லீடுபடு மெய்யுணர்வு முதலிய மேன்குணம் வாய்ந்த வேதியரிருவர், சந்தனசயிலமாகிய திருச்செந்தூர்க் கௌடமண்டபத்திற்கு மாலைப்போதுதோறும் போந்து வைகி எமது பஞ்சாமிர்த வண்ணத்தைப் பாராயணஞ் செய்து வருதலை யுடனிருந்து செவிமடுத்து வரும் என்பது வயதின் மிக்க வொரு புண்ணியவதியா ருடைய கண்கள் காணுமாறு சென்ற சித்தார்த்தி வருடத்துச் சித்திரை மாதத்தொரு குருவாரத்திரவு ஆறுகடிகைக்கு மேலும், மறுநாட் சுக்கிர வாரத்திரவு இருபத்துமூன்று கடிகைக்குமேலும் ௨0, ௨௨-பிராயமுடை யாராய்க் காசிச் சிறுசெம்பொன்று கையிற்றிகழ வருவாராய்ச் சாக்கிரத் தில் வெளிப்பட்டு நின்று இருவரானும் பாராயணஞ் செய்யப்படுகின்ற இந்த வண்ணம் இயன்றவளவில் இன்னோசை யெழப் பாடப்படல் வேண்டும்; நீ அவர்கட்குச் சொல்; இவ்வண்ணம் எனக்குப் பிரீதியா யுளது; இஃதெங்கே பாராயணஞ் செய்யப் படுமோ அங்கே யான்வருவே னிருப்பேனுகலிற் கௌட மண்டபத்திற்கு வந்தேன்; என்னுடைய இருக் கை இக்கலியாண மண்டபமும் வசந்தமண்டபமுங் கோவிலுமாமென்று ஆங்குள்ள வவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி இறைவன் மறைந்தமையானுந் தமிழ்ச் சந்தப் பாட்டுக்களில் அவனது திருவுள்ளம் மிக்க விருப்புடைத் தென்பதூஉம் அறியப்படுவதாயிற்று. ஆகலினன்றே ஈசனுக்கு மனோ ரம்மியத்தை விளைக்கும் இசை முதலியன வுணர்த்து நூல், காந்தருவவேத மெனவுங் கழறப்படுவதாயிற்று. இது நிற்க.

திருப்பாவெனும் பெயரிய இந்நூலுரை யென்ன பெயர்த்தோ? எனின்,— பிரபல மேற்கோள் ஏது திருட்டாந்தானுபவ வாயிலாகக் குற்றமின்மையின் அலைவற நிற்றலானே 'திட்பம்' என்னும் பெயர்த் தென்க. திட்பம்=திண்மை. (சங) நாற்பத்து மூன்று திருப்பாட்டுக் கட்கே இவ்வுரை இஞ்ஞான் றெம்மாற் செய்யப்பட்டது. ஏனைய பாட் டுக்களுள் அரும்பத அருந்தொடர்கள், விடய விசேடமென்பன நோக்கி அவற்றிற்கியாமே குறிப்புரையுஞ் செய்தனம். சில பத்துக்களின் மேலும், சில பாட்டுக்களின் மேலும் உட்கிடை விளங்குமாறுகவுஞ் சில தெரித் தாம். "இழைத்தபாவம் வீட்டி" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டி னுட் போந்த "குழைத்தபத்துக் கூறுமா திரண்டுமுண்டு" என்பது

Koviloor Digital Library

பற்றிக் கி. பி. 1899 - ஆம் ஆண்டில் எம்மாற் செய்யப்பட்ட விசேட வுரையும், "தானைக்கும் ஆனைக்கும் பூனைக்கு நடுச்சார்" என்னுமடியினை முதற்கட் கொண்டுள்ள திருப்பாட்டு மா விசித்திரகவி யென்பது நுதலி அதற்குக் கி. பி. 1913 - ஆம் ஆண்டிற் பேருமிறைக்கவியுரை என எம் மாற் செய்யப்பட்ட விசேட வுரையும் இந்நூலோடே சேர்க்கப்பட்டுள. திட்பத்தில் விசேட வுரைக்கு முன்னரே தொடக்கந்தோறும் பெரிய வெழுத்திடப்பெற்ற வுரை, சொல்லிற்கு நேராய பொருளாயிருத்தலிற் பதவுரை யெனவே கொள்ளப்படும். அங்ஙனம் பதப்பிரிவு செய்யாது நடை தந்துரைத்தமை படிப்பார்க்கினிது புலனாதற் பொருட்டேயாம். இப்பாட்டுக்களையும், பாட்டுக்களிலுறு சுருதி முதலிய காட்டுக்களையும், உரையிற்கோட லென்னும் உத்தியாற் கொள்ளப்படு பிற மேற்கோள் களையும், பதப்பிரிவுசெய்பு கொண்டு கூட்டிக்கொள் பதப்பொருள்களை யும், ஆண்டரும் பதப்பொருள்கள் இவ்வுழி யிவ்வுழிப் பெறப்படூஉ மென் றற்காம் வடமொழி தென்மொழி நிகண்டுகள் காட்டப்பட்டிருத்தலையும், பழையதேயாயினும் புதுவதேயாயினும் 'உடன்படல்' என்னு மதத்தா னியாய முள்வழியே அதற்குடன்படலையும், அஃதில் வழியே 'மறுத்தல்' என்னு மதத்தான் மறுத்தலையும், 'இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவு' என்னு மதத்தா னூலாசிரியர் கருத்தும் உரையாசிரியர் கருத் தும் ஒன்றற்கொன்று முரணிநிற்புழி நியாய வழியே ஒன்றினிடத்துத் துணிதலையும், 'தாஅனுட்டித் தனது நிறுப்பு' என்னு மதத்தா னியாய வழியே தானொரு பொருளை யெடுத்துக்காட்டி அதனை வருமிடந்தோறு நிறுத்தலையும், நிறுத்துமேல்வை தெளிவுற விரித்துக் கூறலையு நோக்கு நுணங்கியோர், எம்மையன்றி இந்நூற்குரை செவ்வே காண்பார் நேரா ரென்னு முண்மை கொள்வரெனல் வாய்ப்புடைத்தாம். இவ்வுண்மை யினையும், ஒருவர் போனவழி யொருவர் போகாமையின் முற்று முரணாய் ஆங்காங்குச் சிலச்சில பலப்பல பேதப்பொருளவாய்ச் சிவஞானசித்தி யார்க் கேற்பட்டவுரை (சு) ஆறென்பதையும், இப்படியே வியாச மாமுனி வரது பிரஹ்மஸூத்ரத்திற் கேற்பட்ட பாஷ்யமும் உபநிஷதங்கட் கேற் பட்ட பாஷ்யமும் பகவற்கீதா பாஷ்யமும் பற்பலவா மென்பதையும், திருவாசக வுரையும் பலவா மென்பதையு மொருசிறிதுங் கருதிப்பாராச் சைவரொருவர், எம்மன்பினர்பால் அவர் பாடலுக்கு (= திருப்பாவுக்கு) அவரே உரை செய்கின்றார், அதனைத் தான் நீயிரும் விரும்புவதென் றிழித்துக் கூறிய கூற்றினையு மிஞ்ஞான்று யாமறிந்து கொண்டாம். இச் சைவர், எம்பாலும் பத்தியுடையார் போலவே காணப்பட்டார்.

மேலே கூறிப் போந்தபடி பலவுரைகளும் பாஷ்யங்களு மேற்படு தலையும், அவை (தொல்லை நூலுரைகளுந் தத்தம் புதிய யுத்திகளும்

Koviloor Digital Library

விராய முடிபே யாதொரு நவீன மதமெனக் கொளக் கிடக்குமாறு) பல மதங்களாகக் காணப்படுதலையு நோக்க, நூலாசிரியனே உரையாசிரியனு மாதல் ஐயந்திரிபற்ற நிலையிற்றும். அத்திறவுரையே பெரிதும் விரும்பத் தக்கதாமென யாம் இங்கொரு துணிவு கூறுகின்றும். இத்துணிவு, "வட நூலார் தாமே பதிகமு முரையுஞ் செய்வார்" எனப் பிரயோகவிவேக நூலுடையார் கூறுதல் கொண்டு மறியப்படுகின்றது. 'பதிகமும்' என்ற மையின், ஆக்கியோரே பாயிரமுஞ் செய்வாரென்பதூஉங் கொள்ளப் படுவதாயிற்று. பதிகம்=பாயிரம். ஈண்டு, ஏனையோ ருரையினின்றுஞ் சீடருரை தகுதித்தாமாயினும் அஃதும் ஆசிரியனுரை போல்வதன்று மென்க. என்னை? ஆசிரியற்குப் பிற்றைஞான்று சீடர் மதியு மதமு மாறுபடலுங் கூடுமாகலின். இந்நியாயத்தை எவரே மறுக்க வல்லார்? வடமொழிப் பயிற்சி சிறிதுமின்றித் தென்மொழியிற் சிறிது பயின்று தமிழுபாத்தியாயராகிய சைவரொருவரால் இப்பாடன் மொழிகளுட் சில, நிகண்டுகளிலுள்ளனவல்ல; அகராதிகளிலுள்ளனவாமாகலிற் பாவலர் விரும்பாரென்று எம்பாட்டுக்கள் பழிக்கப்படுதலைச் சிதம்பர வாசமும் எம்மீது விசுவாசமு முடையராய்ச் சைவப் பெரியாரு ளொருவராயிருந்த அய்யாக்கண்ணு ஒதுவார் எமக்கறிவித்தமையே—அரும்பதங்கள் இன்ன இன்ன நிகண்டினவென அவையற்றின் பெயர்களையும் உரையுழையாங் காட்டினமைக்குக் காரணமாம். அக்காட்டுக்கள், அவ்வுபாத்தியாயர் போன்றார்க்கும் பயன்படுமால். இங்ஙனங் கூறிப் போந்தவாறு எம் பாடலை, உரையை யிழுக்கத்துட்படுத்த முயன்றாரெல்லாஞ் சைவராகவே காணப்பட்டாரென்க. இம்முயல்வில் வேறு சிலரு முள்ளாரெனலும் மிகையாகாதென்க. "நம்பாடல் குற்றங் குற்றமே" என்று புராணம் புகல்கின்றபடி முழுதொருங் குணர்ந்தோன் பாடற்குங் குற்றங் கூறிய புலவர் மதுரையம்பதியி லிருந்தமையானும், ஸ்ரீமத் - உமாபதி சிவாசாரி யருடைய நூல்களைப் புதியனவென் றிகழ்வார் சிலர், அவர் காலத்து மிருந்தனரென்பது சிவப்பிரகாசத்தில்—

"தோன்மையவா மெனுமேவையு நன்றாகா வின்று
தோன்றியநூ லெனுமேவையுந் தீதாகா"

எனவரு செய்யுட்பகுதியா லறியப்படுகின்றமையானும், வேறு சில செய்திகளானும் இழித்துரையாடுஞ் செய்கை தொன்று தொட்டு வருவ தென்றே கொள்ளக் கிடப்பதாம். இதன் காரணம் அழுக்காறென்றலே சாலும். இந்த ஆறு, சைவருள் ஒற்றுமையின்மையை யுண்டாக்குதற்கும், சமய விருத்தியைச் சவட்டுதற்கும் முக்கிய ஏதுவாயுளது. இது, சைவ ரென்பார் பாலேயே தனிதோன்றி நிற்க நேர்ந்த ஊழ் யாதோ? என வினவுவார்க்கு யாம் யாது கூறவுள்ளோம்! சிவநிந்தை சிவனடியர்

Koviloor Digital Library

நிந்தை முதலியன செறித்துவரைந் தச்சிட்டு வெளியிடலாய வைணவப் பத்திரிகைகணிமித்தம் (இறைவன் றிருவருளாலும், நீதிபதிகள் விசாரணையாலும் எமது பக்கத்திற்கே அநுகூலமாய் முடியுமாறு) ஏற்பட்ட வழக்குக்கள் பலவற்றுள்ளும் எம்மை வாதியாகக் கொண்டதும், அவ் வைணவர்களை யெதிரிகளாகக் கொண்டு தண்டித்த தீர்ப்பையுடையதுமாய திருக்கோயிலூர்—கனம் க - வது வகுப்புச் சப்டிவிஷனல் மாஜிஸ்த்திரேட் அவர்கள் கோர்ட்டு 1908 - ஆம் வருடத்து C. C. No. 112 - ல் எமது பக்கத்திற்கு விரோதமாய்ப் பொருளலது புகன்றாருள்ளும் இடையூறு முயன்றாருள்ளுஞ் சிலர் சைவரெனவே காணப்பட்டார். இன்னோரை யெண்ணுந் தோறுங் காணுந்தோறும்—

" அளியிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே "

என்றருளிச் செய்தபடி யெமது நெஞ்சம் அஞ்சுவதாயிற்று. வைணவர், தமது மதவாதம் பயன்படாதென்னுங் கருத்தானே எம்மைக் கொல்வா னெண்ணொரு சூழ்ச்சி செய்தபோது ஆங்குதவி யுண்மையின் இஃதாவதன்றென் றொழிந்தமையும், பின்னர் அவர் சூனியகருமத்தால் அக்காரியஞ் செய்து விடலாமென அது செய்வாரைக் கொண்டு செய்வித்து ஒன்றும் பலியாதுகண் டோய்ந்தமையும் எம்பெருமான் முருகவேளின் கருணைக் காப்பென்றே யெண்ணினேம். ஓம். இவ்வேதுக்களால், உண்மைச் சைவர்க்கு வைணவருறவு உறவாகாவாறு போலச் சிவசின்ன தாரண மாத்திரையே சைவரெனக் காணப்படுவா ருறவுமுறவாகாது. அவருறவு நெடுநாட் பழக்கத்தின் மீதே யுறுதியாதல் வேண்டும். நெடுநாட் பழக்கத் தறியப்பட்டாருள்ளுஞ் சிலர் மாறுதலடைதலுங் கூடும். என்னை? ஏழெட்டாண்டுகாறு மெம்மோடு நிகரினேயமாயிருந் தெம்பாற் சடக்கரதீக்கையும் பெறீஇப் பதினேந்தாண்டுகட் கதிகமாகவே யெம்மைக் குருவாய்க் கொண்டு குலாயினரும், குமரவேள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யென்னு மெமது பிரபந்தத்தி லவர்க்குற்ற வல்லலொழித்தருள்வா னிறைவனை வேண்டுதல் செய்தூ பாடிய—

" காவே னக்கரு தேன்வண யாள்சிவ கந்த னேயுவண யேபெருந்
தேவே னக்கரு துள்ளோ டன்பு சிறந்த சீலமு மோங்கவே
ஓவே னக்கரு தோர்பி ரப்பையி லுடைய நாயக மீண்டுறு
தாவி வணக்கவள யருள்பு ரிந்துயர் தயவில் வைத்தினி தாள்வையே."

என்னும் பாட்டின்கண் வைக்கப்பட்ட வபிதானமுடையருமான பிரப்பை - உடையநாயகம் பிள்ளை யென்பாரும், அவர் மகன் முதலியோரு மெமக்கு மெஞ்சார்பினர்க்கு மெத்திறவெத்திறத் துன்பு புரிய வேண்டுமோ வத்திற வத்திறத் துன்பு புரிந்து மகிழ்ந்து வாழ்வாராயினாராகலின், தாபத நிலைபுக்க எஞ்சரித்திரத்துள் இதுவே நன்னோக்க

Koviloor Digital Library

முடையாரா னனி நோக்கத்தக்கது. இனேயர் போல்வார் பெற்றியினை எத்தகைய விவேகியுமறிந்து கோடல் ஒல்லுவதோ! ஒல்லுவதோ!! ஆ அ! மாண் மதியுடையீர்! கூறுமின். பொதுவகையில் "எவரையு நம் பொண்ணுது" என்பது, அரசுகவர்வாராற் குடும்பத்தோடு கொல்லப் பட்ட ருஷ்ய சக்கரவர்த்தி நிகோலஸின் வாக்கியம். மதிப்புக்குரிய இஃதும் இங்குக் கருதிக்கொள்ளத்தக்கதே. அவ்வழுக்காற்றுச் சைவரு ளொரு சாரார், திருஞான சம்பந்தர் முதலிய ஆசாரியர் திருவாக்குக்கள் தமிழ் வேதம், திராவிட வேதமென வழங்கப்படலொப்ப அருண கிரியார் பாடல்களும் வழங்கப்படல் கூடாதென்று கூறி வழங்கி வருதலையு மெதிர்க்கின்றனர் இவர், வைணவ ஆழ்வார் பாடல்கள் திராவிட வேத மெனவும், முகம்மதியர் கொரான் வேத மெனவும், கிறிஸ்தவர் சாத்திரம் சத்திய வேதம் வேதமெனவும் வழங்கப் படுதலை யறிந்திருப்பாரோ? அறியாதிருப்பாரோ? என்னும் ஆசங்கை தோன்று கின்றது. அறியாதிருப்பா ரென்பதெய்தின் அவர் மடவோராவர். என்? இத்தேசமெங்கணுந் தெரிந்த செய்தியாகலின். மடவோர் கூற்றை மறைத் திருவர் பொருட்படுத்தார். அறிந்திருப்பா ரென்ப தெய்தின் அவர் அழுக்காற்றின்கட் படுவோரேயாவர். என்? வைணவர் முதலினேர் கொள்கையை விடுத்து அருணகிரிநாதர் திருவாக்குக்களும் வேதமே யென்பதை யெதிர்க்கின்றனராகலின். அழுக்காறு பாவப்பிரவாகமாம். அதன்கண் வீழ்ந்து கிடக்க விரும்புநரெல்லாம் அப்படியே கிடக்கட்டும். மேல், வடமொழி வேததெய்வம் வேதாரணியத்திற் சிவாராதனை செய்து தன்னுலடைக்கப்பட்ட திருக்கோயிற் கதவத்தைத் திருநாவுக்கரசுகளின் றிருவாக்குத் திறந்தமையானும், திருஞான சம்பந்தரின் றிருவாக்கு அடைக்கவுந் திறக்கவுஞ் செய்தமையானும் அவைகள் வேதமாகலாம்; அன்னணம் யாதுமாற்று அருணகிரியார் பாடல்கள் அங்ஙனமாதல் ஒல்லு மோ? எனின்,— நவறும். இக்கடாவானது அடைக்கப்பட்ட திருக் கதவத்தைத் திறத்தன்மட்டுஞ் செய்த திருவாக்குத் திறத்தலு மடைத்த லுஞ்செய்த திருவாக்கிற்குக் கீழ்ப்பட் டிழிவெய்துமாதலின் அதனையும் வேதமென்பது போலியாமென்றும், சுந்தரப் பெருமான் றிருவாக்கும் மணிவாசகப் பெருமான் றிருவாக்கும் அங்ஙனமொன்று முளுற்றமையின் அவற்றையும் வேதமென்ப தமையாதென்றும், அக்கதவந் திறத்தலையு மடைத்தலையுஞ் செய்த திருப்பதிகங்களுள்ள திருமுறைகளின் மற்றைப் பதிகங்களையும் வேதமென லொல்லாதென்றுஞ் சாதிக்கும் அதிவியாத்தி தோடத்ததாம். ஆகவே இது, மனமொருங்கி யாராய்ந்து மானமுற வோது நுண்ணியர் கூற்றேடுவைத் தெண்ணப் படுவதன்றென வொதுக்கப்படுவதாம். இந்நூற் கடவுள் வணக்கத்து ௬-ன் உரைக்கட் போந்த (உ) எடுத்துக்காட்டி னுள்ளபடி வேதமானது இளம்பூரணனது

Koviloor Digital Library

திருவாக்கா யிருத்தலினுலும், அவ்வாக்கோடுங்கூடிய வப்பூரணனைச் சம்பந்தாண்டான் வாத காலத்திலே திருவண்ணுமலேயிலே ஒரு கற்கம்பத்திடை யழைத்துப் பிரபுடதேவ மகாராசாவின் கண்களுங் காண்பானிழைத்தது அவ்வருணகிரி நாதனுர் திருவாக்காயிருத்தலினுலும் அவர் வாக்கு வேதமாதல் மெய்யீடுறும். இப்படி ஏனையாசிரியர் செய்யாமை கருதியும், சம்பந்தமூர்த்திகள் உமாதேவியின் றிருப்பா லருந்தினமையை எரிந்தெஞ்சிய என்பையுஞ் சாம்பரையும் பெண்ணுக்கினமையை மற்றையாசிரியர் புரியாமை கருதியும், சுந்தரமூர்த்திகள் சிவபெருமானைத் தூதிடை விடுத்தாங்கு ஏனையாசிரியர் செய்யாமை கருதியும், அருணகிரி நாத மூர்த்திகள் குமாரபிரான்பாற் றீக்கைபெற்றவாறு திருவாதவூ ரடிகள் சிவபிரான்பாற் றீக்கைபெற்றுச் சீடராயமாண்பு ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுமாறிழைத்த வூக்க மென்பன மற்றை யாசிரியர்க்கு நேராமை கருதியும், வேறுபல கருதியும் ஒருவரை யுயர்த்தலு மொருவரை யிழித்தலும் விவேகர் செய்கையாக மாட்டா. மற்றியாதாம்? எனின்,— பெரியாரை யிகழும் பெருநவை தண்ணென வெழுமா றிழைப்பதாம். சேறலும் மீடலுமில்லா வாக்கமளிக்குந்திருவருள் எங்கெங்குறின் றெஃதெஃதிழைக்க வேண்டுமோ அங்கங்குறின் றஃதஃ திழைக்குமாற்றுல் அவரெல்லாரும், அவரொத்த வேறு பெரியாரும் அவ்வருட்செல்வர்களே யாவரென்பதே இங்ஙனந் தெள்ளிதிற் கொள்ளக்கிடப்பதாம். இது விடுத்து அகஞ்சென்றவாறெல்லாம் இகழல் அவ்வருளை யிகழ்வதாகவே முடியும். பாடல்களுள், பாடினேருடைய பசுத்தன்மையும், பதித்தன்மையுங் காணப் படுகின்றன வாகலின், இது பதிவாக்கு, இது பசுவாக்கென இங்ஙனம் பிதற்றத் துணிதலும் அருணிலேயறியார் கூற்றேயாம். பசுகரணம் பதிகரணமா மென்பதூஉம், அங்ஙனமாகா இருமல உருத்திரும் ஒருமல சதாசிவருமாகிய மேலோருமே பசுக்களெனப் படுவரென்பதூஉம், ஆனதிலே—

"சிவமான வாபாடித் தேள்ளேணங் கோட்டாமோ" எனவும்,

"சேறிவற் றுலகோ டுறைசிந் தையுமற்
றறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே"

எனவும் வருவனவற்றுனும் பிறவற்றுனும் அறியப்படுமென்பதூஉம், இவரறிவிற்குப் புலனுங்கொல்லோ! அழுக்காற்றினர் இவ்வுண்மையுணர்ந்து வாளாவிருப்பது நலனும். சம்பந்தமூர்த்திகள், என்பையுஞ் சாம்பரையும் மகடூஉ வாக்கியருளிய திறங் கருதும்போது சங்கற்ப மாத்திரையே உலகசிருட்டி புரிந்த விசுவாமித்திரரையு நுதலிக்கொள்வதோடு இத்திற வற்புதங்கள் பலவுந் திருவருள் வலிமையேயென்று சாதிக்கின்ற இந்நூற் ககூ - ஆம் பத்தையும் உய்த்துணர வேண்டும்.

Koviloor Digital Library

வேதமென்னும் வடமொழி 'வித்' என்னுந் தாதுவினின்று தோன்றிற்று. அது, (வித்தை =) ஞானமெனும் பொருண்மைத்து. இது பேணிய நூல்கட்கு "வேதம்" என்னும்பெயர் பிற்றைஞான்றளிக்கப் பட்டதென்ப துண்மை. அந்தஞானம், ஒருவன் றிருவருளாற் றன்னையுந் தலைவனையு மறியுமறிவாம். அவ்வாறறிந்தார் கூறுவனவும், அறிவார் பொருட்டு முற்றறிவுடைய முதல்வன் சூத்திரம்போன் மந்திரம்போன் மொழிந்தனவும் மொழிவனவுமா யுள்ளவெல்லாம் வேதமெனப்படூஉமென வடமொழிமறை, வாக்கிய ரூபமான தனது சொரூபத்தானுணர்த்தி நின்றாங்குத் தென்மொழி மறையு முணர்த்தி நிற்குமென்பது கற்றல் கேட்டல்களிற் றலைப்பட்டார் யாவரானுங் கொள்ளப்படுவதாம். அறிந்தாருழைத் தலைவனேயிருந்து சாற்றியருளினனென்பதூஉம் இன்னன மாவதாம். இவ்வாறன்றி வேத முதலிய அபரவித்தையினு லறியப்பட்ட தலைவனைத் தனக்கனுக்கிரகித் தருளுமாறு பிரார்த்தித்துப் பாடுதலும், தன்னெளிமையெல்லாமெடுத் தங்ஙனோதுதலும், அனுக்கிரகித்த வகையினையெடுத் தறைதலும், துதித்தலும், பரவித்தையாகிய அனுபவ நிலையின் றானந்தமாய்ப் பாடுதலுமாகிய பத்திரசமும் முத்திரசமும் பழுத்தொழுக நிலவுவனவும் வேதமெனப்படும் வழக்கினை முந்தை ஆரணியக உபநிடதங்களினாலேயே உணர்ந்து கொள்ளலாம். அனுபவ ஞானியாகிய சீவன்முத்தன் பாடுவனென்பதை,

(𑌇𑌮𑌾𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌂𑌚𑌰𑌨𑍍।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇।

இமாங் லோகாங் காமாங்நீகாம ரூப்யநு ஸஞ்சரந் |
ஏதத்ஸாமகாயந் நாஸ்தே |)

"அறிந்தவன் தான் விரும்பினவுடன் கிடைக்கும் அன்னத்துடனும் உருவத்துடனு மேய்ந்து இவ்வுலகின்கட் சஞ்சரித்துக்கொண்டு யாண்டுஞ் சமமாயுளதைப் பாடிக்கொண் டிருக்கின்றனன்." என்று தைத்திரீயோபநிஷத்தின் பிருகுவல்லியின் ௧0 - ஆம் அனுவாகமும்,

"சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ"

என்று வாதவூரடிகளது தமிழ்மறையுஞ் சாற்றுதலிற் பெறுதும். இவ்வாறாக இருமொழி மறைகளு மியம்புதலின், இன்னனமாதலெல்லாம் வேதமெனு நிருணயத்துறுகின்றன. வடமொழியேயன்றித் தமிழிலும் வேதமிருத்தல் வேண்டுமென்னுங் கருத்தானே ஐம்முகச் சிவத்துதி ஞானமாயுள்ள திருஞான சம்பந்தர் முதலிய ஆசிரியன்மார் பாடல்களைப் பிற்றை ஞான்று தமிழ் வேதமென வழங்கச் செய்தவாறு அறுமுகச் சிவத்துதி ஞானமாயுள்ள அருணகிரிநாதர் பாடல்களையும் இஞ்ஞான்று

Koviloor Digital Library

வழங்கச் செய்தல் ஏற்புடைத்தேயாம். ஆலயங்களும், ஆகம கன்மங்களும், மந்திராதிகளும் இருவேறு வகையாகவும் வழங்கப்படுமுறை கருதுக. அழுக்காற்றுச் சைவர் இவ்வேற்புடைமை கருதாதொழியினும் நீடுநினை அறுமுகச்சிவ பத்தியுடைச் சைவ ரனைவரும் அது கருதி நடக்கவே கடமைப்பட்டுள்ளார்; அல்லார்கேண்மை கொள்ளாருமவரே.

இத்தென்னாட்டில் வடமொழித் துவேஷமுடையார் பலருளர். அவருட் சைவரென்பாருமுளர். அவருளொரு சாரார் "அகத்தியனொடுரைத்த தமிழ்" என்றபடி அகத்தியனார்க்குத் தமிழறிவுறுத்த தமிழ்த் தெய்வமே முருகனெனப்படுவோன்: அவன் வடமொழி நூல்களுட் போதருஞ் சுப்பிரமணியனல்லன்: வடமொழியாரியர் கொணர்ந்த அந்தச் சுப்பிரமணியனுக்கே வல்லி தேவசேனையென்னுங் காதலிகளிருவருளர்: முருகனுக்கு ஒரு காதலியுமில்லை: அவன் எவர் குமாரனுமல்லன்: அவனொரு தனிக்கடவுளென்றும், மற்றொருசாரார் மேலே கூறியவாறே கூறி முருகன் ஈசன்கட் டோன்றினவனா யிருக்கலாம்: அவ்வீசன் திருவாலவாய் அவிர்சடைக் கடவுளாதல் வேண்டுமென்றுஞ் சொற்றுத் திரிகின்றனர். இத்திரிவார் கூற்றுக்கள், தமிழர்க்குத் தமிழ்ப் பெயரேய்ந்த தெய்வம் யாது? எனக் கடாய்வாதிக்குநர் வாதிற்கு ஆற்றாதிடையு நிலைநின் றெழுகின்றனவென்றே யெண்ணுகின்றேம் யாம். அற்றேல், வேதத்துட் பல சரிதங்களுண்மையான் அச்சரிதங்கட்குப் பின்னே தான் வேதமாக்கப்பட்டதா மாகலின், அஃதனாதி, சுயம்புவென்னுஞ் சைமினியார் கொள்கை அவலமென்பார் தீர்வைக் கொருசிறிது மாற்றாதிடைதலி னின்றுகொண்டு அச்சரிதமெல்லாம் அருத்தவாதமாகக் கற்பித்துக் கூறிய பொய்யேயாமெனப் பொறித்தார் செய்கையினை யிவர் செய்கையும் பொருந்தும். அற்றன்றெனக் கூறிக் கூறியன சாதிக்கப் புகின் அதுபற்றி யொரு சிறிது விசாரிப்பாம்.— இவர் கூற்றுக்கள் அருணகிரிநாத முனீந்திரர் முதலியோரையும் அவமானப்படுத்துவனவாகும். இவை, கடவுளால் உலகமொழுங்காகப் படைக்கப்பட்டதுமில்லை: நடத்தப்படவுமில்லை யென்று சில போலி யேதுக்களால் அக்கடவுளினுந் தன்னை யுயர்த்திக்கொள்வான் கூற்றுக்கு முயர்வுடைத்தோ? ஒப்புடைத்தோ? எனத் துணிதன் மனமொருங்கி யாராய்வார் மாட்டேயாம். அம்முனீந்திரர் அனுபூதிமானாய்நின் றருளிய இறுதிநூலில்—

"'குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்'

'வேதா கமஞா னவினோ தமனே
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே'

Koviloor Digital Library

'சங்கிரா மசிகா வலசண் முகனே
கங்கா நதிபா லகிருபா கரனே'

'கோவே குறமின் கோடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதே சிகனே'

'தாசா மணியுந் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா' "

எனவும், திருப்புகழில்—

"பழநிமலை மேனின்ற சுப்ரமணி யாவமரர்—பெருமாளே"

எனவும் வருவனவற்றை யுய்த்துணர்க. தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் - நக்கீரனார் நூல்களுள், திருமுருகாற்றுப்படையெனவு மொன்று வழங்கப் படுகிறது. அதன் பெயராலேயே அது முருகப்பெருமானைப் பாடிய தென்பது மறியப்படுகிறது. அதன்கண்—

"'மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்'

'மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
அந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுகம்'

'குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றேயாங்கம்
மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலின்'

'மூன்று வகைக்குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவலப் - - - - பெரிதுவந்து
ஏரகத் துறைதலு முரியன்'

'தகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
கொடிய னெடியன்'

'நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
ஐவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப
அறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே'"

என வருவனவும், பிறவும் இவருய்த்துணர்ந்தவ ராவரோ!

வாணுதல்கணவன்=இந்திரன்மகள் தெய்வயானையார் திருமணாளன்.

மந்திரவிதியின் மரபுளிவழாஅ அந்தணர்வேள்வியோர்க் கும்மே யொரு முகம் = வேதமந்திர முறைமையிடத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்க ளிலே தீங்குவாராவண்ண நினையாநிற்கு மொருமுகம்.

அம்மூவிருமுகனும் = அந்த ஆறுமுகமும்.

Koviloor Digital Library

நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை = இமயமலையுச்சியிலுள்ள சரவணப்பொய்கை.

ஐவருளொருவன் = அக்கினிதேவன்.

அறுவர்பயந்த = கார்த்திகைப்பெண்கள், தவங்கிடந்து தங்கண் முலைப்பாலருந்துமாறு செய்துகொண்ட.

ஆல்கெழு கடவுட்புதல்வன் = கல்லாலின்கீழிருந்த கடவுண்மகன்.

இவ்வுண்மையுணர்ந்தார் சுப்பிரமணியனுக்கு வேறாக முருகனுளனென்னும் அப்பேதசைவர் புகறலை யாங்ஙன் மதிப்பர்! அந் நக்கீரனாராலாக்கப்பட்ட கோபப்பிரசாதம் என்னுமொரு பிரபந்தத்தில் வடமொழிப் புராணசரிதம் பலவும் வந்துள்ளன. இச்செய்தி, இந்நூலகத்தே சுஙூ - ஆம் பத்திலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுளது. கோபப்பிரசாதமென்னும் அதன்பெயரே வடமொழியிலுந் தமிழர்க்கபிமான மிருத்தல் வேண்டு மென்பதை யினிது கற்பிக்கும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான்கனுள் வீடுநீங்கலாக ஏனைமூன்றுமே தமிழுக்குரியவென்னும் பொருளில்—

> " அந்நிலை மருங்கி னறமுத லாகிய
> மும்முதற் பொருட்கு முரிய வென்ப."—[செய்யுளியல் - கOசு]

என்று தொல்காப்பியனார் சூத்திரஞ்செய்தமையும், இச்சூத்திரம் பிடித்தே அக்காலத்துத் தமிழ்ப்புலவர்கள் வீட்டுநூல்கூறாது நடந்துகொண்டனரெனற்குத் திருக்குறண் முப்பாலாகக் கூறப்பட்டது உதாரணமென்பதையு நச்சினார்க்கினியரது * தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரத் தறியலாம். இவ்விவரமு மவருணரல்வேண்டுமே. திருஞானசம்பந்தப் பெருமான்—

> " மந்தி போற்றிரிந் தாரி யத்தொடு செந்த மிழ்ப்பய னறிகிலா
> அந்தகர் "

என வறிவுறுத்தருளியதும் இங்குக்கருதல்வேண்டுமே. இத்திருவாக்கை மதியார் பிதற்றலை யாமொதுக்கி யொழித்தலு நியாயமன்றோ. இமயமலைச் சிமையச் சரவணப்பொய்கையிற் சரவணபவனென வந்த சண்முகசிவனைத் தமிழொன்றற்கே தெய்வமென்று கூறல் பரந்தவறிவுடையார் செய்கையாங்கொலோ! தமிழ் தென்மொழியெனவும், ஆரியம்

---

* மழைவை - மகாலிங்கையராற் பல் பிரதிகொண் டாராயப்பட்டுக் கல்விக்கடல் அச்சுக்கூடத்திற் சாலிவாகனஸூ கஎஎO - ற் பதிப்பிக்கப்பட்ட பிரதி. " அகத்தியனாருந் தொல்காப்பியனாரும் வீடுபேற்றிற்கு நிமித்தங் கூறுதலன்றி வீட்டின்றன்மை தமிழாற்கூறார் " என்பதும் இச் சிறப்புப் பாயிரத் தெழுதப்பட்டுளது.

Koviloor Digital Library

வடமொழியெனவுங் கூறப்பட்டமைக்குப் பொருளென்கொலோ? எக் கலைக்கும் அச் சண்முகசிவன் றெய்வமென்றல் அவன் ஓங்காரத் திரு மேனிய னென்பதனானு மறியப்படும்.

"ஓமே னப்படுங் குடிலையே யோப்பிலா முருகன்
மாமு கத்துளோன் ருமவன் றன்மையார் வகுப்பார்."

என்பது முதல்வன்புராணம். சண்முகசகச்சிரநாமத்தில் "வாகீசன்" எனவரு திருப்பெயரும், அவன் வாக்குக்கெல்லாம் ஈசனென்னும் பொருடரு மாற்ருன் யாமெடுத்துக்கொண்ட பிரதிஞ்ஞையை மதுகைப் படுத்தும்.

(𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌤𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃)

"ஈசாநஸ் ஸர்வவித்யாநா மீச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ப்ரஹ்மாதிபதி:"

என்னுஞ் சுருதி (= தைத்திரீயாருணசாகை நாராயணம்) வாக்கியங் களும் இங்ஙனமே பொருளாதல்காண்க. "பண்டிதர்தங்கள் பதினெட்டுப் பாடையும்—அண்டமுதலா னரன்சொன்ன வாறே" என்று திருமந்திரந் தெரித்தலு முணர்க. சண்முகசிவன் எக்கலைக்குந் தெய்வமென்றலின் அவன், எல்லாவுலகத்தார்க்குங் கடவுளென்றலும் நனித்தகு புலவரா லுணரக்கிடப்பதாம்; கடவுள்வணக்கத்து ௩ - ன் உரையினை நோக்குக.

"'வானவன்காண் வானவர்க்கு மேலா னுன்காண்
வடமோழியுந் தென்றமிழு மறைக ணுன்கும்
ஆனவன்காண்'

'ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்'

'முத்தமிழு நான்மறையு மானுன் கண்டாய்
ஆலின்கீழ் நால்வர்க் கறத்தான் கண்டாய்'"

என்னுந் திருநாவுக்கரசுகளின் றிருவாக்குக்களை அவர் கண்டுணர்ந்து கழறுகின்றனரா? இந்தியாவின்மீது முதற்கட் படையெடுத்துவந்த கிரேக்கர்களின் அரசனை 'அலெக்ஸாந்தரே' இங்கே 'ஸ்கந்தர்' என் னும் தெய்வமாக வணங்கப்படுகின்றனனென்று யாழ்ப்பாணத்திருந்த கிறிஸ்தவ பாதிரியா ரொருவரும், மகாதேவனென்பானும் அவன் மகன் கந்தனென்பானும் வடநாட்டின்கட் பல்லாண்டுகட்குமுன்னம் பிரபல முடையராக விருந்தனர்: அன்னோரே இஞ்ஞான்று சைவதெய்வமாகப் பூசிக்கப்படுகின்றனர்: அவர்கள் சந்ததியார் இன்னும் ஆண்டிருக்கின் றனரென்று தம்மைச் சைவரென்றுங் கூறிக்கொள் வேளாளரொரு வரும் ஆங்கிலமொழியி லெழுதினர். இந்துக்கள் போற்றெடுப்ப இராநின்ற தேவர்களு ளொருவனுக்கு ஆறுமுகங்களுளவென்றலிற்

Koviloor Digital Library

பேய்களுள் அவுனுமொருவ னுவான்போலு மென்னும் ஐயப்பாட்டிற் கிறிஸ்தவரொருவரும், மீனுக்ஷிமகன் கந்தனென ஒரு மனிதனிருந்து மரணமாயினன்: அவனதுடல் அடக்கப்பட்ட விடமே திருப்பரங்குன்ற மென்னு நிருணயத்தே தன்மதியினை யுயர்த்திக்கொள்ளுந் தவவாய்ப் பின ரொருவருந் தென்மொழியிற் றெரித்தனர். தேவார திருவாசகங் களுந் திருப்புகழும் பிறவுமிருந்தும் இவ்வாறு தெரிப்பார் செய்கை வியப்பு விளைக்கின்றதாகலின் அசப்பியமான விவர்கூற்றை யெந்த முழுமகன் நம்புவான்கொல்! தம்முடை யிறுதிநாட்பயன் யாதாய் முடியு மென்பதை யொருசிறிது மெண்ணிப்பாரா விவர்க்கும், இன்னுமிவ ரொத்து வேறுகூறுவார்க்கும் மேலேகூறப்பட்ட பேதசைவர் எத்துணை மடங்கோ நலனுளரா யெண்ணப்படு கின்றனர். இவ்வசப்பிய நுவற்சியர் போல்வார்க்கு அத்தேவாராதி திருவாக்குக்களையுணரப் போதியபோ தில்லையாயினும் அவர், இத் திருப்பா ககo - ஆம் பத்தில்—

" மடமோட்டுங் கருவணதவன மறவேனேஞ் சுளவளவு மாற்ருர் நூலைத்
தோடமாட்டே னவருரைக்கு முரைகேளே னனியாயத் தோடக்கர் கோட்குட்
படமாட்டே னருள்சுரந்து வினுயவோரு மோழிப்பயனிற் படரு நோக்கம்
விடமாட்டே னினிதளித்தி யேனதுகப் பிரமமேன விளங்கேம் மானே. "

என வருமொரு திருப்பாட்டுப்பொருளினை யுணர்ந் துய்திபெறாஉ மெய்ந்நெறி பற்றலாமன்றே. இக்காலத்த விவ்வசப்பியரனையார் முற் காலத்துமிருந்து சிலபொறித்தனரென்பதூஉம், பண்டைவேதாகம புரா ணேதிகாசாதி பனுவல்களினும் பல சில மாற்றினரென்பதூஉம், பற்பல சிற்சில நுழைத்தனரென்பதூஉம் இங்ஙனுணரக்கிடப்பனவே. அவருட் சைவத்தைப்பகைத்த வைணவரும், பௌத்தரும், சமணரு மிருந்தா ரென்றுங் கூறலாம். இவ்வாற்றான் அம் மூந்துநூல்களின் சொரூபங் கேடடைந்துளதென்பது ஒருதலையாம். இஃது எஞ் சைவசமயசரபத் தாலு மறியப்படும். ஒருகூட்டத்தாரைப்போன் மற்றொருகூட்டத் தாரும் உணர்விழந்து உணவுவிழைந்து சாதிபேதத்தோடு கற்பிக்கப் பட்ட நவீன லிகிதங்களும் பலவாம். பாடியங்களோடுங்கூடிய மடத்துக் காரர்கள், அப்பாடியங்களை உலகு நம்புதலினுன் மடவிருத்தியுண்டா மென்னுங் கருத்தானே அவையற்றிற்குப் பல மதிப்புக்கள் அருத்தவாத மாகக் கற்பித்தெழுதுபு தெய்வசன்னிதியில் ஒட்டும்போட்டுவைத்தன ரென்பது காணப்படுகின்றது. என்னை? அப்பாடியங்க ளொன்றற் கொன்று முரணுன பொருள்களைக்கொண்டு முரணுன வரலாறுகளோ டிருத்தலின். பாடியம் = பாஷ்யம். இவற்றையெல்லா முய்த்துணர் செவ்வி, இத்தேயத்திற் படித்தவர்களுள்ளும் பலர், யாதானுமோ ரபிமானத்தானே தம் மனச்சான்றிற்கு விரோதமாகப் பொய்புகறலிற்

Koviloor Digital Library

பெரியரா யிருந்தனரென்றல் வாய்ப்புடைத்தாகின்றது. இவ்வாய்ப்புடைமை கண்டுதானே, தம் மதவெறி கொண்டுதானே இந்துக்கள் புத்தக மகத்துவங்கள் நம்பற்குரியன வல்ல வென்று மேனாட்டுப் பண்டிதரும் பகர்வாராயினர். அவர் தீர்வை, எல்லா நூல்களினுஞ் செல்லாது. மனச்சான்று பேணுவார் மல்கு முற்காலம் போலல்லா விக்காலத்தே ஆன்மலாபங்கருதுநர், விழி கண்டுகளுழச் செவி கேட்டுளொள்க மனம் வருந்தி மயக்கத் தோன்றிய இத்திறப் புத்தகபேதமு மதபேதமும் பற்பலவாய்ச்செறிந்து பன்மாயாவிலாசச் சொற்போராட்டம் புரிதற் கின்றியமையா விடனாயியங்கு மிப்பூவுலகிலே திரிதரற்குப் பெரிதும் அஞ்சவேண்டியவரே. யாமுமஞ்சினேமாயினும் அவற்றினுட் பட்டுப் பிரமரிகொள்ளாது ஆண்டவன் செவ்வேளாலே காக்கப்பட்டேம்; ஓம். “ மடமோட்டுங் கருணை தனை ” என்றற்றொடக்கத்த மேலேகாட்டப் பட்ட திருப்பாட்டை நோக்குக. இங்ஙனங் காக்கப்படா வொரு படித்த மானவனுக்கு இப்பூமிநீக்கமே பந்தவிடுதலெனப் பகரற் கெஞ்சிந்தை சிறிது மஞ்சாதால்.

சிறந்த மேற்கோண் முதலிய நயப்போடுங்கூடிய இந்நூலினைப் படித்தலினன் முன்மொழிந்தவா றுண்மையுணரப்பெறீஇ உய்தி பெறலாம். பாடல்களைப் பத்திமையிற் பாராயணஞ் செய்தலினற் சண்முக சிவகிருபை சாரப்பெறலாம். காலிரண்டுங் கையிரண்டுங் கழீஇ ஆசமனமுஞ் செய்தலென்னும் பஞ்சசுத்தி செய்துகொண்ட பின்னர்ப் பீடத்தில் இரீஇ அலர் சார்த்திப் பூசித்தலினல் அவனைப்பூசித்த படியாம். இவற்றுள் அவ்வழுக்காற்றுச்சைவர் படித்தன்மட்டுஞ் செய்வாரென்றற்கு மிடனின்று.

“ கற்றல் கேட்டலுடை யார்பெரியார் ” எனவும்,

“ எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ” எனவும்,

“ நூற்பல கல் ” எனவும்,

“ தோன்மையவா மெனுமேவையு நன்றாகா வின்று
தோன்றியநூ லெனுமேவையுந் தீதாகா ” எனவும்,

“ பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே. ”

எனவுமெழுந்த நியாயம், அன்னோர் கொள்கைக்குப் புறம்போந்து நின்று அவரது மூர்க்கநாடகங்கண்டு முறுவலிக்கும். இன்னும் எவரெவரெலைதெலை தமிழ்ந்து கூறுவ ரெவ்வெக்கல்வி யெவ்வெவ்வளவினவா யெழுமோங்குமென்பன அவாய்க் கொண் டிரகின்ற இப்பரந்த நிலவுலகம்,

Koviloor Digital Library

விவேகிகள் பலரையும் விரும்புகின்றதை யோர்ந்துகொண்ட மேனடர், அவ்வத் தேயபாடைகளில் வெளி வருவனவெல்லாம் பெற்றுணர்ந்து பெருமதிஞ ராகின்றனர். இத்தேயத்தார் அது விடுத்து—

" சாத்தி ரம்பல பேசுஞ சழக்கர்காள்
கோத்தி ரம்முங் குலமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிர் "

என்று தமிழ்மறை யறிவுறுத்தவாறுங் கருதாமே சாதிச்சண்டை யிற் றம்மை யுயர்த்திக் கோடலே சதானந்தமென வாணாளொழிக்குங் குறுமதிஞ ராகின்றனர். இவர், மணத்தானே களவானே எப்பெண்ணு மெவ்வாணோடுங் கலந்து கருப்பங்கோட லுண்மையிற் சாதி நிலையா தென்னு நுட்பங் கருதகில்லாதுள்ளார். இந்நுட்பங் கருதாது உற்பவ சிரோட்ட இலிகிதம் ஈசுரவாக்கென வரையப்பட்டிருப்பினும் அதனை யாங் கொள்ளாம். உண்மையுணர்த்து மிலிகிதம் மனுடவாக்கென வரையப் பட்டிருப்பினு மதுகோடும். இஃதெமது நடுவு நிலைமையாம். ஈசுரவாக் கென வெழுதப்பட் டிருத்தலினாலேயே யாதானுமொரு சுவடி ஈசுரவாக் காய்விடாது. ஒரு சாதியிலும்வைத் தெண்ணப்படாத் தேவலோகத் தாரோடு இம்மானுட லோகத்தார் சம்பந்தப்பட்ட ஞான்றும் பிள்ளைகள் பிறந்தன: அவைகள் இவண் மானுடராகவே யிருந்தன: அவர்கள் வமிசமு முண்டென்னுஞ் சரிதைகளானும், யதுகுல உக்கிரசேன னுடைய மனைவி கருப்பத்தினின்று பிறந்த கஞ்சன் ஓரரக்கனுக்கு உற்பத்தியானவனென்னும் வரலாற்றானும், கருப்பமடவா ரினைப்பின் வண்ணமுஞ் சிசுவுக்கு உருவம் குணமமையு மெனுமாற்றானுஞ் சாதி நிலையாதென்பது மேலும் வலியுறும். ஆரியர்வேறு, திராவிடர் வேறென்றற்கு அவரவர் மண்டையோடுகளில் அடையாள முண் டென்னும் ஐரோப்பிய ராராய்ச்சியும் இங்குக்காட்டப்பட்ட கலப்பி னிலையுதலின்றி நீங்கற்பாற்றே. சோதிடநூற்கட் குறிப்பிடு சாதி, தொழின் மரபின் மேற்று. பிறவுமன்ன. பிராமணனவான் யாவ னென்ற லறியவேண்டுமாயின் இந்நூல் எஎ-ஆம் பத்தை நோக்க லாம். நிற்க.

" இந்நிலவுலகிற் கிறிஸ்தவர்கூட்டமே அதிகம்: இக்கூட்டத்தினும் பௌத்தர் கூட்டஞ் சிறிதுகுறைவு: அக்கூட்டத்தினு முகம்மதியர்கூட்டங் குறைந்தது: இக்குறைவினுங் குறைவுடைத்து. இந்துக்கண் மதக்கூட்டம்: இக்குறைவும் நூற்றைம்ப தாண்டுகட்கு ளின்மையுறலாம்."

என்று இற்றைக்கு ஐந்தாண்டுகட்கு முன்னே ஐரோப்பிய ரொரு வர் (குறைந்து வருதலையுங் கூடிவருதலையுங் கணித்துக்) கூறுவா ராயினர். சாதிச்சண்டை சமயச்சண்டைகள் புரியு மித்தேயத்தார்

Koviloor Digital Library

இதனையுங் கருதுவரோ! வரம்பற்ற சண்டைகளும் அழுக்காறுமே தத்தம்மத மனுட்டிப்பார் பலரையு மிழக்கும்படி செய்கின்றன வென்பதையும், அவ்வாறிழக்கப்பட்டார் தொகை மிக்கே மேலே குறிப்பிட்டபடி மற்றைமதக் கூட்டமாய்ப் பெருகியுள்ளன, பெருகுகின்றன வென்பதையும், மேனாளிருந்த புலவரைப் புகழ்தலிலேயே நின்றுவிடாது இந்நாளுள்ள பொய்யில் புலவர்களையும் புண்ணியர்களையு மினிது புகழ்ந்து அவர்கட்கெவ்வாற்றானு மியன்றவுதவி யயர்ந்து நறிய போதனை காணாநனி நிகழச்செய்வித்துப் பிறமதத் திருப்பாரையுந் தஞ்சமயத்தில் ஆதரவோடு சாரச்செய்து சகோதரப் பான்மை பாராட்டத் தவறின், வைதிகசைவ சித்தாந்தசித்திரந் தீட்டப்பட்ட பெருஞ்சுவர் வெறுஞ்சுவராய் விடுபோழ்து அதிதூரமா யிராதென்பதையு மீண்டிவர்க் கறிவுறுத்துகின்றோம்; கடமைபற்றி. திருவருணோக்கம் இவர்க்குப் புலப்படாதாகலின் அதன்வரவு பாரா ததனை முன்னிட்டு ஒல்லையில் இவருஞ் செய்யவேண்டுவ செய்யக் கடமைப் பட்டுள்ளாரே. கிறிஸ்துமதம் யாண்டும் பம்பிப் பரவுதற்கு ஆங்கில மொழி விருத்தியு மொருகாரணமாம். என்னை? அம்மொழிகள்—

கி. பி. 1657 - ற்	...	...	௧௩000,
1706 - ல்	...	...	௨0000,
1800 - ல்	...	...	௫0000,
1828 - ல்	...	...	௧0௫000,
1830 - ல்	...	...	௧௬0000,
1894 - ல் அச்சிடலாய அகராதியில்			௩௧௮000,
1914 - ல்	...	...	௪௫0000

என 1914 - ற்றானே கணக்கிடப்பட் டுள்ளனவாகலின். இக்கணக்கில் (௨௫௭) இருநூற்றைம்பத்தேழாண்டுகளுக் குள்ளே (௪௩௭000) நாலிலட்சத்து முப்பத்தேழாயிரஞ் சொற்கள் சேர்ந்துள வென்பதறியப்படுகின்ற தன்றோ? இப்படி நந்தமிழிற் சொற்கள்சேரத் தமிழர்கள் சம்மதிப்பரோ? ஒரு சொல்லேனுஞ் சேரச் சம்மதியாரென்றே கூறலாம், நோனாமையுண்மையின். ஒருபாத்தியாயர் செய்கையை முன்னரும் விளக்கினாம். தமிழிற் புதுமொழிகள் சேரலாற் பயனென்? என்னின்,— அறியாது கடாயினாய். இத்தமிழ் நாடல்லாத மற்றை நாடுகளிலுள்ள மரம், செடி, கொடி, புள், விலங்கு, நீர்வாழுயிர் முதலியவற்றின் பெயர்களும், ஈங்குள்ள பொருள்களுட் பலவற்றின் பெயர்களுந் தமிழ் நிகண்டுகளி லிலவாகலின் அவைகள் சேர்க்கப்பட்டுப் "பொருட்பெயர்த் தொகுதி"யும் இனிது விரிக்கப்படின் அவை, யாவையும் வருணித்துப்பாடும் பெரும்புலவர்கட்குப் பேருதவியாம்: நூல்களும்

Koviloor Digital Library

பலவேற்படும். இவை பயனுமென்க. 1914 - ஆம் ஆண்டுகாறும் இவ்வுலகுழை வழங்கப்படுகின்ற பாடைகள் ௩௫00 - என்று கணக்கிடப்பட்டவற்றுட் கொன்னும் வழங்கப்படுகின்றவை ஏழெனப்பது மறியப்படுகின்றது. அவை:—

(க) ஆங்கிலம் கசு - கோடி மக்களானும்,
(உ) ஜெர்மன் க௩ - கோடி மக்களானும்,
(௩) ருஷ்யன் க0 - க்கோடி மக்களானும்,
(ச) பிரென்சு எ - கோடி மக்களானும்,
(ரு) இத்தாலியும்
(சு) ஸ்பானிஷுமும் } ரு - கோடி மக்களானும்,
(எ) போர்த்துகீஸ் ௩ - கோடி மக்களானும் பேசப் படுகின்றன

வென்ப. தமிழ்பேசு மாந்தர் ஏறக்குறைய ஒன்றரைக்கோடி யென்ப. இவ்வாற்றானுந் தமிழ் தக்கவியாபகமின்றிக் குறை நிலைக்களத்தே நிற்றலறியப்படுகின்ற தன்றோ? பாடை பதினெட்டேயென்று பண்டைப் பரதகண்ட சாத்திரங்கள் பகர்ந்தகாறு கடந்து எத்தனையோ பாடைகளிஞ்ஞான்று காணப்படல், காலந்தோறுங் கன்மதன்மங்கள் வேறுபடுமென்பதைக் காட்டுகின்றதென்பதூஉம், அவ்வேறுபாட்டிற் கியையப் பன்முகத்தாலுந் தமிழ் பல்குவழியினைத் தேடல்வேண்டு மென்பதூஉம், அப்பல்க லின்மையால் வடநாட்டிலும் மற்றைநாட்டிலுந் தமிழ்வேதப் பெருமையினையும் ஆக்கியவருளாளர் பெருமையினையு மறியாக்குறையானது வடமொழி பிறமொழி யென்பவற்றின் கண்ணவேயே விருப்பத்தையும் பிறமத வேட்கையையும் பெருமயக்கத்தையும் பெருக்குகின்றதென்பதூஉம், தமிழ்நலன் இற்றெனவறியாது இந்திமுதலிய வேறு பாடைகளை யிந்நாட்டகத்தும் விருத்திசெய்ய விழையும் வடநாடரது சுயநலத்தினை யாதரித்தல் தமிழர்கடன்மை யன்றென்பதூஉம், தலைவன தரு ளற்புதமும், கண்டுகூறுமுண்மையு முட்கொண்டிலகு தமிழ்வேதம் இனிது வியாபிக்கின் இந்நிலவுலகெங்கணுஞ் சைவசமயமே தலைப்படுமென்பதூஉம், அஞ்ஞான்று ஆன்மலாப வவாவுடையா ரனைவரும் இவ்வுலகினை நேடாதிருக்க நியாயமின்றென்பதூஉம் இங்ஙனங் கொளக்கிடப்பனவாம். ‘நமஃ’ ஆர்ந்த கடவுளுடைய நாமார்ச்சனத்திற்கும் நாமமந்திர செபத்திற்கும் சத்திபீசமணைந்த மந்திர செபத்திற்கும் பிறமந்திரங்கட்கும் அங்கியைமுன்னிட் டுஞற்று உத்தர கிரியைக்கும் வடமொழியே முக்கியவுதவியாகவும், ஈசனுடைய திருச்செவி திருவுள்ளங்களை யினிது மகிழ்விக்குமாறு இன்னேசையும் உருக்கமுமியன்றவளவை பிறங்கப்பாடற்கும் பொருளறிதற்குந் தென்மொழியே முக்கியவுதவியாகவு மிருத்தலின் இவ்விருதிறமுந் தமிழர் கொண்டுய்பவரேயாவர். உருக்கமாகப் பாடு நயப்பிற்குத் தமிழே யுரியதாகும்.

Koviloor Digital Library

நீ இழிகுலத்தான், யாம் உயர்குலத்தோமென்னுங் கருவப்பிணி நீங்குபு, கருணையுள்ள மோங்குபு, கறையில்கதி கருதுபு, தமிழ்நூலுமுணர் வடநூலபிமானிகளு முய்திபெறுபவரேயாவர்; மறையவனுகிய சுந்தரப்பெருமானருளிய திருத்தொண்டத் தொகையினை நோக்குக. வடமொழிகல்லாத் தமிழ்ப்புலவர்கள், தம் புலமைக்கு வேண்டப்படும் வடமொழிநூல்களின் வரலாறுகளும், நுதலியபொருள்களும் எத்திறத்தன வென்பனவற்று ளொன்றுமுள்ளபடி யறியாமே பலர் பலவாறு பகர்வன கேட்டும் பொறித்தன கண்டும் வரைந்த வழுக்கள் பலவுங் காணப்படுகின்றன வாகலின், வடமொழியுங் கற்றதமிழர் இருவிழியு முடையாரையொப்ப ரென்பாம். இதுபற்றியன்றே —

"மந்தி போற்றிரிந் தாரி யத்தோடு செந்த மிழ்ப்பய னறிகிலா
அந்தகர்"

என்னுந் திருவாக்கு மெழுந்தளது. சைமினியாரது மீமாஞ்சை யென்னும் வடநூலிற் சுருதி, இலிங்கம், வாக்கியம், பிரகரணம், தானம், நாமமென்னும் அறுவகையானே இதற்கிஃதங்கம், இதற்கிஃதங்கியென வறிதல்வேண்டும்: அவற்றுள் அங்கி தலைமைப்பொருளும், அங்கந் தலைமையில்பொருளு மாமெனக் கோடல்வேண்டு மென்பனமுதலிய பலவும் வரையப்பட்டுள. வாதிகளுட்சிலர், இவ்வகைகொண்டு வேதவாக்கியப் பொருளைத் தத்தம்பக்க லிழுத்துக்கொள்ளப் பார்ப்பர். பார்க்குஞான்று, அவ்வகையெல்லாமுணர்ந்து அவ்வப்பொருள்பொருந்த வேத வாக்கியங்கள் கிளக்கப்பட்டனவென்றற்கு ஒத்தின்றாகலிற் பின்னர்க் கற்பிக்கப்பட்ட இம்மொழிகளைக்கண்டு வைதிகசைவர் மயர்வுறல் கூடாதால். அம்மொழிகளிலும் உண்மைப்பொருட் கேற்புடைமையில் வருதலே யாண்டு மெஞ்ஞான்றுங் கோடற்பாற்று. அங்ஙனமே பதினன்கு வித்தையு ளொன்றாயுள்ள அந்நூலும் பிரமாணமாம்.

"இப்பரமான்மா அளவையுட்படாதவன்: பிறப்பிலி: தருக்கத்தினல் இந்நீர்மையனென நிச்சயிக்கப்படாதவன்: சிந்திப்புக்கெட்டாதவன்." "அதிவாத தருக்கங்களை விடல்வேண்டும்: ஒருகக்ஷியிலுஞ் சார்தல் கூடாது."

"ஏதுக்களாலு மெடுத்த மொழியாலு மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா"

என விருதிறமறையு மெடுத்துரைத்தலை இந்நூலின் "முந்தைநாளிற் சாருவாகனுலகாயதன்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரையி னேரலாம். ஆண்டு வேறு பிரமாணங்களையுங் கண்ணுறலாம். இன்னனவு மிவட் கருதிக்கொள்ளத் தக்கனவே. ஏதுக்கள் = காரணங்கள். வித்தைகளுளொன்றாய தருக்கநூலுள்ளும் உண்மைப்பொருட் கேற்புடைமை

Koviloor Digital Library

யில் வருதலே கோடற்பாற்றென்பதைத் "தருக்கத்தினல் இந்நீர்மைய னென நிச்சயிக்கப்படாதவன்" என்னு மறைமொழி காட்டியபடியு மோர்க. இயவுளுடைத் திருவாக்கின்முன்னே, திருவுளப்பாட்டின் முன்னே தருக்கநூலிற் கியாதொருசெயலு மின்றென்பதே ஈண்டெமது துணிபு. வீடுபேறு தன்னுனுதலா? பிறனுனுதலா? இருவரானுமாதலா? இருவரானுமாத லென்புழியும் இறைவனே யெல்லாம்வல்லா னென்றல் பொலிவெய்தாது; அங்ஙனமாதருனே? அப்பேறும் அகத்தும் புறத்து முள்ள யாக்கையழிதலா? யாக்கைமாறிடலும் யாண்டேனும் வசித் தலா? ஆண்டுக்கற்போல நிற்றலா? இருத்தலா? கிடத்தலா? இடை யரு து மேன்முகமாகச் செல்லலா? வியாபித்தலா? பிரகிருதியை விசா ரித்துணர் புருடன் சுவரூபமாகத் தனித்து நிற்றலா? மனேலயப்படு தலா? அஞ்ஞான நீக்கமா? ஆவரண நீக்கமா? சத்துவ குணுனுபவமா? முந்நீர்க்கட் குமிழி தகர்ந்தொடுங்கன் மான அந்தரான்மாவி லொடுங் குதலா? யாண்டுமுள்ள பரமான்மாவி லடங்குதலா? யாற்றுநீர் உவர் நீரிற் படிந்து உவராமாறு சீவகரணஞ் சிவகரணமாதலா? சிவப்பொரு ளில் ஐக்கியமாதலா? சிவனிலு முயர்வுடைமையாதலா? சமமாதலா? பசிநோய் நீக்கம்போற் றுன்பநீக்கமா? இரும்புண்ட நீரென ஆன்மாவே அன்மையுறலா? அழிதலா? அன்மையுற லென்புழியு மழியாதிருக்கு மென்புழியும் அத்திற வான்மாக்களைக் கண்டு கூறுவாரு முளரோ? கூறினரு முளரோ? அழியுமென்புழியும் அநித்தவசித்தென வழியா 'நித்தசித்தே ஆன்மா' என்பதெவன்? என்னுங் கடாக்களையும் இவை போல்வனவற்றையு மேன்மேலு மெழூப்பிக்கொண் டேற்றபடி வாதம் புரிதலே அதிவாத தருக்கமாம்.

சுவானுபூதி நீத்துத் தன்னையே பெரியதெய்வமாகக் கூறிக்கொள் ளும் ஏகவாதமிழிந்தது; ஆண்டா னடிமையாகக் கூறிக்கொள்ளுந் துவைதஞ் சிறந்தது; இதினுஞ் சிறந்தது சம்பந்தப்பொருள் பயக்கும் அத்துவைதம்; இதினுஞ் சிறந்தது இறைவனது மோனமுத்திரையி னிறுத்த லெனு வெமது முடிவான சித்தாந்தம், இந்நூனுட்போந்த "முந்தைநாளிற் சாருவாக னுலகாயதன்." என்றற்றொடக்கத்துத் திருப் பாட்டுரைக்கட் டெளிவாக வுரைக்கப்பட்டதேயாம். இந்நூன்முழுதும் பரந்துகிடக்கும் பொருளுஞ் சுருங்கிநிற்கும் பொருளும் இதனையே கொண்டுளது.

நூலின் எழுவாய், இடைவாய், கடைவாயென்னு மூவிடத்தும் மங்கலம்வழங்கன் மரபாகலின் வணக்கம், உண்மைப்பொரு ளுரைத்தல், வாழ்த்தென்னு மூவகை மங்கலங்களுண் முதற்கட் கடவுள்வணக்கமும், கடைக்கண் வாழ்த்தும், இவற்றோடு அரிமா நோக்கெனச் சிவணிய

Koviloor Digital Library

நூன்முழுதும் உண்மைப்பொரு ளுரைத்தலுமாகிய மூவகைமங்கலமும் இந்நூற்கண் அடங்கி யிருக்குமா றறிக. வடநூலார் வணக்கத்தை நமஸ்காரமென்றும், உண்மைப்பொரு ளுரைத்தலை வஸ்து நிர்த்தேச மென்றும், வாழ்த்தை ஆசியென் றுங் கூறுப.

இந்நூ லுரைகளாய தமிழில், ஏற்புடைமைகருதி வடமொழி வழக்கிற் கியையவுந் தென்மொழி வழக்கிற் கியையவுஞ் சில வட சொற்கள் தெரிக்கப்பட்டுள.

ஸுப்ராஹ்மண்யோம்.

புதுப்பாக்கமென்னுங் குமாரபுரம், சென்னை. 26 - 7 - 1920.

இங்ஙனம்:
குமாரகுருதாச சுவாமிகள்;
பாம்பன்.

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்.

குஹப்ரஹ்மணே நம:

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாவும்,

திட்பமென்னு முரையும்.

கடவுள் வணக்கம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாராதி யைம்பூத மல்லாத தாயண்ட
பகிரண்ட மூலமான
பரவிந்து பராநாத நிலையைக் கடந்தரும்
பாவன வருபவிரிவே
நாராக நிற்குமா மாயையை யகன்றதாய்
நாப்பணடி யீறற்றதாய்
நானென தெனுநெறிச் செல்வர்கம் பீரமாய்
நந்தறிரி பில்லாததாய்
நேராய வுவமான வுவமேய நீத்ததாய்
நின்மல வசங்கநபமாய்
நித்தபரி பூரண வகண்டதத் துவஞான
நிட்டையில் விளங்குநிலவாய்த்
தாரான மாய்முதிய முதனூ லிரண்டுமொரு
சம்மதங் கொண்டுமுடிவிற்
சாற்றுகற் சச்சிதா னந்தமா யுள்ளசிவ
சாமியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

உரை.

நிலம் முதலிய ஐந்துபூதங்களு மல்லாததாய், பிரமாண்டத்திற்கும் அதற்கு வெளிப்பக்கத்து அண்டங்கட்குங் காரணமான பரவிந்து பரநாத நிலையினைக் கடந்து சொலற்கரிய சுத்த அரூப (சிவசத்தி சார்ந்த தன்மை

Koviloor Digital Library

யினுற்) சத்தி பிரபஞ்சமே தன்கிருபையாக நிற்கின்ற மகாமாயையை நீங்கினதாய், நடுவும் அடியு மில்லாததாய், நான் எனதென்னுஞ் செருக்கில்லா மார்க்கத்து ஐசுவரியவான்களுடைய கம்பீரமாய், உற்பத்தியும் வேறுபாடு மில்லாததாய், பொருத்தமாகிய உவமானமென்னும் அளவையா லளக்கப்படூஉம் உவமேய மில்லாததாய், களங்கப்பொரு ளெவற்றினுமிருந்தும் அக்களங்கஞ் சாரா ஏகாகாசமாய், எக்காலத்துங் குறைவற்ற பரிபூரண தத்துவஞான நிட்டையிற் பிரகாசிக்கும் பிரகாசமாய், பழமையான வேதம் சிவாகமமென்னும் முதனூலிரண்டுங் தடையிலாவொரு நிச்சயத்தைக் கொண்டு முடிவிலே (= ஞானப் பகுதியிலே) கூறியுள்ள சச்சிதானந்த வத்துவா யிராநின்ற சிவசுவாமியைத் தியானிப்பாம்.

பாராதி யைம்பூதமென்றது நிலம், நீர், தீ, காற்று, வெளி யென்னும் ஐம்பெரும்பூதங்களே. இவற்றையுங்கூறி "அண்டபகிரண்ட மூலமான பர விந்து பரநாதநிலை" என்றதனுல், மேலைப் பூதம் - ரு; பூதாதி யகங்காரமுந் தாமசகுணமுங் கூடியவிடத்துத் தோன்றுஞ் சத்தம், பரிசம், உருவம், இரசம், கந்தமென்னுந் தன்மாத்திரை - ரு; வைகாரிக அகங்காரமும் இராசச குணமுங் கூடியவிடத்துத் தோன்றும் வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தமென்னுங் கன்மேந்திரியம் - ரு; தைசச அகங்காரமுஞ் சாத்துவிக குணமுங் கூடியவிடத்துத் தோன்று மனம் - க; சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்கு, சிகுவை, ஆக்கிராணமென்னு ஞானேந்திரியம் - ரு; சாத்துவிககுணம் மிக்கவிடத்துத் தோன்றும் புத்தி - க; இப்புத்தியிற் றோன்றி மேலே கூறிப்போந்தவாறு மூவகையாகப் பகுக்கப்படும் அகங்காரம் - க; முக்குணமுஞ் சமப்பட்டவிடத்துத் தோன்றுஞ் சித்தம் - க ஆக **ஆன்மதத்துவம்** உச - ம்; இவை வெளிப்படற்கு நிலைக்களமாயுள்ள மகத் தத்துவமாகவும், மேலே கூறிப் போந்தவாறு பகுக்கப்படுங் குணத்தினை (வாசனையை யடக்கிக்கொண்ட அரும்புபோல்) வெளியிடாதடக்கியுள்ள அவ்வியத்தமாகவு மிராநின்ற பிரகிருதியும்; இப்பிரகிருதி தோன்றற் காதாரமான கலையென்பது - க, இக்கலையிற்றோன்றும் வித்தை அராகமென்பன - உ, மேலைக் கலை தோன்றுஞான்றே அதனோடு தோன்றுங் காலம் நியதி யென்பன - உ, இவ்வைந்தினின்றுந் தோன்றும் புருடனென்பது - க, மேலைக் கலைக்குக் காரணமான மாயையென்பது - க ஆக **வித்தியாதத்துவம்**, எ - ம்; சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியம், விந்து, நாதமென்னுஞ் **சுத்ததத்துவம்** ரு - ம்; இவ்வைந்துந் தோன்றற்கு நிலைக்களமாயும், மேலே விளக்கப்பட்ட பிரகிருதியினும் மாயையினும் வியாபிக்கும் மேதை, க்ஷமாக்யம், விஷம், விந்து, அர்த்தசந்திரன், நிரோதினி, நாதை, நாதாந்தை, சத்தி, வியாபினி, சமனை, உன்மனை, வியோமரூபை, அனந்தை, அனுதை, அனுசிரிதையென்னும் பதினாறு கலைகளும் ஈண்டுக் கொளக்கிடக்கின்றன.

Koviloor Digital Library

இங்கே, ஆன்மதத்துவம் - உச, வித்தியாதத்துவம் - எ, சுத்ததத்துவம் - ரு எனக் குறிக்கப்பட்ட உட்கருவி முப்பத்தாறையுங் கடந்துளதே சச்சிதானந்தப் பிரமமென்னுஞ் சிவம்: அதுவே பசு பாச மென்னு மிரண்டனையும் ஆளும் பதியென்பதை யுணர்த்தத்தக்க வத்து நிருணயமாகவும், அவ்வத்து வணக்கமாகவும் இத்திருப்பாட்டு அமைந்தவாறு மறிக. சொல்லற்கரிய சுத்த அரூப சிவசிற்சத்திக்குத் தானுடம்பாயிருக்குந் தன்மையாற் பிரபஞ்சமே தனது கிருபையாக நிற்கின்ற மகாமாயை யென்பார் "அரும்பாவன வரூப விரிவே நாராகநிற்கு மா மாயை" என்றாரென்க. விரிவு = பிரபஞ்ச சத்தி. நார் = கிருபை, அன்பு.

சாமி - 'ஸ்வாமி' என்பதன் விகாரம். இது, சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருநாமங்களு ளொன்றேயாக — "தேவஸேநாபதிச் சூரஃ ஸ்வாமி கஜமுகாநுஜஃ" என்று அமரஸிம்ஹமென்னு நிகண்டு நிகழ்த்தலானும், அப்பெருமான் சிவகுருவாதலானும், ஸ்வாமியென்பதுங் குருவென்னும்பொருட் டாதலானும், மெய்ப்பொருள் சுப்பிரமணியமென வுணர்ந்து அப்பெருமானையே பாடும்பணிகொண்டு அநுபவஞானச் செல்வமுடையராய் நின்று அவ்வநுபூதி வாயிலாகவே பிறவாப்பேறு பெறீஇய அருணகிரிநாத முனீந்திரரை, இந்நூற்புலத்துள்ள ஒவ்வொரு பத்தின் ஈறுதோறும்வைத்துப் பாடியபடியே மற்றுந் தம்முடைய நூல் யாவற்றினும் பின்னுதல் முன்னுதல் வைத்துப் பாடும் வழக்கமுஞ் சிவமுஞ் சத்தியுங் கணபதியுஞ் சுப்பிரமணியமேயென்னும் விபூதி மறைமொழி வத்துநிச்சயம் நனிதிகழ அப்பெருமா னொருவனையே வழிபடுகடவுளாகக் கொண்ட நியாயமும் இந்நூலுரையாசிரியர்மாட்டுக் காணப்படுதலானும் அவ்வொருவனைத் தியானிப்பா மென்பதுகருதியே "சிவசாமியைச் சிந்தைசெய்வாம்" என்று கூறினரென்பதூஉம் ஈண்டைக்குச் சாலுமென்க. இது, பின்வரு திருப்பாட்டுக்களானும் பெரிதும் வலியுறும். மேற்கூறிப்போந்த கருவி முப்பத்தாறையுங் கடந்துளபொருளே பரம்; அது சுப்பிரமணியமெனல் அவ்வருணகிரிநாத முனீந்திரர்க்கு முடம்பாடேயென்பது —

"ஆறறி வதிகமக் ராய மனுதினம் - - - - -
காவேரி வடகரைச் சாமி மலயுறை—தம்பிரானே"

என்னுந் திருவாக்கா னுணர்ந்துகொள்க. முப்பத்தாறும் ஆகமத்திற் கூறப்பட்டபடி வேதத்துங் கூறப்பட்டன வெனற்காம் விவரமும், மேற்கோளுஞ் சைவசமயசரபம், சிவசூரியப்பிரகாச மென்பவைகளிற் கண்டுகொளலாம். சிவமுஞ் சத்தியுங் கணபதியுஞ் சுப்பிரமணியமே யெனக் கொண்ட வத்துநிச்சயம் சச்சிதானந்த விலக்கணமென மகிழ்வேன் எனப் பத்துப்பிரபந்தத்துள் அனவரத பாராயணஷ்டகத்தில் —

Koviloor Digital Library

" மன்றேனும் பதியுறை மழவிப முகவனு
நன்றேனும் பிரணவ வவனிவள ஞனுமறை
தோன்றேனும் பொருளெனச் சுடர்சிவ னுமுமையு
மோன்றேனும் பெரியவ ருயர்பதம் பணிவேன்." எனவும்,

" மாலோடு விதியறி யாதசெம் மரைமலர்க்
காலோடு நவிரமு மாரிறை களியுமை
வேலோடு வருகுக வேள்கள பமுகன்மேய்
வாலோடு மிளிராறி வினிதேன மகிழ்வேன்."

எனவுங்கூறி ஈற்றுச்செய்யுட்கண், திருப்புகழ்க் கவிஞனருடைய இறை என்னும் பொருளுறப் "புகழ்க்கவி யிறை" என முடிவு மொழிந்ததுங் காண்க. சச்சிதானந்த விலக்கணம் — வேறு வேருகப் பிரிக்கப்படாவொன் றென்பதை அகலம், கனம், நீளமென்னும் விசேடவுவமான முகத்தானே சாதித்திடுதலை —

" மூவகை யென்று மோழிந்தவை மூடக லங்கன நீளமேன்
ருவது ரழ்ந்து பிறங்கிடு மாகலி னேன்றேன நின்றிடும் "

என்னுந் தகராலயரகசியத் திருவிருத்த வாயிலாகவும், அதனுரை வாயிலாகவு மயிர்ப்பற வுணரலாம். "நான்" எனப்பட்டது ஞாதிருவாம். "எனது" எனப்பட்டதன்கண் ஞானம், ஞேயமென்னு மிரண்டும் அடங் கும். இவற்றினை முறையே காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருளென்னுந் திரிபுடியென்ப. நானென்பதை 'அஹங்காரம்' என்றும், எனதென்பதை 'மமகாரம்' என்றும் வடநூலார் வழங்குப. நானெனதென்னு மிரண் டனையுஞ் 'செருக்கு' என்று திருவள்ளுவதேவர் தெரித்தனர்; "யானென தென்னுஞ் செருக்கு" எனநிகழ் திருக்குறளிற் காண்க. இப்பிரயோகம் சிவஞானபோதத்துங் காணப்படுகின்றது. வேதத்தின் பாகுபாடு கருமம் உபாசனை ஞானமெனவும், சிவாகமத்தின் பாகுபாடு சரியை கிரியை யோகம் ஞானமெனவுங் கொளக்கிடத்தலின் இறுதிக்கணுள்ள இருதிற ஞானங்களுமே "முடிவு" எனப்பட்டன.

செல்வமுடையார் "செல்வர்" எனப்பட்டனர். செல்வம் — எவர்பாலு நிலைத்திராது காலசக்கர கதிப்படி நீங்கிச் செல்லு நீர்த்தெனப் பொருள்படூஉங் காரணப்பெயர்; செல் - பகுதி, அம் - கருத்தாப் பொருள்விகுதி, வ் - இடைநிலை. இவ்விலக்கணமறியாது சம்பத்துடைமையென்னும் பொருளில்வரும் (ஸ்ரீமை) ஸ்ரீலம் என்னும் வடகிளவியின் விகாரமே 'செல்வம்' என்னலா மென்ப தேற்புடைத்தன்று. ஈண்டுச் 'செல்வர்' என்பதற்கு நானெனதென் னுஞ் செருக்கில்லா நல்வழியிற் செல்வார் (= நடப்பவர்) என்னும் பொருளுங் கொள்ளலாமாகலின், இஃது இரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியினுறுவதுமாம்.

Koviloor Digital Library

'நித்ய பரிபூர்ணம்' என்னும் வடமொழி "நித்த பரிபூரணம்" எனப்பட்டது; தமிழ்நூன் முடிபு. வடமொழியினைத் தமிழின் மொழிபெயர்த்தே கூறல் வேண்டு மென்பதின்றி இருந்தபடியாகவும், தமிழ்நடை வழக்கிற் கியையு மாறாகவுங் கோடலா மென்பதை,

"செந்தமிழ்ச் செய்யு டெரிந் துணர்ந்து செந்தமிழ்க்கண்
வந்த வடமொழியை மாற்றாதே — சந்தம்
வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினர்க் குண்டோ
தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்." என யாப்பருங்கல விருத்தியில் வரூஉம் வெண்பாவா னறிக.

தாராளம் - மிகுதியென்னும் பொருள் பயக்கத்தக்க வொருபதம். "தாரான மாய்நிற்க நிச்சிந்தை காட்டி" என்றார் சுவானுபூதிச் செல்வராய தாயுமான சுவாமிகளும்.

"எவ்வகைப்பெயரும்" என்னுந் தோல்காப்பிய விதிப்படி 'யாம்' என்னும் எழுவாய் தொக்குநின்றது. வருவனவற்றிற்கும் இவ்விதி கோடற்பாற்று.

"பார்" என்பது நிலமாகலின், நிலமென்னு மங்கல மொழியானே இந்நூல், தொடங்கப்பட்டதென்க. (க)

பன்மதத் தொறுவெலா மறுதியிட் டறைதரும்
　பலபேத தெய்வமாகிப்
பகரும மதங்கட் கதீதநிலை யாகியொரு
　பரிசின்றி நிகழ்வதாகிப்
புன்மதி யணுக்களுறழ் வுக்குறழ்வ தாகியெதிர்
　போக்குவர வற்றதாகிப்
புகலரிய வண்டகோ டித்திரள்க ளைத்தனது
　பூர்த்திநில வருள்வெளியிலே
வன்மையொடு வதியவைத் தைந்தொழிலு மவ்வருளின்
　வலியா னடத்தியுனலும்
மறதியு மிலாதமலி சூனிய சிதாகாச
　வத்துவா யனவரதமும்
என்மனசி லுள்ளகுரு தெய்வமா யெக்காலு
　மேசற்ற வின்பமாகி
எங்குநிறை வாயவிர் குகப்பிரம மென்பதை
　யெணுதெணி யிறைஞ்சல்செய்வாம்.

பலவேறு வகைப்பட்ட மதக்கூட்டங்களெல்லாம் முடிவுபடுத் துரைக்கும் பற்பல தெய்வமாகியும், அவ்வாறுரைக்கும் அம்மதங்களுக்கு மெட்டா எல்லைப் பொருளாகியும், மாயையின் குணங்குறிக ளொன்றுமின்றிச் சுயமாய்ப் பிரகாசிப்பதாகியும், அற்பமதியுடைய ஆன்மகோடிகளி னறிவுக்

Koviloor Digital Library

கறிவாகி ஒப்பும் இறப்பும் உதிப்பு மில்லாததாகியும், அளவுபடுத்துரைத்தற் கொண்ணுப் பலகோடி அண்டத்திரள்களுந் தத்தம் நிலைபெயராது தங்கும் படி அவற்றினைத் தனது பூரணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற திருவருள்விலாச வெளியிலே வைத்து, (சேதனமும் அசேதனமுமான அவைகளின் பொருட் டுச் செய்யப்படுந்) தன்னுடைய ஐம்பெருந் தொழில்களையும் அவ்வருளின் வல்லமையால் நடக்குமாறுசெய்து நினைத்தலும் மறத்தலுமில் (பாச) சூனிய பூரண ஞானகாச வத்துவாகியும், எஞ்ஞான்றுமெனது மனத்தின் கண்ணே தியானித்தற்குள்ள குருவுந் தெய்வமு மாகியும், எக்காலத்துங் குற்றமற்ற ஆனந்தமாகியும் யாண்டும் பூரணமாய் மிளிர்கின்ற குகப் பிரம மென்னும் பெயரிய பொருளைச் சக நினைவைக்கொண்டு நினையாது பர நினைவைக்கொண்டு நினைத்து வணங்குவாம்.

ஐம்பெருந் தொழில்களுட் சிருட்டி ஈசனுடைய சத்தியோசாத முகத் தானும், திதி வாமதேவ முகத்தானும், சங்காரம் அகோர முகத்தானும், திரோபவம் தற்புருடமுகத்தானும், அனுக்கிரகம் ஈசானமுகத்தானு நடை பெறுமென்று ஸ்ரீமத் - சைவமஹாபுராண வாயுசங்கிதை வழங்குகின்றது.

யாண்டும் நிறைந்துள்ள பிரமப்பொருளே ஆன்மாக்களின் இதயகமல 'குஹாவாஸி' யாயுமிருக்கின்ற காரணத்தான் அதனை, "எங்கு நிறைவாயவிர் குகப்பிரமம்" என்றல்—

(𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌂𑌤𑍋𑌃।

அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயா நாத்மா
குஹாயாந் நிஹிதோஸ்ய ஜந்தோ : |)

"அணுவினு மணுவாய்ப் பெரிதினும் பெரிதாயுள்ள (பரம) ஆன்மா இச்செந்துவினது இதய குகையிலுளது" என்று **தைத்திரீயாருண சாகை** நாராயணமும், அதர்வணவேத நாரதபரிவ்ராஜகம், சரபம், யஜுர் வேத கடம், சுவேதாச்வதரமென்னும் உபநிஷதங்களும்,

"அணுவி லணுவென நிறைந்திட்டு நின்றவோரு — சம்ப்ரதாயம்"

என்று தமிழ்வேதத்துப் பழநித்திருப்புகழும் பகர்தலிற் பெறப்படுடே மென்க. இப்பொருள், புராணரத்தினமாகிய ஸ்ரீமத் - மஹாஸ்காந்தத்தின் சம்பவகாண்டத்து ௩௫ - ஆம் அத்தியாயத்துப் ௧௫ - ஆஞ் சுலோகம் —

(𑌗𑍁𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌿 𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨𑌃॥

குஹேதிகஹ்வராகாசோ வேதாந்தேஷு ஹிபட்யதே |
தந்நிஷ்டோயம்குஹப்ரோக்தஸ் ஸர்வஹ்ருத்கமலாஸநஃ ||)

Koviloor Digital Library

"வேத வேதாந்தங்களிலே தகராகாசங் குகையென்று கூறப்படுமன்றோ: சகலப்பிராணிகளின் இதய கமலங்களாகிய அக்குகைகளில் வசித்திருப்போன் நின்மகனாகலின் அவன் (ஹூஹ:) குகனெனப்படுகின்றனன்." என்று உமாதேவி முன்னிலைக்கண் உமாபதி யுரைத்தனனென்னும் பொருள் பயத்தலானும், மேலைக்காண்டத்து ஈற்றுமொழிகள் —

(குஹாயாகதயத்ஸர்வம் ஹ்ருத்குஹஸ்தாயயோகிநாம் | ஸூத: |)

"யோகிகளுடைய இதயாகாசத்தில் விளங்காநிற்குங் குகனாகிய பிரபு." என்று நைமிசாரணிய முனிவர்கட்குச் சூதமாமுனிவர் சொல்லியருளினரென அருத்தமுறுதலானு முறுதிப்படும். உபபுராணங்களு ளொன்றாய பார்க்கவ புராணமென்னும் விநாயகபுராணம் —

"அசுரர் குலத்தை வேரோடு மடபோ ராற்றி யறுத்தலினு
லசுரர் குலக லகனென்று மசைத்து மயின்மேற் சேவலுயர்த்
திசைகோண் டிடலான் மயூரேச னென்றுஞ் சேவற் கொடியனென்றும்
வசையி லுயிருள் ளழுங்குகையும் வதியு மியல்பாற் குகனென்றும்."

என்று கூறுதலினும் அது காணப்படுகின்றதென்க. கடவுளிலக்கணம் தடத்தமென்றுஞ் சொரூபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுட் சுவானுபூதியிற் காணப்படூஉம் ஏகபூரணம்போலாது பலவாய்ப் பிறிதுபொருளின் சார்பாயிருக்கும் பொதுவியல்பே தடத்தலக்கணமெனப்படும். தடத்தம் = அயலிடத்துளது. பொதுவியல்பல்லாத அவ்வேகபூரண வியற்கையாயிருக்குஞ் சிறப்பியல்பே சொரூபலக்கண மெனப்படும். இவ்விருவேறு வகையானுங் குகப்பிரமத்தைப் பாடித்துதித்துப் பன்னூல்க ளியற்றியருளும் ஆசிரியர், இந்நூலுழை அச்சொரூபலக்கண மொன்றின்கண்ணேயே அக்கடவுளை வைத்துத் துதித்தல், வேண்டல், வேண்டுமாறுணர்த்தல், ஆசிரியனாய் வெளிப்பட்டரு ளன்புணர்த்த லென்பனவற்றைச் செய்தனரென்பதூஉம் உணரக் கிடக்கின்றதென்க. என்னை? வெளிமுகக் கோயில்களிலுள்ள மூர்த்தங்கள் குறிப்பிட்டேனும், மூர்த்திகளின் அணிகலம் படைக்கலம் ஊர்தி தேவி முதலியன குறிப்பிட்டேனுங் கூறவில்லையாகலின்.

தொறு = கூட்டம்; பிங்கல நிகண்டு.

"அறைதரும்" என்பதிலே தா - துணைவினை.

உறழ்வு = உணர்வென்னும் அறிவு; "உறழ்வே யிடையீடு முணர்வும்" என்பது சேந்தன் றிவாகரம்.

"உறழ்வதாகி" என்பதில் அது - பகுதிப் பொருள் விகுதி. (உ)

Koviloor Digital Library

தூர்த்தகுண முள்ளவிப சாரிநடை யென்னவொரு
துறையின் றனந்ததெய்வந்
தொழுவழு வுருதொருவ னுடலிலொரு சீவனே
தோய்ந்துநின் றிடுநீர்மைபோற்
சீர்த்தியுக மெங்கணும் பூர்த்திநிதி யாகவே
சின்மய வியோமவடிவாத்
திகழகண் டாகார சத்யசை தன்யபர
தெய்வத்தை யுய்யுமெல்லா
மூர்த்திகளு மேத்துபரி பக்குவங் கண்டவர்கண்
முன்னுமா றருளுமறிவின்
மூலமுத லைப்பொருவில் வைதிகசை வத்துமை
முதற்கடவு ளாயபொருளை
வார்த்தைமன தாலள விடற்கொணு வத்துவித
வாசா மகோசரத்தை
மாசற்ற சுத்தசிவ சுப்பிரமணி யத்தைநாம்
வந்தித்து வாழ்த்திவாழ்வாம்.

பலபுருடரையும் விரும்புந் தூர்த்தகுணத்தையுடைய வியபிசாரியினது நடையைப்போல, ஒரு தெய்வத்தை வழிபடு மார்க்கமின்றிப் பல தெய்வங்களையுந் தொழுங்குற்றத்தை யடையாமல், ஒருவனதுடம்பினுள் ஒருயிரே பொருந்தியிருக்கின்ற தன்மைபோலச் சிறப்புவாய்ந்த வுலகெங்கும் பூரண வைப்பேயாக ஞானமய ஆகாச சொரூபமேயாகப் பிரகாசிக்கும் அகண்டாகார சத்திய சைதன்னியமென்னும் பரதெய்வத்தினை, சீவதசையோடிருக்கின்ற யாவருந் துதிக்கும் பரிபாகத்தையறிந்து அவர்கள் சிந்தித்தவா றனுக்கிரகம் புரியுந் திருவருண் மூலமெனனுந் தலைமைப்பொருளை, இணையில்லாத வைதிகசைவ மார்க்கத்தின் முதற்கடவுளாகிய வத்துவை, வாக்காலும் மனத்தாலும் அளத்தற்கரிதான அத்துவித வாசாமகோசரத்தை, நின்மல சுத்த சிவசுப்பிரமணியத்தை யாம் வணங்கித் துதித்து வாழக்கடவோம்.

காமிகாகமத்து அக்நிகார்ய விதிபடலம் —

(ஆதௌவா குண்டஸம்ஸ்காரம் குர்யாத்வைதிகசைவகம் ।)

“வைதிக சைவனுனவன் குண்டஸம்ஸ்காரத்தையேனுந் தொடக்கத்திற் செய்தல் வேண்டும்.” என்று கூறுதலின் “வைதிக சைவம்” என்னும் பிரயோகம் ஈண்டுப் படைத்துமொழித லன்றென்க. சைவமென்னும் வடமொழி சிவசம்பந்தமென்னும் ஒண்பொருளுடைத்து. இதனை, ‘நல்லான் றொடர்பு’ என நவில்வது நேரிய தமிழாம். வைதிகநூலகத்தே சுப்பிர

Koviloor Digital Library

மணியஞ் சிவமென் றுணர்த்தப்படுமுண்மை — கந்தபிரானது வரலாற்று மகிமையினை முன்னர்க்கொண்டு சிவனுக்குங் கந்தனுக்கும் அபேதஞ் சாதித்தலின் முதன்மை படைத்ததாய்ப் புராணங்கட்கெல்லாம் பெரியதாய்ச் சுருதி மயத்ததாய் விளங்காநின்ற ஸ்ரீமத் - ஸ்காந்தம் சிவபுராணமெனப்படுதலினாலும், ஷண்முக ஸஹஸ்ரநாமத்துட் "சங்கரன்" என்னுந் திருநாமம் போந்த பின்னர்ச் "சிவன்" என்னுமொரு திருநாமமுந் திகழ்தலினாலும், பிற முறைகளாலும் பெறலாம். அருணகிரிநாதனார் தமிழ்வேதம், அடியிலெடுத்துக் காட்டப்படு வாக்கியங்களுட் "சிவசிவ" என்று குமாரனைக்கூறுதலும், "சிவசமய வறுமுகவ திருவேரகத்தி லுறை — பெருமாளே" எனமுடிவதனுள் அவனது சமயஞ் சிவசமயமெனப்படுதலுங் காண்க. இவ்வாற்றாற் சுப்பிரமணியத்தை "வைதிக சைவத்துறை முதற்கடவுளாயபொருள்" என்று சொற்றது சால்பிற்றேயாம். முதற்கடவுள் = அணு சதாசிவர் முதலியோர்க்குங் கடவுள். இதனாற் சுப்பிரமணியோபாசகர் யாவரும் வைதிகசைவரெனப்படுவா ரென்க. ஆகலினன்றே குமரகுருதாச சுவாமிகள்பாட லென்னும் பெயரிய கோசமொன்றில் —

"சைவமெனுஞ் சொற்சிவசம் பந்தமெனப் பொருடரற்கோர்
ஐயமில யாகலினுன் னடியேனஃ தின்றுலகிற்
சைவனெனச் சாற்றவொரு சற்றுமோவ்வா தெங்கவளயாள்
தெய்வமுதால் சைவஞ்செய் சிவலோக சுந்தரனே."

என்பதுங் கூறப்பட்டுளதென்க. 'கௌமாரர்' என்று சொல்லிக் கோட லெம்மனோரா லேன்றுகொள்ளப் படுவதன்று. என்னை? பரம சண்முகனுக்குப் பஞ்சமுகசிவன் சீடனெனப்படு மாற்றானே அச்சண்முகசிவன் மேலானவனென்பதே கௌமாரசமய மெனப்படுவதாகலின்; தனக் கொப்புயர்வில்லாதிருக்கு மொன்றே இங்குறு கடவுளெனச் சொல்லிக் கொள்ளாதது யாதொரு சமயமெனப்படாதாகலின். சிவன் சீடனானது சுவப்பிரயோசனமல்லாத பரப்பிரயோசனமாம்.

"சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோநம
தெரிசன பரகதி யானாய் நமோநம - - - -
திரிபுர மெரிசெய்த கோவே நமோநம
ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா சுராதிபர் — தம்பிரானே"

என அருணகிரிநாதனார் தமிழ்வேதம் ("அவகுணவிரகனை" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்புகழ்த்தூக்கில்) அறிவுறுத்தலுமோர்க.

ஈங்கெடாக் காட்டப்பட்ட புராண வகைப்பெயர், ஸஹஸ்ரநாமம், அருணகிரிநாதர் வாக்கு என்பனவோ குமாரமூர்த்தி சிவனென்றற்கு நிரப்பில் பிரமாணங்களா யெண்ணப்படுவன? என்னுங்கடா வெழுதருமாயின்,

Koviloor Digital Library

அவ்வருணகிரிநாதர் திருவாக்கொன்று தானே ஈண்டுச்சாலும்; ஏனையவை அதிகமேயென நுவறல் விடையாம். என்னை? அவனொருவனையே வழிபட்டவனருளா லனுபூதியெய்தி யனுபூதி கூறினாராகலின். இந்நாதர் திருவாக்கின் மதிப்பிலிக ளுளராயின், அவருமுணர்தற் பொருட்டு வேறு சிலவுங் காட்டுதும். முதல்வன் புராணமாகிய ஸ்காந்த மஹாபுராணம் சம்பவகாண்டத்து ௬௧ - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

(அ) (வஉ-வநுஉ-நஷொவ்யாஉ வெஷயெதுஃவாஹநா|
ஶிவயங்வாஉவிஜ்ஞாய உஃவாதஃயாதிதஹஉஃ|
வயிஷ்டெஜகஞாய ஸுபுஹணுவராவரெ||

சர்ம்மவங்மநுஷோவ்யோம வேஷ்டயேத்யதிபாஹூநா |
சிவயம்த்வாமவிஜ்ஞாய துக்காந்தம்யாதிதங்நமஃ |
த்வயித்ருஷ்டேஜகந்நாத ஸுப்ரஹ்மண்யபராபரே ||)

"மனிதர் தங்கையினால் ஆகாயத்தை உரியாக வுரித்தெடுத்து உடையாக வுடீஇக் கொள்வார்களாயிற் சிவனே! உன்னையறிந்து கொள்ளுவதை நீத்துத் துக்கத்தைக் கடப்பார்கள். சகநாதனாகிய சுப்பிரமணியனே! பராபரனாகிய வுன்னைத் தரிசித்து வணங்குகின்றனம்." என்று தேவர்கள் கூறி முருகப்பெருமானை வணங்கினார்களென்றும், மேலைப்புராணம் யுத்தகாண்டத்து ௨௩ - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

(ஆ) (ஸாக்ஷாதஸிவஂஸதூஜ்ஞாநாநநஸுஉவிணஂ|
வொக்தவாநுவாவிஸஹஸூா உநுஹமிதஂஹஂதுயா||

ஸாக்ஷாத்பரசிவம்ஸத்ய ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபிணம் |
ப்ரோக்தவாங்பாலிசந்தஸ்மா தநுபூதம்பலம்த்வயா ||)

"சத்திய ஞானனந்த சொரூபியாயுள்ள இந்தச் சாக்ஷாது பரமசிவனை ஓரிளைஞனென்று கூறினமையின் அதற் கேற்புடைப் (புத்திரர் முதலினோர் மடிந்த) பலனை நீரனுபவிப்பவராயினீர்." என்று சிங்கமுகன் தன்முன்னோனும் ஆயிரத்தெட்டண்டாதிபதியு மான சூரபன்மனுக்குச் சொற்றனனென்றும், ஸ்ரீமத் - குமாரதந்த்ரம் மந்திரோத்தார படலத்தில் வருதியானத்தில் —

(இ) (சுஸுாகுஉஉ-நாய யொஶாய யொஶாயிவதயெ
ஶாஹாய ஶாஹமிவிணெ ஶிவாய ஶிவநநநாய
ஷஷீவியாய ஸவஜ்ஞாநஹுதயாய ஷணுவாய
ஸ்ரீஂஸ்ரீஂஹ்ரீஂக்ஷஂ ஶுஹாவிகஂகாஉாய காஉாமிவிணெ
ஸுாராஜாய ஸுவுஹணுாய நஉஃ)

Koviloor Digital Library

“ அஸுரகுலமர்த்தநாய யோகாய யோகாதிபதயே சாந்தாய
சாந்தரூபிணே சிவாய சிவநந்தநாய ஷஷ்டிப்ரியாய
ஸர்வஜ்ஞாநஹ்ருதயாய ஷண்முகாய ஸ்ரீம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம்
க்ஷம் குஹாரலி கங்காலாய காலரூபிணே ஸுரராஜாய
ஸுப்ரஹ்மண்யாய நம: ”

என்றும், சுசீந்திரத்தலபுராணம் வேள்விமலைச்சருக்கத்தில் —

(க) “ ஏர கம்மேனும் வேள்வியங் கிரியது விதன்பாற்
சூர கந்தவண வேல்கோடு குடைந்தவோர் தோன்றல்
கார கம்பெறு நறுங்குழல் வல்லியைக் கலந்தே
சீர கம்பெற நின்றன னவன்சதா சிவனே.”

என்று பரமசிவன் நான்முகவடிவினனாய்நின்று நவின்றருளினனென்றும் வழங்குகின்றமையிற் குமாரனைச் “ சிவன் ” எனச்சொற்றதும், “ சாக்ஷாது பரமசிவன் ” எனப் பகர்ந்ததும், “ சதாசிவன் ” எனச்சாற்றினதுங் காண்க. ஆவதேல், நிகண்டுகேள் அறுமுகன் பெயர்த்தொகுதி கூறுமிடத்தே சிவனென்பதும் வைத்துக் கூறாவாறெவன்? எனின்,— இது, வேத மாவாக்கியங்களிலும், பிரஹ்மஸூத்ரத்திலுந் தெய்வப்பெயரா யெய்திய (ப்ரஹ்ம) “ ப்ரஹ்ம ” சத்தத்தினை ஐம்முகன் பெயர்த்தொகுதியில் வைத்து அந்நிகண்டுகள் கூறாவா றொக்குமாயினும், அந்தப்பிரம சத்தமே ஐம்முகன் பெயர்களுட் சிவனெனவும், மகாதேவனெனவும், அறுமுகனது “ ஸுப்ரஹ்மண்ய: ” என்னும் பெயரிற் “ ப்ரஹ்ம ” எனவு நிற்பதாயிற்று. மற்றொன்று முரைத்தும் — ஆன்மாக்களின் இதய குகைக்கண் வீற்றிருக்கின்ற பரம்பொருள் “ குகன் ” எனப்படுதலின் இப்பெயர், அறுமுகன் பெயர்த்தொகுதியி னுள்ளதுபோல ஐம்முகன் பெயர்த்தொகுதியில் இல்லாமை நோக்கி ஐம்முகனை, அக்குகையி லிலாதானென நிருணயித்தல் கூடுவதோ? கூடாதாகலின் நிகண்டுவழக்குச் சாலுமளவே சாலுமென்க. போந்த ஸ்காந்த மகாபுராண சம்பவ காண்டத்து ௬௧ - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

(உ) (ஸர்வதா தாஜவாஜஞ்ச ஸர்வதீர்த்தொவிகஜம்வகூ|
ஸர்வாணவவஸீயாந நிஜ்ஞாஹாவெவ்யாநாஹிதக||
ஜ்யஶிரஶூம் ஜ்யஸுபய நாஸ்ரி நயநத்யவெஶவழ|
வஜ்ஞஜகெஶஞ தாராகவஸுபூஹிதழ||
ஶிவஸ்வாத்தாதிபஶீ வாவோஸ்வஜநாஜந:|
ஜக்ஷிணஹஶவாநுப்ரஹ்மா ஹாரதீவெவதிசீவவாக||
ஞக்ஷீஞக்ஷீஶுவவந: ப்ராணாதிஜஶஹெஜஹாக|
நந்யா:காஞாஸ்ரிரஜெஜ்யாஸ்ரி ஜராஸ்ஷூஜாஹ்யத:||

Koviloor Digital Library

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌹𑌂𑌸𑌕𑌾𑌃।
𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍋𑌷𑌧𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌯𑍂𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌯𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌟𑌯𑌃॥
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌶𑍀𑌤𑌳𑌂।
𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂𑌰𑍂𑌪𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂॥
𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌦𑌮𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋𑌹𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃।
𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑍋॥

ஸப்தபாதாளபாதந்தத் ஸப்தத்வீபோர்விஜங்ககம் ।
ஸப்தார்ணவபரீதாங்கம் திக்பாஹூர்வ்யோமநாபிதத் ॥
த்யுசிரச்சந்த்ரஸூர்யாக்நி நயநத்ரய பேசலம் ।
பரஞ்ஜலதகேசந்தத் தாராகுஸூமகும்பிதம் ॥
சிவச்சாத்மாமதிர்கௌரீ வாமபார்ச்வம்ஜநார்த்தந: ।
தக்ஷிணம்பகவாந்ப்ரஹ்மா பாரதீவைதிகீசவாத் ॥
லக்ஷ்மீர்லக்ஷ்மீச்சபவந: ப்ராணாதிதசபேதபாத் ।
மந்யு:காலாக்நிருத்ரோக்நிர் ஜாடரஸ்ஸமுதாஹ்ருத: ॥
அநந்தாதிமஹாநாகா: பாதநூபுரஹம்ஸகா: ।
ரோமாண்யோஷதயோபூரி யூகாண்டாந்யண்டகோடய: ॥
தத்கோடிஸூர்யஸம்காசம் கோடிசீதாம்சுசீதளம் ।
கோடிகாலாக்நிதேஜஸ்கம் பரமம்ரூபமத்புதம் ॥
அதர்சயதமேயாத்மா ப்ரஹ்மண்யோஹரஸம்பவ: ।
தேஜஸாதஸ்யதேவாநாம் சக்ஷூம்ஷ்யந்தீக்ருதாந்யஹோ ॥

(ஊ) 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌮𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍॥

ததஸ்தேவிபுதேந்த்ராத்யா ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதயஸ்ஸுரா: ।
தத்தேஜோமண்டலஸ்யைதே ஸஹஸ்ராம்சமலோகயந் ॥)

(உ) "எழுபாதாள லோகங்கள் திருவடியிலும், எழுதீவுகளின் புடவி கணைக்காலிலும், எழுகடல்கள் உடுத்தவுடையிலும், திசைகள் புயங்களிலும், ஆகாயம் நாபியிலும், தியுவென்னுஞ் சுவர்க்கம் சென்னியிலும், சந்திரன் சூரியன் அங்கியென்பன அழகிய மூன்றுகண்களிலும், மேலாய மேகங்கள் கேசங்களிலும், விண்மீன்கள் அக்கேசாலங்கிருத மலர்நிலைகளிலும், சிவபரம்பொருள் ஆன்மாவிலும், (சிவசத்தியாகிய) கௌரி மதியிலும், (விட்டுணுவாகிய) சனார்த்தனன் இடப்பாரிசத்திலும், பகவானாகிய பிரமன் வலப்பாரிசத்திலும், பாரதி வேதவாக்கிலும், இலக்குமி திருநிலையிலும், பிராணாதி பத்துவாயுவும் வாயுநிலையிலும், காலாக்கினிருத்திரன் சீற்றநிலையிலும், அக்கினிதேவன் சாடராக்கினியிலும், அனந்தாதி மா நாகங்கள் நூபுரம் முதலிய காலணிகளிலும், ஓடதியனைத்தும் உரோமங்களிலும், அண்டகோடிகளெல்லாம் அவ்வுரோமங்களின் மேய பேன்முட்டை நிலை

Koviloor Digital Library

யிலுமாகக் காணப்பட்டுச் சுடர்கோடி பகற்கதிரெனக் குளிர்கோடி இராக் கதிரென மிளிர்கோடி காலாக்கினியெனப் பிரகாசியாநின்ற தனது பரமாற் புதவுறையுளான அப்பாரமேசுவர வடிவினை அளப்பறு மகிமையுடைய அர குமாரனாகிய சுப்பிரமணியன் காட்டியருளினன்: அவ்வடிவி னொளியினாற் றரிசித்த தேவர்களுடைய விழிகள் (கணப்போது) பார்வையின்றி மாழ் கின." (ஊ) "சுரர்களாகிய பிரமவிட்டுணுக்கண் முதலிய தேவசிரேட்ட ரனைவருங் கந்தபிரானாகிய அவனது அளவிலாத் தேஜோ மண்டலத்தில் ஆயிரத்தில் ஓரமிச வளவேயறிந்தனர் (=அதிகமறிய வலியிலராயினர்)." என்றும்,

இவ்வாறு ஆயிரத்தில் ஓரமிசத்தை அவனருளாற் காணுந் திவ்விய விழிகளைப்பெறீஇய (ஷெவாவிஷ்ணு புரோகமாঃ - தேவாவிஷ்ணு புரோ கமாঃ) விட்டுணுமுதலிய தேவர்கண் முழந்தாள்வரையிலுமுள்ள உரோமங் களுள் ஓரோவொன்றிலும் ஆயிரக்கணக்கான பலகோடி பேன் முட்டை கள் அடுக்கடுக்காய்ச் செறிவுற்றிருத்தலையும், பிரமாண்ட கோடிகளாம் அம் முட்டைகளுள் உலகங்களையும், அவையற்றுள் அதனை யதனைச்சார்ந்த இறப்பு நிகழ்வு வரவென்னுங் காலங்கட்குரிய பல்புவனங்களையும், மன் பதையினையும், பிரமவிட்டுணுக்கண் முதலிய தேவர்களையும், அவ்வவ் வாவரணங்களையுங் கண்ணுற்று ஆ! ஆ!! இவையென்னே! இஃதென்னே!! என இறும்பூதெய்திப் பெரிதும் அஞ்சி நின்று வேத வாக்கியங்களால் எண்ணிலாத தோத்திரங்களைச் செய்து வணங்கினர்களென்றும் வரு விவரங் களானே குமார பரத்துவங் கொன்னு நாட்டப்படுவதாயிற்று. யாவையு மடக்கிக்கொண்ட இப்பாரமேசுவர வடிவிற் பிரமனும் விட்டுணுவுங் கா லாக்கினிருத்திரனு மடங்கி நிற்றலின், திரிமூர்த்திகளினு மேம்பட்ட சதுர்த் தப்பொருள் குமாரனென்பதூஉம், கூறிப்போந்த பாரமேசுவரவடிவிற்கு ஆன்மா சிவமென்றமையிற் **குமாரன் சிவனேன்பதூஉம்** வச்சிரத்தாணு வாய் நாட்டப்படுவ வாயினவென்க. பிரமாண்ட கோடிகளெல்லாம் முழந் தாள் வரையிலுமுள்ள உரோமங்களிற் செறிந்திருக்கக் கண்ணுற்றஞ்சிய அமரர்கள் ஆயிரத்தி லொருகூறே தரிசிக்குமாறு நின்றருளிய **அளவிலாத்** (தெஜொவு்ணூய) **தேஜோமண்டல இறைவனொருவனையே** ஆசாரத்தோடு மன்போடும் வழிபடூஉம் அடியாரனைவரும் எத்தேசத்தாராய் எக்குலத்தாரா யிருப்பினும் அவர், "மஹாதேஜோ மண்டலத்தார்" ஆவராகலின், யாமவ ரை யிப்பெயர் தரித்துநிற்குங் கடன்மைக் குட்படுத்தியுள்ளேம். நிற்க. சிறுருவம் பேருருவமாகிப் பெயர்த்துஞ் சிறுருவமாதல் எதுபோலும்? என்னின், — நாகபடம், பெருத்தொடுங்கும் பெற்றிபோலு மோரியற்கை யுடைத்தென்க. உருத்திரனே காலாக்கினிருத்திரனென்பது விளக்குமிடத் தினிது விளக்குதும். **மேலைச்சம்பவ காண்டத்து** ௩௪ - ஆம் அத்தியா யத்தில் —

Koviloor Digital Library

(எ) (மமாத்மாஸியதோனூநம் வேத்ஸிபுத்ரார்த்தமத்புதம் ।
அஸ்யாதிகாரிணோகஸ்த்யா த்ருதேஸந்திகயோகிஷு ॥
தஸ்மைகதயஸம்யக்த்வ மமுமர்த்தம்மதாஜ்ஞயா ।
ஏவம்பரம்பராப்ராப்தா வித்யோச்சிந்நாநவைபவேத் ॥)

“நிச்சயமாகவே நீ என்னுன்மா (=சொரூபசிவம்): அற்ளுகலினன்றே அவ்வற்புதமான் பிரணவப்பொருளினை யறிந்துளை: யோகிகளுள் அகத்தியனன்றி மற்றையர் இதற்கதிகாரிகளல்லர்: இப்பொருளினை அவ்வகத்தியனுக்கு நன்குபதேசித்தருள்வாய்: பின்னர் இவ்வித்தை இவ்வாறு பரம்பராக் கிரமமாக வடையப்பட்டு இடையிறவின்றி விளங்கும்: இஃதெனதாணை.” என்று முருகப்பெருமானை நோக்கி உமாகாந்த னுரைத்தனனென வும், அம்முதல்வன்புராண யுத்தகாண்டத்து ௨௬ - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

(ஏ) (ஸாக்ஷாத்பரசிவோஸ்மாகம் கர்த்தாநேதாசசங்கர: ।
ஷண்முகாக்யாம்க்ருத்வா தேவாந்ரக்ஷிதுமாகத: ॥

(ஐ) ஸர்வாண்டாதிபதேள தஸ்மிந் குஹேபரமபாவநே ।

(ஒ) கோவிஜாநாதிதேவஸ்ய பலம்பரமமத்புதம் ।)

(ஏ) “தேவர்களாகிய நங்கருத்தாவும் நம்மை நடாத்துவோனுஞ் சுக நல்குவோனுமாகிய சாக்ஷாது பரமசிவனே தேவர்களைப் புரந்தருள் பொருட்டுச் சுயமாகவே ஆறுமுகனென்னும் பெயரைத் தரித்துக்கொண் டெழுந்தருளினன்.” (ஐ) “மிக்க பரிசுத்தனுஞ் சருவாண்டாதிபதியுமா யுளன் குகன்.” (ஒ) “அக்குகதேவனுடைய பரமாற்புதவலிமையை யாவரே யறியவல்லார்.” என ஸ்ரீமத் - விட்டுணுமூர்த்தி இந்திரனுக்கெடுத்துரைத் தாரெனவும், அப்புராண சம்பவகாண்டத்து ௨௬ - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

(ஓ) (பரம்ப்ரஹ்மைவமதநோத் பாலபாவமுபாகதம் ।)

"பரப்பிரமமே குழவிப்பான்மை கொண்டு இப்படியெல்லாம் (பலப்பல திருவுருக்கள் காட்டிப் பலப்பல) திருவிளையாடல்கள் புரிந்தது." எனவும், **மேலைக்காண்டத்து ஙடு - ஆம் அத்தியாயத்தில் —**

(ஔ) (𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌹𑌂𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌵𑌾𑌂𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍌𑌮𑌤𑍌।
𑌤𑍍𑌵𑌂𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌥𑍋𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌏𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌿𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌿𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀।
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑍋𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾॥

சிவோஹந்நிஷ்களஃபூர்ணச் சக்திஸ்த்வமநபாயிநீ ।
ப்ரக்ருதிப்ரத்யயாகாரா வாவாம்சப்தார்த்தகௌமதௌ ।
த்வம்சப்தோர்த்தோஸ்ம்யஹம்பத்ரே ஜகத்த்வம்பதிரஸ்ம்யஹம் ।
பஞ்சக்ருத்யபரச்சாஹம் பஞ்சவக்த்ரஸ்ஸதாசிவ ஃ ।
ஏக்வக்த்ராஸிபஹுதா பிந்நாபிபரமேச்வரீ ।
த்வந்மயோமந்மயோயஸ்மாத் ஷட்வக்த்ர பரிகீர்த்தித ஃ ।
பஞ்சக்ருத்யபரோயஞ்ச ப்ரபஞ்சஸ்யாஸ்யலீலயா ॥)

"யான் நிட்கள பூரணசிவன்: நீ அழிவிலாச்சத்தி: நாமிருவரும் பகுதியும் விகுதியும் போலவுஞ் சொல்லும் பொருளும் போலவும் பிரிப்பில் பொருளாய் மதிக்கவுள்ளோம். அங்ஙனம் நீ சொல்லும் யான்பொருளும், நீ சகமும் யான்பதியுமென வாவோம். யான் (சிருட்டி திதி சங்கார திரோபவ அனுக்கிரகமெனும்) ஐந்தொழிற்கதிபனும், ஐம்முகமுடையனுமாகிய சதாசிவன்: நீ பலவாருக விருப்பினும் ஒரு முகமுடைப் பரமேசுவரி: குமாரன், உனது சுவரூபத்தையும் எனது சுவரூபத்தையுங் கொண்டுளோனுகலின் அவன், ஆறுமுகனெனப் படுகின்றனன்: இவன், பிரபஞ்ச காரியார்த்தம் ஐந்தொழில்களையும் விளையாட்டாகவே புரியுந் தலைவனுயுளன்." என்று பரமேசுவரி முன்னிலைக்கட் பரமேசுவரன் பகர்ந்தனனெனவும் வருகின்ற இவைகளுங் குமாரபிரான் சிவனென்பதையும், அவன் ஐம்பெருந் தொழிற்கடவுளென்பதையும் மதுகைப்படுத்தும். இந்த (ஔ) எடுத்துக் காட்டில் நிட்கள பூரணசிவனுஞ் சிவசத்தியுமாகிய நாம் ஐந்து முகத்தோடும் ஒருமுகத்தோடு முளோமாயினும் பிரிப்பில் பொருளாவோமென்னு மோருண்மையினை உவமான முகத்தானு மினிது விளக்கி, அப்பிரிப்பின்மையே இந்த ஆறுமுகனுக நம்முன்னே காணப்படுகின்றதென்று பரமனுரைத்தருளினனெனல் பெறப்பட்டமையிற் பார்வதிநாதன் ஐம்முகச் சிவனென்பதும் பார்வதி நந்தனன் அறுமுகச்சிவனென்பதும் பெற்ரும். (ஏ) எடு

Koviloor Digital Library

த்துக் காட்டுமிழைச் "சாக்ஷாது பரமசிவனே தேவர்களைப் புரந்தருள் பொருட்டுச் சுயமாகவே ஆறுமுகனென்னும் பெயரைத் தரித்துக்கொண் டெழுந்தருளினன்." எனவந்ததும், திருமந்திரத்தின் ௬ - ஆந் தந்திரத் துழை —

"ஆறுமுகத்தி லதிபதி நானென்றுங்
கூறு சமய குருபர னென்றுந்
தேறினர் தெற்குத் திருவம்ப லத்துளே
வேறின்றி யண்ணல் விளங்கி நின்றனே."

என வருவதும் இதனைத் தழுவி நிற்கின்றன வல்லவோ. இவையெல் லா முய்த்துணர்ந்தே —

"அஞ்சுமுகங் காட்டாம லாறுமுகங் காட்டவந்த
செஞ்சரணச் சேவடியைச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ."

என்று ஸ்ரீமத் - தாயுமான முனீந்திரருங் கூறியருளினரெனத் தடாரி முழக்கல் சாலும் போலும். இப்பாடன்மாட்டே அஞ்சுமுகத் திருமேனி யும் ஆறுமுகத் திருமேனியுஞ் சிவனெனும் பெயரை அவாய் நிற்றலின் ஐம்முகச்சிவனும் அறுமுகச்சிவனு மொருபொருளே யெனுந்துணிபு பெறப்படுகின்றது. இலிங்கபுராணம் உத்தரகாண்டத்துப் ௧௦ - ஆம் அத்தி யாயத்தில் —

"தூவி மாமயி லூர்பவன் சுடர்மதி யணிந்தோன்
தேவ யானையே திருந்திழை யுமையவ ளாமால்"

என நவிறலு மிங்குக் கருதிக்கொளத் தக்கதே. இவ்வேதுக்களானே அன்புடையீர்! ஐம்முகச் சிவனென்றலும், அறுமுகச் சிவனென்றலும் யாம் படைத்து மொழிதலென்று நினையன்மினென வீங்கொரு தேற்றஞ் சொற்று மேலுங்கூறுவ கூறுதும். வேண்டுவார் துன்பொழித்து இன்பரு ணிமித்த மெழுந்தருளிய ஈசனே! நீயே பினாகபாணியென, உமாசங் கரர் ஆசைக்குரிய சண்முகனென, இருதிற மூர்த்தியாயினையாகலின், இங் ஙனமுன்னைச் சரணடைகின்றேனென்று ஸ்ரீமத் - பிருகற்பதிபகவான் முருக னாகிய முதல்வன்பாற் சரண் புகுந்தசெய்தி —

(ஷட்வக்த்ராயெகவக்த்ராய நஸ்லாக்ஷாத்திநாகிநெ|
விஷ்ணூஜாயவஸளஹ்ாய ஸ்வாத்த்கெஷ்வத்ஷாயிநெ||
உமாஸங்கரயொரேக வெத்ஹோஜ நமோ நமோ தே|
கூநத்தநமோ தத்யெதாஹ்ய நஹநாத்ருதஹெதவெ||

ஷட்வக்த்ராயைகவக்த்ராய நமஸ்ஸாக்ஷாத்பிநாகிநே ।
த்விஷட்புஜாயஸௌம்யாய ஸ்வார்ச்சகேஷ்டப்ரதாயிநே ॥
உமாசங்கரயோரேக ப்ரேமபாஜநமூர்த்தயே ।
அநந்தமூர்த்தயேதுப்ய மநந்தாத்புதஹேதவே ॥

𑌜𑌗𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌵𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌭𑍂𑌤𑍇𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇।
ஜகத்யவநமுத்திச்ய த்விதாபூதேசமாச்ரயே ।)

"'ஆறுமுகனுக்கு ஒருமுகனுக்குப் பினகபாணிக்குப் பன்னிருதோள் களையுடையானுக்குச் சௌமியகுண முடையானுக்குத் தன்னையருச்சிப் போர் சிந்தனையை நிறைவேற்று வோனுக்கு உமாசங்கரர் ஆசைக்குரிய முக்கிய மூர்த்திக்கு அந்தமிலா மூர்த்திக்கு அளவிலா அற்புத ஏது வானவனுக்கு நமற்காரம்' 'சகத்தை யிரக்ஷிக்கும்பொருட்டு இருதிறமூர்த்தி யாயிருக்கின்ற ஈசனைச் சரணடைகின்றேன்.'" என்னும் மேலைச் சம்பவ காண்டத்து ௩௦-ஆம் அத்தியாய மொழிகளிற் பெறப்படுகின்றது. இவ் வுண்மையினை, இத்தமிழுலக முணருமாறு —

" ஆறுமுகப் படுமுனநீ யைந்துமுகத் துடனிலவி யழியா நூல்கள்
கூறுமுறைப் படியதன்பின் குறைவில்சிவ சத்தியோடுங் குறைவோன் றின்றி
ஈறுமுத லோருவிடநின் றுருக்காட்ட லாதியுன்வண யீசன் சேயேன்
றூறில்லா துரைத்திடுத லுபசார மல்லால்வே றேழுங்குண் டோவே."

எனத் திருத்தொடையலில் எம்மாலுங் கூறப்பட்டது. இப்பிர மாணமும் யாமெடுத்துக்கொண்ட அவிரோத பரத்துவத்தைப் பிரதிட்டை செய்வதோடு ஐம்முகன் அறுமுகனென்னு மிருவருமே ஆன்ம கோடிகட் குப் பூரணானுக்கிரகம் புரிதற்குரியார்; இவர்களுட் பேதமின்றென வத்து நிச்சயஞ் செய்துகொண்டு முருகப்பெருமான்பாற் சரண்புகுதல் சிவகதிப் பெருவாழ்வினை நல்கு மென்பதைப் பிருகற்பதி வாயிலாக அறிவுறுப்ப தாயிற்று. என்னை? ஐம்முகச் சிவனுடைய அமிசமூர்த்திகள் பல ரிருப்ப; போந்த இருதிற மூர்த்திகளே குறிப்பிடப்பட்டமையின். எனதமி சம் நீயென்றேதாமே "நிச்சயமாகவே நீ யென்னுன்மா (= சொரூப சிவம்) என்று ஐம்முகப்பெருமான் றிருவாய்மலர்ந்து கட்டுரைத்தமையு மிதனை யாதரிக்கின்றது; (௭) எடுத்துக்காட்டினை நோக்க. இங்ஙனமாயின், ஐம் முகப்பெருமான் றிருமேனி யடியுண்ணலும் யாவுமடியுண்டவாறு அறு முகப்பெருமான் றிருமேனி விடபத்து மாகாவாறென்? அறுமுகன்மேனி அடியுண்டமை —

(𑌪𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌮𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
பதநாத்தத்ரதேவஸ்ய பஸ்மபாவமிதாஸ்ததா ।)

Koviloor Digital Library

"(சூரனாற் சுப்பிரமணியன் மேல்களின் மீது பிரயோகிக்கப்பட்ட) அந்தப்பாணங்கள் அத்தேவனுடைய தோள்களில் வீழ்ந்து சாம்பராயின." என்பது யுத்தகாண்டத்து கூஉ - ஆம் அத்தியாயத்திற் பெறப்படுகின்றதே யெனின்,— இவ்வண்ணமே ஐம்முகப்பெருமா னடியுண்ட ஓரமையத்தும் யாவு மடியுண்டில வென்க. இச்செய்தி —

(𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌚𑍍 𑌛𑌿𑌲𑌾𑌤𑌲𑌸𑌂𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑍇 ।
𑌰𑍇𑌣𑍁𑌤𑌾𑌮𑌗𑌮𑌚𑍍𑌛𑍀𑌘𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌣𑌾𑌨𑍍𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 ॥

தஸ்யோரஸிபதித்வைதச் சிலாதலஸம்நிஷ்ட்டுரே ।
ரேணுதாமகமச்சீக்ரா த்வமங்வஹ்நிகணாங்பஹூங் ॥)

"(தேவேந்திரன் சினவியோச்சிய) அவ்வச்சிராயுதம், கைலாய வாயிலிற் பிரமதகண வடிவுகொடுநின்ற மகேசுரனுடைய கற்பாறைபோன் மிக்குறுதித்தாய மார்பில்வீழ்தலும் அது, பன்னெருப்புப் பொறிகளை யுமிழ்ந்து கொண்டு பூழியாய்ப் பறந்து போயிற்று." என்பது தக்ஷகாண்டத்து உஉ - ஆம் அத்தியாயத்திற் பெறப்படுகின்றது. அற்றேல், யாவுமடியுண்டன வென்பதனுண்மை யாதாம்? எனின், — நவிறும். எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரம் யானே யெனுமோருண்மையினை ஆண்டுலகினர்க் கறிவுறுத்துவான் அவ்வடி யன்னணங் காட்டப்பட்டதாம். இங்ஙனமே, எஞ்சாப்பொருண்மையின் எல்லா அண்டகோடிகளும் என்மாட்டுள வென்பதனை மா விசுவரூப பாரமேசுவர வடிவின் முருகப்பெருமானுங் காட்டியருளினன். இரண்டு மொன்றே. வீராதிவீர விமல சுந்தர வீரபாகுதேவர் தரிசிக்குமாறு பெருமான் காட்டியருளிய பேருரு, எத்தகைய வியப்பிற்றென்பதை அத்தேவரெடுத்துக் கூறினரென்னுஞ் செய்தியொன்றும் —

"அளவிலா வானன மளவிலா நீள்குழை
அளவிலா நீள்விழி யளவிலா நாசிகள்
அளவிலா வுயர்கர மளவிலா நின்வடி
வளவிலா மறைகளா கமமுநா டரியதால்."

என்னுந் திருச்செந்தூர்ப்புராணத் திருவிருத்தத்திற் பெறப் படுகின்றது. இதுவேயுமன்றி, பாலசுப்பிரமணியம் பல்குழவிகளாய் நின்று திருவிளையாடல் செய்தருளியதிறம், சம்பவகாண்டத்து உசு - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

"ஒரு குழவி யோகநித்திரை செய்தது. ஒன்று அடிக்கடி ஆனந்தமாக முறுவலித்தது. ஒன்று பெரிது மழுதது. ஒன்று பெருந்தொனியெழக் கோடித்தது. ஒன்று நகைத்துக் கொண்டுங் கலுழ்ந்து கொண்டுமிருந்தது. ஒன்று காற்பெருவிரலைச் சுவைத்துக்கொண் டழுதது. ஒன்று கையிரண்டையுங் கூப்பி வாயில் வைத்துக்கொண்டது. ஒன்று

Koviloor Digital Library

மார்பினனகர்ந்தது. ஒன்று முழந்தாணிலம்படியத் தவழ்ந்தது. ஒன்று இரண்டுமூன்றடி நடந்து வீழ்ந்தது. ஒன்று சிறிதுதூரஞ் சென்று சமபூமியினையடைந்தது. ஒன்று தாய்கரம் பற்றிச் சமபூமி குறுகிற்று. ஒன்று வீழ்தலுமெழலுமாய்த் திரிந்தது. அடுத்த வொருகணப் போதிற்குள் ஒன்று அடிக்கடி யோடுவதாயிற்று. ஒன்று நடத்தலையே செய்வதாயிற்று. ஒன்று ஒருதாளால், (தவளைப்பாய்த்தெனத்) தத்தித் தத்திச் சென்றது. ஒன்று தம்முண் மற்றொரு குழவியோடு மல்லரைப் போலவும் யாட்டைப்போலவு நெற்றியான் முட்டிக்கொள்வதாயிற்று. பின்றை அவ்விரு குழவிகளும் மற்போர்புரிய லுற்றன. இவ்விதத்த பல பாலலீலைகளைப்பார்த்த விண்டு முதலிய தேவர்கள் — நாம் ஒரு குமாரனையளிக்குமாறு ஈசனை யிரந்துநின்றோம்: ஈண்டெத்தனையோ குமாரர்கள் வந்துளார்கள்: என்னென்னவோ திருவிளையாடல்களும் புரிகின்றார்கள். இனி, இவ்வுலகிற்கு எச்சௌக்கிய மெய்தாதுபோமெனக் கழிபேருவகையுற்றார்கள்." என வரக்காணலாம். இதற்குமேலும் அனந்தவடிவங்கள் கொடு அனந்த பாலலீலைகளை எல்லாவுலகங்களினு மிழைத்த இளம்பெருமான், "தலையெங்கு நரைத்துக் கண் காதுகண் மங்குதலுற்றுக் கரதண்டமொன்றூன்றி வருமொரு கிழவன் போலாகித் தேவர்குடியிலாது பாழ்த்துக் கிடக்கின்ற பட்டணங்களை முன்னிருந்தாங்காக்கிக் காத்தலிற் கவலை கொண்டவனெனவும் ஆங்குத் திரிதராநின்றனன்." என்பது மேலைக்காண்டத்து உகூ - ஆம் அத்தியாயம் —

> (𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌲𑌿𑌤𑌮𑍌𑌳𑌿𑌰𑌤𑍀𑌵𑌮𑌨𑍍𑌦
> 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑌤𑌲𑌾𑌧𑍃𑌤𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃।
>
> " வ்ருத்த ஃக்வசித் பலிதமௌளிரதீவமந்த
> த்ருஷ்டிச்ருதி ஃகரதலாத்ருதயஷ்டிமுஷ்டி ஃ। ")

என்று கூறிச்சேறலி னறியப்படுகின்றது. வினோதத்திலும் வினோதமாய இத்திறத் திருவிளையாடல்களை எந்நரகுமார னிழைத்தனன்? எச்சுரகுமாரன் செய்தனன்? திருவரு ளவாந்திருவுடையீர்! கூறுமின். இவ்விளையாடல்களுண் மிக்க கிழவனாயினமையை நோக்குழி, முதல்வன், சுத்தமாயை வாயிலாகப் பலவடிவங்கள் கோடலுண்டென்பது போதரப் பின்றைக் காட்டப்படு சுருதிகள் கூறியவாறே குமரநாதன் கொண்ட வடிவங்களோ பல; அப்பலவும் ஒவ்வோரற்புத மூர்த்தமாக வெண்ணப் படுவனவேயன்றித் தோன்றல், வளர்தல், திரிதல் (= பரிணமம்) முதலியவெனப்படூஉ மொன்றின் விகாரங்களாக வெண்ணப்படாவென்னுந் தீர்வையும், அவ்வற்புதச் செயல்கள் — கற்றுக்கொண்டுளுற்று வித்தைகளுள்வைத் தெண்ணப்படா ஈசுரப்பிரபாவ குணங்களாமென்பதுங் கொளக்கிடக்கின்றமையிற் சூரபன்மனைப் போருக்கழைத்திழைத்த பெரும்போரும் வரப்பிரசாத வலியோடு

Koviloor Digital Library

பொருது வேறல்கொண்ட ஒரு விளையாட்டாகவே கொள்ளப்படுமரோ. "ஐந் தொழில்களையும் விளையாட்டாகவே புரியுந் தலைவனுயுளன்." என்று பரமன் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய கட்டுரையையும், சுருதி - சாந்தோக்யத்துட் போந் துள்ள 'இஃதிவ்வாறாகவென் றெண்ணுதன்மாத்திரையே எல்லாஞ்செய்ய வல்லான்' என்னும் பொருட்பெயர் (ஸத்யஸங்கல்ப:) "ஸத்யஸங்கல்ப:" என்பதுதானே ஷண்முகஸஹஸ்ரநாமத்துளு மொன்றாய்ப்படிக்கப்படுதலையு மிங்ஙனங் கருதவேண்டுமால். இதுநிற்க. மேலே போந்த (ஔ) எடுத் துக்காட்டில் ஐம்முகன் அறுமுகனென்னு மிருதிற மூர்த்தியையும் பிரித்து வேறுபடுத்த லொண்ணு தென்பது சிவசம்மதமெனல் பெறப்பட்டதை யொருசிறிது முய்த்துணர கில்லா மக்களு ளொருசிலர், சிவன்கட் டோன்றினமையிற் படைக்கலத்தரசு பெற்றமையிற் சிவனுக்குக் குமாரன் சமமாகான்; சிவன்பெரியானென்றும், மற்றொருசிலர் பிரதிட்டாகலையி லுள்ள நிசுு - புவனங்களுள் (அவ்வியத்தப் பிரகிருதியிலுள்ள) ஒன்றே கௌமார மெனவிருத்தலிற் குமாரன் மூழ்நிலைத் தேவனென்றுங் கழறக் காண்கின்றனம். இவ்விருதிற மூர்த்திகளையு மிருமலப் பிரளயாகலரென்று கூறித்திரிவார்க்கு வேறாகவுள்ள இவ்விருவேறு வகைப்பட்டார்க்கு யாங் கூறத்தக்கதென்னை? இனையர் மதங்கள், மேலே கூறிப்போந்த பிரமாணங் களாய பெருநெருப்பில்வீழ் சிறு நீர்த்துளிகள் போலாமாயினுஞ் சிறி துரைத்தும் — குணருத்திரமூர்த்தி பிரமதேவனது நெற்றியினின்று தோன்றினனென முந்துநூன் மொழிதருமாறு குமாரனும் உமாபதியி னெற்றிக் கண்களினின்றும் வந்தனன்; அதனுல் யாதிழிவு? சம்பவகாண் டத்து சகூ - ஆம் அத்தியாயம் நவிலுமாறு படைக்கலத்தரசை ஐம்முகப் பெருமான் அறுமுகப்பெருமாற் களித்தமை — அப்படைக்கலத் தரசிற் குரிய பரமன்வந்து அதனைப் பற்றுங்காறும் அது காக்குங் காரியம் ஐம்முகப்பெருமான்மாட் டிருந்ததென்பதையே யுறுதிப்படுத்தும்; என்னை? அப்படைக்கலத் தரசுகொண்டு அவ்வைம்முகப்பெருமான் சூரபன்மனைக் கோறல்புரிந்தானல்லன்; பிறதேவர்பாற் கொடுத்தும் அதுபுரிந்தானல்ல னுகலின்; இங்ஙனம் யாதிழிவு? என்கின்றாம் யாம். மிருகேந்த்ராகம அத்வப்ரகரணத்தில் —

(உச்சுஷ்மா ஸாம்பராச்சண்டா)

"உச்சுஷ்மாச் சாம்பராச்சண்டா"

என்றற்றொடக்கத்ததாய் வரு சுலோகத்திற்குப் பட்ட நாராயணகண்ட ரியற்றிய வியாக்கியானத்துழை —

"அங்குள்ள (= சாந்தி கலையின் ஈசுவர தத்துவத்திலுள்ள) ருத்ரகணங்க ளாவன — உச்சுஷ்மர், அம்பரர், சண்டர், மகாவீரியர் முதலானவர்கள்.

Koviloor Digital Library

அவ்விடத்தில் திக்குப்பாலகர்கள், தேவீ, ஸ்கந்தர், சண்டேசர், விருஷபேச்வரர் முதலானவர்கள்.''

என்பனவெழுதப்பட்டனவே. இவற்றுட் கந்தனிருக்கை, பிரதிட்டா கலையிலுள தென்பதோ? சாந்திகலையிலுள தென்பதோ உண்மை? எனவுங் கடாவுகின்றும் யாம். திக்குப்பாலகரென்றது இந்திரன் முதலாயினரை. இவருடையிருக்கை ஈசுவரதத்துவத்தின் கீழ்ப்பட்ட சுத்தவித்தியாதத்துவமென்று சித்தாந்தப்பிரகாசிகை யென்பது தெரிக்கின்றது. இவ்விரண்டனுள் எஃதுண்மையோ? சுரர்கட்குச் சுரேசன் காட்டியருளிய பாரமேசுவர வடிவில் அடங்காப்புவன மின்றென்பதூஉம் இங்ஙன் மறக்கற்பாலதோ? இன்னுங் கௌமார புவனவுண்மை, (தகராலய ரகசியவுரையாய) சதானந்தசாகரத்தே நன்கு விளக்கியுள்ளாம். இங்கும் வந்துழி வந்துழிக் காணலாம். பிரிக்கொணுத் தெய்வத்திருவைப் பிரித்து இழிவு கூறுமிழவு, சிவாஞ்ஞையை மீறுதலாம். மீறிப் பயன்பெற்ருர் சரிதமொன்று மிங்ஙனெடுத்துரைத்தல் பயனுடைத்தாம். வருமாறு.— துவாபரயுகத்திற் சம்புகுத்தன் மாகுத்தனென்னு மிருவர் உருத்திரகோடிமலையிற் றவசிகளாய் வைகினர். ஒருநாண் முன்னேனுகிய சம்புகுத்தன் சிவம் பெரிதென்ருன். பின்னேனுகிய மாகுத்தன் சத்திபெரிதென்ருன். இருவர் வாதங்களேயுங் கேட்டன்மாத்திரையே மற்றைமுனிவரும் அஞ்சுவாராயினர். கலாம் மேற்கொள்வதாயிற்று. கலாய்த்து நிற்கு மிருவருந் திருக்கழுக்குன்றத்துச் சிவசன்னிதியண்ணி விவாதங்களே விளம்பினர். அவை கேட்ட ஈசன், சிவம் சத்தியெனப்படும் யாம், பொன்னும் பணியும் போலவும் மணியு மொளியும்போலவுந் தாதான்மியமாதலின் நீயிர் பிரித்துப் பேசவேண்டா வென்றறிவுறுத்தினன். அது செவிக்கொண்ட பின்னரும் இருவருந் தருக்கவிடுவாய் செய்திலர். உடனேயீசன் முன்னேனை நோக்கி நீ கழுகாகுக வெனச் சபித்தனன். உமாதேவி பின்னேனைநோக்கி நீயுங் கழுகாகுக வெனச் சபித்தனள். அச்செவ்வி உண்ணடுங்கி யுருமுற்ற அவ்விருவேறுவாதிகளும் அச்சாபந் தீருமாறு ஆயிடைப் பெருந்தவங் கிடந்து பிற்றைஞான்று நற்கதி புக்கன ரென்பதே. * வேதகிரிமான்மியங் காண்க. இச்சரிதம் சைவசாத்திரமே. இது, சத்தியையிழித்துக் கூறிச் சிவத்தையுயர்த்து மதத்திற்கும் யமனுயிருக்கின்றமையின், முருகப்பெருமானை யிழித்துக்கூறி அச்சிவத்தை யுயர்த்து மதத்திற்கும் யமனேயாம். இழித்துக் கூறுவார் யோக்கியதையும் முதல்வன்புராண யுத்தகாண்டத்துப் கசு - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

---

*வேதகிரியில் இஞ்ஞான்று காணப்படு கழுகிரண்டும், இங்குப்போந்த சம்புகுத்தன் மாகுத்தனென்பார்க்குப் பின்னர்ப் பரமனது திருவாக்கை மறுத்த தோமுடைய பூடா, விருத்தாவென்பாரேயென இம்மான்மிய மியம்புதலேயும் இந்நூல் ௩டு — ௫ - ற் காண்க.

Koviloor Digital Library

(Grantha script verse)

"காங்கேயகார்த்திகேயாதி நாமபி: பரமேச்வர:।
நிகத்யதேமுநிச்ரேஷ்டைர் மூடாபிந்நதயாவிது:॥"

எனப் படிக்கப்படுகின்றது. பொருள்:— "காங்கேயன் கார்த்திகேயன் முதலிய திருப்பெயர்கட்குப் பரமேசுவரனெனபதுதான் பொருளென்பது முனிச்சிரேட்டர் கொள்கை: மடவோர்தாம் பேதம் பேசுவர்." எனவாம். இம்முறை கொள்ளகில்லா திழித்துரையாடு சிவத்துரோகிகள் கல்வி, யறிவு, மனை, மக்கண் முதலிய எல்லாச் செல்வமுமிழந்து துயருழந் தொழிவ ரென்பதூஉம் போந்த (ஆ) எடுத்துக்காட்டிலேயே பெறலாம். பிரமக்குழவியாகிய எம்பிரான் திருமுன்னர் அவனை நீத்தோதிய பிரமாவின் ஞானம், யாதாயிற்றென்பதை,

"எக்கலக்கும் பூதங்க ளேவற்றினுக்கும் பிரமனுக்கு மீச னென்னத்
தக்கமுதல் பரப்பிரமஞ் சதாசிவனே மெனவேதஞ் சாற்று மல்லால்
முக்கனல்சூழ் வேள்வியிற்சுப் பிரமணிய னேமெனவு முகீகாற் கூறும்
இக்கருத்தை யறியாவண யெவ்வாறு விடுவிப்ப தியம்பு மின்னே."

என்று காஞ்சிப்புராணங் கழறுதலினும் பெறுக. இது, தேவர்களை நோக்கி உமாநாத னுரைத்தருளியது. சிவதத்துவத்தினின்றுஞ் சத்திதத்துவத்தை வேறுபடுத்துரைத்தலும் வியவகாரமாமேயன்றி உண்மையாக மாட்டாதென்றது மிங்ஙனுணரப்படுகின்றது. இதனை, சிவதத்துவ சத்திதத்துவ சொரூபமாய் அருவுருவாயுள்ள சிவலிங்காகாரமு முணர்த்தும். பிரிவுசெய் திழிவுயர் வுரைக்கொண்ணுமதென விங்கெடுத்துரைசெய் யொருநியாயம், பார்வதி, பார்வதிபதி ஆகிய இருவர்க்கு மிடையே கந்தனெழுந்தருளி யிருக்குஞ் சோமாற்கந்த மூர்த்தத்தானும் பெறலாம். ஸ + உமா + ஸ்கந்தன் எனப் பிரிக்கப்படும்.

"சிவஞ்சத்திக் கன்னியமாய்ச் சேயை யுரைப்போர்
பவம்பற்றிப் பாசறைகோள் வார்."

எனத் திருவலங்கற்றிரட்டிற் பல்சந்தப் பரிமளமாகிய உ-ஆங் கண்டத்தில் யாங் கூறியதும் எவ்வுண்மையாயிற் றென்பதை யெம்மதர் கருதுநர் இங்ஙனம் உள்ளுன்றி யுணர்வாராக. தகராலய ரகசியத்து "அத்துவா வெனு மாறையும்" என்றற்றொடக்கத்துச் செய்யுளுரைமாட் டெடாக் காட்டப்பட்ட சம்பவகாண்டத்து ௬௰ - ஆம் அத்தியாயச் சுலோகங்கள் —

"குமாரனது கட்டளையினலேயே நமன் பாவிகளை வாணுள்களில் நோய்களானும் மரித்தபின்றை நரகயாதனைகளானுந் தண்டிக்கின்றனன்: நவப்பிரசாபதிகளோடுள்ள நான்முகன் சிருட்டி புரிகின்றனன்: நாராயணன் திதிசெய்கின்றனன்;

Koviloor Digital Library

காலாக்கினிருத்திரன் பிரளயகாலத்திற் சருவசக சங்காரம் உஞற்றுகின்றனன் : பிரஜைகளைச் சிருட்டிக்கின்றதுஞ் சங்கரிக்கின்றதுங் காலந்தான் : அக்காலமோ இச்சுப்பிரமணியன் வசத்திலுள்ளதே. ''

என உமாபதி உமாதேவி முன்னிலைக்க ணுரைத்தருளின னென்று மொழிதரலிற் சுப்பிரமணியன் கைவசத்துள்ளகாலம், அவன் றிருவுள்ளத்தின்படி யாவையு நடாத்தும்; அவ்வுள்ளத்தின் ஆணைநெறி நிற்பார்பால் அவனு நிற்பனென்னுமுண்மை, ஒப்புயர்வற்ற சிவபெருமான் றிருவாக்கெனவுண ரெவன்கொன், இருமைக்குந் துணையாயுள்ள காலேசனை முருகனுடைக் கடிநோன்கழல் கருதாதிருப்பன்! (அ) எடுத்துக்காட்டில் "மனிதர்கள் தங்கையினல் ஆகாயத்தை உரியாகவுரித்தெடுத்து உடையாக வுடஇக் கொள்வார்களாயிற் சிவனே (=முருகனே)! உன்னையறிந்து கொள்வதை நீத்துத் துக்கத்தைக் கடப்பார்கள்." எனவரு சித்தாந்தமும் இங்கு நுதலிக் கொள்ளத்தக்கதே. நுதலிக் கொள்வதோடு, ஸ்காந்த மஹாபுராண உபதேசகாண்டத்து ௩ - ஆம் அத்தியாயம் —

(ஊத்யுக்த்வாதேப்ரணேமுஸ்தம் ஹக்தவத்ஸலமவ்யயம்|

இத்யுக்த்வாதேப்ரணேமுஸ்தம் பக்தவத்ஸலமவ்யயம் |)

"இனையவாறாகப் (பூதங்கள்) புகன்று அழிவிலானும் அடியார்க்கிரங்கியருள்வோனு மாயுளானை (= முருகப் பெருமானை) வணங்கின." என்று விளத்துமாற்றானே அவன், அடியார்க்கிரங்கியருள் அழிவிலாப் பேருளாளனென்பதையும், மேலைக்காண்டத்து ச - ஆம் அத்தியாயம் —

(கூவதுக்ஹமாஹாத்ம்யம் ஸவ்வாவநிக்ருந்தநம்|

அவதத்குஹமாஹாத்ம்யம் ஸர்வபாபநிக்ருந்தநம் |)

"எல்லாப் பாவங்களையும் எருக்கியருளத்தக்க குகனது மகிமையை (அகத்தியமா முனிவரர் பிரபாகரராசன் மக்களுட் சூரன் பதும னென்பார்க்கு முன்னொரு கற்பத்தில்) எடுத்துரைத்தனர்." என்று விளக்குமாற்றானே அவன், தன்னை நம்புவாருடைய சருவ பாவங்களுந் தணக்குமாறருள்புரி தலைவனென்பதையும், சூரபதுமனை மயிலுங் கோழியுமாக ஆண்டுகோடற்கு முன்னரேயே யுள்ள அனாதிநித்தியமூர்த்தியென்பதையுங் கருதிக்கோடல் வேண்டும். குமாரனது கட்டளையினாலேயே நான்முகன் முதலிய மூவருந் தத்தந் தொழில்களைச் செய்கின்றன ரென்றமையின், இந்தப் பிரமாணத்துஞ் சுப்பிரமணியன் மூவரின் மேம்பட்ட சதுர்த்தப் பொருளென்பது பெறப்படுவதாயிற்று. இவ்வாறு கூறியருளினவன் உமாபதியென்றலின் அவனுமப்பொருளே யாயினன். எடுத்துக் காட்டுக்களுள் — (அ) சகநாதன், (ஐ) சருவாண்டாதிபதி, (இ) காலரூபி, யோகாதிபதி, சாந்தன், சருவஞான இருதயன், (ஐ) மிக்க பரிசுத்தன், (ஆ) சத்திய ஞான

Koviloor Digital Library

னந்த சொரூபி, (அ) பராபரன், (ஓ) பரப்பிரமமெனவும், பிருகற்பதி பகவான் மொழிகளுள் "உமாசங்கர ராசைக்குரிய முக்கியமூர்த்தி" "ஈசன்" எனவுங் குமாரபிரான் கூறப்பட்டனனென்பதூஉம், மேலைப் புராண யுத்தகாண்டத்து ௩௧ - ஆம் அத்தியாயம் —

(𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍋)

"தாநிஸர்வாணி ஶர்வேசோ"

என்று கூறிச்செல்வுழி அந்தப்பிரான் "சருவேசன்" என விளம்பப் பட்டனனென்பதூஉம், அவனது பாரமேசுரப் பேருருவிற் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மாவென்னும் எட்டும் பெறப் படுதலின் அவன், அட்டமூர்த்தியுமாயுள னென்பதூஉம், மேலைப்புராண வீரமாஹேந்த்ர காண்டத்து ௪ - ஆம் அத்தியாயம் —

(𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑍇𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌲𑌯𑌮𑍍।

தஸ்யதேஹேஸமுத்பத்திம் யாந்த்யண்டாநிபுநர்லயம் |)

"சகல அண்டங்களும் (கந்தனுகிய) அவனது திருமேனியிலேயே தோன்றி அதன் கண்ணேயே அடங்குகின்றன." என்றோதுதல், வீரபாகு தேவர் சூரபன்மனுக்கெடுத்தியம்பிய வுண்மைகளு ளொன்றாயிருத்தலின் அவன், சிவத்தினின்றும் வேறுபிரிக்கப்படா வொப்புயர்வில் பரம்பொரு ளென்பதூஉம் பெற்றாமன்றே. இங்கே விளம்பப்பட்ட யாவையு முய்த் துணர்ந்தார் முன் "அருவரை நெஞ்சு போழ்ந்த வள்ளிலை வடிவேற் செங்கை — முருகனை வணிகர் தம்மின் மூங்கையா கென்றான்" என்னு மொரு தலபுராண விருத்தப் பகுதியின்படி பெருமான், சாபத்தினுட் படுத்தப்பட்ட ஓரான்மாவென்று கூறிக் கொண்டிருப்பார் கூற்றுந் தலைதூக்கி நிற்குமோ! இதுவேயு மன்றி அச்சாபக்கதையினை யேன்றுகொள வேண்டுமா யின், கந்தனை நடுவட்கொண்டுள்ள சோமாற்கந்தமூர்த்த சிவனுமாய்த் தனக் குங் குமாரனுக்கும் பேதமின்றென்ற சிவனுமாயுள்ளான் றன்னைத்தானே சபி த்துக்கொண் டலக்கணுற்றனனு ? அல்லது *அபரகுமாரர்களு ளொருவனைச் சபித்து நின்றனனு ? என்னுங் கடாக்களும் பிறவு மெழூப்பிக்கோடல் வேண்டும். அக்கதைக்கண்ணே "விரதமு மறனு மின்றி மீன்படுத் திழிஞ ரான — பரதவர் மகளா கென்று பணித்தனன்" என்றபடி தேவியுஞ் சபிக்கப்பட்டா ளென்பது சத்தியின் பிரபாவமறியாச் சழக்குரையேயாம். அப்பிரபாவம், ஏற்புடைமையின் முன்னரும் வந்துளது. இன்னுமொரு வியவகாரமும் ஈங்குத் தொடுக்கற்பாற்றே. என்னெனின், — சத்தியோடு

---

* அபரகுமாரராவார் யாவரென்பதும், அவரும் பலகோடியென்றற்குரிய மேற்கோளும் ௪ - ஆம் பத்தின் முதற்றிருப்பாட் டுரைக்க ணுணர்ந்து கொள் ளலாம்.

Koviloor Digital Library

சிவனுஞ் சபிக்கப்பட் டச்சாபமு மனுபவித்தனன்; விருகாசுரனென்னும் பஸ்மாஸுரனுக்குப் பயந்து ஒரு செடியினுட் சிவ னொளித்துக்கொண் டனன்; திருமழிசையாழ்வானது காலின் நகக்கணழலாற் சிவன் றாரத்தப் பட்டனனென்னும் வைணவ புத்தக அசப்பியக் கதைகளையும் ஐம்முகச் சிவபத்தி யுடையா ரொப்பினன்றோ அறுமுகச்சிவனை யிழித்துரையா டசப்பியக் கூற்றையும் அவனடிய ரொப்புவர். பேதசைவரும் இவனென் கடவர்! இலிங்காங்க பகாங்க வுடம்பாட்டினரும் இவனென்செய்வர்! இனை யர்க்கு வேறாயுள்ள வொருசார்ச்சைவர் —

"பகவற்குச் சேய்சிறிதேன் பார்க்கு விகார
அகறிற்கு மைந்து மரு."

எனத் திருவலங்கற்றிரட்டின் வெள்ளியற்கண் யாமறிவுறுத்ததையுங் கருதிப்பாராதெழுந்து கந்தபுராணங் கழறுமாறு அரனுக்குக் குமாரன் சமமாயிருக்கலாம்; அவ்வரன் மும்மூர்த்திகளுளொருவனுன ஸ்ரீகண்டருத்திர னாகலின் மகேசுரனுக்குஞ் சதாசிவனுக்குங் குமாரன் சமமாதல் கூடாதென் கின்றார். இக்கூற்று, சிருட்டிமுதலிய ஐம்பெருந்தொழில்களும் முருகப் பெருமானுடையனவென்றன் முதலிய பிரமாணங்களையும், அப்புராணம் குமாரசமத்துவ சிவனை மும்மூர்த்திகளு ளொருவனெனக் கூறிற்றிலையென் பதையு மறியா இழிவினின்றெழுகின்றதாகலின் எம்மனோ ரிதனைச் சிறு வரையும் பொருட்படுத்தார். இதுவேயுமன்றி, மூலத்தானத்தே சதாசிவ மூர்த்தியையும், அம்மூர்த்திக்கு வலப்பால் விநாயகனையும், இடப்பால் வடி வேலனையும் பூசித்தபின்றை இரண்டாமாவரணத்திலே மகேசுரனெனும் அனந்தனை வணங்கல் வேண்டுமென்று ஸ்ரீமத் - சைவ மஹாபுராண வாயுசங் கிதை வழங்கலை யுணரின், குமாரனை யிழிவிற்படுத்த முயறல் பயன் படாது. அவ்வழங்கலை,

"'உன்னற் கரிய சதாசிவமா மூர்த்தி யுறைவ தாயெண்ணி'

'வலப்பா லாவண முகத்தவனை யிடப்பால் வடிவே லவன்றன்னை
நலத்தாற் பூசை யுறவாற்றி'

'இயம்பு மிரண்டா மாவரணந் தன்னி லெழில்சே ரனந்தனைச்சீர்
வியன்கோள் துக்கு மேசனனாம் விளம்பு கின்ற சிவோத்தமனை
- - - - - - - - - - அடைவிற் பூசை செயவேண்டும்'"

என் றுத்தரகாண்ட மியம்பிச்சேறலி னோர்க. இதுவேயுமன்றி, புராண ரத்தினமாகிய ஸ்ரீமத் - மஹாஸ்காந்தத்தின் சம்பவகாண்டத்து ௩௯ - ஆம் அத்தியாயத்துழை —

(யத்ரயத்ரஜகத்யஸ்மிந் தேவதிர்யங்நராதிஷு |
வீர்யம்ஸ்ரீரதிகாகாந்திர் வித்யாஜ்ஞாநாதிகம்ப்ரியே |
தத்ஸர்வமஸ்யகல்யாணி விபூதிரிதிநிச்சிதம் |
ஸம்க்ஷிப்யோக்தாவிபூதிஸ்தே புத்ரஸ்யபுவநேச்வரி |
நசக்யம்விஸ்தராத்வக்தும் வர்ஷகோடிசதைரபி ||)

"பிரியமுள்ள கலியாணி! புவனேசுவரி! சகத்திடை வைகு தேவர், மனிதர், விருகம் முதலிய வுயிர்கண்மாட்டே வீரியம், செல்வம், காந்தி, கல்வி, அறிவென்பனவற்றுள் எத்துணையெத்துணை யுள்ளனவோ அவையனைத்துங் குமாரனுடைய மகிமையேயென்பது நிச்சயமென விங்ஙனஞ் சுருங்கச் சொன்னேன்; விரித்து விளம்பத்துணியின் நூறுகோடி வருடகாலத்தும் முடிவுபெறாதே." என இவ்வுலகுணர்ந்துய்வான் உமாதேவி முன்னிலைக்கட் சிவபெருமான் றெரித்தருளிய திருமொழியாக வருதல், மன வாக்குக்களா லளக்கொணா மகிமையுடைப் பரம்பொருளே குமாரனெனும் வாய்மையினை யுணர்த்துவ தாயிற்றென் றறிதற்காம் புண்ணிய மவர்க்கின்றென்று கூறலு மாமென்க. உண்மைச்சைவத் திருவாளர்காள்! இத்திருமொழியிற் போதரு பரம்பொரு ணீர்மைக்கும் மேற்றாக வொருகடவு ணீர்மையினை எந்நூன் மொழிக ளெடுத்துக்காட்ட வல்லும்! நன்குய்த்துணர்மின்கள். இத்திரு மொழிப்பொருள் பிடித்தன்றோ திருவலங்கற்றிரட்டின் உ-ஆங் கண்டத்து வெள்ளியற்கண் —

"துப்புரவு நாடயிரே சுப்பிரமண் யத்தின்மேல்
எப்பிரம முள்ள தியம்பு."

எனவரு குறள் வெண்பாவும், வஞ்சியியற்கண் —

"பந்தக் கடமுறை பண்பீரே
சந்தக் கடமதி தந்தேயாள்
எந்தக் கடவுளு மென்கோள்போழ்
கந்தக் கடவுள மிஞ்சாதே."

எனவரு வஞ்சிவிருத்தமும், கலியியற்கண் —

"சோக்க ரிக்குடி மக்க ளுக்குள துக்கமால்
போக்கெ னக்கெட வக்கி புக்கெழ மக்கியாய்

Koviloor Digital Library

நக்க ரேக்கைகோ ணக்கர் பக்கந டக்குமா
உக்கி ரக்குக னுக்கு மிக்கதி ருக்குமோ.''

என்று (சீர்தோறு மிரண்டாமெழுத்துக் ககரவொற்றுயுறத் தொடுக்கப் பட்டு) வரு கலிநிலைத்துறையும், இவைபோல்வன பிறவு மெம்மாற் கூறப்பட் டன. சந்தக்கடம் = அழகியவுடம்பு; சந்தம் = அழகு. சொக்கு = அழகு. இதனையுடைய பொன்னுலகரோ சொக்கரெனப்பட்டனர். "பொன் னுலகர்க்கும் இம்மண்ணுலகர்க்குமுள்ள துக்கம் பொருக்கெனவொழிய நக்க பிரானுருடைய அக்கினிக் கண்களிற் புகுந்து அறுசுடர்வடிவாகிச் சிறந்த கொன்றையந்தார்புனை அங்நக்கனர்புரி காரியச்சார்பாக நின்றருள் பேராற்ற லுடைக் குகபிராற்கும் பெரியபொரு ளிருக்குமோ? இராது." என்பது கலி நிலைத்துறையின் பொருளாம். பொருக்கெனவென்பது பொக்கெனவென வும், அங்கியென்பது அக்கியெனவும் விகாரப்பட்டன. அங்கி = அக்கினி. இன்னும், அறுமுகதூடணை ஐம்முக தூடணையாய் முடியுமெனு முண்மை புலங்கொளவறியாது சண்முகசிவத்துரோகியாகித் திருமயிலையிலிருந்த பேத சைவரொருவரும், அவரொத்த வேறு சிலரும் முருகனைப் பரிவாரதேவதை யென வாய்கூசாது இழித்துக்கூறினமையும், கூறுகின்றமையு மெத்திற வுண்மையிலுள்ளனவாம்! நல்லியற்புலவர்காள்! உணர்மின். மேலும் அம் முருகன், சீகண்டருத்திரசன்னிதியிற் பரிவாரதேவதையா? சிவசன்னிதியிற் பரிவாரதேவதையா? சோமாற்கந்தமூர்த்த சிவனே தனக்குங் குமாரனுக் கும் பேதமின்றென்பதை மறந்து பரிவாரதேவதை யாயினனு? அவ்வா றனதும் பரிவாரதேவதைகளோடு வைக்கப்பட்ட நடேசமூர்த்தம்போன்றதா? "மீனவர்சேனை காவலராயினர்" என்றபடி வங்கியசேகர பாண்டியனுக்குச் சேனைத்தலைவனுக நின்றமை போன்றதா? ஆன்மாக்களின் இருதய குகை களிலிருக்குங் குகன் பரிவாரதேவதையாயினு னென்பதெப்படி? சரு வாண்ட கோடிகளெல்லாந் தாங்கியுள்ள திருமேனிச் செவ்வேட்பரமன் பரிவாரதேவதை யாதலென் எவ்வாற்றான்? அபர குமாரர்களுளொருவன் அவ்வித தேவதையாயினனு? ஐம்முகனை நோக்கிச் "சதாசிவோம்" என்றொரு முறை கூறிய வேதம் அறுமுகனைநோக்கி மும்முறை "ஸுப் ரஹ்மண்யோம்" என்று கூறியவாறென்? என்னும் ஈட்டுவினக்களும், உண்மை நாட்டு வினக்களும் இங்ஙன் எஞ்சாதெழுமென்பதையும் அவ ரறிவரோ? இவற்றுட் சிலபற்றியும், குமாரகாமார்த்தம் முதலிய வேறு சில வுண்மைகள் பற்றியுமுள்ள விசாரணை தகராலயரகசியச் செய்யு ளுரைகளின் மாணப்பெரிதா யிருத்தலின் அவையற்றை ஆண்டுக்கண்டு தெளியலாம். கறைமிடற்றோன், தன்னை வலம்வந்த கணேசனது திரு வாய்க்கு உருசியாமொரு பழத்தினையும்; சிவயோக ஞானிகள் சுவைக் கச்சுவைக்க இன்சுவை மல்குமா றவர்கட்கு ஒருகணப்போது ஞாலகை வலம்வந்த வொருபழத்தினையுங் கொடுத்தனனென்றற் கேற்புடைக்கதை

Koviloor Digital Library

யாலுங் கந்தபிரான்மாட் டோரிழிவுகாண்பரோ கர்த்தாரகசியங் கற்றுவல்லார். நிற்க. ஆர்வலர்பதியாகிய அரும்பொருளைப் பார்வதிபதியாகிய பரம்பொருளை உயிர்வருக்க சீகண்டருத்திரனென்னும் மலவாசக மொந்தை, இன்னுந் துண்டு துண்டாய்ப் பொடி பொடியாய்த் தவிடு தவிடாய் அணுவணுவாய்ப் பரமாணுவாய்ப் பறந்தொழியுமாறு நியாயதண்டத்தால் யாம் புடைத்தலை யிவ்வுரைக்கண்ணேயே இனிக்காணலாம். காண்பாக்கு, நுங்க டெய்வமே நங்கடெய்வமுமெனும் உடம்பாட்டினின் றுண்மையு மொண்மையு மவாம் அன்புடைச் சைவப்பெருமக்காள்! ஆசைப்படுமின்; அருளைப் புகழ்மின்.

(சிவ ஏகோத்யேயச் சிவம்கரஸ் ஸர்வமங்யத் பரித்யஜ்ய)

"அன்னியமான யாவையும் விட்டு(ச் சிவமென்னும் பெற்றியால்) மங்களத்தைச் செய்யுஞ் சிவனொருவனே தியானிக்கற்பாலன்" என அதர்வ சிகோபநிஷத்தும்,

(தஸ்மாத் ஸர்வாங் பரித்யஜ்ய த்மேயாங் விஷ்ண்வாதிகாங் ஸுராங் ।
சிவஏவஸதாத்யேயஸ் ஸர்வஸம்ஸார மோசகஃ ॥)

"சமுசார துக்கநாச முத்திப் பிராத்தியின் பொருட்டு விட்டுணு முதலிய சருவதேவர்களையும் விட்டு, எஞ்ஞான்றுந் தியேயனுகவுள்ள சிவனையே தியானித்தல் வேண்டும்" என அதர்வவேத சரபோபநிஷத்தும்,

(ஸர்வதர்மாங்பரித்யஜ்ய நிர்மமோ நிரஹங்காரரோபூத்வா
ப்ரஹ்மைகம் சரணமுபகம்ய தத்த்வமஸி)

"எல்லாத் தருமங்களையும் விட்டு எனது நானென்பன இல்லாதவனாய்ப் பிரம மொன்றனையே சரணமாக வடைந்துளனுப் அது நீ ஆகின்றனை" என யஜுர்வேத நிராலம்போபநிஷத்தும்,

"அரும்பவிழ் மலரோன் மாய னுதியர் வாழ்வே லாமோர்
துரும்பென நினைக்கத் தக்க சுகவயி ராக முண்டாம்
விரும்புமற் றதனுற் சுத்த மெய்ச்சிவ ஞான முண்டாம்"

என ஸ்ரீமத் - ஸ்காந்தாந்தர்க்கத சூதசங்கிதையு நிகழ்த்து மதரானே அனேகேசுரவாதம் பிடியா தொருதெய்வத்தினையே சரணமாக வடைதலும் வழிபடலும் விதிவழியேயுஞ் சிறந்தகொள்கையெனக் கோடும்: இக்கொள்கை, கற்புடை மகடூஉ நடையினைப்பொருந்தும்: இஃதொரீஇய பல தெய்வக்கொள்கை, இழிவின்பாற்படு வியபிசாரிநடையினைப் பொருந்தும்: இந்நடையாம் வழுவினை யாமுறல்வேண்டா வென்னுமொரு முடிபு முன்னுபு "விபசாரிநடை யென்னவொரு துறையின் றனந்ததெய்வந் தொழுவழு" என்பதியம்பப்பட்டது. பந்தவிடுதலை பெறுவாரெல்லாங் கோடற்பாலதாம் இச்சிறந்த கொள்கையினைத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் றமிழ்மறை—

Koviloor Digital Library

"- - - - - - - - - - - - - சிற்றம்பல மேய
கருமா னுரியாடைக் கறைசேர்கண் டத்தெம்
பெருமான் கழலல்லாற் பேணு துள்ளமே"

எனவும், வாகீசப்பெருமான் றமிழ்மறை —

"'சென்றுநாஞ் சிறுதெய்வஞ் சேர்வோ மல்லோம்
சிவபெருமான் றிருவடியே சேரப் பெற்றோம்'

'இவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்று சொல்லி
யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே'"

எனவும், சுந்தரப்பெருமான் றமிழ்மறை —

"'மறிசே ரங்கையனே மழபாடியுண் மாணிக்கமே
அறிவே நின்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே'

'சிந்தா யெந்தைபிரான் றிருமேற்றளி யுறையும்
எந்தா யுன்னையல்லா லினியேத்த மாட்டேனே'"

எனவும், மணிவாசகப்பெருமான் றமிழ்மறை —

"கொள்ளேன் புரந்தரன் மால்யன் வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளே னினதடி யாரொடல் லானர கம்புகினும்
எள்ளேன் றிருவரு ளாலே யிருக்கப் பெறினிறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல் லாதெங்க ளுத்தமனே."

எனவும், அருணகிரிநாதப்பெருமான் றமிழ்வேதம் —

"'உரிமை யடிமையுண யன்றிப்ர பஞ்சமதை — நம்புவேனோ - - - -
பழநி மலையின்மிசை வந்துற்ற விந்திரர்கள் — தம்பிரானே'

'படிக்கின் றிலைபழ நித்திருநாமம் படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின் றிலைமுரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் றிலைபர மானந்த மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின் றிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே.'

- - - - - - - தசைகொண்டு வேய்ந்த வகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதொளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே'"

எனவு மெடுத்துரைக்கின்றன. இன்னன பல்ல. வேதாகமங்களின் கருமப்பகுதிகள் பலதேவ வழிபாடு விதித்தலே மாந்தர்பற்றி மயங்கி யுழிதரு துன்பொழியுமாறாகவும், அம்மயங்கியோ ரறியாதபடி மறைந்து கிடந்த மறையாகம முடிவிற்போதரு மொருதேவ வழிபாடாய சிவா

Koviloor Digital Library

ராதனையையே மேற்கொள்ளுமாறாகவும் போந்த தமிழ்மறை மொழிகள் திருத்தமாக வெழுந்துள்ளன வென்பதைச் சைவரென்பாருட் பலரு மொருசிறிது முணர்ந்தாரல்லரென்பது அன்னவர் நடைவழியாகவே அறியப்படுகின்றது. அக்கருமப் பகுதிகளை முக்கியமெனக்கொண் முறைமையினாலோ? அக்கருமவழியே ஊதியம் விழைதலோங்குற நிற்றலினாலோ? அன்னண நிற்பாரது வன்போதக வாய்ப்படுதலினாலோ? போந்த மறைமொழிகளை நம்பாப்பெற்றிமை பிறங்கி நிற்றலினாலோ? வாய்ப்பின் வழிபடு தெய்வஞ் சிறுமைத்தேயாயினுங் "கூடிப்பிரியேல்" என்றபடி அதனை விடல் கூடாதென்னுங் கோட்பாட்டினாலோ? அவ்வித தேவதையை விட்டக்கால் அது நம்மைக் கட்டப்படுத்து மென்னுங் கருங்கருத்தினாலோ? பாழ்த்த வினைத்தொடர்பின் பகுவாய்ப்பட்டு நிற்றலினாலோ? இவற்றுட் சிலவே பலவே சேர்ந்த பெற்றிமையினாலோ? அவ்வுணராமை அவர்மாட் டொருவா தோங்குவதாயிற்று. யாது செய்தும்! தனி விநாயகவணக்கமு மில்லாது தமிழ்மறை தொடங்கப்பட் டிருத்தலைமட்டுங் கருதினும் ஒருதெய்வ வழிபா டறிவுறுத்தவா றுணரலாம். சிவமெனும்பெய ரணையா எத்தெய்வ சம்பந்தமும், அப்பெயரணை தெய்வத்தோடு பிறதெய்வ சம்பந்தமு முடையோர், யாண்டு மெஞ்ஞான்றுஞ் சைவரெனப்படார். அவர், தம்மைச் சைவரென்றற் காசைப்படுவது முடவன் கொம்பின் றேறல் விரும்புதல் பொருவும். இது கிடக்க. இதயாம்பரத்திற் றியானம் ஒருமூர்த்தி பாவனையிலேயே கூடுமதனாற் பலமூர்த்தி வழிபாடு பந்தமாம். ஆகலினன்றே மேலெடுத்துக் காட்டப்பட்ட வடமொழிமறை "சமுசாரதுக்க நாச முத்திப்பிராத்தியின்பொருட்டு விட்டுணு முதலிய சருவதேவர்களையும் விட்டு, எஞ்ஞான்றுஞ் சிவனையே தியானித்தல் வேண்டும்" என்றும், தென்மொழிமறை "கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு" என்றுந் தெளிவாகப் போதிப்பன வாயின. இதனாற் பிரமநிட்டைவழி முத்தி சித்தித்தற்பொருட்டு விட்டுணுமுதலிய பெரியதேவர்களையு நீத்து நிற்றல், எவ்வாற்றானுங் குற்றமாகாதென்பது செம்மையே யுணரக்கிடக்கின்றதன்றே. இப்படி நிற்கும் வயிராகம் (= வைராக்கியம்) உண்டாயினாற்றான் றாயமெய்ஞ்ஞான முண்டாமென்று மேலேபோந்த சூதசங்கிதைச் செய்யுட்பகுதி அறிவுறுக்கின்றது மிங்குய்த்துணரற்பாற்றே. குமரகுருதாச சுவாமிகள்பாட லீற்றில் —

> "வான மிடிந்து தலையில் விழும்படி வம்பு வந்தாலு மேன்வண — அந்தக்
> கான மயின்முரு கையன் றிருவருள் கைவிட மாட்டாதே."

என்றெழுந்த கட்டுரைப்பொருள் பொருந்த யாது துன்பெய்தினும் அஞ்சேன்: சிவபரம்பொரு ளொன்றனையே தியானிக்கக் கடவேன்: பிறிதோரின்பங் கனவிலும் விரும்பேனென்னுங் கருத்தானே பிறதெய்வ வழிபா டொழியாதான் பந்தவிடுதலை மார்க்கத்து முதற்படியினுங் கால்வையாது

Koviloor Digital Library

நிற்கின்றனனுகலின் அவனை, ஆசிரியன் றிருத்துமாறு திருத்தி, பிறதெய்வ வழிபா டான்மார்த்தமாகச் செய்வதில்லையென அவன் வாய்ப்பிரமாணமும் பெற்றே சிவோபாசனையை நல்கியருளல் வேண்டும். அங்ஙனந் திருந்தானுயின் ஐயோ! என்றிரங்கி அவனைக் கழித்தலே கடமையென் றிங்ஙன் யாங் கழறலுமொரு கடமையேயாயிற்று; எந் தொடர்புடையாரு மவ்வண்ணமே புரிய வேண்டுமென்பது கருதியால். 'நீ யாருடைய பக்தன்'? என்னுங் கடாவுக்குப் பலதெய்வ வழிபாடுடையான் யாதனை விடையாக விறுப்பன்? மூகந்தான் காட்டுவன் போலும்! நோய்வாய்ப்பட்டு நிற்குஞான்று இழிதெய்வங்களைக் கும்பிடலும், பிரார்த்தனை புரிந்து காணிக்கையிடலுமாம் வழக்கம், தனது ஆன்மார்த்த பரம்பொருளை அவமானஞ் செய்தல் பொருவும்; அன்புந்தளருமாதலின் அவைசெய்யற்க வென்றலும் ஆசிரியன் சீடற்கோ தொள்ளுரைகளு ளொன்றும். குமரகுருதாசசுவாமிகள் பாடற்கண் —

> " நோய்வந்த காலயிற் பேய்களைக் கும்பிட்டு
> நோன்மையை மறந்த துட்டன் "

எனவருதல் கண்ணுக. உண்டியுண்டு பசிப்பிணி யொழித்துக்கொள்வோன், ஏற்புடை மருந்துண் டெய்தியநோயினை யொழித்துக்கொள்ளாது இறைவனே நீக்கவேண்டுமென நிற்றலுந் தகுதியுடைத்தன்று. இன்னலங் கடலுட்பட்டார் பலரையு மெடுத்தருளிய மகிமையுடை "அண்டமா யவனியாகி" என்பதாதியாய் அகாராதி னகாராந்தந் தொடக்கமாய் வரூஉம் ௩௦-செய்யுளாகிய சண்முககவசம் நாளொன்றற்கு ௬-முறை படிக்கப்படு முறைமையிற் பரமமந்திர பரமௌடதமுமாம். ஒவ்வொரு கன்மங்களிலும் இறைவனையேவுதல் அவனது மாண்பினை யுணரா மாலைத்தாம். எவ்வாற்ருனுந் தன்னு னீக்கிக்கொள்ளப்படாத் துன்பினையே நீக்குமா றிறைவன்பால் விண்ணப்பித்துக்கோடல் வேண்டும். விண்ணப்பித்துக்கொண்ட வழியும் இறைவன் அவ்வாறு செய்யாதிருப்ப னுயின் அது கருதி அவன்மீது குறைகூறுதலுங் கூடாது. இதுவே உழுவலன்பு: கடப்பாடு. மேலைப் பாடற்கண் —

> " உன்மீது வைத்த நினைவான பற்றை யொருபோது மாற்ற நினையேன்
> என்மீது வைத்த புரிவாமு னட்பு மிடையா திருக்க வோருகால்
> என்மீது பட்ச மிலியா யெனப்பே ரிதுநீ மறக்க வரினும்
> உன்மீது குற்ற முரையே னெனக்கு ளுணர்வாக வுற்ற குகனே."

என வரூஉஞ் செய்யுளை யுய்த்துணர்க. உணர்த்தியவா றொருதெய்வ வழிபாடுடையோன் பிறதெய்வந் தொழலாகா தென்பதிங்ஙன் முடிபன்று: கட்புலனும் போது தொழலாம். என்னை? மனுடரைவணங்கு மனுடன் றன்னினுமேம்பட்ட யாதொருதெய்வங்கண்டுந் தொழாமை அகந்தையின்

Koviloor Digital Library

பாற்படு மாகலின். மனுடர் வணக்கம் யாதுகருதி நிகழ்கின்றதோ? அந் நிகழ்ச்சியினை யொட்டியே பிறதெய்வ வணக்கமு மெண்ணப்படுவ தன்றி ஆன்மார்த்த பரம்பொருள்வணக்கமா யெண்ணப்படாதென்க. உண்மை விளக்கம் — "உற்றசான் லிங்க முயர்வேடம் — பற்றுக — முத்தித்தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும் — பத்திதனி னின்றிடுவர் பார்" என்றபடி சிவ குருவையுஞ் சிவனடியாரையும் வணங்குதல் அப்பரம்பொருள் வணக்கமா யெண்ணப்படும். இந்நிச்சயம் பற்றிய விரிவு மேற்கோள் பரிபூரணனந்த போதத் துறவற விளக்கப்படலத்துத் ௬௬ - ன் உரையுழி யோர்ந்துகொள்ள லாம். மேலே, 'இதயாம்பரத்திற் றியானம் ஒரு மூர்த்தி பாவனையிலேயே கூடுமதனாற் பல மூர்த்தி வழிபாடு பந்தமாம்' என்றும். அவ் வொரு மூர்த்தியினுடைய பல மூர்த்தங்களையும் அங்ஙனம் வைத்துத் தியானித்த லுஞ் சாரூபகதியைத் தடுக்குமொருபந்தமா மென்பதூஉம், வெளிமுகத்தே காணப்படு சிவசம்பந்தமான விம்பங்களைத் தன்னுடையுபாசன மூர்த்தி யின் ஒண்டிருமேனியே யெனப்பாவித்து உழுவலின் வணங்கல் இத்திறப் பந்தமாவதன் றென்பதூஉம், பசுவர்க்கத்துப் பலதேவ மூர்த்திகளையும் பதியாயுள்ள சிவமூர்த்தியையும் அறிவின்மையின் ஒன்றென விரவிக் கொண்டு வெளிமுக ஆராதனை புரிவோருடைய புண்ணியம் பொதுவதா யிருத்தலினுல் அவர் சிறந்த சிவலோககதியி லொன்றுமெய்தாமே பொதுத் தருமங்களைக் கருதிவரு தேவனை இந்திரனு லளிக்கப்படு சுவர்க்கங்களை யடைந்து மீளத்திரும்புவோராவ ரென்பதூஉம் இங்ஙனுணர்ந்து கொள்ளத் தக்கனவே. ஸ்ரீமத் - ஸ்காந்த மஹாபுராண தக்ஷகாண்டத்தின் க - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

(𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑍀𑌕𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾।
𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍𑌖𑌲𑍁।
𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑌿𑌵𑌦𑌾𑌸𑌾𑌂𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃।
𑌶𑌿𑌵𑌏𑌵𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌂𑌭𑍁𑌃 𑌪𑌶𑌵𑍋𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿॥.

யச்சிவேநஸமாநஸ்மாந் மோஹாந்தீக்ருதசேதஸா ।
வதத்யேஷமஹாபாபோ நரகம்ப்ரவிசேத்கலு ।
வதந்திசிவதாஸாங்யே தேஷாம்ப்ரீதிர்ஹிநஸ்தராம் ।
சத்ரூநங்யாங்ப்ரபச்யாமோ துர்புத்தீங்பாபகர்மிண: ।
சிவஏவபதிச்சம்பு: பசவோவயமேவஹி॥)

"புத்தி பேதற்று விட்டுணு முதலிய வெங்களைச் சிவனுக்குச் சம மாக யாவனுரைக்கின்றனனே அம் மாபாதகன், அருநரகேயனுபவிப்பான்: எங்களை அச்சிவனுக்கு அடியரென்றே யுரைக்கும் ஏனையோர்பால், யாங் கள் பெருநேயங் கூர்கின்றும்: மற்றைப்பாதகரைப்பகைஞராகவே நினைக்

Koviloor Digital Library

கின்றும் : சிவனுன சம்புவேபதி : யாங்களே பசுக்கள்." எனவும், சூத சங்கிதையின் பரமவிஞ்ஞான முரைத்தவத்தியாயச் செய்யுட்பகுதி —

" மாசில் வேந்தவனத் தாசன மதிக்கின்வாழ் வுண்டோ "

எனவும் வருவன கருதுக. ஈசனுக்குச் சமமாக விட்டுணு முதலிய தேவர்களைக் கூறுவதென்னுதென ஆசிரியனுணர்த்துதல் கண்டும் அது கூறுதன் 'மா பாதகம்' எனும் பொருளிலே மேலைத்தக்ஷகாண்ட மொழிகள் பிரயோகிக்கப்பட்டுள வெனுந்தெளிவுங் கருதுக. அந்தச் சிறந்த சிவலோகம் — பிரகிருதி மாயையாய தூலப்பிரகிருதியையும், அசுத்த மாயையாய சூக்குமப்பிரகிருதியையுங் கடந்த வும்பரிலேயுள்ள ஒல்கா வொளிமய ஓங்கார சுத்தமாயையாய பரப்பிரகிருதியின் உச்சியில் விளங்கியிருப்பதாம். ஆகலி னிஃது அப்பிராகிருத கைலாய மெனவும் படும். இதன்மேற்றாக எவ்வுலகுமின்று. இதன்கணிருப்பன வெல்லாம் மிக்க தெய்வத் தன்மையவே. இவற்றை,

(𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑍍।
𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌸𑌹𑍋𑌮𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌨𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥

ததூர்த்த்வமுந்மநாலோகாத் ஸோமலோகமலௌகிகம் ।
ஸோமஸ்ஸஹோமயாயத்ர நித்யம்நிவஸதீச்வர : ।
ததூர்த்த்வமுந்மநாலோகாத் யம்ப்ராப்தோநநிவர்த்ததே ॥)

"உன்மனுலோகத்திற்கும் மேலாகவுள்ளது அந்த அலௌகிக சோம லோகம் : உமையோடேய்ந்து சோமனெனவிருக்கும் ஈசுவரன் எச் சோம லோகத்தில் வசிக்கின்றனனே அதுநித்தியம் : உன்மனுலோகத்திற்கும் மேலாயுள்ள அவ்வுலகத்தினை யடைந்துளோன் பிறவியினின்று நீங்கினவனுவன்" எனச் சைவமஹாபுராண வாயுசங்கிதையின் உத்தரபாக மோதுதலிற் பெறுக. 'உன்மனு' என்னுங்கலை — பிரமரந்திரத்திற்கு மேலே கூறப்படு துவாதசாந்த அளவையினுள் அ - அங்குலத்தின் மீது ச - அங்குலங்காறுஞ் சொல்லப் படுவதாமென்னும் விவரம் பரிபூரணனந்த போதத்துத் துறவற விளக்கப்படல அகலவுரை யொன்றின்கட் கண்டு கொளலாம். இது.முத்தித்தானமே.

(𑌸𑌖𑌲𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌨𑌚𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑌚𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇

ஸகல்வேவம்வர்த்தயந்யாவதாயுஷம்
ப்ரஹ்மலோக மபிஸம்பத்யதே
நசபுநராவர்த்ததே நசபுநராவர்த்ததே)

Koviloor Digital Library

"அவன் இவ்விதமாக ஆபுள்காறுமிருந்து பிரமலோகத்தை யடைகின்றனன்; மீளத்திரும்புவானல்லன், மீளத்திரும்புவானல்லன்." எனச் சாங்தோக்யோபநிஷத்தின் இறுதிக்கட் படிக்கப்படு பிரமலோகமும் முடிவானபொருளில் இச்சிவலோகமே ஆம். இவ்வுலகம், நம்பியாரூராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சென்றவாறு அர்ச்சிராதிமார்க்க வழிப்போந் தடையப்படுவதாம்; இதன் விசாரணை கொன்னும் பெரிதாமாகலின் அது, அப் பரிபூரணானந்தபோதத்துத் துறவறவிளக்கப் படலத்து முதற்செய்யுள் அகலவுரையாயிருத்தலின் ஆண்டுக்கண்டு தெளிக. உலகல்லாத ஆன்மசொருபத்தைச் சுவானுபூதிவாயிலாக அடையகில்லாச் சீவரனைவருந் தடத்தமூர்த்தியினுடைய சாலோக சாமீப சாரூப கதிகளு ளொன்றனை அவாஞ் சித்தமுடையராகவே நிற்பரென்பதும், அன்னோருடைய தவமிருந்தவாறு அவ்வக்கதியிற் சேர்த்தருள் கிருபையுஞ் சிவனைச் சிந்தித்து அகம்புற னென்னு மிருவகைப்பற்று மறநிற்பார்க்குச் சுவானுபவ வாயிலாகச் சொருப சாயுச்சியத்தை யடைவிக்குமாற்றலுங் கதிநாயகனாகிய அச் சிவனுக்கே யுள்ளனவென்பதும் இனிது புலப்படுகின்றமையின் அவன், ஆன்மகோடிகளையாளுந் தலைவனாகவும், அங்ஙனந் துட்டநிக்கிரக சிட்டபரிபாலனார்த்தம் அவற்றினை நடாத்தியருள் அரையனாகவும், சாயுச்சியந் தடையுண்டார்க்கெல்லாந் தனது சன்னிதிமாட்டுள்ள சிறிய செல்வங்களை யுதவி யுபகரிப்போனாகவும், பற்றற்றநெறி பற்றுநர்க்கு அச்சாயுச்சியமுமளித்தருள் ஆசாரியனாகவு மிருக்கின்றன னெனுந்துணிபு பெறப்படுதலின் இச் சைவமார்க்கந் தடைதணந்த கிருபாமார்க்க மாமென்ப தினிது நாட்டப்படும். இச்சரதம், இந்நூலகத்தும் —

"சீரா ரருட்குரவ னுயுமிறை யாயுநார்
செய்பவர்க் கேளினுனும் "

என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டிற் கழறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இச்சரத மறியாதாருட்சிலர், ஈசுவரவழிபா டெற்றிற்கு? மனத்தினையடக்கி யிவ்வான்மாவை யறிதல்வேண்டு மென்கின்றனர். இவர் —

(த்ரிலோசநம் நீலகண்டம்ப்ரசாந்தம்,
த்யாத்வாமுநிர்கச்சதி பூதயோநிம்
ஸமஸ்தஸாக்ஷிம்தமஸ: பரஸ்தாத்।
ஜ்ஞாத்வாதம் ம்ருத்யுமத்யேதி நாந்ய: பந்தா விமுக்தயே।

த்ரிலோசநம் நீலகண்டம்ப்ரசாந்தம்,
த்யாத்வாமுநிர்கச்சதி பூதயோநிம்
ஸமஸ்தஸாக்ஷிம்தமஸ: பரஸ்தாத் ।
ஜ்ஞாத்வாதம் ம்ருத்யுமத்யேதி நாந்ய: பந்தா விமுக்தயே ।)

Koviloor Digital Library

"முக்கண்ணனைப், நீலகண்டனைப், மிக்கசாந்தனைப், பூதகாரணனைப், சமத்தசாக்ஷியா யுள்ளானை முனிவன்றியானித்து இருளைக்கடந் தெய்து கின்றனன்,— அவனையறிந்து மிருத்தியுவைத் தாண்டுகின்றனன்: விடு தலைக்கு வேறுவழியின்று." என்னும் யஜுர்வேத கைவல்யோபநிஷத் வாக்கியங்களின் பொருளையேனுங் கேட்டுமிரார் போலும். 'விடுதலைக்கு வேறுவழியின்று' என்பதை யுய்த்துணர்க. தக்ஷிணாமூர்த்தி யறிவிக்க வன்றோ சனகாதி மாமுனிவ ரறிந்தனரென்பதையும், "காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே" யென்னுந் திருவாக்குமது வென்பதையும் மறவற்க. இறந்தாரை யெழுப்பன் முதலிய செந்தமி ழற்புதத் திருவாக்கின ராய திருஞானசம்பந்தப் பெருந்தகை முதலாயினோர் முன்னிலைக்கட் பிரசன்னமாய் நின்றருளிய தேவன் இச்சிவமூர்த்தியே யென்பது, அன்னோர் திருவாக்குக்களானுஞ் செவ்வனே புலப்படுகின்றமையின் அவன், அனாதி நித்தியனாயிருக்கின்றனன்; இறந்தானல்லன் பிறந்தானல்லன் இழிந்தானல்லன் மெலிந்தானல்லன்; நினைந்தார்க்கருள்வ னென்பது திறம்பாத் தீர்வையாம். கொள்கைகளுள் யாது பேதமிருப்பினும் அவன் திருநாமத்தை யுச்சரித்தே, அவனை முன்னிநின்றே அந்தச்சம்பந்தர் முதலிய சைவாசாரியர் நால்வரும், திருமூலநாயனாரும், பட்டினத்தடிகள், பத்திரகிரியரையர், சிவவாக்கியர், தாயுமானார், சாந்தலிங்கர், குமாரதேவர், சிவப்பிரகாச சித்தர், கண்ணுடையவள்ளல், காசிக்குமரகுருபரர் முதலிய பெரியார்களும், சைவபாடிய நீலகண்டசிவாசாரியரும், உபமன்னியர் முதலிய மாமுனிவர் பலருஞ் சுவானுபவச் செல்வர்களாய் விளங்கினாரன்றோ? அறுமுகச்சிவனை முன்னிநின்ற அருளாளர் பல்லோருள்ளும் அகத்திய முனிவரர், பிருகற்பதி பகவான், பராசரர்புத்திரர்களாய தத்தர், அனந்தர், நந்தி, சதுர்முகர், சக்கரபாணி, மாலியென்னுஞ் சண்முனிவர், ஜாபாலி முதலிய மாமுனிவர் பலரும், அருணகிரிநாத சுவாமிகளும், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகளும் அவ்வனுபவச் செல்வர்களேயன்றோ? நல்லூழிலிகட்கு இத்திறன்று னெங்ஙனங் கொளவாய்க்கும்? ஈசனையேனும் அவனருட்பிரசாத முடையாரையேனு முன்னிநிற்கும் இத்திறனுக்கு முரணாகின் றிடையூ றில்லாச் சுவானுபவஞ் செய்தார் தாம் யாவரோ? என்னுங்கடா வெழுதருமாயின், அதற்கொருவருமில ரென்பதனையே அவர் விடையா யிறுது மற்றென் செய்வரோ? இவருளொருசாரார், புருவமத்தியிற் சோதி காணப்படுகின்ற தாகலிற் பரஞ்சோதியாகிய ஆன்மாவை யாங் கண்டுகொண்டா மெனக் களியாட்டயர்கின்றார். அங்ஙன நோக்கு மிருவிழிகளினு முள்ள உள்ளாடி யொளியே அன்னணங் காணப்படுவ தென்பதையும், உண்முகமல்லாப் புருவமத்தியாகிய வெளிமுகத்தே பரஞ்சோதி ஆன்மா விருத்தலும் வெளிப்படலும் எஞ்ஞான்றுமில வென்பதையும், புருவமத்தியினை நோக்குமான்மா அவ்விடத்திற்கு வேறாகநின்று நினைக்கின்றதாகலின் அந்நோக்கு அன்னிய

Koviloor Digital Library

பாவனையின்பாற் படுமென்பதையு மறியா இளைஞராய் அவரிருக்கின்றனர்; அன்னணமே நிர்க்குண உபாசனைசெய்கின்றுஞ் சொரூபத்தைத் தியானிக்கின்றுமெனக் கண்டதையே கருது முருவமனத்தைக் கொண்டு கண் கூடாயுள்ள பூதாகாசத்தைப் பாவிப்பார்கதியு மாமென்க. சருவபூத பௌதிக அண்டமனைத்தும் முதல்வன் றிருவுருவி லடங்கியிருக்கின்றமை யின் அவ்வுருவினைத் தியானித்தன் முதனிலைமனேலைய விசேடமென்பதும், பிறவுஞ் சதானந்தசாகரத்தானு மிந்நூலானு முணர்ந்துகொள்ளாதாரும், "மற்றுப் பற்றெனக் கின்றிநின் றிருப் பாதமேமனம் பாவித்தேன்" என்பது சைவாசாரியன் றிருவாக்கென வறியப்பெறுதாரும் யாதுறுதிகொண் டுய்யவல்லார்! (உ) எடுத்துக்காட்டிற்போந்த பேருருவம் விருக்கமொக்கும். அதனைத்தந்த சீறுருவம் வித்தொக்கும். இலைகருதல் விருக்கங் கருதிய தாகாது. வித்துக்கருதல் விருக்கங் கருதியதாம். உய்த்துணர்ந்து கொள்க. இன்னும், அறுபான்மும்மை நாயன்மாருள்ளே தேவாரம் பாடியருளிய ஆசிரியன்மாருந் திருமந்திரம்பாடியருளிய திருமூலநாயனுரு நீங்கலாக மற்றனைவரும், திருவிசைப்பாப் பாடியருளிய ஒன்பதின்மரும், நக்கீரர், நம்பி யாண்டார்நம்பி, சேக்கிழார், கந்தபுராணக் கச்சியப்ப சிவாசாரியர், சிவதரு மோத்தர மறைஞானசம்பந்தர், துறைமங்கலம் - சிவப்பிரகாசர், வேல்ஐயர் முதலியோரும், வடநூல் வல்லாருள் அரதத்தர், அப்பயதீக்ஷிதர் முதலாயி னுருஞ் சிவனை முன்னிநின்ற திருவுடையாரன்றே? இவ்வாற்றுற் சிவ மூர்த்தியினைச் சரணமாக வடையாதார், மேலே கூறிப் போந்த சாலோ காதி நாற்றிறக் கதிகளு ளொன்றனையேனுமுறு இலம்பாடுடையரே யாவ ரென்றல் பெறப்படுவதாயிற்றல். ஆவதேல், யேசுகிறிஸ்து, முகம்மது முதலியோருடைய மதங்களிற் கடவுட்கு உருவமின்றென்னுங் கொள்கை பற்றினேருட்சிலர், பெரியராகவுங் காணப்படல் யாதாம்? பிறவெனின்,— அக்கிறிஸ்து அம்முகம்மது என்பாரையே அம்மத மூர்த்திகளாக வெண் ணும் வழி அவ்விருவருமடைந்த கதிகளை அம்மதத்தவரு மடைவராகலின் அன்னேர் வழிபாடுகள் பயன்படுவனவேயாம். முகம்மது நாமங்களையே முகம்மதியர் செபமாகச் செபிக்கின்றனர். உருவமின்மையோது மத நிரூபணுசாரியர், திருவருளற்புதம் பெறுச் சாமானியராயிருப்பின் அவர், அம்மதத்திற்கு அருண்மூர்த்தியா யிருத்தல் கூடாதாகலின் அவ்விதமதம் விரும்பத்தக்கதன்றும். இது கருதியே காசியாத்திரையில் —

"நிதங்கட்ட மார்மதியா னேரில் புதிய
மதங்கட்டி யேயவலயு மாக்காள் — இதங்கேட்ட
சிற்றறிவைப் பேரறிவாச் செய்யுங் குகேசனடி
பற்றுதிர்முன் னூலின் படி."

என்னுஞ் செய்யுளுந் தோன்றியுளது. பன்மதத்தினரு மொருசேரக் கூடிய குழுவொன்றனழை 'நம்மையும் பிறரையும் யாவையும் படைத்த

Koviloor Digital Library

நவைதபு தெய்வமொன்றே யுளது. இழிவு, சிறப்பெடுத்திசைத்து நம்மிற் றெய்வவாதம்புரித லெற்றுக்கு? அஃதறியாமையாய் முடியுமாகலின், வாத நீத்து ஒற்றுமையுடனுய்யக் கடவோம்' என்னுமுரைக ளெழூப்பிக்கோடல் நறிய சமாதானத்தை நல்குகின்றதே; ஈங்குச் சிவமூர்த்தி வழிபாடொன் றனையே விதந்து கோடல் சாலுமோ? எனின்,— தடைதணந்த கிருபாமார்க்க மாதலிற் சாலுமென்பதற்குரிய ஏது மேற்கோள் பலவும் மேலே வந் துள்ளன. குழூவினர் கிளத்து சமாதானம், தெய்வத்தின் சொரூபநிலை யொன்றற்கே யாவதல்லது தடத்தத்திற் காவதன்று; சொரூபம் யாண்டு முண்மையி னஃதுருவுடைச் சீவர்களடைதற்குரிய சன்னிதான மாகா தென்பதூஉம், தடத்தமூர்த்தி யிருக்கையே சன்னிதானமா மென்பதூஉ மறியப்படுதலின். ஆத்திக ரனைவர்க்கும் முற்றும் பொதுவாகாத அச்சமா தானம், பன்மதச் சண்டையிலுறு பகைமை, உவர்ப்புக்களை யொழித்து உலகநடையிற் சீவனஞ் செய்திருத்தற்குத் தேடிக்கொள்ளு மோருபாய மாகவே யெண்ணப்படும். இவ்வுபாயநுதலிப் பொதுமைபுகன்று கொள் வாருண் முகம்மதியர் தொழூஉம் ஆலயத்திற் கிறிஸ்தவரும், கிறிஸ்தவர் தொழூஉம் ஆலயத்தின் முகம்மதியருந் தொழக்காண்பதின்று. அங் ஙனமே சைவர், வைணவர், பிறர் செய்கையுமாம். முகம்மதியருடைய முண்டிதமுங் குறியுரி விடுவாய்செய்தலும் ஏனையர் செய்யாராகலி னவர்க்கு முகம்மதுமத வழிபாடுதான் யாங்ஙனங் கூடும்? ஏனையவுமன்ன. இவ் வேதுக்களானே அவரெல்லாங் குழூமிக்குயிலும் அவ்வொற்றுமை போலி யேயென்றற் கிழுக்கென்னை? இன்றே. இப்போலிக்கண் வைகினருண் முகம்மதியர் தமதிருக்கையினையடைதலுந் தங்கடவுள்காரியத்தே கருத் தாகித் தமது மதாசாரத்தையே அனுட்டிப்பர். அங்ஙனமே கிறிஸ்தவரு முளுற்றுவர்; பிறருமுளுற்றுவர். இச்செய்கை சால்புடைமையே. இதனை யெஞ்சிந்தை பெரிதும் மதிக்கின்றது. அப்பிறருள், நலங்கிள ரெவ்வாசாரி யர் முகத்தும் நலங்கிள ரெம்மூர்த்தி வழிபாட்டினையும் பெறுதிருக்கும் பிரமகூட்டத்தார் இச்சால்புடைமையினை அறியாதாரேயாவர். இன்னவர், வாளா நாட்போக்குதலை அப்போலியு நலியாது நனிதூண்டிநிற்கும்; அங் ஙனமவர் பாழ்த்த பதிதராயும்விடுவர்; நாத்திகத்திற்கும் ஆத்திகத்திற்கும் இடையிற்பட்டுப் பரகதியுமிழப்ப ரென்க. தம்மு ளொருசிறிது மொற் றுமையற்ற போலிச்சைவரும் இந்நியாய முணர்ந்து நடப்பர்கொலோ? வீரசைவமுந் தங்கடவுள் வழிபாடேயென மதியா ததனை யிழிவின்பாற் படுத்து மொருசார்ச் சைவர்க்குத்தான் யாம் யாதுகூறவுள்ளோம்! ஆத்திக நாத்திக விவரம், "முந்தைநாளில்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பாட் டுரையிற் கிளக்குதும். ஓவாப் பேரருளோங்கு தடத்தமூர்த்தி வழிபா டேய்ந்துள்ள மதமே மதம்; அஃதவ்வருள் பெறுங்காறும் வேண்டற்பாற் றென்பது —

Koviloor Digital Library

"போத்துமர மாகளவும் புல்வேலி வேண்டுதல்போல்
ஆத்தனருள் காறுமத மாமே பரஞ்சோதி." [சசகூ]

என்னுங் காசியாத்திரைத் தூக்கி லறிவுறுக்கப்பட்டது. ஐம்முகச் சிவன், அறுமுகச்சிவனென இருமூர்த்திகளிருத்தலிற் சைவர்க்கு ஒரு மூர்த்திவழிபாடு யாங்ஙனங்கூடும்? தேவார திருவாசகங்கண் முதலியன வெனவும், திருப்புகழ் முதலியனவெனவும் பாடல்களும் இருவேறு வகைப் பட்டவா றெவன்? எனின்,— தங்கட்கனுக்கிரகித்தருளிய சிவமூர்த்திகளையே திருஞான சம்பந்தர் முதலினோர் புகழ்ந்து பாடுவாராயினர். அவ்வாறே தமக்கனுக்கிரகித் தருளிய குமாரமூர்த்தியினையே அருணகிரிநாதர் புகழ்ந்து பாடுவாராயினர். இத்திறம் பற்றுதலே யேற்புடைமை யென்க. ஐம்முகச் சிவ பஞ்சாக்கர தீக்கையினைப் பெற்றுளோர் ஐம்முகச்சிவ மூர்த்தியையும், அறுமுகச்சிவ சடக்கரதீக்கையினைப் பெற்றுளோர் அறுமுகச்சிவ மூர்த்தி யையுமே தியானிக்கத்தக்கவ ராவர். இத்தியான மூர்த்தி யிருவருள் எம் மூர்த்தி தமதுபாசனைக்குரியனோ அம் மூர்த்தியே மற்றொரு சிவமூர்த்தியு மாவனென ஆலயத்தும் வழிபடலாம். தீர்த்தமெல்லாந் தந் தெய்வப்பிரசாத தீர்த்தமேயாமென முழுகலாம். முதல்வன் புராணத்தில் —

"ஆதலி னமது சத்தி யறுமுக னவனும் யாமும்
பேதக மன்று னம்போற் பிரிவிலன் யாண்டு நின்றான்
ஏதமில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான் சீரும்
போதமு மழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருள வல்லான்."

என உமாதேவியைநோக்கி உமாபதி யுரைத்தனன் எனவருதல் கருதுக. கருதுமாற்றானே பிரமாணங்களுட் பரத்துவார்த்தத்திற் பொது வாக வரூஉஞ் சிவன் ஈசனென்பன முதலிய பெரும்பெயர்கள் ஐம்முக னுக்கும் அறுமுகனுக்குங் கொளப்படுமென்பது முணர்க. இவ்வாறு கோடலின் மனோலய மெய்துவான் இதயாம்பரத்தே யினிதுபுரி தியான மட்டும் முன்னோதியபடி பொருமூர்த்தி பாவனையாகவே யிருத்தல்வேண் டும். அம்மூர்த்தி, தீக்கையிற் பெறப்பட்ட மந்திரத்திற்குரிய தெய்வமே யென்க. இத்தெய்வம் எம்மை யாண்டருள் குமாரமூர்த்தியாயிருப்பின், இப் பிறப்பிற்றானே ஒல்லையி லெளிதினெளிதாக ஈறிலாக்கதி யெய்துமென யாந் துணிவுரைகூறுவாம். என்னை? முன்னர்க் கல்லாலந் தண்ணிழற்கண் எழுந்தருளிய தென்முகபரமாசாரிய மூர்த்தியே பின்னர்க் குமாரமூர்த்தி சன்னிதிமுன்னே சீடனாய்நின்றன னென்பதை நுனித்து நோக்கு ஞான் றும், ஸ்ரீமத் - ஸ்காந்தமஹாபுராண சம்பவ காண்டத்து ௬௰ - ஆம் அத்தியாயம் —

(ஸ்ராஹ்மணாநாஹெ௱ெவ ஸ்ரூதா௱ா௦ஊஸ்ரூதஃவிரமெ|
ஸாஸ்ரஹ்மண்யஸூாவ்யாத ஸ்ரூ௱ாஸ௱ாநஊஸ்ரூதஃ||

Koviloor Digital Library

ப்ராஹ்மணநாமஹந்தேவஸ் ஸுதராம்மத்ஸுத ஃ ப்ரியே ।
ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்ஸமாக்யாதஸ் ஸுராஸுரநமஸ்க்ருத ஃ ॥)

"பிரிய நாயகி! பிராமணர்கட்கு (= பிரமத்தைத் தியானித்திருப்பார்க்கு) அல்லது வேதங்கட்கு யாம் முக்கிய தேவதையாகலின் யாம் பிரமணியமாவோம்: நங்குமாரன் அங்ஙனம் விசேடனாகலிற் சுராசுரர்களால் நமற்கரிக்கத்தக்க சுப்பிரமணிய னெனப்படுகின்றனன்" என்றுரைக்குமுறை பரமன் பார்வதிப்பிராட்டியைநோக்கிப் பகர்ந்த தென்பது கருதுதொன்றும் இக்குமாரமூர்த்தியே ஆசாரியர்க்கெல்லா மாசாரியன்; தேவர்க்கெல்லாந்தேவன்; இனி, இம்மூர்த்தியை வழிபட்டு வாழ்மின் என உத்தர கைலாசபதி அறிவுறுத்தருளின னென்பதூஉம், தக்ஷிணகைலாசபதியாய அகத்திய மாமுனிவரர் குருவும் பீடுகெழு பிறர் குருவுங் குமாரனே யென்பதூஉம் பெறப்படுதலின். குமாரமூர்த்தி தேவர்க்கெல்லாந் தேவ னென்பது — அவன் சிங்கமுகாசுரனைக் கோறல்புரிவா னெழுந்தருள் செவ்வி "படைத்தற்றொழிலோன் கொடுவந்து வைத்த இரத்தின பாதுகைகளைத் திருவடி மலர்களிற் சேர்த்திய பின்றைக் காத்தற்றொழிலோனும் படைத்தற்றொழிலோனும் மணமரு மலர்மாரி சொரிந்தனர்: தேவேந்திரன் சாமரமிரட்டினன்: சந்திர சூரியர் தரளக்குடைகள் கவித்தனர்: அங்கிப்புத்தேள் தீவத்தி பிடித்தனன்: இயமன் வாளேந்தி நின்றனன்: நிருதி காகளமூதினன்: தோயப்புத்தேள் காளாஞ்சியேந்தினன்: குபேரன் வெற்றிலைப்பொற்பெட்டி தாங்கிவந்தனன்: ஈசானன் சூலஞ்சுமந்துநின்றனன்: மற்றைத்தேவர்கள் அழகிய ஆலவட்டங்க ளசைத்தனர்: பின்றைச் சேனானியாகிய அவனேறியுள்ள பெரிய தேரினை வாயுதேவன் சாரதியாகி நடாத்தினன்." என்னுஞ் செய்திகளானும் பெறப்படும். இவற்றை, யுத்தகாண்டத்து உ௫ - ஆம் அத்தியாயம் —

(ஆநீதே ப்ரஹ்மணாரம்யே பாதுகே மணிசித்ரகே|)

"ஆநீதேப்ரஹ்மணரம்யே பாதுகேமணிசித்ரகே"

என்று கூறிச்சேறலினறிக. (எ) எடுத்துக்காட்டிற் பிரணவோபதேச பரம்பரை, குமரகுருவழியாய் விளங்குமென உமாபதியினுணை யெழுந்தது பெறப்படுதலிற் சிவயோக ஞானிகட்கு அக்குமரகுரு நோன்றாளன்றி வேறு பற்றுக்கோடு பயன்படாதென்பதூஉம் ஈண்டுக் கருதிக்கோடற்பாற்றே.

அற்றேல், அஃதங்ஙனமாக. மாந்தர், சிவபஞ்சாக்கரதீக்கை வழியே ஞானமெய்திய பின்னர்த்தான் சிவனடிசேர்வர்; அது முடிவான வீடுபேறென்னும் பொருள் பயக்குமாறு சிவஞானசித்தியாரில் —

Koviloor Digital Library

"புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும்
புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம
அறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து
மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்
சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத்
திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்."

என்னுஞ்செய்யுள் கூறப்பட்டிருப்பதென்னை? எனின், — "யாமோதிய கல்வியு மெம்மறிவுந் — தாமேபெற வேலவர் தந்தது" என்று தமது திருவருட் செல்வத்தை வெளியிட்டருளிய அருணகிரிநாத முனீந்திரரும் இப்படியே —

"முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
றருள்கோண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே"

என்றருளிச்செய்தனர். இஃது அச்சித்தியார்ச் செய்யுட் பொருளெல் லாந் தன்மாட்டடங்க நிற்றல் காண்க. இவ்விரண்டும் அவரவர் கொள்கை யினை யுயர்த்துவ வாயினவேனும் மேலெடுத்துக்கிளந்த நியாயத்தால் அவ் வருணகிரிநாதனை ரருளிச்செய்த நிச்சயமே சிவமடையுந் தீவிரதரத்தார் பற்றற்பாலதா மென்பதேற்படும். தெய்வப் பெரும்புலவருஞ் சிவானுபவச் செல்வருமான அந்நாதனர், தம்முடைய ஆண்டவனது திருவாய்மலரி லிருந்து 'சும்மாவிரு சொல்லற' என்னும் திருமொழித்தேறல் பிறந்த வளவிலே தமக் கப்பூரணானுபூதி யுண்டாயிற்றென்பது போதர,

"சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே"

என்றருளிச் செய்தமை கருதுக. இங்ஙனம், குமரகுருவி னனுக்கிர கம், எத்துணைச்சீக்கிரம் பலித்ததென்பதுவே நுண்ணியோ ருணரக்கிடக்கு நுட்பமுமா மென்க. அறியாரெல்லாமிங்ஙன மிழுக்கினு ரென்க. இன்னே ரது எண்மை நுதலியே —

"ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு
தூங்கார் தொழும்புசெய் யாரென்செய் வார்யம தூதருக்கே"

என்று பெரிது மிரங்கிக்கூறுவா ராயினர் அந்நாதனரென்றுங் கூறுக. "முகம்மது மார்க்கத்தை யடைந்தாரே மோக்ஷமடைவார்; ஏனையோர்க்கு மோக்ஷமேயின்று" என முகம்மது மதத்தே கூறப்படுதன்மான வேறு பல

Koviloor Digital Library

மதங்களினுங் கூறப்படுதலைபு மிங்குக் கருதிக்கொண்டு ஓதன் மரபாமென்க. முழுதொருங் குணர்ந்தோனுய முருகப் பெருமாற் கடிமைப்பட்டு முழு விடுதலையின்பச் சுவையினைச் சுவைத்தறியா இழுக்கத்துட்படுவாருட் சிலர், நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரரா யிராநின்ற இருமலப் பிரளயாகலருள் ஒரு சிரேட்டனுப் முக்குண மும்மூர்த்திகளு ளொருவனெனப்படு குணருத் திரனுள்ள சீகண்டருத்திரனுடைய குமாரனே முருகனெனப் படுவோ னென்று மலவாசகம் படித்தலும் பலர்காது புக்கதே. அரன் சீடனுயும் முருகன் குருவாயுநின்ற "சிஷ்யபாவ" வுண்மைபுணராது அருவருப்புற்று அந்த அரனைத் தம்வழிபாட்டுச் சிவனினின்றும் விலக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டுச் சிஷ்யபாவமானவன் பிரளயாகலரு ளொருவனை சீகண்டருத் திரனென்றும், அவனுடைய தேவியே உமையென்னும் பார்வதியென்றும், அவ்விருவருடைய குமாரனே முருகனென்றும் வரைந்து வைக்கலான புத்தகங்களையும், சர்வான்மசம்பு வென்பாரால் வடமொழியிலியற்றப்பட்ட சித்தாந்தப்பிரகாசிகை யென்பதன் றமிழ் மொழிபெயர்ப்பில்—

> "குணதத்துவத்தி லிருக்கும் ஸ்ரீகண்டருத்திரர் மத்தியப்பிரளயம் வரையும் அதி காரஞ்செய்து கோண்டிருந்து பின்பு அந்தப் பிரமவிட்டுணுக்களையும் ஒடுக்கிக் கோண்டு தாம் மிச்சிராத்துவாவில் அராகதத்துவத்தி லிருப்பர்."

என வரைந்துள்ள மொழிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு தூலப்பிர கிருதியினுட்பட்ட இப்பூமியின்கண்ணவாய சிவாலயங்களெல்லாம் அந்தப் பிரளயாகலனுக் கிருப்பிடமாம்: தேவார திருவாசகாதி திருமுறைகளும் அவனையே பாடப்பட்ட பாட்டுக்களாம்: திருஞானசம்பந்தர் முதலிய அறு பான்மும்மை நாயன்மார்க்கும் பிறர்க்கும் அனுக்கிரகஞ்செய்த கடவுளும் அந்தப் பிரளயாகலனேயாவனென்னும் பேரிழிவிற்றீட்டப்பட்ட வெழுத்துக் களையும் விழைந்து நிற்கும் வழியே அம் மலவாசகமெழுந்தது, எழுகின்ற தெனல் இனிது பொருந்துமென்பாம். பிரளயாகல னென்பதை யுறுதிப் படுத்திக்கொள்ள ஆகமவசனங்க ளுள்ளனவென்புழியும், மேன்மொழிந்த வாறு விலக்கிக்கொள்ளும் யோசனை யுடையாரது நுழைப்பு; அப்பிர மாணம்; அவைதிகமெனவே அவையற்றை யாமொதுக்குவாம்.

(க) (𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑍈𑌰𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌜𑌹𑍍𑌰𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍌॥
𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃

காலாக்நிருத்ரோபகவாந் ஸ்ருத்ரோபைரவோபிச ।
ஸர்வம்ஸம்ஜஹ்ரதுச்சம்போ ராஜ்ஞயாதேளமஹாபலேள ॥
அவாந்தராக்யஸம்ஹாரஃ)

Koviloor Digital Library

"மாபலமுடைய (குண) உருத்திரனென்னும் பெயரிய பகவானாகிய காலாக்கினிருத்திரனும் பைரவனுஞ் சம்புவினதாணையினால் எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சங்கரிக்கின்றனர்: இஃது அவாந்தரசங்காரம் (= மத்தியப் பிரளயம்) எனப்படும்." என்று ஸ்ரீமத் - ஸ்காந்தமஹாபுராண தக்ஷகாண்டத்து உக - ஆம் அத்தியாயமும்,

(உ) (𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍋𑌸𑌿𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍍𑌮𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑍋𑌸𑌿𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍇𑌹𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌭𑌵𑌸𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃॥

ஸ்தாசிவோஸிநித்யத்வாந் நிர்ம்மலத்வாச்சவிச்ருத:।
த்வமேகோஸிபரம்ப்ரஹ்ம நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந।
ருத்ரஸ்த்வம்பவஸிப்ரஹ்மா த்வம்விஷ்ணுஸ்த்வம்ப்ரஜாபதி:॥)

"நித்தியனு நின்மலனு மாயினமையின் நீ சதாசிவனெனப்படுகின்றனை: நீ ஒருவன் பரப்பிரமமன்றி வேறு சிறிது மின்றே: நீயே உருத்திரனுயு மிருக்கின்றனை: பிரமனு நீயே: விட்டுணுவு நீயே: பிரஜைகளுக்குப் பதியு நீயே" என்று பார்வதிகலியாணமாதற்கு முன்னே கைலாசபதியைச் சத்த விருடிகளுந் துதித்து நின்றனரென்று மேலைப்புராண சம்பவகாண்டத்துப் கச - ஆம் அத்தியாயமும்,

(ங) (𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋𑌮𑌿𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿𑌗𑌣𑌪𑍈 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌬𑌲𑍋𑌤𑍍𑌕𑌟𑍈𑌃।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍॥

காலாக்நிருத்ரோபகவாந் ஸர்வாதாரோமிதத்யுதி:।
அநந்தகோடிகணபை ராத்மதுல்யபலோத்ததை:।
ருத்ராண்யாஸஹஸம்ப்ராப தேவதேவஸ்யஸந்நிதிம்॥)

"சருவாதார பூதனுய் அளவிலாக்காந்தியனுயுள்ள காலாக்கினிருத்திர பகவானுந் தனக்குச் சமபல முடைய அனந்தகோடி கணதிபர்களுடன் உருத்திராணியென்னுந் தன்பத்தினியோடு (பார்வதிகலியாணமகோற்சவ தரிசனார்த்தமாக) மகாதேவ சன்னிதியை யடைந்தனன்." என்று மேலைச் சம்பவகாண்டத்து உ௦ - ஆம் அத்தியாயமும்,

(ச) (𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌯𑌂 𑌤𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇।
𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃॥

தேவகாலாக்நிருத்ரோயந் தவமூர்த்திர்தயாநிதே।
ஸம்ஹர்த்தாஜகதாமந்தே ஸர்வாதாரோமராக்ரணீ:॥)

"தயாநிதியாய மகாதேவ! இம்மூர்த்திதாம் நினது வடிவுகொண்டவரும் முடிவிற் சருவசகங்களையு மழிப்பவருஞ் சருவ பிரபஞ்சாதார பூதருஞ் சருவதேவர்க்கும் முதன்மை படைத்தவருமான காலாக்கினி ருத்திரர்." என்று பார்வதியைத் திருமணம்புரிய வெழுந்தருளும் பரமனுக்கு நந்தி தேவர் காட்டுமொழுங்கினின்று காட்டினரென்று மேலைச் சம்பவகாண்டத்து உக - ஆம் அத்தியாயமும் இயம்புமியவையானே சீடனைப் நின்றோன் பிரளயாகலரு ளொருவனல்லன்; சம்புசத்த வாச்சிய நின்மலனே யென்பதுணர்க. மும்மூர்த்திகளு ளொருவனான குணருத்திரமூர்த்தி —

(ரு) (𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌨𑌾𑌮𑌧𑍋𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃।)

"பாதாளநாமதோபாகே காலாக்நிர்ய: ப்ரதிஷ்டித:।"

என யஜுர்வேத யோகசிகோபநிஷத் திசைத்துகின்றபடி சத்த பாதாள முங்கடந்த அண்டகடாக வெளிக்கண்ணதாய காலாக்கினி ருத்திர புவனத்து மிருத்தலினாலும், யஜுர்வேத காலாக்நிருத்ரோபநிஷத் வாயிலாகத் திரிபுண்டரதாரண விதியினை யுபதேசித்த மூர்த்திபெயர் —

(சு) (𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃)

"பகவாந் காலாக்நி ருத்ர:"

என வருதலினாலும் அம்மூர்த்தியினைக் காலாக்கினிருத்திர னென்று நவின்றது வைதிகமுறையி லேற்புடைத்தாகலின் இம்மூர்த்தி, குணருத்திரனின் வேறானவனல்லன். இன்னு மிச்சித்தாந்தத்தை மதுகைப்படுத்தற்குப் போந்த (க) எடுத்துக்காட்டிற் காலாக்கினி ருத்திரனுக்கே 'ருத்ரன்' என்னும் பெயரும், இப்பெயரினன் பைரவனோடுகூடி எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சங்கரிப்பது அவாந்தர சங்காரமென்னுஞ் செய்தியும், (ச) எடுத்துக்காட்டில் 'இவனே மகாதேவனுடைய வடிவு கொண்டவன் முடிவிற் சகங்களை யழிப்பவன் (விட்டுணு முதலிய) சருவ தேவர்க்கும் முதன்மைபடைத்தவன்' என்பனவும், முற்போந்த காட்டொன்றிற் குமாரனது கட்டளையினன் முத்தொழில் புரிவார் பெயர்களுள் நான்முகன் நாராயண னென்பன நவிலப்படுதலுடன் காலாக்கினிருத்திர னென்பது நவிலப்படுதலு முள. (ந) எடுத்துக்காட்டில் இம்மூர்த்தி பத்தினிபெயர் 'ருத்ராணீ' எனப்பட்ட தொன்றுமட்டுங் கருதினும் உருத்திரன்றான் காலாக்கினிருத்திர னெனப்பட்டன னென்பது போதரும். இம்மூர்த்தி (𑌹𑌰𑌃) 'அரன்' எனப்படுதலை,

(எ) (𑌇𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌹𑌾𑌰𑌹𑌰𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑍇।)

"இதீச்வரேஹாரஹரி வாரிஜாஸநாநுக்ரஹம்
குர்வந்திஸர்வநாயகே।"

Koviloor Digital Library

என்று மேலேச் சம்பவகாண்டம் ௨௧ - ஆம் அத்தியாயத் தறைதாலி னறியலாம். பொருள்:— "இவ்வாறாகச் சருவகாயகனுகிய ஈசுவரன் அரன், அரி, (வாரிஜாஸநன் =) அயன் ஆகிய இவர்களை யனுக்கிரகித் தருளினன்." எனவாம். இவ்வனுக்கிரகம் பார்வதிப்பிராட்டியின் றிருக் கலியாணக்காட்சி கண்ணுறவந்த காலாக்கினிருத்திரன் முதலிய மும்மூர்த்தி கட்கும் ஈசன் புரிந்ததாக வுளது. போந்த அரனென்னும் பெயர் உருத் திரமூர்த்திக்கும் பார்வதிபதிக்குமேயன்றி மற்றெவர்க்கு முரியதன்றென் பதூஉ மிங்ஙனுணரப்படு மாற்றானே உருத்திரனே காலாக்கினிருத்திர னென்பது தெள்ளிதாம். இன்னும் இத்தெள்ளிது — மேலேச் சம்பவ காண்டமானது ௩௯ - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

(அநந்தாநாஞ்சருத்ராணா மயம்காலாக்நிருத்ரஜே|
ஸதாவிஷ்ணுச்சவிஷ்ணூநாம் சங்கசக்ராஸிதாரிணாம்||
ப்ரஜாபதீநாம்ஸர்வேஷாம் ப்ரஹ்மாயம்ப்ரஹ்மணஸ்பதி:|
மநூநாமபிஸர்வேஷாம் மநுஸ்ஸ்வாயம்புவோஹ்யயம்|
இந்த்ரோயம்ஸர்வதேவாநாம்)

" அநந்தாநாஞ்சருத்ராணா மயம்காலாக்நிருத்ரஜே |
ஸதாவிஷ்ணுச்சவிஷ்ணூநாம் சங்கசக்ராஸிதாரிணாம் ||

ப்ரஜாபதீநாம்ஸர்வேஷாம் ப்ரஹ்மாயம்ப்ரஹ்மணஸ்பதி: |
மநூநாமபிஸர்வேஷாம் மநுஸ்ஸ்வாயம்புவோஹ்யயம் |
இந்த்ரோயம் ஸர்வதேவாநாம் "

எனத் தெரித்துச் சேறலினுன் "எல்லாச் சிறப்புக்களுமார்ந்த இக் குமாரமூர்த்தியே, அளப்பரு முருத்திரகோடிகளுட் காலாக்கினிருத்திரன்: சங்கசக்கர தாரிகளாய விட்டுணுக்களுண் மகாவிட்டுணு: பிரசாபதிகளுட் பிரமா: தேவர்களுள் இந்திரன்: மனுக்களுட் சுவாயம்புமனுவாவன்." என்பனவும், பிறவும் பெறுமாற்றானும் பெறப்படுகிறது. குறிப்பாக வெடுத்து விளக்குழி, ஒவ்வொரு தொழுதியுள்ளு முயர்வுடைமை யெடுத் தியம்பி அவையெல்லாங் குமாரமூர்த்தி யுடையனவேயெனச் சாதிக்கும் பார்வதிபதியின் றிருவாக்காயுள்ள இப்பிரமாணத்தே உருத்திரர்களாய (௧௧அ) நூற்றுப்பதினெட்டுப் பெயர்களுள்ளே தாெனாரு தலைவனுய்ப் பசு வருக்கத்திற் பிரளயாகலராகிய உருத்திரர்களுக்குள்ளே தன்னின்மிக்கவ ரிலனுய் மிளிருஞ் சீகண்டனே முத்தொழின்மூர்த்திகளு ளொருவனுயுளன்: அவனே காலாக்கினி ருத்திரனெனவுங் கழறப்படுவானுயின னெனவாம். பிருதிவிக்குப் பிரமாவும், அப்புவுக்கு விட்டுணுவும் அதிதேவதைக ளாய வாறு அக்கினிக்கு உருத்திரனும் அதிதேவதையாயினமையின், அக்கினி யின் பிரபாவகாரியம் பிரளயகாலத்தி னிகழ்வதொன்றாகலின் அத்தேவனைக்

Koviloor Digital Library

"காலாக்கினி ருத்திரன்" என்றது மேற்புடைத்தேயாம். இஃது ஆகூழில்லா அடுகடுங்கர் கொடுமனனுடைய ராப்பிற்கும் அண்ணிதாமோ? திருப்பாற் கடற்கட் பிறந்த மா விடத்தையுண்டு கண்டத்திருத்திய காரணத்தாற் பார்வதிபதிக்கு நீலகண்டமுண்மையின் அப்பெருமானுடைய அனந்த திருநாமங்களு ளொன்று 'சீகண்டன்' எனவும் வழங்கப்படுகிறது. சீகண்டம் நீலகண்டமென்பன வொருபொருள. பார்வதிபதியினுடைய உரு, நாமம், தொழிலென்பனவற்றைத் தாங்கியுள்ள அவ்வுருத்திரமூர்த்திக்கும் இச் சீகண்டனெனும்பெய ரெய்துவ தேற்புடைத்தே. உருத்திரமூர்த்தியின் பெயர்கள் பார்வதிபதியின் பெயர்களால் விளங்கினுங் காலாக்கினிருத்திரன், காலருத்திரன், பிரளயகாலருத்திரன், பிரளயகாலாக்கினிருத்திரன், சங்காரகாலருத்திரன், நீலலோகிதருத்திரன், நீலருத்திரன், தாணுருத்திரன், உருத்திர னென்பன உரிமைப்பெயர்களாய் விளங்கும். ஸ்காந்த மஹாபுராணத்தின் உபதேசகாண்டத்து எசு - ஆம் அத்தியாயம் —

(அ) "ருத்ரமூர்த்தேச்சதந்நாம தச்சிந்ஹம்தஸ்யசேஷ்டிதம் |
ஸதாசிவஸ்யந்நாம"

என்று கூறிச்சேறலின் '(உமாபதியாய) சதாசிவனுக்குரிய பெயருஞ் சின்னமும் உருத்திரமூர்த்திக்கு முற்றன' என்பதூஉம் பெறப்படுதலிற் 'சின்னம்' என்பது இம்மூர்த்தி பத்தினியின் பெயர்களையுங் குறிக்குமாகலின் உமாதேவியின் றிருப்பெயர்கள் உருத்திராணிக்கு முற்றனவெனல் கொளக்கிடக்கின்றது. ஆகலினன்றே பின்றைக்காட்டப்படு பிரமாணமொன்றன்கண் அவள்பெயர் 'அம்பிகை' யெனவும் படிக்கப்படுவதாயிற்று. உருத்திராணியென்னும் பெயர் உருத்திரையெனவும்படும். பார்வதிப்பிராட்டியின் றிருக்கலியாண தரிசனத்திற்காகப் போந்தாருள் இக் காலாக்கினிருத்திரரைக் கூறுநின்ற சம்பவகாண்டத்து உ௦ - ஆம் அத்தியாயம் (ஹாடகேஶஃ - ஹாடகேச ஃ) ஆடகேசரையும், (கூஷ்மாண்டகணபஃ - க்ருச்மாண்டகணப ஃ) கணதிபரான கூசுமாண்டரையுங் கூறினமையின் அவ்வுருத்திரருக்கிருக்கை, காலாக்கினிருத்திர புவனமுமா மென்பதுங் கொளக்கிடக்கின்றது. இப்புவனம், பொன்மயமான கோடியோசனை யளவுடைத்தென்றும், ஆண்டனேக வுருத்திரர் சூழ்தரக் காலாக்கினிருத்திரர் பிரகாசிக்கின்றனரென்றுங் கூறுகின்ற மிருகேந்த்ராகமம் —

(கூ) (ஸவாத்வவர்த்திபூதாநாம் யஸ்மிந்நுத்வருத்ததேஜஸி|
ஹயமுத்பத்யதேஶக்த்யா ஸம்ஹர்த்ர்யாசோதிதேப்ரபோஃ||

ஸர்வாத்வவர்த்திபூதாநாம் யஸ்மிந்நுத்வ்ருத்ததேஜஸி |
பயமுத்பத்யதேசக்த்யா ஸம்ஹர்த்ர்யாசோதிதேப்ரபோ ஃ ||)

Koviloor Digital Library

"அவ்வுருத்திரர், ஈசனுடைய சங்கார சத்தியினு னடாத்தப்பட்டு மிகுதேச சுடைபவராம் போது அத்துவாக்களி லுள்ள எல்லாவுயிர்கட்கும் அச்சமுண்டாகிறது." என்றோதுமாற்றானும் மேலே விளக்கப்பட்ட அழிப்புத்தொழிலுடை யுருத்திரமூர்த்தி யிவரேயெனல் கொளக் கிடக்கின்றது. அவாந்தரசங்கார மேற்படுமுன்னர் உலகங்களை நடாத்து நிமித்தம் ஒவ்வோரமையம் அரிபிரமர்களோடிருக்குந் தன்மையால் இம் மூர்த்திக்கிருக்கை குணதத்துவமுமாம். அந் நடாத்துதல் —

(௰) (காலாக்நிருத்ரோபகவாந் ஸஹஸாலோககாலநঃ।)
" காலாக்நிருத்ரோபகவாந் ஸஹஸாலோககாலந ঃ।"

என்று போந்த சம்பவகாண்டம் ௨௧ - ஆம் அத்தியாயத்திற் புகன்று போதலி னறியக்கிடக்கின்றது. இக்காட்டலைத்துங் கண்ணுற்ற பின்னரும் இம்மூர்த்தி மும்மூர்த்திகளுளொருவனுன குணருத்திரனல்லன்; பார்வதிபதியே குணருத்திரனென்னு மொழியெழின் அது, கட்டுரைபோடு கூடாதொழி யிழிமொழியாவது மன்றி நியாயப்பிரமாணமாகவே இன்னும் எம்மாற் காட்டப்படுவனவற்றோடும் முரணும். அவை :—

(௧௧) (அததேவாமஹாதேவ மம்பிகாபதிமவ்யயம்।

அததேவாமஹாதேவ மம்பிகாபதிமவ்யயம் ।)

"பிற்றைஞான்று தேவர்கள், அம்பிகாபதியு மழிவிலியுமான மகாதேவனை (அஞ்சலித்து)" என மேலைச் சம்பவகாண்டத்து ௩௭ - ஆம் அத்தியாயமும்,

(௧௨) (இதாநீமபியோஸோமம் ஸஸ்கந்தஞ்ஜகதீச்வரம்।

இதாநீமபியோஸோமம் ஸஸ்கந்தஞ்ஜகதீச்வரம்।)

"இஞ்ஞான்றும் உமையோடுங் கந்தனோடுஞ் சார்ந்துள்ள சகதீசன்" என அக்காண்டத்து ௩௯ - ஆம் அத்தியாயமும்,

(௧௩) (குணத்ரயபதாதீதஸ் தமஃபாரேப்ரதிஷ்டிதঃ।

குணத்ரயபதாதீதஸ் தம ঃபாரேப்ரதிஷ்டித ঃ।)

"சாத்துவிகம் இராசசம் தாமசமென்னு முக்குணங்கட்கும் அதீதமானவன், தமசுக்கு அப்பாற்பட்டவன்." பார்வதியை மணம்புரிவோன் என்று அக்காண்டத்துப் ௧௪ - ஆம் அத்தியாயமும், பிறவுமாம். இங்ஙனம், பார்வதிப் பிராட்டியின் திருநாமம் — 'அம்பிகை' எனவும், 'உமை' எனவும் பெறப்படுதலோடு அப்பிராட்டியின் பதியாவான் அழிவிலி, மகாதேவன், சகதீசன், திரிகுணாதீதன், தமசிற்கப்பாலுளோ னென்றாங்

கூறப்பட்டன னென்பதூஉம் பெற்ரும். அவ்வீசன் 'உமாபதி' எனவுங் கூறப்படுவனென்பது, "உமாபதியின்பால் வரலாபமடைந்த சூரன்முதலிய அசுரர், சுரர்க்குச்செய்யும் வாதை" என்னும் பொருளில் —

(கச) (அஸுரோத்வேகோ வரலாபாதுமாபதே:)

" அஸுரோத்வேகோ வரலாபாதுமாபதே "

என்ருேதிச்செல் சம்பவகாண்டத்து எ - ஆம் அத்தியாயத்தும் பெறுதும். திரிகுணுதீதனென்றலிற் குணருத்திர னிவனல்லன்; முக்குண மூர்த்திகட்கும் மேலாய் அவர்களையாளுஞ் சதுர்த்தப்பொருளாயுளோ னென்பாம். இதுபற்றிய விவரச்சுருதி —

(கரு) (அத்வைதம்சதுர்த்தம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராதீத
மேகமாசாஸ்யம் பகவந்தம்சிவம்)

" அத்வைதம்சதுர்த்தம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராதீத
மேகமாசாஸ்யம் பகவந்தம்சிவம் "

என்பதாம். இது பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்தது. இத்திறச்சுருதி பலவும் சைவசமயசரபத்துக் கைவல்லியகாண்டத்து அ - ஆம் அத்தியாயத் தெடுத்துக்காட்டினும். சம்பவகாண்டத்து ௩௫ - ஆம் அத்தியாயத்தே சதுர்த்தப்பொருள் உமாபதியென்று பெறப்படலும் முன்னம் போந்துளது. 'சதுர்த்தம்' என்பது, (பிரமன் விட்டுணு உருத்திரனெனும் மூவர்க்கும் மேலான) நான்காவதெனும் பொருண்மைத்து. இச் சதுர்த்தப்பொருள் உமாபதியே யென்பது —

(கசு) (உமாஸஹாயம்பரமேச்வரம் ப்ரபும்த்ரிலோசநம்
நீலகண்டம்ப்ரசாந்தம்| த்யாத்வாமுநிர்கச்சதி
பூதயோநிம் ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் தமஸ:பரஸ்தாத்|
ஸப்ரஹ்மஸசிவஸ்ஸேந்த்ரஸ் ஸோக்ஷர:பரமஸ்ஸ்வராட்|
ஸஏவவிஷ்ணு:

உமாஸஹாயம்பரமேச்வரம் ப்ரபும்த்ரிலோசநம்
நீலகண்டம்ப்ரசாந்தம் | த்யாத்வாமுநிர்கச்சதி
பூதயோநிம் ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் தமஸ : பரஸ்தாத் |
ஸப்ராஹ்மஸசிவஸ்ஸேந்த்ரஸ் ஸோக்ஷர : பரமஸ்ஸ்வராட் |
ஸஏவவிஷ்ணு :)

"பிரபுவாய் முக்கண்ணனய் நீலகண்டனய் மிகு சாந்தனய்ப் பூதகாரணனய்ச் சமத்தசாக்ஷியாய் உமையோடு கூடினவனயுள்ள பரமேசுவரனை முனிவன் றியானித்து, (தமஸ்) இருளைக்கடந் தெய்துகின்றனன். பரமேசு

Koviloor Digital Library

வரனுள்ள அவனே பிரமன், அவனே சிவன் (= குண ருத்திரன்), அவனே யிந்திரன், அவனே யழிவிலி, அவனே சுவராட்டு, அவனே விட்டுணு." என்னும் யஜுர்வேத **கைவல்யோபநிஷத்** மந்திரங்களானும் பெறப்படுவதாயிற்று. இங்ஙனமே பிரமன் விட்டுணு உருத்திரனென்னு மூவரும், இந்திரனும் உமாசகாயனது விபூதியிலுளாரென்பது கணித்தே அவனேபிரம னென்றன் முதலிய பிரயோகங்கள் போந்தன காண்க. நீலகண்டன் (= சிகண்டன்) என்பது, சதுர்த்தப்பொருட்கே யுரியபெயராய் நிற்றலுமறிக. நான்முகனைத் தியானித்துப் பிருதிவியையும், நாராயணனைத் தியானித்து அப்புவையும், முக்கண்ணுடை யுருத்திரனைத் தியானித்துத் தேயுவையும், மகேசுவரனைத் தியானித்து வாயுவையும் வெல்லலாமென்று கூறும் யஜுர்வேத **யோகதத்வோபநிஷத்**, மேல் ஆகாசத்தை வெல்லுமாறு —

(கள) (ஆகாஶே வாயுமாரோப்ய ஹகாரோபரி ஶங்கரம்|
பிந்துரூபம் மஹாதேவம் வ்யோமாகாரம் ஸதாஶிவம்|
ஶுத்தஸ்படிகஸங்காஶம் த்⁴ருதபாலேந்துஶேகரம்|
பஞ்சவக்த்ரயுதம் ஸௌம்யம் தஶபாஹும் த்ரிலோசநம்|
ஸர்வாயுதைர்த்⁴ருதாகாரம் ஸர்வபூ⁴ஷணபூ⁴ஷிதம்|
உமார்த⁴தே³ஹம் வரதம் ஸர்வகாரணகாரணம்||

ஆகாசேவாயுமாரோப்ய ஹகாரோபரிசங்கரம் |
பிந்துரூபம் மஹாதேவம் வ்யோமாகாரம் ஸதாசிவம் |
சுத்தஸ்படிகஸங்காசம் த்ருதபாலேந்துசேகரம் |
பஞ்சவக்த்ரயுதம்ஸௌம்யம் தசபாஹும்த்ரிலோசநம் |
ஸர்வாயுதத்ருதாகாரம் ஸர்வபூஷணபூஷிதம் |
உமார்த்ததேஹம்வரதம் ஸர்வகாரணகாரணம் ||)

"ஆகாசத்தில் வாயுவையேற்றி, 'ஹ'காரத்தின்மேற் பிந்துரூபனைப் மகாதேவனைப் ஆகாசவடிவினனைப் சதாசிவனைப் சுத்தபடிகம் போல்வானைப் பாலசந்திரனைச் சென்னியிலணிந்தவனைப் ஐம்முகமுடையனைச் சௌமியனைச் சருவாபரணமு மணிந்துளனைப் உமாதேவியைப் பாதித் திருமேனியிலுடையனைப் எல்லாக் காரணங்கட்குங் காரணனையுள்ள சங்கரனை"த் தியானிக்கவென்று தெரிப்பதாயிற்று. இவ்விவரம், பிரமாவுக்கு விட்டுணு கூறுவதாயுளது. இச்சுருதிப் பிரமாணத்தானும் அச் சதுர்த்தப் பொருள், வியோம அதிதெய்வ சதாசிவனுக்குரிய ஆகாசமான ஐந்தாந் தானத்தும் வைக்கப்பட்டு, அஃதவ் வுமாபதியேயெனவும், சருவகாரண காரண னெனவும் பரத்துவந்தாபிக்கு மாற்றினை யினிது பெற்றாம். உமார்த்த தேஹன் = உமையொரு கூறுடையான். இம்மூர்த்தியே **தமிழ்மறை** முதற்கண்ணே —

Koviloor Digital Library

(கஅ) "தோடுடைய செவியன்"

எனக் கூறப்பட்டனன். தோடு = பெண்காதணி = ஓலை. இதனல், தமிழ்மறை யெங்கணும் வைத்து இனிது துதிக்கப்பட்ட தெய்வம் பார்வதி பதியேயன்றி வேறில்லை யென்பாம். உரிய பிற காட்டுக்களும் வந்துழி வந்துழிக் காணலாம். மறை, 'உமாஸஹாயன்' என்றுரைத்தது —

(கசு) (𑌸𑌾𑌂𑌬𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 - ஸாம்பஸ்ஸர்வேச்வரேச்வர:)

"அம்பிகையோடுள்ள சருவேசுவரன், ஈசுவரன்." என உபப்பிருங் கணத்தும் பெறப்படுகின்றது. இஃது உமாபதியுடைய நுதற்கண்களி னின்று குமாரன் தேஜோரூபமாக வெளிப்பட்ட வமையம் விளம்பப்பட்ட தென்பதைச் சம்பவகாண்டத்து உரு - ஆம் அத்தியாயத்திற் கண்டு கொள்க.

(உ0) (𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍀𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃।

தாமாஹப்ருவதீமேவம் சக்திமாங்கிரிஜாபதி: ।

(உக) 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌮𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍॥
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌸𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑌿𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌹𑌾𑌂𑌤𑍀𑌶𑌿𑌰𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀॥
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍀𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃।
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌙𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃॥

அண்டத்ரயேத்வயாஸ்ருஷ்டே ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேச்வராங் ।
மஹாலக்ஷ்மீமம்பிகாஞ்ச வாசாங்தேவீம்ஸரஸ்வதீம் ॥
தாஸ்தைஸ்ஸம்யோஜ்யதத்பத்நீஸ் ஸ்ருஷ்டிரக்ஷாலயாங்க்ரமாத் ।
காரயேதிசிவாஜ்ஞாந்தாம் வஹாங்தீசிரஸேச்வரீ ॥
ததைவத்ரீந்த்ஸமுத்பாத்ய தச்சக்தீரபிதாத்ருசி: ।
ஸ்ருஷ்டிரக்ஷாலயகுணாங் காரயாமாஸதைஸ்த்ரிபி: ॥

(உஉ) 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑌤𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌯𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌪𑌿𑌤𑌾॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌤𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑌸𑌾𑌧𑌨𑌃॥
𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌹𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌪𑌿𑌤𑌾।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯𑌕𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃॥

ருத்ரமூர்த்தேச்சதந்நாம தச்சிஹ்நம்தஸ்யசேஷ்டிதம் ।
ஸதாசிவஸ்யயந்நாம நாநயோர்வித்யதேபிதா ॥

Koviloor Digital Library

அங்யேஷாந்தாமதிஷ்டாய ததாதீஷ்டம்ஸ்வயம்சிவ: ।
ஆஜ்ஞாபயதிசேசாநஸ் ஸர்வாநாலோக்யஸாதரம் ॥
அஹமேவஹரஸ்ஸோஹந் நாவயோர்வித்யதேபிதா ।
அநுசாஸ்யேதிதேவஸ்தா நந்தர்த்தாநாயயேளசிவ: ॥

(உங) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌬𑌾𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌾॥

அக்நிகுண்டேஸமுத்பூதா யேயமம்பாம்சஸம்பவா ।
த்ரிபுரேதிஸமாக்யாதா புஷ்பபாணேக்ஷுகார்முகா ॥)

(உ௦) "சத்திமானை (கிரிஜா. பதி: =) பார்வதிபதி, (திரிபுரை யாகிய) அச்சத்தியை நோக்கிக் கூறியருளல்" — (உக) "சத்தீ! இன்ஞான்று நின்னுண்டாக்கப்பட்ட முத்திற அண்டத்திலும் பிரமவிட்டுணு (மஹேச்வர =) உருத்திரர்களையும், வாக்குத்தேவியாய சரசுவதி, மகாலக்குமி, (அம்பிகை =) உருத்திராணியென்பார்களையுஞ் சிருட்டித்து முறைப்படி நாயகன் நாயகியாகச் சேர்த்துச் சிருட்டி திதி சங்காரங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுமாறு செய்தியென; அவ்வீசுவரியும் அச்சிவ கட்டளையினைச் சிரமேற்கொண்டு அம்மூவரையுஞ் சிருட்டித்து அத்திற வலிமைகளையுமவர்கட்குப் பயிற்றுவித்துச் சிருட்டி திதி சங்காரங்களை அன்னோரானடாத்துவாளாயினள்." (உஉ) "சதாசிவனுடைய பெயரும், அடையாளமும், தொழிலும் உருத்திரமூர்த்திக்கும் போந்தன: அவ்விருவர்க்கும் பேதமின்று: ஆயின், சிவன் மற்றையரினும் வேறானவனா யிருந்துகொண்டு வேண்டுவார் வேண்டுவதை யீந்தருள்கின்றனன். இங்ஙனம் ஈசானன் அத்தேவரனைவரையுங் கண்ணுற்று, யானே (ஹரன் =) உருத்திரன்: உருத்திரனேயான்: இருவருக்கும் பேதமின்றெனக்கூறி ஆணைவழி நடக்கவென் றுஞ்ஞாபித்து மறைந்து சென்றனன்." (உங) "(சிவபிரானது சருவசங்கார ஓம) அக்கினி குண்டத்தினின்றும் (அம்பா =) பார்வதியின் அமிசமாய்த் தோன்றி மலர்க்கணை கரும்புவில் என்பவற்றோடு மிளிரும் அச்சத்தியின் பெயர் திரிபுரை." என்று போந்த உபதேசகாண்டத்து எச - ஆம் அத்தியாய மியம்புகின்றது. இவ்வியம்புதலிற் 'சதாசிவன்' என்பதுமுதல் 'ஈந்தருள்கின்றனன்' என்பதீறாகவுள்ள கிளவிகள் புராணமுனிவர் கூறுவன வாயுள்ளன. இவ்வாற்றானும்,

(உச) "'ஆதி யும்மா னயன் மாலுமாய்ப்
பாதி பெண்ணுரு வாய பரமனேன்
றோதி யுட்குழைந் தேத்தவல் லாரவர்
வாதை தீர்த்திடும் வான்மியூ ரீசனே.'

(உரு) 'போகவிடை யோன்றுடைப் புண்ணிய மூர்த்தி புலியதளன்
உருவுடை யம்மலை மங்கை மணாள னுலகுக்கெல்லாம்'"

என்று திருநாவுக்கரையனார் தமிழ்மறையும்,

Koviloor Digital Library

(உசு) "' தேவர்கோ வறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கு மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை'

(உஎ) 'மானேர் நோக்கி யுமையாள் பங்கா வந்திங் காட்கொண்ட
தேனே யமுதே கரும்பின் றெளிவே சிவனே'"

என்று மாணிக்கவாசகனார் தமிழ்மறையும் ஓதுமாற்றானு மூவரினு மேம்பட்ட சதுர்த்தப்பொருள் பார்வதிபதியென அசையாமுளை யடிப்பது பெற்றாம்.

(உஅ) (நமோஷ்டமூர்த்தயேதுப்ய மிஷ்டிக்நாயயமாரயே।

நமோஷ்டமூர்த்தயேதுப்ய மிஷ்டிக்நாயயமாரயே।)

"அட்டமூர்த்தீ! நினக்கு நமற்காரம்: தக்கயாகத்தைத் தடிந்தவனே! நமனைக் கொன்றவனே! நினக்கு நமற்காரம்." என்று விட்டுனு முதலிய தேவர்கள் மகாதேவனை வணங்கினரென்று மேலே காட்டப்பட்ட சம்பவ காண்டத்து எ - ஆம் அத்தியாயமும்,

(உகூ) (விசார்யாஜாதமேகம்த்வாம் பந்தமோக்ஷகரம்ப்ரபும்।
பசூநாம்பதிமீசாநம் பசவஸ்ம꞉ப்ரபோதவ॥

விசார்யாஜாதமேகம்த்வாம் பந்தமோக்ஷகரம்ப்ரபும்।
பசூநாம்பதிமீசாநம் பசவஸ்ம꞉ப்ரபோதவ॥)

"பந்தத்தினின்று விடுதலைசெய் பிரபுவும், பசுக்கட்கெல்லாம் பதியும், ஈசானனும், பிறப்பிலியு நீயொருவனேயென விசாரித்தறிந்துகொண்ட யாங்கள், பிரபுவே! நினக்குட்பட்ட பசுக்களாயுள்ளோம்." என்று பிரமதேவருடைய மானசபுத்திரர்களாய சனகாதிமுனிவர்கள் கைலாசம்போந்து பரமசிவ சன்னிதிமுன்னே நின்று கூறினார்களென்று அக் காண்டத்து ந - ஆம் அத்தியாயமும், கல்லாலடிக்கண்ணே ஈசன் தக்ஷிணாமூர்த்தியாகி யோகிருந்த ஞான்று —

(நo) (யேஷுயேஷுசலோகேஷு யேயஆத்மாநஆஸதே।
ஸ்த்ரீபும்பாவோநதேஷாம்ஹி தந்மயத்வாச்சராசரே॥

யேஷுயேஷுசலோகேஷு யேயஆத்மாநஆஸதே।
ஸ்த்ரீபும்பாவோநதேஷாம்ஹி தந்மயத்வாச்சராசரே॥)

"சராசரப் பிரபஞ்சமா யுள்ள வெல்லாம் (ஆன்மாவில் =) சிவசொரூபத்தி லிருக்கின்றமையின், ஒவ்வோருலக வுயிர்கட்கும் ஆண்பெண்ணென்னும் பான்மை யடங்கிவிட்டது." என்று அக்காண்டத்து எ - ஆம்

Koviloor Digital Library

அத்தியாயமும், பார்வதியைத் திருமணம் புரிந்து கொள்வோ னியல்பினை யெடுத்துரைக்கு மிடத்தே —

(௬௧) (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌶𑌂𑌭𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌃।

ஸர்வப்ரபுஸ்ததாசம்பு: பரிபூர்ணஸ் ஸதாசிவ:।)

"சருவப்பிரபுவும், சம்புவும், பரிபூரணனுமாயுள்ள சதாசிவன்." என்று மேலைக்காண்டத்துப் ௧௫ - ஆம் அத்தியாயமும்,

(௬௨) (𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌮𑌹𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।

யஸ்மாத்பரந்நாப்யபரந் நாணீயாந்நோமஹாம்ஸ்ததா।)

"தனக்கு மேலாக எப்பொருளுமிலான்: தன்னினு நுண்ணிதும் பெரிதுமிலாவொருவன்." என உமாதேவியை மணம்புரி சிவனைச் சுட்டிக் கூறினர், இமவானுக்குச் சத்தவிருடிகளுள் அங்கிராவெனும் பெயரின ரென்று மேலைக்காண்டத்துப் ௧௪ - ஆம் அத்தியாயமும்,

(௬௩) (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌶𑌿𑌵𑍋𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌶𑌂𑌭𑍁𑌃 𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚𑌸𑌃॥

ஸர்வகர்த்தாமஹாதேவோ நாஸ்யகர்த்தாஸ்திகுத்ரசித்।
சிவோமஹேச்வரச்சம்பு: நீலக்ரீவஸ்த்ரிலோசந:।
அந்தர்யாமீபரம்ப்ரஹ்ம பராத்பரதாச்சஸ:॥)

"எல்லாரையும் படைத்தகருத்தா அம்மகாதேவன்: அவனைப்படைத்த கருத்தா யாண்டுமில்லை: மகேசுவர சம்புசத்த வாச்சியனும், நீலகண்டனும், முக்கண்ணனும், சிவனெனப்படுவோனும், (எல்லா ஆன்மகோடிக ளகத்து முள்ள) அந்தரியாமியும், பரப்பிரமமும், பராபரனெனப்படுவோனு மவனே." என்று தாக்ஷாயணி நாயகனாகிய பரமசிவனைச் சுட்டியுரைத்தனர், தக்கனுக்குத் ததீசிமுனிவரென்று தக்ஷகாண்டத்துப் ௧௧ - ஆம் அத்தியாயமும், (௨) எடுத்துக்காட்டில் "நீ யொருவன் பரப்பிரமமன்றி வேறு சிறிதுமின்றே" என்னுங் கிளவிகளைத் தருகின்ற ௧௪ - ஆம் அத்தியாயமும் பகர்ந்தவா றெல்லாங் கருதில், தடத்தலக்கணத்தானுஞ் சொரூபலக்கணத்தானும் பார்வதி பதிக்கு முயர்வாக ஒருதெய்வமில்லையெனுஞ் சித்தாந்தம் ஓவாது சித்திக்கின்றது. இன்னுமிச் சித்தாந்தம் —

(௬௪) (𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌯𑍇𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃
𑌋𑌤𑌂𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌂𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌵𑍈𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃।

Koviloor Digital Library

ஸவெ-ிாவெொ ஃ ஊ ஸெஷொ ஃ ஊாய நொெகஸ ||

உமாபதயேபசுபதயே நமோநம ஃ
ருதம்ஸத்யம்பரம்ப்ரஹ்மபுருஷம் க்ருஷ்ணபிங்கலம் ।
ஊர்த்த்வரேதம் விருபாக்ஷம் விச்வரூபாயவை நம ஃ ।
ஸர்வோவைருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோஅஸ்து ॥)

"உமாபதிக்குப் பசுபதிக்கு நமற்காரம்: சத்திபவசனத்திற் சத்திய மாயுள்ள பரப்பிரமமும், கிருட்டிண பிங்கல நிறத்தோடுகூடிய புருடனும், ஊர்த்துவரேதசையுடையவனும், விசுவரூபமுடையவனுமான நெற்றி விழிய னுக்கு நமற்காரம்: எல்லா முருத்திரனே அத்திற வுருத்திரனுக்கு நமற் காரம்." என்று தைத்திரீயாருணசாகை நாராயணம் நவிறலினுலும்,

(௩௫) (ந தஸ்ய கஸ்சித் பதிரஸ்தி லொகெ நசெஶிதா நைவ
ச தஸ்ய லிங்கம் ।
ஸகாரணம் காரணாதிபாதிபொ நசாஸ்ய கஸ்சித்
ஜநிதா நசாதிப: ||

நதஸ்யகச்சித்பதிரஸ்திலோகே நசேசிதாநைவ ஸதஸ்யலிங்கம் ।
ஸகாரணம்கரணுதிபாதிபோ நசாஸ்யகச்சிஜ் ஜநிதாநசாதிப ஃ ||)

"அவ்வுருத்திரனுக்கு மேலான பதியுமில்லை: காப்பவனுமில்லை: உற் பத்தித்தானமுமில்லை: அவனே காரணன்: கரணுதிபதிகட்கு மதிபன்: அவனை யுண்டுபண்ணுபவனும் அவனுக்கதிபனுமில்லை." என்று பஞ்சருத் ரோபநிஷத்தி லொன்ருயுள்ள சுவேதாச்வதரஞ் சொல்லலினுலும்,

(௩௬) (ബഹുശോഭമാനാ മുമാം ഹൈമവതീ)

"பஹுசோபமாநா முமாம்ஹைமவதீ"

என்று கிளத்துந் தலவகாரமெனுங் கேநோபநிஷத்தில் இந்திரன் முதலிய தேவர்களது அறிவீன கருவத்தை யடக்கவேண்டுமென அக்கினி வாயுவென்பார் முன்னிலைக்கண்ணே எரிக்கவு மசைக்கவு மொண்ணு வொருதுரும்பினை யெறிந்து நின்று மறைந்த யக்ஷவடிவுளானையே சருவ சத்தியுடைப் "பிரமம்" என்று (* அவ்வடிவுடையானேடு வந்து ஆகா சத்தே பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த) ஹைமவதியான உமையவள் இந்திர னுக்கறிவித்து மறைந்தனளென வியம்பொரு செய்தியில் — அந்த ஹைமவதி (=பார்வதி), பிரமமெனப்படுவது தன்கணவனுகிய சிவனே

---

* இச்செய்தி, "உம்பர்மீதே, கொன்றைவேணியன்ற னேர்பா லுறைதரு குவவுக் கொங்கை — மன்றலங் கோதை வல்லி மற்றவர் காண வந்தாள்" என்னும் வாயுசங்கிதைச் செய்யுட்பகுதியாலு மறியப்படும்.

Koviloor Digital Library

யென வறிவுறுத்த; அத்தேவர்களு மறிந்தார்களென்பதற்கு முரிய உபப் பிருங்கணம் —

(நஎ) " காரணக் கடவுள் யாவன்மற் றெனக்குக்
கணவஞ கியபிரான் யாவன்
ஆரண முணரான் யாவன்மற் றவனே
யாகிய வியக்கனுய் வந்தான் "

என்றியம்பிச் செல்லுஞ் சூதசங்கிதையின் சாம சாகோபநிடத தாற் பரிய வத்தியாயத்திற் (பார்வதி திருவாக்காகப்) பெறப்படுதலினுலும் மதுகையுறுகின்றது. இத்துரும்பின் செய்தியாலும் யாவும் பார்வதிபதி செயலெனல் சித்திப்பதாயிற்று. காட்டு உஅ - ற் போந்த அட்டமூர்த்த விவரம் முன்னரேயே கூறியாயிற்று. பத்தர்களுடைய இன்னலொழித்தருள லின் இறைவனுக்கு (ருத்ர:) உருத்திரனென்னு மொருபெயர் யோக மாகவும் ரூடியாகவு மெய்திற்றெனத் தக்ஷகாண்டத்துப் கஉ - ஆம் அத் தியாயம் பகர்தலினல் நச - ஆங் காட்டுழை உருத்திரனெனவந்ததுஞ் சிவ பெருமான் திருப்பெயரேயாம். இப்பெயரே மூவருள் அழிப்புத்தொழின் மூர்த்திக்கு மெய்திற்ருல். இவ்வாறெய்தினமை நுதலியே அந்தச் சமத்துவ ரகித துரியமூர்த்தியினை மகாதேவனென வழுத்தாநின்ற பஞ்சப்ரஹ்மோப நிஷத் —

(நஅ) (ஊஹாரு௦ஐ:) " மஹாருத்ர: "

என்று மியம்புவ தாயிற்றென்ற லியைபு. விட்டுணு வராகமாகியும் பிரமா அமிசமாகியும் அடிமுடிதேடி யறியாவண்ணஞ் சோதித்தாணுவாய் நிமிர்ந்துநின்ற ஈசன் இவனே: இவ்வீசனுக்கு நம்புத்திரியாகிய உமையைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொடுமினென்று ஏழிருடிகளு ளொருவராய அங் கிரா மலையரசனுக்குக் கூறியசெய்தியும் மேலேபோந்த சம்பவகாண்டத்துப் கசு - ஆம் அத்தியாயம் —

(நகூ) (நய துூாடிளவரா ஹெண ஶக்யெதெ)

" நயத்பாதேளவராஹேண சக்யதே "

என்றியம்பிச்செல்வுழி யறியப்படுகின்றது. விட்டுணுவும் பிரமாவும் அடிமுடிதேடி யறியாவாறு சோதிலிங்கமாய் நின்றவன் உமாதேவியை மணம் புரிவோனென வறியப்படும் இச்செய்தியைச் சைவபுராண வாயுசங்கிதை யின் உத்தரபாகத்து உஎ - ஆம் அத்தியாயமும் —

" உறைதரு சிவன்றன் வலமிட முளந்தின் மற்றிவ ரடைவினி லுதித்தார்
முறையின்முத் தொழிலு மியற்றுவ ரிவரு ளுருத்திரன் முதன்மையா யுறைவான்

Koviloor Digital Library

மற்றிவர் தமக்கு மேலதா யுறைந்து வயங்கியே மன்னலாற் சிவனை
உற்றுயர் பரம காரண மென்றே யுரைப்பரா லுரைத்தவை யெல்லாந்
தேற்றெனத் தெளியா ராகியே நிற்பச் சிறந்தநான் காமறை சிவனே
இற்றைநா ளீந்த விலிங்கமா யெழுந்தா னுமதுளந் தெருட்டவேன் றதுவே."

என்று கூறுவதாயிற்று. அவ்விலிங்கந்தன்னில் அவ்வரி பிரமர்கள் சிவனையும் உமாதேவியையுந் தரிசித்தனரென்பதாக "மேலோர், ஊக்கியே யுணருஞ் சிவனையு முமையா டன்னையு முணர்ந்துறக் கண்டார்" என்றும் அவ்வத்தியாயங் கூறிற்றால். இவ்வாற்றானும்,

(சo) "வேதமடி யுண்டன விரிந்தபல வாகம
விதங்களடி யுண்ட னவோரைம்
பூதமடி யுண்டன விநாழிகை முதற்புகல்செய்
பொழுதோடு சலிப்பில் பொருளின்
பேதமடி யுண்டன பிறப்பிலி யிறப்பிலி
பிறங்கலர சன்றன் மகளார்
நாதனம லன்சமர வேடவடி வங்கோடு
நரன்கையடி யுண்ட பொழுதே."

எனப் பாரதம் பகர்கின்றபடி வேடவடிவில் அருச்சுனன்கை வில்லடி பட்டனான்றும், பிட்டுக்கு மண்சுமந்தவடிவிற் பிரம்படி பட்டனான்றும், பிராட்டி திருக்கைகளாற் றிருக்கண்கள் புதைக்கப்பட்டனான்றும், (காட்டு நo - லுள்ளவாறு) தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் யோகிருந்தனான்றும் பார்வதி பதியின் பரிபூரண வியாபகத்தன்மை வெளிப்பட்டுளது. இதனையே — எடுத்துக்காட்டுக்களுள் — (நடு) காரணனென, (கஎ) சருவகாரணகாரண னென, (நச) விசுவரூபனென, (உஅ) அட்டமூர்த்தியென, (நந) அந்தரி யாமி யென, (நக) பரிபூரணனென வருவனவும், சம்பவகாண்டத்து நடு - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

(சக) (ஶிவோஹம்நிஷ்கல பூர்ண꞉
சிவோஹந்நிஷ்கள பூர்ண꞉)

"யான் நிட்கள பூரணசிவன்" என மலைமகளை நோக்கி மலைமகண் மணாளன் வழங்கினனென வருவதும், பிறவும் உறுதிப்படுத்தும். இவ் வாற்றானும் மேலே கூறிப்போந்தபடி பார்வதிபதிக்கு மேலாக ஒரு தெய்வ மில்லையென்னுஞ் சித்தாந்த மெறுழுறுகின்றதன்றோ.

ஆயின், பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவனென் னும் பெயரிய ஐவருள் உருத்திரனும், உருத்திரனின் மேம்பட்ட மகேசு வரனும், சதாசிவனும் யாவரெனின்,— சோறும்.

Koviloor Digital Library

உருத்திர னெனப்படுவோன் குணருத்திரனே. இம்மூர்த்தி விருத் தாந்தம் முன்னரேயே கூறியாயிற்று; மறவற்க. மகேசுவர னெனப்படு வோன் அட்ட வித்தியேசுவரருண் முதன்மை படைத்தவனும் ஈசுவர தத்துவ வாசியுமான அனந்தனென்பதும், சதாசிவ னெனப்படுவோன் சாதாக் கியதத்துவ வாசியான அணுசதாசிவனென்பதும் ஆகமநூல்களிற் பெறப் படுகின்றன. பிரமன்முதலிய ஐவரும் பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்கட்கு அதிதேவதைகளென வைதிக நூல்கள் வழங்குகின்றன; கள - ஆம் எடுத்துக்காட்டாய சுருதியைக் கருதுக. படைப்பு முதலிய பஞ்ச கிருத்தியம் புரியுமாறு பராசத்தியே வாமையாய்ப் பிருதிவிமயியாயும், சேட்டையாய்ச் சலரூபிணியாயும், ரௌத்திரியாய் அக்கினி ரூபையா யும், காளியாய் வாயுவாகாரையாயும், கலவிகரணியாய் ஆகாசரூபையாயு நிற்கின்றனளென்றல் பொருந்தச் சித்தாந்தசாராவளியின் ஞானபாத வியாக்கியானத்தே வரையப்பட்டமையு மிதனைத் தழுவிக்கொள்வதாகவே யுளது. பூதமைந்தும் மேலே கூறப்பட்ட உமாபதியின் அட்டமூர்த்தங் களுள் அடங்குவனவாம். பிரமன்முதலிய மூர்த்தி ஐவரும் அணுக்களே யல்லாற் சிவனாகிய சம்புவல்லர். சம்புவாகிய பார்வதிபதியின் றிருப் பெயர்களையே அம் மகேசுவர சதாசிவர்களும் பெற்றுள்ளார். அவ்விருவர் வதிந்துள்ள தத்துவத்தானங்களும் அப்பதியின் ஆளுகையிலேயே யுள் ளன. அவரு மப்பதிக்குடம்பாக வுள்ளார். ஆகலினன்றே அப்பதியினை அப்பெயர்கள் பிடித்தும் விளக்கக் காண்கின்றனம் வைதிக சாத்திரங்கள். யாங்ஙனம்? எனின், — எடுத்துக்காட்டுக்களுள் — (எ) (கக) ஈசுவரன், (கக) சருவேசுவரன், (கஉ) சகதீசன், (கக) பரமேசுவரன், (உஉ) (உக) ஈசானன், (உச) ஈசன், (௩௩) மகேசுவரனெனவும், (உ) (அ) (கஎ) (உஉ) (௩க) சதாசிவனெனவும், (உஉ) சிவனெனவும் வயங்கு முறையினென்க. இப்பெயர்களோடு வேறு பல்பெயர்களும் விளங்கக்கூறுதல் —

(சஉ) (ஶிவ꞉ பஶுபதிஶ்ஶம்பு꞉ ஶங்கரஶ்சந்த்ரஶேகர꞉।
ம்ருத்யுஞ்ஜயோ விரூபாக்ஷோ நீலகண்டோ மஹேஶ்வர꞉॥
பவோ பர்கோ மஹாதேவோ ஹரோ ருத்ர உமாபதி꞉।
ஏவமாதீநி நாமாநி ஸந்தி திவ்யாந்யுமாபதே꞉॥

சிவ꞉ பசுபதிச்சம்புச் சங்கரச்சந்த்ரசேகர꞉।
ம்ருத்யுஞ்ஜயோவிரூபாக்ஷோ நீலகண்டோமஹேச்வர꞉॥
பவோபர்க்கோமஹாதேவோ ஹரோருத்ரஉமாபதி꞉।
ஏவமாதீநிநாமாநி ஸந்திதிவ்யாந்யுமாபதே꞉॥)

Koviloor Digital Library

"சிவன், பசுபதி, சம்பு, சங்கரன், சந்திரசேகரன், மிருத்தியுஞ்சயன், விரூபாக்கன், நீலகண்டன், மகேசுவரன், பவன், பர்க்கன், மகாதேவன், அரன், உருத்திரன், உமாபதியென்பனமுதலிய திவ்விய நாமங்கள் உமா பதிக்குள்ளன." என ஸ்காந்தமஹாபுராண உபதேசகாண்டத்து உ௩ - ஆம் அத்தியாய மியம்பலிற் பெறப்படுகின்றது. இத்திற நாமாதி யாவும் உமா பதி யொருவனுக்கேயுளவென்பது நுதலியே வடமொழி நிகண்டினரும் —

(சஙு) "சம்பு, ஈசன், பசுபதி, சிவன், சூலி, மஹேச்வரன், ஈச்வரன், சர்வன், ஈசாநன், சங்கரன், சந்த்ரசேகரன், பூதேசன், கண்டபரசு, கிரீசன், கிரிசன், ம்ருடன், ம்ருத்யுஞ்ஜயன், க்ருத்திவாஸன், பிநாகி, ப்ரமதாதிபன், உக்ரன், கபர்த்தி, ஸ்ரீகண்டன், சிதிகண்டன், கபாலப்ருத், வாமதேவன், மஹாதேவன், விரூபாக்ஷன், த்ரிலோசநன், க்ருசாநுரேதஸ், ஸர்வஜ்ஞன், தூர்ஜடி, ஹரன், ஸ்மரஹரன், பர்க்கன், த்ரியம்பகன், த்ரிபுராந்தகன், கங்காதரன், அந்தகரிபு, க்ரதுத்வம்ஸி, வ்ருஷபத்வஜன், வ்யோமகேசன், பவன், பீமன், ஸ்தாணு, ருத்ரன், உமாபதி, அஷ்டமூர்த்தி, மஹாகாலன், மஹாநடன்."

என்னும் பெயர்கள் கூறுவாராயினர். "பார்வதிபதியே பரமேசுவரன்" என்னும்பொருள் போதர —

(சச) (வரிவயா-ப்ரஸநாயாம் வாவ-த்யாம்வரமெஶ்வரஃ|)

"பரிசர்யாப்ரஸங்நாயாம் பார்வத்யாம் பரமேச்வர:|"

என்று சம்பவகாண்டத்து உஎ - ஆம் அத்தியாயங் கழறுதலைபு மீண்டுக் கருதிக்கோடல் வேண்டும். இப்படி யொருபெருந்தெய்வ முடிவு கோடலே உலகெலா மேன்றுகொள் கடவுணிலையாம். இந்நிலையினின்றும் வேறுபடல் சைவமாகாது. அவ்வணு மகேசனுகிய அனந்தனுக்கும் அணு சதாசிவனுக்கும் ஆணவமலமிருத்தலின் அவர்கள் செய்தொழில்கள் அவர்கட்குச் சுதந்திரமாகாமே அவர்களை நடாத்து நின்மல சிவனொருவனுக்கே சுதந்திரமாமென்பதூஉம் ஈண்டு நிச்சயிக்கற்பாற்றே. என்னை? "அனந்தாதி வித்தியேசுரர் முதலிய அதிகாரிகட்குச் சருவஞ்ஞத்துவாதி நீர்மையிருப்பினும் மலாமிசமிருத்தலின் அதனினின்றுமவர்களை விடுதலை செய்சத்தி மோசிகை யெனப்படுகின்றது: அத்தானமும் மோசகமெனப்படுகின்றது." எனும் பொருளில் —

(சரு) (ஸவ-ஜ்ஞுகூவாதியொமெவி நியொஜ்யகூஙிலாம்ஶ தஃ|
வ்ராஷி-தஷ்யாஸாஸ்ய மொவிகா தக்ஷடிவு தகு||)

"ஸ்ர்வஜ்ஞத்வாதியோகேபி நியோஜ்யத்வம் மலாம்சத:|
ப்ரமார்ஷ்டிதத்யதாஸாஸ்ய மோசிகாதத்பதஞ்சதத்||"

Koviloor Digital Library

என்னுஞ் சுலோகம் மிருகேந்த்ராகம அத்வப்ரகரணத்திலும், "மந்திரேசுரர் மந்திரமகேசுரர் அணுசதாசிவர் முதலிய அபரமுத்தர்க்கு" என வரையப்பட்ட பொருளில் —

(சசு) "வித்தைகள்வித்தையீசர் சதாசிவ ரேன்றி வர்க்கு"

என்னுஞ் சொற்றொடர் சிவஞானசித்தியார் க - ஆஞ் சூத்திரத்து உரு - லும்,

(சஎ) "இந்தச் சதாசிவ தத்துவத்திலே அட்சர சொரூபமாய்ச் சகளமாயிருக்கிற அபரநாதமும் அபரவிந்துவும் அணுசதாசிவர்களுட னடங்கும்."

என்னுங் கிளவிகள் சிவப்பிரகாசத்து உ - ஆஞ் சூத்திரத்து ரு - ன் விசேடவுரையிலும் பிரயோகிக்கப்பட் டிருக்கின்றமையின்; அயன், அரி, உருத்திரன், மகேசுவரனென்பாரும் மாய்வாரென்றோது வாயுசங்கிதையின் பூருவகாண்டத்து சு - ஆம் அத்தியாயம் —

"மறிமா னேந்து சதாசிவனு மாய்வான் சிவன்ற ஞேர்பகலில்"

என்று கூறுகின்றமையின். உமாபதியி னுருவுடையான் அணுசதாசிவனென்பது கருதி 'மறிமானேந்து சதாசிவன்' எனுந்தொடர் பிரயோகிக்கப் பட்டது போலும். அனந்தனுக்கு முயர்வுளனாக அணுசதாசிவன் கூறப் படுவன்.

"நறைமலர்க் கமலத் தயனரி வார்ந்த நளிர்சடை யுருத்திர னென்றுங்
குறைவற வுறையு மகேச்சுரன் மறைகள் கோழித்திடுஞ் சதாசிவ னென்றும்
அறைதரு மைந்து மூர்த்தமுண் டாமா லண்ணலுக் கன்றியும் வேறாய்
உறைதரு பஞ்சப் பிரமமேன் றைந்து மூர்த்தமுண் டவையெடுத் துரைப்பாம்."

என்றும்,

"நிலவொளி மணிக ளூலினிற் கோத்து வைத்தென நிகழ்த்துபே ருலகம்
மலைமகள் பாக னட்டமூர்த் திகளின் மன்னிடும்"

என்றும் போந்த வாயுசங்கிதை பஞ்சப்பிரமவட்டமூர்த்த முரைத்த வத்தியாயத்தே பகர்கின்றபடி இவர்களை யாள்வோனும் அன்னவர் தொழின் முறையிற் சம்புமகேசுவரனெனவும், சம்புசதாசிவனெனவுங் கூறப்படுவனுயினும் பொருள் வேறுபாடின்றி விளங்குவன். ஆகலின், உருத்திரன் மகாருத்திரனெனினும், ஈசன் மகேசுவரனெனினும், சதாசிவன் சிவனெனினும் விகற்பில்லையாம்.

(சஅ) (ஸவ-ர்கஙா-ஹெஶஸ்ய நாயிஷா நம்விஹ நயதே।

ஸர்வகத்வாங்மஹேசஸ்ய நாதிஷ்டாநம்விஹந்யதே।)

Koviloor Digital Library

'மகேசசத்தவர்ச்சியனுக்கு மேலாக ஒரு பரிபூரணனிலன்' என்னும் பொருளிலே "மகேசன் சருவவியாபியாதலின் யாவையும் அதிட்டியாதிரான்." என்னும் மிருகேந்த்ராகம பாசலக்ஷணப்ரகரண மொழிகளும், எடுத்துக் காட்டு உஉ-ற் பார்வதிபதியினையே குறித்துச் "சதாசிவன்" "சிவன்" "ஈசானன்" எனவரு பெயர்களும், ௩௪-ல் அவ்வுமாபதியினையே குறித்து, (ஸர்வோவைருத்ர:) "எல்லாம் உருத்திரனே" எனவரு சுருதிவசனமும் இதனை ஆதரிக்கின்றன. இப்பெயர்கள்பற்றி முன்னருங்கூறுமியையில் யாஞ் சிறிது கூறினுமன்றே. பிரமவிட்டுணு உருத்திரர்கட்குரிய ஊர்திகள், உறையுள்கள், சென்று மீடல் விளக்குஞ் சரித்திரங்கள் பண்டைப்பனு வல்களில் யாம் படித்துணரக் கிடக்கின்றபடி அவ்வனந்தன் அணுசதா சிவனென்னும் பெயரினர்க்குங் கிடக்கக் கண்டிலம்; பார்வதி மகா திருக்கலியாண மகோற்சவங் காண்பான் வந்த எண்ணிலாத் தெய்வப் பெயர்களுள் இவர்கள் பெயர்கள் இலவாகலின், இவ்விருவருண்மை தத்து வார்த்தமாய் வாயுவைப்போலும் ஆகாயத்தைப்போலு மிருக்குங்கொல்? மற்றெத்திறமா யிருக்குங்கொல்? என்னும் ஆசங்கையில் யாமொன்று மறியக்கூடவில்லை; அவ்வுமாபதி திருவுள்ளமே யறிந்திருக்கலாம். மேல், அவ்விவரங்காட்டுஞ் சாத்திரங்கள், ஈசுவர சாதாக்கிய தத்துவத்தானங்களி லிருக்கலாமென வொரு சமாதானஞ் சாற்ற வெனினும், அம்மூர்த்தி களின் பதங்களடைதற்கு இஃதிஃதாமென்னுந் தீக்ஷைகளையும், கலை, தத்துவம், புவனம், வர்ணம், பதம், மந்திரமென்னும் ஆறத்துவாக்களையு மெடுத்துரைக்கும் ஆகமம், அவர் சரித்திராதி விவரமட்டுமே கூறுதிருக்க நியாயமுண்டோ? எனக் கடாவி அது மறுக்கப்படும். இதுவேயுமன்றி, உரு வருவ சாதாக்கிய சதாசிவ வடிவாஞ் சிவலிங்கத்தினையும், அதிரகசிய துவாத சாந்த நிலயத்தினையு மெடுத்தியம்புமாறு இங்குலாத்தருநூல் அச்சரித்திராதி விவரமட்டுங் கூறிற்றிலை யென்றக்கால் அது பொருந்துமதா யாண்டையது? என்றுங்கடாவி மறுக்கப்படும். பார்வதிபதிக்கு வேறுயொரு பெரிய சிவ மூர்த்தியை வைக்க அவாக்கொள்வார் கூற்றும் இம்மறுப்பின்கட்பட்டொழி வதேயாம். அவர், போந்த காட்டுக்களுள் — ௩, ௪, கக, கஎ, ௪உ-ன் "மகாதேவன்" எ-ற் "சருவநாயகன்" கஎ-ற் "சருவகாரண காரணன்" கரு-ற் "சமத்தசாக்ஷி" உரு-ன் "முதல்வன்மூர்த்தி" ௨0-ற் "சத்தி மான்" ௩ரு-ற் "பிரமம்" ௩௩, ௩௪-ற் "பரப்பிரமம்" ௩௩-ற் "பராபரன்" "அந்தரியாமி" கரு-ல் "அத்வைதம் சதுர்த்தம் சிவம்" உ-ல் "நீ ஒருவன் பரப்பிரமமன்றி வேறு சிறிது மின்றே." ௩உ-ல் "தனக்கு மேலாக எப்பொருளுமிலான்: தன்னினு நுண்ணிதும் பெரிதுமிலா வொருவன்." ௩௩-ல் "எல்லாரையும் படைத்த கருத்தா அம்மகாதேவன்: அவனைப்படைத்த கருத்தா யாண்டுமில்லை." ௩ரு-ல் "அவ்வுருத்திரனுக்கு மேலான பதியுமில்லை; காப்பவனுமில்லை: உற்பத்தித்

Koviloor Digital Library

தானமுமில்லை : அவனையுண்டுபண்ணுபவனும் அவனுக்கதிபனுமில்லை." உகூ - ற் "பந்தத்தினின்று விடுதலைசெய் பிரபுவும், பசுக்கட்கெல்லாம் பதியும், ஈசானனும், பிறப்பிலியு நீ ஒருவனேயென விசாரித்தறிந்து கொண்ட யாங்கள், பிரபுவே! நினக்குட்பட்ட பசுக்களாயுள்ளோம்." என்பன தூக்கியுணர்ந் துய்திபெறாஉமதர் பற்றுவாராக. இவ்வாற்றான், வேதம் உபப்பிருங்கணம் முதலிய பிரமாணங்களிற் கண்ணுறப்படுகின்ற நிக்கிரக அனுக்கிரக சரித்திரமனைத்தும் ஸ்ரீமத் - பார்வதிநாதனுடைய் மா மகிமையி லுள்ளனவென்பது தெள்ளிதாம். இதனை, ஸ்ரீமத் - ஸ்காந்த மஹாபுராண உபதேசகாண்டத்துத் கூo - ஆம் அத்தியாயம் —

(சகூ) (ஆத்மநாமுத்பவார்த்தந்து லிங்கோத்பவஉதாஹ்ருதஃ|)

"ஆத்மநாமுத்பவார்த்தந்து லிங்கோத்பவஉதாஹ்ருதஃ|"

என்ப தெழுவாயாக,

(தஸ்மாதேதாமஹேசஸ்ய மூர்த்தயஃபஞ்சவிம்சதிஃ|)

"தஸ்மாதேதாமஹேசஸ்ய மூர்த்தயஃபஞ்சவிஞ்சதிஃ|"

என்ப திறுவாயாகப் பன்னும் பாங்கரிலே

(க) இலிங்கோற்பவம்,
(உ) சுகாசனம் (=உமாதேவியை மணம்புரிய விரும்பல்),
(ங) உமாசகம்,
(ச) கலியாணசுந்தரம்,
(ரு) அருத்தநாரீசுவரம்,
(சு) சோமாற்கந்தம்,
(எ) சக்கரப்பிரதானம்,
(அ) திரிமூர்த்தி,
(கூ) அனுதி யரியருத்தம்,
(கo) தக்ஷிணாமூர்த்தம்,
(கக) பிக்ஷாடனம்,
(கஉ) கங்காளம்,
(கங) காமசங்காரம்,
(கச) காலசங்காரம்,
(கரு) சலந்தரசங்காரம்,
(கசு) திரிபுரசங்காரம்,
(கஎ) சரபம்,
(கஅ) நீலகண்டம்,
(ககூ) திரிபாதம்,

Koviloor Digital Library

(உ0) ஏகபாதம்,
(உக) பைரவம்,
(உஉ) விருடபாரூடம்,
(உ௩) சந்திரசேகரம்,
(உச) நிருத்தம் (=ஒருகாலூக்கியாடு நடனம்),
(உரு) கங்காதரம்

என்னும் இருபத்தைந்தும் மகேசமூர்த்தங்களென விதிக்குமாற்றானு முணரலாம். இவ்விருபத்தைந்தனுள் ச, அ, கஎ, கரு, உக - ல் உள்ளன நீக்கிக் கசாரி, வீரபத்திரம், கிராதம், சண்டேசானுக்கிரகம், விக்கினப் பிரசாதமென்பன கூட்டி வாதுளோத்தர சுத்தாக்ய தத்வபேத படலம் வழங்குகின்றது. உமாபதியின் அளப்பிலா மகிமையுஞ் செயலு மிங்ஙன மாத லுண்மையின், மேலேபோந்த மிருகேந்த்ராகம உபோத்காதப்ரகரணத்தில் —

(அ) (𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌲𑍀𑌢𑌸𑍍𑌮𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌮𑍍 |
𑌤𑌦𑌾𑌵𑍁𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑍈𑌃 ||)

"தேப்யோவகத்யத்ருக்ஜ்யோதி ஜ்வாலாலீடஸ்மரத்ருமம் |
ததாவுமாபதிர்மஹ்யம் ஸஹஸ்ரைர்பவஸம்மிதை: ||"

"நேத்ராக்னியால் மன்மதனையெரித்த உமாபதிதேவர் அந்த அனந்தாதிகளிடத்தில், (காமிகாகமமாகிய) இதை யுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு பதினோராயிரங் கிரந்தமாகச் சுருக்கி எனக்குபதேசித்தார்."

என்று பரத்துவாசரென்னும் மா இருடியைநோக்கி யிந்திரனியம்பினனென்னுஞ் சுலோகமு முரையும், இவ்வாகமத்திற்கு மூலாகமமெனப்படு **காமிக** தந்த்ராவதார படலத்திற் கௌசிகர் முதலிய மா இருடிகள், சிவ முகோற்பவ சாத்திரமாகிய ஆகமத்தைத் தங்கட்குக் கூறியருளல் வேண்டுமென விண்ணப்பித்துக்கொண்ட போது அவ்வாறருளிச் செய்தவர் —

(இ) (𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 |
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤 𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇 |
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍀𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍀𑌠𑍇𑌰𑌤𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇 |
𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 |
𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 |
- - - - - - 𑌗𑌂𑌗𑌂𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍 ||

கைலாஸதக்ஷிணேச்ருங்கே நாநாச்சர்யஸமந்விதே |
ப்ரவ்ருத்தவடவ்ருக்ஷாத்தச் சாயாச்சந்நேதிவிஸ்த்ருதே |
வ்யாக்ரசர்மபரீதாநே பீடேரத்நோபசோபிதே |

Koviloor Digital Library

தேவதாநவகந்தர்வ ஸித்தவித்யாதராதிபி: |
ஸேவ்யமாநம்மஹாதேவம் ஸ்ரீகண்டம்விச்வநாயகம் |
- - - - - - ஈச மூமாபதிம் ||)

"கைலாச தக்ஷிணசிகரத்திற் பற்பல ஆச்சரியத்துட னேய்ந்தோங்கிய ஆலமர நீழலினுன் மூடுண்டதாய்ப் பெரிதுமகன்றதாய்ப் புலியதள் விரிக்கப் பட்டதாய் இரத்தினங்கண் மிளிர்வனவாயுள்ள பீடத்தின்கண் அமரர், அசுரர், கந்தருவர், சித்தர், வித்தியாதரர் முதலினோர் தன்னைச் சேவிக்க மகாதேவன், சிகண்டன், விசுவநாயகன், ஈசன், உமாபதியென்னும் பெயர்கள் பிரகாசிக்க எழுந்தருளினேன்." என வுணர்த்துதலும், சிவாக்கிர யோகிகளது சிவஜ்ஞானபோத வியாக்கியானத்தில் —

(உ) (ப்ரத்யேகமஷ்டாவிம்ஶதி ஸம்ஹிதாயீதவத்பிர் வித்யேஶை:
ஶ்ரீகண்டாதிக்ரமேணாவதார:

ப்ரத்யேகமஷ்டாவிஞ்சதி ஸம்ஹிதாதீதவத்பிர் வித்யேசை:
ஸ்ரீகண்டாதிக்ரமேணுவதார:)

"(மஹெளகிகக்கிரமமாவது) தனித்தனி இருபத்தெட்டுச் சங்கிதைகளையும் ஓதிய வித்தியேசரால் ஸ்ரீகண்டர் முதலியோரின் முறையால் அவதரித்தல்." என்னும் வடமொழிகளுந் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பும், சர்வான்ம சம்பு வென்பாரால் வடமொழியி லியற்றப்பட்ட சித்தாந்தப்பிரகாசிகை யென்பதன் றமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் —

(எ) "ஆணவம் கன்மம் என்னும் இருமலம் உள்ள பிரளயாகலருள் மலபரிபாகம் உடையோராய் நிரதிகரணராய்ப் பரமசிவன் அனுக்கிரகம் செய்யப் பெற்றவர் நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரர். இவருள்" "ஸ்ரீகண்ட உருத்திரர் மத்தியப் பிரளய காலத்தில் அராகதத்துவத்தி லிருப்பர். பின்பு படைப்புக்காலத்தில் அசுத்தாத்துவாக்களைப் (= பிரகிருதியிலுள்ளவைகளை) படைத்துப் பிரமாவும் விண்டுவுஞ் செய்யுஞ் சிருட்டிகளை அதிட்டித்து நின்று கீழ்ப்பட்ட புவனேசுரரையும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையும் பிரமாண்டம் முதலிய அண்டங்களையும் உண்டாக்குவர்." "நூறு உருத்திரர் பாஞ்ச பௌதிகமான பிரமாண்டத்திற்குக் காவலாயிருப்பர்." பிரம விட்டுணுக்க ளுடனே கூட குணதத்துவத்திலிருக்கும் ஸ்ரீகண்ட உருத்திரர் மத்தியப்பிரளயம் வரையும் அதிகாரஞ் செய்து கொண்டிருந்து பின்பு அந்தப் பிரம விட்டுணுக்களையும் ஒடுக்கிக் கொண்டு தாம் மிச்சிராத்துவாவில் (= அசுத்தமாயையில்) அராக தத்துவத்திலிருப்பர். இவரோடேகூட வீரபத்திரரும் இருப்பர். பிரகிருதி மத்தகத்தில் எட்டு உருத்திரர் இருப்பர். கலமத்தகத்தில் எட்டு உருத்திரர் இருப்பர்." "இந்த நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரரும் மலபரிபாகத்தால் தீக்கைபெற்றுப் பரமசிவனருளாற் பதங்களைப்பெற்றவர்."

Koviloor Digital Library

"வித்தியேசுரர் சரீரம் வைந்தவம் (= சுத்தமாயை). நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரர் சரீரம் மாயேயம் (= அசுத்தமாயை)." "சமயதீக்கை பெற்றோர் உருத்திரபதமடைவர். விசேடதீக்கைபெற்றோர் மகேசுர பதமடைவர்."

என்னு மாற்றங்களும், தமிழ்ச் சிவஞானபோத மாபாடிய மென்பதிற் "சங்கார காரணனா யுள்ள முதலை" என்பது நுதலிச் செய்த வுரையில் —

(ஐ) "அயன்மாலோடுங்கூடக் குணதத்துவத்தில் வைகிப் பிரகிருதி புவனுந்தஞ் சங்கரிக்குந் துணிருத்திரனை யன்று." "பசுவர்க்கத்திற் பிரளயா கலரிற் பக்குவமுடையவன் சீகண்டருத்திரன் என்றுஞ் சைவாகமங்க ளெல்லாம் ஓதுதலின் மகேசுரமூர்த்தி இறுவாயான திருமேனியே பரம சிவனுக்குச் சுதந்திரவடிவம் ஏனையவை அன்னவல்ல." "சீகண்ட ருத்திரன் அயன்மா லிருவர்க்கு மேலாய்ச் சைவத்தி னெய்திச் சமய தீக்கை பெற்றோரால் வழிபடுகடவு ளாயினன்."

என்னுந் தொடர்களும், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்தில் —

(ஒ) "கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை யோரார் மாறு
னெண்ணிவேண் மதனை யேவ வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தோரார்."

என்னுஞ் செய்யுட்கட்போந்த தக்ஷிணாமூர்த்தம், காமசங்காரம், உமா சகம், கலியாணசுந்தரமென்னு மூர்த்தங்கள் திரிமூர்த்திகளுளொருவரான சீகண்டருத்திர ருடையனவேயெனக்கொண் டெழுதிய வுரையில் —

"சீகண்டருத்திரர்க் குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொழில்களும் முதல்வ னுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையுட் கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக் குரியனவேயாமெனக் கோள்க. அற் றாகலினன்றே ஈண்டுக்கூறிய வடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்த மிரு பத்தைந்த னுள்வைத் தெண்ணப்பட்டன."

என்னுங் கிளவிகளுந் தீட்டப்பட்டிருக்குமா றெவன்? எனின்,— கூறுதும். தக்ஷிணாமூர்த்தியா யெழுந்தருளினவனே காமநாச மூர்த்தியுங் கலியாணசுந்தர மூர்த்தியு மாயினன். அத் தக்ஷிணாமூர்த்தியின் பரிபூரண வியாபகத்தன்மை, ௩௦ - ஆங் காட்டுழை உணரக்கிடக்கின்றது. இதனையும், பிற காட்டுக்களையும் ஒருப்பட்ட வுள்ளத்தோடாயு முண்மையுணர்வினர் அம் மிருகேந்திரக் கூற்றினையும், ஏனையவற்றுட் பார்வதிபதியை யிழுக்கத் துட்படுத் துரைப்பனவற்றையும் யாங்ஙன மொப்புவர்! ஒப்பார், ஒப்பார், ஒருஞான்று மொப்பாரென்க. காட்டு ௭அ - ன் அடிப்புடை — "பார் வதிபதிக்கு வேறுபொருபெரிய சிவமூர்த்தியை வைக்க அவாக்கொள் வா

Koviloor Digital Library

கூற்றும் இம் மறுப்பின்கட்பட் டொழிவதேயாம்" என யாம் முடிவு மொழிந்து "சருவகாரண காரணன்" "சமத்த சாக்ஷி" "முதல்வன் மூர்த்தி" "சத்திமான்" "அந்தரியாமி" "அத்வைதம் சதுர்த்தம் சிவம்" "நீ ஒருவன் பரப்பிரமமன்றி வேறு சிறிதுமின்றே" "தனக்கு மேலாக எப்பொருளுமிலான்: தன்னினு நுண்ணிதும் பெரிதுமிலா வொருவன்." "எல்லாரையும் படைத்த கருத்தா அம்மகாதேவன்: அவனைப் படைத்த கருத்தா யாண்டுமில்லை" என்பனவும் பிறவுந் தூக்கி யுணருமாறு கூறி யுள்ளன யாவையும் ஈண்டும் ஞாபகப் படுத்தினும். (அ) அம் மிருகேந்த்ராகமம் —

(ஜ்வலல்லலாடத்ருக்தக்த ஸ்மரம்ருத்யுயசோப்ருத:।
புரீயசோவதீஸர்வ ரத்நஜாருத்ரஸேவிதா ॥)

"சொலிக்கின்ற நெற்றி விழியினல் (ஸ்மர: =) மன்மதனையும், (ம்ருத்யு: =) யமனையு மெரித்துப் பெருமைபெற்ற ஈசானனுடைய யசோவதியென்னும் பட்டணம், எல்லா இரத்தினங்களு மிழைக்கப்பட் டுருத்திரர்கள் சேவிக்கவுள்ளது." என அத்வப்ரகரணத் தறைதலிற் காமசங்கார காலசங்கார மூர்த்திகளைத் திக்குப்பாலகரு ளொருவரான ஈசானரென்று கூறுவதாயிற்று. இந்த "ஈசானர், சூரபன்மன் விரும்பாக் காலத்தும் பற்பல வின்பப்பொருள்களா னவனை யுபசரித்துக்கொண்டு எஞ்ஞான்றும் வாயில் காப்போராய கணங்களுடன் சேவை செய்கின்றனர்." என்பதை,

(𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌸𑍍𑌯𑌈𑌶𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑍋𑌗𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾॥

அப்ரர்த்திதோஸ்யசேசாநோ நாநாபோகஸுகப்ரத:।
அந்வாஸ்தேத்வந்வஹம்த்வார்ஸ்தைர் கணைஸ்ஸஹஸர்வதா ॥)

என்னுஞ் சம்பவகாண்டத்து ரு - ஆம் அத்தியாயச் சுலோகத்தினறியலாம். இவ்வீசானர், திருமுருகப்பெருமா னெழுந்தருள் செவ்வி சூலமேந்திச்செல் பணியுமுடையா ரென்பதற்குரிய மேற்கோளும் மேலே வந்துளதால். இவ்வாறு, அனந்தன்பால் ஆகமங் கேட்டுக்கொண்டவ னென்று கூறிக்கொள்ளப்பட்ட உமாபதி, தன்னை யிழிநிலைப்படுத் தோதத்தான் இந்திரற்கு இவ்வாகம முபதேசித்தான்போலும்! எத்திறவுண்மை! வண்மை!! ஒண்மை!!! ஐம்முகப் பெருமானையும் அறுமுகப்பெருமானையும் பசுவர்க்கத்தில் வைத்துக்கூறி மேலொருசிவன் கோடற்கு இவ்வாகமக்கூற்றுக்களே முதற்கண் ஏற்பட்டனவாகலாம். என்னை? ஆகமங்களுண் முதற்கணிற்குங் காமிகத்தினை இது சார்ந்ததாயிருத்தலின். ஈங்குக் காட்டப்பட்ட சுலோகங்களையும், வேறு சில மாற்றங்களையு நுதலியே சிமார்த்தர், அதனபாட ஆகமங்கள் பிரமாணமல்ல வென்கின்றனர் போலும். அவர்சொற் செல்லு

Koviloor Digital Library

மளவே செல்லுமன்றி ஏற்புடையவற்றிற் செல்லாது. இனி, (இ) அக்காமிகக் கூற்றினையும் விசாரிப்பாம். காமிகாதி உஅ - ஆகமங்களையும் மேலுள்ள சிவன், தனக்குச் செவியறிவுறுத்தருளினனென்று உமாபதி கூறியசெய்தி அங்ஙனமொன்றுமின்று; அவ்வாகமங்கள் சதாசிவனுடைய ஈசானமுகத்திற் றோன்றினவென்ப தங்ஙனுண்டு. சதாசிவசத்த வாச்சியனும் ஐம்முகத் திருமேனியனுமாயுள்ளோன், பாலசந்திர சேகர உமாபதியேயென்றற்காம் பிரமாணம் கஎ - ஆங் காட்டும், வேறு சிலவுமாமாகலின் அவ்வாகமங்க டோன்றிய முகம், உமாபதியுடையதேயெனக் கோடலாம். இதன்கணுள்ள சம்புசத்தத்திற் குரியோனும் உமாபதியே யெனற்கு ௲௧, ௲௲, ௪௨, ௪௲ - ஆங் காட்டுக்களுமுள. இவ்வதர்விடுத்து வேறு கூறினோ அது, போந்த பரத்துவப் பிரமாணங்களோடு முரணும். வாயுசங்கிதையின் உத்தரகாண்டத்தில் "உற்றநம் மாக மத்தை யுணர்தலே ஞான மாகும்" எனவரு செய்யுட்பகுதியில் உமாபதியின் றிருவாக்காக 'நம் ஆகமம்' எனவருவது யார் பாலிருந்தும் பெறப்படாத நமது சொந்த ஆகமமெனும் பொருள் பயத்தலும் இங்குச் சிந்திக்கற்பாற்றே. இவ்வாகமம் தத்துவார்த்த ஞான நூலேயன்றிக் கன்மநூலன்று; 'ஞானமாகும்' என்றலின். (உ) சிவாக்கிர யோகிகளது வியாக்கியானத்திலும், (எ) சித்தாந்தப் பிரகாசிகை யென்பதிலும் போந்த விடயங்கள், அந்தக் காமிக உபாகமத்தையும், அதனை முன்னிட்டுவந்த வேறுசில ஆகம வசனங்களையுங் கதானுகத நியாயமாகத் தழீஇ வந்தனவா யெண்ணப்படும். ஆயினும் இவற்றுட்போந்த சீகண்டருத்திரரை, மூவருண் முதன்மைபடைத்த குணருத்திர மூர்த்தியெனக்கொளின் விரோதமின்றாம். வேறுகொளின் விரோதமாம். காலாக்கினிருத்திரர் திரிபுண்டர தாரண விதியினைப் போதித்தா ரென்று (சு) சுருதி கூறலுமிக்கொள்கையினை ஆதரிக்கும். பவளவாய் மணிப் பார்வதிபதி மலமிலான், மாயா குணமிலா னென்பதை, எடுத்துக்காட்டு உ - ல் "நின்மலன்" ௪௦ - ல் "அமலன்" க௲ - ல் "தமசுக்கு அப்பாற்பட்டோன்" "திரிகுணாதீதன்" என்றுள்ளனவே காட்டும்; வேறுபிறவுங் காட்டும். இச் சிவபெருமான் றிருமேனி மாயையமன்று, பிரணவமேயென்பது பின்றை விளக்கப்படும்: ஆண்டுக் கண்டு தெளியலாம். பிரமாவும் விண்டுவுஞ் செய்புஞ் சிருட்டிகளை அதிட்டித்து நிற்போன் உருத்திரனெனினும், மகாருத்திரனெனினும் விரோதமின்றாம். என்னை? அவ்விருதிற மூர்த்திகட்கும் வடிவு, பெயர், தொழிலென்பன அபேதமாகவே கொளக்கிடத்தலின். இச் சித்தாந்தப்பிரகாசிகை யென்பதிலே —

> "சுத்தவித்தியா தத்துவத்தில் - - - - நந்தி முதலிய கணநாதர் எண்மரும், இந்திரன் முதலிய உலகபாலகரும், வச்சிரம் முதலிய இவர்கள் ஆயுதமுமிருக்கும்."

என்னு மொழிகள் வரையப்பட்டன. இன்னணம் நந்திதேவரை ஒரு மல விஞ்ஞானகலரென நவில்வோர், அத்தேவருடைய தலைமைக்கடவுளாய

Koviloor Digital Library

பார்வதிபதியை இருமலப் பிரளயாகலரென வரைசெய்துரைத்தா ரென்பது தான் யாங்ஙனம் பொருந்தும்! ஈண்டக் கணநாதர் வேறெனுங் கூற்று மெழும்போலும். ஆயின், அவருடைய வரலாறு எப்புராணத்துளது கொல்? எனுங்கடாவு மெழுமன்றே. எப்படியாயினும் பார்வதிபதியின் திருச்சன்னிதியி லிருக்கின்ற திருநந்திதேவரை விஞ்ஞானகலரென்பது வழாத் தீர்வையேயாம். இது நிற்க. (ஐ) மாபாடியம் (ஒ) சித்தியாருரை யென்பவற்றேய்ந்த செய்திகள், மேலே கூறிப்போந்த சித்தாந்தப்பிரகாசிகை மிருகேந்த்ரமென்பன பிடித்துத் தெரிக்கப்பட்டனவெனவே இங்ஙன் யாம் நிச்சயிக்கின்றாம். என்னை? அவற்றுள்,

காமசங்கார மூர்த்தி,
காலசங்கார மூர்த்தி,
சீகண்டன், ஸ்ரீ கண்ட உருத்திரன்,
பிரமவிட்டுணுக்களை யதிட்டித்திருத்தலின் மும்மூர்த்திகளுளொருவன்,
குணதத்துவத்தி லிருப்பவன்,
இருமலப் பிரளயாகலருட் பரிபாக முடையராய்ச் சிவானுக்கிரகம் பெற்ற சகஅ - உருத்திரரு ளொருவன்,
சமயதீக்கை பெற்றோர் உருத்திரபத மடைவர்

எனக் காணப்படுவனவே இப்பாடியத்தும், இவ்வுரையகத்துங் குணி ருத்திரன், பசுவர்க்கத்திற் பிரளயாகலரிற் பக்குவமுடையவன், சீகண்ட ருத்திரன், சமயதீக்கை பெற்றோரால் வழிபடு கடவுள், சீகண்டருத்திரனுக் குரிய தக்ஷிணாமூர்த்தம், காமசங்காரம், உமாசகம், கலியாணசுந்தரமென் னும் வடிவங்களும் எனவியையுமாறு தெரிக்கப்பட்டமையின். சருவகாரண காரணனுயுள்ள பார்வதிபதியைப் பசுவர்க்கத்திற் பிரளயாகலரு ளொருவனக வரைந்தமை கருதி, எங்நெஞ்சம் பெரிதும் வருந்துகின்றது: அஞ்சுகின் றது: யாதுசெய்தும்! சிமார்த்தருள் வடநூல் வல்லாராய்த் தென்னூலு முணர்ந்தாராய்ச் சிவபத்தி மீக்கொண்டாரா யிருந்தவொருவர், இற்றைக் கிருபதாண்டுகட்கு முன்னே இச் சென்னையிற்செய்த தமது பிரசங்க ஆரம்பத்தே "நமப்பார்வதீபதயே" என மங்களக்ர மதுரம் பழுத்துத் தேன்றுளிக்க வழுத்தியதைத்தானே தத்தம் பிரசங்க முதலிய முக்கிய காரியங்களின் எழுவாய், இடைவாய், கடைவாயென்னு மூவிடத்தும் அனேகர் கூறிக்கோடலையும் யாம் இஞ்ஞான்றுங் காண்கின்றனம். மைத்த மனத்தால் அதனையும் பொச்சாந்து இருட்டறையின் மலடுகறந் தெய்ப் பார் போன்று தாங்கற்ற நரிநயப்பு வழியேநின்று பார்வதிபதியைப் பசு வர்க்க இருமலப்பிரளயாகலரு ளொருவனென வாய்கூசாது கூறுவாரு முளரே. அவர் தம்மைச் சைவரென்றுங் கூறிக்கொள்கின்றனரே! சைவ ரென்னுமுயர்வு அங் "நமப்பார்வதீபதயே" என்னு மங்கலமொழி மந்திரத்

Koviloor Digital Library

தினை முன்னங் கொடுவந்த முனிவர்க் கன்றே சாலும்; முருகவேள் பத்திபு மங்ஙனமுண்டாம்.

'மலாமிசமுடைய அனந்தன்' என்னு மகேசுரனுக்கும் மேலாகச் சாதாக்கிய சதாசிவ னிருக்கின்றனனெனச் சாத்திரஞ்சாற்ற; "மகேசுரமூர்த்தி இறுவாயான திருமேனியே பரமசிவனுக்குச் சுதந்திரவடிவம் ஏனையவை அன்னவல்ல" என்று முடிவுமொழிந்து கோடலாற்றான் யாது பயன்? இருமலத்தினின்றுமெடுத்து ஒரு மலத்தில் வைத்திடலே பயன்போலும். "சிகண்டருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையுட் கூறப்படுதலின்" என்ப பதையும் விசாரிப்பாம். முதல்வனென்றது மகேசுவரனுதல் வேண்டும்; "ஈண்டுக்கூறிய வடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்த மிருபத்தைந்தனுள் வைத் தெண்ணப்பட்டன" என்னுந்தொடரு மங்ஙனுளதால். சதாசிவ னிருத்தலின் மகேசுரனைக் கூறிக்கோடல் எப்பயனதாமென்பதூஉம் மேலே கூறியாயிற்று. இம்மகேசுவர சதாசிவர்களும் மாய்வார்களென்று வாயு சங்கிதை வழங்குதலை அவ்வுரையாசிரியர் கண்டிது கூறினரோ? காணுது கூறினரோ? என்னும் ஐயமுந்தோன்றுகின்றது. இதுவேயுமன்றி, உருத்திரனுக்கு மகேசுவரனுடைய பெயருஞ் சின்னமு மெய்தியன வென்னும் பொருள் பயவாமே சதாசிவனுடைய பெயருஞ்சின்னமு மெய்தியன வென்னும் பொருள் பயக்கின்ற அ - ஆங் காட்டின் முன்னே —'மகேசுர மூர்த்தி இறுவாயான திருமேனியே சிவனுக்குச் சுதந்திரவடிவம் ஏனையவை அன்னவல்ல' என்னும் அம்முடிவு பயன்படாதொழிதலுங் காண்க. சதாசிவப்பெயரைச் சொந்தமாகவுடைய பார்வதிபதியின் பெயரும் அடையாளமும் பெற்றவுருத்திரனே உளன்; அனந்தப்பெயரிற்குரிய மகேசுரனுடைய பெயர் முதலியனபெற்ற வுருத்திரன் இலன்; அனந்தனைச் சதாசிவனென நவிறலும் வழக்கின்க ணின்றென்பனவே இங்கே நுட்பமாக வுணரக்கிடப்பன. இன்னும், காட்டு உஉ - ற் சதாசிவனுடைய ஆக்குவயமும், அடையாளமும், தொழிலும் உருத்திர மூர்த்திக்கு மெய்தின: அவ்விருவர்க்கும் பேதமின்று என உபப்பிருங்கண முரைத்தவாறும், காட்டு உ௦ - ற் போந்த (கிரிஜாபதி: =) பார்வதிபதி, தேவரனைவரையு நோக்கி யானே உருத்திரன்: உருத்திரனே யான்: இருவர்க்கும் பேதமின்றெனக் கூறி ஆணைவழி நடக்கவென் றாஞ்ஞாபித்து மறைந்துசென்றனனென்னுஞ் செய்தி அங்ஙனம் பெறப்பட்டவாறு முய்த்துணர்வார்க்குப் பார்வதிபதியின் வடிவமும் பெயருந் தொழிலுமுடையோனே குணருத்திரனென்பது இனிது புலனும். காமனையெரித்துக் கலியாணசுந்தரனுமான பார்வதிநாயகனை இக்குணருத்திரத் தானத்தில் வைத்துக்கூறுஞ் சித்தியாருரை யீண்டுப் பொருந்துமாறு கண்டிலம்; "இருவருக்கும் பேதமின்று" எனக்கூறியருளினவன் பார்வதிபதியாதல் கண்ணுக. வாயுசங்கிதை வழங்கலு மிதற்கு

Koviloor Digital Library

வேறாகாது. என்னை? அதன் பூர்வபாகத்துப் கக - ஆம் அத்தியாயத்திற் போந்த 'மஹேச்வரன்' என்னும்பெயர் பார்வதிபதியின தாதலின். இப்பெயர் பார்வதிபதிக்கு மேலாயுள்ள அனந்தனுக்கே கோடல்வேண்டுமென்னுங் கருத்தான் வரையப்பட்ட அவ்வுரைப்பொருள், அவ்வத்தியாயச் சுலோகங்களுள் —

(ஊவவங்கவெஷுகவெஷு ஶூஹவிஷுஉஹெயூராः|
வரஸுரெணஜாயஜெ வரஸுரஜயெெஷிணः||

ஏவம்கல்பேஷுகல்பேஷு ப்ராஹ்மவிஷ்ணுமஹேச்வராः।
பரஸ்பரேணஜாயந்தே பரஸ்பரஜயைஷிணः॥)

"இவ்விதமாகக் கற்பந்தோறும் பிரமா, விட்டுணு, மகேசுவரர்கள் ஒருவரையொருவர் வேறல்கொள்ளவெண்ணி ஒருவர்பாலொருவ ருதிக்கின்றனர்." என வருதலே மறுக்கும். என்னை? மூவருளொருவனை குணருத்திரனும் மகேசுவர னெனப்பட்டமையின். இம்மூவரும் உமாபதியின் றிருமேனியினின்று முதித்தவரென்பது இச்சங்கிதையிலும் போதரல் காட்டு நகூ - ன் அடிப்புடை நோக்கியறிக. இதுவேயுமன்றி, தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாயுள்ள வாயுசங்கிதை பூருவகாண்டத்து அ - ஆம் அத்தியாயத்தில், மலைமகண் மணாளன்றான் மும்மூர்த்திகட்கும் படைப்புமுதலிய முத்தொழிலும் அருள்புரிவன்: அவனே யனைவர்க்குங் கடவுளென்ப துணர்த்துவான் —

"வந்தே யுதித்த மூவர்க்கு மாறா நின்ற முத்தொழிலுஞ்
சந்தார் புளக முலையுமையா டலைவனுய சிவன்றானே
நந்தா வருளா லருள்புரிவா னடி யுணர்வா னுந்தேரியிற்
கந்தார் களிற்றி னுரிபோர்த்த வவனே யெவர்க்குங் கடவுளே."

என்று கூறுதலு முணர்ந்துகொள்க. அவ்வுரை இவ் வாயுசங்கிதை பிடித்தமையின், ஆகமத்தினுரைக்கிசைவ தில்லைபோலும். மகேசமூர்த்தம் இருபத்தைந்தும் பார்வதிபதி யுடையனவென்பதை மேலே பிரமாணங் கொடே காட்டி நிறுவினும். இப்பதியின் ஆர்ந்த அதிகாரத்தானமும், ஆன்மகோடிகளை யருணிலைநிறுவி யாளுந்தானமும்,

(வகீ௱ஜமணமெவஸாஉ லெெவீஸுநவிநாயகெைः|
கெெலாஸெவதயாதத் ஊஹாகெெலாஸவவலெ|
ஊஜெவஊஹாஉஊ வகுவாஊமிராஜதயா|
ஶிவமொகெவஸாநிஜூ ஷுதுததுாவுநாறுஹூ|
கூவலநுஷுவலாதஜநாநீஶः ஷூிதஃஸூாணஜலமநுயः||

சக்ரீடகணபைஸ்ஸார்த்தம் தேவீஸ்கந்தவிநாயகைः।
கைலாஸேசததாதத்ர மஹாகைலாஸபர்வதே।

Koviloor Digital Library

மந்தரேசமஹாமேரௌ சக்ரவாளகிரௌததா ।
சிவலோகேசஸாந்நித்த்யந் தத்ரதத்ர ப்யநுக்ரஹம் ।
குர்வந்த்ஸர்வாத்மநாமீச ஃ ஸ்தித ஃ ஸ்தாணுர்ஜகந்மய ஃ ॥)

"(ஆங்காங்குறூஉம் அண்டங்களிலும்), கைலாசம், மகாகைலாசம் மந்தரம், மகாமேரு, சக்கரவாளமாகிய இம்மலைகளிலும், சிவலோகத்திலு மிருந்துகொண்டு ஆங்காங்குள்ள எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அநுக்கிரகம் புரிபவனும்ச் சலனமற்ற நிலையினனும்ச் சருவ பிரபஞ்ச சொரூபியா யிராநின்ற ஈசன், தேவி கந்தன் விநாயகனுகிய இவர்களுடனுங் கணங்க ளுடனு நித்தியமான திருவிளையாடல் புரிகின்றனன்." என ஸ்ரீமத் - ஸ்காந்த மஹாபுராண உபதேசகாண்டத்து சுக - ஆம் அத்தியாயம் ஓதுமியுணரக் கிடக்கின்றன. இப்பிரமாணத்தே போந்த சிவலோகம், தூலப்பிரகிருதியை யுஞ் சூக்குமப்பிரகிருதியையுங் கடந்த வும்பரிலேயுள்ள ஒல்காவொளிமய ஓங்கார பரப்பிரகிருதியின் உச்சியில் விளங்கியிருப்பதாமென முன்னரேயே யாங்கூறி, ([illegible]) "ததூர்த்வமுந்மநாலோகாத் ஸோமலோகமலௌகிகம் ।" என்றற்றொடக்கத்த அந்த வாயுசங்கிதைப் பிரமாணமொன்றுங் காட்டினும். இப் பிரமாணத் துமை "உமையோடேய்ந்து சோமனெனவிருக்கும் ஈசுவரன் எச்சோம லோகத்தில் வசிக்கின்றனனே அது நித்தியம் உன்மனு லோகத்திற்கு மேலதாய அவ்வுலகத்தினை அடைந்துளோன் பிறவியினின்று நீங்கினவ னுவன்." என வருவதும், உமையோ டேய்ந்துள்ள சிவனே சோம னென்பதாகச் சோமவார கற்பத்தில் —

"உமையுட னென்றி யுறுஞ்சிவன் சோமன்"

என வருவதுங் கண்ணுறப்படுதலினுலும், 'உன்மனு' என்னுங்கலை பிரமரந்திரத்திற்கு மேலே கூறப்படு துவாதசாந்தத் திருத்தலினுலும் இவ் வுலகின் மேற்றுக எவ்வுலகுமில்லை யென்றே கூறல்வேண்டும். இவ்வித உன்னதத் தானத்துறாஉ முமாகாந்தனை, இடைமாயை கடைமாயைகளி லேயே வைத்துவிட லேற்புடைத்தாமோ? பின்றைக் காட்டப்படூஉம் பிர மாணங்களின்படி உமாபதி திருமேனியுங் குமாரன் திருமேனியும் பிரணவ மென நிறுவப்படுதலின் இம்மூர்த்திகட் கிருக்கை, இடைப்படு கடைப்படு மாயைக் கண்ணேயேயென வரைசெய் தோதுரைதான் எவ்வாற்றுனேயுமால்! காட்டு சக - ல் "யான் நிட்கள பூரண சிவன்" என மா பெருங்கருணை மலைமகண் மணுளன் திருவாக் கிருத்தலுங் கருதுக. துவாதசாந்தத்தல மெனப்படுவதாய்,

"அங்கயற் கண்ணி தன்னுெடு மமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே."

Koviloor Digital Library

எனத் தமிழ்மறை சாற்றுகின்றபடி மீனுக்ஷிசுந்தரேசுரர் வைகொரு திவ்விய சன்னிதியா யவிர் திருவாலவாயும் துவாதசாந்தமானது உமாபதி வைகுந் தானமேயென்பதை யுறுதிப்படுத்தும். விராட்புருடனது சிரசு சத்தியலோகமாம். இச்சிரசி னடுவணுள்ளது பிரமரந்திரமாம். இதற்கு மேற் பன்னீரங்குலத்தின்மிசை, பன்னப்படுவது துவாதசாந்தமாம். சத்திய லோக வாசியான பிரமதேவர் குணதத்துவத்தி லிருப்பவரென்பது நூல் களிற் பெறப்படுதலின் ஆன்மதத்துவம் உச - ம் அந்தப்பிரமரந்திரங்காறு முள்ள வெல்லைக்க ணடங்குமாகலின் மேலுள்ள பன்னீரங்குல அளவை களே வித்தியாதத்துவம் - எ, சிவதத்துவம் - ரு என்னும் பன்னிரு தத் துவங்களாக வைத்துக் கொள்ளப்பட்டன வென்பதூஉம் இஞ்ஞான் றெமதுள்ளத்தே யுதிக்கின்றது. இது, வேதாகம முடிபிற்கு முரண்செய்யா தரண்செய்யும். மண்டலப்ராஹ்மணோபநிஷத் —

(𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌨 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿

சீர்ஷோபரி த்வாதசாங்குலமாந ஜ்யோதி: பச்யதி)

"சிரசின்மிசைப் பன்னீரங்குல வொளி காணப்படுகிறது" என்னு மாற்றானும், நிருஸிம்ஹோத்தர தாபிந்யுபநிஷத் —

(𑌅𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍌,
𑌉𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇,
𑌮𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇,
𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇,
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯

அகாரம் ப்ரஹ்மாணம் நாபௌ,
உகாரம் விஷ்ணும் ஹ்ருதயே,
மகாரம் ருத்ரம் ப்ரூமத்யே,
ஓங்காரம் ஸர்வேச்வரம் த்வாதசாந்தே,
ஸம்பூஜ்ய)

"அகாரவாச்சிய பிரமனை நாபியிடையும், உகாரவாச்சிய விட்டுணுவை இதயத்திடையும், மகாரவாச்சிய உருத்திரனைப் புருவமத்தியிடையும், ஓங்காரவாச்சிய சருவேசுரனைத் துவாதசாந்தத்திடையும் பூசனை புரிந்து" எனுமாற்றானும் வேதமுடிபறிக. இம்முடிபினே ௩௬ - தத்துவங்களும் பீடமாக அதன்மிசை வீற்றிருக்கும் பரம்பொருள் தடத்தலக்கண உமாபதி யென்பதூஉம், அத்தத்துவங்களைக் கடந்துள்ள தன்மையின் அதிநுண் பொருட் சிதாகாசமாய் யாண்டும் பிறங்கியிருப்பது சொரூபலக்கண சிவ மாதலின் அதுவே தடத்தத் திருமேனியினுள் ஆன்மாவா யிருப்பதென்ப தூஉம் பெறுக. எற்புடைமையின் உருவம், அருவம், உருவருவமென்னுங்

Koviloor Digital Library

திருமேனிகளு ளொதனையு முடையானுயிருப்பவனும் அத்தடத்தலக்கண பரமனேயென்க. இச்செய்தியினை,

"மாங்குயிற் கிளவி மலைமகள் பங்கன் மரைமல ரடியடைந் திடுவோர்
அறைந்திடு தூலஞ் சூக்குமம் பரமேன் றன்னவன் றனக்குமூன் றுருவஞ்
சிறந்திடுந் தூல நம்மையே முதலாந் தேவர்நன் குணர்வர்சூக் குமந்தான்
நிறைந்திடும் யோகம் வல்லவ ருணர்வர் நிகழ்த்திடற் கரியதாம் பரந்தான்
திறம்பலில் சைவ ஞானமன் னினராற் றீதற வுணர்ந்திடப் படுமால்."

என்று போந்த வாயுசங்கிதை பூருவகாண்டத்துளி வழங்கலானும் பெறலாம். மேலே கூறிப்போந்த கைலாசந்தானே மூவரு ளொருவனுய குணருத்திர மூர்த்திக்கும் ஓரிருக்கையா யுளதென்பது —

(𑌤𑌤𑌃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌵𑍃𑌷𑌾𑌂𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤।
𑌪𑌿𑌂𑌗𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃॥

ததஃபார்ச்வேவ்ருஷாங்கஸ்ய ப்ரஹ்மசாரீங்யவர்த்தத।
பிங்காக்ஷஸ்தபஸஃ க்ஷேத்ரம் பலவாந்நீலலோஹிதஃ॥)

"சிவபெருமாற் கொருபுறத்தே நின்ற பிரமசாரி (=நிருவிகற்ப ஞானத்தாற் பெண்ணாசையிலி) யும், பிங்கலநேத்திரனும், தவசிற்குத்தான மானவனும், பலவானுமாகிய நீலலோகிதன் (என்னுமுருத்திரன்) வந்தனன்." என்று மஹாபாரதம் பகருமாற்றூற் பெறப்படுகின்றது. இது, கிருட்டிணார்ச்சுன ரிருவரும் பாசுபதாத்திரம் பெறுநிமித்தங் கைலாசமடைந்த வமையத்தது. ஸ்காந்தமஹாபுராண சம்பவகாண்டத்து ௫ - ஆம் அத்தியாயம் —

(𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌇𑌦𑌂𑌨𑌮𑌃॥

யாசக்திர்தேவதேவஸ்ய சரீரமதிதைவதம்।
ஜ்ஞாநமிச்சாக்ரியாஸர்வம் மநஸ்தஸ்யாஇதம்நமஃ॥)

"தேவதேவனுடைய சரீரமாகிய சகங்களுக்கு அதிதேவதையாய் ஞானம், இச்சை, கிரியை, மனமென்பனவா யுள்ள பராசத்தி யெதுவோ அந்தவுனக்கு நமற்காரம்." என்று தங்கட்குத் தவத்தின்வாயிலாக * மூன்று கண்களோடு நான்குதோள்களோடு மானச சரசின் உற்பலபுட்பத்தினின்று கிடைத்த சீர்த்த திருவுடைப் பெண்குழவியினை நோக்கி மலையரசனும் அவன்பத்தினியு முரைத்தார்களென்று கூறுதலின் அவ்வுமாதேவி பராசத்தியேயென்பதும், மேலைச் சம்பவகாண்டத்து எ - ஆம் அத்தியாயம் —

---

* ஒருகண்ணும் இருதோளும் பின்னர் மறைந்துவிட்டன.

Koviloor Digital Library

(நமஶ்ஶிவாயப்ரபவேஸுராணாம் த்ரியம்பகாயத்ரிபுராந்தகாய|
மஹேஶ்வராயாஸ்த்வகிலாத்மபாஜாம் ஹிதப்ரதாயாஸ்துநமோநமஸ்தே||
நமச்சிவாயப்ரபவேஸுராணும் த்ரியம்பகாயத்ரிபுராந்தகாய।
மஹேச்வராயாஸ்த்வகிலாத்மபாஜாம் ஹிதப்ரதாயாஸ்துநமோநமஸ்தே ||)

"நமச்சிவாய மந்திரத்திற்குந் தேவர்கட்கும் பிரபுவே! நினக்கு நமற்காரம்: முக்கண்ணனே! திரிபுராந்தகனே! மகேசுவரனே! நன்மையினை நல்குவோனே! நினக்கு நமற்காரம்." என்று விட்டுணு முதலிய பெரிய தேவர்கள் மிழற்றிக் கைலாச பதியை வணங்கினரென்று வழங்கலின் நமச்சிவாய மகாமந்திரதெய்வம் அவ்வுமாபதியேயென்பதும் பெறப்படுவவாயின. ஈண்டுக் கூறிப்போந்த எவ்வாற்ருனும் பொய்தழாச் சைவசித்தாந்த சமய தெய்வம் பார்வதிபதியே யென இங்கும் வற்புறுத்துகின்றனம். இனி, இவ்வாறு உமாபதியினையே பெரிய கடவுளாகக் கூறுதல் வைதிகநூல்களாயிருக்கின்றமையின், இந்நூல்கள் —

(ப்ரணேத்ருஸர்வாவேதித்வாந் நஸ்புடோவஸ்துஸங்க்ரஹ:।
உபாயாஸ்ஸபலாஸ்தத்வச் சைவேஸர்வமிதம்பரம் ||)

"(வேதாந்தம், சாங்கியம், சதசத்வாத ஆருகதம், பதார்த்தவாத கணதம் முதலிய மதங்களைச்செய்த) அவர்கண் முற்றுணர்வினரல்லராகலின் அவையற்றுள், வத்துநிச்சயம் உபாயம் பயனென்பன குறைந்திருக்கும்: பரனுற் செய்யப்பட்ட இச் சைவநூலுழை அவை நிரம்பி யிருக்கும்." என்று மிருகேந்த்ராகமம் பரமோக்ஷ நிராஸப்ரகரணத் துரைத்தலிற் பூருவபக்க முடிவுடையன வெனப்படாவோ? எனின், — சோறும். பிரதம ஆகமமென வந்த இம்மிருகேந்த்ரம் — முன்னர் (அ) மன்மதனையெரித்தவன் உமாபதியென வோதிவிட்டுப் பின்னர் மன்மதனையும் யமனையுமெரித்தவன் திக்குப்பாலகரு ளொருவனுன ஈசானனென் ருேதினமையின் அதன் பிறழ்ச்சியையும், பிரதம ஆகமவழியே வேறுசில ஆகமங்களுஞ்சேறல் கூடுமென்பதையும் யாம் முன்னரேயே வெளிப்படுத்தினுமாகலின் இவ்விடயத்தே சித்தாந்தங் காண்டல் யாதாம்! தான், உயர்வில்வைத்தோதுங் கடவுளர்கட்கு ஒருமகிமைச் சரித்திரமு முரையாதிருந்துகொண்டு, 'வத்து நிச்சயம்' 'உபாயம்' 'பயன்' என்பன ஆகமத்தி னிரம்பியிருக்குமென்றல் பெருநகைப்புக்கிடனும். சைவரென்பார், தாமே உவந்து படிப்பனவும், இவை சிவமகிமையென வேணவாவோடு பிறர்க்கெடுத்தெடுத் துரைப்பனவும் பார்வதி சங்கர குமாரர்களுடைய பரமாற்புதம் பல துறுமியுள்ள வைதிகநூல்க ளல்லவோ?

(ஸர்வவேதாந்தத்ருப்தோஸ்மி - ஸர்வவேதாந்தத்குப்தோஸ்மி)

"சர்வ வேதாந்தத்தில் யான் திருத்தி யுடையவனு யிருக்கின்றேன்" என்று கைலாசபதி திருவாய்மலர்ந்தருளியது சாமவேத மைத்ரேயோப

Koviloor Digital Library

நிஷத்துளிப் பெறப்படுகின்றது. இத்திருவாக்கின் முன்னே வேதாந்தத்தை யிழிவிற்படுத்தற்கெழுந்த அவ்வாகமவசன மென்செயவுளதோ? ஆகமத்தில் வத்துநிச்சய நிரம்பியிருப்பிற் சைவர், குணருத்திரனுக்கும் மகாருத்திரனுக்கும் உருமுதலிய சமத்துவஞ் சாதிப்பான் வைதிகநூலாய வாயு சங்கிதை வாக்கியம் பிடிப்பர்கொலோ? இவை கிடக்க. மகுடாகமம் —

(வெ஢ாஹாமூ-ிஜ஢ஂஜ்ஞாநஂ ஸிஜாஹஂவாமஂஶுஹு।

வேதாந்தார்த்தமிதம்ஜ்ஞாநம் ஸித்தாந்தம்பரமம்சுபம் ।)

"வேதாந்தப் பொருளாய ஞானம் பரமசுபமாகிய சித்தாந்தம்." என்றும், ஸுப்ரபேதாகமம் —

(ஸிஜாஹஂவெ஢ஸாரவாசு – ஸித்தாந்தம்வேதஸாரத்வாத் ।)

"சித்தாந்தம் வேதசாரமா யிருக்கின்றமையின்" என்றும், சிவதருமோத்தர மெனுமாகமம் —

"வேதநிந் தகனே புன்மை விடக்குணும் புலைய னுவான்
வேதநல் லந்த நிந்தன் வெவ்விண வேட னுவான்
வேதக ஞானி நிந்தை விளம்பினன் பித்த னுவான்"

என்றும், சிவப்பிரகாசம் (பாயிரத்தில்) —

"வீடு வைதிகசைவம் பகரும்"

என்றும், திருமந்திரம் —

"'வேதத்தை யோதியே வீடுபெற் ருர்களே'

'நாத னுரையிவை நாடி லிரண்டந்தம்
பேதம தென்பர் பெரியோர்க் கபேதமே'"

என்றுங் கூறு நிருணயங்களானே வேதாந்தமாகிய வேதஞானகாண்டம் சருவஞ்ஞர்வாக் கன்றென்றமை உயிர்பெறுமாறும் யாங்ஙனம்? வேத நிந்தகர், வேதாந்தநிந்தகர், வேதஞானிநிந்தகராய இன்னோரடை பிறப்புக்கள் இன்னதின்னதென்பனவும் மேலேபோந்த சிவதருமோத்தரத் தூக்குழைப் பெற்றுமன்றே. இழித்துக்கூறலு நிந்தையின்பாற்படும். வேத நிந்தை வேதோபப்பிருங்கணத்தையும் பற்றும். வேதாந்தமும், ஆகமாந்தமுமாகிய இரண்டும் "பெரியோர்க்கு அபேதம்" என்று திருமந்திரந் தெரித்தமையின் வேதாந்தத்தை யிழுக்கத்துட்படுத்துவார் யாவரென்பதூஉ முணரக்கிடக்கின்றது. "நாதனுரை" என்றமையின் வேதாந்தம், முற்றுணர்வுடைச் சிவனதனுக்கிரக வழி வந்ததென்பதுஞ் சித்திக்கின்றது; அச்சிவன் — "யான் நிட்களபூரண சிவன்" என்று

Koviloor Digital Library

சொற்ற மலைமகள் மணாளனே யென்றதூஉங் காட்டு சக-ற் பெறப் படுவதாயிற்றால். இத்திற வேதுக்களால் வேதாந்தம் பூருவ பக்கமா மென்பது நவீன வெற்றுரையெனவே நாட்டப்படும். சாங்கியாதி மதங் களைப்பற்றி யாமிங்குக் கவனிக்கத் தகுதித்தாய தொன்றுமின்று. பாஞ்ச ராத்திராபிமானம் வழா வைணவரும், ஏகான்மவாதிகளுள்ளே தகுநூல் விசாரந் தழாச் சிலருமே பார்வதிநாதனை முக்குணமூர்த்திகளு ளொருவ னெனக் கூறிக்கொள் இழிவழக்கறிந்தார் பலரும் பெருவியப்புறச் சை வாகமமு மதுகூறுவ தாயிற்றெனற் கிடனுயுள்ள இவ்வாகமக்கூற்று, பல்லாற் றானும் பழுதுபட் டப்பிரமாணமா யொழிந்தவா றீண்டுக் கண்டாமன்றே. இன்னும், பார்வதிநாதன் பரம்பொருளல்லனெனுப் பிதற்றும் எப்புத்த கத்தையுஞ் சீர்த்ததிருவுடைத் திருஞானசம்பந்தப் பெருந்தகை முதலியோர் திருவாக்காயுள்ள தமிழ்மறையும், பிறமுறைகளும் எதிர்த்துச் சவட்டவே யுள்ளன; காண்க. எப்படிச் சவட்டினும் யாதுறுதி காட்டினும் ஆகமந் தழுவியவழியே பார்வதி கணவனைப் பசுவர்க்கப் பிரளயாகலனெனக் கோட லே எங்கடன்மையென அவைதிகப் பிரவர்த்தகர்களின் ஆவேச மல வாசகம் மேலுமெழின், கூறத்தக்க நியாயமென்னை? தக்கன் கொள்கை யினைச் சாருமவர் பெறத்தக்க கூலி பெறட்டும். அக்கூலி, சிவத்துரோக சிவதூடண அதிபாதகப் பயனுமாதலின், அன்னவரதர் பற்றாதிருத்தல் எம்மதர் பிடிப்பார் கடனும். என்னை? அளப்பறு கருணையங்கடலாய், அனந்த சத்தியுடைய அமலனாய், எஞ்ஞான்று மிணையின்றியவிர் பரம் பொருளாய், எம்மை ஆண்டருள்வானாய் யாண்டும் பிறங்கியுள்ள அறு முகச்சிவனையும், ஐம்முகச்சிவனையும் இழித்துரையாடலே அவர் கொள் கையி னுண்மையாகலின். கந்தகோட்ட மும்மணிக்கோவையில் —

“ அளியான் மனுடர்சே யாமோருவ னம்பி
விளியா வியன்பேறலிங் குண்டேற்—களிகழியா
ஓர்கடவுட் சேய்நம்பி யார்கெடுவா ரோய்விலருள்
கூர்கந்த கோட்ட குகா.”

எனவரு செய்யுட்பொருளை விரித்துணர்ந்து கோடலும் விவேகமாகும். பொருள் :—“முடிவிலா அன்பினைப் பெருக்கியருள் கந்தகோட்டத்தில் வைகியுள்ள குகனே! மனிதர் மகனாகிய வொருவனை அன்பினால் விரும்பி அழியாப் பெருமையினைப் பெறல் இப்புடவியிலே யுண்மையெனின், இன்பு தணவா வொப்பற்ற கடவுண்மகனாகிய உன்னைவிரும்பி எவர்கெடு வார்” [ஒருவருங்கெடார்] எனவாம். “ஓர் கடவுட்சேய்” என்றது திருமுருகாற்றுப்படைக்கண் “ஆல்கெழு கடவுட்புதல்வ” என்றதுபோ னின்றது: இராமர், கிருட்டிணர், விசுவாமித்திரர், சமதக்கினி, பண்டைப் பாடியகாரர்கள், புத்தர், வர்த்தமானமகாவீரர், திருவள்ளுவர், யேசுகிறிஸ்து,

Koviloor Digital Library

முகம்மதுநபி முதலினோராகிய பலரும் "மனுடர்சேய்" என்றதில்வைத் தெண்ணப்படுவர். உருவுடை முருகனை நம்புதலால் யாது பயனெனக் கொடுவாய் தருவார்க் கறிவுறுத்துவான் இஃதியம்பப்பட்டதாம். ஒருவன், தன்னை யெத்துணை மகிமைப்படுத்திக்கொள்ளினும் மனிதன் மனிதனே யாவன்; தேவன் தேவனேயாவன்; உரிமையால். அடையவேண்டிய ஆன்ம லாபத்தை முன்னிப் பாம்பன் நகரை விட்டேக யாம் முயறலும் சுக்கிர வாரமாகிய அன்று மாலைக்காலத்தே மேல்வீட்டுமீது "அஃதென்னு லிய லாதா?" என்னும் ஆன்ற அருட்டிரு மொழியானே எம்மைத் தடுத்தருளிய இறைவனது முற்றுணர்வையும், முழுவலிமையையும், முட்டில் கருணையை யும் அவன்றிருவடிமலர்க் கன்பில்லா வன்னெஞ்சங்களோ வறியும்! இந் நூலகத்தும் —

"முத லாயி ருக்குமுவன யீர மற்றமத மார்க்கிகள்
தாம தித்துநனி யுய்வ ரோவேனெரு தஞ்ச மானதுக தெய்வமே
சரத மாமதக ரால யத்திலவிர் சருவ பூரணச யம்புவே."

எனவருதல் கருதுக. அந்நிகழ்ச்சியினை இவ்வுலகறியுமாறு திருவலங் கற்றிரட்டின் உ-ஆங் கண்டத்து *வெள்ளியற்கண் —

"என்னு லியலாதா வெண்ணுவது போற்செயவேன்
றந்நா ளுறுதிசொன்ன வள்ளிலவேன் — மன்னுர்வின்
எந்நாள் வருமோ வினி."

எனவரு செய்யுளகத்துந் தெரித்துள்ளாம். ஆன்மலாப போதகஞ் செய்வார், உலகர் எளிதிலுணருமாறு கடாவிடையாக இனிதுணர்த்திச்சேறல் தொன்னெறி வழக்காதலானும், அங்ஙனங் கேட்போனுஞ் சொல்வோனுஞ் சிறந்தவராயிருப்பின் நூனன்கு மதிக்கப்படுமெனு மதரானும் யாதானுமொரு சைவநூற்புலங் கேட்போன் முருகனெனவுஞ் சொல்வோன் அரனெனவுஞ் சைவர் சம்பிரதாயமாய்த் தீட்டியிருப்ப ரதுகொடே முருகனுக்கு அறியாமை சமர்ப்பிக்கத் துணிதலு மறிவுடைமையாகாது. என்னை? சருவ கலாநாயக மான ஓங்கார வாசகத்திற்கு (ஓங்காரத் திருமேனியனும்) அம்முருகன் வாச்சியனென்பதாகச் சாமவேதம் "ஸுப்ரஹ்மண்யோம்" என மும்முறை முழங்குகின்றதற்கேற்ப "'ஓமெனப்படுங் குடிலையே யொப்பிலா முருகன் — மாமுகத்துளொன் ஞமவன் றன்மையார் வகுப்பார்' 'ஏ தமில் குழவிபோல்வான் யாவையுமுணர்ந்தான்' 'எல்லா மாயமுமியற்றவல்லான் வரம்பிலாவறிவன்'"

---

*வெள்ளியல் = வெள்ளையியல் (= வெண்பாவியல்); "ஒருபொருணுதலிய வெள்ளடி யியலாற் றிரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே." என்னுந் தொல் காப்பியச் சூத்திரத்தில் 'வெள்ளடி' என்றதற்கு "வெள்ளையடி" என நச்சினார்க் கினியத்தில் உரைசெய்யப்பட் டிருத்தலுங்காண்க. "இயற்றளை வெள்ளடி" என யாப்பருங்கலக்காரிகையினரும் ளைத்தினர்,

Koviloor Digital Library

(*ஸுப்ரஹ்மண்யம்ப்ரணம்யாஹம் ஸர்வஜ்ஞம்ஸர்வகம்ஸதா।
ஸுப்ரஹ்மண்யம்ப்ரணம்யாஹம் ஸர்வஜ்ஞம்ஸர்வகம்ஸதா ।)

"யாவுமறிந்தோனும், யாண்டுமெஞ்ஞான்றுஞ் செல்வோனுமாகிய சுப்பிர மணியன்." என (உபப்ரும்ஹணம் – உபப்ரும்ஹணம்) உபப்பிருங்கண மும், (பகவாந்குஹ:) "பகவாங்குஹ:" என ருக்வேத அக்ஷமாலி கோபநிஷத்தும் அறிவுறுக்கின்றனவாகலின். இங்ஙனம், கேட்டுத் தெளி வோன் ஹ்னத்தே முருகப்பெருமான் பெயரைவைத்தலும் ஏற்புடைத்தன் றென்பதறியக்கிடக்குஞ் செய்தியின்மேல், பரமகுமாரனுடைய உருபகதி யுற்ற அபரகுமாரர் கேட்டுத் தெளிந்திருக்கலாமெனத் துணிதல் ஓராறு ஏற்புடைத் தாகலாம். சில தலபுராணங்களுள் அப்பெருமான் ஆராதனை புரிந்தனனென்பதாகப் பொறிக்கப்பட்ட கதைகளுமிப்படியே யேற்புடை யன வல்லவென்க. அல்லவென்னு மிதனை,

(அஸ்யாங்க்ரியுக்மயோர்பக்தா யேமர்த்யா தரணீதலே।
த்ரிதசைரபிதேவந்த்யா மத்ப்ரியாஸ்த்வத்ப்ரியாச்சதே।

அஸ்யாங்க்ரியுக்மயோர்பக்தா யேமர்த்தியா தரணீதலே ।
த்ரிதசைரபிதேவந்த்யா மத்ப்ரியாஸ்த்வத்பிரியாச்சதே ।)

"இவ்வுலகின்கண்ணே (சண்முகத்திருவுரு வுடைய) இம்மூர்த்தியின் றிருவடிகளிற் பத்திபண்ணுந ரெவரோ வவர், தேவர்களானும் வணங்கத்தக்க வரும், எனக்குமுனக்கும் பிரீதியுள்ளவருமாவர்." என்று பரமசிவன் பார் வதியை நோக்கிப் பகர்ந்த தீர்வையாக வரூஉம் சம்பவகாண்டத்து ௩டு - ஆம் அத்தியாய மாற்றங்கள் வலியுறுத்துமென்க. 'எனக்கு முனக் கும் பிரீதியுள்ளவருமாவர்' என்னுந் திருவாக்கைச் சைவராயுள்ளார் உய்த் துணர்ந் துண்மைகடைப்பிடித் துய்வாராக. தேவகாண்டத்து ௫ - ஆம் அத்தியாயத்தில் —

(விநயதாநிதேப்ரஹ்ம விஷ்ணுபூர்வைச்சவந்திதம்,
மத்பதம்

விநயதாநிதேப்ரஹ்ம விஷ்ணுபூர்வைச்சவந்திதம்,
மத்பதம்)

"பிரம விட்டுணு முதலிய தேவர்களால் வணங்கத்தக்க (குகனுகிய) எனது பதவி" எனவருவதூஉ மீண்டுக்கருது மவனடியவர், திருப்புகழ் பாடுஞான்று இடையிடையே விண்டு சமத்துவங் தொனிக்கக் 'கோவிந் தம்' போட்டுக்கோடற் கொருநியாயமுமின்று. அத் திருப்புகழகத்தும் —

---

*சம்பவகாண்டப் பிரதம அத்தியாயம்.

Koviloor Digital Library

"'திருமருவு புயனயனொ டயிராவ தக்குரிசி
லடிபரவு பழநிமலை கதிர்காம முற்றுவளர்
சிவசமய வறுமுகவ திருவேர கத்திலுறை — பெருமாளே'

'அரிப்பிரம ரளப்பரிய பதக்கமலம் — அருள்வாயே'"

என வருவனவற்றை யுய்த்துணராமையும், ஒரு மூர்த்தி வழிபாட்டின் மாட்சி யிற்றென வுணராமையும் அந்நிகழ்ச்சிக்கேது வாகலின் அதனை வரைக. திருமருவுபுயன் = விட்டுணு. தலம் மகிமைத்தேயெனத் தாபித்துக்கொள்வான் சிலகதைகளை வரைந்து, இவை நைமிசாரணியத்துச் சௌனகாதி இருடிகட்குச் சூதமாமுனிவராற் சொல்லப்பட்டனவென் றெழுதியிருத்தலும், அவ்விருடிகட்கு அம்முனிவராற் சொல்லப்பட்டு உபப்பிருங்கணமாகவுள்ள புராணங்களுள் அவையில்லாதன வாதலும், இருப்பினும் அவை நிகழ்ந்த நிலைக்களம் வேறெனக்காணப்படலுமே அத்தலபுராணங்கள் நவீனமென்பதை நாட்டும். உமாதேவி, சிவபிரானைக்கணவன் முறையில் வணங்கிய சரிதைகாணப்படுமாறு கந்தபிரான் பிதாமுறையில் வணங்கிய சரிதையுங் காணப்படு மஃதேன்றுகொளத் தக்கதேயாம். மனைவியர் கணவரைத்தொழலும், மகார் பிதாமாதாக்களைத் தொழலும் அபிவிருத்தியாமாறு செய்யப்பட்ட இவ்வணக்கங்கள், சிவபிரான் கல்லாலடிக்கண் யோகிருந்ததுபோன்ற பரப்பிரயோசனமேயாம். இத்திறவினைபின்றிக் குமாரபிரானது மகிமைக்கும் பரத்துவத்திற்கும் விரோதமாக அபத்தியு மறியாமையுந் தலைப்படு நிலைநின்று கீறப்பட்ட வினைத்து மெம்மனோராற் களையப்படுவனவேயாம். போந்த மூர்த்தியினது திருமேனி யாதென வொருவிசாரணை செய்தலும் இங்ஙனேற்புடைத் தாகலின் அது செய்தும். அதர்வணவேத பஸ்மஜாபாலோபநிஷத் —

(𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌂
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍃𑌤𑌶𑍇𑌖𑌰𑌂)

"கைலாஸ சிகராவாஸ மோங்கார ஸ்வரூபிணம்
மஹாதேவ முமார்த்த க்ருதசேகரம்"

என்றும், அதர்வணவேத மாண்டூக்யோபநிஷத் —

(சிவோத்வைத ஏவமோங்கார)

"அத்வைதனு யுள்ள சிவனே ஓங்காரம்" என்றும், அதர்வண வேத முண்டகோபநிஷத் —

(ஓமித்யேதத், ஏதத்யேவாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம)

"ஓமென்னு மிப்பிரணவாக்ஷரமே பிரமம்" என்றும், வாயுசங்கிதை —

"துறந்தோர் குடிலை சிவனுருவ மேன்றே யுணர்ந்து சொல்லுவார்"

Koviloor Digital Library

என்றும், கந்தபுராணம் —

> "'ஓமெ னப்படுங் குடிலையே யோப்பிலா முருகன்
> மாமு கத்துளோன் ருமவன் றன்மையார் வகுப்பார்'
>
> 'முகத்தி லோன்றதா வவ்வெழுத் துடையதோர் முருகன்'"

என்றும், ஷண்முகஸஹஸ்ரநாமம் அங்கந்யாஸங் கூறுமிடத்தே —

> "சம் ஓங்காரஸ்வரூபாய ஓஜோதராய ஓஜஸ்விநேநமஃ"

என்றுங் கூறுதல்கொண்டு அம்மேனி ஓங்காரமென்னும் பிரணவமென நிச்சயிக்கப்படுவதாம். இதன் பெயர் 'குடிலை' என்றுங் கூறப்படுமாகலின் வாயுசங்கிதையுங் கந்தபுராணமுங் குடிலையென்று கழறுவவாயின. இன்னுமிதன் பெயர் — குண்டலி, பிரமம், பரம், சிவம், மாமாயை, மாயை, மாயேயம், நாதம், விந்து, வைந்தவமெனவு நுவலப்படும். ஆகலினன்றே அத்திருமேனி —

> (இந்த்ரோ மாயாபிஃ புருரூப ஈயதே
> இந்த்ரோமாயாபிஃ புருரூப ஈயதே)

"முதல்வன் மாயை வாயிலாகப் பலவுருவங்கள் கொண்டனனெனல் காணப்படுகின்றது" என யஜுர்வேத பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்தும்,

> (ஸ்திரேபிரங்கைஃ புருரூப உக்ரஃ
> ஸ்திரேபிரங்கைஃ புருரூப உக்ரஃ)

"உக்கிரன் உறுதியாய அங்கங்களோடு பலவுருவ முடையன்" என ருக்வேதமும்,

> (வஹுரூபஃ) "பஹுரூபன்"

என்று ஷண்முக ஸஹஸ்ரநாமமும்,

> "குணங்களைக் கடந்தோ யெனினு மாயையினைத்
> தோய்தலாற் குணமுடை யவன்போல்
> அணங்கொரு பாலுங் கறைமிடற் றழகு
> மம்பக மூன்றுமா முருக்கோண்
> டிணங்குறு நாமஞ் சிவன்"

என்று (மா வித்துவசிரோமணியாய அப்பயதீக்ஷிதரால் வடமொழியியற்றப்பட்டுத் தமிழின் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தெனவுள்ள) சிவதத்துவ விவேகமுங் கூறுமாற்றானே மாயை, அதுபலவென வழங்கப்படுவதாயிற்று. இன்னணம் வழங்கப்படினும் அது, சுத்தமாயை பிரணவமாயை யெனப் படுதலே தெளிவுடைமையாம். இந்திரனென்பது தலைவனென்னும் பொரு

Koviloor Digital Library

ளுடைத்து. அஃதிங்கே முதற்கடவுளை யுணர்த்துவதாயிற் ருகலிற் சசி மணுள னதன்பொருளாவா னல்லன். உக்கிரன் சிவனென்பது (உ.ரூஃகவதீ- ஸ்ரீகூ௦ஃ) "உக்ரஃ கபர்த்தீ ஸ்ரீகண்டஃ" என அமரஸிம்ஹமெனு நிகண்டு நிகழ்த்துதலிற் பெறப்படும். நீலகண்ட சிவாசாரியரும் பிரஹ்மஸூத்ரத்தின் இறுதிச் சூத்திரத்திற்குச்செய்த பாஷ்யத்தில் ஈண்டுப் பிரமாணிக்கப்பட்ட பிருஹதாரண்யக ருக்வேத மந்திரங்களை யெடுத்துக்காட்டுபு, ஈண்டு வரைந்தவாறே பொருளுமெழுதுபு, மாயையினை மா மாயாசத்தியெனக் குறிப்பிட்டுச் சிவன் யாங்ஙனம் விசுத்தமாகிய அனேக சரீரங்களைக் கொள்கின்றனனே அங்ஙனமே முத்தர்களுமாவர்" என்னுமொரு முடிபும் மொழிந்துளார். ஓங்காரம் மறை மூலமாகலின் அதுதானே சிவன்றிருமேனியென மதுரைத் திருவிளையாட லுழையும் —

"மறையே நமது பீடிகையா மறையே நமது பாதுகையாம்
மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமாம்
மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகும்
மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும்."

எனவரு செய்யுட்கண் 'மறையே நமது வடிவாகும்' என்ற தொடர் வாயிலாக வுணர்த்தப்படுவதாயிற்றால். இச்செய்தி சிவபிரான் றிருவாக்கெனக் கொளவுளது. இங்ஙனம், மறை திருமேனி யெனப்பட்டாங்கு, காமிகாதி ஆகமங்களுந் திருமேனி யெனப்படுஉமென்பது அக் காமிகாகம தந்த்ராவதார படலத் தறியக்கிடக்கின்றது. சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என அருவத்திருமேனி ச - ம், மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன் என உருவத்திருமேனி ச - ம், சதாசிவன் என உருவருவத்திருமேனி க - ந் தடத்த லக்கண மாகச் சிவனுக் குளவென் றெவரு முணருமாறு சிவஞான சித்தியார் —

"சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழு மீசன்
உவந்தரு ளுருத்தி ரன்றான் மாலய னொன்றி னொன்றாய்ப்
பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்றாம்
நவந்தரு பேத மாக நாதனே நடிப்ப னென்பர்."

என் றோதுதலையும், அம்மேனியாய "மூன்று நந்தங் — கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவுகாணே" என்றறிவித்திடலையும், மேலே போந்த சித்தாந்தப்பிரகாசிகை யென்பதன் றமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் —

சதாசிவதத்துவம், சத்திதத்துவம், சிவதத்துவமாகிய "'மூன்றினும் பரமசிவனொழிய வேறே கிருத்தியஞ் செய்யும் ஆன்மாக்களில்லை' 'மூலப்பிரமாங்கங்களாகிய பதினொரு மந்திரமும் மந்திராத்துவா' 'அத்துவாக்களாறுக்கும் மேலாகியகாரணம் சுத்தமாயை'"

Koviloor Digital Library

எனவரு மொழிகளேபு முப்த்துணருஞான்று சிவனது திருமேனி சுத்த மாயை யென்பது சித்திக்கின்றது. ஈசாந, தத்புருஷ, அகோர, வாமதேவ, ஸத்யோஜாத என்னும் பிரமமந்திரம் ஐந்தும், ஹ்ருதய, சிரோ, சிகா, கவச ஃ, நேத்ர, அஸ்த்ர என்னும் அங்கமந்திரம் ஆறுமே 'மூலப்பிரமாங்கங்களாகிய பதினொருமந்திரம்' எனப்பட்டனவென்க. இவற்றுள், ஈசாநம் முதலிய பிரமமந்திரம் ஐந்துஞ் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்கட் குபயோகப்படுஞ் சத்திமய ஈசுவரசரீரமாக வமைந்துள்ளனவென்னு நிச்சயத்தில் —

" தத்வபு ஃ பஞ்சபிர்மந்த்ரை ஃ பஞ்சக்ருத்யோபயோகிபி ஃ ।
ஈசதத்புருஷாகோர வாமாஜைர்மஸ்தகாதிகம் ॥"

எனக் கிளக்கப்பட்ட மிருகேந்த்ராகம மொழிகளும் ஈங்குக் கருதிக் கொள்ளத்தக்கன. வபு ஃ = சரீரம். 'அத்துவாமூர்த்தி' என்றும், 'மந் திரங்கள்வடிவு' என்றுங் கூறிக்கொண்ட மேலைச் சிவஞானசித்தியார் — "மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத் — தந்திரஞ் சொன்ன வாறு" என விளம்புமாற்றானுந் திருமேனி சுத்தமாயையென்றன் மதனுறகின்றது. அங்ஙனமாயின், அச்சித்தியார் — "காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்" என்றோதுவ தென்கொல்? எனின்,— சோறும் (=சொல் லுதும்). "வித்தை, உயர்கலை யதனிற்றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப்பண்ணும்" என அச்சித்தியாரேகூறுமாறு அசுத்தமாயாதத்துவங்களு ளொன்றாய வித்தை, ஆன்மவறிவை ஏகதேசத்தில் விளக்கி நிற்குமாகலிற் சடமான அம்மாயையே இறைவனது மேனி அன்றெனப்பட்டது; சுத்தமாயை அப்படிக் கூறப்பட வில்லையெனப் பொருள்கொள்வுழி விரோதமின்றாம். சுத்தமாயையே அப் படிக் கூறப்பட்டதெனின், — மேலே காட்டப்பட்ட பிரமாணங்கட்கும், இச் சித்தியாரே, அத்துவாமூர்த்தி, மந்திரங்கள் வடிவு என்று கூறினமைக்கும் விரோதமுண்டாம். மேல், சுத்தமாயையும் அறிவில் பொருளாஞ் சடமன் றோவெனின், — கேட்டி. சடமாயினுஞ் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திரவடிவாயிருத் தலின் அது, சைதன்னியமெனவே கொளப்படுமென்பது அச்சித்தியாரே —

" தத்துவ முப்பத் தாறுஞ் சைதன்னி யங்க ளைந்து
சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பது மசித்தே செப்பில் "

என்றியம்புதலி னறியக்கிடக்கின்றது. சுத்தவித்தை, ஈசம், சாதாக் கியம், சத்தி (=விந்து), சிவம் (=நாதம்) என்னுஞ் சுத்தமாயா தத்துவங் களே சைதன்னியங்கள் ஐந்து என்றறிக. சைதன்னியம் = ஞானம்.

" வித்தையோ டீசர் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்க ளைந்துஞ்
சுத்ததத் துவஞ்சி வன்றன் சுதந்திர வடிவ மாகும் "

என அச்சித்தியார் நிகழ்த்தலுங் கருதிக்கொள்க. சடவிழி அறிவின் புணர்ப்பால் அறிபொருளாய்த் திகழ்ந்தாங்கு, இரும்பு நெருப்பின் சம்பந்

Koviloor Digital Library

தத்தா னெருப்பாகவே மிளிர்ந்தாங்கு சுத்தமாயையுஞ் சிற்சத்திக் குடம்பா யிருக்குஞ் சம்பந்தத்தால் அச்சத்தியாகவே மிளிருமாகலின் அதனைச்சைதன் னியமென்பது பொருந்துமென்க. இப்பொருத்தங் கருதியே இறைவனது திருமேனி சத்தியாகுமெனும் பொருள் பயக்கும்படி காயமோ "காண்பது சத்திதன்னால்" என அச்சித்தியார் தெரித்த தென்னலாம். இந்நிச்சயபத்தி லேயே பௌஷ்கராகம பதிபடலம் —

(அநந்யோந்யச்சதச்சக்தேஸ் ஸமவாயாத்ஸ்திதச்சிவ ஃ।)

"சிவதத்துவமாயுள்ள அம்மாயாசத்திக்கு அனன்னியமாகவும், சமவாய சம்பந்தமாகவு மிருக்கின்றனன் சிவன்" என்றறிவுறுத்தலும் பொருந்து கின்றது. சமவாயம் = நித்தியசம்பந்தம்; நீங்காதிருத்தல். இந்நிச்சயம் விடுத்து, சிவனை நீங்காச் சிற்சத்தியொன்றுமே திருமேனியெனக் கொளின் அது, சித்தியார்கூறிய மேலைக்கூற்றுக்களோடும் மற்றைப்பிரமாணங்களோ டும் முரணும். அச்சிற்சத்தியைக் குணமாகவுஞ் சிவத்தைக் குணியாகவுங் கொள்ளும் ஏக சொரூப நிச்சயத்தினின்றும் அச்சத்தி பிரிக்கப்படா ஞான மாம். அஃ தொருபடித்தாகவே யுளதென்பது — "ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம" என ருக்வேத ஐதரேயம் ஆத்மபோதம் என்னும் உபநிஷதங்களில் வரு வாக்கியத்தினும், அவ்வாத்மபோதமே (நிரவயவோஹம் =) "நான் அவயவ மில்லாதவன்" என ஞானி கூறுகின்றனனென்று கிளக்குமுரையினும்,

"உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளுந் திறமேது மில்."

எனத் திருவருட்பயனில் வருசெய்யுளினும் பெறலாம். இன்னணம் பிரிப்பில் சத்தியினிடம் பரம்பொருடோன்றும்; அங்ஙனந் திருமேனியுஞ் சொல்லப்படும்; இந்நிச்சயத்தை 'அருட்சத்தியினிடந் தோன்றுவானன்றி வேறுதோன்றான்.' என்னும் பொருளிலே "முன்னருட் சத்தி தன்பான் முகிழ்க்கும் தான் முளையான்" எனவரு சித்தியார்க் கிளவிகளு மாதரிக் கின்றனவெனின், அஃதியாங்ஙனம் பொருந்துமெனக் கடாவி யொழிக்கப் படுமால். என்னை? பிரிப்பில் சத்தியைப்பிரித்து, அதனை ஓரிடமாக்கி யுரைத்தலின்; 'சத்திதன்பால்' என்ற துய்த்துணர்க. பால்=இடம். மேல், பொருந்துமாறுளதோ? எனக்கடாயின், — சத்தியை நீங்காது சத்திசம்பந் தத்தாற் சைதன்னியமா யிராநின்ற பிரணவத்தினிடந் தோன்றுவானன்றி வேறுதோன்று னென்பது பொருந்தலாமென்க. அத்துவா மூர்த்தி, மந்திரங் கள் வடிவு, சுத்ததத்துவஞ் சிவன்றன் சுதந்திரவடிவம் என்றமைக்கும் இது பொருந்து மென்க. இதுவேயுமன்றி,

(ஈசஸ்படிகவந்மத்யே பூர்வேகுங்குமவந்நர ஃ ।
தக்ஷிணேஞ்ஜநவத்கோர ஃ ஸௌம்யேவாமம்குஸு¬ம்பவத் !
சந்த்ராம்சுநிர்மலம்ஸத்யம் வக்த்ரம்பச்சிமதிக்கதம் ॥)

Koviloor Digital Library

"நடுவிடத்து ஈசானமுகம் படிகம்போன்றது: கிழக்குத் தற்புருடமுகங் குங்குமம் போன்றது: தெற்கு அகோரமுகம் அஞ்சனம் போன்றது: வடக்கு வாமதேவமுகங் குங்குமப்பூப் போன்றது. மேற்குச் சத்தியோசாதமுகம் நின்மல சந்திரவொளி போன்றது." என்று **காமிகாகமம்** அர்ச்சந விதி படலத்தோதுதலின், மேலே கூறிப்போந்த பஞ்சகிருத்திய ஈசுவரமுக மைந்தும் ஐவகை நிறப்பேதமுடையன வென்பது பெறப்பட்டமையின் இவை, சீவான்ம சொரூப வறிவைப்போலப் பரமான்மாவுக்கு அறிவுமாத்திரையா யொருபடித்தா யுளதென வோதப்படூஉஞ் சிற்சத்தியே யென்றற் கேலா தெனுந்துணிபும் பெறப்படும். படவே, இச்சத்தி சம்பந்தத்துள்ள பிரணவந் திருமேனியென ஈங்கெடுத்துரைக்குந் தீர்வையே நிலையுதலுறு மென்பாம். இச்சத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டாற் பலதிறப்படுமென்றற்குத் தனது சம் பந்தத்தாற் பிரகாசிக்கும் பிரணவ சுத்தமாயையின் ஒளிக்கூறுகளேபே திரு மேனிகளாகக் கொள்ளுமென்பதும், சருவஞ்ஞதை முதலிய ஈசுரப்பிரபாவ குணமெட்டனுள் 'விசுத்ததேகம்' ஆவதுமிங்ஙனம் பெறப்படுமென்பதும், ஆணெனப் பெண்ணெனக் குறிக்கப்படு மம்மேனிகளுட் சத்திபை நீங்காச் சொரூப சிவம் பன்னிற மணிகளு ளொருநூல்போல நிர்விகாரமாய் நிற்கு மென்பதும் இங்ஙனங் கொள்ளப்படும். இவ்வாறு கொள்ளாக்கால் அச்சிற் சத்தி, சிவனை நீங்கா அபின்னசத்தி யென்றல் வெற்றுரையாம். ஆகவே அக்கினியுஞ் சூடும்போலச் சிவமுஞ் சத்தியுந் தாதான்மியமென்னும் பிரமாண விரோதமு முண்டாம். (தஸ்யை தத்லிங்கமலிங்கஸ்யாக்நேர் யதௌஷ்ண்ய மாவிஷ்டம் =) "இலக்கணமிலானது இலக்கணம் அக்கினியிற் சூடுபோற் சேர்ந்திருக்கும்" என்று கூறும் ஸாமவேத **மைத்ராயண்யுபநிஷத்தும்**, வேறு சிலவுமே அந்தப்பிரமாணமாம். இதுவேயுமன்றித் தாதான்மிய சத்தியைப் பலபேதப்படுத் துரைத்தல் சிவத்திற்கே பேதவிகாரங் கூறலாய் முடியும். இது, தண்டாபூப நியாயத்தாலுஞ் சாதிக்கப்படும். (தண்டிற் பூட்டப்பட்ட அபூபத்தை நாய் கவ்வியிழுக்குமேல்லை தண்டு மிழுவையுறல் போல்வதே அந்த நியாயம். அபூபம் = அப்பம்.) அன்றி, மண் குடமானாற்போலக் காசரணாதி அவயவங்களாய் அச்சத்தி பரிணமித்த தென்னுமொரு தோடமு மெய்தும். இத்தோடமுறாதவாறுகவே போந்த சிவதத்துவவிவேக நூலுடை யாரும் "மாயையினைத் தோய்தலால், அம்பகம் மூன்றுமா முருக்கொண்டு" எனக் கூறுவாராயினர். இப்பரிணாம சங்கையில் —

"எந்தைதா னின்ன னென்று மின்னதா மின்ன தாகி
வந்திடா னென்றுஞ் சோல்ல வழக்கோடு மாற்ற மின்றே"

என்று **சிவஞானசித்தியார்** கூறுதல் அனாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் விருத்தி, பரிணாமம், விவர்த்தனமென்பவற்றுள் ஒன்றிற்படுவன் படானென்று மொழியப்படான்: எவ்வாறுமாமென்னும்பொருள் பயத்தலின் உறுதியா யொருமுடிபு மேற்பட்டிலது. இங்ஙனமே, அனைத்திற்கும் பெரிய

Koviloor Digital Library

பொருளாய்ச் சருவாதாரமாய் யாண்டு மெஞ்ஞான்றுமுள்ள பிரமம் சித்து மாம்; அசித்துமாம்; இப்படியாகாதென்று சொல்ல (வழக்கொடு மாற்ற மின்று =) ஓராசங்கையுமின்று பரிகாரமுமின்றென ஏகப்பொருள்வாதந் தாபித்தற்கும் இடனுண்டாம். எவ்வாறுமாமென இவ்வாறு கூறுதலினுஞ் சிற்சிவம் பரிணமியாதென்ற லேற்புடைத்தாம். சீவான்ம ஞானசத்தி கரசர ணாதி அவயவப் பகுப்பாகா திருத்தலை நன்குணர்வார், பரமான்ம சிற்சத்தி அவ்விதமாமென்பதை யெவ்வாற்று னேன்றுகொள்வ ரென்னுமொரு சங்கையு மிங்ஙனந் துண்ணென வெழுமன்றே? நிற்க. அருளெனப்படுஞ் சிற் சத்தியே பராசத்தியுமாம். இஃது ஆதிசத்தியென நின்று இச்சா ஞானக் கிரியையென முத்திறப்படும். இச்சையுங் கிரியையு ஞான நிற்கும்வழி நிற்கு மாகலின் இவைகள்,

" சிந்தையி னுள்ளே திரியுஞ் சிவசத்தி
விந்துவு நாதமு மாயே விரிந்தனள் "

என்று திருமந்திரந் தெரித்தவாறு பிரணவமாயையி லூன்றிநின்று பஞ்சகிருத்தியத்தைச் சிற்சத்தி சங்கற்பிக்கும்போ தேற்படு விசேடங்களே யன்றி வேறல்ல. மந்திரயோனியாய சுத்தமாயையென்னுங் குண்டலினியை விட்டு யாதொரு கிருத்தியமு மின்றென்பதே சித்தாந்தம். சொரூப நிரு ணயத்திற் சத்திபேதம், நிறப்பாகுபாடு கூறல் ஆன்ற சுவானுபவ மெய்ஞ் ஞானிகளால் ஏன்றுகொளப்படுவதன்று; பரஞானத்தாற் பரிபூரணமாயடை பரமுத்தியையு மில்லையென்றே அக்கூறன் முடிவுசெய்யு மாகலின் அஃ தொழித்துச் சித்தாந்தப் படுத்துமாறெவ்வித மெனின்,— வியாபகத்தன்மை யினாற் சத்தி சம்பந்தப்பட்ட நிலைக்களங்களிலே யதன் றிருவுளப்பாட்டின்படி நிகழ்வன நிகழுமென்றும், அங்ஙனந் தேசபரிச்சேத ரகித சிவமாய் நிற்குநிலை ௩௬ - தத்துவங்களையுந் தாத்துவிகங்களையுங் கடந்துளதாகலின் அதுவே ஒரு படித்தாக ஞானிகளாற் றரிசிக்கப்படுவதூஉம் அடைவதூஉமாமென்றும், (நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம்)" நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் " என வேதம் (=சுவேதாச்வத ரோபநிஷத்) விளம்பினதும் இங்ஙனமாமென்றுஞ் சித்தாந்தப்படுத்தலாம். "உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மை" என்று திருவருட்பயன் றெரித்தலோர்க. நிஷ்கலம் = கலையோடு கூடாதிருப்பது. நிஷ்க்ரியம் = கிரியை செய்யாதிருப் பது. இறை சரீரமா யமைந்த அக்குண்டலினிக்குப் பரிணமங் கூறலாங் கொல்? எனின்,— சோறும். அதன்காரியம் படங்குடிலானுற்போல விருத்தி யாமென்றும், இது சூக்கும பரிணம மெனப்படுமென்றுஞ் சொல்லுப. இப்படிக்கூறலினாலுந் தோடமொன்றுமின்று; முன்விளக்கியபடி சுத்தவித்தை யாதி ஐந்துதத்துவங்களுஞ் சத்தி சம்பந்தத்தாற் சைதன்னிய மெனப்படல் கருதுக. இவ்வாறு கருதுதலிற் பஞ்சபாசங்களு ளொன்றெனப்படு மிச்சுத்த மாயை, முதல்வனுக்குப் பந்தமாகமாட்டா தென்பதூஉம் பெறுக. உயிர்

Koviloor Digital Library

களைப் பந்தப்படுத்தும் பான்மையிலுள்ள எந்தப்பாசமும் உப்புநீருறைமீன் உப்பேறாதிருக்குந் தன்மைபோலிருக்கு மவனதான்ற தன்மைக்கின்றாகலின், அவனுக்குப் பிருதிவியாதி பூதமைந்துஞ் சூரியனுஞ் சந்திரனு மான்மாவு மாகிய எட்டும் மூர்த்தங்களென்று நூல்க ளுவறலு நுதலிக்கொள்க. அந்நூல்களுட் சைவமஹாபுராண வாயுசங்கிதை —

(சர்வோபவஸ்ததாருத்ர: உக்ரோபீம: பசோ: பதி: |
ஈசாநச்சமஹாதேவோ மூர்த்தயச்சாஷ்டவிச்ருதா: |
பூம்யம்போக்நிமருத்வ்யோம க்ஷேத்ரஜ்ஞார்க்கநிசாகரா: |
அதிஷ்டாதாமஹேசஸ்ய சர்வாத்யை ரஷ்டமூர்த்திபி: ||)

"பிருதிவியிற் சருவன், அப்புவிற் பவன், தேயுவில் உருத்திரன், வாயுவில் உக்கிரன், ஆகாயத்திற் பீமன், ஆன்மாவிற் பசுபதி, சூரியனில் ஈசானன், சந்திரனின் மாதேவன்" எனச் சிவன் நிற்குநிரல் கூறுதலோர்க. மயக்குமியல்பில்தாய் நித்தியமாய் ஆகாயமன்ன அருவமாய் வியாபகமாய்ப் பேரொளியாய் அந்தப்பிரணவமாயை யிருத்தலினன்றோ யஜுர்வேத பஞ்சப்ரஹ்மோபநிஷத் (ஆகாசமயவிக்ரஹம்) "ஆகாசமய விக்ரஹம்" என்றும், தைத்திரீயோபநிஷத் (ஆகாசசரீரம் ப்ரஹ்ம) "ஆகாச சரீரம் ப்ரஹ்ம" என்றுமியம்புகின்றன. வியாபகத்தை வில்லடி பிரம்படிகளும் விளக்கும். கோரக்கரெனும் பெயரியசித்தர், அல்லமதேவரது திருமேனியை வாள்கொடு வெட்டலும் அவ்வாள், ஆகாயத்திற் சென்று வரல்போல் ஊறு கூறு செய்யாது வருதல்கண்டு இஃதென்னேயென் றிறும்பூ துற்றமையு மீங்குக் கருதிக் கொள்ளத்தக்கதே. இங்ஙனம், அருவமான திருமேனி உருவமாறி விழிக்கு யாங்ஙனம் புலப்படுமென்னுஞ் சங்கை யெழல்கூடும். தவத்தின் வழியே காணுந்தன்மை கைவந்தார் காண்பர்; இறை திருவுளப் பாட்டின்படியுங் காண்பரெனுமாற்றான் அச்சங்கை யொழியுமென்க. திருமேனி வாயிலாகவும் ஏற்புடைக் காரிய மிழைக்கப்படுமென்றல் கந்தபிரான் பிரமனைக் குட்டிய செய்தியிற் பெறப்படுதலின் அது, விண்ணிடை வெள்ளிடி தோன்றுத லொக்குமென்க. திருமேனி விசேடம் —

"அனக மானபர மூர்த்தி கட்குமறி வாள ருக்குமுட லுண்மையின்
சோனவ ணம்புலறி வுங்கோ ழிப்புமவர் கட்கு முள்ளனகோல் சோல்லேனு
வினவோ ணுதவர்கள் வெண்ப ளிங்குநடு வுள்ள தீபமென வோளிர்தலாற்
கனக மாமுரு விருந்து மின்மையது கா ண லானிழலி லாததால்."

"சடப்போரு ளுள்ளு மிருக்கின்ற சாமி சடப்போருட்குந்
திடப்போரு ளாமுயி ரின்கண் விளங்கு திறமதிகந்
திடப்போரு ளுக்குந் திடப்போரு ளாமது சீகண்டனேன்
நடப்போருண் மூர்த்தியின் மின்ன லதிகநன் னாட்பினரே."

Koviloor Digital Library

என்று பரிபூரணானந்தபோதமும், திருத்தலதரிசன காலங்களிற் பாடியருளிய கட்டளைக்கலித்துறைகளு ளொன்றும்,

"ஓமே னப்படுங் குடிலையே யோப்பிலா முருகன்
மாமு கத்துளோன் ருமவன் றன்மையார் வகுப்பார்."

என்று முதல்வன் புராணமும் மொழிதரலிற் காண்க. முதல்வன் முகங்கள் ஆறனுள் ஒன்றுதான் ஓமெனப்படுமோ? எனின், — நவிறும். ஈசாநாதி ஐம்முகங்களுஞ் சிவமுகங்களென வழங்கப்படுதலின் அவற்றினின்று மதிகமாகக் காணப்படு சத்திமுகமே அவ்வாறு கூறப்பட்டதென்க. உரிய பிரமாணம் —

"யான் படைத்தன்முதலிய ஐந்தொழிற்கதிபனும் ஐம்முகமுடையனுமாகிய சதாசிவன்: நீ பலவாருகவிருப்பினும் ஒரு முகமுடைய பரமேசுவரி: குமாரன் உனது சுவரூபத்தையு மெனது சுவரூபத்தையுங் கொண்டுளோனாதலின் ஆறுமுக னெனப்படுகின்றனன்."

என மேலே வந்துளது. பிரணவத்திற்குஞ் சத்திக்குமுள்ள சம்பந்தத்தால் அவ்விரண்டு மொருபெயரான் வழங்கப்படுமென்பது மிங்ஙனம் பெறுக. ஆகலினன்றே "உமையலா துருவமில்லை - - - - ஐயாறனார்க்கே" என்று நாவுக்கரையரது தமிழ்மறையு நவில்வதாயிற்று. பிறவுமன்ன. பிரணவமானது சத்தியின் பெயர்கள்கொண்டும் விளங்கு மகிமைத்தென்னு மிச்செய்தி —

(பராவாகீச்வரீ வித்யா மாயாவித்யா பராஸ்ம்ருதா ।
பரபிந்துஃ பராசக்திர் மஹாமாயாச குண்டலீ ।
- - - - தஸ்யாஃ பர்யாயவாசகாஃ ।)

"பரை, வாகீசுவரி, வித்தை, மாயை, பராவித்தை, பரவிந்து, பராசத்தி, மாமாயை, குண்டலியென்பன அந்தப் பிரணவமாயையின் பரியாயப் பெயர்கள்" என்று சிந்திய விசுவசாதாக்கியங் கூறுதலிற் றெளியப்படும். மாயையுஞ் சத்தியுஞ் சம்பந்தப்பட்டு நிற்றலைக் காட்டுமொரு பெயர் மாயாசத்தியெனவும்படும்.

(மூலாதாராதாரப்ய ப்ரஹ்மரந்த்ர பர்யந்தம்
ஸுஷும்நா ஸூர்யாபா ।
தந்மத்யே தடித்கோடிஸமா ம்ருணாளதந்து
ஸூக்ஷ்மா குண்டலிநீ ॥)

"மூலாதாரம் எழுவாயாகப் பிரமரந்திரம் இறுவாயாகச் சூரியப்பிரபையாய் நிற்பது சுழுமுனையாம். அதன் மத்தியிற் கோடிமின்னலுக் கொப்பான மிருணாளதந்து போன்றுளது சூக்கும குண்டலினியாம்" என்று மண்டலப்ராஹ்மணோபநிஷத் வழங்குமாற்றாற் சுழுமுனை நடுவட் பிராணரூபமாய்

Koviloor Digital Library

நின்று உயிரைப்பிரேரிப்பது குண்டலியேயென்பது மிங்குக் கருதிக்கொள்க. மேல், இறைவனுடைய வடிவெல்லாம் உபசாரத் திருமேனியெனப் படுமெனின்,— ஆண்டுப் பஞ்சகிருத்தியமும் உபசாரமென முடியும். என்னை? ஈசானாதி பிரமமந்திர மைந்துஞ் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்திய சத்திமய ஈசுவர சரீரமென்பதாக **மிருகேந்த்ரம்** மிழற்றன் முன்னமெடுத்துக் காட்டினமாகலின். கிருத்தியமைந்தனுள் அனுக்கிரகமு முபசாரமெனப்படல் நறிதாங்கொல்லோ? சொரூப தாதான்மிய சத்தியினுண்மையினைநோக்க, ஏனை வடிவங்கள் உபசாரமெனப்படுமன்றி வேறுகூறல் பொருந்தாது. உபசாரம்=அமுக்கியம். இதனை, இலக்கணையென்றுங் கூறுப. ஒருநூலே பன்னிற மணிகளுள்ளும் புக்குநிற்றல்போலத் திருமேனிதோறு நிற்குஞ் சொரூபசிவத்திற்குச் சத்தி சூக்குமமெனப்படுஞான்று மந்திரந் தூலமாகலாம். அகாராதி பிரணவ மாத்திரை ஐந்தின் கண்ணவேயுந் தோன்றியகலைகள் அறுபத்துநான்கனுள் விசயை சௌமியை முதலிய கo-ம் அகாரத்திலும், குகை மனோரமை முதலிய கசு-ம் உகாரத்திலும், சிரவணி சிராவணி முதலிய உச-ம் மகாரத்திலும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தியென்னு ச-ம் விந்துவிலும், இந்திகை தீபிகை உரோசிகை மோசிகை ஊர்த்துவகை வியாபினி வியோமரூபிணி அனந்தை அனாதை அனாசிரிதையென்னும் கo-ம் நாதத்திலுந் தோன்றியுள்ளனவென்னும் விவரம் ஞானபாதத்தை முதற்கட்கொண்டுள்ள **சித்தாந்தசாராவளியின்** கிரியாபாத வியாக்கியானத்திற் கண்டுகொளலாம். பிரணவம் "தாரகம்" என்னுமொரு பெயருமுடைத்து; சீவான்மாக்களைப் பந்தத்தினின்று "கடக்கச்செய்வது" என்ப ததன்பொருள்.

இவ்வுண்மைப்பாடுகளை யெல்லா முய்த்துணராத் தன்மைத்தாலோ? சங்கார கருத்தா (=நாசத்தொழிலுடையான்) என்பது செவிக்கின்பம் பயவாச் சொல்லாயுளதே யென்றெண்ணி யிடைவார்கடுப்ப, இறை திருமேனி சுத்த மாயையென்பதைக் கேட்டன்மாத்திரையே அது மாயையா வென்றருவருப் புறாஉ மொருபெற்றிமைத்தாலோ? சிலர்கொள்கை மாறுகோ ளடைந்துளது; அடைகின்றது. அக்கொள்கை — யாடு கரும்புவிடுத் ததன்றழை தின்றலையும், தேளுக்கஞ்சிப் பாம்பின்வாய்ப் படுதலையு மொக்கும்: பிரணவ நிந்தை இகத்தும் பரத்துங் கேடுபயக்கும் என்க.

வாசா மகோசரமும், இதன் றொடர்மொழிகளும் "வாசா மகோசராநந்தோ வாங்மநோ கோஸரஸ் ஸ்வயம்!" என்னும் யஜுர்வேத **தேஜோபிந்தூபநிஷத்தின்** மொழிகளாய்த் திகழ்கின்றன.

என்ன - உவம வுருபு.

செய்யுளாகலின் இன்றியென்னும் வினையெச்சக்குறிப்புச் சொல் "இன்று" என நிற்பதாயிற்று; விதி "அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம் — தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே." என்னுஞ் சூத்திரமாம்.

Koviloor Digital Library

நின்றிடு — இடு - பகுதிப்பொருள் விகுதி; துணிவுப்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்லென்றுஞ் சொல்லுப.

"வடிவா" என்றதிலுள்ள "ஆ" ஆகவென்பதன் விகாரம்.

சத்யசைதன்யபர - வடநூன் முடிபிற்று.

மாஸம் என்னும் வடகிளவி மாதமென வழங்கப்படுமாறு மநஸ் என்னும் வடகிளவி மநஸு (மனசு) என விகாரப்பட்ட வழி "மனது" என வழங்கப் படுவதாயிற்று.

அத்துவிதம் - (அத்வைதம்) அத்வைதம் என்பதன் விகாரம்.

"பரதெய்வத்தை" "மூலமுதலே" "முதற்கடவுளாயபொருளே" "வாசா மகோசரத்தை" "சுப்பிரமணியத்தை" என்பன ஒருபொருளின்மேல் வந்த பல பெயர்கள்; "ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில வரையார்." என்பது சூத்திரம்.

இம்மூன்று திருப்பாட்டாலும் பாயிரம் பகரப்பட்டது. கடவுள் வாழ்த்துத் துறையின் பகுதிகளுள் இது தெய்வவணக்கங் கூறியபடி. (௩)

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

க. கருணைக் குகப்பிரமம்.

சுருதியின் றிறமான கருமாதி மூன்றினுந்
துகளற்ற சைவதந்த்ரஞ்
சொன்மிக்க சரியாதி நான்கினுங் கடையிற்
றுலக்குசன் மார்க்கமென்னும்
பொருவின்மெய்ஞ் ஞானவத ரொன்றுமே யேழையேன்
புந்திக் கியைந்ததிலே
புரையற நடந்தசி பதப்பொலிவை யெய்தாது
புன்செயலி னின்றவெற்குத்
திருவரு ளிலாதத்தை யுறுவதின் றென்றுனது
திவ்வியசமு கத்தைநாடச்
சிந்தைதந் திதுகாறு மாண்டநீ மூற்றினுந்
திருவுள முவந்துநெய்தைக்
கருணைகூ ரென்னுட் கலந்தருள வேண்டுமே
கங்குல்பக னீத்தநிலையில்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா னந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே.

(ஆன்மாவினது) குற்றம் அற, ஞானம் திகழ வெழுந்தருளுஞ் சின்மயா னந்தமே! கருணைக் குகப்பிரமமே!

வேதத்தின் பாகுபாடான கருமம் உபாசனை ஞானமென்னு மூன்ற னுள்ளும், குற்றமற்ற சைவாகமஞ் சொல்லுகின்ற மிகுந்த சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்னு நான்கனுள்ளும், ஈற்றிலே விளக்கப்படுஉஞ் சன்மார்க்க மென்னும் ஒப்பற்ற மெய்ஞ்ஞானவழி யொன்றுதான் எளியேனது கருத் திற்கு (இப்பொழுது) இயைந்தது. அவ்வழியிலே குற்றமற நடந்து (ஸாமவேத மஹா வாக்யத்தி லுள்ள) 'அஸிபத' மாட்சியினை யடை யாமல் அற்ப கருமங்களி னிலைத்து நின்ற வெனக்கு, அம்மாட்சியினைத் திருவருட்சகாயமின்றி (எவரும்) அடைவதில்லையென நிச்சயித்து உன்னு டைய திவ்விய சமுகத்தையே விரும்ப மனங்கொடுத்து இதுவரையிலும் ஆண்டுகொண்ட நீ, முடிவுவரையிலுந் திருவுள்ள மகிழ்ந்து பெரியகருணை கூர்ந்து எனதுள்ளிடத்தே இரவுபகலில்லாத நிலையிலே கலந்தருளல்வேண்டும்.

கங்குல் = இரவு = மறப்பு; பகல் = நினைப்பு. இவை, முறையே கேவலம், சகல மெனப்படும். அஸிபத விவரம் இந்நூலிடை வண்மையென் னுந் தொடக்கத்துப் பத்தி லினிதுவிளங்கும். (தந்த்ரம்) தந்திரமெனப்படும்

Koviloor Digital Library

ஆகமங்களில் வாமம் லாகுளம் முதலிய அவைதிக ஆகமங்களு மிருத்தலின் அவையற்றிற்கு வேறாய் வைதிகமாய் விளங்குங் காமிகாதி ஆகமங்களென அறிவுறுத்துவார் "துகளறு சைவதந்த்ரம்" என்று அடைகொடுத் தோதினு ரென்க. இதுபற்றிய நியாயங்கள் இந்நூலிடைப் 'பயின்றறிபவன்' என்றற் ருெடக்கத்துப் பத்துழை நன்கு விளங்கும். குகப்பிரமம் என்பதன் பொருள், 'பன்மதத் தொறுவெலாம்' என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரைக் கட் பன்னியாயிற்று.

"துலக்கு சன்மார்க்கம்" என்னுந்தொடர் 'கூப்புகரம்' என்பது போல வந்தது. 'துலக்கு' என்பது வினைத்தொகையா யிருத்தலின் அதன்கணுள்ள வன்றொடர்க் குற்றுகரத்தின்முன் வந்த வல்லினம் மிகாதியல்பாயிற்று; "இயல் பினும் விதியினும்" என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரத்தில் 'விதவாதன சிறுபான் மை மிகா' எனக்கொள் பொருளில் இஃதமையும்.

அதனை எனற்பாலது "அத்தை" என மரீஇயிற்று; (திருவாசக அதிசயப் பத்தில்) "இத்தை மெய்யெனக்கருதி" என்புழிப்போல.

நெய்தை = பெருமை.

கருணை கூர் = கருணை கூர்ந்து; விகுதி குறைந்த வினையெச்சம். இதன் கட் கூர் என்னும் உரிச்சொல்லே பகுதி.

கருணா என்ற வடசொல் ஈறு திரிந்து "கருணை" எனவாயிற்று.

"வேண்டும்" என்பது ஒருவகை வியங்கோள்; உம் - விகுதி.

கரிசு = குற்றம்.

கங்கைச்சடை யென்னுமொரு புணர்மொழி போன்றதே "கருணைக்குகப் பிரமம்." (க)

எழுமொரு குணக்கினு மிறங்கொரு குடக்கினு
மிலாதுச்சி தன்னிலொளிசெய்
இனனிற்கி னிழலற்ற நீர்மைபோன் முதனூ
லிரண்டினக டாகநிரும்
வழுவில்வே தாந்தசித் தாந்தசம ரசசாத
மார்க்கத்தி னிற்கிலுபய
வாதமுந் தோன்றற் கிலக்கற்ற தீர்வையா
மௌனமது தோன்றுமதுவே
முழுமுதற் பரமான நின்னகண் டாகார
மூலமெய்ஞ் ஞானமெனவே
மொழிசிதா காசதே சோமயா னந்தமாய்
முடிகின்ற வுண்மையுணராக்

Koviloor Digital Library

கழுதென்ன வின்னமுஞ் சுலவுகுண மெய்தினுன்
கருணைக்கு மாளாவனே
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா னந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே.

உதயத்திற் குரியவொரு கீழ்த்திசையிலும், அத்தமயத்திற் குரிய வொரு மேற்றிசையிலுமில்லாமல் உச்சியிலே ஒளியைச் செய்கின்ற ஞாயிறு (=சூரியன்) நின்றக்காற் (காணப்படுகின்ற எப்பொருளுக்கும்) சாயையில்லாத தன்மைபோல முதனூலாகிய வேதம் ஆகமமென்னும் இரண்டின் நடுவாக வோங்குங் குற்றமற்ற வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமென்னும் உண்மைநெறியிலே நிற்கின், (வேதத்தின் அந்தமாகிய வேதாந்தமே மேல் ஆகமத்தின் அந்த மாகிய சித்தாந்தமே மேலென்னும்) வாதமிரண்டுந் தோன்றற் கிடனில்லாத முடிவாமொரு மௌனந் தோன்றும். தோன்று மதுவே முழுமுதற் பரம் பொருளான உனது அகண்டாகார சிரேட்ட மெய்ஞ்ஞானமென்று (பெரியோர்) பேசுஞ் சிதாகாச தேசோமயானந்தமாக முடிகின்ற வுண்மையை யுணராத பேயைப்போல இன்னமும் உழலுங்குணத்தை யானடைவனேல் உன்னுடைய கிருபைக்கும் பாத்திரவா னவேனே.

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசசாத மார்க்கமாட்டே மௌனந்தோன்றுமென அறிவுறுத்த நியாயத்தைத் தாயுமான சுவாமிகள் சித்தர்கண மென்னும் பத்தில் "வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை" என்றும், சின்மயானந்தகுரு வென்னும் பத்தில் "மேற் சமயங்கடந்த மோன சமரசம்" என்றுமுரைத் தருளிய வாற்றானு மறியலாம். இங்ஙனம் 'வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம்' எனத் தாயுமானசுவாமிகளது திருவாக்காகக் காட்டப்பட்டதிற்போந்த சித்தாந் தம் ஆகமாந்தமேயாம். இந்நிச்சயம், திருமூலரது திருமந்திரத்தே ஆறந்த மென்புழி —

"வேதத்தி னந்தமு மிக்கசித் தாந்தமும்
நாதத்தி னந்தமு நற்போத வந்தமும்
ஓதத் தகுமெட்டி யோகாந்த வந்தமும்
ஆதிக் கலாந்தமு மாறந்த மாமே."

என்று கூறப்பட்ட ஆறந்தத்தினையே தமதுபாடலில் —

"வீறியவே தாந்தமுதன் மிக்க கலாந்தம்வரை
ஆறுமுணர்ந் தோருணர்வுக் கன்புவைப்ப தென்னாளோ."

என்று அச்சுவாமிகள் கூறிக்கொண்டமையானும், அவர் அத்திருமூலர் மரபிலே யெழுந்தருளிய மௌன தேசிகர்பால் வீடுபயக்கு மெய்ஞ்ஞா னோபதேசம் பெற்றுளா ரென்பதனானும், அஃதும் "குருமௌனி மலர்த் தாளை யனுதினமும் வழுத்தல் செய்வாம்" "மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு

Koviloor Digital Library

வேமூலன் மரபில்வரு மௌன குருவே" என்னுமவருடைய வாக்குக்களிற் பெறப்படலானும், திருமூலர் கூறுமாறே யவருங் கூறுவரென்பது கொளக் கிடத்தலானும், மேலுமத் திருமூலர் வேதத்தின் அந்தமும் ஆகமத்தின் அந்தமுமாகிய இரண்டந்தமும் பெரியோர்க்கு அபேதமேயாம்; அவைகளே வேதாந்தமுஞ் சித்தாந்தமுமாமென்னும் பொருள் போதர —

"வேதமோ டாகம மெய்யா மிறைவனூல்
ஓதுஞ் சிறப்பும் பொதுவுமென் றுள்ளன
நாத னுரையிவை நாடி லிரண்டந்தம்
பேதம தேன்பர் பெரியோர்க் கபேதமே." எனவும்,

"சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாற்
சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே"

எனவு மருளிச்செய்தமையானும் எறுழூறும், இஃதோராதார், தமிழ்ச் சிவஞானபோதமுதலிய பதினான்கு நூல்களுமே சித்தாந்த மெனப்பட்டன வென்ப. இந்நூல்க டோன்று முன்னரேயே வேதாந்த சித்தாந்த சமம் விளம்பு மத்திருமந்திர நூல் தோன்றியுளது; அது, திருஞானசம்பந்தப்பெரு மானாலுங் கண்ணுறப்பட்டதென்னுஞ் செய்தியையும் அவ ருணரகில்லார். போந்த மந்திரப்பாடலிற் "சிறப்பும் பொதுவும்" என்னுந் தொடரைப் "பொதுவுஞ் சிறப்பும்" என மாறிவரைகின்றனர் சிலர். அது, முறைநிர னிறைப் பொருள்கோட் கியைபுமாயினும் பாடம் அப்படியன்று. பாடத்தை எதிர் நிரனிறையாகக் கொள்ளலாம். 'மூலனுரைசெய்த மூவாயிரந்தமிழ்' என்றபடி இம்மந்திர நூல் ௩000 - பாடல்களா யிராமே பலபாடல்களை அதி கங்கொண்டுளது. அவ்வதிகத்துட் சில, முன்வந்தவாறே சிறிது சிறிது பேத மாகப் பின்னும் வந்துள்ளன. அவையொழிந்த ஏனைப்பாடல்க ளெவ்வாறு புக்கன வெனவறித லிக்காற் கூடுவதன்றாயினும் நூன்முற்றிய பின்னரும் அத்திறப் பாடல்களை ஆக்கியோரே பாடி அவையடக்கம், திருமூலர் வரலாறு, குரு பாரம்பரியம், ஆகமச்சிறப்பு, வேதச்சிறப்பு முதலியனவாகச் சேர்த் திருக்கலா மென்றுகோடல் பொருந்தும். அம்மூலர் மரபில் வந்த தேசிக ரொருவர் தெரித்தருளியது —

"வேதாக மத்துணி பிரண்டில்லை யொன்றென்னவே
வந்த குருவே"

என்று தாயுமானார் கூறியருளியதிற் பெறப்படுதலின், வேதச்சிறப்புப் பாடல்களை வேதத்துவேஷ புத்தியுடையார் இஞ்ஞான்று தள்ளிவிட நினைதல் நிரம்புவதன்று. இங்ஙனங் கொள்ளாக்கால், அவரவர் சம்மதப்படி கோடலு நீத்தலு மேற்பட்டுச் சுந்தோபசுந்த நியாயமாய் முறைமுற்று மொழிவடையும்; கூர்த்த புத்திகொண் டுணர்க. உபநிடத நூலுள் ஒன்றிற்போந்த சொல்லும் பொருளும் பலவற்றிலும் போந்து வலியுறுகின்றன. அப்போக்கினைக்

Koviloor Digital Library

கொண்ட இம்மந்திர நூலும், மற்றை நூல்களுங் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றத்திற் குட்படா.

(வேதாந்தார்த்தமிதம்ஜ்ஞாநம் ஸித்தாந்தம்பரமம்சுபம் ।)

"வேதாந்தப் பொருளாகிய இஞ்ஞானம் பரமசுபமாகிய சித்தாந்தம்" என்று **மகுடாகமம்** வழங்கலும் ஈண்டுணரக் கிடப்பதொன்றாம். வேதாந்த மென்றது வேதத்தின் ஞானகாண்டமாகிய உபநிடதங்களையே. அவைக ளிற்றானே கருமத்தினும் மேலாய யோகமுங் கூறப்பட்டுளது. அவ்வாறாயின், ஆகமமும் மூன்று கூறாகவே யெண்ணப்படும். வேதாகமங்களின் நடுவே "இரண்டினகடு" எனப்பட்டது. அகடு=நடு. இந்நடு எவ்வாறறியத் தக்க தெனின்,— உதயக்கீழ்த்திசைக்கும் அத்தமய மேற்றிசைக்கும் இடைவா யுள்ள உச்சியிலே ஒளிசெய்கின்ற சூரியனைக் குறிக்கும்வழியே இரண்டந்தமு மொன்றாக வறியத்தக்கதென்க. விவரம் அடியிலுள்ள படத்திலுளது. இதுதான், **வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம்.** உலகிலே நடுவுநிலைமை, நடுவு நிலை நிற்றலென வழங்கப்படுவனவு மிதனையுணர்த்த வுள்ளனவென்க. உச்சி யிற் காணப்படு ஞாயிற்றினது பேரொளியில் உதயம் அத்தமயமென்னு மிருதிறத்துங் காணப்படு பலவகைச் சிற்றொளிகளு மடங்குதன்மானச் சரியையில் ஞானம், கிரியையில் ஞானம், யோகத்தில் ஞானமெனக் கூறப் படுவனவும் மேலாயவொரு ஞானத்தி லடங்கும். இதனை, ஞானத்தில் ஞான மென்றுங் கூறுப. இஞ்ஞானம் வாக்கு மனாதீதமாகலின், இங்ஙனம் மௌனங் கூறப்பட்டது. இது சுவானுபூதிமான்கள் யாவரு மொப்புமுண் மையேயாம். உபநிடதங்கள் ஞானங்கூறுமென்பது பரிபூரணானந்த போத வுரையாய **சிவசூரியப்பிரகாச** எடுத்துக் காட்டுக்களுள்ளும் உணரலுறுவார் இனிதுணரக் கிடக்கின்றது. இந்நூலகத்தும் வந்துழிக்காணலாம். இருபத் தெட் டாகமங்களுள்ளுஞ் சில நவீனங்க ளுளவாயினு மவற்றுள் ஏற்புடை மையில் வருவனவெல்லாம் எம்மாலேன்று கொள்ளப்படுவனவா மென்பது முணர்க.

தோற்றுவாய் பற்றியெழுஞ் சாத்திர தருக்கம் இறந்துபடற்கொரு முடி பாக முன்னர்த்தோன்றுவதும், மேலெய்தும் இறுவாய்ப் பூரணானுபூதி உரைக் கடங்காதெனற்குப் பின்னர்த்தோன்றுவதும் 'மௌனம்' என்பது இத் திருப்பாட்டி னுணரக்கிடக்குமோ ருண்மையாம்.

வேத + அந்தம் = வேதாந்தம்; சித்த + அந்தம் = சித்தாந்தம்; வட மொழிப் புணர்ச்சி; தீர்க்கசந்தியென்ப.

முழுது - "முழு" எஞ்சாமைப் பொருளுணர்த்து முரிச்சொல்.

கழுது = பேய்.

இன்னம் - இதன்மேல் என்னும் பொருளைத்தரு மோரிடைச்சொல். (உ)

Koviloor Digital Library

நடுவு நிலைமை.

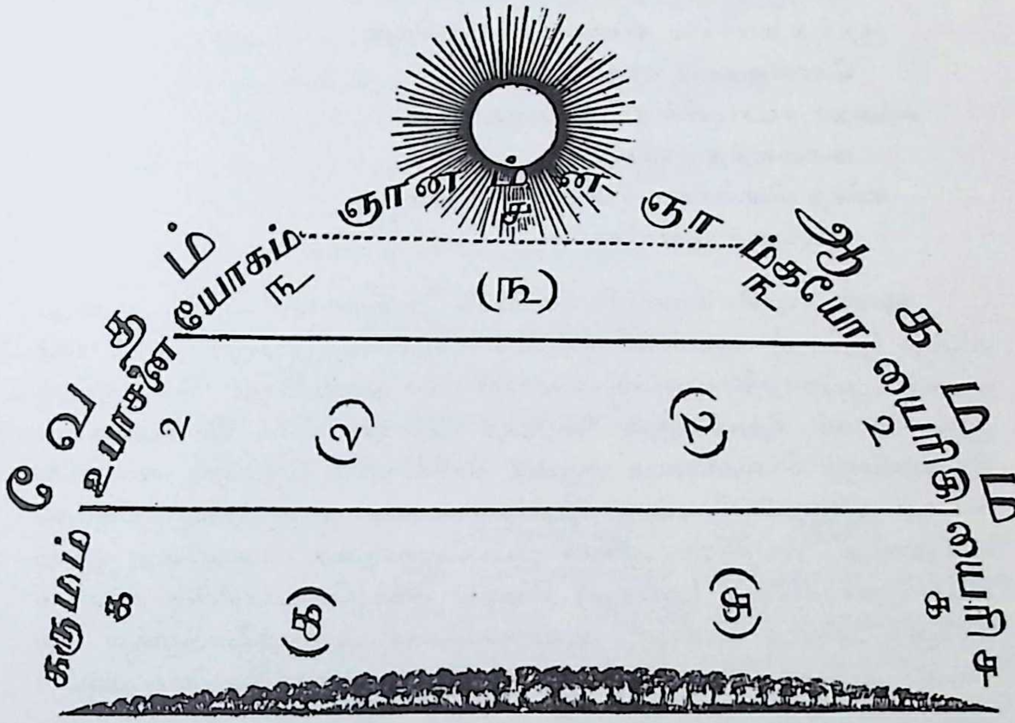

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம்.

Koviloor Digital Library

கற்றவர்கள் கற்றபடி யேநடை தராதின
கருமவா தத்திலாடு
கறங்கெனச் சுலவவுங் கல்லார்க ணல்லவிட்
காமமுற் றுஞ்சிதடர்போற்
சிற்றறிவின் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசந்
தேராத புன்மையதனாற்
சிந்தைபுடை கொண்டுவிச் சிந்தைநிலை கூடாது
திரிபுறவு மாடலுன்றன்
கொற்றவா ணைக்குளுள மாயையி னியற்கையோ
கொடுவினைத் தொடர்பின்வலியோ
குற்சித மலச்சீவ சுபாவமோ கற்றுமென்
கொள்கைநன் காகவிலையே
கற்றைச் சடாடவிக் கடவுள்கல் லாலகங்
கைவைத்த ரகசியத்தே
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா னந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே.

ஞான சாத்திர வுணர்ச்சியுள்ளவர்கள் அவ்வுணர்ச்சி வழியே நடவாது தாழ்ந்த (இல்லற) கருமங்களி லீடுபட்டுச் சுழல்கின்ற காற்றாடிக்கு நிகராகச் சுழலவும், அச்சாத்திரவுணர்ச்சி யில்லாதார் நல்ல துறவறத்தைப் பொருந்தியுங் குருடர்போலச் சிற்றறிவினுன் வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நிலையையுணராச் சிறுமையினாற் சிந்தையானது குழம்பி நிச்சிந்தையா யிருக்குஞ் சமாதிநிலை கூடாது ஒன்றைவிட்டொன்று பற்றுந்தன்மையைப் பொருந்தவுஞ் செய்தல் உன்னுடைய பராக்கிரம ஆணைக் குட்பட்டிருக்கின்ற மாயையினது இயற்கைக் குணந்தானோ? (அல்லது) கொடிய வினைத்தொடர்ச்சியின் வல்லமை தானோ? அல்லது பெரியார் அருவருக்கத்தக்க ஆணவத்தோடுமுள்ள சீவ வியல்பு தானோ? ஞானசாத்திர வுணர்ச்சியைப் பொருந்தியு மென்னுடைய கொள்கையானது, காடெனச்செறி யுரோமத் தொகுதியாய சடாபாரத்தினை யுடைய பரமாசாரியன் (சனகாதி முனிவர்க்கு நிற்குநிலை யுணர்த்துமாறு) கல்லால விருக்கத்தி னடியிருந்து சின்முத்திரை பிடித்த வலக்கரம் வைக்கப்பட்ட தகராலயரகசியத்தின் கண்ணே நன்றாகப் பலிக்கவில்லையே.

தகராலயரகசியவிவரம் மாணப்பெரிதாகலின் அஃதிங்குக் கிளத்தற் கமையாது. தகராலயரகசிய மூலத்தும் அதனுரையாஞ் சதானந்தசாகரத்தும் உணர்ந்துகோடலாம்.

கொற்றம் = பகையைக் கொல்லுந்திறம். இங்கே காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம் மாற்சரியமென்னும் உட்பகையாறையும் அதன் மூலத்தையும் அடியவர்மாட் டொறுது கொல்லுந்திறமெனக் கோடல்வேண்டும்;

Koviloor Digital Library

தொழிற்பெயராகலிற் கொல் - பகுதி; அம் - விகுதி; து - சாரியை; ஏனையவை சந்தி.

குற்சிதம் - குத்ஸிதமென்னும் வடசொல்லின் விகாரம்.

ரகசியம் - 'ரஹஸ்யம்' என்பதன் விகாரம். (௬)

புன்மனப் புன்மையே பொதுளுமதி யீனவென்
புத்திக் கியைந்தவாறுப்
புகலவுள வோரத்து விதமார்க்க மொன்றையே
பூர்த்தியுர மென்னுமுடிபாய்
வன்மையொடு கொண்டிச்சை யாற்செய்யும் வழுவெலாம்
வத்துவா மெற்கிலையென
வாய்ப்பறை யறைந்துநின் றாலுமம் மட்டிலொர்
மனத்தெளிவு கூடுமதுவும்
இன்மையுற நல்லத்து விதமான வருண்ஞான
மில்லாது முத்தியிலையென்
றேசற விளக்குசித் தாந்தமுங் கற்றுகா
னிழிவாக வென்கண் விளையுங்
கன்மங்க ளுக்குட்கி யல்லலுவ ரமிழ்கிறேன்
காப்பதுனை யன்றியாவர்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா னந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே.

அற்ப மனத்தினது அற்பத்தன்மையே அடர் மதியீன முடைய எனது புத்தியின் றரத்திற்குத் தக்க வழியாகச் சொல்லவுள்ள ஒருவகை அத்துவைத மார்க்கமொன்றைத்தானே பரிபூரண ஞானமென்று முடிபாக உறுதியுடன் பற்றிக்கொண்டு ஆசையாலியற்றுங் குற்றங்களெல்லாம் பரப் பிரம வத்துவாமெனக் கில்லையென்று வாய்ப்பறை முழக்கிநின்றாலும் அவ்வளவிலே எனக்கொரு மனத்தெளிவேனுஞ் சித்திக்கும். அத்தெளிவு மில்லாதொழிய, சுத்தாத்துவைதமாகிய திருவருண்ஞான மில்லாமன் மோக்க மின்றென்று களங்கமற விளக்காநின்ற சித்தாந்த சாத்திரத்தையும் யான் கற்று, (அச்செந்நெறி திடப்படாமே) இழிவாக என்பாற்றோன்றுந் தொழில்களுக்கு அஞ்சித் துன்பக்கடலில் அமிழ்கின்றேன். இங்ஙனம் என்னைக் காத்தருள்பவர் உன்னையல்லாது யார்? [எவருமில்லையென்றபடி].

(க) "நல்லத்துவிதம்" எனப்பட்ட சுத்தாத்துவைதம் — இந்நூலுட் பலவிடத்தும் பிறங்கக் கூறியிருப்பினும் பரம்பரனென்றற் றொடக்கத்துப் பத்திலும், வேதமென்றற் றொடக்கத்துப் பத்திலும் விரித்துரைக்கப்பட்டது. இவற்றினின்றுஞ் சிவசூரியப்பிரகாசத்தே விளக்கிக் காட்டினமையே நனி

Koviloor Digital Library

வெயிது, 'சுத்தம்' அடைமொழி யென்பதூஉம், அன்னணங் கோடலே சால்பிற்றென்பதூஉம், இவ்வத்துவைதத்திற்கு வேறாக —

(உ) அனுதியத்துவைதமென்னும் பேத்தாத்துவைதமும்,

(ஙு) உபாசனுத்துவைதமென்னும் பாவனுத்துவைதமும்

உரைக்கப்படு மென்பதூஉஞ் சுருதி, யுத்தி, அனுபவ வாயிலாக இனிது விளங்கக் கூறியிருத்தலைக் 'குமரகுருதாசசுவாமிகளது சுத்தாத்வைதநிர்ணயம்' என்னும் நூலிற் கண்டுகொள்க.

வழுவெலாம் - ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

"அல்லலுவரமிழ்கிறேன்" என்றதிற் கன்னுருபு தொக்கது.

உவர் = உப்பு; கடலுக் கிலக்கணை. இலக்கணையாவது உரியபொருளைவிட்டு அப்பொருளின் சம்பந்தியை யுணர்த்துவது.

அமிழ்கிறேன் என்பதிலுள்ள "கிறு" நிகழ்கால இடைநிலை; இது செய்புட்கண்ணும் வரலாமெனற்கு ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகளது திருவீழிமிழலை யமகம் உ-ஆந் திருப்பாட்டிலே "பணிகிறேன் மிகுமாதையே" என வருதன் முதலிய இலக்கியங்களும், இலக்கண நியாயங்களுங் காசியாத்திரை யென்னு நூலில் "ஏகத்தமுன்" என்றற்றொடக்கத்து வெண்பாவி னடியிலே யினிது விளக்கப்பட்டன. (ச)

இதுகாறு நீயென் பொருட்டயர்ந் துள்ளசெய
லியாவுநன் குய்த்துநோக்கில்
எப்படியு நானுன் னடித்தொண்ட னென்பதூஉ
மென்கடவு ணீயென்பதூஉம்
விதியாகு மல்லாது பிசியாவ தின்றென்
விவேககூ னியத்தினத்தும்
வியர்த்தவினை யசுசிகண் டென்னைநீ விடினுநான்
விடுவதின் றமிதப்பொலாச்
சுதனெனினு மன்னருட் டாதைதள வன்மையுந்
தோன்றநடு வுண்டுகொல்லோ
சூரற்கு மைத்திமிர நீக்கவொரு பிரயாசஞ்
சொல்லவா மோவெனுது
கதழ்வோவு மனமாசு கின்னருண்மு னிற்குமோ
கபடொன் றிலாதபெரியோய்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா னந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே.

Koviloor Digital Library

இதுவரையிலும் நீ என்னிமித்தமாகச் செய்துள்ள செயலனைத்தையுஞ் செவ்வனே யுய்த்துநோக்கினால், எவ்வாற்றானும் யான் உன்னுடைய அடித் தொண்டனென்பதும், நீ என்னுடைய கடவுளென்பதும் மெய்யாகுமன்றிப் பொய்யாவதின்று. எனது அறியாமையி லுதிக்கும் பயனற்ற கருமத்தை யும், அசுத்தத்தையுங் கருதுபு நீ என்னைக் கைவிட்டாலும் யான் உன்னை விடுவதில்லை. அளவற்ற (பொல்லாங்கு புரியும்) பொல்லாத மகனென்றாலும் அவனை, நிலைத்த கிருபையோடுங் கூடிய தந்தையாயுள்ளான் றள்ளி விடற்கு அவன்மாட் டொரு வன்னெஞ்சமு முதிக்க நியாயமுண்டோ? இருண்ட இருளை நீக்குஞ் செய்தியிற் சூரியனுக்கு மொரு பிரயாசங் கூறலாமோ? வஞ்சக மொன்றுமில்லாத பெரியோனே! என்னுடைய அற்பமதியின்கட் பொருந்திய மாசானது உன்னுடைய திருவருளுக்கு முன்னாகவு நிற்குமோ? [நில்லாது என்றபடி.]

திமிரம் = இருள்; வடசொல். இவ்விருள், மக்கள்கண்ணிற்கும், இக் கண்ணனைய பிறகண்கட்கும் ஒளியிலாஞான்று காணப்படுவதே. இஃதடியிற் காட்டப்படூஉம் ஏதுக்களால் அவ்வொளி யிருளென வழங்கப்படுபவற்று ளொன்றுமல்லா வோரியில்பிற்றா யுள்ள வெளியெனப்படுமேயன்றிப் பிறி தொரு பொருளெனப்படாது. செஞ்ஞாயிற்றின் ஒளியுள்காலமே பகலென வும், அஃதில்காலமே இராவெனவும் வழங்கப்படுகின்றன. இப்பகல் இரா வென்பனவற்றைப் பூனையின்கண்ணும், அக்கண்ணனைய பிறகண்களும் ஒன்றாகவே காண்கின்றனவாகலின் அக்கண்கள் ஒளி வேண்டாமலே நோக்குந் தன்மையவாம். இக்கண்ணுடைப்பிராணி, இருளென்பதையே யறியாது; பானு வெப்ப முண்மையாற் பகலும், அஃதின்மையால் இராவு மறிந்து கொளத்தக்கது; மதி யுடுக்களின் றோற்றத்தானு மதனையறியுமென்றல் இங் ஙன நிச்சயிக்கப்படும். கூகை, எதனையும் பகற்காலத்தே பாராவியல்பும், இராக்காலத்தே பார்க்குமியல்பு முடைத்தாகலின் அது, "பகற்குருடு" எனப்படும். விரியன்பாம்பும் இத்திறக்குருடே. இவ்வியல்புடைப் பிறவும் அன்ன. இத்திறவியல்பிற்குக் கண்ணமைப்பே காரணமாம். செஞ்ஞா யிற்றைப் பெரிதுநோக்கிய மக்கள்விழி சிறுபொழுதொன்று நோக்காது நிற்றல்போற் கூகைவிழியு மஞ்ஞாயிற்றொளிமுன் மாழ்கிநிற்கு மென்புழியும் எத்துணைச் சிறிய வவ்வொளிமுன்னுங் கூகைவிழி குருடுபடு மியல்பிற்குக் கண்ணமைப்பே காரணமெனல் போதருமால். இக்கண்கள், ஞாயிற்றி னொளி யினையே யிருளாகக் காண்பா னமைக்கப்பட்டபடி அவ்வோரியற்கை நிலைக்கள வெளியினையே யிருளாக்காண்பா னமைக்கப்பட்டது மக்கள்கண்ணென நிச்சயிக்கலாம். மக்கள்கண்ணு மிதுபோல்வனவும் அவ்வியற்கை நிலைக்கள வெளியினை உள்ளபடியே யறியாநீர்மைய வென்பதூஉம் இங்ஙனமுணரக் கிடப்பதென்க. ஈண்டிருளிற் காண்டலின்றி நிற்குநீர்மையுடைக்கண், இரு ளாகக்காணு மென்பதென்கொல்? எனின்,— ஒளியி னின்றிகொண் டிருப்

Koviloor Digital Library

பானது விழி, தனக்கணித்தாயுள்ள யாதொரு விருக்கத்தின் சாயையாகக் காணப்படூஉ மிருளேயுங் காண்டலின் அவ்வாறு கூறல் கூடுமென்க. கண் ணல்லாத மற்றையுறுப்புக்கள், ஒளியோடு கூடியஞான்றுங் காண்டலின்றி நிற்குந் தம் பெற்றிமையால் அங்ஙனங் கூடிக்கா ணுணர்ச்சியுடையது கண்ணேயென நிலைபெறுத்த வுளவென்க ; கூறிப்போந்த வியற்கை நிலைக் கள வெளியே இருளெனநிற்கு மச்சாயையாகக் காணப்படுவதென்க. ஈண்டு, கண் காணுத்தன்மையே யிருளெனின், — காணுந் தன்மையுடைக் காலத்தும் விருக்கத்தின்சாயை யெனப்படூஉ மிருள் காணப் படுகின்ற தெனுமாற்றான் அதற்கது வேறென்பது சிறக்கும். ஆவதேல், ஒளி தடை யுண்ட மாத்திரையே அச்சாயை யுளதாகலின் ஒளியின்மையே யிரு ளென வுரைக்கலாமெனின், — ஒளியிலா நிலைக்களம் சூனியமன்று ; வெளி யெனும் பூதமுண்மையின். அத்திறவுண்மைக்கு வேறாக ஒளியின்மை அல்லது இருள் இருக்குமென்பது சால்புடைத்தன்று. இதுவேயுமன்றி, கூகையினது விழிக்குக் கனலியொளியே யிருளாகக் காணப்படுகின்ற தென்பது கொண்டும் அது மறுக்கப்படும். ஒளியிலாஞான்றும் பூனையின் கண் நனிகாண்கின்ற தென்பதூஉம் இம்மறுப்பிற்குத் துணைநிற்கும். விழியி லார்க்கும், இமை சார்த்திக் கொண்டார்க்கும், மாலைக்கண்ணர்க்கு முறாஉ மிருணீர்மை 'ஒளியின்மையே யிருளெனக்கூறலாம்' என்பதிலடங்குமாக லின் மறுப்பு நிலையுதலுறும். இன்மையை வடநூலார் "அபாவம்" என் றுங்கூறுப. நீளிடைவிண், நீனிறமாகக் காணப்படலும் வெளிதானே யிரு ளாகக் காணப்படுகின்ற தென்பதை நிலைபெறுத்தும். ஒளி பெறீஇயும் பார்வை செயலற்று நின்றுவிட்ட நிலைக்கள வெளிமட்டுமே நீனிறமாகக் காணப்படுகின்றதெனக் கோடலாம். அந்நிலைக்களத்துட்பட்ட வெள்ளிடை யும் பிறவுங் கண்கூடு (பிரத்தியக்ஷம்) என்றுங் கழறப்படலுண்டன்றே ; உய்த்துணர்க.

ஈண்டிருளே சாயையென்னும் பெயருடைப் பொருளாகவும், கானலே கானனீரென்னும் பெயருடைப் பொருளாகவும் வேறுவேறு வழங்கக்கிடந்த வாறு கூறிப்போந்த வோரியற்கை வெளிதானே யிருளென்னும் பெய ருடைப் பொருளாகவும் வழங்கக்கிடப்ப தாயிற்றால். வெளியே யிருளாகக் காணப்படுதலினாற்றான் இது பூதவிரு ளெனவும் வழங்கப்படுகின்ற தென் பாம். ஆயினும், காண்டக்க பொருள்களைக் காணுமாறு மனுடர்விழிக்கு விளக்கத்தினை நல்கும் ஒளியினைப்போல மறைப்பினை நல்குமொரு பொரு ளன்று இவ்விருள். இமை சார்த்திக்கொண்டான் விழியினுட்புக்கு அது மறைத்ததின் றென்பது கொண்டும் இது மதனுறத்தப்படும். 'புகூஉம் புக்கு மறைக்கும்' என்று புகறலுளதேல் அஃது எரிகின்ற விளக்கின் நாப்பட் காணப்படு களங்கம் திரி கரிதலினுறுவதென்றெண்ணுது, ஈண்டிருந்த விருள் இவ்விளக்கினடுவே புக்கதாமென்பான் கூற்றினையொக்கும். இப்படிக்

Koviloor Digital Library

கூறியதை எங்காது கேட்டதுமுண்டு. மறைத்தற்றொழிலுங் கரியநிறமும் இருண்மாட்டேற்றி வழங்கொரு வழக்கமானது அஃதொரு பொருளெனக் கொண்டேற்பக்கூறும் வியவகாரத் தெய்தியதாகும். ஒளிமுன் இருளடங்கி நிற்கூஉங் கெடூஉமென்பனவும் இவ்வியவகாரத்திற் கொளக்கிடப்பனவே. என்னை? இருளொரு தனிப்பொருளன்மையின். "பாசம் பகலோன் முனரே திமிரம் — நாசம் பெறல்போல்" என யாமும் (வியவகாரம் பற்றியே) கூறினும். இன்னன பல்ல; பல்ல. நிற்க. வெளியினின்றும் இருளை வேறு படுத்தலும், வேறுபடுத்தப்பட்ட அதனை விழிப்புடை விழிக்கட் சாரவைத்த லும், சாரவைக்கும்வயின் விழிநோக்காது நிற்றலை மெய்ப்பித்தலும் ஏவருஞ் செய்யாதிருக்குங் காறும் இருளொரு தனிப்பொருளென்றல் ஏற்புடைத் தாமோ? மேல், வெளிக்கு மிருட்குஞ் சம்பந்தமுளதாகலின் வேறுபடுத்த லாகாதெனின், — அவ்வித சம்பந்தம் (வேறுபடுத்தற்காம்) சையோகமல்லாச் சமவாயமாதல்வேண்டும். அற்றேல், ஆதித்தனு மதன்கிரணமு மொன்றெ னப்படுமாறு இரண்டு மொன்றெனப்படுமேயன்றி வேறுவேறெனப்படாவே. வெளியுமிருளும் வேறுவேறென்னும் வியவகாரத்தே யிஃதியையுமாறு யாங் ஙனம்? மனுடர்விழிக்கு வெளியே யிருளாகத் தோன்றுகின்றதென்னு மெமதுதீர்வைக்கே யிஃதொருபுடை யியையபலாம். இதுகிடக்க. கரியெனும் பெயரியபொருள், எந்நோக்கிற்குங் கரிதாகக் காணப்படல் கடுப்ப இருள் காணப்படாமையின் அஃதுமொரு (தனிப்) பொருளென்பது யாங்ஙனஞ் சிறக்கும்? என்னுங் கடாவுக்கு விடைதடைப்படல், கூகை முதலிய வுயிர் களின் நோக்குகட்கு இருளென்பது ஒரு படித்தாய்க் காணப்பட்டில தென் புழியாம். இங்ஙனம், அஃறிணையுயிர்களின்பார்வை பஃறிறப்பட்டு நிற்பி னும் உயர்திணை மாந்தர்பார்வையி னுறுவதே கொளக்கிடப்பதெனக் கோடு மெனின், — இச்சமாதானஞ் சால்புடைத்தன்று: கூறிப்போந்த பலவுங் கவனிக்கத்தக்கன வாகலின். மாந்தர்க்கும் மேம்பட்டுள்ள தேவதைகளின் விழி பூனைவிழிபோல்வது; இரவிலும் பகலிலும் பார்வையுடைத்தாகலின் இப் பார்வையினுறுவதே கொளக்கிடக்கு முண்மையாகலிற் 'சமாதானஞ் சால் புடைத்தன்று' என்பது மொய்ம்புறும். இவ்வதரானே, தேவதைகட்கு வேறாகநின்று இன்பமுந்துன்பமு நுகர்பாக்கு இறைவனாற் படைக்கப்பட்ட மாந்தருடையவிழி, வெளியினையே யிருளாகக்காண்பா னமைக்கப்பட்டமை யின், அவ்விருண் மேலிடாதடங்கு மேல்வை காட்சியுண்டாம்படி அக்கினி கோளமென்னுஞ் சூரியன், இராக்கதிராய சந்திரன், விண்மீன் ஆகியவிவற் றுள் ஒளித்திறங்க ளமைக்கப்பட்டன வென்பதூஉம், இவ்வழியான் இராப் பகல்கள் அனுபவமாமாறு மாந்தர்க்கே பிரதான வாசத்தானமா மிப்பூமியும் படைக்கப்பட்ட தென்பதூஉம் ஏற்புடையனவென் றியம்புவாம்.

மஹோபநிஷத் — "யதாதாம்ரஸ்யகாளிமா நச்யதிக்ரியயாவிப்ர புரு ஷஸ்யததாமலம் - - - - மலம்ஸஹஜமப்யலம்" எனக்கிளக்குமதரானே

Koviloor Digital Library

செம்பிற்களிம்பு போல்வது சீவான்மாவின்கணுள்ள மலம், அது சகசமென் பது பெறப்படுதலின் அனுதிபந்த ஆணவமென்னு மலம் இருள்வடிவிற் றென்பது கொளக்கிடக்கின்றது. களிம்பு 'காளிமா' எனப்பட்டது; கரிய நிறத்ததாகலின். இதனல், உவமேயத்துள்ள மலம் இருள்வடிவிற்றென்பது கோடற் பாற்றும். இது பொருந்தக் கைவல்யோபநிஷத் — "தமஸ: பரஸ்தாத்" எனமுடிக்கும் வசனத்திலே 'தமஸ்' (- தமசு) என்று சாற் றிற்று. மிருகேந்த்ராகமம் — ஆணவத்தின் பெயர்களைப் பசுத்துவம், பசு நீகாரம், மிருத்தியு, மூர்ச்சை, மலம், அவித்தை, ஆவிருதி, ருக்கு, கிலானி, பாவமூலம், க்ஷயம் என்று கூறி "அஞ்ஜநம்" (- அஞ்சனம்) என்றுங் கூறிற்று. ஈண்டுத் தமஸ், அஞ்ஜநம் இருளெனும் பொருள. செம்பின் வெட்டுவாய் தோறுங் களிம்பு தோன்றிநிற்றல் காணப்படுமாறு ஆணவம் சீவான்மாவிற் கலந்துநிற்கும், அறிவை மறைக்குமென்பன விங்குக் கொளக் கிடத்தலின் இவ்விருள், கண்ணுட் கலந்துநில்லாப் பூதவிருள் போல்வதன்று; சுவானுபூதி ஞானவொளி பிறத்தலுந் தனது பிரபாவமடங்கியிட வுளதாம்.

(பரிணமயதீதாச்ச ரோதாந்தம்கார்கசித்த்விஷா ।
யதோந்மீலநமாதத்தே ததாநுக்ராஹிகோச்யதே ॥)

"ஈசுரசத்தியானது திரோதானுதிகார பரியந்தம் அம் மலசத்தியினைப் பரிணமிக்குமாறு செய்துகொண்டு சிற்பிரகாசத்தினல் எஞ்ஞான் றுன்மாக் கட்கு ஞானவிகாசத்தைச் செய்யுமோ அஞ்ஞான் றனுக்கிரகசத்தி யென்று சொல்லப்படும்" என்று அம் மிருகேந்த்ராகமம் விளம்புமாற்றனே ஆணவத் தோடுவிராய் மலங்களுளொன்றென நிற்கும் ஆதிசத்தியாகிய திரோதானம் ஈசனை நாடார்க்கிருளாகவும், நாடுநர்க் கருளொளியாகவு மிருக்குமெனல் பெறப்படுதலின் இச்செய்தி வலியுறுத்தப்படும். ஆகாசமயமாய் நிற்கும் அச்சத்தி பொய்யாகமாட்டா தன்றே. இச்சத்தி வாயிலாக (ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, திரோதான மாகிய மலமைந்தனுள்) ஆணவமுந் திரோதானமு நிலைபேறுறுதலுங் கோடும். இது சகம், இது பரமென இயைபினின்று காட்டும் இத்திரோதான சத்தியே மோக்கமாகிய வீட்டிற்குக் கபாடமாகவுளதாகலின், ஈசுவரானுக்கிரகத்தான் இக்கபாடந் திறந்துகாண வறிபா அகிலமாக்களெல்லா மறியுமாறு —

"துரியத்திருந்து கதவைத்திறந்து சுடரிற்சிறந்த சுடராய்
விரியத்திடஞ்செய் தருணற்கடம்பு மிலைவேற்பின்விஞ்சு புயனே"

எனக் குமரவேள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியில் வரு பாவினப் பகுதியின் கண்ணும்,

"ஈராயிர மேர்நாவனும்
ஓராயிர மோங்குன்பெயர்
மாண்போதிடு வானேவவை

Koviloor Digital Library

நான்பேசவு நண்ணுங்கோவல
ஏனற்பர ணேழைக்கினி
தாநட்புடை யாதீயளி — அருளாற்
கயிலைக் கபாடந் திறக்கச்
செயுமற் புதவருட் சிவசே யவனே.''

எனத் திருவலங்கற்றிரட்டின் உ - ஆங் கண்டத்தே வரு குறளடி வஞ்சிப் பாவின்கண்ணும் யாங்கூறினும்.

ஒளியின்மையே இருள், அஃதொரு பொருளன்றெனத் தருக்க சாத்திரங்களும், பார்வையை மறைக்குமொரு தனிப்பொருளே இருளெனச் சைவ சாத்திரங்களுள் ஒருசாரனவும் புகறன் முறையே முழுதும் பொருந்து மாறுஞ் சிறிதும் பொருந்துமாறு மில்லையென்றற்காம் எமதபிப்பிராயமும், ஏதுக்களும் மேலே வந்துள்ளன. இவற்றினின்றும் பிறிதோருண்மை பொல்லும் வகையே கிடைக்குமாயின் மேற்றின் மேற்றென அஃதெம்மாலு மேன்றுகொள்ளப் படுவதே.

"செயலியாவும்'' என்பதில் இ - சாரியை; "தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரந் — துன்னு மென்று துணிநரு முளரே.'' என்பது விதி.

"என்பதூஉம்'' என்றதிற் குறில் நெடிலாகி யளபெழுந்த தாகலின் இன்னிசை நிறைக்கும் அளபெடையாம்.

பிசி = பொய்.

பொல்லாமையென்னும் எதிர்மறைப் பண்புப்பெயர் ஈறுகெடிற் பொல்லா வெனநிற்கும்; பொலா - தொகுத்தல்.

யோகம் யோகு எனநிற்குமாறு கபடம் 'கபடு' என நின்றது. (கு)

துடவைமா டாடில்ல மனைமகா ருறவுபொன்
றெழில்குலப் பெருமைமேன்மைத்
தொடர்பாதி யோம்புவிவ காரத்தி லதிமுரண்
டோன்றுநெறி நின்றநானுன்
படர்தகவு வலியாலவ் விவகார நீத்துனது
பதவுத்தி பெறுதலூங்குப்
பவுள்சென வலித்துநிற் கின்றவிக் கானீ
பராமுகம் பண்ணிலுன்றன்
திடவருட் டிறமோது சட்டநன் னீதியுஞ்
செல்லுங்கொ லென்வழக்குத்
தேயுங்கொல் விவகார மோயுங்கொ லையவொரு
திட்டமில் லாதனக்தங்

Koviloor Digital Library

கடவைக்கு நாளிலக் காயினு மளப்பிலுடல்
கண்டாலு நின்னடிமைகாண்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயானந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே.

தோட்டம், மாடு, ஆடு, வீடு, மனைவி, மக்கள், சுற்றம், பொன், தொழில், குலப்பெருமை, மேன்மைச் சினேகம் முதலியவற்றைப்பேணும் வியவகாரத்தில் அதிகவுற்தியுண்டாம் வழியிலேநின்ற யான், உனது வியாபக வியல்பின் வல்லமையால் அந்த வியவகாரத்தினை விலக்கி உன்னுடைய திருவடியெய்தும் உபாயத்தினைப் பெறுதலே பெரிய சம்பத்தென நினைத்துத் துறவு நெறியிலே நிற்கின்ற இக்காலத்தில், நீ பராமுகஞ் செய்வையேல் உன்னுடைய திருவருள் வல்லமையைக் கூறுகின்ற சட்டத்திலுள்ள நல்ல நீதியானதும் நடைபெறத்தக்கதாமோ? உன்முன்பாக யான்கொண்டுவரலான இவ்வழக்கும் பயனற்றதாமோ? என்னுடைய வியவகாரமும் முடிவு பெறுமோ? ஐயனே! ஒளவில்லாமல் அனேக குற்றங்களுக்கு யானே யிடமாயிருப்பினும், அளவில்லா வுடம்புகளை யெடுக்க நேரினும் (யான்) உன்னடிமையே. காண்பாயாக.

எமது பத்துப்பிரபந்தத்திலே சஷ்டிவகுப்பென்னும் ௩உ - சந்தபேதத் தொரு பாட்டிலே —

"இகலுந ருக்கெம னுந்தனி மந்திர
வினியவ ருக்கினி தாங்தன பஞ்சா
விமையர் களிகோள வேன்றுளே — யெணி
யவர்கள் புரிதரு மங்களா"

எனவரு பகுதிக்கட் 'செவ்வேட் பரமன், பகைவராய துட்டருக்கு இயமனாகவும், அப்பகையில்லா இனியவர்க் கினியவனாகவு முளன்' என்னும் பொருள் பெறப்படுகின்றபடி துட்டரைத் தண்டித்தலும், சிட்டரைக் காத்தலும் இறைவனது நீதியி லுள்ளனவாகலின் இனி, எண்ணில் பிறப்புடம்புகளை யானெடுக்க நேரினும் இப்பிறவி நினக்கடிமைப்பட்டு நிற்கின்ற நீர்மையினால் அப்பிறவிகடோறும் என்னைக் காத்தருள்காரியமு நின் கடன்மையேயா மென்பார் "அளப்பிலுடல் கண்டாலு நின்னடிமைகாண்" என்றாரென்க.

ஆடு = யாடு என்பதன் மரூஉ.

உத்தி - யுக்தி: என்னும் வடசொல்லின் விகாரம்; உபாயமென்னும் பொருட்டு.

புஷ்ய: என்னும் வடமொழி ஆதி விருத்திசந்தியிற் பௌஷ்ய: எனவாம். இது, "பவுள்சு" என விகாரப்பட்டது. இதுதானே அருணகிரிநாத முனீந்திரரது 'சகசம்பக்குடைசூழ் சிவிகை' என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்புகழ்ச் செய்யுளின்

Koviloor Digital Library

'மறையும்பொய்ப் பவுஷோ ழெல்வது' என்னுந் தொடரிலே "பவுஷு" என்றும், தாயுமானாரது 'பதியுண்டு' நிதியுண்டு' என்றற்றொடக்கத்துச் செய்யுளிற் 'பவிசுண்டு தவிசுண்டு' என்னுந் தொடரிலே "பவிசு" என்றும் வருவதாயிற்று. புஷ்ய꞉ = 'மங்களம்' என நிகண்டு - விச்வப்ரகாசம் விளக்குநெறியானே இது, சம்பத்தென்னும் பொருளுடைத்து.

கடவை = குற்றம்; பி - நிகண்டு காண்க.

'கொல்' மூன்றும் ஐயப்பொருளில் வந்தன.

"காண்" என்னும் ஏவலொருமைமுற்று, இடைச்சொற் றன்மைப்பட்டுத் தேற்றத்தில் வருமென்றும், கட்டுரைக்கண் அசைநிலையாய் வருமென்றுங் கூறுப; விரோதமின்று. (சு)

உயிர்களை யனாதிமல பந்தத்தி னின்றுள
  முவந்துவிடு தலைசெய்வதுன்
 உரவனுக் கிரகவரு ளுக்கே யுரித்தென்ப
  துறுதிநா னுள்ளதடியாப்
பயிலுமிது தாறும்வன் பாசபந் தத்திடர்ப்
  படுமென்னை விடுதலைக்காம்
 பரமநெறி தேடும் படிக்கிந்த ஞான்றெனுட்
  பதிவாய வருள்வல்லபஞ்
சயமுடைப் பூரணந் தாராது மந்தநடை
  தருவதால் வலிகுறைந்த
 தரமா யிருக்குமோ வலதென்க ணுளமலத்
  தளைமட்டு மதிவன்மைசால்
கயமா யிருக்குமோ வுள்ளபடி யோதெனது
  காதற் கியைந்தகண்ணே
 கரிசற விளங்கவரு சின்மயா னந்தமே
  கருணைக் குகப்பிரமமே.

திருவுளத்திற் பிரியம்வைத்து ஆன்மாக்களை அனாதியான மலபந்தத்தினின்று விடுதலைசெய்யுங் காரியம், உன்னுடைய ஞானானுக்கிரக அருட்சத்திக்கே யுரியதென்று (நூல்கள்) கூறுதலுறுதியே. யான் என்று காணப்பட்டேனோ அன்று முதலாக இவ்வியவகாரத்தைப் பயிலாநின்ற இன்றுகாறும் வலிய பாசபந்தத்திற் சிக்கியிடர்ப்படுமென்னை, விடுதலைக்குரிய மேலான மார்க்கத்தைத் தேடும்படிக்கு இப்போதென்னுள்ளே பதிவாகிய அருட்சத்தியானது, பிரபஞ்ச வெற்றிப்பாடுடைப் பூரணத்தை (எனக்கு)க் கொடாமல் அதனிற் குறைந்த பாகமாகிய நடையைக் கொடுத்தலால், (அவ்வருளானது) மதுகை குறைந்த தரமாகத்தா னிருக்குமோ? அல்லது என்பாலுள்ள பந்தம் மாத்திரம் அதி பலஞ்சான்ற பெருமைத்தா யிருக்குமோ?

Koviloor Digital Library

என்னுடைய ஆசைக்கியைந்த கண்ணேப்பானே! உள்ளபடி சொல்லி யருள்வாயாக.

"விடுதலைக்காம் பரமநெறி நேடும்படிக்கிந்த ஞான்றெனுட் பதிவாய வருள்வல்லபஞ் சயமுடைப் பூரணந் தாராது மந்தநடை தருவதால்" என்றதிற் சரியையிற் காற்கூறும், கிரியையில் அரைக்கூறும், யோகத்தின் முக்காற்கூறும், ஞானத்தின் முழுதும் பந்தவிடுதலைசெய் அருட்சத்தி நிற்றலின் முழுதுமல்லாத மற்றைக்கூறுகளி னீக்கமே 'மந்தநடை' யிற்படு மென்றறிக. ஆன்மாக்களைப் பந்தத்தினின்று விடுதலைசெய்யுங்காரியம் அனுக்கிரக வருட்சத்திக்கே யுரித்தென்றோது நூல்கள் —

(க) "யஇமாங்லோகாநீசத ஈசநீயுர்ஜநநீயு ஃ।"

என்று பணிக்கும் அதர்வசிரோபநிஷத்தும்,

(உ) "தமக்ரதும்பச்யதி வீதசோகோதாது ஃ ப்ரஸாதாந் மஹிமாநமீசம் ।"

என்று கிளத்துந் தைத்திரீயாருணசாகை நாராயணமும், சுவேதாச்வதரம் சரபம் நாரதபரிவ்ராஜகம் கடம் என்னு முபநிஷதங்களும் பிறவுமாம். முன்னையது "யாவன் இவ்வுலகனைத்தையும் ஈசனி சனனிகளான சத்திகளால் ஆளுகின்றனன்" எனவும், பின்னையது "கன்மானுபவ நீக்கமுள்ளோன் (இருதயகுகையி லிருக்கின்ற) அதனை ஈசனது பிரசாதத்தினுற் சோகமில்லாதவனுய்க் காண்கின்றனன்" எனவும் பொருள்படும். சிவஞ்ஞாந போதத்தில் —

"சித்த்ருசாத்மநிச்ருஷ்ட்வேசம் த்யக்த்வாவ்ருத்திம்மரீசிகாம் ।
லப்த்வாசிவபதச்சாயாம் த்யாயேத்பஞ்சாக்ஷரீம்ஸுதீ ஃ ॥"

என்னும் ௯ - ஆம் ஸூத்ரமும் மேலைச் சுருதிகளின் முடிபாதல் காண்க. பொருள்:— "நற்புத்திமானுனவன் ஈசனைச் சிவஞானமாகிய கண்ணினுற் றன் கண்ணே கண்டு பிரபஞ்சவிருத்தியென்னுங் கானலைவிட்டுச் சிவனது திருவடி நீழலையடைந்து பஞ்சாக்கரத்தைத் தியானிக்கக்கடவன்" எனவாம். திருநாவுக்கரசுகளது தேவாரத்தில் —

"அவனருளே கண்ணுகக் காண்ப தல்லால்
இப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வண் ணத்த
னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ ணுதே"

என வருவதூஉம், கந்தரனுபூதியில் —

"முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
றருள்கோண் டறியா ரறியுந் தரமோ"

என வருவதூஉம், திருமந்திரத்தில் —

Koviloor Digital Library

"இருவினை நேரொப்பி லின்னருட் சத்தி
தருவென வந்து குணம்பல நீக்கித்
தருமரன் ஞானத்திற் றன்செய லற்றால்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே."

என வருவதூஉம் மேலைமுடிபாதல் காண்க.

இவ்வுலகனைத்தையுஞ் சத்திகளால் ஆளுகின்றனனென்று சுருதி கூறின மையால் இறைவனுக்கு எல்லாம் உடைப்பொரு ளென்பதும் பெற்றாம். உடைப்பொருள், அடிமையும் உடைமையுமென இருவகைத்தாம். அடிமை யுயிரனைத்துமாம். உடைமை மாயையு மதன்காரியமு மாம். இவ்வடிமைத் தன்மையினையுணர்ந்து அவ்விறைவன்பால் உள்ளபடி உடல், பொருள், உயி ரென்னு முப்பொருளு மொப்புவித்தடிமைப்பட்டு நிற்றலே விடுதலைப்படுவான் கடமையாதலின் மேலைச்செய்யுட்கண் "அளப்பிலுடல் கண்டாலு நின் னடிமைகாண்" என்பதுங் கூறப்பட்டதென்க.

உடலினுக்கத்திற்கு உணவு விடாது வேண்டப்படு பொருளென வறிந் தாங்கு உயிரினுக்கத்திற்கும் அங்ஙனம் வேண்டப்படுபொருள் இறை திரு வருளாமென வறிதலே இங்ஙன முணரக்கிடக்கு முண்மையாகலின், "உன் உரவனுக்கிரகவரு ளுக்கே யுரித்தென்ப துறுதி" என்றது ஏற்புடைப் பொரு ளில்வைத் தோதப்பட்டதென்க. உவமையினை உரையிற்கோட லென்னும் உத்தியின்பாற் படுத்துக.

"அருளுக்கே" என்றதில் உகரம் சாரியை; ஏகாரம் தேற்றம்.

தாறு = அளவு, எல்லை; "தாறுவிற் குதையே யெல்லை" என்பது சூடாமணி நிகண்டு.

வல்லபம் = வல்லமை; பண்புப்பெயர்; வல் - பகுதி; பம் - விகுதி; அ - சாரியை. ஒட்பமென்னு மொரு சொற்கண்ணும் 'பம்' விகுதி வருதல் காண்க. வல்லபமென்பதைப் பிரியமென்னும் பொருளுடை வடசொல்லாகக் கொளின் அதனை அருளின்பாற் படுத்துக.

கயம் = பெருமை, ஆழம்; யகாரவேதுகை காண்க.

நயனம்பிரதான மென்றபடி கண்போலும் பிரதானமா யுள்ளானைக் கண் ணென்றது உவமையாகு பெயர். (எ)

முண்டமுண் டனமுமொண் கீளுடையு மிலகவென்
முன்வந் து சொற்றவொருசொன்
முடிவைகன் குய்த்துணர மூலகா டிச்செயலை
முன்னிடுத லல்லாததாய்த்

Koviloor Digital Library

துண்டருதி முதலாய காட்சிகளொ டக்கரஞ்
சொல்லுநெறி யல்லாததாய்ச்
சுகுர்தகன் மம்விரத மூர்த்திதல தீர்த்திலைக
டொழுமேய்த லில்வாரியாய்
எண்டிசையு மப்பாலு நிறையுமொரு நீர்மையா
யேசிலா மோனமுத்ரை
என்றகை காட்டான தகரால யப்பே
ரிராகியச் சுகமார்க்கமாய்க்
கண்டேனவ் வணநிலாப் பேதைக்கு நின்னருட்
கலிதோயு மாக்கமுறுமோ
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா னந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே.

சிரசின் முண்டிதமும் (அரையில்) ஒள்ளிய கௌபீனமும் பிரகாசிக்க என்முன்னே வந்து சொன்ன ஒரு சொல்லின்முடிவைச் செவ்வையாக (யான்) உய்த்துணர்ந்த வளவிலே, மூலாதாரத்திருந்து முதுகெலும்பின் நடுவாக மேலே செல்லத்தக்கதும் இடை பிங்கலையென்னும் இரண்டு நாடிகட்கும் நடுவண் விளங்கத்தக்கதுமான பிரமநாடியின் செயலை முன்னுக்கிக்கொள்ளுங் கருமமல்லாததாகவும், மூக்குநுனி பார்த்தன் முதலிய காட்சிகளோடு அக்கரங்களை யுச்சரிக்கும் மார்க்கமும் அல்லாததாகவும், புண்ணியகருமம் புரிதல் விரதநோற்றன் மூர்த்தியுந் தலமுமாகிய இவற்றினைத் தொழுதல் தீர்த்தங்களின் மூழ்குதல் இல்லாத வழியாகவும், எட்டுத்திக்கும் அவற்றிற் கப்புறமு நிறையுமொரு தன்மையாகவும், (ஒன்று இரண்டு என்று வாதிக்கும்) குற்றமற்ற மௌனமுத்திரை யெனப்பட்டதுங் கல்லால விருக்கத்தி னடிப்புடை வைகிய இறைவன் கைகாட்டாகவுள்ளதுமாகிய தகராலயப் பேரிரகசிய சுகமார்க்கமாகவும் (அதனைத்) தெரிந்துகொண்டேன். அவ்வாறாகவே நில்லாப் பேதையாகிய எனக்கும் உனது திருவருட்கடலிற்படியுஞ் செல்வங் கிட்டுமோ?

இத்திற இரகசியத்தை இறைவன் இந்நூலாசிரியர்க்கு எங்ஙனே யருளினனெனின், — இராமநாதபுரத்தின் கீழ்த்திசைக்கண்ணதாய் இராம சேது மார்க்கத்துளதாய் விளங்காநின்ற பிரப்பையென்னுங் கேத்திரத் தொருசாராகிய காட்டின்கண் என்பது முதலிய விவரங்களைப் பரிபூரணானந்த போதத்தின் துறவறவிளக்கப்படலத்துத் கூச - ஆஞ் செய்யுளுரையகத்தும், தகராலயரகசியத்தில் நூலாசிரியரதுரைப்பாயிரத்துங் கண்ணுறலாம். "முன்வந்து சொற்றவொருசொல்" யாதாய் விளங்கிற் றென்பதூஉம் மேனிகழ்ந்ததூஉம் "தொட்டதேபற்றாக" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுமாட் டறியலாம்.

Koviloor Digital Library

" பாஷாண லோஹமணி ம்ருண்மய விக்ரஹேஷு
பூஜாபுநர்ஜநந போககரீ முமுக்ஷோ: ।
தஸ்மாத்யதிஸ் ஸ்வஹ்ருதயார்ச்சநமேவ குர்யாத்
பாஹ்யார்ச்சநம் பரிஹரேதபுநர்பவாய ॥ "

என்னும் மைத்ரேயோபநிஷத்தின் வசனங்கள் "மோக்க வேட்கை யுள்ளோர்க்குப் பாடாணம், உலோகம், மணி, மண்ணென்பவற்றாலாய விக்கிர கங்களிற் புரியும் பூசை மறுபிறப்பினையும், போகத்தினையுந் தரத்தக்கது. ஆதலின், யதியாயுள்ளோன் மறுபிறப்பெய்தா திருக்கும்பொருட்டுத் தனது இருதயார்ச்சனத்தையே செய்தல்வேண்டும். வெளியர்ச்சனத்தை விடல் வேண்டும்." என்று மைத்திரேயருக்கு மகாதேவனெனுங் கைலாசபதி திரு வாய் மலர்ந்தருளின னென்னும் பொருளையும்,

" 'நயதேர் தேவபூஜாநுத்ஸவதர்சநம் தீர்த்தயாத்ராநிவ்ருத்தி:'
'ஸ்வாத்மந்யேவகைவல்யம் ஸ்வரூபாநு ஸந்தாநேந
ப்ரமரகீட ந்யாயவத் ।' "

என்னும் நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத்தின் வசனங்கள்— "யதியான வனுக்குத் தேவபூசையின்று: உற்சவதரிசனமின்று: தீர்த்தயாத்திரையும் நிவிருத்திக்கத் தக்கது." "சுவரூப சந்தானத்தினாற் பிரமரகீட நியாயம் (=குளவி புழு நியாயம்) போலத் தனதான்மாவின் கண்ணேயே கைவல் லியம்." என்னும் பொருளையும்,

" யஜ்ஞவிரததபோதாந விதிவிதாநஜ்ஞாந ஸங்கல்போ பந்த: ।"

என்னு நிராலம்போபநிஷத்தின் வசனங்கள்— "வேள்வி, விரதம், தவம், தானமென்னும் விதியைபறிதலுஞ் செய்தலுமாகிய இவ்வித மனோ வியாபாரம் பந்தம்" என்னும் பொருளையும்,

" 'த்ரவ்யமந்த்ரக்ரியா காலயுக்த்யாப்நோதி முநீச்வர ।
நாத்மஜ்ஞஸ்யைஷ விஷய'

'யமாத்யாஸநஜாயாஸ ஹடாப்யாஸாத்புந:புந: ।
விக்நபாஹுல்யஸம்ஜாத அணிமாதிவசாதிஹ ।
அல்ப்த்வாபிபலம்ஸம்யக் புநர்பூத்வாமஹாகுலே ॥' "

என்னும் வராஹோபநிஷத்தின் வசனங்கள்— " 'முனீசுரா! திரவி யம், மந்திரம், கிரியையென்பவற்றால் (அந்த அணிமாதி சித்திகளை) அடை கின்றனன்: ஆன்மஞான முடையானுக்கு அவை விடயமல்ல' '(ஆன்ம சுவ ரூபத்தை யறியாதவன்) இயமம் முதலிய ஆசனங்களால் உண்டாம் 'ஆயாஸ ஹடயோக' அப்பியாசத்தினாற் பெயர்த்தும் பெயர்த்தும் பன்முறை யெய்தும் இடையூறுகட் குட்பட்டவனுப் நறிய பலனையடையாமே மேனு நற்குலத்திற் பிறப்பன்' " என்னும் பொருளையும் பயக்குமாற்றானே திருப்

Koviloor Digital Library

பாட்டு நிச்சயஞ் சுருதிமுடிபென் ஜோரத்தக்கதே. ஆன்மஞானத்தையும், அஃதறிதற்குரிய வுபாயத்தையும், அறிந்தானது மாண்பினையும் விரீஇ விளம்புகின்ற ஸர்வஜ்ஞாநோத்தரமென்னுஞ் சிவாகமம் — "இதன்மேலியம்பற்பாலது சிறிதுமின்றாகலின் மனோவிகற்பங்களை விடுவாய்செய்து தனதுண்மையினை யுணர்ந்து உபாயங்களை யுஞற்றுவோன் சீவன்முத்தனாய் அகத்தும் புறத்தும் வியாபித்துச் சருவஞ்ஞதை, திருத்தி, அநாதிபோதம், சுவதந்திரத்துவம், அலுத்தசத்தி, அனந்தசத்தி, நிராமயம், விசுத்ததேகமென்னும் எண்குணங்களாய தத்தர்மத்த தர்மியாய்ச் சிவத்துவத்தைப் பெறுவன். இவனுக்குச் செபம், அருச்சனை, நானம், ஓமம், பிண்டதானம், தருப்பணம், நியமம், உபவாசம், அக்கினிப்பிரவேசம் முதலியன வேண்டா. சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம்; முக்காலுஞ் சத்தியம். இதற்குமேல் அறியற்பாலன ஒரு சாத்திரத்தினு மில." என்று சிவபெருமான் பெரிதும் வற்புறுத்திக் கூறியருளினனென்று சொல்லுதலும் மேற்போந்த முடிபாதல் காண்க. இப்பொருட்குரிய மேலை ஆகமவசனங்கள் —

"அஸ்மாத்பரந்நாந்யதிஹாஸ்தி கிஞ்சித்ஜ்ஞாத்வைவஸந்த்யஜ்ய
மநோவிகல்பம் । விஜ்ஞாநமேவம்ஸமுபாஸ்யவித்வாந்
நியம்யகாயம் ஸததம்நியுக்த꞉ । ஸர்வத்ரகாமீபவதீஹ
முக்தஸ் தத்தர்ம தர்மீ பஹிரந்தரஸ்த꞉ । ஸர்வஜ்ஞதாத்ருப்தி
ரநாதிபோத꞉ஸ்வதந்த்ரதாநித்யமலுப்தசக்தி꞉ । அநந்த
சக்திச்ச நிராமயாத்மா விசுத்ததேஹ꞉ ஸசிவத்வமேதி ॥
நஜபோநார்ச்சநம்ஸ்நாநம் நஹோமோநைவஸாதநம் ।
தர்மாதர்மபலம்நாஸ்தி நபிண்டோநோதகக்ரியா ॥
நியமாநிநதஸ்யாஸ்தி நோபவாஸோவிதீயதே ।
அக்நிப்ரவேசநம்நாஸ்தி பதநம்ப்ருகுதோதகே ।
ஸத்யம்ஸத்யம்புந꞉ஸத்யம் த்ரி꞉ஸத்யம்சபத꞉க்ருத꞉ ।
அத꞉பரதரம்நாஸ்தி விஜ்ஞேயம்சுத்ரசித்குஹ ॥"

என்பனவே. இம்முடிபிற்கே திருக்களிற்றுப்படியார் — "இங்குச்சொல்லும்பழம் (=சிவஞான சாயுச்சியம்) போதங்கரையும் அன்பன்றி, தீர்த்தமாடல் பகிர்முகசிந்தனை சிவார்ச்சனை முதலிய செய்கையன்றே" என்னும் பொருள்பொருந்த "அன்பன்றித்— தீர்த்தந் தியானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமவை — சாற்றும் பழமன்றே தான்" என்றோது மாற்றா னிணங்குகின்றது.

"'துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தருத்தி யுடம்பை யொறுக்கிலென் னாஞ்சிவ யோகமென்னுங்
குருத்தை யறிந்து முகமா றுடைக்குரு நாதன்சொன்ன
கருத்தை மனத்தி லிருத்துங்கண் டீர்முத்தி கைகண்டதே.'

'காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுதன் மிகவெளி தேவிழி நாசிவைத்து

Koviloor Digital Library

மூட்டிக் கபாலமூ லாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
யோட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே.' "

என்று அருணகிரிநாத முனீந்திரரும் பிராணபந்தன யோகாப்பியாசத்தையும், மூக்குநுனிபார்த்தன் முதலியவற்றையுங் கண்டித்து மேனெறியை யுணர்த்துவா ராயினர். உணர்த்தினமை, "சீறிட்டு லாவுகண்கள்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்புகழில் —

"ஆகத்து ளேமகிழ்ந்த சோதிப்ர காசவின்பம்
ஆவிக்கு ளேதுலங்க — அருள்வாயே"

எனவரு தொடர்க்கண்ணு மறியக்கிடக்கின்றது. தனது இருதயார்ச்சனத்தையே செய்தல்வேண்டும்; வெளியர்ச்சனத்தை விடல்வேண்டு மென விங்கேற்படுந் துணிபு, யேசுகிறிஸ்துவினாலும் வெளியிடப்பட்ட தென்பது மத்தேயு சு - ஆம் அதிகாரம் —

"'உன் அறைவீட்டுக்குட் பிரவேசித்து உன் கதவைப்பூட்டி அந்தரங்கத்தி லிருக்கிற வுன்பிதாவை நோக்கிச் சேபம்பண்ணு. அப்போழுது அந்தரங்கத்திற் பார்க்கிற வுன்பிதா வேளியரங்கமாய் உனக்குப் பலனளிப்பார்.' 'உன் கண் கெட்டதாயிருந்தால் உன்சரீரமுழுதும் இருளாயிருக்கும்; இப்படி உன்னிலுள்ள வொளி யிருளாயிருந்தால் அவ்விருள் எவ்வளவதிகமா யிருக்கும்.'"

என் றுரைக்கு மாற்றாற் பெறப்படுகின்றது. இவ்வுரைகளை யேன்று கொண்டு நடக்குங் கிறிஸ்தவர்க ளிஞ்ஞான்றில்லை போலும். எண்குணங்கள் பற்றிய விசாரணையைச் சதானந்தசாகரத்திற் காண்க.

ஆன்மாவானது சித்தாகலானும், அது சிவனுடைய அட்டமூர்த்தங்களு ளொன்றாகலானும், "சிவாயநம:| சிவலிங்காயநம:|" என்ற தைத்திரீயாருணசாகை நாராயணந்தானே.

"ஆத்மாயநம:| ஆத்மலிங்காயநம:|"

என்றுங் கூறுமாற்றானே அவ்வான்மா சுயம்புலிங்கமாதலானும் அதன்கட் புரியும் அந்தரியாகபூசை ஏனைப்பூசை யெதனினுஞ் சிறப்புடைத்தென்பது திறம்பாத்தீர்வையாம். இதனையறிந்தணைவதற்காய உபாயமெல்லாம் இந்நூல் பெரிதும் விளக்கும் பெற்றிமைத்தன்றே.

"துண்டநுதி முதலாய காட்சிகள்" எனக் கிளந்தமையின், மூக்குநுனியைப் புருவமத்தியை நோக்குதன்முதலிய பலதாரணைகளும் பூருவபக்கமாகக் கழிக்கப்பட்டவாறு மாயிற்று. இது —

"அன்னிய பாவனைக ளன்னியஞ்செய் யும்மதனல்
தன்னிலை யிற்செயனற் சார்வே பரஞ்சோதி."

எனக் காசியாத்திரையிற் கூறியதனானும் வலியுறும்.

Koviloor Digital Library

சுருதியிற்போந்த பிரமரகீட நியாயம் — செங்குளவி, தன்னால் வனையப் பட்ட மட்குகைக்கட் பைம்புழுவை வைத்து மூடித் தன்னையொத்த குளவி யாய் வருமாறு செய்வதுபோன்ற வொருநெறியாம். இஃது அக்குகையின் கண்ணே குளவி, தன்னாலிடப்பட்ட நுண்ணிய பன்முட்டைகளி லுண்டாம் பிராணிக ளுண்பதற்காகவே புழுவை வைக்குமென்பதாக (Indian Insect Life) இண்டியண் இன்ஸெக்ட் லைவ் என்னும் ஆங்கிலமொழிப் புத்த கத்திற் பொறித்துளதை நம்பினரான் மறுக்கப்படுகிறது. கருப்பகோளகை போன்ற அக்குகையினுள் உண்டற்குரிய பிராணவியக்கமிருத்தற் கிடனின் றென்பதும், ஒரு குகையினுளிருப்பது ஒரு குளவிக்குஞ்சேயன்றிப் பலவிலவென்பதும், குகைகடோறும் அன்னணமிருக்கும் ஓரோவொன்றுந் தலை முற்புறம் வளைந்தபடியே பந்துபோ லிடைவெளியின்றிக் கிடக்கின்றன வென்பதும் அடுக்கடுக்காயுள்ள அம்மூடுண்ட குகைகள் சிதைவுற்றவழி மும்முறை யெம்மா லறியப்பட்டன வாகலின் அம்மறுப்பு நிலையுதலுறாது. ஆவதேல், அவ்வாங்கிலமொழிப் புத்தகத்தில் வரையப்பட்ட ஆய்வு ஈண்டுப் பொய்கொலோ? எனின், — யாம் மும்முறை நன்கு சோதித்துக்கண்ட குளவிக்கு வேறாய வோரினத்தின் ஆய்தலாய் அஃதாயினுமா மாகலின் அது கடாவன்றென்க. எவ்வகைப் புழுவுங் குளவியாமென்பதும் பிரத்தி யக்ஷமாகலின் மறைமொழி பொய்யாகாதென்க. காகங் கண்ணைச் சாய்த்து நோக்கு மோரியற்கைத்தென்பதையும், இருவிழிக்கு மிடையில் ஓரெற்புத் தடை யுளதென்பதையு மறியாது அந்நோக்குடைமை 'இருவிழியினு மொருமணியே' உண்டென்பதைக் காட்டுகின்றதென்னும் முடிவினின்று கூறுவார் கூற்றின்வழியே கதானுகத நியாயமாகச் சென்று பலரும் வரைந்தமை பிடித்து அகராதிக்காரரும் "ஏகாக்ஷம் = காக்கை" என வெழுதினமை யெத்தன்மைத்தோ அத்தன்மைத்தையே குளவி புழு நியா யத்தினை மறுப்பார்க்குங் கூறல்கூடுமென் றெண்ணுகின்றேம். இராமாயணத் துங் காகத்திற் கொருவிழி யேற்பட்ட கதையுளதாம். ஏகாக்ஷம் = ஒருவிழி.

முண்டம் = சிரசு; "முண்டம் மத்தகமும் மூர்த்தமும் உவ்வியுந் தலை யென மொழிப" என்பது பி - நிகண்டு.

ஆய் - ஆக; எச்சத்திரிபு.

"முதலாய" என்ற எச்சத்தில் ய் - இறந்தகால இடைநிலை.

"காட்சி" என்பது தொழிற்பெயராகலின் சி - விகுதியாம்.

வாரி = வழி.

முத்ரை - வடநூன்முடிபு.

"கைகாட்டான" என்பதில் னகரம் - யகரத்திரிபாம்.

இராசியம் - ரஹஸ்யம் என்னும் வடமொழிச் சிதைவு.

Koviloor Digital Library

பேதைக்கும் — உம் - இழிவு சிறப்பு; வருமொழியின் மெல்லின மிருத்த லின் மகரவொற்றுக் கெட்டது.

கடல் "கலி" எனப்படும்; "கலிவஞ்ச மொலியே வாரி" என்பது சூ - நிகண்டு. பி - நிகண்டினு முண்டு. (அ)

யாப்பூரி னின்றுனடி நாட்டமெனும் வங்கத்தி
லேயெக்கி யமுதநகர
யாத்திரையை நீப்பெனுஞ் சிந்தகஞ் செய்யிநாள்
யானென வெழும்புராண
மாப்போத மோகாதி கனவிண் டெழீஇயறை
வலி தனக் கஞ்சுதமியேன்
வந்தவதர் சென்றேறு துறைசெல்லி னக்கணும்
வழுத்துமோ காதிசுசன
மூப்பான கோரத்தி னலல்ல லலைமிக்கு
மோதிமோ டேற்றிநைத்தே
முழுவின்ன றருமாக லாலென்ன புன்கணினி
மூசினும் பின்செலாதுன்
காப்பா லிறங்குதுறை காண்பதே சுகமிக்
கருத்தின் படிக்கருள்செயாய்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா னந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே.

(எனக்குப்) பந்தமாயிருந்தவூராகிய (பாம்ப னென்னும்) ஏறுதுறையி னின்று, உன்னுடைய திருவடி நாட்டமென்னும் மரக்கலத்திடை யேறி, இறங்குதுறை யென்னும் முத்திநகர யாத்திரையைத் துறவறமென்னுங் கட லின் மீது செய்கின்ற இந்நாளிலே, 'யான்' எனவெழுகின்ற பழமையான போத ஆகாயத்துப் பேராசை முதலிய பெருங்காற்றுக்க ளெழுந்து வீசு கின்ற வலிமைக்குத் தனித்தவனயிருந்து பயப்படுகின்ற யான் (இனி, இறங்கு துறை சேரொண்ணு தென்னுங் கருத்தால்) வந்தவழியே போந்து ஏறு துறையினை யணுகினும் அவ்விடத்தும் மேலே சொல்லப்பட்ட ஆசை முதலிய காற்றுக்களின் வலிமையாகிய கொடுமையாற் றுன்பமென்னும் அலைகள் இங்குள்ள அலைகளினும் அதிகரித்து மரக்கலத்தையும் மோதி மோட்டிலேற்றி யுடைத்து, எனக்கும் முழுத்துன்பத்தினைக் கொடுக்குமாக லின் இனி, எத்திறத்துன்பங்க ளென்னை மொய்த்துக்கொண்டாலும் பின் செல்லாமல் உனது காப்பினல் இறங்குதுறையினை யான் பார்ப்பதே சுக மாம். இந்த யோசனையின் படிக்கே நீயும் அருள்புரிதி.

'புராணபோத மாமோகாதி கனவிண்டு' எனவியையும். புராணம் = பழமை.

Koviloor Digital Library

எழீஇ = எழுந்து; சொல் விகாரப்பட்டமையாற் சொல்லிசை நிறைக்கும் அளபெடை.

"அக்கணும்" என்பதில் உம்மை - இறந்தது தழீஇய எச்சம்.

"வழுத்தல்" என்பது துதித்தலென நிகண்டுகளிற் பொருள்படுமாயினும் இங்ஙனஞ் சொல்லலெனும் பொருட்டு; பெரிய புராணத்திற் சாக்கியநாயனர் புராணத்து முதற்செய்யுட்கண் "மறுவில்சரண் பெற்றதிற மறிந்தபடி வழுத்து வாம்" என வருதலுமது. வேறு பல விலக்கியங்களு முள; சீவயாதனவியாசத்து ககஉ - ன் உரைகாண்க. 'ச்வஸநம்' என்னும் வடமொழியின் விகாரமே 'சுசனம்'; காற்றெனும் பொருளுடைத்து; நிகண்டு - அமரஸிம்ஹங் காண்க.

இனி - எதிர்காலங் குறிப்பதோ ரிடைச்சொல்.

"செய்" "எழும்" "அஞ்சு" "வழுத்து" என்பன காலங்கரந்த பெயரெச்ச வினைத்தொகை. (க)

தோலென்பு நெய்த்தோர் புலான்மச்சை யெசமாய
 தொக்கது தணக்தபின்னர்த்
தொல்லவா சிச்சூரின் வன்சிலதர் நோக்கியட
 துப்பிலி சுசீலமில்லி
ஞாலமிசை யல்லவைச் சுமையா யிருந்துளோய்
 ஞானப் படிற்றுநடையோய்
நன்னிலை யிலாதோ யெனச்சுளித் திருகவுளு
 நையவெனை யறையினஞ்ஞான்
றோலமிடி னும்வாயி லறைவரெனு முருமுற்
 றுளுக்குளே யுலைவதல்லால்
உத்தரம் பரவிவிடு தலைகொளற் கியலுமோ
 வுன்றஞ்ச முன்றஞ்சமே
காலனதி காரங் கடந்தவிரு மருணகிரி
 கண்டவொரு பெரியபொருளே
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா னந்தமே
 கருணைக் குகப்பிரமமே.

தோலும், எலும்பும், இரத்தமும், மாமிசமும், மச்சையும், நரம்புமாயுள்ள தூலதேக நீங்கியபின்னே பழமையான தென்றிசைக் கடவுளென்னுங் காலனுடைய வலிய ஏவலாட்கள் என்னைப்பார்த்து அட! சுத்தமில்லாதவனே! நல்ல தருமமில்லாதவனே! பூமிக்குப் பாவச்சுமையா யிருந்தவனே! ஞானவான்களைப்போ னடிக்கும் பொய்ந்நடை யுடையானே! நன்னீர்மை யில்லாதவனே! என்று கோபித்து இரண்டு கன்னமு நையும்படி யென்னையடித்தக்கால் அப்பொழுது, எதிர்க்குங்காரிய மேதுமின்றி வாய்திறந்து கதறினும் வாயிலு

Koviloor Digital Library

மடிப்பார்களே யென்னும் அச்சமடைந்து உள்ளுக்குள்ளேயே வருத்தமுறுவ தன்றி அவர்களுக்கு ஏற்புடை மறுமொழிகூறி விடுதலை பெறுதற்கும் என்னு லியலுமோ? அக்காலனுடைய அதிகாரத்தைக் கடந்து சுடரும் அருணகிரி நாத முனீந்திரர், தமது சுவானுபூதியிற் றரிசிக்கப்பெற்ற ஒப்பிலாப் பெரிய பொருளே! (அடியனேன்) உன்னுடைய தஞ்சமே, உன்னுடைய தஞ்சமே.

தூலதேக நீங்குமுன்னே சீவசுதந்திர அதிகாரமும், அது நீங்கலுங் கால சுதந்திர அதிகாரமுமா மென்பது ஈண்டுப்பெறுதல், காசியாத்திரை யில் —

"ஆக்கையள வேயுன் னதிகார மாக்கைவிடின்
தாக்குமமன் றன்னதிகா ரங்கண்டாய் — சீக்கிரமே
என்னுடைய நாயகவே லீசுரனுக் காட்படுதி
அன்னமனுர் தாக்க லற." [கஅசு]

என இனிது கூறப்பட் டுளது. அருணகிரிநாத முனீந்திரர், தமது சுவானுபூதியிற் றரிசிக்கப்பெற்ற பெரியபொருள் எவ்விலக்கணத்ததா யிருந்த தெனக் கூறியருளினரெனின்,— அஃதவர் தமிழ்வேதத்தில் —

"உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே"

என வருதலா னறியக் கிடக்கின்ற தென்க.

இன்று காறும் உன்னையே விரும்பிநிற்கு மெனக்குச் சீவ சுபாவத்தால் இனி எவ்விததுக்க மெய்துமோ வென்னுங் கருத்தானே தம்மைப் பெரிதுந் தாழ்த்திக்கூறிய வர்ணனையோடுங் கூடிய தித்திருப்பாட்டென்க.

எசம் - 'ஸ்நஸா' என்னும் வடசொல்லின் விகாரம்; நரம்பென்னும் பொரு ளுடைத்து.

அவாசிச்ஞர் = தென்றிசைத்தேவன்.

அல்லவை = தீயன.

"இயலுமோ" என்றதில் ஓ - எதிர்மறை. (௧0)

Koviloor Digital Library

உ. ஆனந்த பூர்த்தியுரம்.

உலகாக மல்கசர சரமென் பவற்றுளோ
றுழின் றனந்தமாக
உளசுகத மொடுசுசா திவிசாதி பேதங்க
ளோதிடற் கேதுவாய
மலபாச நீக்கமா யப்பாச விரிவெலா
மயிர் நுனையு நாட்டுதற்கு
வயினின் றளாவிநிறை வாயுற்ற வாற்றலில்
வழுத்துதமி யேன்புறம்பா
விலகேனு னன்பர்கா ரணமே யிருக்குமோர்
வியனருளை யானும்வேண்டி
வெய்துறல் கொளும்பட ரொழிக்குமா றென்னுளே
வெளியாவ தெக்கால்கொலோ
அலகிலா மாக்கருணை யுள்ளுவக் தருளுமின்
னருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலநிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே.

ஆன்மாக்களின் இருதய குகையின்கண் வசிக்குங் காரணத்தாற் குக னென்னுந் திருப்பெயரைக்கொண்ட கடவுளாகிய பரிசுத்த ஏகசிவ சைதன் னிய ககனமே! ஆனந்தபூரண வலிமையே!

அனந்தமாக விருக்கின்ற சுகதபேதம் சுசாதிபேதம் விசாதிபேதமென்ப வற்றைக் கூறுதற்கு ஏதுவான மலமெனும் பந்த நீக்கமாய், அந்தப்பாசவிலாச மெங்கணும் மயிர்நுனியு நாட்டற்கிடமின்றி வியாபித்து உலகமாகப் பெருகி யுள்ள அசரமுஞ் சரமுமெனப் படுபவற்றுள் ஒரு குணமுமின்றி நிறை வாய்ப் பொருந்திய வுனது நிலையுடைமையில் உன்னைத் துதிக்குந் தமிய னேன் வேறாக விலகமாட்டேன். உன்னுடைய பத்தர்க ளுய்ப்பும்பொருட்டு நீ கொடுக்குமொரு மேலான திருவருளை யானும் விரும்பி, இங்ஙனே துன் புழக்கு நினைப்பை யொழிக்கு நிமித்தம், எனதுள்ளிடத்தே நீ பிரசன்ன மாதல் எக்காலமோ? அளவிலாப் பெருங்கருணைத் திருவுளம் மகிழ்ந்து அருள்புரியா நிற்கும் ஓரின்னருள் கூர்வாயாக.

" முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவேன்
றருள்கோண் டறியா ரறியுந் தரமோ "

Koviloor Digital Library

என்று அருணகிரிநாதரது வேதம் விளம்புமாறு அருட்டுணையின்றித் தானிற்கு நிலை யறியொண்ணுதாகலின் "அருள்கூர்" என்றது சால்புடைத் தென்க. "குகக்கடவுளாம் அமலநிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே யானந்த பூர்த்தியுரமே" என்றது, அடியிற் காட்டப்படூஉஞ் சுருதிகளி னிச்சயத் துளது. அச் சுருதிகளாவன :—

(ஸத்யம்ஜ்ஞாந மநந்தம்ப்ரஹ்ம | யோவேத நிஹிதம் குஹாயாம்
பரமேவ்யோமந் | ” “ ஆநந்தம்ப்ரஹ்ம)

"பிரமம் எஞ்ஞான்று மொருபடித்தா யுள்ளது; அறிவாக வுள்ளது; முடிவில்லாதது; இருதய குகையின் பரமாகாசத்திலுள்ள அதனை யாவ னறிகின்றனன்" "பிரமம் ஆனந்தம்" என்னுந் தைத்திரீயோபநிஷத்தின் ஆநந்தவல்லி வசனங்களும்,

(யஏஷோந்தர் ஹ்ருதய ஆகாசஸ்தஸ்மிஞ்சேதே ஸர்வஸ்ய
வசீ ஸர்வஸ்யேசாந: ஸ்ர்வஸ்யாதிபதி:)

"அனைத்திற்கும் அதிபதியான ஈசானன் உள்ளிருக்கும் இருதயா காசத்தில் அமர்ந்தனன்" என்னும் பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்தின் சு - ஆம் அத்தியாய வசனமும்,

(தஹரம் விபாபம் பரவேச்ம பூதம்
யத்புண்டரீகம் புரமத்த்யக் ஸதம் |
தத்ராதஹரம் ககநம் விசோகஸ்
தஸ்மிந் யதந்தஸ் ததுபாஸிதவ்யம் ||)

"புண்டரீகபுர மென்னுஞ் சரீரமாகிய நகரத்திற் சிறிதாய்ப் பாவமில தாய்ப் பரமான்மாவுக்குச் சிறந்த வீடாயிருக்கின்ற யாதோரிருதய கமலத் திலே துக்கமற்றதாய்ச் சிறிதாயிருக்கின்றதற் குள்ளே ககனமாயிருக்கும் வத்துவின்க ணுள்ள தெதுவோ அஃது உபாசிக்கத் தக்கது." என்னுந் தைத்திரீயாருணசாகை நாராயண வசனமும்,

(அதயதிதமஸ்மிந் ப்ரஹ்மபுரேதஹரம் புண்டரீகம்வேச்ம
தஹரோஸ்மிந் நந்தராகாசஸ்தஸ்மிந் யதந்தஸ்ததந்வேஷ்
டவ்யம் தத்வாவிஜிஜ்ஞாஸிதவ்யமிதி |)

"பிரமபுரமென்னும் இதன்கண்ணே தகரபுண்டரீக வீடுள்ளது; இதன் கண்ணே தகராகாசமுள்ளது; இவ்வாகாசத்திற் குள்ளேயுள்ளது நாடற் பாற்று; அறியற்பாற்று." என்னுஞ் சாந்தோக்யோபநிஷத்தின் அ - ஆம் பிரபாடக வசனமுமாம்.

([illegible] |
[illegible] || [illegible] ||

Koviloor Digital Library

ப்ராஹ்மேமுஹூர்த்தேசோத்தாய ஹ்ருத்பங்கஜகதம்சிவம் |
நிஷ்கம்பம்தீபிகாகாரம் ப்ரணவாத்மகமவ்யயம் || த்யாயந் ||)

"தியானிப்போன், சூரியோதயத்திற்கு முன்னே (=பிராம்மமுகூர்த்தம்) ஐந்து நாழிகையி லெழுந்து, இதயகமலத்தினை யடைந்துளதாய் அசைவில தாய்த் தீபம்போன்ற வடிவிற்றாய்ப் பிரணவசொரூபமாய் அழிவிலதாயுள்ள சிவத்தைத் தியானித்து" என்று **காமிகாகமமும்** (ஸ்நானவிதிபடலத்தே) கூறுவதாயிற்று. வேதோபப்பிருங்கண மென்னும் புராணங்களி லொன்றாய **ஸ்ரீமத் - ஸ்காந்தாந்தர்க்கத ஸூதஸம்ஹிதா** — (தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு)

"பிரம புரமேன் றெடுத்துரைக்கப் பிறங்கு ஞான வதிகார
வரமன் னியசரீரத்தில் வயங்கு தகர மெனச்சிறந்தா
தரமா ரிதய கமலத்திற் றேன்றுந் தகரா காசமே
பரம சிவனேன் றெம்மறையும் பகரா நிற்கும் பண்ணவர்காள்."

என்று கூறினதும் ஈண்டுக் கருதிக்கொள்ளத் தக்கதே. இவ்வாகாசம் சிதாகாச மெனப்படு ஞானவெளியே. குகையிலிருப்போன், இரகசியப் பொருளாயுள்ளோ னென்னும்பொருள்களைக் குகனென்பது பயக்கும்.

'அனந்தமாக வுளசுகத மொடுசுசாதி விசாதி பேதங்க ளோதிடற் கேது வாய மலபாச நீக்கமா யப்பாச விரிவெலா மயிர்நுனையு நாட்டுதற்கு வயினின் றளாவி உலகாக மல்கசர சரமென்பவற்றளோ ரூழின்று நிறைவாயுற்ற வாற றலில்' என வியைத்துக்கொள்க. ககனம்=ஆகாசம். அசரம்=மூச்சில் லது, அசையாப்பொருள்; தாவர மெனவும், நிலைத்திணைப் பொருளென்றுங் கூறப்படும். சரம்=மூச்சுள்ளது, அசையும்பொருள்; சங்கம மெனவும், இயங்குதிணைப்பொரு ளென்றுங் கூறப்படும். சுகதபேதம்=சுயபேதம்; மரத் திற்கு இலை, பூ, காய் முதலிய வித்தியாசம் போல்வது. சுசாதிபேதம்=சுய சாதிக்குள்ளபேதம்; தென்னைக்கும் பனைக்குமுள்ள வித்தியாசம் போல்வது. விசாதிபேதம்=அன்னிய சாதிபேதம்; மரத்திற்குங் கல்லுக்குமுள்ள வித்தி யாசம் போல்வது. சுகதம், சுசாதியென்பன - ஸ்வகதம், ஸ்வஜாதி யென் னும் வடசொற்களின் விகாரம். இச்சாதிபேத மற்றது சத்தியமென்று **ஸர்வ ஸாரோபநிஷத்** "**ஸஜாதி விஜாதிபேத ரஹிதம் ஸத்யம்**" என்று கூறுகின்றது.

'அன்பர்காரணமே யிருக்குமோர்வியனருள்' என்ற அருத்தாபத்தியால் அன்ப ரல்லாதார் அவ்வருள் பெறுதற்குரியா ரல்லரென்பது பெறப்பட்டது. **பஞ்சவிஞ்சதியதிகசதபங்கி** (=ஒரு பாட்டே கஉரு - வண்ணப்பாட்டாக நிகழ் கவி) யில் —"தறுகணர் கருதலர் சார்பிலனே" என யாங்கூறி யதும் இப்பொருள் பயந்துநிற்றல் காண்க. தறுகணர் = அஞ்சா வன் னெஞ்சர்.

Koviloor Digital Library

நீக்கம் - நீங்கு என்ற பகுதியின் றொழிற்பெயர்; அம் - விகுதி; வலித்தல் விகாரம்.

இகுத்தல் = கொடுத்தல்; "இகுத்தலே செகுத்தல் வீழ்த்த லிரித்தலோ டழைத்த லீதல்" என்பது சூ - நிகண்டு.

வெய்து - வெம்மை யென்னும் பண்பி னடியாப்பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையா லணையும்பெயர்.

படர் = நினைப்பு.

இன்றியென்னும் வினையெச்சம் 'இன்று' என விரண்டிடங்களி னிற்பதா யிற்று.

சேதனசம்பந்தம் சைதன்யம்; தத்திதாந்த வடசொல் என்ப; அறிவெனும் பொருளது.

ஆநந்தம் என்னும் வடகிளவி தமிழ் வழக்கிற் கியைய "ஆனந்தம்" என வரையப்பட்டது; இதுவே யேற்புடைத்து. என்னை? (ஜ்ஞாநம் -) ஞாநம், மநஸ், மநம், வசநம், மாநம், உபமாநம், ப்ரதாநம் என்னும் வடகிளவிகள் ஞானம், மனம், வசனம், மானம், உவமானம், பிரதானமென வரையப்படுகின்றன வாக லின். பிறவுமன்ன.

உரம் = வலிமை; "உரமென்ப வலியே ஞானம்" என்று மேல நிகண்டு நிகழ்த்துதலி னறிக. (க)

கருப்பாச யப்பிணிப் புக்குட் கிடந்தல்ல
　　கண்டமுறல் போலியற்கைக்
கருமலக் கட்டுளளுர் கொள்ளுயிர்க் கொவ்வுதனு
　　கரணாதி களாகல்கிகல்
உருப்பெற்ற வணுபக்ஷ மொடுசம்பு பக்ஷமெனு
　　முண்மைகிலை யோர்ந்தறிந்தின்
புறவெனத் தெண்ணூல் விரித்துநடை காட்டிமெய்
　　யுணர்த்தியுள வுன்றகைமைசால்
இரக்கமறி யாதார் பிறர்க்கிடர் விளைத்தபோ
　　திச்சையா லல்லலுறுபோ
தெய்யாமை யாற்செய்த கன்மபல நுகர்போ
　　தெமைப்பகவ னேன்பணினனென்
றரற்றுமட மென்கண்ணு மாருங்கொ லினியைய
　　வருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலகிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
　　யானந்த பூர்த்தியுரமே.

(குழவியானது) கருப்பப் பையின் கட்டுக்குள்ளே கிடந்து துன்ப முறுதல்போல அனுதிகாரணமாயா கருப்பத்துள்ளே கிடந்து வருத்தமடை

Koviloor Digital Library

யும் (அனதி) உயிர்களுக்கு, அக்கருப்பத்தினின்று மீட்குதலான கன்மங் கட் கேற்புடைச் சூக்குமதனு கரணம் முதலியவற்றைக் கொடுத்து, (அவைகள், குறைவற்ற மானுடதேகமென்னும்) நல்லுருவத்தைபபெற்ற அணுபக்ஷத்தோடு சம்புபக்ஷ மென்னுஞ் சத்தினது நிலையையு முணர்ந்து (சுவானுபூதிச் சித்தினல் அந்நிலையை) அறிந்து ஆனந்தத்தை யடையவேண்டு மென (ஆசாரிய மூர்த்தமாயிருந்து) ஞானசாத்திரங்களை விளங்கச்சொல்லி, நடக்கு நடையினைக் காட்டி, உண்மையையு முணர்த்தியுள்ள வுனது மாண்பு சான்ற கிருபையினை யறியாதார், தாங்கள் பிறருக்குத் துன்பம் விளைத்த செவ்வியும், ஆசையினலே அல்லலடை செவ்வியும், அறியாமையாற் செய்த வினைகளுக்குப் பலனனுபவிக்குஞ் செவ்வியும் எம்மை, பகவானுனவன் எற்றிற்குண்டாக்கின னென்று சத்தமிடும் மடத்தன்மை இனி, என்பாலும் பொருந்துமோ? ஐயனே! அருள் செய்வாயாக.

சம்புவின் இலக்கணம் சத்து, சித்து, ஆனந்தமென முத்திறப்படும். ஸாமவேத சாந்தோக்யோபநிஷத்திற் (ஸத்) சத்தும், ருக்வேத ஐதரே யாரண்யகோபநிஷத்திற் (ப்ரஜ்ஞாநம்) சித்தும், யஜுர்வேத தைத்திரீயோப நிஷத்தில் ஆனந்தமுங் கிளக்கப்பட்டன வென்பது முதலிய வித்தாரம், பரிபூரணனந்தபோதப் பாயிர வுரைக்கண்ணும், தகராலயரகசியத்தின் உ-ஆங் காண்டத்து சஎ, சஅ, சகூ-ஆம் திருச்செய்யுள்களி னுரைக் கண்ணுமறியலாம். இம் முத்திறமுமே ஈசுரப்பிரபாவகுணம் எட்டாகவும், ஆறுகவும், ந-உ-க-ஆகவு நிற்கும்விவரம் மேலைக்காண்டத்து நிஎ-ன் உரைக்கண் அறியலாம். இவ்வாற்ருற் சத்துமுதலிய மூன்றிலக்கணமும் மூன்று வேதங்களிலும் வெளிப்பட்ட வுண்மையே யாகின்றன. இம்மூன்றுஞ் சேர்ந்த மொழியே "சச்சிதானந்தம்" எனப்படுவது. இச் சச்சிதானந்தம் இத்திற அருமைப்பாடுடைப் பதியிலக்கண மென்பது நுதலியே அதனை, இந்நூன் முதற்றிருப்பாட்டின் கண்ணேயே யெடுத்துக்கொண்டு கடவுள் வணக்கங் கூறப்பட்டதென்க. ஈண்டுச் சத்தான பொருட்குச் சித்தான குணங்கூறி, மேல் ஆனந்தமென்பதொன்று கூறுதல் மிகையாம் பிற வெனின்,— அந்தச் சச்சித்தான குணி, சுவானுபூதியி லனுபவிப்பார்க்கு அனு பவப்பொருளாயிருத்தலின் அளவற்ற அவ்வனுபவமே ஆனந்தமெனப்படுவ தாயிற்று; இஃது அக்குணியின்கணுள்ள ஞானச்சுவையென வறியக்கிடக் கின்றதன்றே? இஃதில்லையாயின் ஒருயிர்க்கு மின்ப மில்லாதொழியும் (அண் டக் காற்றில்லாவிடத்தே மூக்குக்காற் றெழுதல்போல): அந்தச் சித்தில்லை யாயின் ஒருயிர்க்கு மறிவில்லாதொழியும்: அச்சித்தின்வழியாகவே சத்து மறி யப்படும்: இந் நியாயங்கருதியே "சம்புபக்ஷமெனு முண்மைநிலை யோர்ந்தறிந் தின்புற" என்பதுங் கூறப்பட்டதாகலின் மிகையன்றென்க. முத்தியிலொழி வாகக் கூறப்படு பாசத்தையும் அவ்வானந்தம் இன்பமாகவே செய்திடுமாக லின் ஆண்டுப் பேரின்பமொன்றே கிளக்கப்படும். அதனல், அஃதளவிலா

Koviloor Digital Library

வானந்தமாம். இதுபற்றிய வித்தாரம், போந்த தகராலயரகசியத்து 'இனமும் பகிர்முகம்' என்றற் ெறாடக்கத்துத் திருச்செய்யு ளுரைபடித் தோரவுளது. சத்தே "உண்மை" எனப்பட்டது. அனுபக்ஷ சம்புபக்ஷ விவரங்கள் இந் நூலிடைத் "திருத்திமிரு மருட்சம்பு" என்றற் ெறாடக்கத்துப்பத்தி லுரைக் கப்பட்டன.

முற்பிறப்பிற் செய்த கன்மங்களின் பலன்களேயே இப்பிறப்பிற் பிரா ரத்தமாக நாமனுபவிக்கின்றன மென்னு முண்மை யுணரப்பெறீஇத் துக்க சாந்தஞ் செய்துகொண்டு வீடுபயக்குங் கடவுளை விடாது விரும்பல் கடமை யாமென்பதூஉம் இத்திருப்பாட்டுழிக் குறிப்பாக வறியக்கிடக்கின்றது; என்னை? "கன்மபல நுகர்போது எம்மைப்பகவன் ஏன்பண்ணினனென்று அரற்றுமடம் என்கண்ணும் ஆருங்கொல் இனி" என்றுங் கூறினமையின். இவ்வுண்மையாலன்றோ ஆத்திகருள்ளும் பலர் மிடியராகவும், நோயராகவும், நாத்திகருள்ளும் பலர் செல்வராகவும், நோயிலராகவுங் காணப்படுகின்றனர். கருவிற்றானே அவரப்படி யமைக்கப்பட்டன ரென்னு நியாயம் — விருக் கம் முதலிய நிலைத்திணைப் பொருள்களிலும், விலங்குமுதலிய இயங்குதிணைப் பொருள்களிலும் பெறப்படுமால். யாங்ஙனம் எனின்,— உற்பத்தியிலேயே உடன் வைக்கப்பட்ட இலை, பூ, காய், பழம், நிறம், மணம், சுவை முதலியன வும்; மயிர், இறகு, எழில், வண்ணம், வன்மை, மென்மை, சிறுமை, பெருமை முதலியனவும் ஈறெய்துங்காறும் இறந்துபடா திருக்கின்றன வென்புழி. ஆயின், இஞ்ஞான்றியற்று தெய்வவழிபா டிஞ்ஞான்றே பலனல்கு மென்றற்கு மிடனின்றென்பதேயுங்கொல்? எனின்,— நியாயமிருந்தவாறு சிலபலன்கள் அங்ஙனமும் பலிதமாம் உண்சொன்றி பயன்றருமாறென்றல் அதற்கு விடை யாயுறு மென்க.

கருவிற்றானே அமைக்கப்பட்டனரென்னு நியாயத்தை, இன்னும் வற் புறுத்துவான் ஈங்கொரு காண்டலளவை காட்டுதும். தென்றிருமுல்லைவா யிற் கணித்தாய ஒரு நடவையிற் செல்லாநின்ற இரண்டு முகம்மதிய கன வான்கள், காலைப்போது ஐந்து கடிகைக்கு மேற்பட்டஞான்று, கண்டல் செறிந்த வோர்வயின், ஒரு பெரும்பணமுடைப் பாம்பும் ஒரு பெருங் கட முடைக் கீரியு மெதிர்த்து நிற்றலைக் கண்ணுற்று, வெற்றி யாதன் பக்கமா மென்பது காண்டுமென ஆண்டு நிற்பாராயினர். இறுதியிற் கீரி பின் னிடைந்து விரைந்துசேறலைப் பாம்புபார்த்துக்கொண்டே நிற்றனோக்கிய வவர், இன்னும் அக்கீரி வருதல்கூடுமென்று மெண்ணினர். சிறு பொழுதாதலும் எண்ணியவாறே அஃதொரு பெருங் கீரிக்கூட்டத்துடன் முற்பட்டு வருதலை யும், அக்கூட்டத்தின் நடுவே பிறிதொரு பேருருவக் கீரியின்பிடர்மேல் ஒரு வெண்ணிறத்த சிறுருவக்கீரி யினிதிருந்து தன்றலையினைச் சற்றுயர்த்தி நோக்கும்போது அதன் விழிகள் பளபளெனப் பிரகாசித்தலையும் அவர் பார்த்தனர். மூன்றுவிற்கடை யளவின்னின்று நோக்கும் அவ்விழிகளின் பார்வை

Koviloor Digital Library

பட்டதுணையே அப்பெரும்பாம்பு தன்பணத்தோடு பூமியிற்படிதல் காண்டலும் அக்கீரியனைத்தும் வந்தவழியே போந்தன. பின்றை, அவ்விருபெருமாந்தரும் அப்பாம்பினை நெருங்கிநின்று ஒருசிறு கோலால் அதனைத் தட்டினர்கள். அவ் வுடம்பு ஒரு சிறுவன்மையுமின்றிக் குழைசேறெனக் கிடத்தலை அவர்கணுேக் குபு இஃதென்னை? அவ்வெண்ணிற இராச கீரியின் பார்வை, இத்துணை மகிமை புரிவதாயிற்றென இறும்பூதடைந்து கடவுள் சிருட்டியினைப் புகழ்ந்து கொண்டு தாஞ் செல்வுழிச் சென்றனர். சென்ற அன்னுர், தம்மூராகிய பாம் பன் நகரை யடைந்தவுடன் எம்மைக்கண்டு மேலே கூறிப்போந்த யாவு முரைத்தார்கள். இவ்வாற்ருன் மனுடரையாளு மரசரு முண்மையாகவே அமைக்கப்பட்ட தலைவராவாரென்பதும், தேவர் தலைவனுயுள்ள சிவபிரானது நெற்றி விழிப்பார்வை பட்டதுணையே காமதேவன் கனற்றப்பட்டனனென் பதும், சிவயோக ஞானிவிழி செவ்வனேபடப் பாவம் பாறுமென்பதும் உறுதிபாதல் காண்க. ஞாலமாக்களையெல்லாம் நஞ்சொல்லின்படி வயப்படுத் திக் கொள்ளலாம், நாமோரரசனுமாகலாமெனப் பேராசையின்மூத்து முயல் வார்கொள்கை முற்றுப்பெறு நிலைக்களத்தே சகதீச சத்தி நிற்கின்றதென்ப தூஉம் இக்கீரி சருப்ப நியாயத்தா லுரைக்கிடக்கின்றது மோர்க.

பிணிப்பு = கட்டு ; பு - விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்.

அல்லகண்டம் = துன்பம்.

"எய்யாமை" என்னும் உரிச்சொல் அறிவின்மைப்பொருட்டு; "எய்யாமை யே யறியாமையே" என்றனர் தோல்காப்பியனுரும். (௨)

கண்டெரியு நீர்மையு நாவுருசி கணலுங்
கடக்திவளல் காணுடைமையுங்
காதுநற் புழனுசி கேட்டலு மணத்தலுங்
கால்கர நடக்துதொடலுங்
தொண்டைவாய் பயிறலும் பாயுமல நீக்கலுங்
தொள்ளையங் கத்துபத்தஞ்
சுகமதர்ப் புறலுமுள் ளளவுமார் வத்தின்மிகு
தோம்விளையு மன்றிமதிசால்
பண்டமதும் விளையுமோ பரமசுக மணையுமோ
படியிலவை யில்லையெனினும்
பயனற்ற முழுமூட மாமவைக ணல்வினைப்
பலனுளர் கட்கியாணர்
அண்டுதுணை யாநிற்கும் விதியிலே னென்செய்வே
னருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலநிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே.

Koviloor Digital Library

கண்ணானது (யாதொன்றனை) அறியுந்தன்மையும், நாவானது உருசியை நாடுதலும், உடம்பானது பரிசத்தை அறியுந்தன்மையும், காது கேட்குதலும், நல்ல துவாரங்களோடு கூடிய நாசி வாசனைபறிதலும், காலானது நடத்தலும், கையானது பற்றுதலும், மிடற்றோடுங்கூடிய வாய் பேசுதலும், பாயு மலத்தைக் கழித்தலும், துவாரங்களோடு கூடிய உறுப்பின்கணுள்ள உபத்தமானது புணர்ச்சி யின்ப மதர்ப்பினைப் பொருந்துதலும் உள்ளவரையிலும் ஆசையி னாலே பெருகுகின்ற குற்றங்கள் விருத்தியாகுமல்லால் அறிவுசான்ற பயனும் விருத்தியாகுமோ! பேரின்பமுங் கிட்டுமோ!! உலகிலே (கண்முதலியன வாக மேலே கூறப்பட்ட) அவைகள் ஆன்மாவுக்கில்லா தொழியினும், எத்துணைப்பயனுமில்லா முழு மூடமேயாகும். (ஆகலின்), பூருவ புண் ணிய பலத்தை யனுபவிக்கப் பிறந்தவர்களுக்கே அவைகள், முத்திநெறிக் குப் புதுமை பொருந்திய துணையாக நிற்கும். அவ்விதியிலியாகிய எளியே னென்செய்வேன்; அருள் செய்வாயாக.

இந்திரியங்கள், நன்று தீதென்னு மிரண்டற்கும் ஏதுவென்பதும் இங் ஙனங் காணப்படுகின்றதன்றோ. இது —

"சப்தஸ்பர்சரூபரஸகந்தாஸ் ஸுகதுஃகஸம்யோகஹேதவஃ।"

என்று ஸர்வஸாரோபநிஷத்திற் கூறப்பட்ட நியாயமாக விருக்கின்றது. "அவைக ணல்வினைப் பலனுளர் கட்கியாணர் அண்டுதுணை யாநிற்கும் விதி யிலே னென்செய்வேன்" என்றது —

(பஹுநிபுண்யாநி க்ருதாநியேந,
தேநைவலப்யஃ பரமேச்வரோ ஸௌயஸ்யாங்கஜோஹம்
ஹரிரிந்த்ரமுக்யாஃ। மோஹாங் நஜாநந்தி ஸுரேந்த்ர
முக்யாஃ ப்ரபும் வரேண்யம் பிதரம் மஹேசம்॥)

"மிக்க புண்ணியம் புரிந்தவர்களால் அடையத் தக்கவரும், பரமேசுவர ரும், (பிரமனாகிய) யானும் விட்டுணுவும் இந்திரனுந் தோன்றத் தோற்று வாய்த் தானமானவரும், இந்திரன் முதலானவர்களால் மோகத்தா லடையப் படாதவரும், பிரபுவும், சிரேட்டரும், பிதாவுமான மகேசர்" எனச் சரபோப நிஷத்தில் வரு பிரமாணமாயிருக்கின்றது. "கண்தெரியுநீர்மையும் - - - - உள்ளளவும் ஆர்வத்தின் மிகு தோம்விளையுமன்றி மதிசால் பண்டமதும் விளையுமோ பரமசுக மணையுமோ" என்ற தொடர்களின் பொருளைப் "பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று — நிலையாமை காணப் படும்." என்னுந் திருக்குறளினும் பெறலாமன்றோ.

கண்ணல் = கருதல் = நாடுதல்; கணல் - தொகுத்தல் விகாரம்.

கால் = பாதம்; காலென்கிற எண்ணலளவைப்பெயர் அவ்வளவையைக் கொண்ட வுறுப்பிற் காயினமையின், இஃதெண்ணலளவை யாகுபெயர்,

Koviloor Digital Library

உள்ளளவும் - உள்ளஅளவும் என்பதன் விகாரம்.

பண்டம் = பொருள் = பயன்.

அண்டுதுணை = பொருந்தியதுணை; அண்டுதல் = அண்ணுதல், சார்தல்.

'துணையா' என்பதில் ஆ - ஆகவென்பதன் விகாரம்.

'நல்வினைப்பலனுளர்கட்கு அவைகள் யாணர் அண்டுதுணையாகிற்கும்' என வியைக்க.

யாணர் = புதுமை. (ரு)

உணர்வுவினை யாகிகழ் தசேந்திரிய முகையையு
முளத்தினையு முய்த்துநோக்கில்
உறுநன்று தீதெனு மிரண்டற்கு முபயோக
முள்ளபல வக்கரங்கள்
பணமொக்கு மெனுநடுத் தோன்றலி னவற்றின்
படர்ச்சியா மிருவினைக்கும்
பதியா யிருந்தபசு வேயலா னீயல்லை
பாத்திய பதார்த்தமென்று
தணவாத முடிவுசெய் திடலாம் விளக்கமுந்
தமசுநே ரவ்வினைகளே
சனனமர ணங்களென மேன்மேலு மாமென்றல்
சரதமிவை யோய்பொருட்டென்
அணுபக்ஷ முன்பக்ஷ மாகவே யுள்ளினே
னருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலநிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே.

ஞானமுங் கருமமுமாக நிகழும் பத்திந்திரியக் கூட்டங்களையும் உள்ளேயிருக்கும் மனத்தினையும் ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து (அவைகள்), பொருந்துகின்ற நன்று தீதென்னு மிரண்டனுக்கும் உபயோகப்படவுள்ள பலதிற வெழுத்துக்களையும் பணத்தையும் ஒக்குமென்னு நியாயந் (தோன்றும். அவ்வாறு) தோன்றுதலால், '(பத்திந்திரியமும் மனமுமாகிய) அவற்றின் விருத்தியாம் பாவ புண்ணிய மெனப்படு மிருவினைகளுக்கும் பொறுப்புப்பொருள் அவற்றினைச்செய்ப (ப் பதியாய் =) த் தலைவனுயிருந்த சீவான்மாவே யல்லாமற் பரமான்மாவாயுள்ள நீ யல்லையென்று உறுதியான முடிவைச் செய்யலாம். ஒளியும் இருளும்போன்ற அவ்விரண்டு வினைகளுமே பிறப்பும் இறப்பு மென்னும்படி மேலுமேலும் விளையுமென்று கூறுதலு முண்மை. இவ்வினைக ளொழியும்பொருட்டு எனது அணுபக்ஷம் உனது சம்புபக்ஷ மாம்படி சிந்திக்கின்றேன்; நீ அருள்செய்வா யாக.

Koviloor Digital Library

சுவேதாச்வதரோபநிஷத்திலும், நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத்திலும் —

"காலஸ்வபாவோநியதிர்யத்ருச்சா - - - - ஆத்மாஹ்
யநீசஸ் ஸுகது: க ஹேதோ ।
தேத்யாநயோ காநுகதா அபச்யந்
தேவாத்ம சக்திம் ஸ்வகுணைர் நிகூடாம் ।
ய: காரணாநி நிகிலாநிதாநி
காலாத்மயுக்தாந் யதிதிஷ்டத்யேக: ॥"

எனவரு மந்திரவாக்கியங்கள் — "ஆன்மா (போக்தாவாக) இருத்தலாற் போகயுக்த மாயையாயிருக்கின்ற காலம் முதலியன பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரணம் அல்ல: சுகதுக்கங்களுக்குரிய ஏதுவின்பாற்பட்டு(ப் பராதீனனாய்) இருத்தலால் ஆன்மாவும் அவ்வுற்பத்திக்குக் காரணம் அல்லன்: காலம் ஆன்மா முதலியவற்றோடு கூடியிருக்கும் யாவற்றையும் எவ்வொருவன் ஏவுகின்றனனே அவ்வொரு தேவனுடைய சுவகுணத்தின் மறைந்திருக்கின்ற ஆன்மசத்தியைக் காரணமென்று தியானயோக வாயிலாக அம்முனிவ ரறிந்தனர்." என்னும் பொருள்பயத்தலின், பாவ புண்ணியங்கட்குப் பாத்தியப் பொருள் சீவான்மாவேயென்னும் முடிபு இப்பொருட்கு முரணாதோ? எனின், — ஆன்மாவாயுள்ளான் ஆணவமலத்தான் மறைக்கப்பட்டவனேயாயினும் அவன் சடப்பொருள் போல்வானல்லன்: கேவலாவத்தையின் மறைந்துகிடக்கும் அவனது ஞானம் சகலாவத்தையிற் சிற்றறிவாய் நிகழுந் தன்மைத்து: அதன்காரணம் சீவசுதந்திரபோத மெனப்படும்: அச்சுதந்திரங்கொ டுளூற்றும் பாவ புண்ணியங்களென்னுங் கன்மங்கட்குரிய பலனை அரசனைப்போ னியாயாதிபதியாயுள்ள பரமேசுரனே கொடுப்பவன்: கொடுக்கும் பலனை யனுபவிக்குமாறு உடங்கியைந்து நிற்பவனுமவனே: இவ்வாறன்றிச் சடமாயுள்ள கன்மம், காலம் முதலியனவும், அற்பசித்தாயுள்ள ஆன்மாவும் ஒன்றுபடுமாறின்று: அனுபவம் உண்டாமாறுமின்று: அவ்வனுபவ நிமித்தம் யாண்டும் நின்று ஏற்றதனு கரண புவனங்களை அவைகள் உண்டுசெய்து கோடலுமின்று: உண்டுசெய்யும் அகண்டசித்தாகிய பரமேசுரசத்தி (=வலிமை) அங்ஙனங் காரணமாதலுண்மையின் உபநிஷதங்கள் அவ்வாறு கூறுவவாயினவென்னு நியாயம் பெறப்படுமாற்றானே அது முரணாதென்க. சீவான்மா போக்தாவென்பதையும், (ஈசனுக்குஞ் சீவனுக்கும் வேறாய) ஒருத்தியெனப்படு மாயை போகயுக்தமாயுள்ளா ளென்பதையும் "ஏகாபோக்த்ரு போகார்த்த யுக்தா" என்னும் மேலைய உபநிஷதங்களின் வாக்கியத்தே பெறுக. சிவசத்தியென்னும் பராசத்தியிலே காரியவேறுபாட்டா லேற்புடை யமிசமாகி ஈசுரனுடைய இச்சை, ஞானம், கிரியையென்னும் முத்திறச் சத்திகட்கும் வியனதாய் விளங்காநின்ற ஆதிசத்தியே அந்தத்தேவனுடைய சுவகுண மெனப்பட்டதென்றும்: ஆன்மாவானது தன் கன்மபலனை அந்நிலைக் களத்திலேயே நின்று நுகருமாறு அவ்வாதிசத்தி

Koviloor Digital Library

தானே ஆணவமலத்தோடு விராய்நின்று கன்மம், மாயை, வைந்தவமென்னு மலங்களின் காரியங்களைப்பெருக்கி அறிவுக்கறிவாய சிவசத்தியையும் அவ் வான்மா அறியாதபடி மறைத்துக்கொண்டு கன்ம நுகர்ச்சியினையே இன்ப மாக ஊட்டுநிலையில் அதனுழை மறைந்துள்ள அகண்ட சிவசைதன்னிய சத்தியே ஆன்மசத்தியெனப் பட்டதென்றும் மேலை உபநிஷதங்களினுரைக் குப் பொருள் கொள்க. இப்பொருள் — "சைதன்னியமென்பது முற் றுணர்வு முற்றுத்தொழிலாய சுவாதந்திரியமாம்: அதனைச் சுவபாவமாயுடை யான் யாவனோ வவன் 'ஆன்மா' எனப்பட்டனன்." என்று சைவமஹா புராண கைலாச சங்கிதையின் கO - ஆம் அத்தியாயத்தே பகரப்பட்ட பொருட்குரியதாய்ச் சிவஸூத்ர மென்னுநூலிற் பிரதமமாய் —

(செசதநூ° சூதூா) "சைதந்யம் ஆத்மா"

எனவரு சூத்திரத்தானும் வலியுறும். இந்நூல், சிவபெருமான் செய்தருளிய தெனவே மேலைப் கO - ஆம் அத்தியாயம் பகர்கின்றது. சிவத்தை நாடாக் கன்மான்மாக்கட்கு இருளாக நிற்கின்ற அவ்வாதி சத்தியே சிவத்தை நாடுவார்க்கு ஒளியாகவு நிற்கு மோரருளாகலின் அது கொடே பிரபஞ்சோற்பத்தியின் காரணத்தினை முனிவரறிந்தனரென்பதூஉ மறிக. 'தியானயோக வாயிலாக அம்முனிவரறிந்தனர்' என்பது பெறப்பட் டமையின், அந்தயோக நிலைக்களத்தேதான் அவ்வாறறிவிக்கு மோரருள் வெளிப்படு மென்பதூஉம், அவ்வருள் பெறுதார் தம்மனத்தா னிச்சயித்தபடி ஒரு சுவடியைப் படித்துணர்ந்தபடி ஒருவர்பாற் கேட்டறிந்தபடி யாதொரு சுவடியிற் றீட்டியிருந்தபடி வரைந்து வைக்கப்பட்டவற்று ளொன்றுகவேனுஞ் சுவேதாச்வதர நாரதபரிவ்ராஜகச் சுருதிமந்திரங்கள் நிருணயிக்கப்படாதன வாய் அவ்வருளறிவிக்கவறிந்த வுண்மையவா யுளவென்பதூஉம் இங்ஙனம் பெறுதும். பெறுமாற்றுனே, கோபுரத்தைக்காட்டி இதனைச் செய்தவ னிருக்கவேண்டு மென்னும் வழி இவ்வுலகினைக் காட்டி இயற்றியானிருக்க வேண்டுமென அனுமான வளவைகொண்டு கடவுட்டாபனஞ் செய்யவந்த நூல்களென விவையாகாமற் கண்டறிந்தவுண்மை கழறுவனவாதல் கண்ணுக வென்றும் யாங்கழறுவாம். தொல்லைநாள் யாதானுமொரு கோபுரங்கட்டி னுனை யாம் பாராவிடினும் இவ்வெல்லைநாள் அது போல்வதொன்று கட்டு வானை யாம்பார்க்குமாற்றுன் அத்தொல்லைநாட்செய்கை யுறுதிப்படுகின்றது. அவ்வா றுலகியற்றியான் பிறிதோருலகு செய்ய விச்செவ்வி கண்டிலமாக லின் இச்செய்கை யுறுதிப்படுதற் கிடனின்று. இதுவேயுமன்றி, கோபுரங் கட்டினு ரெல்லாங் காலவயப்பட் டொழிந்தன ரென்பதை அக்கோபுரமே நின்று காட்டுகின்றது ; அவ்வாறுலகியற்றியானுங் காலவயப்பட் டொழிந் தவனுவ னென்பதை இவ்வுலகு நின்று காட்டுகின்றதோ? எனுங்கடாவு மெழுதரும். இவ்வாற்றுன் அவ்வனுமான வுவமையும், அதுபோல்வன பிற

Koviloor Digital Library

வும் பொருந்தாப்போலியெனக் கண்டிக்கப்படும். தியானயோக வழியெய்து காண்டலளவை இங்ஙனங் கண்டிக்கப்படுவ தன்றே. இவ்வதரானே, யோக ஞானங்களை யிழித்துரைக்குங் கருமிகள்கொள்கையும், நாத்திகர்கொள்கையு நாசமாயினவெனல் நனிபெரிதென்பதுங் கோடும். ஈண்டுக் கிளத்தப்பட்ட சத்தி, மலம் முதலிய விவரமெல்லாம் இந்நூலிற்றானே நன்கு விளக்கப் பட்டுள; வந்துழிவந்துழிக் காணலாம். பாவ புண்ணியங்கட்குப் பொறுப்புப் பொருள் சீவான்மாவே யென்னுமொரு முடிபு —

" மமேதிபத்யதேஜந்துர் நிர்மமேதிவிமுச்யதே।"

என்னும் வராஹோபநிஷத்தின் உ - ஆம் அத்தியாய வசனத்தானும் வலியுறுகின்றது. பொருள்:— "எனதென்பதனாலே (ஜந்து =) சீவன் கட்டப்படுகின்றது: எனதன்றென்பதனாலே விடுதலைப்படுகின்றது." எனவாம். எனதென்பது ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினையா லணையும்பெயர். இதனில், யான் என்னும் பகுதியே என் என விகாரப்பட்டுளது; இது — குணம் எனது, இவ்வுடம்பு எனது, இத்தொழில் எனது, அவ்வீடு எனது, அம்மாடு எனது, அந்நாள் எனதெனத் தற்கிழமையினும் பிறிதின்கிழமை யினுமாக ஆன்ம சுதந்திரம் வியாபித்தவழியே ஆன்மாவின் அறமறங்கட் குரிய கன்மமுஞ் சன்மமுஞ் சாதிக்குமாறு முணர்க. இது —

(க) " கர்மாநுகாந்யநுக்ரமேணதேஹீ ஸ்தாநேஷுரூபாண்யபிஸம்ப்ரபத்யதே।"

என்னும் அந்தச் சுவேதாச்வதர மந்திரத்தினும்,

(உ) " ததேவஸக்தஸ்ஸஹகர்மணைதி லிங்கம்மநோயத்ரநிஷக்தமஸ்ய।
ப்ராப்யாந்தம்கர்மணஸ்தஸ்ய யக்திஞ்சேஹகரோத்யயம்।
தஸ்மால்லோகாத்புநரேத் யஸ்மைலோகாயகர்மண॥"

என்னும் பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்தின் ரு - ஆம் அத்தியாயத்து ச - ஆம் பிராஹ்மண வசனங்களினும்,

(ரு) " அந்யஸ்ஸஙவ்யாப்திதோநந்ய: கர்த்தாகர்மாநுஸாரத:।
கரோதிஸம்ஸ்ருதிம்பும்ஸாம் ஆஜ்ஞயாஸமவேதயா॥"

என்னுஞ் சிவஜ்ஞாநபோதத்து உ - ஆம் ஸூத்ரத்தினும் பெறப்படு கின்றது. பொருள்:— (க) "சீவன் தன் கன்மங்கட் கீடாகப் பலவேறு தானங்களிற் பலவேறு வடிவங்களை முறைமுறையே யடைகின்றது" எனவும், (உ) "இவன், தனது மனம் எப்பலனை யிச்சிக்கின்றதோ அப்பலனுக்குரிய கன்மத்தைச்செய்து அவ்வக் கன்மானுகுணமாக அவ்வவ்வுலகங்களை யடைந்து மீண்டுங் கன்மசேட மனுபவிக்குமாறு இவ்வுலகத்தை யடைகின்றனன்" எனவும், (ரு) "மேற்கூறப்பட்ட அரனென்னுஞ் சங்கார காரண கருத்தாவான வன் பொருட்டன்மையால் வேறானவனேயாயினும் வியாபகத்தினால் வேறல்லா தவனாய்த் தன்னைவிட்டு நீங்காத ஆணையென்னுஞ் சிற்சத்தியினால் ஆன்

Koviloor Digital Library

மாக்களுடைய கன்மங்கட் கீடாகச் சிருட்டிமுதலியன வுஞற்றுகின்றனன்" எனவுமாம்.

"த்வாஸுபர்ணஸயுஜாஸகாயா
ஸமாநம்வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே।
தயோரந்யபிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்
யநச்நந்நந்யோ அபிசாகசீதி॥"

என முண்டகோபநிஷத்திலும், மேலைச் சுவேதாச்வதரத்திலும் வரு மந்திரம் — "(ஜீவான்மாவும் பரமான்மாவுமாகிய) இரண்டும் பறவைகள் (போலப்) பிரியாதவொற்றுமையாய்க் கூடியிருப்பன: விருக்கம்போன்ற (சரீரத்) தை யடைந்துள்ளன: அவற்றுள் ஒன்று கன்மமென்னுங் கனியைப் புசிக்கின்றது; மற்றொன்று புசியாததாய் (சாக்ஷியாக)ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது" என்னும்பொருளைத் தருமாற்றானும் அறமறங்கட்குப் பொறுப்புப்பொருள் சீவனேயன்றிச் சிவமாகிய நீ யல்லையென்னுந் திருப்பாட்டு ஙியாயம் எறுழூறுவ தாயிற்று.

"இவை யோய்பொருட்டென் அணுபக்ஷ முன்பக்ஷ மாகவே யுள்ளினேன்" என்றது — 'எனதன்றென்பதனுல் விடுதலைப்படுகின்றது' என்னும் மேலை வராஹோபநிஷத் வசனப்பொருளாக முடிதலுங் காண்க. சன்மார்க்கங்களைத் தீட்டவுந் துன்மார்க்கங்களைத் தீட்டவும் எழுத்துக்க ளுபயோகப் படுகின்றமையாலும், அங்ஙனமே பணமுமாகின்றமையாலும், இவ்வாறே பத்திந்திரியங்களு முபயோகப் படுகின்றமையாலும் "நன்று தீதெனு மிரண்டற்கு முபயோகமுள்ள பலவக்கரங்கள் பணமொக்கும்" என்றனரென்க. பயசுக்கடையிற் பயசும், மதிரைக்கடையின் மதிரையும் ஏற்றருந்துதற்கு அப்பண முபயோகப்படுதலுங் காண்க.

"வினைகளே சனனமரணங்களென மேன்மேலுமாமென்றல் சரதம் இவை யோய்பொருட்டென் அணுபக்ஷம் உன்பக்ஷமாகவே யுள்ளினேன்" என்றமையின், அணுவானது பிறப்பிறப்புக்களைச் சிவணியுழிதரல் சம்புபக்ஷமாதற்கு முன்னரேயே என்பதறியப்படுவதாயிற்று. அது சம்புபக்ஷமாங்காலை, அணுபக்ஷ புருடதத்துவ மொழிவையுறும். நானென்னுஞ் சீவமுனையாயுள்ள அத்தத்துவ மொழியுஞான்று ஊனுடம்பும், பிராணவாயுவும், உணர்கருவியாகிய ஞானேந்திரியமும், அதன்றலைமைக் கருவியாயுள்ள மனமென்னு முள்ளமுங் கெடுமென்றல் —

"வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழனீர் மண்கெடினுந்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்
கூன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டே னுள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ."

Koviloor Digital Library

என்னுந் திருவாசகத்தா லறியக்கிடக்கின்றது. உணர்கருவி கெட்டெனவே தொழிற்கருவியுங் கெட்டெனென்பது போதரும். இன்னுங் கந்தரனுபூதியில் —

"'குறியைக் குறியா துகுறித் தறியு
நெறியைத் தனிவே லனிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்
றறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே.'

'யானாகி யவேன் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே'"

எனவும், தாயுமானசுவாமிகள் பாடலில் —

"கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநிர்த் தோந்தமாய்க்
　　குவிதலுடன் விரிதலற்றுக்
குணமற்று வரவினொடு போக்கற்று நிலையான
　　குறியற்று மலமுமற்று
நாடுதலு மற்றுமேல் கீழ்நடுப் பக்கமென
　　நண்ணுதலு மற்றுவிந்து
நாதமற் றைவகைப் பூதபே தமுமற்று
　　ஞாதுருவின் ஞானமற்று
வாடுதலு மற்றுமே லொன்றற் றிரண்டற்று
　　வாக்கற்று மனமுமற்று
மன்னுபரி பூரணச் சுகவாரி தன்னிலே
　　வாய்மடுத் துண்டவசமாய்த்
தேடுதலு மற்றவிட நிலையென்ற மௌனியே
　　சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
　　சின்மயா னந்தகுருவே."

எனவும் வருவனவும் மேலே கிளந்துபோந்த நிலையினையுணர்த்தும். இந்நிலையிற் பிறப்பிறப்புக்க ளொழியுமென்பதை,

"மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப் பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேனி னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழ தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லு நாநமச் சிவாயவே."

என்னுந் தேவாரம் நிலைபெறுத்தும். இச் சுவானுபவங்களை ஒருஞான்று மோரிடத்து முள்ளப்படி கேட்டுமறியாதாருட் சிலர், இப்புடவியினுய்தற்குரிய நித்தியவுயிர்கள் இத்துணையவென வேற்பட்டுள; இப்புடவி உள்ளளவும் அவற்றுளொன்றுங் குறைந்தொழியாது; இராசியொன்றனிற்

Koviloor Digital Library

ரூன்றுயிர்கள் இத்துணையெனக் கணிக்கப்படுமோற்றானே மேடமுதலிய பன்னிரண்டிராசியிலுந் தோன்றுயிர்த்தொழுதி நனிகணித்துக் கழறு சோதிட நூலு மிதனை மதுகைப்படுத்துமாகலின் உயிர்களுளொன்றேனும் பிறவா முத்தி பெறுது; இறத்தலும் பிறத்தலுமே அதன்கதிகள்; பிறவாமை வீடுபேறு (=நித்தியானந்தம்) என்னுஞ் சுருதிவாக்கியங் கண்ணுறப்படின் அதற்கு, 'உவ்வுயி ருடனேபிறவாது சில வூர்த்துவத்தானங்களிற் பல்போது தங்கியிருக்கும்' என்று பொருள் கோடலாம்; வேறுகோடல் பொருந்தா தென்கின்றனர். இவர், ஓரரசனிருந்த தானத்திற்கு மற்றோரரசன் வருதன் மானப் பிறவாப்பேறடைந்தாரது தானத்திற்கு மொருவர் வரலாமென்பதூஉம், அன்னணம்வரல் இப்பூமிக்கு வேறாய் ஆகாயத்தின்கட் செறிவாய் மின் னிக்கொண்டிராநின்ற வுலகங்களிலிருக்கு முயிர்கட்கு முரிமையாகலா மென்ப தூஉம், யாதானுமொரு வீடு வெறுமையாக்கப்படுதல் கடுப்ப ஒருலகு பல் லுலகு வெறுமையாக்கவும்படூஉ மென்பதூஉம், இறைவ னெண்ணத்தாகாத தொன்றிராதென்பதூஉம், வறுக்கப்பட்ட காழ்க்கண் முளையிருந்தும் அது முளையாது முளைகழற்றப்பட்ட காழும் முளையாது அஃதேய்ப்பச் சீவமுளை, செவ்வன் நசுக்கப்பட்டுச் சிவத்தன்மை யுற்றாரும் பிறவாரென்பதூஉம், அனு பவச் சான்றினும் மிக்கசான் றின்றென்பதூஉம் அறியாவா றெவன்? இது கிடக்க.

சாயுச்சியமேயன்றிப் பிறவா விறவாப் பெற்றியுடைச் சிவனது உருவ பதவி யெய்தினோரும் இப்புடவிப்புலம் பிறவாரென்றல் பெறப்படும். இப் பதவியும், சாமீப சாலோக பதவிகளும் சிவபிரானளித்தருள் பதகதியென் பதி லடங்கும். இக்கதியும், கதிநாயகனும், துறக்கங்களும், அவற் றின் றலைவர்களாய விட்டுணு முதலிய தேவர்களு முளரென்பது —

"'இந்திரன்மால்பிரமன்னெழிலார்மிகுதேவரெல்லாம்
வந்தெதிர்கொள்ளவென்னைமத்தயானையருள்புரிந்து
மந்திரமாமுனிவரிவனாரென்னவெம்பெருமான்
நந்தமதூரனென்றானொடித்தான்மலையுத்தமனே.'

'ஊழிதோறூழிமுற்றுமுயர்பொன்னொடித்தான்மலை'"

எனச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் நேரிற்கண்டு கூறிய உண்மைத்திரு வாக்கா லறியப்படுகின்றது. [நொடித்தான்மலை = ஊழிகாலந் தோறு மழி யாது மேலோங்கிநிற்கத்தக்க கைலாயகிரி]

இவற்றையெல்லா முய்த்துணர ஆன்ற தமிழ்க்கல்வியும், ஆயறிவும், ஆகூழுமில்லா தொதுங்கிநின்று ஆங்கிலமே யொருசிறிது கற்றுக் களியாட் டயர்வாருட் பார்ப்பார் மரபினரெனப்படுவாரு ளொருவர், தம்போன்றாரால் ஆங்கிலத்தில் வரையப்பட்ட இலிகிதம் பிடித்துச் சிவன் யாண்டுளன்! விட்

Koviloor Digital Library

டுணு யாண்டுளன்! பிரமன் முதலினேர் யாண்டுளர்! அவர் இரார்; பிரம மொன்றுதானே நினைப்பார் நினைப்பின்வண்ணம் அச்சிவனுகவும், விட்டுணு வாகவும், பிரமனுகவும், மற்றுமாகவுந் தோன்றலாம் மறையலாமென்று சென்னைத் திருவல்லிக்கேணிக் கடற்கரை வாலுகமமர்ந்து வசனித்ததை யெஞ்செவி கேட்டதோடு எம்மன்பிற் சிறந்தார் செவிகளுங் கேட்டன; கவன்றன. மாறுகண்ணுக்கு மூலே செவ்வென்பதேய இப்படி வசனித்தாரது ஆராய்ச்சி நிச்சயம், அத்தெய்வமூர்த்திகளுடைய வுலகங்களுள்ளன வென்னுஞ் செய்தியொன்றாலேயே சிதைவுண் டொழிதற்காம் உண்மைத் திருவாக்கும் மேலே போந்துளதன்றே. இது, கேவலம் எவரோ பரிவின் வரைந்துவைத்த பழங்கதையெனற் கொண்ணுததாய்ச் சுந்தரப்பெருமானது திருவாக்காகவே யிருத்தலே யெம்மனேர் கருதிக்கொள் புண்ணியமும் பெற்றூரால். ஆண்டே அவர் புரிந்த துறவற நிந்தையு நியாயமாகமாட்டாதென்பதுணர்வான், இந்நூலுரைகளோடு பரிபூரணனந்தபோதத் துறவற விளக்கப்படல விசாலமும் இனிது கண்ணுறத்தக்கதாம். இறத்தலும் பிறத்தலுமே உயிரின் கதிகளென நிச்சயித்தவழியே, இறந்தார் நன்மையின்பொருட் டியன்றவா றியற்றும் உத்தரகிரியைகளைத் தடுத்தலும் விவேகமாகமாட்டாது; என்னை? தங்கண்ணுக்குங் கருத்துக்கும் புலப்படா இவ் விடயத்தும் மேலே கூறிப்போந்த செய்திகளினும் புத்திசாலிபோ லிருப்பாருள் ஒருவர் பலர் பிரவேசித்துப் பிரமாணவிரோத நிருணயம், தெய்வ விரோத நிருணயம் புரிவது தோந்துறமுதொழிலாய் முடியுமாகலின். இருபத்தைந் தாட்டைகட்கு முன்னர்த் திருப்போரூ ரெய்துவான் ஒரு நாவாயிலேறிச்சென்ற துறவியொருவர், காற்றின்வேகத்தான் அந்நாவாய் கவிழ்தலும், நீரின்மூழ்கி மரணமாய் அலகையாகி, அக்கண்ணதாமொரு சிறு கிராமத்தின் கண்ணே திருவாளரா யிருந்தாரொருவர்க்கு ஏகபுத்திரியாயிருந்த சிறுமியை மூன்றூண்டுகாறும் பற்றிக்கொண்டலேப்பதை யின்னதெனவறியா அச் சிறுமியின் றந்தையார், துயருழந்து தாம்புரி பல பரிகாரங்களானுந் தம்புத்திரிக்குற்ற அல்ல லகலாமைநுதலி நிற்குமேல்வை, சென்னை வாசியாயிருந்த அப்பாவு முதலியாரென்னும் பெயரிய அலகை யோட்டுவாரை அவரக மழைத்துவந்து புத்திரியெதிர் நிறுத்தலும் அவ்வலகை, புன்னகையாடி, அப்பாவுமுதலீ! நீ சுகமா? உன்னுடையொல்லுநருள் இன்னின்ன பெயருடையாருஞ் சௌக்கியமா? நுங்குருவாயிருந்த சன்னியாசியார் யாண்டுப்போந்தார்? நீயிர் அவர் சேமமறிந்தனிரா? என்று வினயபோது அம்முதலியார், கூறுவன கூறி மேல் அலகையாயுள்ள தங்குருவுரைத்தவனைத்து முணர்ந்து அவரை வந்தித்து நின்று எம்பெருமானே! இத்துன் பொழியுமாறு கூறியருளிய உத்தரகிரியையினை யிஞ்ஞான்று யானே செய்வலென அதனை நடாத்துஞான்று அவ்வலகை, யான் இப்பெண்ணினை ஈண்டுவிட்டு நீங்குகின்றனன்; எனக்குற்ற அலகைத்தன்மையு மொழிவடைந்த தெனக்

கூறிச் சென்றது. இன்னன பல. இவ்வுண்மையெல்லாம் அவ் வுத்தரகிரியையினைத் தடுப்பாரு முண ரூழுள்ளவ ராவர் கொலோ! போந்த சன்னியாசியார் சரிதம், சென்னையைச் சார்ந்த அருணசலேசுரன்பேட்டையிலிருந்த நயினியப்ப சுவாமிகளென்னு மொரு நல்லார் தாமறிந்தபடியெமக்குரைத்ததாகும். இதன்மேலும், எல்லாவுயிரும் பிறவாப்பே றடைந்த பின்றை இறைவன் யாதிழைப்பனெனுங் கடாவொன் றெழூப்பப்படுமாயின், 'கடவுள் பெரியபொருள்; அது துக்கானுபவ மறியாதது' என்னுங் கட்டுரை கேட்டலும் அது பெரியபொருளாயின் அகல மெவ்வளவிற்று? நீள மெவ்வளவிற்று? கன மெவ்வளவிற்று? யாண்டுளது? எத்துணைப் பொன்பெறும்? அதன்மகிமையை அதுவும் முடிவுபடுத்தாதோ? யாதொன்றனை யறியாத வொன்று கடவுளாதல் யாங்ஙனம்? என்பான் கடாக்களு ளொன்றனையொக்கு மாகலின் அது, விடைபெறு கடாவாகாமடம்வரு மிடவையாமென மறுக்கப்படூஉ மென்க.

ஆன்மா, பாசத்திற் கட்டுண்டமையிற் 'பசு' எனப்பட்டது. அஃது ஆணவமலத்திற் கட்டுண்டமையின் அணுவெனப்பட்டது. அதன் சம்பந்தம் 'அணுபக்ஷம்' எனப்பட்டது. ஆன்மா அணுவெனப் படுமென்பது — "ஏஷோரணுராத்மா" என்னும் முண்டகோபநிஷத் வாக்கியத்திலும், பிற பிரமாண வாக்கியங்களிலும் பெறப்படு முறைவழி விளக்கியுள்ள நியாயங்களைப் பரிபூரணனந்தபோதத்தே "ஆணவமான தந்தகாரமாய்" எனவும், தகராலய ரகசியத்தே "சிட்டி திதி நாச மறைவு" எனவுந் தொடங்குறு திருச்செய்யுள்களின் உரைகளாற் கொன்னும் வலியுறும்.

'இருவினைக்கும் பாத்திய பதார்த்தம் பதியாயிருந்த பசுவேயலா னியல்லை என்று' என வியையும். (௪)

புவனமெவை யுஞ்செறிந் துயிர்தொறுங் காரண
 புரத்துளே விரவிநிற்கும்
பொல்லாவல் லாணவத் திமிரமது தன்சத்தி
 போய்க்கெடா மற்கெடற்கும்
இவர்போத விந்துவுங் கரணுதி பங்களு
 மிலக்கம திழந்திடற்கும்
ஏசற்ற றுன்னருட் பானுத னியற்கையா
 மெற்கற்றை பலபாப்பி
அவிர்பாணி யெனைகா னறிர்தலையு மமனநீந்
 தருள்யோக சுகபோகமாம்
அனுபவத் தின்மே லதீதத்தை யெய்துதற்
 காகுசே ளாகுமள்வே

Koviloor Digital Library

றவதியுள நாளெலா மாகாத நாட்களே
யருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலவிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே.

எல்லாப் புவனங்களிலுநெருங்கிக் காரணசரீரத்திற் குள்ளே யிராநின்ற ஒவ்வொரு சீவான்மாவிடத்தும் புணர்ந்துநிற்கும் வலிவாய்ந்த பொல்லாத ஆணவமல இருளானது ஆன்மவறிவை மறைக்கத்தக்க தனது வலி யொழிந்து அங்ஙனங் கெடாதுகெட்டு நிற்கவும், (அவ்விருளுக்குள்ளேயே பிரகாசிக்கப்) பொருந்திய போதசந்திரனும் அந்தக்கரண முதலிய நக்ஷத் திரங்களும் ஒளிமங்கியிருக்கவுங் களங்கமற்ற உன்னுடைய திருவருளென் னுஞ் செஞ்ஞாயிறு தன்னுடைய கிரணக்கூட்டங்கள் பலவற்றையும் பரப்பிக் கொண்டு பிரகாசிக்கும்போது, ஆன்மாவாகிய என்னை யித்தன்மைப்பொரு ளெனக் காட்டிக்கொடுக்கும் அந்தப்பிரகாசத்தில் யான் என்னையறிந்து, அவ்வாறு காட்டும் அவ்வருட்சத்தியையுந் தரிசித்து, அதன்மேலுறும் அவ் வருட்சத்தியின் யோகமும் அதன்மேலுறும் போகமுமாம் அனுபவத்தின் மேலே பரமானந்த மேலீட்டினை யடைதற்குப் பொருந்துநாள் ஒன்றுதான் எனக்கு நட்புநாள்; மறப்பு நினைப்பென்னும் அளவைக்குட்பட்ட மற்றை நாளெல்லாம் எனக்குப் பகைநாட்களே. நீ அருள் செய்வாயாக.

பூதவிருளானது உலகெங்கணு நிரம்பியிருப்பினும் அஃதொவ்வோரில் லிலும் வெவ்வேறாகவும் எண்ணப்படல் புரைய ஆணவமல விருளுமெண் ணப் படுமாகலிற் "புவனமெவை யுஞ்செறிந் துயிர்தொறுங் காரண புரத் துளே விரவிநிற்கும் பொல்லா வல்லாணவத் திமிரம்" என்பது கூறப்பட்ட தென்க. இருளிலேயே சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் பிரகாசித்தாங்கு அஞ்ஞான இருளில் ஆன்மாவின் சிற்றறிவாகிய போதமும், மனம் முதலிய கரணங்களும் நிகழ்கின்றமையாலும், சூரியகாந்திக்குமுன் அச்சந்திரன் முதலிய சிற்றொளிகளும் இருளும் தங்கள் பிரபாவங்களை யொருங்கே யிழந்திருந்தாங்குப் பேரறிவாய ஞானத்திற்குமுன் அச்சிற்றறிவும் அஞ்ஞான இருளும் நிகழாமலிருக்கின்றமையாலும் அவ்விருள், சந்திரன், நக்ஷத்திரம், சூரியனென்பன உவமைசெய்யப்பட்டனவென்க. சிற்றறிவி னிலக்கணமும், பேரறிவி னிலக்கணமுந் தெற்றெனப் புலப்படுத்துமதரால் இத்திருப்பாட் டானது சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல், விழுமியது பயத்தலென் னும் அழகுகள் வாய்ந்துளதா மென்க.

'காரணபுரத் துள்ளுயிர்தொறும் விரவிநிற்கும் பொல்லாவல் லாணவத் திமிரம்' என வியையும். புரம் = சரீரம்.

போத + இந்து = போதவிந்து; தமிழ்நூன் முடிபு.

Koviloor Digital Library

பம் = நக்ஷத்திரம்; வடசொல்.

பாணி = பொழுது; சூ - நிகண்டு காண்க.

அவதி = அளவு; சே - திவாகரங் காண்க.

இலக்கம் = ஒளி; இலங்கு - பகுதி. விளங்கு என்னும் பகுதியின் றொழிற் பெயரே விளக்கமெனவாத லறியப்படுமாறு இதுவுமறியப்படும்.

"நன்னருட்பானு" என்றதில் நன் = உன்; நின் எனும்பொருளது; இது, சுந்தர மூர்த்திகளது தமிழ்மறையினே "நொந்தா வொண்சுடரே நுனையே நினைந் திருந்தேன்" என வருதற்கண்ணுமுளது. "சலந்தரன் முதலா நுன்குலத் தலைவர்" எனத் தணிகைப்புராணத்துச் சீபரிபூரணப்படலத்து கசுடு - ஆஞ் செய்யுளிலும் வந்துளது. வேறு சில நூற்கண்ணுங் காணலாம். இவ்வாறு வரு வழக்கறியா வுரையாசிரியரொருவர், "சொல்வழு வென்பது சொல்லிலக் கணத் தொடு — புல்லா தாகிய புகர்படு மொழியே." என்ற தண்டியலங்காரச் சூத்திரத் திற்கு இச்சொற்புக்க வொரு செய்யுளைத்தானே யுதாரணமாகக் காட்டி அதி லுள்ள "நனக்கு" என்பதை வழூஉச்சொற் புணர்க்கப்பட்டதாக வரைந்து வைத்தார்; அது காட்டாகாதென மறுக்க. பன்மைக்கு நும்மெனுஞ்சொல் வரூஉமென் றுணர்த்திய தொல்காப்பியனுர் முதலிய இலக்கண நூலுடையாரும் ஒருமைக்கு நன்னென்பது வரூஉமென் றுணர்த்தாமைக்குக் காரணம் யாதா மெனின், — மேலைத் தமிழ்மறையிற் போந்ததொத்த அடிப்பட்ட சான்றோர் வாக்கிய மவர்க்குக் கிடையாமையாகலா மென்க. (ஞ)

பாசமென் றோதுதத் துவகணத் துள்ளுயிர்ப்
பாங்காக நின்றுழி தரும்
பரிசுடைய மனதன்றி யப்பாச முளதென்று
பயிலவும் வளாகமுண்டோ
ஆசையே வடிவமா யுள்ளவது வேமாயை
யையவிது தன்வசத்தே
ஆகாத காலமே பெத்ததசை முத்திதசை
யாங்கால மெவ்வாறெனிற்
காசினின் னருடனைத் தேடிடற் குரியவக்
கனமனக் கதலிவிதைதான்
காமர்வதி யோடே கலந்தவணு வுணர்வுகம
லத்தைகனி தெளிவித்தமேல்
ஆசறுமவ் வதியோடு தாழுமம் மனதுதந்
தருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலநிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே.

பாசமென்று கூறப்படும் (உட்கருவி நகூ - ம், புறக்கருவி கூO - ம் ஆய) தத்துவக் கூட்டங்களுக்குள்ளே உயிரின் சார்பாக நின்று சுழலுங்

Koviloor Digital Library

தன்மையுடை மனத்தையன்றி அந்தப்பாசமுண்டென்று சொல்லவு மிட முளதோ? அவாவடிவா யிராநின்ற அம்மனமே (அத்தத்துவங்கட்குக் காரண மான சுத்தம் அசுத்தம் சுத்தாசுத்தமென்னும்) மாயையாகும். இது வசப் படாதகாலம் பெத்ததசையும், வசப்பட்டகாலம் முத்திதசையுமாம். எப்படி யெனின்,— குற்றமற்ற வுனது திருவருளைத் தேடுவதற்கு உரிய அம்மாண் புடைய மனமென்னுந் தேற்றமர வித்துத்தான் அவாவென்னுஞ் சேற்றோடு விராய ஆன்மவுணர்வென்னு நீரை நனிபிரித்துத் தெளிவுபடுத்தின பின்றை நறிய அச்சேற்றோடு தாழ்ந்துவிடும். அத்தகைய மனத்தினை யெற்குக் கொடுத்தருள்வா யாக.

"உயிர்ப் பாங்காகநின் றுழிதரும் பரிசுடைய மனது" என்றது — "சோமியனே! மனம் பிராணனிற் பந்திக்கப்பட்டுளது" என்னும்பொருள் பயக்குமாறு

"ப்ராணபந்தநக்ஹி ஸோம்யமந இதி"

எனவரு சுருதிமுடிபாக விருக்கின்றது. இது, சாந்தோக்யோபநிஷத் தின் சு - ஆம் பிரபாடகத்து அ - ஆங் கண்டத்தது. மண், பெண், பொன் னென்னும் ஏடணை (=ஆசை) மூன்றும் பாசத்துட்படுதலினாலும், அம் மூன்றுமே சகமன வெழுச்சிக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் ஏதுவாய் நிற்றலினாலும் அம்மனத்தின் வடிவு ஆசையென்றும், அதுவே மாயையென்றுங் கூறின ரென்க. அவ்வேடணைப்பொருண் மூன்றும் ஈட்டுமாறிழைக்குந் தொழில் பல வற்றுள்ளே, ஆன்மலாபமுணர்த்து மெய்ந்நூல்களைச் சிலர் படித்துக் காட்ட லும், பொருள்செய்து காட்டலும், பலபிரதிசெய்து நீட்டலும், புதியன வரை தலுமாகிய இந்நான்குமடங்கும். இனையரும், இவ்வுலகுழைப் பெரும்புகழ் படைக்கவேண்டுமென்னும் பேராசையி னுழிதரு வேறுசிலரும் நம்பெய ரழி யாமே நம்வடிவனைய விக்கிரகமொன்று இப்பொழுதே நாட்டியிட வேண்டு மென்னு மோர்நசையிற்படுவர்: விளிவுற்ற பின்னருந் தம்முடம்பு தரை யடக்கஞ் செய்யப்பட்டுப் பூசனைபெற வேண்டுமென்னுங் கருத்தானே பேற் புடைக்காரியம் பல விழைப்பர்: இன்னும் பல்லாசைவழிப் பலவுமயர்வர். இவரெல்லாம், குமரகுருதாசசுவாமிகள் பாடற்கண் —

"தன்வணப் போதிந்திருக்குஞ் சட்டகமு மித்தையெனின்
அன்னியப்பண் டங்கணிலை யாமோ குருபரனே."

எனவரு செய்யுட்பொருள் இதயத்தே சாரும்புண்ணியஞ் சாரா ஆதுல ராவர். அவ்வன்னியப்பண்ட அழிவு —

(கூந்யாநாம்ஶோஷணம் ஜோணஶ்வாணாம்
ஶிவஶிணாம்வஶ்வநம் யஶவஸ்யவஶ்வநம்
வஸூநம்வாதாஜூநாம் நிஜநம்வஶ்யிவ்யா꞉
ஷூநாதிவஸாணம் ஸாணாஷு|

Koviloor Digital Library

அங்யாநாம்சோஷணம் மஹார்ணவாணும்
சிகரிணும்ப்ரபதநம் த்ருவஸ்யப்ரசலநம்
வ்ருச்சநம்வாதரஜ்ஜூநாம் நிமஜ்ஜநம்ப்ருதிவ்யா ః
ஸ்தாநாதபஸரணம் ஸுராணும் ।)

“ஆன்மாவுக்கு அன்னியமாயுள்ள மாகடல் வற்றிவிடுகிறது: மலைகள் வீழ்ந்துவிடுகின்றன: துருவன் அசைவுற்று நழுவுகின்றனன்: காற்றாகிய கயிறுகள் அறுந்துவிடுகின்றன: பூமி மூழ்கிவிடுகின்றது: தேவர்கள் உறைவிடம்விட் டோடிவிடுகின்றனர்.” என்று சுருதி கூறுதலிற் பெறப்படும். இக் கூற்றுக்கள் சாம வேத மைத்ராயண்யுபநிஷத்தன. இவைகளையும், முற்பிறவிகளிற் செய்துகொண்ட காரியங்களு ளொன்றேனும் ஈண்டுத் தமது ஞாபகத்தில்லா தொழிந்ததையும் உய்த்துணர்வார், இப்பிறவியிற் செய்துகொள் காரியங்களை யாமெங்ஙனங் கண்டுகளிகூர்தல் கூடுமென்னும் ஒருண்மைத்துணிபானே ஆசா பாச விலாச மனந்தோன்றாவாறு ஆளுடையான் திருவடி தஞ்சமென நிற்பாரென்ப திங்ங னுணரக்கிடக்கின்ற தென்க. மனமானது “தன்வசத்தே யாகாத காலமே பெத்ததசை முத்திதசை யாங்காலம்” என்றது —

“மநஏவமநுஷ்யாணும் காரணம்பந்தமோக்ஷயோ ః ।
பந்தாயவிஷயாஸக்தம் முக்தியைநிர்விஷயம்ஸ்ம்ருதமிதி ॥ ”

என்னும் மைத்ராயண்யுபநிஷத் வசனப்பொருளை யுட்கொண்டுளது. தமிழ் :— “மனிதர்களுடைய பந்தமோக்கங்கட்குக் காரணம் மனமே: விடயப்பற்றுடைய மனம் பந்த ஏதுவாம்: அப்பற்றற்ற மனம் முத்தி ஏதுவாம்” என மிளிரும்.

“யதாஸர்வேப்ரபித்யந்தே ஹ்ருதயஸ்யேஹக்ரந்தய ః ।
அதமர்த்யோம்ருதோபவத் யேதாவதநுசாஸநம் ॥ ”

என்னுங் கடோபநிஷத்தின் . ௬ - ஆம் வல்லியில் வரு சுலோகத்தினும் அப்பொருளிருத்த லறிக. தமிழ் :— “மனத்தினுடைய எல்லா முடிச்சுக்களும் இங்கே யெஞ்ஞான் றவிழ்க்கப்படுகின்றனவோ அஞ்ஞான்றிற்குப் பின்றை மனிதன் அமிருதமாகின்றனன்: அனுசாசனமென்னு முபதேசமித்துணையே” எனவரும். அற்றாகலினன்றே —

“இணக்கிக் கோண்டாற் பிணக்கோன் றுமில.”

என ஞானவாக்கியமு மெழுந்துளது. மூவித மாயைகளின் விவரம் “ஓங்காரம்” என்றற்றொடக்கத்துப் பத்திலுளது. மனம் நினைக்குந் தன்மைத்தாகலின் மனமெனப்பட்டது; இதனை, “மந்வாநோமந ః” என்னும் பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்தின் ௩ - ஆம் அத்தியாயத்து ச - ஆம் பிராஹ்மண வசனத்தி னறிக.

Koviloor Digital Library

வளாகம் = இடம்.

ஆசையே — ஏ - அசை.

காமர் = எழில்; ஈண்டு நல்ல என்னும் பொருள்பட நின்றது.

"வதியோடே" "வதியோடு" என்பனவற்றுள்ள 'ஓடு' இரண்டும் மூன்றனுருபாகலின் முன்னையது உடனிகழ் கலப்புப்பொருளையும், பின்னையது உடனிகழ்ச்சிப்பொருளையுந் தருவவாயின.

கமலம் = நீர்.

"பெத்ததசை" "முத்திதசை" என்னும் வடமொழித் தொடர்களைப் 'பெத்ததிசை' 'முத்திதிசை' எனச் சிலர் நீட்டியுளார். அவ்வாறு நீட்டல் வழுவாமென்பதை (ஜீவந்முக்ததஶாயாம்) "ஜீவந்முக்ததசாயாம்" என்னும் மண்டலப்ராஹ்மணோபநிஷத் மொழிகள்கொண்டு மறியலாம். உடம்பென்னும் பொருளில்வருந் (தேஹம்) 'தேஹம்' என்னும் வடகிளவியைத் தமிழிலே 'தேகம்' என வெழுதவறியாது 'திரேகம்' எனவெழுதி இதுதான் வடமொழியென் றிறுமாந்திருக்குந் தமிழ்ப்பண்டிதரும் இது கருதுவரோ! (சு)

பார்வைகட் கெட்டாத தாயத்த மதுகொண்டு
பற்றிடற் கொண்ணாததாய்ப்
பவனமுந் தூமமும் புகுதா விடத்தினும்
பாடின்றி நுழைநுண்ணிதாய்க்
கார்விழிக் குப்புலப் பட்டவெலை மட்டுமொர்
கணத்துளே போய்மீள்வதாய்க்
கண்போலு மன்னிய பதார்த்தமன் றித்தனைக்
காணாத வுட்கண்ணதாய்ச்
சோர்வுமின் கிதமுமற் றென்றைவிட் டொன்றனைத்
தொட்டுநிற் கும்பண்பியாய்ச்
சுசனமது போலவே சலனஞ் சுபாவமாச்
சுலவவுள நெஞ்சைவசமாய்
ஆர்வொடு செயாதாரு முணையறிய வல்லரோ
வருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலசிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே.

கண்களைக் கொண்டு பார்க்க முயல்வார் பார்வைகட்கு எட்டாததாகி, அவர் கைகொண்டு பற்றிடற்கு இயையாததாகி, காற்றும் புகையும் புகாவிடத்தும் எளிதாக நுழையு நுண்பொருளாகி, கருவிழியோடுங்கூடிய கண்ணிற்கு முன்னர்ப்புலப்பட்டுள்ள எல்லைவரையிலும் ஒரு கணப்போழ்தினுட் சென்று திரும்பத்தக்கதாகி, காண்டக்க பொருள்களைக் காண்டலிற் றனக்கு

Koviloor Digital Library

வேருயுள்ளன காண்பதன்றித் தன்னைக்காணுக் கண்ணினை யொக்கும் ஒருட் கண்ணுகி, மறப்பையு நினைப்பையும் பொருந்தி அவ்வழியே ஒன்றைவிட் டொன்றைப் பற்றிநிற்கும் பெற்றிமைத்தாகி, காற்றைப்போலவே அசைதல் சுபாவமாகச் சுழலவுள்ள மனத்தினை முற்றும் வசப்படுத்திக் கொள்ளாதாரும் உன்னை உள்ளபடியறிய வல்லுநராவர் கொலோ? ஆகார். இங்ஙனம் அருள்புரிவா யாக.

கண்ணானது நடுவுற கறுப்போடேய்ந்து பளபளப்பாயிராநின்ற தனது வடிவத்தினைத் தானே கண்டுகொளாது தனக் கெதிர்முகத்துள்ள பொருள் களையே காணுமதுபோல, மனமுந் தன்னிலைமையினைத் தெரிந்து கொள்ள மாட்டாமே பிறவிடயங்களையே ஆய்ந்தறிமாலைத்தாகலின் அக்கண், உவமைக் கெடுத்துக்கொளப் படுவதாயிற்று. இது —

(பராஞ்சிகாநி வ்யத்ருணத்ஸ்வயம்பூஸ்
தஸ்மாத்பராங்பச்யதி நாந்தராத்மந்।)

"சுயம்புவாயுளான், இந்திரியங்களை ஆன்மாவுக் கன்னியமானவற்றையே யறியுமாறு சிருட்டித்தனனுகலின் அவை, அன்னியமானவற்றையே காண் கின்றன: அந்தரான்மாவைக் காண்கின்றில." என்னுங் கடோபநிஷத்தின் ச - ஆம் வல்லி வாக்கியங்கொடு யாப்புறுத்தப்படும். மனம் உட்புலத்தே யிருப்பதாகலின், அஃது "உட்கண்" எனப்பட்டது. கண்கண்டதைத் தா னே கருத்துங் கருதுமாகலிற் "கார்விழிக்குப்புலப் பட்டவெல்லே மட்டுமொர் கணத்துளே போய்மீள்வதாய்" என்று அதன்செயல் குறிக்கப்படுவதாயிற்று. இங்கே, "கனவின்கட் பார்த்ததும், பாராததும், கேட்டதும், கேளாததும், அனுபவித்ததும், அனுபவியாததுமாகிய யாவையும் பார்க்கின்றனன்" என் னும்பொருள் பயக்கத்தக்கதாய் "அத்ரைஷ தேவ: ஸ்வப்நே" என்றற் ருெடக்கத்ததாயுள்ள பிரச்நோபநிஷத் வசனத்தின்படி, காணப்படாதன வற்றையுங் கனவிற் காண்கின்றதே மனமெனின்,— முன்னைப் பிறப்புக்களிற் கண்டு கேட்டனுபவிக்கப் பட்டனவும் உள்ளுறைவாகவிருத்தலின் அவை களும், தூலபூதங்களாலாய தூலப்பிரபஞ்சம்போலவே சூக்குமபூதங்களாலாய சூக்குமப்பிரபஞ்சமு மிருத்தலின் அவைகளும் வினைமாத்திரையாக மன முதலிய சூக்குமக்கருவிகளா லனுபவிக்கப் படுவனவாகலின் அவை காணப் படாதனவாகா. அற்றாகலினன்றே —

"கனவின் பயனு நனவின் பயனும்
வினையின் பயனவை பொய்யென வேண்டா"

என்று சங்கற்ப நிராகரணத்தில் உமாபதி சிவாசாரியரு முரைத்தருளி னர். இஃது — "இப்புருடற்குரிய தான மிவ்வுலகமும், பரலோகமுமென இரண்டாம்: மூன்றாவது தானம் சொப்பனமாம்: இதன் பெயர் சந்தியம்:

Koviloor Digital Library

என்னை? இதன்கணிருந்துகொண்டு இவ்வுலகமும் பரலோகமு மனுபவிக்கின்றனனாகலின்." என்னும்பொருளைத் தருதற்காய —

" தஸ்யவா ஏதஸ்ய புருஷஸ்யத்வே ஏவஸ்தாநேபவதஇதஞ்ச
பரலோகஸ்தாநஞ்சஸந்த்யம் த்ருதீயக்ஸ்வப்நஸ்தாநம்
தஸ்மிந் ஸந்த்யேதாநேதிஷ்டந்நேதே உபேஸ்தாநே
பச்யதிதஞ்ச பரலோக ஸ்தாநஞ்ச | "

என்னும் பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்தின் சு - ஆம் அத்தியாயத்து ந - ஆம் பிராஹ்மணக் கிளவிகளினால் நிரப்பற நிலைபெறுத்தப் படுகின்றதன்றே. அறியலுறுவார்க்கு இப்பொருள் பொருந்தவுணர்த்தல் இந்நூற்கண் "கனவுநேர" என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டினுங் காணப்படுகின்றதால். முன்னர்ப் பொன்வண்ண மென்னுமொரு நிறத்தினை விழி வழியாயறிந்துகொண்ட மனமே பின்னரதனை நினைவுகூர்ந்தெடுத்து ஆசைவழியே பாவித்துப் பலவாறு செய்துகொள்ளுமாறு பலவுஞ்செய்தலே மனோசங்கற்ப மனோராச்சிய மாதலானும், பிறவிக்குருடனுடைய மனத்திற்குப் பிரபஞ்சம் முழுதும் இருள்வடிவாகக் கருதவியலுவதன்றி வேறுகருத வியலாமையானுங் கண் கண்டவழியே மனமுமா மென்பது தெள்ளிதென்க. குருடனுக்கு உலகம் இருளாகவேயுள தென்பதை,

" அந்தம் புவந மந்தஸ்ய "

என்னும் வராஹோபநிஷத் வசனங்காட்டுதலானே இது, சுருதி நிச்சயமுமாயிற்று. கனவின்கண்ணே தன்னை விசும்பிற் பறக்கப்பார்த்தல் சூக்குமவுடம்பிற்குரிய தொழில்களு ளொன்றாகலின் அது, கண்டதையே கருதுமென்பதற் காவதன்று. பிறவும் இதுபோலும் மாலையவாம். இவ்விசாரணை, செக்கர்வேள் செம்மாப்பின் உ - ஆங் காண்டத்துக் கனவதிகாரத்தில் இனிதறியுமாறு யாங்கூறியுள்ளாம். "நெஞ்சைவசமாய் ஆர்வொடு செயாதாரு முனையறியவல்லரோ" என்பது கடோபநிஷத்தின் சு - ஆம் வல்லியில் —

(யதாபஞ்சாவதிஷ்டந்தே ஜ்ஞாநாநிமநஸாஸஹ |
புத்திச்சநவிசேஷ்டதே தாமாஹு: பரமாம்கதிம் ||)

"எவ்வாறு மனத்தோடு கூடிய ஞானேந்திரிய மைந்தும் நிலைத்து நிற்குமோ? புத்தியு மசையாது நிற்குமோ? அந்நிலைமைச் சிறந்ததாக நுவல்கின்றனர்" எனவும், நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத்தின் கூ - ஆம் உபதேசத்தில் —

(நாசாந்தோ நாஸமாஹித:,
நாசாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்நுயாத் |)

"தீத்தொழில்களை விடாதவன் மனத்தினை யொருநிலை நிறுவாதவன் இங்கோதப்பட்ட 'ப்ரஜ்ஞாந' வத்துவை யடையமாட்டான் (அதாவது

Koviloor Digital Library

'ஸ்வரூபதேஜோமய சாச்வதம் சிவம்' என்று மேலேசொல்லப்பட்ட வத்துவை யடையமாட்டான்)" எனவும் வரூஉம் பிரமாணமா யிருக்கின்றது.

"ஸ்தித்வாஸஹேந்த்ரியவ்யாதை: த்வாம்நவேத்ஸீதிபோதித: |
முக்த்வைதாங்குருணாநங்யோ தந்ய: ப்ராப்நோதிதத்பதம் ||"

என்னுஞ் சிவஜ்ஞானபோதத்து அ - ஆம் ஸூத்ரமானது "ஞானேந்திரியங்களாகிய வேடரோடு கூடியிருந்து நினது பெருமையை நீ யறிகின்றிலேயென ஞானசாரியனாற் புண்ணியமுடைய ஆன்மா அறிவுறுக்கப்பட்டவனாய் இவ்விந்திரிய வேடர்களை விட்டு வேற்றுமை யில்லாதவனாய் அச்சிவ பதத்தை யடைகின்றனன்" என்னும்பொருள் பயந்துநிற்றலின் 'இஃது மப்பொருளுடைத்து' என மாட்டெறிந்துரைக்க. கண்ணெனக் காதென மூக்கென நாக்கென உடலெனக் காணப்படும் அறிகருவி யைந்தும் புருடனதுணர்வு போய்மீடற்குரிய துவாரங்களேயாம். தலைமை மனமு மங்ஙன மொன்றெனவே யெண்ணப்படுகிறது. இவ்வாற்றாற்

(க) காண்டலி னொருகூறும்,
(உ) கேட்டலி னொருகூறும்,
(ங) மோத்தலி னொருகூறும்,
(ச) உண்டலி னொருகூறும்,
(ரு) ஊறறிதலி னொருகூறும்,
(சு) நினைத்தலி னொருகூறும்

என அறுதிறங் கவர்த்துநின்று ஒன்றுபுரித லொன்றற்கிலாது நொடியினொடியின் மாறி இச்சித்தவாறெல்லாம் புக்குச் சிதறிநிற்கு முணர்ச்சி அதீத தேவவழிபாட்டினை முற்றுமுழுதுற்ற வலியிலதாய் உலகத்தும் யாதானுமொரு காரியத்தைச் செவ்வனேசெய வலியற்றதாய் நிற்கும் மாலைத்தாம். அச் சிதறுதல் இல்லாப் பிழம்பெனத்திரண்டு பெருகொரு நிலைக்களனே அத்தேவ வழிபாட்டிற் குரிமைத்தாம். அறிகருவிகள் வெளிமுகத்த வாகலின் இவ்வழிபாடு வெளிமுகத்தேலாதென்னு முண்மையானும், உடற்குறுதிபயக்கு நறியஉணவு உடலின்மேற் பூசப்படலான் நறும்பயன் பயவா தொழிந்தாங்கு வெளிமுக வழிபாடு மொழியு நீர்த்தென நிச்சயிக்கப்படலானும், அத்திறவுணவு உட்கொளப்படலான் உள்ளுறுப்பு வெளியுறுப்பெனு மிரண்டற்கும் உறுதிபயந்தாங்கு உண்முக வழிபாடு மதுபயக்கு நீர்த்தென நிச்சயிக்கப்படலானுங் கண் காது முதலிய இந்திரியங்களின் வழியே செல்லா நீர்த்தால் உட்புலத் தொருங்குபட் டொருபரம் பொருளையே யுன்னி நிற்குஞ் சிறந்தநிலையினை யெய்தகில்லான் சிவத்தையடையமாட்டா னென்னுமொரு தெருண்முடிபு இங்ஙனம் இனிது பெறப்படுதலின், இதுவே யனுபவமுமாதலின்,

Koviloor Digital Library

அவ்விந்திரியங்களின் வழியே வெளிமுக ஆராதனை புரிதலும், 'பஹுஜந பரோபகாரம்' என்பது முதலிய கருமங்களைச் செய்தலுமே வீடுபேறென்னுங் கருமிகள் கொள்கை மதுகையுடைத்தன்று. இக்கொள்கையினரே யிக்காலத்தே பலதேயத்தும் பல்குநராயினர். இன்னோர், வெளிமுகத்தே யெத்துணைநா ளிடைவிடா தெத்துணை யிரும்பாடு படினும் உண்முகத்தான்மாவையும் பரமான்மாவையுந் தரிசித்துய்தி பெறூஉஞ் சுவாநுபூதிமான்களாவரோ? ஆகா வறியோரென்பது சரதம். இவ்வறியோர், ஊறுதபு முண்மைத்துறவிகளாய அவ்வநுபூதிமான்களைச் 'சுயநலப்பிரியர்' என்றிழித்துக் கூறுதலுங் காணப்படுகின்றது. இது, காமுகனுவான் கற்புநிலையை யிழித்துரைப்பது கடுக்குமென்பதினு மிழுக்கும். என்னை? சருவ பசுபுண்ணியமுஞ் சருவபதிபுண்ணியமு நிரம்பி விடுதலைக்குரிய பக்குவசத்தி பல்கப்பெறீஇ

"இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே"

என்று கந்தரலங்காரமாகிய வேதங் கழறுமாறு இரவுபகலில்லா விடத்திருக்கும் அநுபவ சாலிகளை யிழிவின்பாற்படுத்துப் புகழ்வாய்ப்பு, அறுசுவையூணுகர்ச்சி, அரிவையர்புணர்க்கை யென்பன பேரின்ப மென்னுமாசையுள்ளுட் பிறங்கும்வழிச் சுயநலமே கருதுபு 'பரோபகாரம் யாஞ்செய்குதும்' என நடிக்குந்தன்மையிற் றம்மை யுயர்வின்பாற்படுத்து நிற்போராய் அவரிருத்தலின். உலக இன்பநுகர்ச்சி துன்பநுகர்ச்சிகட்காம் புருடதத்துவமென்னுஞ் சீவகரணமடங்கிச் சிவகரணந்திகழ விருப்பாரல்லாத வெவருஞ் சுயநலங்கருதாது யாதொன்று முஞற்றுவதில்லை யென்பதுண்மை. இதற்கு, அவரவர்மனமே தகு சான்றாமன்றே. இந் நீரவரால் ஆங்கிலமொழி முதலியவற்றில் வரையப்படு தந்திரமொழிகளுந் தடுமாற்றமொழிகளும் ஆசாபாச விலாசகரண நீப்பாம் ஏகாந்தத்தினின் றுண்மைகண் டுள்ளபடி யுணர்த்துஞ் சிவகரணர் திருவாக்குக்களா முபகார நூல்களாமோ? ஆகாவென்ப தைம்புலன் வெல்வார் துணிபாம். உலகம் எங்கிருந்து வருகின்றதென்பதையுந் திவ்வியயோக வாயிலாகவே கண்டுகூறும் ஆற்றல்வாய்ந்த நீத்தாராய அவ்வநுபவச் செல்வர்களுடைய அடிமலர்களைத் தொழுதுநிற்குஞ் சுபகாரியமொன்றினாலேயே வேண்டுவார் வேண்டுவது பெறுவராகலின் அவர் சன்னிதியே சருவ பரோபகார நிலயமுமாமென்க. வெளிமுக கருமிகளாய விடயப்பிரியர்கள், அங்ஙனம் வீடுபேற்றினையும் விழைவோராயிருப்பின் அவர், ஏககாலத்தே யிருளுக்கும் வெயிலுக்கு மாசைப்படூஉங் கோணலான குறுமதியுடையோரை யொப்பரென்பது —

"வீணன விடயத்தை யும்பந்த மேவா
மாணரு மமுதத்தை யுங்கருது மாந்தர்
நாணுதன் வெயிலுக்கு மிருளுக்கு நசைசெய்
கோணன புல்லுணர்வு கொண்டவரை யொப்பார்,"

Koviloor Digital Library

என்னும் பரிபூரணானந்தபோதச் செய்யுட்கட் பெறலாமன்றே. இரத்தினக்கற்கள் சுமந்துவிற்போன், அம்மிக்கல் சுமந்துவில்லா னென்பதன் வழியுணரப்படு மோரறிவுடைமையும் அவ்விடயப்பிரியர் நெஞ்சினை மேவி நிற்குமோ!

" வேள்வி, விரதம், தவம், தானமென்னும் விதியையறிதலும்
புரிதலுமாகிய இவ்வித மனோவியாபாரம் பந்தம்."

என்னுஞ் சுருதிப்பிரமாணத்தையும் அவருணர்வர் கொல்லோ!! இதன் வடமொழி "முண்டமுண்டனமும்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரைக்கட் டெட்டப்பட்டுளது. அங்ஙனேயே இத்திறப்பிரமாணங்கள் பலவுங் கண்ணுறலாம். வேள்வி, தானம் முதலிய சற்கருமங்கள், இறப்பார் பிறப்பார்க்குரிய சுவர்க்கங்களை நல்குமாகலின் அவைபற்றைச் சுருதி பந்தமென்று பணித்தது.

" மலர்க்கோன்றைத் — தோங்கலா னடியார்க்குச்
சுவர்க்கங்கள் பொருளலவே "

என்று திருஞானசம்பந்தனாரது தமிழ்மறை சாற்றுதலுங் காண்க. நீத்தார் யாவரென்பதை நன்குணரமாட்டா மலைவின்பாற்பட்ட இவ்விடயப் பிரியரும், பிறரு முணருமா றீண்டொருதிற மெடுத்து விளங்கக் கூறுதும். உலகர், தம்மனஞ்சென்றவாறு பற்று பல்கருமங்களுள்ளே கற்றலும், கேட்டலும், மேன்றெய்வ வழிபா டிஃதிஃதெனச் சில்கரும முஞற்றலும், மதசம்பந்தவாதம் புரிதலும், அதன் சார்பாகப் பல்குழாஞ் சேரச்செய்து ஓயாப் பிரசங்க நிகழ்த்தலுமாகிய உயர்தொழில்களையும் இம்மைப்பயன் கருதியே பற்றுவர். அன்னவருட் சிலர், இவ்வுலகந் தம்மைப் புகழவேண்டுமென்னுங் கருத்தால் அவை யயர்வர். சிலர், மறுமைப்பயன் கருதி அவை யிழைப்பர். இன்னோர்க்கு வேறாயுள்ள வொருசிலர், அன்பினால் அவை யாற்றுவர். இவ்வன்பரயர் காரியங் கைம்மாறு வேண்டாதுநிகழ் சிறப்பிற்றாகலின் இவர்பாற் கடவுணன்றியினைப் பாராட்டுதல் எம்மனோர்க்கு மொருகடனாம். பலப்பல தோற்றமாய் ஈண்டிய இந்நிலவுலகிலெய்துறு வாழ்வு உறுதியற்றதென்னு மொள்ளுணர்வு தம்முளுதித்தலும் அவ்வாழ்வு நீத்து ஆளுடையான் றிருவடி நிழலை நேடி அடைதற்கரிய துறவறமுறுவோர் ஒருசிலரேயாவர். அவருள்ளுஞ் சிலர், உடற்பிணி முதலிய பஃறுன்பங்கட் காற்றா வியல்பினான் முன்னிருந்தநிலைமை நன்றென * இல்லமே நாடி வந்திடுவர். சிலர், அனைய துன்பு

* இல்லமே நாடிப்போதலுந் துன்பமேயல்லாது சுகமில்லை யென்னுமொரு துணிபினால், நீப்பினிற்பவரே இந்நூலாசிரியரு மென்பதை க - ஆம் பத்தின் க - ஆந் திருப்பாட் டுணர்த்திநிற்றல் காண்க.

Koviloor Digital Library

களைப் பொறுத்திருக்கு மாற்றல் பெறினும் உட்புலமிருந்தெழு பண்டை வாசனையினல் "உன்மனிபாவம்" உரூக் குறைகொண்டுழிதருவர். இக்குறையு நீத்திருப்பாரே நீத்தாரெனப்படுவர். இவற்றை,

"நல்வி வேகிகள் பெருமலிங் கதிகமு நாட்டார்
கல்வி கேள்விக ளுயர்தெய்வம் வழிபடு கருமம்
பல்வி வாதம்வி டாப்பிர சங்கமேன் பவைகள்
தோல்வி ஞேதபு விப்பயன் கருதியே தொடர்வார்.

தொடரு மன்னவ ருட்சிலர் தொன்னிலம் புகழப்
படரு வார்சிலர் மறுமையிற் பலிக்கவேன் றயர்வார்
இடரிலாச்சில ரன்பினு லீட்டுவ ரிவர்க்கே
கடவு ணன்றிபா ராட்டுத லெனக்குமோர் கடனே.

உலக வாழ்வினை நீத்தருந் துறவற முறுவோர்
சிலவ ரேயவ ருட்சிலர் தேகநோவ் வாதி
பலவு பாதிகள் சகிக்கவோல் லாப்பரி சான்முன்
நிலைமை நாடிவந் திடுவ ரேனுதரு ணிதியே.

துறவி லேசிலர் துன்புகள் சகித்திருந் தானும்
மறைவி னின்றெழ வாசனை யான்மன மடங்காக்
குறைவு கொண்டுழி தருவரிக் குறைவினு ளேதையும்
உறவே னெஞ்சுள தோநவி லயிற்படை யுடையோய்."

என வேமது பாடற்புடையு மியம்பினேம்; காண்க.

"ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு."

என்று திருவள்ளுவனர் தெரித்ததுங் கருதுக. ஞானேந்திரியங்கட்குத் தலைமைப்பொருண் மனமேயென்பது இதனடுத்த திருப்பாட்டேயாதலின் உரிய பிரமாணமும் ஆண்டுக் காட்டுதும்.

"பார்வை" என்பதில் வை - தொழிற்பெயர்விகுதி. பார்க்குங் கருவியாய கண்ணும் பார்வையெனப்படூஉ மாகலின் ஐ - கருவிப் பொருள் விகுதி; வ் - எழுத்துப்பேறு என்றலுமாம்.

ஒண்ணுதது - ஒன்றுதது என்பதன் மரூஉ.

'தனைக்காணுத கண்போலும் உட்கண்ணதாய்' எனவியையும்.　　(எ)

இந்திரிய முதலான நெஞ்சுவய மாயினரு
　　ளென்றபொருள் வயமாகுமன்
றெங்கணும் விகாதமென் பதுசிறிது மில்லா
　　தியாவுந்தன் வயமாமதைச்

Koviloor Digital Library

சொந்தப் படுத்துமா றேயுபா யங்கள்பல
சோர்வற விதித்தவைகளைச்
சோபான முறைகொண்டு சரியைமுதன் மூன்றெனச்
சொல்லவுங் கைவத்ததைப்
பந்தகமில் சன்மார்க்க ஞானமென வும்பாகு
பாடுசெய் தவற்றுளடியேன்
பாழ்த்தநெஞ் சென்வயப் படவோ ருபாயவினை
பற்றவென் றாலுமவைகட்
கந்தமதை யேகருத வைத்ததா லினியொவா
தருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலசிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே.

ஞானேந்திரியங்களுக்குத் தலைமையிந்திரியமாகிய மனமானது வசப்படுமாயின் (ஞானநூல்களில்) அருளென்று சொல்லப்பட்ட பொருளும் வசப்படும். அப்பொழுதே எவ்விடத்தும் இடையூறென்ப தொருசிறிதுமில்லாமல் யாவுந் தன்வசமேயாம். அம்மனத்தினைச் சுவாதீனப்படுத்தும்படி பலவித உபாயங்களையுங் குறைவறவிதித்து அவற்றினை, (ஏறுபடியாகிய) சோபான வொழுங்கைக்கொண்டு சரியை கிரியை யோகமென்னு மூன்றெனக் கூறவும், சோபானமுடிவாக அடைந்ததைத் தடையற்ற சன்மார்க்க ஞானமென்றியம்பவும் பாகுபாடு செய்யப்பட்ட அவற்றுளடியேனுடைய பயனற்ற மனம் என் வசப்படுமாறு மேன்மிழற்றப்பட்ட உபாயங்களுள் யாதானுமொரு கருமத்தைப் பற்றவென்றாலும் அவைகளுக்கெல்லாம் ஈற்றிலிருக்கின்ற ஞானமொன்றனையே கருதும்படி என்னை நீ வைத்தமையால் இனி, அதுவும் பொருந்தாது. உன்சம்மதவழியே கிருபை கூர்வாயாக.

"இந்திரிய முதலான நெஞ்சு" என்றது அடியிற்காட்டப்படூஉஞ் சுருதிகளி னிச்சயமெனல் சாலும். அவை :— பிரச்நோபநிஷத்தின் ச - ஆம் பிரச்நத்தில் (பரேதேவேமநஸி =) "இந்திரிய சிரேட்டமான மனம்" எனவும், வராஹோபநிஷத்தின் உ - ஆம் அத்தியாயத்தில் (இந்த்ரியாணும் மநோநாதம் =) "இந்திரியங்களுக்குப் பிரபுவாகிய மனம்" எனவும், அதர்வசிகோபநிஷத்தில் (ஸர்வகரணுநி மநஸீ ஸம்ப்ரதிஷ்டாப்ய =) "எல்லாக்கரணங்களும் மனத்திற் பிரதிட்டிக்கப்பட்டுள" எனவும் வரும்.

சரியையாவது — சிவப்பிரீதியாமாறு நந்தனவனம் வைத்தல், மலர் பறித்தல், மாலைகட்டல், சிவானுக்கிரக வரலாறுகளைப் படித்தல் உரைத்தல் கேட்டல், சிவாலய மலகிடல், மெழுகல், விளக்கேற்றல், அடியார்க்குத் தொண்டுபுரிதன் முதலியன வென்பதாம்.

Koviloor Digital Library

கிரியையாவது — கால்கள் கைகள் முகமென்பன கழுவலென்னும் பஞ்சசுத்தி செய்துகொண்டு, முன்னர்ச் சிவபிரானை அந்தரியாகமாக நினைந்து, பின்னர்த் திருமஞ்சனமுங் கந்தவர்க்கமும் நறுமணங்கமழ் தூபமுந் தீபமும் மலருங்கொண்டு ஆன்மார்த்த மூர்த்தியினைப் பூசித்தன் முதலியன வென்பதாம்.

யோகமாவது — இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், (ப்ரத்யாஹாரம்) பிரத்தியாகாரம், தாரணம், தியானம் (ஸமாயி:) சமாதியென எட்டங்க முடைத்தாம். அவற்றுள்,

(க) இயமம் — பொய் புகலாமை, தீங்கிழையாமை, களவுசெய்யாமை, பிறர்பொருள் விழையாமை, மகடூஉ விரும்பாமை, பகையாமை யெனப்படும்.

(உ) நியமம் — சினமின்மை, பொறாமை, தயை, திருத்தி, நீராடல், பூசித்தல், ஆசிரியன் மொழிகளையும் அடியார் மொழிகளையும் பிரீதியுடன் கேட்ட லெனப்படும்.

(ங) ஆசனம் — மானுரி, புலியுரி முதலிய நல்லாசனங்களு ளொன்றன்மிசைச் செவ்வனிருத்தலாம்.

(ச) பிராணாயாமமாவது — சுவாசத்தை யிடப்புற நாசிவழியாகப் பதினாறு மாத்திரை (பூரித்து =) உள்ளேவாங்கி அறுபத்துநான்கு மாத்திராகாலங்காறுங் கும்பித்து வலப்புற நாசிவழியாக முப்பத்திரண்டு மாத்திரை (இரேசித்து =) வெளியில் விட்டுப் பெயர்த்துஞ் சுவாசத்தை வலப்புற நாசிவழியாக உள்ளே வாங்கிக் கும்பித்து இடப்புற நாசிவழியாக விடுதலாம். இப்பிராணாயாமம், செபம் தியான மென்பவற்றோடு கூடிற்றாயின் அது (ஸமஹ-ஃ) சகர்ப்பமெனப்படும். கூடாதாயின் அகர்ப்ப மெனப்படும்.

(ரு) பிரத்தியாகாரமாவது — ஐம்புலன்களையும் வெல்லல்.

(சு) தாரணையாவது — சிவபெருமான் றிருவுரு அல்லது திருவடியை இதயத்திற் றங்கும்படி வைத்தல்.

(எ) தியானமாவது — தாரணை செய்யப்பட்டதைச் சிந்தித்தல்.

(அ) சமாதியாவது — எல்லா விடயங்களையும் விட்டுச் சச்சிதானந்த சிவன் றனக்கு வேறாயிருப்பானல்ல னென்னு மொருபாவனை.

(ஸமாயிஸ்ஸமதாவஸ்நா ஜீவாத்மபரமாத்மனோ:|

ஸமாதிஸ்ஸமதாவஸ்தா ஜீவாத்மபரமாத்மனோ:|)

Koviloor Digital Library

"சீவான்ம பரமான்மாக்கள் சமப்பட்டநிலைமை சமாதியெனப்படும்" என யோகதத்வோபநிஷத் கூறுகின்றது. இயமம் முதலிய விவ்வெட்டும் அப்பியாசத் துள்ளனவேயாம். ஏழாமங்கமான தியானம், பிராணபந்தனுப் பியாச யோகத்தினின்றும் வேறுபிரிக்கப்படுமாற்றுனே கேவலம் இதய தாரணையிற்புரி தியான யோகமாம். இஃதெமதுகொள்கையி லேன்றுகொளப் படுவுங் தகரோபாசனையேயாம். சமாதியுமிங்ஙனமாம். நிற்க.

சிவாக்கினிக்குத் தென்புறத்துள்ள மண்டபக்க ணிறுத்தப்பட்ட சீடற்குச் சூத்திரமயமாந் தேகஞ்செய்வான் ஆசாரியனனவன், சுழுமுனையென்னு நாடிமயமாக மூன்றுய்மடித்த மூன்றிழைப் பாசசூத்திரத்தை அஸ்திரத்தி னுற் புரோக்ஷித்து, கவசத்தினல் அவகுண்டனஞ் செய்து, மூலத்தினுற் பூசித்து, சீடனது சிகைமுதல் வலக்காற் பெருவிரலீருகத் தொங்கவிட்ட வதனைப் பொருந்துமாறு கட்டியபின்றை அவனதிதயத்தின்கண் அஸ்திரத்தி னுலே தருப்பைநுனி நீர்கொடு புரோக்ஷணமும் ஹூம்பட் அந்தமான அஸ்திரமும் புட்பமுங்கொண்டு தாடனமுமிழைத்து, ஹூங்காரத்தினுலே தனது இரேசகமாய் வெளிப்போந்து சீடனது இடப்புறநாடிவழியே பூரகமாய் இதயத்துட்புக்கு, இருதயமந்திரத்தோடு விரவிய சத்தியோஜாதாஸ்திர ஹூம்பட் அந்தமான ஆன்ம மந்திரத்தினுலே சேட்டா சத்தியினுலே அவனது இதயகமலத்தில் வைகிச் சற்றசைந்து பேதனம்புரிந்து, இருதயமந்திரத்தோடு கலந்த சத்தியோஜாதத்தோடுங்கூடிய ஆன்ம மந்திரத்தினுலே அங்குச முத்திரையினுலே ஆத்மாக்ருஷ்டிசெய்து, சீடனது சிகாந்தமாகிய துவாதசாந்தத்துளி அவனதான்மாவைக் கொடுபோய்வைத்து, பெயர்த்தும் ஆன்ம மந்திரத்தினு லதனையெடுத் தவனது புருவமத்தியங்காறுங் கொணர்ந்து, பின்றை இடப்புறநாடி வழியே பூரக வாயுவினுலே தனதான்மாவின்கண் அதனைப் புகச்செய்து, கும்பகத்தினுலே இதயத்துள்ளே தன்னேடு சேர வைத்து, பின்னர் அச்சீடான்மாவை ஆன்ம மந்திரத்தினுலே தனது துவாதசாந்தங்காறும் மேலேகொடுபோய் ஆயிடைத்தன்னுன்மாவைச் சாரச்செய்து, பின்பு சிருட்டிக்கிரமமாக ஆயிடையிருந்து தனது புருவமத்தியத்திற்கு அவ்வான்மாவைக் கொணர்ந்து, தனது வலப்புற நாடிவழியாக இரேசகத்தால் வெளிப்படுத்திப் பாசசூத்திரத்தில் வியாபித்துள்ள சிவசத்தியிலே நமோந்தமான ஆன்ம மந்திரத்தானே நியாசஞ் செய்யவேண்டும்; இது, நிருவாண தீக்கையிற்றென்ப. கலைமுதலிய ஆறத்துவாவும் பாவனையாற் சோதிக்கப்பட்டுள்ள சீடனது சைதன்னிய வியத்தியைக் குண்ட சிவாக்கினியிற் சேர்த் தாகுதிசெய்து சருவஞ்ஞதை, திருத்தி, அனுதிபோதம், சுவதந்திரத்துவம், அலுத்தசத்தி, அனந்தசத்தியென்னும் முதல்வனுடைய ஆறு குணங்களும் பிரகாசமாயுண்டாகவெடுத்துச் சிவனேடு சமமாயிருக்கும்படி சீடன்மாட்டே சேர்த்தலுமாமென்ப. இவ்வாருகவும், இன்னும் பலவாருகவு மியம்புவோர் ஆகம கருமானுட்டான முடையாரென்க. இக்கருமங்களானு

Koviloor Digital Library

நிருவாணமென்னு மோக்க மடைந்துவிட்டோமெனச் சிலரிறுமாந்து உலகி னிற்கின்றனர். அந்தோ! இக்கருமம்புரிந்த குருவும் அதனுட்பட்ட சீடர் பலரும் மேலெடுத் தோதப்பட்ட இரேசக பூரக கும்பகப் பிராணுயாம சித்தியிலொன்றுமில்லா மிடியராயிருக்கின்றன ரென்பதை இச்சிலருணர்ந்து அந்தப் பிராணு யாமத்தை யுள்ளபடியனுட்டிக்கு நெறியினை இக்குரு அடையாவாறெவன்? பாவனைப் போலிப்பிராணுயாமத்திற்கு மொருபலனெய்து மென்பதுளதாயின், உண்மைப் பிராணுயாமத்திற்கு உண்மையா மெத்தனை பலன்க ளொருங்கெய்தலா மென்பதை யிவரறியாதிருத்த லெவன்? என வினவுமொரு புண்ணியமும் இனி யீட்டார்கொலோ?

அறுபான்மும்மை நாயன்மாருள்ளும் வேறு மேதாவிகளுள்ளும் ஒருவர்க் கேனும் இக்கருமம் நிகழ்ந்ததெனற்காஞ் சரிதங் காட்டுநரு மிவணுளரோ! உண்மைத்தீக்கைகள் இந்நூற் கரு - ஆம் பத்தின் அ - ற் பகரப்பட்டுள.

'நெஞ்சு' என்பது அம்முச்சாரியை பெறின் 'நெஞ்சம்' எனவாம்.

அன்று = அப்பொழுதே; சுட்டடியாப்பிறந்த இடைச்சொல்.

ஸ்வதந்த்ரம் என்னும் வடசொல்லின் விகாரமே "சொந்தம்;" சுதந்திர மெனவும் வரையப்படும். சுதந்தரமென வரைதல் கூடாது; என்னை? மந்த்ரம் - மந்திரமெனவும், தந்த்ரம் - தந்திரமெனவும், இந்த்ரன் - இந்திரனெனவும் வரை யப் படுகின்றன வாகலின். (அ)

தாமச மிராசச மெனுந்திற விருத்தியைச்
சார்மனம் புலவுபழைய
சாதமதி யுண்டிமா டங்கரிய தேனுவின்
றதியிவை துறந்தருந்து
சேமநிறை வாலே தமோகுணமும் வெங்கார
நீத்துண்ணு சேர்மையதனுல்
நிகழ்கின்ற விராசசமு நீங்குபண் பானுமுண்
ணீலைத் தடுப்பதானும்
ஓமுதல வரிகளை விடாதுச்ச ரித்திடு
முரப்பானு முன்னுகினைவை
ஒருசேர முத்ரைகளில் வைப்பதா னுஞ்சிறி
தூரங்குறைத் தேமயக்கம்
ஆமன்றி யருள்வெளியி லடையுமோ வடையுமா
றருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலநிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே.

Koviloor Digital Library

மாமிசம், பழஞ்சோறு, அதிகவுணவு, உளுந்து, எருமையின்றயி ரென்னு மிவற்றை யொழித்துண்ணுங் குறைவற்ற முறைமையினுலே, தாமசகுணமும், உட்டிணத்தன்மையுடைக் காரங்களை யொழித்துண்ணு மொழுங்கினுலே, நிகழ் இராசச குணமுந் தணக்குந்தன்மையினுலும், உள்ளேயிராநின்ற வாயுவை, (இரேசக பூரக கும்பகமென்னும் பிராணுயாம வழியாகவேனும் நாக்கை மேற்புரையினுட் செலுத்தியடைக்கும் இலம்பிகாயோக வழியாகவேனும்) தடுக்குந் தொழில்களினுலும், ஓங்காராதி அக்கரங்களை விடாதுச்சரிக்கும் வலிமையினுலும், பல்வேறு வகைப்பட்ட பிரபஞ்ச நினைப்புக்க ளொருங்கியைந்து நிற்குமா றவற்றினைச் சின்முத்திரைக்கு அங்கமான முத்திரைகளில் வைக்குங் கருமங்களினுலுந் தாமசம் இராசசமென்னுங் குணங்களின் விருத்தியைச் சார்ந்த மனமானது தனது வலிமையிற் சிறிது குன்றி மயக்கமுறுமே யன்றி உள்ளபடி அருள் வெளியிலொடுங்குமோ வொடுங்காதே. ஒடுங்கும் படி அருள்செய்வாயாக.

முத்திரைகள், கேசரியெனச் சாம்பவியெனக் கிளத்தப்படும். அவற்றுள், நாக்கை வளைத் துண்ணாத்தேற்றிக் கொண்டு புருவமத்தியினைப் பார்த்திருப்பது கேசரியென்று சுருதி - மண்டலப்ராஹ்மணமும், மூக்கு நுனியினை விடாது பார்த்திருக்குஞான்று நாக்குநுனி கடந்துள்ள தாலு மூலத்திற் காடதமம் (= காடாந்தகாரம்) பார்க்கப்படும்: அங்ஙனமே மனேலயமுறும்: அகம்புறனென்னும் ஈரிடத்தும் மூடல் விழித்தலில்லா இத்திருட்டிகள் சாம்பவிமுத்திரையாம்: இதனையே கேசரிமுத்திரை யெனவுஞ் சிலர் கிளத்துப: இதன் அப்பியாசத்தான் மனநிலைப்புண்டாம், வாயுநிலைப்புண்டாமென்று சுருதி - யோகதத்துவமுஞ் சொல்லுகின்றன.

சிதாகாசமே "அருள்வெளி" எனப்பட்டது. "அருள்வெளியினை யடைதற்காம் மனமானது நுண்ணிய சாத்துவிகமென்னும் பரமனமேயல்லாது தாமச இராசச விருத்திகளெனத் தடித்த சகமனமன்றே; மேலேகூறிப் போந்த சீவ கருமோபாயங்களாற் குன்றலுறுவதும் இச் சகமனமேயாம்; இது முற்றுமொடுங்கிய விடத்தேயன்றே அதன் உள்ளுறைவான பரமனமும் வெளிப்படும்; அத்திறவொடுக்கமும் உனதருளின்றி வாராதே" என்னுந் தொன்னெறி நிச்சயத்தின் இரங்குநின்று துதிப்பார் "அருள்வெளியிலடையுமோ வடையுமா றருள்கூர்" என்றாரென்று கூறிக்கொள்க. ஒடுக்கம், அருளின்றி வாராதென்பதனுற்முன் இவ்வனுக்கிரகம் சிருட்டியாதி ஐந்தொழில்களு ளொன்றாய் முடிவிலுறுதொழிலாய் நிச்சயிக்கப்பட்டுளது; இது, சிலருணர்விற்குப் புலப்படாது போவதாயிற்று. அருளின்றி வாராதென்பதற்காய பிரமாணங்கள் "உயிர்களை யனுதிமல பந்தத்தினின்றுள முவந்து" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரைக்கண்ணேயே எடாக்காட்டினும். ஈண்டுமொன்று காட்டுதும்,— மாண்டூக்யோபநிஷத்தி னீற்றில் —

Koviloor Digital Library

(ஸம்விசத்யாத்மநாத்மாநம் யஏவம்வேத)

"இன்னவாறறிபவன் யாவன் அவன், பரமான்மாவினுற் பரமான் மாவை யடைகின்றனன்" என வருதல் காண்க. சரபோபநிஷத்தில் —

"அதிமோஹகரீமாயா மமவிஷ்ணோச்சஸுவ்ரத।
தஸ்யபாதாம்புஜத்யாநாத் துஸ்தராஸுதராபவேத்॥"

என்றும், சுவேதாச்வதரோபநிஷத்தில் —

"யதாசர்மவதாகாசம் வேஷ்டயிஷ்யந்திமாநவாঃ।
ததாசிவமவிஜ்ஞாய துঃகஸ்யாந்தோபவிஷ்யதி॥"

என்றும் வருபவைகண் முறையே — "நல்விரதமுடையாய்! (பிரம ணுகிய) எனக்கும் விட்டுணுவுக்கும் மிக்க மோகத்தை யுண்டுபண்ணு மாயை யானது அம் மகாதேவனுடைய பாதாரவிந்தத் தியானத்தினுல் எளிதாகக் கடக்கப்படுவதாம்" எனவும், "எஞ்ஞான்று மனிதர்கள் ஆகாயத்தைச் சரும மாக வெடுத்துப் போர்த்துக் கொள்வார்களோ அஞ்ஞான்றுதான் சிவனை யுணரு முணர்வின்றித் துன்பமில்லாததை யடைவார்கள்" எனவும் பொருள் படுதலின் இவைகளும் மேனிச்சயத்தை நிலைபெறுத்துமென்க. உள்ளிருந்து வெளிவரூஉம் அழுக்காறு முதலிய துர்க்குணங்கடாம் உயிரை யழுக்குப் படுத்தும்; வெளியிருந்து அகடுபுக்கு வெந்தழிந்து வெளிவரூஉம் மாமிசாதி யுணவு உயிரை யழுக்குப்படுத்துதல் யாங்ஙனம்? எனக் கடாவுவார் முன் ஈண்டோது தாமசகுண நீக்கம், இராசசகுண நீக்கஞ் சாலுங்கொலோ? எனின்,— கஞ்சாமுதலிய வெறிப்பொருள்களை யுண்டவிடத்தறிவு மாழ்கல், உன்மத்தங் கோடலென்பன காண்புழி அடாச்செய்கைக டோன்றுமென்னு முண்மையான் அது சாலுமென்க. இவ்வாற்ருனு முயிர் சார்ந்ததன்வண்ண மாய்நிற்கு மாலைத்தென்ப தறிந்து கொள்ளலாம். குணவிவரம் —

"நிறைபே ருண்டி நீதிகே டுறக்கம்
மறவி பொய்சோம் பொழுக்கம் வழுவுதல்
கோவலயே வஞ்ச மிவைதா மதகுணம்.

தானந் தவமே தருமம் பேணல்
ஞானங் கல்வி நலனிவை தெரிதல்
ஈன மில்லா விராசத குணமே.

ஞானந்தவ மேன்மை நல்லருண் மோனம்
வாய்மை பொறைபுல னடக்கல் சாத்துவிகம்."

என்று பிங்கலநிகண்டார் கூறினர். மேலே பிரமாணிக்கப்பட்ட மாண்டூக்யோபநிஷத் அதர்வவேதத்தினைச் சார்ந்தது; தசோபநிஷத்துள்ளு மொன்ருயிருப்பது. இவ்வுபநிஷத்தினை, (உபநிஷதங்களின் பெயர்களையுஞ் சாந்திகளையு மெடுத்தோதி முத்திநெறிகூறு) முக்திகோபநிஷத் —

Koviloor Digital Library

(𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇|

மாண்டூக்யமேகமேவாலம் முமுக்ஷூணாம்விமுக்தயே ।)

"முமுக்ஷுக்களுக்கு முத்திநிமித்தம் மாண்டூக்கியமொன்றே சாலும்" என முதன்மைப் படுத்துகின்றது. இம்மாண்டூக்கியம், எஃதெஃதியம்பி முற்றுகின்றதென்பதை யறிதற் கவாவுநர் காண்பான் அது முழுதும் இம் பர்க் காட்டுதும் —

முதலாங் கண்டம்.

(𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂𑌭𑌵
𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵|
𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵|
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍||

ஓமித்யேததக்ஷரமிதம் ஸர்வம் தஸ்யோபவ்யாக்யாநம் பூதம்பவத்
பவிஷ்யதிதிஸர்வ மோங்காரஏவ ।
யச்சாந்யத்த்ரிகாலாதீதம் ததப்யோங்காரஏவ ।
ஸர்வம்ஹ்யேதத்ப்ரஹ்மாயமாத்மா ப்ரஹ்மஸோயமாத்மாசதுஷ்பாத் ॥)

"இந்த (உலகாயுள்ள) எல்லாம் ஓமென்னும் இவ்வெழுத்தாம். அவ்வெழுத்துக்குப் பொருள்.— செலவு நிகழ்வு வரவென்னுமெல்லாம் ஓங்காரமே (எனவாம். கூறிப்போந்த) முக்காலங்களினு மடங்காது அன்னியமாயுள்ள தெதுவோ அதுவு மோங்காரமே. இவ்வெல்லாப்பொருள்களும் பிரமமே. (அயமாத்மா ப்ரஹ்ம=) இந்த ஆன்மா பிரமம். அந்த இவ்வான்மா நான்கு பாதங்களை யுடைத்து."

இரண்டாங் கண்டம்.

(𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂
𑌶𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌭𑍁𑌗𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃𑌪𑌾𑌦𑌃|
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃𑌪𑌾𑌦𑌃|
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌨𑌕𑌂𑌚𑌨𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇𑌨𑌕𑌂𑌚𑌨
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍|
𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌏𑌕𑍀𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌘𑌨𑌏𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑍋
𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌭𑍁𑌕𑍍𑌚𑍇𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃𑌪𑌾𑌦𑌃|
𑌏𑌷𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌷𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷
𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍌 𑌹𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍|

Koviloor Digital Library

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨𑍋𑌭𑌯𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂𑌨𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌘𑌨𑌂 𑌨𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌮𑍍।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤
𑌮𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌮𑍈𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌂𑌚𑍋𑌪
𑌶𑌮𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌸𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃॥

ஜாகரிதஸ்தானோபஹி: ப்ரஜ்ஞஸ்ஸப்தாங்க ஏகோநவிஞ்
சதிமுக: ஸ்தூலபுக்வைச்வாநர: ப்ரதமம்பாத: ।
ஸ்வப்நஸ்தானோந்த: ப்ரஜ்ஞஸ்ஸப்தாங்க ஏகோநவிஞ்சதிமுக:
ப்ரவிவிக்தபுக் தைஜஸோ த்விதீயம்பாத: ।
யத்ரஸுப்தோநகஞ்சநகாமம் காமயதேநகஞ்சந
ஸ்வப்நம்பச்யதி தத்ஸுஷுப்தம் ।
ஸுஷுப்தஸ்தாநஏகீபூத: ப்ரஜ்ஞாநகநஏவாநந்தமயோஹ்
யாநந்தபுக் சேதோமுக: ப்ராஜ்ஞஸ் த்ருதீயம்பாத: ।
ஏஷஸர்வேச்வர ஏஷஸர்வஜ்ஞ ஏஷோந்தர்யாம்யேஷ
யோநிஸ்ஸர்வஸ்ய ப்ரபவாப்ய யௌஹிபூதாநாம் ।
நாந்த: ப்ரஜ்ஞம் நபஹி: ப்ரஜ்ஞம் நோபயத:
ப்ரஜ்ஞம்நப்ரஜ்ஞாநகநம் நப்ரஜ்ஞம்நாப்ரஜ்ஞம் ।
அத்ருஷ்டமவ்யவஹார்ய மக்ராஹ்ய மலக்ஷணமசிந்த
மவ்யபதேச்யமைகாத்ம்ய ப்ரத்யயஸாரம் ப்ரபஞ்சோப
சமம்சாந்தம் சிவமத்வைதம் சதுர்த்தம் மந்யந்தே
ஸஆத்மா ஸவிஜ்ஞேய: ॥)

"விழிப்பிடத்திருப்பவனும், உருமாட்டுணர்வுடையவனும், ஏழங்கங்களோடு கூடினவனும், பத்தொன்பது முகங்களோடுகூடித் தூலவடிவமுதலியவற்றை யனுபவிப்பவனுமாகிய **வைசுவாநரன்** (=எல்லா நியமிக்கின்றவன்) முதற்பாதமாம். கனவிற்கதிகாரியும், மனத்தினுலறி யியல்பினனும், ஏழங்கங்களையும் பத்தொன்பது முகங்களையு முடையவனும், (ப்ரவிவிக்தபுக்=) பிறர்காணுது மறைந்துநின் றனுபவிப்பவனுமாகிய **தைசசன்** இரண்டாம்பாதமாம். தூங்கினவன் எந்நிலைக்களத்தே யாதொன்றனையும் இச்சிப்பதின்றே, யாதானுமொரு கனவையுங் காண்பதின்றே அவ்விடம் சுழுத்தம்: சுழுத்தத்தானத்திற் றனித்திருப்பவனும், பிரஞ்ஞானகனரூபியாகவே ஆனந்தரூபியாய் ஆனந்தமனுபவிப்பவனும், மனத்தினுலறியத்தக்கவனுமாகிய **பிராஞ்ஞன்** மூன்றும்பாதமாம். இந்தப்பிராஞ்ஞன் சருவேசுவரன்: இவன் சருவஞ்ஞன் (=அனைத்துமறிவோன்): இவன் அந்தரியாமி (=உள்ளிருந்து நடாத்துநன்): இவன் அனைத்திற்கும் யோனி (=காரணம்): உயிர்களுக்குப் பிறப்பு மிறப்பு மிவனே. கனவுணர்ச்சி யிலதும், சாக்கிரவுணர்ச்சி யிலதும், இவ்விரண்டுணர்ச்சியு மிலதும், சுழுத்தியுணர்ச்சியிலதும்

Koviloor Digital Library

பிரஞ்ஞ சுவரூபத்தில் வேறானதும், ஞானமாயிருப்பதும், கண்ணிற்குப் புலப் படாததும், வாக்கு வியவகாரத்திற் கெட்டாததும், கைக்கெட்டாததும், அனுமானவளவையா லளக்கப்படாததும், சிந்திப்புக்கெட்டாததும், இத் திறத்ததென நிச்சயிக்க வொண்ணாததும், ஏகான்மானந்தமா யிருப்பதும், பிரபஞ்ச லயத்தானமா யுளதும், சாந்தமா யிருப்பதும், அத்துவைதமா யுளதுமாகிய சிவத்தை நான்காவது பொருளாக எண்ணுகின்றனர்: அஃ தான்மா: அவன் அறியத்தக்கவன்."

மூன்றங் கண்டம்.

(𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑌾𑌦𑌾
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌉𑌕𑌾𑌰𑍋𑌮𑌕𑌾𑌰𑌇𑌤𑌿।
𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌽𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌽𑌽𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑌾
𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌹𑌵𑍈𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑌭𑌵𑌤𑌿𑌯𑌏𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸 𑌉𑌕𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾
𑌦𑍁𑌭𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿𑌹𑌵𑍈 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑌭𑌵𑌤𑌿
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑍇𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌏𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦।
𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌿𑌤𑍇𑌰𑌪𑍀𑌤𑍇𑌰𑍍
𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿𑌹𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍀𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌭𑌵𑌤𑌿𑌯𑌏𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦॥

ஸோயமாத்மாத்யக்ஷர மோங்காரோதிமாத்ரம்பாதா
மாத்ராமாத்ராச்சபாதா அகாரஉகாரரோமகாரஇதி।
ஜாகரிதஸ்தாநோவைச்வாநரோகார ஃ ப்ரதமாமாத்ரா ஆப்தேரா
திமத்வாத்வாப்நோதிஹவைஸர்வாங் காமாநாதிச்சபவதியஏவம்வேத।
ஸ்வப்நஸ்தாநஸ்தைஜஸ உகாரோத்விதீயாமாத்ரோத்கர்ஷா
துபயத்வாத்வாஉத்கர்ஷதிஹவை ஜ்ஞாநஸந்ததிம்ஸமாநச்சபவதி
நாஸ்யாப்ரஹ்மவித்குலேபவதி யஏவம்வேத।
ஸுஷுப்தஸ்தாந ஃ ப்ராஜ்ஞோமகாரஸ்த்ருதீயாமாத்ரா மிதேரபீதேர்
வாமிநோதிஹவா இதம்ஸர்வ மபீதிச்சபவதியஏவம்வேத॥)

"எழுத்துக்களிலும் மாத்திரைகளிலு மிராநின்ற அவ்வோங்காரம் இந்த (பரம) ஆன்மாவாம்: அகார உகார மகாரமென்னு மாத்திரைகளே பாதங்கள்: பாதங்களே மாத்திரைகள். சாக்கிர (=விழிப்பு) த் தானத்தை யுடைய வைசுவாநரன் வியாபகமும் ஆதியாயிருக்குமியல்பு முடையானகலின் அகாரமாகிய முதன்மாத்திரையென்று கூறப்படுகின்றனன். இவ்வாற்றி பவன் இச்சித்தவெல்லா மடைகின்றனன்: யாவரினும் முதன்மைப்படுகின் றனன். கனவுத்தானத்தையுடைய தைசசன் விசுவனினுஞ் சிறந்திருத்தலும் இரண்டற்கு நாப்பணிருத்தலு முடையனகலின் அகாரத்தினுஞ் சிறந்த உகாரமாகிய இரண்டாவது மாத்திரையென்று கூறப்படுகின்றனன். இவ்வா

Koviloor Digital Library

றறிபவன் ஞானசந்ததி விருத்தியாகப்பெற்றுச் சிறந்தவனுவன்: உயர்ந்தாரோ டுயர்ந்தவனுவன்: இவனுடைய வமிசத்திற் பிரமஞான மில்லாதான் பிறத்தலின்று. சுழுத்தத் தானத்தையுடைய பிராஞ்ஞன் அளக்குமளவையும், இலயப்படுத்து மிலயமுமுடையானுகலின் மகாரமாகிய மூன்ருவது மாத்திரையென்று கூறப்படுகின்றனன். இவ்வாறறிபவன் இவையாவையு மளவிட்டறிகின்றனன்: பரமான்மாவில் இலயமடைகின்றனன்."

நான்காங் கண்டம்.

(𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃
𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌏𑌵𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌽𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌯𑌏𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌏𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦‖

அமாத்ரச்சதுர்த்தோவ்யவஹார்ய ஃ ப்ரபஞ்சோபசமச்
சிவோத்வைதஏவமோங்கார ஆத்மைவஸம்விசத்யாத்
மநாத்மாநம்யஏவம்வேத யஏவம்வேத ‖)

"மேலேகூறிப்போந்த மாத்திரையளவுக ளிலனுய், வாக்குவியவகாரத்திற் கெட்டாதவனுய், பிரபஞ்சத்தை யொடுக்கிக்கொள்வோனுய் அத்துவைதனுய், நான்காவது பொருளாய், (பரம) ஆன்மாவாயுள்ள சிவன் ஓங்காரமேயாகின்றனன். இன்னவாறறிபவன் (பரம) ஆன்மாவி (னனுக்கிரகத்தி) னுலே (பரம) ஆன்மாவை யடைகின்றனன்." [மாண்டூக்யோபநிஷத் முற்றிற்று]

முதலாங்கண்டத்தில் (ஏதத்ஸர்வம்ப்ரஹ்ம=) "இவ்வெல்லாப் பொருள்களும் பிரமமே" என்றது, சிவம் உலகோடுடங்கியைந்துள்ள அத்துவைத சம்பந்தத்தை யுணர்த்துகின்றது; சம்பந்தத்துந் தலைமைப்பொருள் சிவமாகலின் அன்னணங் கிளத்துகின்றதென்க. "அயமாத்மா ப்ரஹ்ம" என்னு மா வாக்கியம், இந்த ஆன்மாப் பிரமமென்னும் பொருண்மைத்து. இதன்கண், அயம்= 'இந்த' என்னும் அண்மைச்சுட்டாகலின் இவ்வுயிரிற் குயிராய அந்தரியாமியே 'அயமாத்மா' எனப்பட்ட தென்னும் விவரம் இந்நூற்கண்ணேயே சகூ - ஆம் பத்தில் 'அதர்வணவேத மாவாக்கியார்த்தம்' என்னுமிடத்தே யியம்பப்பட்டுளது. ஸோயமாத்மா சதுஷ்பாத்= அந்த இவ்வான்மா நான்கு பாதங்களையுடைத்து என்பதும் பெறப்படுதலின் 'அயமாத்மா ப்ரஹ்ம' என்பது அந்தப்பிரமம் ஆன்மாவென்றும் பொருள்படுத்தப்படும். அந்தப்பிரமம்= "ப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்ம" என்னும் இருக்குவேத மாவாக்கியத்திலுள்ள பிரமம்; "தத்த்வமஸி" என்னுஞ் சாமவேத மாவாக்கியத்திலே 'தத்' என்னும் பதப்பொருளாய் நிற்கும் பிரமமெனக்கோடலாம். ஸோயம் - 'அந்த இந்த' என்னும் பொருண்மைத்து. அயமாத்மா என்பதற்கு இந்தச் சீவான்மா வென்னும்பொருள் கொள்வுழியும் இருதிற ஆன்மாக்களின்

Koviloor Digital Library

வியாப்பிய வியாபக அனன்னியத்துவமே இம் மாவாக்கியப் பொருளென்ப தேற்படும் ; விரோதமின்று.

இரண்டாங்கண்டத்தி லியம்பப்பட்ட ஏழுங்கங்கள் = துறக்கம், செஞ் ஞாயிறு, வெளி, வளி, நெருப்பு, நீர், மண்ணென்பனவற்றின் உருவாய தலை யும், விழியும், நள்ளுடலும், பிராணனும், முகமும், உபத்தமும், பாதமுமா மென்றும், பத்தொன்பது முகங்கள் = ஞானங்கன்மமென்னும் இந்திரியங்கள் பத்தும், பிராணாதி வாயுவைந்தும், மனாதிகரண நான்குமாமென்றுஞ் சங்கர பாஷ்யத்திற் கூறப்பட்டுள. அண்டம்போல்வது பிண்டமாகலின் வைசுவா நரனுடலும், தைசசனுடலுமாய பிண்டங்க ளிவ்வாறுள்ளன வென்க.

மூன்றாங்கண்டத்திற் படிகொண்டளக்கப்படு தானியம் அப்படியினுள் அடங்கிக்கிடந்து வெளிப்படல் கடுப்பப் பிராஞ்ஞனது தொழிலுமாதலின் அத்தொழில் 'அளவை' எனப்பட்டது. அது சங்காரமெனப்படுமெம் இலயமே. ஈண்டளத்தற்குரிய அளவைப்படி மகாரமென்றே கோடற்பாற்று. இம்மகாரமும், போந்த அகாரமும், உகாரமும் ஒருங்கு உச்சரிக்கப்படு ஞான்று 'ஓம்' என்னும் பிரணவம் பிறத்தலை யறியலாம். இதனை உச்சரிக்கத் தொடங்குஞ்செவ்வி அகார உகாரங்கள் ஏய்ந்து 'ஓ' எனவெழுந்து மகா ரத்திற் புக்கடங்கலையும், ஆவயினின்றே மீடலையுங் கருதியே மகாரம் அளவை யெனப்பட்டது. அந்த அகாரம் உகாரமென்னும் இரண்டற்குமுரிய வைசு வாநரன், தைசசனென்னும் இருமூர்த்திகளும் மகார பிராஞ்ஞனது தொ ழிற்க ணடங்குகின்றனரென்பதும், அடங்கிய நிலைக்களத்தினின்றே தோற் றமுமாகலிற் சங்கார காரணனே சிருட்டி திதிகட்கு முரியானென்பதும், சிருட்டி வழியே உயிர்கண் மீளத்திரும்பாமல் அவற்றினை இலயப்படுத்தி யருள் வீடுபேறுஞ் சங்காரகாரிய வழியேயாமென்பதும் பெறப்பட்டன.

நான்காங்கண்டத்திற் "புகன்றுபோந்த மாத்திரையளவுக ளிலனாய், பிர பஞ்சத்தை யொடுக்கிக்கொள்வோனாய், அத்துவைதனாய், நான்காவதுபொரு ளாய், பரமான்மாவா யுள்ள சிவன் ஓங்காரமேயாகின்றனன்" என்பன கிளக்கப்பட்டமையின், நான்காவது தெய்வரூபமாக விளங்காநின்ற சமட்டிப் பிரணவமென்னும் ஓங்கார நாதமே அகார உகார மகாரங்களென்னும் வியட்டிப்பிரணவ நாதங்கட்குந் தாரகமென்பதூஉம், அத்தெய்வம் சிவ னென்பதூஉம், அவனே படைத்தற்றொழில் அகாரப் பிரமனையும், காத்தற் றொழில் உகாரவிண்டுவையும், அழித்தற்றொழின் மகார உருத்திரனையுந் தரீஇ இரீஇ ஆள்வோனும் உருத்திரன் வாயிலாக மற்றிருவரையு மடங்கச் செய்து அவ்வுருத்திரனையு மடக்கிக்கொள்வோனுமா யுளனென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

Koviloor Digital Library

பிரமனும் விண்டுவும் உருத்திரனுமே மூவரென்றும், இவர்கட் கதீதமாயுள்ள சிவனே சதுர்த்தப்பொருளென்னு நான்காந்தெய்வமென்றும் யாமிங்குக் கொள்ளும்பொருள் —

(𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤
𑌮𑍇𑌕𑌮𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂𑌶𑌿𑌵𑌂)

" அத்வைதம்சதுர்த்தம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராதீத
மேகமாசாஸ்யம் பகவந்தம்சிவம்."

என்னுஞ் சுருதியாகவே யுளது. இஃது அதர்வவேத பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்தது. "அகாரம் ப்ரஹ்மாணம்" "உகாரம்விஷ்ணும்" "மகாரம் ருத்ரம்" என்னும் நிருஸிம்ஹோத்தரதாபிந்யுபநிஷத் வாக்கியங்களும்,

" அகாரோப்ரஹ்மதைவத்ய முகாரோவிஷ்ணுதைவதம் ।
மகாரோருத்ரதைவத்ய மோங்காரஸ்துஸதா சிவ: ॥ "

என்னும் வாதுளாகம சுத்தாக்யப் பிரணவபேதபடலச் சுலோகமும் ஈங்குக் கருதிக்கோடற் பாலன. பிரமனை வைசுவாநரனென்பதும், விண்டுவைத் தைசசனென்பதும், உருத்திரனைப் பிராஞ்ஞனென்பதும் இம் மாண்டுக்கியந் தோன்றிய தொல்லைநாள் வழக்குப்போலும். மூன்றாங் கண்டத்துறை 'இவ்வாறறிபவன் பரமான்மாவில் இலயமடைகின்றனன்' என்பதும், நான்காங்கண்டத்துறை 'இன்னவாறறிபவன் பரமான்மாவி னனுக்கிரகத்தினற் பரமான்மாவை யடைகின்றனன்' என்பதுங் கூறப்பட்டமையின் ஆன்மலாப ஞானமும் இம்மாண்டுக்கியம் இயம்பியுளதே யாயிற்று. கூறிப்போந்த எவ்வதரானும் இவ்வுபநிஷத் சைவசித்தாந்த போதகத்ததே யென்பது தெள்ளிதன்றே. எல்லா வேதங்களின் முடிவாகவெண்ணத்தக்க அதர்வண வேதாந்தம் இங்ஙனமாக; போந்த சிவசத்தத்தை மங்களமெனக் கொண்டும், அநிருத்தன் பிரத்தியும்நன் ஸங்கர்ஷணனென்னு மூவர்க்கு மேலாய வியூக வாசுதேவனுக்கும் பரவாசுதேவனுக்கும் அதிகபேதமின்றென வெண்ணி வியூக வாசுதேவனைப் பிரணவப் பொருளெனக்கொண்டு மெழுதலாய இராமாநுசபாடியமும், இம்மாண்டுக்கியம் நாராயணனைத் துதிப்பதாயுள்ளதென வெழுதலாய மத்துவ பாடியமும் யாங்ஙனம் மணம்பெறும்! மத்துவ பாடியகாரர் தம்பாடியத்திற் காட்டிய புராணமேற்கோளும் எத்தன்மைத்தென்பது சதானந்தசாகரத் தறியற்பாற்று (தகராலயாகசியத்தின் முதலாங் காண்டத்து ௩-ன் உரை). இப்பாடியங்களின் நிரூபணங்கள், இம் மாண்டுக்கியந்தழுவிப் பிறங்கியுள்ள கௌடபாதகாரிகையிலும் இல.

'தாமச மிராசச மெனுந்திற விருத்தியைச் சார்மனம் சிறிதுரங்குறைந்தே மயக்கமாமன்றி யருள் வெளியிலடையுமோ' எனவியையும்.

Koviloor Digital Library

பழைய — அ - பெயரெச்சவிகுதி; பழமையென்னும் பண்புப்பகுதி ஈறு போய் இடைக்கணுள்ள அகரம் ஐகாரமாயிற்று; ய் - சந்தி.

"அதியுண்டி" என்பதில் அதி - மிகுதிப்பொருடருமொரு வடமொழி யிடைச்சொல். உண்ணப்படுவது "உண்டி" எனக்கொண்டக்கால் இ - செயப் படுபொருள்விகுதி; ட் - எழுத்துப்பேறெனல் பொருந்தும். தொழிற்பெய ராகக் கொண்டக்கால் உண் - பகுதி; தி - விகுதி ஆம். உண் + தல் = உண் டல் எனப் புணருமாறு உண் + தி = உண்டி யெனப்புணர்ந்த தென்புழி ட் - சந்தி ஆம்.

கரிய — அ - பெயரெச்ச விகுதி.

நேமம் - நியமம் என்பதன் விகாரம்.

"நிறைவாலே" "பண்பானும்" "உரப்பானும்" என்புழி இன் - சாரி யையும்; "தடுப்பதானும்" "வைப்பதானும்" என்புழி அன் சாரியையுந் தொக்கன.

உண்ணீல் = உள்ளேயிருக்குங் காற்று = பிராணவாயு; நீல் = காற்று; பி - நிகண்டு காண்க.

முத்ரை - வடநூன்முடிபு தழீஇற்று.

"உரப்பு" "நிறைவு" !"நினேவு" என்பனவற்றுண் முறையே பு, உ, உ - விகுதிகள்.

அடையுமோ — ஓ - எதிர்மறைகாட்டும். (௬)

மானவ னுடற்குரிழ லன்னவா சாமூல
மலவுயிர்க் குள்ளபோத
வானிடை யெழும்புந்தி யானதுவு மப்போத
வானமு மொடுங்கவரிய
ஞானமய மானபே ரருளிலே தனதுசெய
னந்தநின் றிடல்கடனெனு
நவில்சரத சித்தாந்த நேரறிகி லார்க்கிந்த
ஞாயமோ துவதல்லவே
ஊனமில் லாதவிந் நிலையையுன் னடியனே
னுணருமா றருள் செய்தநீ
உற்றுய்ய வருளாது விடுவையோ நானும்விட்
டுழனெறி யினிச்சேர்வனே
ஆனியறு மருணகிரி நாதனு ளுவந்தவோ
ரருள்கூர் குகக்கடவுளாம்
அமலநிச் சங்கசிவ சைதன்ய ககனமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே.

Koviloor Digital Library

மனிதனதுடம்பின் சாயையைப்போன்ற ஆசைக்கு மூலமாகிய கன்மமல சீவனுக்குள்ளிடத்துள்ள போதாகாசத்தின் கண்ணே தோன்று மனமும், அந்தப் போதாகாசமு மொடுங்கும்படி அரிய ஞானமயமான பெரிய திருவருள் வெளியிலே தனது செயல்கெட நிற்றல் கடனென்று கூறுகின்ற உண்மைச்சித்தாந்த சாத்திர வொழுங்கினையறியும் ஆற்றலில்லாதார்க்கு இந்நியாய முறைக்கற்பாலதன்றே. குற்றமற்ற இந்நிலையை உன்னடியனாகிய யான் (இன்னவாறாக) உணரும்படி கிருபை பாலித்த நீ அதன்கட் பொருந்திவாழ அனுக்கிரகஞ் செய்யாதும் விடுவையோ? இனி, யானும் அதனைவிட்டுழலு மார்க்கத்தினை யடைவேனோ? இங்ஙனம், கேடற்ற அருணகிரிநாத சுவாமிகள் உவப்புற்ற ஒரு கிருபையினைச் செய்வாயாக.

ஆன்மாவினை நீங்காப் போதாகாசத்திற்கே உடம்பினை நீங்காச் சாயை உவமானமாயிற்று. இப்போதந்தான், தற்போத மெனப்படுவது. இவ்வாகாசத்திலே மனம், வாயுவைப்போலச் சலனஞ் சுபாவமாகத் தோன்றவுள்ளது. "சரத சித்தாந்தம்" என்றமையின், போலிச் சித்தாந்தங்கள் களையப்பட்டன வென்க. சரதம் = உண்மை.

"உடற்கு" என்புழி நான்கனுருபு ஆறனுருபாய் மயங்கிற்று.

அன்ன - அன் என்னும் உவமவுரு பிடைச்சொல்லடியாப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

"புந்தியானது" என்புழி ஆனது - பகுதிப்பொருள் விகுதி.

சிவச்செயலெனற்பாலது "தன்செயல்" எனச் சாற்றியவாறு.

சித்தாந்த சாத்திரம் "சித்தாந்தம்" எனப்பட்டது; இதனொழுங்கு "நேர்" எனப்பட்டது.

"இந்தஞாய மோதுவதல்லவே" என வொருமையிற் பன்மை வந்தது வழுவமைதி.

இந்த - இகரச்சுட்டின் மரூஉ.

ஓகாரங்கள் எதிர்மறைப் பொருள, (௪0)

Koviloor Digital Library

௯. திவ்விய சுப்பிரமணியம்.

சீரா ரருட்குரவ னுயுமிறை யாயுகார்
செய்பவர்க் கெளினுயுக்
திகழுன்னை முன்னிட்ட மார்க்கத்தி னிற்கின்முற்
றீயவினை யான்மடமையாற்
சாருறு களையவ்வவ் வமையத்தி னூறிநெறி
தந்தருளி லேகடத்தித்
தன்மயம தாமாறு கூடிக் கலப்பையது
தவறிடினு மறநிலைச்சீர்
சோரா தளித்தருள்வை யிவ்வதர் விடுத்தருட்
டுணையின்றி நாம்பரமெனச்
சொல்பதக ரெண்ணமெவ் வண்ணநிறை வேறுமவர்
துஞ்சில்வீழ் கதியானதுஞ்
சோராது போகுமோ போகாதிந் நெறியைய
சேத்திலா முழுமோசமே
சிற்ககன வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே.

சிற்ககனமென்னும் வெளியாகி, அவ்வெளியி னொளியாகி, யாங்கணும் நிறைந்த இணையற்ற திவ்விய சுப்பிரமணியமே!

நலம்வாய்ந்த அருட்குருவாகியும், கடவுளாகியும், அன்புபாராட்டி நிற்பார்க்குத் தன்பெருமை பாராட்டியிராமல் அன்னோர் விரும்பியவாறெல்லா நிற்கத்தக்கவனுகியும் விளங்காநின்ற நின்னை முன்னிட்டுள்ள நெறியிலே நின்றக்கால், முற்காலத்துக் கொடிய கருமங்களாலும் (இக்காலத்து) அறிவின்மையாலுஞ் சாரத்தக்க இடையூறுகளை அவ்வக் காலங்களிற்றானே யருட்குருவாய் வந்தொழித்து, புண்ணியமார்க்கத்தைக் கொடுத்து, (அதன் மேலே) திருவருணெறியி னடாத்தி, கடவுளாயுள்ள நின்மயமேயாமாறு அங்ஙனம் வெளிப்பட்டு விரவிக்கொள்வை. (ஓராறு புண்ணியம் போதாமையால்) அந்தப்பரமுத்தி கிட்டாவிடினுஞ் செய்த புண்ணியத்திற்குரிய அபரமுத்திச் செல்வத்தையேனுங் குறைவறக் கொடுத்தருள்வை. இத்திறச் செந்நெறி நீத்துத் திருவருட்சகாய மொன்றுமின்றி நாமே கடவுளென்று நவிலும் பாதகர்களுடைய எண்ணமான தெவ்வாற்றான் முற்றுப்பெறும்! அவர்கண் மரணமடைந்தக்கால், நிரயமானது மெய்தாது நீங்குமோ? நீங்காதே. ஐயனே! இவ்வழி, தியான மென்பதில்லாத முழுமோசமே.

Koviloor Digital Library

"திவ்வியம்" என்றது மேலான தெய்வீகத்தை யுணர்த்திநிற்பதாயிற்று. "நார்செய்பவர்க் கெளிஞனுயும்" என்பதிலார்ந்த அருட்பெருங்குணத்தை,

> "ஆரேப்படி முனினும்மது போலத்திரு வருள்கூர்
> நாரப்பெரு மாஞயழ ஞகப்பெய ராஞள்
> தாரப்பொருள் வேலன்"

என நவவீரர் நவரத்தினக்கலிவிருத்தமும்,

> "ஏலம் வைத்தபு யத்தில வணத்தருள்
> வேலே டேத்தச மர்த்தையு ரைப்பவர்
> ஏவ ருக்கும னத்தினி வணப்பவை — அருள்வோனே"

எனத் திருப்புகழும், விளக்கிக் கூறுவவாயின. கூடிக்கலப்பை - முன்னிலையொருமை வினைமுற்று; சிவானுபவ முழுதிருந்த சீவனை அவ்வனுபவ முறுமாறு செய்து கொள்வை யென்னும் பொருளே இதற்குக் கோடல் வேண்டும்; என்னை? "உலகாக மல்கசரசர மென்பவற்றுள்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டி லறிவுறுத்தவாறு யாண்டுங்கலந்து நிறைந்துள்ளது சிவமாகலின். அற்றாகலினன்றே "தன்மயமதாமாறு" என்பதுங் கூறப்பட்டது. தன்மயமென்பது —

> (யேபூர்வம் தேவாருஷயச்ச தத்விதுஸ்தே
> தந்மயா அம்ருதாவைபபூவு:।)

"அவனையறிந்த முன்னைத் தேவர்களும், இருடிகளும் அவன்மயமாய் விளங்கினர்: அமிருத ராயினர்." என்னுஞ் சுவேதாச்வதரோபநிஷத்தின் முடிபாயிருக்கின்றது. மயம் என்பது வியாபகத்துட்படு பொருளை விளக்குவதொன்றாகலின் அவன் மயமாய் விளங்கினரென்பதற்கு அவனுக்கு வேறாகாது அவன் றன்மையராய் விளங்கினரென்னும் பொருளேகோடல் வேண்டும். "நாம்பரம்" எனக் கிளக்குநர் பாதகரெனின்,— பைங்கலோபநிஷத் —

> (𑌅𑌹𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
> அஹம்ப்ரஹ்மேதிநியதம் மோக்ஷஹேதுர்மஹாத்மநாம்।)

"எஞ்ஞான்றும் நான்பிரமமென்றிருத்தன் மகான்மாக்களுக்கு முத்தி ஏதுவாம்." என்றோதுவ தெவன்? எனின்,— நவிறும். இம் மொழிகளைத் தொடர்ந்து —

> (தேவதேவம் மோக்ஷாய நமந்தி ச।
> நமந்தி யே ப்ரஜ்ஞாநந்தி ந நமந்தி விசக்ஷதே।

Koviloor Digital Library

[illegible]
[illegible]

த்வேபதேபந்தமோக்ஷாய நமமேதிமமேதிச ।
மமேதிபத்யதேஜந்துர் மமேதிவிமுச்யதே ।
மநஸோஹ்யுந்மநீபாவே த்வைதம்நைவோபலப்யதே ।
யதாயாத்யுந்மநீபாவஸ் ததாதத்பரமம்பதம் ॥)

"பந்தமுத்திகட்கு இரண்டேதுக்களுள: (அவை) எனதென்பதும், எனதன்றென்பதுமாம்: பிராணி, எனதென்பதனுற் பந்தப்படுகிறது: என தன்றென்பதனல் விடுதலைப்படுகிறது: மனம், உன்மனிபாவம் (= அசைவற்ற நிலைமை) உறின், துவைதங்காணப்பட லின்று: எஞ்ஞான் றுன்மனிபாவ முறுமோ அஞ்ஞான்றதுவே பரமபதம்." என்பனவுமிருத்தலின் நான் என தென்னு மபிமானமாஞ் சீவச்செய லடங்கற்பொருட்டுச் செய்யு முபா யங்களுள், எற்கொரு சுதந்திரமுமின்று எல்லாம்பிரமமேயெனச் சிவச்செய லைப் பாவித்தல் ஏற்புடைத்தாகலின், அத்திறவுபாயம் இப்பைங்கல மியம் பிற்றேயன்றி ஒருமனிதன் யான்பிரமமென வாளா பிதற்றிக்கொண்டிருத்தற் கேனும் அமரேச பத்திநாத்திக மாற்றற்கேனு மியம்பியதின்றெனல் வெள் ளிடைவிலங்கலே யென்பதூஉம், இது சோகம்பாவனை யென்பதன்பாற்படு மென்பதூஉம், சுருதிமொழிகளுட் பெரும்பாலன விவ்வுபாயமே யுணர்த்த வுள்ளன வென்பதூஉம், இவ்வுண்மை யுணரப்பெருச் சிலர் இத்திறச் சுருதிகளை ஏகான்ம வாதோபநிடதங்களெனப் புத்துரைபுகன்று கழித்தலை யெம்மனோ ரேன்றுகொளா ரென்பதூஉ மிங்ங னுணர்ந்துகொள்க. சுருதிகளை ஏகான்மவாதப்படுத் துரைக்கு மொருசார்ச்சைவர், **தேவாரத்தில்** —

" ஊனயுயி ரானயுட லானயுல கானய்
வானய்நில னுனய்கட லானய்மலை யானய் "

எனவும், **திருவாசகத்தில்** —

" வானுகி மண்ணுகி வளியாகி யொளியாகி
ஊனுகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய் "

எனவும் வருமாறு பல திருப்பதிகங்களிலும் வருவாக்கியங்களை நோக்கி இவை ஏகான்மவாதப் பதிகங்கள், ஏகான்மவாதப் பாட்டுக்கள், ஏகான்ம வாதக் கூற்றுக்களென்றும் அவையற்றைக் கழிப்பரோ? எனவீங் கெழுதரு கடாவுக்கு, அப்படிக் கழித்தல்செய்யாது சைவசித்தாந்தத்திற் கியையப் பொருள்கொள்வரென்பது விடைபாயெழின், அவ்வாறே உபநிடதவாக்கியங் கட்கும் பொருள்கொள்வோமென அவர் துணியாது வேறு பேசுவதென்? எனக் கடாய்க் கோடன்மரபு நிலைபெறுத்தப்படு மென்க. சோகம்பாவனை யுணர்வான் இந்நூன் ௬௬ - ஆம் பத்தும், வேறு சிலவு நோக்கவேண்டு

Koviloor Digital Library

மென்க. இந்த ரு-ஆம் பத்தின் நி-ஆந் திருப்பாட்டுரை மாட்டே ஈங் குணர்த்தப்பட்ட நான் எனதென்னும் அகங்கார மமகாரங்கண் மேற்கோ ளோடு விரித்துக்கூறப்படும் ஆண்டவை கண்டுணரலாம்.

முருங்கைமரத்தை வடநூலார், (மோசம்) 'மோசம்' என்று வழங் குப. அம்மரம், தன்னைப்பற்றினர் கைக்கு உறுதியாயிராது முறிந்து மேல் வீழ்ந் திடர்விளைக்குந் தன்மைத்தாகலின், அதனையொத்ததூஉம் மோச மெனப்படூஉமென்க. அவ்வியவையானே தியானமில்லாத யாதொருநிலை, அபர முத்தியினையுந் தாராத "முழுமோசம்" எனப்பட்டது சால்பிற்றேயாம். இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியா னம், சமாதியென்னும் யோகாங்கம் எட்டனுள் ஏழாவதாகவும்; சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்னு மார்க்கம் நான்கனுண் மூன்றாவதாகவும் அந்தத் தியானமிருக்கு மேம்பாட்டுண்மை புலங்கொளவறியா வெளிமுக கருமிகளும், பரமாசாரியனது திருவுருவல்லாத பிறிதொன்று பிடிக்கும் உண்முக நாட்டமுடையரும் இது விழையாது போவாராயினர். சுருதி — "நல் விரதமுடையாய்! பிரமனாகிய எனக்கும் விட்டுணுவுக்கும் மிக்க மோகத்தை யுண்டுபண்ணு மாயையானது அம்மகாதேவனது பாதாரவிந்தத் தியானத்தினால் எளிதாகக் கடக்கப்படுவதாம்" என்று பிரம னியம்பின னெனக் கூறியதூஉம், "அவ் வொருதேவனுடைய சுவகுணத்தின் மறைந் திருக்கின்ற ஆன்மசத்தியைக் காரணமென்று தியானயோக வாயிலாக அம் முனிவரறிந்தனர்" என்று கூறியதூஉங் கவனிக்கத்தக்கன. இச் சுருதி வாக்கியங்கள் யாவையெனத் தெரியக்கூடிய விவரம் "தாமசமிராசசமெனுந் திறவிருத்தி" என்பதையும், உணர்வுவினையாநிகழ்" என்பதையுந் தொடக்க மாகக்கொண்டு நிகழ் திருப்பாட்டுக்களி னுரையுழைக் காட்டப்பட்டுளவாக லின் ஈண்டுக் காட்டப்பட் டில. "முக்கண்ணனாய், நீலகண்டனாய், மிக்க சாந்தனாய், பூதகாரணனாய், சமஸ்த சாக்ஷியாயுள்ளானை முனிவன் றியா னித்து இருளைக்கடந் தெய்துகின்றனன்." எனக் கைவல்யோபநிஷத் கழறுதலுங் கருதாதுபோதல் இழுக்கமன்றே. இச்சுருதிக்குரிய வட மொழி "தூர்த்தகுணமுள்ள" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரைக்கட் பிரமாணிக்கப்பட்டுளது. நாத்திகராயுள்ளாரு ளொருவன், படைக்கலப் பயிற்சியினைச் சார்ந்த தேகாப்பியாசஞ்செய்து உடம்புவலிமை யுறல்போலவே அன்னோருளொருவன், பிராணப்பியாசஞ்செய்து சில நோயின்மை முதலிய சிறுபயன்கள் பெறலுங்கூடுமாயினும் அவன், பரமார்த்தத் தியானயோகி யெய்து பெரும்பயன் பெறுவானல்லன். அவ்வாற்றானவ னிழிந்த யோகி யாய் நாத்திகனாயிருப்பான். இங்ஙனம் —

"முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ"

Koviloor Digital Library

என வரூஉம் அருணகிரிநாத மூனீந்திரரது திருவாக்குப் பெரிதுங் கவனிக்கத்தக்கது. அருட்டுணையில்லாவவர்கள் மரணமடைந்தக்கால் நரகமுமெய்தாது நீங்குமோ? என்னும் பொருளிலே "அவர் துஞ்சில் வீழ்கதியானதுஞ் சேராது போகுமோ" என்பது கூறப்பட்டது. அந் நரகானுபவம், எம்மால் வடசொற்புகாது பாடப்பட்ட சேந்தன்செந்தமிழில் —

"வழாத்துறையி னின்றென்றும் வாலுற்ற நின்றாள்
தழாச்செய்கை யேற்றென்று சாற்றின் — அழாக்கண்
அழவீழ் கலாவழற்றி னுழ்தலே யென்றும்
மழவான் றகரூர் மன."

என் றோதப்பட்டதன்றே. குவடுமூட்டிய குரீஇப்போலவும் குறிச்சிபுக்க உழைபோலவும் கற்போ ரிடர்ப்படாவாறு வேதத்தமிழால் நிகழு மிந் நூலுரைக்கண்ணே இங்கெடுத்துக்கொண்ட 'மோசம்' என்பது இனிது புலப்படுத்தப்பட்டதென்க. குமரகுருதாசசுவாமிகள்பாட லெனு நூலுள் —

"அழுதபிள்ள யேபா லருந்து மதுபோலத்
தொழுதபிள்ளக் கன்றே சுகமாங் குருபரனே."

எனவெழுந்த பாடலு மிம்ப ருய்த்துணரத் தக்கதென்க.

எளிஞன் — ஞ் - பெயரிடைநிலை.

நூறுதல் = பொடியாக்கல்; அழித்தலெனும் பொருளிற் பிரயோகிக்கப்படுவது.

'அருள்' என்றது ஆகுபெயராய் அதன் நெறியை புணர்த்துவதாயிற்று.

தன்மயமது — அது - பகுதிப்பொருள் விகுதி.

தவறிடினும் — உம் - ஐயப்பொருட்டு.

பாதகரெனப்படுவது "பதகர்" என முதல் குறுகிற்று.

சேத்து = கருத்து. "உறப்புங் கருந்து மையமுஞ் சேத்தெனல்" என்பது பிங்கலநிகண்டு. கருத்து, ஈண்டுத் தியானித்தன் மேற்று; இஃது 'இலா' என்னும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தோடு கூடிச் சேத்திலா என நிற்பதாயிற்று.

'இலா' என்றதிற் பகுதியாய இல் என்னும் பண்படியே எதிர்மறை குறித்தமையின் ஆ - சாரியை. (கூ)

நின்மல நிராகார பூரணசை தன்யமா
நின்றவொன் றுயகீயே
நினைவுமற தியுமலா காரகண் டிதமுமா
நிற்கின்ற வுயிர்களென்ன

Koviloor Digital Library

வன்மலக் கொடுமாயை யாலான தாறுவல்
வழக்கிழுக் காமன்றியும்
வழுத்துமா வின்மலப் பொருளழுக் காகுமேன்
மாசற்ற ஞானமதனல்
தன்மயப் பட்டசீ வன்பின்னு முன்னெனத்
தண்ணிய வசுத்தமாகத்
தான்வரற் கோர்தடையு மின்றாக லாலீது
தகுதிசா றீர்வையன்று
சின்மயப் படுமுனே பசுவென்று பயிலுமோர்
தீர்வையே தக்கதீர்வை
சிற்ககன வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே.

அழுக்கில்லாத ஆகாரமில்லாத பூரண சைதன்னியமேயாக (ப் பிரளயாந்தமென்னு முடிவில்) நின்ற ஏகவத்துவாகிய நீயே வலிய மலமெனப்படு மாயையினாலே நினைப்பும், மறப்பும், அழுக்குவடிவ வரையறுப்புமாக நிற்கின்ற வுயிர்களென ஆனதாகச்சொல்கின்ற வழக்கானது இழுக்காகும். அன்றியும் மேலேகூறியபடி அழுக்கில்லாதபொருள் அழுக்காகுமாயின் (இப்பொழுது) குற்றமற்ற ஞானத்தாற் கடவுண்மயத்தை யடைந்த ஆன்மா அம் மாயையினான் மறுபடியுங் கீழ்ப்பட்ட அசுத்தவுயிராகத் தோன்றற் கொரு தடையுமில்லையே. ஆகலின், சுத்த வத்துவே அசுத்த வத்துக்க ளாயிற்றென்னும் இது தக்கமுடிவன்று. சுத்த ஞானமயப்படுமுன்னே (சீவான்மாவைப் பதிப்பொருட்கு வேறான) பசுவென்று கூறுமொருமுடிவே தக்கமுடிவாம்.

இத்திருப்பாட்டிற் கூறியொழிக்கப்பட்ட வழக்கானது கடவுளை மாயையானவள் பலாற்காரமாய்ப் புல்லி, பிரபஞ்சத்திற்குரிய பிள்ளையைப் பெற்றனளென்னும் பிரபோதசந்திரோதய வியவகாரத்தினு மறியவுள்ளது. இவ்வொழிப்புச் சால்புடைத்தென்பதற்காய பிரமாணங்கள் பலவும் இதன் முற்பட்ட வுரைகளில் வந்துள. அன்றியும், * "நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்" என்று கடவுளிலக்கணங் கழறுகின்ற சுவேதாச்வதரோபநிஷத் —

(அஸ்மாந் மாயீஸ்ருஜதேவிச்வமேதத்
தஸ்மிக்ச் சாந்யோமாயயாஸந்நிருட꞉।
மாயாந்துப்ரக்ருதிம் விந்த்யாந்மாயிநந்து மஹேச்வரம்॥)

"மாயையினை நடாத்துகின்ற அவன், மாயையின் உலகை யுண்டுபண்ணுகின்றனன்: பரமான்மாவுக்கு வேறான சீவான்மா மாயையிற் கட்டுப்பட்டுளன்: மாயையைப் பிரகிருதியென்றும் மாயைக்குடையானை மகேசுர

* நிரவத்யம் = பாவமில்லாமை,

Koviloor Digital Library

னென்றும் அறிக." என்றேதுரைகளும் ஈண்டுக் கண்ணுறத்தக்கன. பிற வும் வந்துழி வந்துழிக் காண்க.

மறதி — தி - தொழிற்பெயர் விகுதி.

வழக்கிழுக்காம் — ஆம் - வினைப்பயனிலை.

"வழுத்துமா" என்றதில் ஆ - ஆறு என்பதன் விகாரம். வழுத்தல் = கூறல்.

தத் + மயம் = தன்மயம்; தத் - 'தத் த்வமஸி' என்னும் மாவாக்கியத்திலே தத்பதப் பொருளாயுள்ள கடவுள்.

இது என்ற சுட்டுப்பெயர் "ஈது" என நீண்டது.

தடை - தொழிற்பெயர்; தடு - பகுதி, ஐ - விகுதி.

அன்று - எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று.

பயிலல் = ஒலித்தல். ஈண்டுச் சொல்லலெனும் பொருள்பட நின்றது. எழுத்திலா வோசைப்பெயரில் "மருளலும் பயிறலுங் குரைத்தலுங் கனைத் தலும்" எனச் சேந்தன் றிவாகரத்தாரும், எடுத்தலோசைப் பெயரில் "முரல்வு நரல்வு முக்கலும் பயிறலும்" எனப் பிங்கலநிகண்டினரும், "தெளிறலே முரலன் முக்கல் சிரற்றுதல் பயிலல்" எனச் சூடாமணிநிகண்டினருங் கூறினர். நடுவே நடுவே சொல்லிக் கிளியை ஓட்டுதலைச் செய்தும்' என்னும்பொருள் பயக்குமாறு "இடையிடை பயிற்றி கிள்ளை யோப்பியும்" எனக் கபிலர்கூறிய குறிஞ்சிப்பாட்டுத் தொடர்க்கட் 'பயிற்றி' என்பது சொல்லியென்னும் பொருள் பயந்து நிற்றலுங் காண்க. (உ)

உயிர்நிலை யடங்கலு மலிந்தவுணர் வான்மாவை
யுறழுவெங் கணுநிறைந்தே
உள்ளபொரு ணீயெனவு மவ்வுடலி லறிவிக்க
வுணர்கருவி போலுயிர்களும்
பயிலந்த வுடலிலறி வித்தாலு மறியாத
பரிசுள்ள வென்பெசந்தோல்
பாடலச் செந்நீர் புலாலாதி போலவே
பாசமா கியமாயையும்
அயர்வின்றி யுளவென்று மறியலா முடலொப்ப
வழியுமோ பாசமென்னின்
ஆதவன் முன்றிமிர மழியா தழிந்தமுறை
யாமிந்த வாளிகொண்டே
செயிரற்ற முத்தியினு முப்பொருள்க ளுண்டென்று
சித்தாந்த நான்முறையிடுஞ்
சிற்கன வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே,

Koviloor Digital Library

உடம்பெங்கும் பரவிய வுணர்வுடைய ஆன்மாவைப்போலவே உலகெங்கு நிறைந்துள்ள வொரு பதிப்பொருள் நீ யென்றும், அவ்வுடம்பிலே யொருவ ரறிவிக்க வறிகின்ற (விழி, செவி, மனமென்னுங்) கருவிகளைப் போலவே ஆன்மாக்களும், (கருமங்களிற்) பழக்கப்படு மவ்வுடம்பி லொருவ ரறிவித்தாலு மறியாத்தன்மையுடைய எலும்பு, நரம்பு, தோல், செந்நிறவிரத்தம், மாமிசம் முதலியவற்றைப் போலவே (ஆணவம், கன்மம், மாயை, வைந்தவம், திரோதையென்னும் பஞ்ச) பாசங்களு மொன்றாயுள்ள மாயையும் உறுதியாக வுளவென்று மறியலாம். உடம்புபோலப் பாசமுமழியுமோ? எனின், — (அது), சூரியப்பிரகாசத்தின் முன்னே இருளான தழியா தழிந்த முறையினையொக்கும். இவ்வொழுங்கு கொடே குற்றமற்ற முத்தியிலும் முப்பொருள்க ளுண்டென்று சித்தாந்த சாத்திரம் முறையிடும்.

முறையிடுதல் —

" பதிபசு பாச மெனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாச மனாதி "

எனத் திருமந்திரமும், இதுபொருந்த வேறு பன்னூல்களுங் கூறுதல் கொண்டறியப்படும். அழியாப்பொருட்கே அனாதித்தன்மை கூறல்வேண்டு மாகலின், அஃதும் போந்த திருமந்திரச் செய்யுட்க ளிருத்தலின் முத்தியிலும் முப்பொருள்க ளுளவென்னுந் துணிபு மந்திர நூற்கு முடம்பாடேயா மென்க. ஈண்டுப் பாசமழியாதெனின், திருத்தல தரிசனகாலங்களிற் பாடிய கட்டளைக்கலித்துறைகளு ளொன்றில் —

" நூலாத்தர் பாசமெய் யென்பது கோண்டிந்த நோயுலகை
மேலாத்த முண்ணிவன வோர்பரி பூரண மெய்யுணர்வு
சாலாத் தவளக்குட் கிடப்பரே "

என்றபடி பாசானுபவம் மேலானதாக வெண்ணப்படு மாற்றானே இதன் விடுதலையாகிய முத்தி, யாண்டெய்துமெனுஞ் சங்கையெழு மதுதீர் பொருட்டே அப்பாச மழியாதழியு மென்னுமொரு நியாயம் — " ஆதவன் முன்றிமிர மழியாதழிந்த முறையாம் " என வுவமான முகத்தா னுணர்த்தப்படுவ தாயிற்று. இன்னண மழியாத்தன்மை யிருத்தலினாலும், பேரின்புநிலையில் யாவு மின்பமாகவே காணப்படுதலினாலும் பாசம் ஆனந்த மாய்விடுமென்பதே ஈண்டுய்த்துணரக் கிடப்பது. இந்நியாயம், இந்நூல் நின்மலானந்தபரத்துப் ௧௦ - ஆந் திருப்பாட்டினுஞ் சாதிக்கப்பட்டபடி பல்லிடத்துந் தெளிவின்பொருட்டுச் சாதிக்கப்படுதலை வந்துழி வந்துழிக் காணலாம்.

" சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே "

Koviloor Digital Library

என்னும் அனுபூதி வாக்கியங்களையும், 'பதிஞானத்தினைப் பசு வடைந்தக் காற் பாசங்கள் தம் பிரபாவத்தோடு நிற்கமாட்டா' என்னும் பொருளிலே "பதியணுகிற் பசு பாச நிலாவே" எனவரு திருமந்திர வாக்கியங்களையும் பிர மாணமாக நோக்கியுணர்க. இன்னுமுள்ள பிரபலப் பிரமாணங்களைத் தகரா லயரகசியத்தே "இனமும் பகிர்முகம்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருச்செய்யு ளுரையிலே போர்க. ஒருவனை வெயிலி னிறுத்தியவிடத்துக் காணப்படுஉஞ் சாயை யிருளேயாகலின் அதன்வழி யிருளான தழியாதழிந்தவா றறியலாம்.

இங்ஙனம், பாசமழியுமென்பதூஉம், அழியாதென்பதூஉம் பொருந்துமா றறியாமாக்க ளயர் சாத்திரவாதத்தையு மொழிப்பான் ஆசிரியர் புகுந்தமை அடுத்த திருப்பாட்டுழை யறியக்கிடக்கின்ற தென்க.

இதுதோடுத்தியம்பப்படுஞ் சீவான்ம பரமான்மவுண்மை, இப்பத் தின் அ - ஆந் திருப்பாட்டுரைக்கண் இனிதுணர்ந்து கொள்ளலாம்.

நிறைந்தே — ஏ - அசை.

ஆதபனென்னும் வடகிளவி "ஆதவன்" எனத்திரிந்தது; இதனைத் தற்பவ மென்ப; ஆதபம் = ஒளி. அதனையுடைய சூரியன் ஆதவனெனப்பட்டனன்.

ஆவளி என்னும் வடமொழி 'ஆளி' என இடைக்குறையெய்திற்று; ஒழுங் கெனும் பொருட்டு.

'உண்டு' என்பது அஃறிணை யொருமைக்கேயன்றிப் பொதுவினையாதல் புதியன புகுதல். (ங)

ஆரணத் துபநிடத மகன்மாயை சத்தியமு
மன்றசத் தியமுமன்றென்
றறைமுடிவி லேசத்தி யமுமன் றெனச்சொற்ற
தாலதே பாசவிரிவின்
காரியக் கேடா மசத்தியமு மன்றெனக்
கழறினது வேயக்தமா
காரியக் காரண விருக்கையா மாகலிற்
கதிகூறு மிருபக்கமும்
நேரணவு சமரச சுபாவமே யாமிந்த
நிசமறி கிலாரிரண்டா
நிகழ்த்தியே பொய்மெய் பிதற்றிவா தித்தலைவர்
நிகமத்து முத்தியின்பக்
தீரமா நித்தமென் றறைதலா லனுபவ
சிவனுண் டெனலுமொப்பாஞ்
சிற்ககன வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே.

Koviloor Digital Library

வேதோபநிடதம், (உலகமாக) அகன்ற மாயையானது சத்தியமும் அன்று அசத்தியமும் அன்று எனக்கூறு முடிவிலே "சத்தியமும் அன்று" என்று சொற்றலின் அந்த அன்மையே பாசவிலாசத்தின் காரியக்கேடாகும். "அசத்தியமும் அன்று" என்று சொல்லப் பட்டதுதானே அப்பெரிய காரியத்தின் காரணமுண் டென்றற்குரியதாகும். ஆகலின், அறிவுநடையை யோதுகின்ற வேதாந்தமுஞ் சித்தாந்தமும் விரோதமற்ற சமரச சுபாவமேயாம். இவ்வுண்மை யறியமாட்டாதார், வேதமுடிவும் ஆகமமுடிவும் வேறுவேறென விளம்பிக்கொண்டே பொய்யையும் மெய்யையும் பிதற்றித் தருக்கித்து அலைவர். (ஆகமத்திற் கூறப்படுதன்மான) வேதத்திலும் வீடுபேற்றானந்தம் நித்தியமென்று தீரமாகக் கூறப்படுதலின், அவ்வானந்தானுபவ ஆன்மாவும் நித்திய வத்துவாக வுண்டென்றுரைத்தலும் பொருத்தமேயாம்.

(மாயாநாம அநாதீரந்தவதீ ப்ரமாணுப்ரமாண
ஸாதாரணுநஸதீநாஸதீ நஸதஸத்யநிர்வாச்யா)

"அனாதி: முடிவுடையவள்: பிரமாண அப்பிரமாணங்களுக்குப் பொதுவாயுள்ளாள்: இருக்கிறவளுமல்லள்: இல்லாதவளுமல்லள்: சத்தியமு மசத்தியமுமல்லள்: வாக்குக்கெட்டாதவள்." என்று கூறுகின்ற ஸர்வஸாரோபநிஷத்தே இங்கே குறிக்கப்பட்ட 'உபநிடதம்' எனல் வேண்டும். இக்கூற்றினடியில் "யாநவித்யதே வஸ்துதஃ ஸாமாயா" எனவரு வாக்கியங்கட்கு "யாவள், மெய்ப்பொரு ணிலையி லில்லையோ அவளே மாயை'' என்னும் பொருள்கொள்க. இஃதும் முன்னைத் திருப்பாட்டிற் கூறியவாறு இருந்துமில்லாமையை நிச்சயித்துக் காரியக்கேட்டினை விளக்குவதேயாம். இவ்வாறு பொருள்கொள்ளாக்கால் "அநாதி" முதலிய வாக்கியங்களோடு முரணுவதன்றி, அடியிற் காட்டப்படுஉஞ் சுவேதாச்வதர நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத மந்திரங்களுக்கும் விரோதமாம். அவைகளாவன:—

"'ஸம்யுக்தமேதத் க்ஷரமக்ஷரஞ்ச
வ்யக்தாவ்யக்தம் பரதேவிச்வமீசஃ |'

'ஜ்ஞாஜ்ஞௌத்வாவஜா வீசநேசாவஜாஹ்
யேகாபோக்த்ரு போகார்த்தயுக்தா |
அநந்தச்சாத்மா விச்வரூபோஹ்யகர்த்தா
த்ரயம்யதாவிந்ததே ப்ரஹ்மமேதத் |
க்ஷரம்ப்ரதாந மம்ருதாக்ஷரம்ஹரஃ
க்ஷராத்மாநா வீசதேதேவஏகஃ ||'"

என்பனவாம். பொருள்:—"பிரிப்பில்லாது நிற்குஞான்று (க்ஷரமென) அழிவுளதாகவும், (அக்ஷரமென) அழிவிலதாகவும் (வியக்தமென) வெளிப்பட்டும், (அவ்வியக்தமென) வெளிப்படாதுமிருக்கு மிவ்வுலகினை யீசன், தாங்குகின்றனன்" "(அறிவுளானெனும்) ஞன்னும், (அறிவிலானெனும்)

Koviloor Digital Library

அஞுனுமாமிருவரும் உற்பத்தியில்லாதவர்களாகிய ஈசனும் அனீசனுமாவர்: உற்பத்தி யில்லாதவொருத்தி (=மாயை), (ஜீவர்களாகிய) போக்தாக்களுக்குப் போகத்தினிமித்தம் (தனு கரண புவனங்களாகக்) கூடுகின்றனள்: ஆன்மாக் கள்பல: அவை உலகவடிவுடைமையாற் கருத்தாவல்ல: (ஈசன், அனீசன், மாயையென்னும்) மூன்றையு மெஞ்ஞான்றறிவனே வஞ்ஞான்று, இப்பிரமம் (=சிவம்) ஆவன்: பிரதானம் (=மாயை) அழிவுக்குரியது: அமிருதனுகிய அரன் அழிவில்லான்: க்ஷரத்தையும் (=மாயாகாரிய வுலகினையும்), ஆன் மாவையும் ஏகதேவனென்னும் ஈசனே ஆளுகின்றனன்" எனவாம். மாயை காரணமுங் காரியமுமாக வுளதென்பது (மாயாதத்கார்ய=) "மாயையும் அதன்காரியமும்" என வராஹோபநிஷத்தின் உ - ஆம் அத்தியாய மோது மாற்றுனு மறியப்படுகின்றது. மாயையின் காரியங் கெடும்; அதன் காரணங் கெடாதென்னுஞ் சைவசித்தாந்த முடிபிற்கு வேதோபநிஷதமுடிபு விரோதப் படவில்லையென்பது நுதலியே "இருபக்கமு நேரணவு சமரச சுபாவமே யாம்" என்பதியம்பப்பட்டது. 'இல்லது வாராது' என்னுஞ் சற்காரிய வாதத்தில் உள்ளது போகாதென்பது நிலைபேறுறற்கு எத்துணையழிவுங் கூடுறுண்ணுதென்பதே யேற்புடைமையாகும். ஆவதேல், சங்காரத்தொழி லொன்றுள தென்பதூஉம் வெற்றுரையாய்விடும். அவ்வாறுதற்குக் கண் கூடா முடம்புமுதலிய அழிவும், யாதானுமொருபொருளை யுடனிருந்தரிக்கும் பிராணிகளின் செய்கையும் இடங் கொடாவாகலிற் றூலவொழிவி லணுத் துவப்பட்டு நிற்கும்: அழியாதழியும் என்னுமுடிபே கோடற்பாலதாம். இம் முடிபு — பாவகன்மத்தோற்றமும், அதனழிவுமுண்மையால் இல்லது வாரா தென்பதும் உள்ளது போகாதென்பதும் ஏற்புடைமையில்லைவத் தோதப படல்வேண்டும்; இல்லையேல் அவை, பரிகாரமுமில்லா விதிவாதமாகி இறை வன் நீதியிலுளானல்ல னென்பதை நாட்டு பெருநவையா மெனுமாற்றானும் உறுதியுறும். வீடுபேற்றானந்தம் நித்தியமெனற்கு —

(க) (தமாத்மஸ்தம்யேநுபச்யந்தி தீரா:
தேஷாம் ஸுகம்சாச்வதம் நேதரேஷாம் ।)

"(ஈசானனெனப்படும்) அவனை எந்தத்தீரர்கள் ஆன்மாவி லிருக்கின்றவ னென வறிகின்றார்களோ அவர்கட்கு நித்தியமானசுகமுண்டு, ஏனையோர்க் கின்று."

என்று தசோபநிஷதத்து ளொன்றான கடோபநிஷத்தானது ருி - ஆம் வல்லியி லறைதலும்,

(உ) (ப்ரஸங்நாத்மாத்மநிஸ்தித்வா ஸுகமவ்யயமச்நுதே ।)

"தெளிவுற்ற ஆன்மா ஆன்மாவிலிருந்துகொண்டு அழிவில் சுகத்தை யடைகின்றனன்"

Koviloor Digital Library

என்று மைத்ராயண்யுபநிஷத்தானது ஈரிடங்களி லியம்புதலும் பிரமாணமாம்.

(ங) (கர்த்ருத்வாதிது:க நிவ்ருத்தித்வாரா
நித்யாநந்தாவாப்தி: ப்ரயோஜநம்பவதி।)

"கர்த்திருத்துவம் முதலிய துக்கநிவிர்த்தி வாயிலாக நித்தியானந்தப் பிராத்திதான் பிரயோசனம்" என்றோதும் முக்திகோபநிஷத் நித்தியானந்தம் என்பதன் வாயிலாக இதனையே வலியுறுத்தும். இப்பொருண்மைச்சுருதி யின்னும் பலவுள. வடமொழிவேதம் இவ்வாறியம்புதலினுற்றான் மாணிக்க வாசகனரது தென்மொழிவேதம் —

(ச) "அண்டமுத லாயினு னந்தமிலா வானந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளும்" என்றும்,

அருணகிரிநாதனரது தென்மொழிவேதம் —

(ரு) "சிங்கா ரமடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக் குவரந் தருவாய்" என்றும்,

(சு) - - - - - - - - "எணத்தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுக வாசோல்லோ ணுதிந்த வானந்தமே"

என்றுங் கூறுகின்றன. இவ்வருணகிரிநாதனர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மாநூல் பலவற்றுள்ளும் "பேசாவனுபூதி பிறந்ததுவே," என முடியுந் தூக்கினை யிறுதிக்கட் கொண்டு சஙு - திருவிருத்தங்களா யுள்ள கந்தரனுபூதி யென்பது அனுபவஞான போதக மா சாத்திரமாயுள்ளது. இதனகத்துற்ற தூக்குக்களுள் ஒன்றனையேனு மெடுத்துத் தஞ் சைவசித்தாந்த வுரைகளில் அவ்வுரைகாரர் காட்டியது கண்டிலம்; வேறு புத்தகங்களுட் சில பொறுக்கியெடுத்து அவர்காட்டினமை காண்கின்றனம். முன்னையதில் வெறுப்புப்போலும். சுவானுபூதிச்செல்வராயிருந்த தாயுமானசுவாமிகள் —

"கந்தரனு பூதிபெற்றுக் கந்தரனு பூதிசொன்ன
எந்தையரு ளடி யிருக்குநா ளெந்நாளோ."

என்று பாடியருளியது, அனுபூதியை அனுபூதி அவாவு மென்பதைக் காட்டுவதாயிற்று.

"அதே" என்புழி ஆய்தம் விகாரத்தாற் றொக்கது; 'அதான்மா' என்புழிப் போல (சிவஞான சித்தியார் ந - ஆஞ் சூத்திரம்). "சத்தியமு மன்று அசத்தியமு மன்று" — உம்மைகள் - தெரிநிலை; தெரிநிலை = விளங்கி நிற்பது.

கேடு - கெடுதல் என்னுந் தொழிற்பெயர் விகுதி புணர்ந்து கெட்டு முதனீண்ட கிளவி.

Koviloor Digital Library

கார்ய காரணம் என்னும் வடமொழித்தொடர் "காரியக் காரணம்" என விகாரப்பட்டது; "பூதக்கணம்" என்புழிப்போல. (ச)

முன்னிலை யிருக்கிலே காகார மாயிலகு
மோனபர நிட்டைகூட
முடியா தெனுங்கட்டு நடுவைமுன் னிட்டுள்ள
முப்புடி பொடிந்துபோமா
றுன்னையல தொருவத்து வில்லையது நீயென்
றுரைத்தவே தத்தின்முடிவை
உணராத வெளிறருஞ் செடிவினைக் கஞ்சா
வுரங்கொண்ட வுள்ளுடையரும்
என்னைவிட வஃதில்லை யெக்காளு நானிமல
னென்செய்கை யென்செய்கையன்
றென்றே தனித்தனி பிதற்றியா தொருநூலி
லேற்றகவி யும்படித்துச்
சென்னிவலி வந்தான் மருந்துதே டித்திரிவர்
செப்புமிவர் சூழ்ச்சியவமே
சிற்ககன வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே.

முன்னிலைக்குறி யிருப்பின் அகண்டாகாரமாகப் பிரகாசிக்கும் மௌன சிரேட்ட நிட்டையைப்பொருந்த முடியாதென்னும் உறுதி நியாயத்தை முன்னிட்டுச் சீவன்மாட்டுள்ள திரிபுடி நாசமாம்படி உன்னையன்றி யொருபொருளின்று; அப்பொருள் நீயென்று நிகழ்த்தப்பட்ட வேதத்தின் முடிவையுணரா வெள்ளறிவினரும், பாவகருமத்திற்குப் பயப்படா வூக்கத்தைக் கொண்ட நெஞ்சுடையாரும் எனக்கு வேறாக அந்தப் பிரமமின்று: எஞ்ஞான்றும் யான் அழுக்கில்லாதவன்: (அன்னியர்) என்னுடையதாக நினைக்கவுள்ள கருமமானது கருமமிலியாய எனது கருமம் அன்றென்று தனித்தனியாகவே பிதற்றி (அப்பிதற்றிற்கு இவைகண் மேற்கோள்களென) ஏற்புடைப் பாட்டுக்களையும் படித்துக்காட்டித் தங்களுக்குத் தலைநோய்வரின் அதனை யொழிக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்தானே மருந்து விசாரித்தலைவர். இவர்கள் போதிக்கும் பிரம ஆராய்ச்சி பயனற்றதே.

திரிபுடிவிவரம், நூன்முதற்றிருப்பாட் டுரைக்கண்ணேயே வந்துளது. சிவம் வெளிப்படூஉம் அநுபூதியில் அச்சிவமயமாய் நிற்பதன்றி யாதொன்றனைச் சுட்டியறியு நிகழ்ச்சிக்குரிய திரிபுடியின் றென்பதனையே —

" கண்க ளிரண்டு மவன்கழல் கண்டு களிப்பன வாகாதே "

Koviloor Digital Library

என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்படையாட்சித் திருப்பத்து வாயிலாகத் தமிழ்மறையுங் கூறிற்று. "யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க் — குயர்ந்த வுலகம் புகும்." என்னுந் திருக்குறளும் இக்கருத்தே பற்றி வந்ததென்னலாம். இக்குறளில் 'உலகம்' எனவும், மாணடிசேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ்வார் என்றதில் 'நிலம்' எனவும் வருவனவற்றிற்கு ஞான பூமியென்றும் பொருள் கோடலாம். ஞானபூமி விவரஞ் சதானந்தசாகரத் திற் காட்டினும். முன்னிலைக்குறியாவது திரிபுடியிற் காட்சிப்பொருளாம். அஃதிருந்தக்காற் காண்பானுங் காட்சியுமாகிய ஏனையவிரண்டு மிருக்குமென் றும், இவ்விரண்டனு ளொன்றிருப்பினும் ஏனையவிரண்டு மிருக்குமென்றுந் திறனறிந்துகொளல் வேண்டும். யாண்டுஞ் சத்தாய் நிறைந்துள்ள சருவாதார தெய்வம், அதிசூக்குமமாய் ஆன்மாவாய அணுவுக்கு அணுவாயிருக்கின்ற தென்பதை "அணிமா" என்னும் வாக்கியத்தா லுணர்த்திக்கொண்டு வரூஉஞ் சாந்தோக்யோபநிஷத்தின் சு - ஆம் பிரபாடகத்துப் கரு - ஆங் கண்டத் துழை உத்தாலகர், தம்முடைய புத்திரனுகிய சுவேதகேதுவுக் குபதேசித்த வுப தேசமே இத்திருப்பாட்டின்கண் "முப்புடி பொடிந்துபோமா றுன்னையல தொருவத்து வில்லையது நீயென் றுரைத்த வேதத்தின் முடிவு" என்றோதப் பட்டதாகும். அவ்வுபதேசம் —

(புருஷக்ஸோம்யோபதாபிநம் ஜ்ஞாதய: பர்யுபாஸதேஜா
நாஸிமாஞ்ஜா நாஸிமாமிதி தஸ்யயாவவங்நவாங்மநஸி
ஸம்பத்யதேமந: ப்ராணேப்ராணஸ்தேஜஸி தேஜ: பரஸ்
யாம் தேவதாயாம் தாவஜ்ஜாநாதி ॥

அதயதாஸ்யவாங்மநஸி ஸம்பத்யதேமந:
ப்ராணேப்ராணஸ் தேஜஸி தேஜ:
பரஸ்யாம் தேவதாயாமதநஜாநாதி ॥

ஸயஏஷோணிமைததாத்ம்யமிதக் ஸர்வம்தத்ஸத்யக் ஸஆத்மா
தத்த்வமஸி ச்வேதகேதோ இதி)

"சோமியனே! சுரம் முதலிய நோயடைந்த புருடனைச் சுற்றத்தார் சூழ்ந் திருந்து கொண்டு, யாம் யாரெனல் புலப்படுகின்றதா? யாம் யாரெனல் புலப்படுகின்றதா? என்று வினவுகின்றனர். அஞ்ஞான்று அம்மரிக்கும் புருடனுடைய (க) வாக்கு (உ) மனத்திலும், மனம் (ந) பிராணனிலும், பிராணன் (ச) தேஜஸிலும், தேஜஸ் (ரு) பரதேவதையிலுமாக எதுவரையிலு மொடுங்கவில்லையோ அதுவரையிலும் (அவர்களை) அவனறிகிறான். எஞ் ஞான்று மரிக்கும் புருடனது வாக்கு மனத்திலும், மனம் பிராணனிலும், பிரா ணன் தேஜஸிலும், தேஜஸ் பரதேவதையிலுமாக வொடுங்குமோ அஞ்ஞான்று (எதிரிலிருக்கும் அவர்களை அவன்) அறிவதில்லை. அந்த இஃது (அணி மா =) அதி சூக்குமமாம்: இச்சத்தான ஆன்மாவையுடையதே இந்த

Koviloor Digital Library

(உலகு) யாவுமாம்: அது சத்தியமாம்: அஃதான்மாவாம். (ஆகலின்) சுவேத கேதுவே! அது நீ யாகின்றனை" எனவாம். வாக்கு எழுவாயாகப் பிராணன் இறுவாயாக இயம்பப்பட்டவை திரிபுடியில் அகங்கார மமகாரங்களி லடங்கும். இவையடங்கவும், தனக்காதாரமாய்த் தன்னை நீங்காது நிற்குந் தலைமைப்பொருளின் மயமாய் நிற்கவுமே அது நீ என்றுபதேசிக்கப்பட்ட தென்றோர்க. இதனையும், அகங்கார மமகாரங்களே சருவலோக பந்தமா யிருக்கின்றன வெனும் பொருள் இச் சுருதிப்புல மறியக் கிடக்கின்றது புரைய —

"ஸர்வதர்மாங்பரித்யஜ்ய நிர்மமோநிரஹங்காரோ பூத்வா
ப்ரஹ்மைகம் சரணமுபகம்ய தத்த்வமஸி"

என்னு நிராலம்போபநிஷத் வசனத்து மறியக் கிடக்கின்றமையின் இதனையு நுதலியே "உன்னையல தொருவத்து வில்லை" என்பதறிவுறுத்தப் பட்டதென்க. போந்த வசனப்பொருள்:— "சகல தருமங்களையும் விட்டு, மமகார அகங்காரங்க ளென்பன இல்லாதவனுய்ப் பிரமமொன்றனையே சரணமாக வடைந்துளனுய் அது நீ ஆகின்றனை" எனவாம். 'தத் த்வமஸி' என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள தத்பதார்த்த பரதேவதையை எக்காலு நீங்கா திருக்கின்ற துவம் பதார்த்த 'சீவான்மா அழிவற்றது' என்பதை அச்சாந் தோக்யத்து சு - ஆம் பிரபாடகமே கக - ஆங் கண்டத்தில் —

(நஜீவொ௱ியத) "நஜீவோம்ரியத"

என்றியம்புதலினுல், ஓரான்மவாதஞ் சாதித்தற்கு ஒத்திடங்கொடா தென்பதூஉம் போதருமால். உரிய பிரமாணங்கள் பலவும் போந்தவுரை களின்கண்ணவே வந்துள்ளன. இன்னும் வந்துழி வந்துழிக் காணலாம். சாந்தோக்யத்திற் போந்த பிராணன் என்பதற்கு ஆன்மஞானமெனப்படுஞ் சீவபோதமென்றும், தேஜஸ் என்பதற்கு ஆன்மாவே யெனப்படும் அதன் குணமாகிய சித்தென்றும் பொருள்கோடல் பொருந்தும். மேலை யுபநிடத வுரையிற்போந்த வாக்கு, மனம், பிராணன், தேஜஸ், பரதேவதை யென் பனவே கடோபநிஷத் ௩ - ஆம் வல்லியின் க௩ - ல் (க) வாக்கு, (உ) மனம், (௩) ஆன்மஞானம், (ச) ஆன்மா, (ரு) சாந்தான்மாவென வருதலானும் இஃ தெறுழுறும்.

பாவ கருமத்திற்குப் பயப்படா வூக்கங்கொ ணெஞ்சுடையாரே "செடி வினைக்கஞ்சா வுரங்கொண்ட வுள்ளுடையர்" எனப்பட்டனர். எனவே, அந்நெஞ்சமிலரே பன்னரிய பரமாசாரியன் பொன்னடியை உள்ளபடி நம்பி யுண்மைத் தொண்டராய் நின்றுய்வரென்பதும் அருத்தாபத்தியாற் பெறப் படுவதாயிற்று. இப்படிப் பெறுதலும், அவ்வுரங்கொண்ட வுள்ளுடையர் எப்படி யெப்படிக் கூறப்படவுள ரெனலும் ஆசிரியர், பஞ்சாமிர்த வண் ணத்தில் —

Koviloor Digital Library

" வஞ்சஞ்சூ தொன்றும்பேர் துன்பஞ் சங்கட மண்டும்பேர்
மங்கும்பேய் நம்பும்பேர் அஞ்சும் புன்சொல்வ ழங்கும்பேர்
மான் கணூர் பெணூர் தமா லினன்
மதியது கெட்டுத் திரிபவர் தித்திப்
பெனமது அய்த்துச் சுழல்பவ ரிச்சித்தே
மனமுயி ருட்கச் சிதைத்துமே
நுகர்தின துக்கக் குணத்தினோர்
வசையுறு திட்டச் சினத்தினோர்
மடிசொல மெத்தச் சுறுக்குளோர்
வலியே றியகூ ரமுளோ குதவார்
நடுவே துமிலா ரிழிவரா களவோர்
மணமல ரடியிணை விடுபவர் தமையினு
நணுகிட வெணவிடு வதுசரி யிலையே
— தொண்டர்கள் பதிசேராய் "

என்று கூறியுள்ளாரென்க. "எங்ஙாளு நான் நிமலன்" என்பாரது கொள்கை வெற்றுரையின்மேற் றென்பதை அவரதனுபவ வாயிலாகவே அறிவுறுத்தலாமென்பார் "சென்னிவலி வந்தால் மருந்து தேடித்திரிவர்" என்றுரென்க. இன்னோர், வேறோராற்றானும் விளக்கப்படுகிறாரெனல் — இந்நூல் ௬ - ஆம் பத்தின் முதற்றிருப்பாட்டகத்தே "தஞ்சத்தி கொண்டுழி தரும் படருளார்" என வருதலானு மறியப்படும். கேவலம் 'ஆன்மசக்தி' என்பதன் ஆற்றல் இவ்வாறுளதென்பதை அறியாராய் மேலே கிளத்தப் பட்டாரினின்றும் வேறு பிரிக்கப்படுவாரா யுளருட்சிலர், தேவான்மசத்தியை முன்னிட் டுஞற்றுவதுஞற்றாது சில்வேறு பல்வேறு வினைபுரிகின்றனர். இவர் காரியம், அத்தேவான்மசத்தி யுடையார்பாற் பலித்து நில்லாது பிரமரி கொள்ளுமெ.

"தேத்யாநயோகாநுகதா அபச்யந் தேவாத்மசக்தி"

என்னுஞ் சுருதிக்கூற்றில் அத்தேவான்மசத்தி கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இது, முன்னமு மேற்புடைமை கருதி யெடுத்துக் காட்டப்பட்டதே. ஆன்மசத்தியினையே வியந்துக்கொள்ளும் அவைதிக பௌத்தருஞ் சமணரும் இச்சுருதியை ஏன்றுகொள்வாரென்றறு மொல்லுமோ? ஒல்லாதே; எம்மனோ ருய்த்துணர்ந் துய்திபற்றுவாராக.

அலது - அன்றி யென்னும் வினையெச்ச வாய்பாடு.

இல் - இன்மைப்பொருள் படக்குமொரு பண்புச்சொல்; ஐகாரச்சாரியை பெறீஇ "இல்லை" என நின்றது.

வெளிறர் - குணப்பெயர்

Koviloor Digital Library

அஞ்சா - ஈறு கெட்ட பெயரெச்சம்.

செய்கை — கை - தொழிற்பெயர் விகுதி. (ரு)

தாம்புரண மாமுனே நாம்பிரம மெனுமுரண்
சாற்றுவெற் றுரையருன்னைத்
தாழ்ந்தறிந ரைப்பத்தி காண்டியென் றுந்தமைத்
தடஞான காண்டியென்றும்
மேம்பட மிழற்றுவா ரங்ஙனே யென்போல்வர்
மெய்யடிய ராயவப்பர்
மேதகச் சீகாழி வள்ளன்முத லாயினர்
மெய்யறிஞ ரலரோவெனின்
நாம்பகரு மாறவர்க ளும்பத்தி காண்டியென
நவிலுளா ரிந்தஞாயம்
நந்தும்விப சாரிபதி விரதையை விபசார
காரியென் றெனகலொக்கும்
தேம்பெருகு மின்னமுத வனுபவத் தடியவர்க
டேர்பரம நிட்டைமுதலே
சிற்ககன வெளியாகி யொளியாகி நிறைபுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே.

மதுரச்சுவை பெருகும் ஆனந்தமுத்தி யனுபவமுடைய அருளர்க ளறிந்துகொண்ட பரமநிட்டைக்குத் தலைமைப்பொருளே! தாங்கள் பூரணத் தன்மையை யடையு முன்னரே யாங்கள் பிரமமென்னும் மாறுபாட்டினை வழங்கும் வெற்றுரையர், உன்னை வணங்கி (உனதருளால்) உன்னையறி பவரைப் பத்திகாண்டிகளென்றும், தங்களைப் பெரிய ஞானகாண்டிகளென் றும் (தங்களுக்கே) உயர்வுறச் சொல்லிக் கொள்வார்கள். அங்ஙனமே என்னைப்போன்றூர் (அவரை நோக்கிச் சிவஞானப் பேற்றினின்று சிவனைப் பெரிதுந் துதித்துநின்ற) உண்மையடியவராகிய திருநாவுக்கரசுகளும், மிக்க பேரறிவோடுங்கூடிய வுளத்தினையுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முதலி னோரும் பெய்ஞ்ஞானிக ளல்லரோ? என்று வினவினால், யாங்கணவில் கிறபடி அவர்களும் பத்திகாண்டிகளே யென்று பகர்வார்கள். இந்நியாய மானது, கேடுடைய வியபிசாரியாவாள், பதிவிரதையை வியபிசாரத் தைய லென்று நிந்திப்பதைப் பொருந்தும்.

வேதப் பாகுபாட்டில் உபாசனை தழுவுவாரைப் 'பத்திகாண்டி' என்ப தூஉம், ஞானந்தழுவுவாரை 'ஞானகாண்டி' உன்பதூஉஞ் சிலர் கொள்கை யாம். பரம பத்திமையாளரைப் பத்திகாண்டியென இழித்துக் கூறுவா ரெல்லாம் — "பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க" என்னுந் திருவாக்கின்படி

Koviloor Digital Library

ஆகிரியர் - அருணகிரிநாத ருடைய அன்புவயப்பட் டவர்முன்வந்து நின்ற முதல்வனது அனுக்கிரகத்தால் எத்துணைவிரைவில் அவர் அனுபூதிமானுயினு ரென்பதை யறிவுறுத்துகின்ற —

"பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே"

என்னுந் தமிழ்வேதக் கிளவிகளைப் பார்க்கக் கேட்கப் பொருளறியப் புண்ணியம் படைத்தவராவரோ! போகூழ் யாதனை யாதனைப்புகன் றுழிதா னல்காது போம்!! 'அடி' அருளெனப்படுமாகலின் "மெய்யடியர்" என் பது உண்மையு மருளு முடையாரென்பதை யுணர்த்துமென்க. "தேம் பெருகு மின்னமுத வனுபவத்தடியவர்கள் தேர் பரம நிட்டைமுதலே" என்றது —

(க) (ரஸம்ஹ்யேவாயம் லப்ச்வாநந்தீபவதி |)

"இவன் அந்தச் சுவைவையபடைந்து ஆனந்தமுடையவ னுகின்றனன்" என வடமொழிமறை (தைத்திரீயோபநிஷத்தின் ஆநந்தவல்லி) யிலும்,

(உ) "'ஊனமிலார்பா — லூறூர்சுவை யாகிய வும்பர் பெரு
மான் - - - - அன்பி லாலந்துறை யாரே'

(௩) 'தன்னடைந்தார்க் கின்பந் தருவானைத் தத்துவனைக்
கன்னடைந்த மதிற்பிரம புரத்துறையுங் காவலனை'"

எனத் (திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்) தென்மொழிமறையிலும் வரூஉம் பிரமாணமா யிருத்தலுமறிக. மோக்கத்தையே அமிருதமென்று கூறுங் கடோபநிஷத் வசனத்தைப் "பாசமென்றூேது தத்துவகணத்துள்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரைக்கட் காட்டினும். மோக்கம், பிறப்பிலுய்க்கு மிறப்பின்மை யாகலின் அஃது அமிருதமெனப் படுவதாயிற்று; ( ) ம்ருதம் = இறப்பு. அமிருதத்தைக் கொடுப்பதாய் அமிருதத்துவமாயிருப்பது சிவமாகலின் அஃதும் அமிருதமெனப்படு மென்பதற்காய பிரமாணங்களைத் தகராலயரகசியத்து முதலாங்காண்டத்து ௩ - ன் உரையகத்தே கண்டு கொளலாம். இந்நூ லுரையகத்தும் இயைபுவரின் எடுத்துக்காட்டுதும், "கருப்பாசயப்பிணிப்புக்குள்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரையின் கண் அளவற்ற ஆனந்தானுபவமே ஞானச்சுவையென்று குறித்தாம்: அஃது மிங்கே வேதநிச்சயமாதல் முன்மொழிந்துகோட லென்னும் உத்தியாற் கொள்க.

அமிகர் — ந் - பெயரிடைநிலை; 'கு' என்னுஞ்சாரியை கூட்டப்படின் அமிகுநர் எனவாம்.

Koviloor Digital Library

தடம் = பெருமை.

மேதை அகமென்பது "மேதகம்" எனமருவிற்று. மேதை = மிக்க பேரறிவு ; தகரவேதுகை காண்க.

ஞாயம் - 'ந்யாயம்' என்பதன் விகாரம் ; முறை = நிரலெனும் பொருண்மைத்து ; நாயம் என்னும் வடமொழி விகாரமெனினுமாம். அங்ஙனமாயின், நய சம்பந்தமென்னும் பொருண்மைத்தாம்.

'அமருதம்' என்னும் வ்டமொழியை அமுதமென்பதும், அமிருதமென்பதுந் தென்மொழிவழக்கு. அமுதவனுபவம் - தமிழ்நூன்முடிபு. (௬)

அத்துவித நூற்கருத் தோராது மோசமுற
வத்துவித மோதுவார்பால்
அருமறைச் சென்னியின் றுணிவாக வுளவாக
மாந்தநூல் பார்த்ததுண்டோ
புத்தியுடை யீரெனு வினவிலங் நூல்சொனுர்
பூதலத் தேவர்துவிதப்
போக்கா யிருக்குமோ வெனவினவு வாரினேர்
போல்வரோ வொன்றிரண்டாக்
கத்துவள் ளரிசியுங் குழைதலும னற்பதக்
கதழ்வாய மௌனமுடிவைக்
காணுநர்சொ னுலுமுசு நேரவே தாமுனங்
சுற்றமுரண் விடுவதரிதால்
சித்தசம ரசமுற்ற பக்குவர்கள் சமரசத்
தீர்வையில் விளங்குதெளிவே
சிற்ககன வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே.

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசபுத்தியைப் பொருந்திய பக்குவான்மாக்களின் சமத்துவமுடிவில் விளங்குந் தெள்ளிதாகிய பொருளே! அத்துவித சாத்திரத்தினது கருத்தையாராய்ந்து கொள்ளாது தமக்கு மோசம் பொருந்த அத்துவிதப்பொருள் கிளப்பார் பக்கலில் அருமையான வேதாந்தத் தெளிவாகவுள்ள சைவாகமாந்த சாத்திரத்தைப் புத்தியுடையவர்களே! நீங்கள் பார்வையிட்டதுண்டோ? என்று வினவினல், பூமியிலுள்ளவர்களுள் அச்சாத்திரத்தைச் சொன்னவர் யாவர்? அது துவிதமார்க்கமாயிருக்குமோ? என்றும் வினவுவர். இவரைப்போன்ற தூலபுத்தியுள்ளவரோ, ஒன்ருகவும் இரண்டாகவும் பிதற்றப்படுகின்ற வளவில் அரிசியுங் குழைகூழுமல்லாத நல்ல பதச்சோறுபோன்ற சிறப்புடை மௌனமுடிவைக் காண்பவர்! காணர் (அவர்க்கு) அம்முடிவை யெடுத்துரைக்கப் புகினும், தாங் கற்றுக்கொண்ட முரணை மர்க்கடம்போலப் பற்றிக்கொள்வாரேயல்லால் விடுவதும் அரிதே.

Koviloor Digital Library

இரண்டென்னுந் துவிதவாதத்திற்கு அரிசியும், ஒன்றென்னும் ஏக வாதத்திற்குக் குழைகூழும், இவ்வொன்று மிரண்டுமல்லாத சம்பந்தப் பொருளிலுறும் அத்துவிதத்திற்குப் பதமாகியசோறும் உவமானங்களாகக் கூறப்பட்டன. துவிதவாதமே பேதவாத மெனவும், ஏகவாதமே அபேத வாத மெனவும்படும். இவ்வபேதவாதம், பாலே தயிராதல் போலப் பிரமமே சீவனுயிற்றென்று பிரம்மவியல்பினைக் கெடுத்துப் பேசுவாரது பரிணாமவாதமே யாம். இது பசுவாதமாகலின், அதற்குரிய புத்தகமும் பசுநூ லெனப்படும். இவற்றினை,

- - - - - - - - - - - - - - "பேதவாதப்
பிசுக்கரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே" என்றும்.

- - - - - - - - - - - - - - "பசுநூல் கற்கும்
பிச்சரைக் காணு கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே"

என்றுந் திருவிசைப்பாவிலே திருமாளிகைத்தேவருங் கண்டித்தனர். தாயுமானுருங் கண்டித்தனரென்பதை இந்நூலின் "நாங்கடவுள்" என்றற் ருெடக்கத்துத் திருப்பாட்டிலேயே அறியலாம். எவ்வகைப்பட்ட நற்போத கத்தானும் மனந்திரும்பாது தாந் தொடக்கத்தே கற்றுக்கொண்ட முரணி லேயே நிற்றல் சிலரியல்பாகலின் அவ்வியல்பிற்கு தாய்க்குரங்கு மரக்கவடு களிற் ருவித் தாவிச் செல்கையினும் அதனை விடாது பற்றிக்கொண்டு அகடு கிடக்கு மதன்பிள்ளையி னியல்பினை யுவமைசெய்வார் "முசு நேரவே" என்ரு ரென்க. முசு = குரங்கு; ஆகுபெயராய் அதன்பிள்ளையை யுணர்த்திற்று. முசுவென்பதற்குப் பொருள் இவ்வாறன்றி மா குரங்கெனக் கொளின், தாவு வியன் ருயகத்தும் பற்றுவியன் அதன்பிள்ளையகத்து மாமென்னு நயங்கெடு மாகலின் அது பொருந்தாதென்க. இவ்வதரானே நல்லார் நன்னெறி முறை களைத் தம் மக்கட்குத் தொடக்கத்திற்ருனே கற்பிக்குமாறு முயறலு நல னென வுணரவேண்டும்.

புத்தியுடையீர் - புத்தியுடையாரென்னும் பெயரின் விளி; ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயிற்று.

சொனுர், இனேர், சொனுலும், முனம் என்பன தொகுத்தல்.

'சமரச சித்த முற்ற' என வியைக்க.

ஆல் - அசை.　　　　(எ)

முந்தைநா ளிற்சாரு வாகனுல காயதன்
　　முதலியோர் சீவேசுரர்
முக்காலு மிலருலகு மெய்யென் றலிற்பொருண்
　　மூன்றனு ளிரண்டுகூறும்.

Koviloor Digital Library

இந்தநா ளிற்கலா மானது விளைத்தனங்
கின்றதே நாமென்பர்தாம்
இயமான னைப்பந்த பாசத்தை யுண்டென்
றிசைத்தலின் மூன்றுளொருகூ
றுந்துமன சுறுசுத்த நாத்திகர்க ளாவர்நா
னுள்ளபடி யோர்ந்தமட்டில்
ஒவாத வுன்னைமுன் னிட்டுளவெம் மார்க்கமு
முத்தமஞ் சாலுமென்றன்
சிந்தைகுடி கொண்டபர தெய்வமே யெங்குமொரு
தீர்வையா யுள்ளமுடிவே
சிற்கசன வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே.

எனது சிந்தையின்கட் குடிகொண்ட பெரிய தெய்வமே! (எனக்கு) யாண்டும் விகற்பிலா நிச்சய மாகவுள்ள முடிவே! (பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படாத) சீவன் ஈசுவரனென்னு மிருவரும் (இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ் வென்னும்) மூன்றுகாலங்களிலு மிலர். (பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்பட்ட) உலகொன்றே யுண்மையென்று முற்காலத்திற் சாருவாகனும், உலகாயதன் முதலினோருஞ் சொன்னமையால் அவர்கள், (பரமான்மா. சீவான்மா, சட மென்னும்) முக்கூற்றுப் பொருள்களுள் இரண்டுகூறும், இக்காலத்தே (மத) கலகம் விளைத்து (எம்மின் வேறுயொரு) தெய்வமில்லை: அது நாமேயென்பார் சீவான்மாவையும் அதனைப் பந்தித்துள்ள அஞ்ஞானத்தை யும் உண்டென்று சொல்லுதலினால் (அந்த) முக்கூற்றுப் பொருள்களுள் ஒருகூறும் கலப்பிலா நாத்திகமென்னுங் கொள்கையேறிய மனசுடையாராவர். யான் உள்ளபடி யாராய்ந்த வளவிலே ஒழிவிலா வுன்னை முன்னிட்டுள்ள (ஆத்திகத்துள்) எந்த மார்க்கமும் உத்தமமேயாம்.

உலகாயதன் என்னுது "உலகாயதன் முதலியோர்?" என்றமையின், சாங்கிய சாத்திர கபிலரையும் அவர் போன்றாரையும் உளப்படுத்திக் கொண்டது கொளக்கிடக்கின்றது; என்னை? மண்முதனான்கு பூதங்களா யுள்ள உலகொன்றேயுளது; சீவன் ஈசுவரனென்பா ரில ரென்னும் உலகாய தனையொத்தே, நித்தப் பொருள்களாயுள்ள புருடன் பிரகிருதியென்னு மிரண்டனுட் பிரகிருதியின் காரியமாய்த் தோன்றிய புத்தி முதல் நில மீறான உ௩ - தத்துவங்களுட் புத்தியாய அந்தக்கரணத்தை அநுதியாகவே சார்ந்துளோன் புருடன்; இப்புருடனுக்கு வேறாக ஈசுவரனிலன்; ஈசுவா னுளனென்பது பொய்யென்று கபிலரும் புகலுமாற்றானே அந்தக்கரண மின்றிப் புருடனில னென்பதே அவரது கருத்தாகப் பெறப்படுதலின்; கலை, நியதி, காலம், வித்தை, அராகம் ஆகியவைந்தும் உடங்கியைந்து

Koviloor Digital Library

ழித் தோன்றுமொரு கருவியே இப்புருடனென்று நூல்கணுவறலின், இவ் விருதிறத்தார் நிச்சயங்கள் சீவப்பிராந்தியை ஆச்சிரயித்தன வென்பதை,

"லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா ஜீவவிப்ராந்திமாச்ரிதா: | "

என்று வராஹோபநிஷத்திலும், மஹோபநிஷத்திலும் வருவசனங் காட்டுதலின், பணித்த சித்தாந்தம் பலப்படுவதாயிற்று. ஈசுவரனிலன், பிரகிருதி (மாயை)யே உலகமாயுளதென நிச்சயித்த இந்நிரீசுவர சாங்கியத்தை மாயாவாதமெனக் கூறலாமென்பதூஉம், இக்கருத்தேபற்றி யிவ்வாதத்தினை யும் உலகாயதத்தினையுஞ் சுருதியிணைத்துக் கிளத்தியவாறே —

" மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்
துலோகா யதனெனு மொண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி "

என்று மணிவாசகப்பெருமானது தமிழ்மறையும் வழங்கிற்றென்ப தூஉம் எமதபிப்பிராயத் துறுகின்றன. பிரத்தியக்ஷ அளவையொன்றே பிர மாணமாகலிற் பெண்விழைச் சின்பமே சுவர்க்கானுபவம்; அது பெறாது பகை, நோய், வறுமை முதலியவற்றாற் றுன்புழத்தலே நரகானுபவம்; இவற்றிற்கு வேறாகப் பாவ புண்ணியங்களின் பலனாக நரக சுவர்க்கங்களுள வென்பது பொய்; அவ்விழைச்சின்ப அனுபவத்திற்குரியதும், மண் நீர் தீ காற்றென்னு நான்கு நித்தப்பொருள்களின் கூட்டரவாலாயதுமாகிய தூல தேகமே ஆண்மா; மஞ்சளுஞ் சுண்ணமும் விராயவழிச் செவ்வண்ணமொன்று பிறக்குமாறு போல அம்மண் முதலிய நான்கின் கூட்டரவின் ஒருணர் வுண்டாமாகலிற் றேகத்திற்கு வேறாக ஆன்மா வுளதென்பதும் பரமான்மா வுளதென்பதும் பொய்; சாவே வீடுபேறென்னும் உலகாயத சமயபேத மே சாருவாகம். அப்பேதம் — இந்திரியங்களே ஆன்மா வென்பதூவும், அந்தக்கரணங்களே ஆன்மாவென்பதூஉம், பிராணனே ஆன்மாவென்பதூஉ மெனப் பலதிறப்படும். இவ்வாறுமிதுவும், அவ்வுலகாயதமுந் தேகான்மவாத மென்பதி லடங்கும். இதன்வரலாறு, சாந்தோக்யோபநிஷத்தின் அ - ஆம் பிரபாடகத்து எ, அ - ஆங் கண்டங்களில் "ஆன்மாவையறிய விரும்பிய தேவர்கட்காக இந்திரனும், அசுரர்கட்காக விரோசனனும சமிற்பாணிகளாகிப் (பிரமதேவராகிய) பிரசாபதி பக்கலிற்போந்து பிரமசரிய விரதத்தினைச் சாதித்து நின்று ஆன்மா இற்றென வருளல்வேண்டு மென்றலும் அந்தப் பிரசாபதியானவர், கண்ணிற்றோன்று புருடசாயையையும், நீரிற்றோன்று புருடசாயையையும் அவ்வான்மாவென் றுபதேசித்துப் பின்னை உடம்பினை யலங்கரித்துக்கொண்டு பார்க்குமாறும் பகர்ந்தனர். ஆண்டலங்கரித்தவாறே தெரிவது கண்ணுற்ற இருவருள் விரோசன னென்பான், ஆன்மாவாய

Koviloor Digital Library

பிரமம் தேகமே, அதனை யலங்கரித்தல் சிறப்பேயென நிச்சயித்து, அதனை யசுரர்கட் குபதேசித்தனன்'' எனவாம். இவ்விவரத்தை,

" இந்த்ரோஹைவ தேவாநாமபிப்ரவ
வ்ராஜவிரோசநோ ஸுராணாந்தென" என்றும்,

" அக்ஷிணி புருஷோத்ருச்யத" என்றும்,

" பகவோப்ஸுபரிக்யாயதே யச்சாயமாதர்சே" என்றும்,

" தௌஹப்ரஜாபதி ருவாசஸாத்
வலங்க்ருதௌ ஸுவசநௌ" என்றும்,

" ஆத்மேதி ஹோவாசைததம்ருத
மபயமேதத் ப்ரஹ்மேதி"

என்றும் வரூஉம் அவ்வுபநிஷத் வசனங்களைத் தொடர்ந்து படித் தறியலாம். இச்செய்தியே மைத்ராயண்யுபநிஷத்தின் எ - ஆம் பிரபாட கத்தும் —

(தேவாஸுராஹவை யஆத்மகாமாப்ரஹ்மணோந்திகம்
ப்ரயாதாஸ்தஸ்மை நமஸ்க்ருத்வோசுர்பகவந்வயமாத்ம
காமா : ஸத்வம்நோப்ரூஹீத்யதச் சிரம்த்யாத்வாமந்
யதாந்யதாத்மாநோவைதேஸுரா அதோந்யதமமே
தேஷாமுக்தம்ததிமேமூடா உபஜீவம்த்யபிஷ்வம்
கிணஸ்தர்யாபிகாதி நோந்ருதாபிசம்விந :)

" ஆன்மாவை யறிதற் காசையார்ந்த தேவர்களும் அசுரர்களும் பிரம தேவர்பாற் போந்து அவரை வணங்கிநின்று பகவன்! யாங்கள் ஆன்மாவை யறிய ஆசையுடையராயினும்; எங்கட்கதனைச் சொல்லி யருளல்வேண்டு மென்றனர். பின்னர்ப் பிரமதேவர் நெடுநேரந் தியானபரராயிருந்து, இவ் வசுரர்கள் ஆன்மாவிற்கு வேறுயுளதை ஆன்மாவென நினைக்கின்றன ரென் றுணர்ந்து, (தேகமாயுள்ள) அன்னியப்பொருளினை யவர்கட்குச் சொல்வினர். இந்தத்தவறான வெண்ணத்திற் பற்றுடைய மடவோ ரதனை யிப்பொழுது மனுட்டிக்கின்றனர்: (சமுசார சாகரத்தைத்) தாண்டுதற்குச் சாதனமாம் ஆன்மஞானத்தைக் கெடுக்கின்றனர்: பொய்புகல்கின்றனர்.'' என வருவ தாயிற்று.

(ஸசாத்யாத்மாபிமாநோபி விதுஷோப்யாஸுரத்வத: |)

" ஞானமுடையானுக்கும் அசுர சுபாவத்தினாலே தேகாபிமான முண் டாதல் கூடும்'' என மேலைய வராஹோபநிஷத்தின் ங - ஆம் அத்தியாயம் மொழிவதூஉம் அஃதேயாம். "பொய்த்திருட்டாந்தங்களையும், ஏதுக்களையு முடைய கபடமான நிராத்துமவாதங்களிற் பிரமைகொண்ட மனிதர்கள் தேவ

Koviloor Digital Library

வித்தைக்கும், அதன் விரோதவித்தைக்குமுள்ள பேதமறிகின்றிலர். பிருகற்பதியானவர் இந்திரனுக்கு நயமும், அசுரர்க்கு நாசமு மாம்பொருட்டுச் சுக்கிரவேடந் தரீஇ நின்று இந்த அவித்தையை (=அஞ்ஞானத்தை) யுண்டு பண்ணினர். அதனற் சிவத்தை அசிவமென்றும், அசிவத்தைச் சிவமென்று முபதேசிக்கின்றனர்" என்னும் பொருளே,

> "நைராத்ம்யவாதகுஹகைர் மித்யாத்ருஷ்டாந்தஹேதுபி:
> ப்ராம்யங்லோகோநஜாநாதி வேதவித்யாந்தரந்துயத்|
> ப்ருஹஸ்பதிர்வை சுக்ரோபூத்வேந்த்ரஸ்யா
> பயாயாஸுரேப்ய: க்ஷயாயேமா
> மவித்யாமஸ்ருஜத் தயாசிவமசிவ
> மித்யுத்திசம்த்ய சிவம்சிவமிதி"

என்னும் மேலைய மைத்ராயண்யுபநிஷத்தின் எ-ஆம் பிரபாடக வசனங்களிலேயே பெறலாம். பிருகற்பதி யுண்டுபண்ணிய அவித்தை, கூறிப் போந்த உலகாயதமேயாமெனல் கொளக்கிடக்கின்றது. உலகாயத சமயக் கொள்கையானது, தேவேந்திரபோகத்தி லுவர்ப்புற்றுத் துறவறம்புக்கு மோக்கம்பெற முயன்ற இந்திரனது நோக்கத்தினைத் திருப்புமாறு பிருகற்பதியினல் அவ்விந்திரனுக்குப் போதிக்கப்பட்டதென்று கந்தபுராணத்துத் தேவகாண்டத்தின் இந்திரபுரிப்படல மியம்புகின்றது. இஃதுமொருகாலத் ததேபோலும். என்னை? அசுரர்கள்பால் நல்லுள்ளம் பாலியாப் பிரமனர், தேகமே யான்மாவாகிய பிரமமென்றுபதேசித்தது இதற்கு வேறுபோற் காணப்படுதலின். உலகாயதசமய திருட்டாந்தம் இந்நூலிடைப் "பொன் மஞ்சள்" என்றற்றொடக்கத்துப் பத்திற் கண்டிக்கப்பட்டது. இச்சமய முதலிய பல சமயத்தாரு மெய்து கதிகள், பண்டையார் விதித்தவாறே "பரம்" என்னும் பத்திற் பகரப்பட்டன. 'ஆஸ்திகம்' என்பது (பரமான்மா முதலிய முப்பொருள்கள்) உண்டென்னு மார்க்கம். இதுவே "உன்னை முன்னிட்டுள்ள எம்மார்க்கமும்" எனப்பட்டது. 'நாஸ்திகம்' என்பது (அப்பொருள்களுட் கண்கூடாகாதன) இல்லையென்னு மார்க்கம். இம்மார்க்கர் — இருளகத்திருந்துகொண்டு சித்திரந் தீட்டியுள்ள சுவரினைக் கைகளாற் றடவுதலொன்றே செய்துவிட்டுச் சுவர்மட்டு மிருக்கின்றதென் பானையும், என்றூழொளிமுன் னின்றுகொண்டு விண்ணிடை மதியுடுக்கள் இல பரிதிமட்டு முளதென்பானையும், மடவரல்கருப்பத் தொருமகவுள தென்பதை யுணராது அம்மடவரன் மட்டுமுளா ளென்பானையும், இரும்புள்வாங்கு காந்தத்தினைக் கண்டு நங் கட்புலனகாச் சத்தி காந்தத்திற்கின் றாகலின் இரும்புதான் சலித்து இக்காந்தத்தினைக் கூடிற் றென்பானையு மொப்பர். நிராலம்போபநிஷத் — (அநாத்யவித்யா=) "அனாதியான அவித்தை" எனக் கிளக்குமாற்றானே ஆன்மாவிற்கு அஞ்ஞான மெய்தியவழி தெரியவில்லையென்பது பெறப்படும். இது, கடவுள் நாமே என்னும் ஏகபதார்த்த

Koviloor Digital Library

வாதிகளும் என்றுகொள் சுருதியாயிருத்தலின் அன்னோர், பாசப்பொருளையும் உள் பொருளாய்க் கொள்வோராவ ரென்பது நுதலி அவர்மாட்டே மூன்று ளொருகூறு நாத்திகங் கூறப்பட்டதென்க. இந்நூலிடைச் "சீர்த்தியுடைத் தெள்ளறிவு" என்றற் றொடக்கத்துப் பத்தின் உ-ஆந் திருப்பாட்டினும் இப்பொருளே விரிக்கப்பட்டுளது.

இத் திருப்பாட்டானது, எமக்குவேறாகத் தெய்வமின்று: அது நாமே யென்னும் ஏகபதார்த்த வாதிகளு நாத்திகவாதத்துட்படுகின்றன ரென் பதற்காமாறு மாட்டிநிகழ்த்தி, "உடன்படல்" என்னு மதம்பற்றி ஆத்திக மத மெவற்றினையும் உத்தமப்படுத்து மதரான் அந்நாத்திகம் அதமமென நாட்டுவதாயிற்றாகலின் இஃது எஞ்சியசொல்லி னெய்தக்கூற லென்னும் உத்தியாம். கந்தரனுபூதியில் —

" பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவேன் றலுமே
அம்மா பொருளோன் றுமறிந் திலனே "

எனவும், பட்டினத்தடிகள் பாடலில் —

" வாதமுஞ் சமய பேதமுங் கடந்த
மனோலய வின்பசா கரமே
ஏதுமோன் றறியேன் யாதுநின் செயலே
யிறைவனே யேகநா யகனே "

எனவும் வரு திருவாக்குக்களின்படி, சுவானுபவத்தி லொன்றாகவே காணப்படூஉ முண்மை இவ்வேகபதார்த்த வாதத்துட்படாது. அனுபவிப் பார்க்கொன்றாகவும், அல்லாதார்க்குப் பலவாகவு மிருக்கு முண்மைக்கு மாறாக ஏகங்கூறுவாரது கொள்கையே அவ்வாதமாக இந்நூற்புல மெடுத் துக்கொள்ளப்பட்டு அவ்வாதம் பொருந்தா வியல்பிற் றென்பது பற்றிப் பலதிற நியாயமு மெடுத்தெடுத்துப் பகரப்படுவனவா மென்க. இக்கருத்து, இந்நூலிற்றானே "தாம்புரண மாமுனே நாம்பிரம மெனுமுரண்" என்று கூறியவாற்றானும் மதனுறும். நினைப்பு மறப்போடுள்ள வொருவன் றன்னை நின்மல தெய்வமாகக் கூறிக்கோடல், ஆத்திகருள் எவர்க்குத்தான் அரு வருப்புண்டுபண்ணா தொழியும்? ஒரு நாட்டிற்கேனும், ஒரு கிராமத்திற் கேனும், ஓரில்லிற்கேனுந் தலைமைபடையாதாரும், வறுமையால் இரந்துண் பாரும், இரப்பார் குழூப்பெருமை விழைந் திடுவார் மதம்போற்றி மட மிருந்துண்பாரும், எப்பாடையிலேனும் இரண்டுவரி செவ்வன்றீட்டக் கற் றுக்கொள்ளாதாரும், கிழக்கு மேற்குக் குறிப்பிடவறியா மந்தமதியரும், நோயான் ஞொள்கித்திரிவாருந் தங்கற்றல் கேட்டல் வாயிலாகத் தம்மைச் சருவாண்ட பிண்ட சராசர நாயகமான பிரமமென்று நாணமிலாது கூற லுங் கோடலும் வியக்கற்பாலனவேயாம். உய்த்துணர்க.

Koviloor Digital Library

அனுபவத்தி லொன்ருகவே காணப்படல்கொண்டு எஞ்ஞான்றுமொன் றெனவே யியம்பல் சாலாதோ? எனின், — நன்று கடாயினுய்! ஒன்ருமவ்வனுபவம் ஒருவர்க்கெய்திபவுடன் பல்வேறுவகைப்பட்ட வுலகெலாம் இன்மை யெய்தாமையானும், அவர்க்குற்ற அனுபவம் மற்றியாவர்க்கு முருமையானும், ஈண்டியபொருள்கள் யாண்டொழிந்தன? என்னுங் கடாவுக்குத் தக்கவிடை கிடையாமையானும் அது சாலாதென்ப. இங்ஙனஞ் சாலாதோவென்று வினவி நிறுவுமொரு சமாதானம், பகர்ந்த பல்லாற்ருனும் பயனுடைத்தன் றென்பது நுதலியே —

“ தனதுரை தருக்கநில் லாஞான்
றனுபவ மேகமேன் றவலம்
பனுமுயிர் பாழுயி ரதன்சோல்
எனயேன செயுமயி லிறையே.”

என்னுஞ் செய்யுளுந் திருவலங்கற்றிரட்டின் உ-ஆங் கண்டத்தே யெழுந்துளதால். மேல், அனுபவத்தொன்ருகவே காணப்படினுமம் அனுபவஞ் செய்வோ னுண்டிருத்தல்வேண்டுமாகலின், இரண்டான்மா வுளவெனல் கூடுமே யெனின்,— அனுபவ ஞானிக ளவ்வாறு கண்டு கூருமையானும், அனுபவ வாயிலாகப் பரமுத்தி யடைந்தாரு ளெவரு மாங்குக் காணக்கிடையாமையானும், உண்மைநெறிவிளக்கத்தே தத்துவதரிசனம், ஆன்மதரிசனம், சிவதரிசனமென்னுங் காட்சியின்மேலேயே ‘சிவானந்தமேவீடு’ தெரிக்கப்பட்டமையானும் அஃதுங் கூடாதென்ப. இக்காட்சி அனுபவமே, திருப்பாவென்னு மிந்நூலின் ஈற்றுத் திருப்பாட்டுள்ளும் “அனுபவப் பொருளு மனுபவிப்பவனு மனுபவத் துண்டென வறிந்த — நினருமெய்ச் சீடகோடிகள்” என்பதன்கட் கூறப்பட்டுளது. இதுபோல வேறுவருவன வுளவேல் அவற்றிற்கு மிதுவே பொருளெனக் கொள்க. காணப்படாதுள்ள வோருண்மையினைக் கண்டுகொண்ணிலையி லுறவதே அனுபவம். அந்தரியாமியாய சிவத்திற் கோருடம்பா யேய்ந்துள்ள தனதான்ம நிலைக்களத்தே அழுந்திநிற்கு மேல்வையுறுதலின் அது, “சுவானுபவம்” என்றும் வழங்கப்படும். பிறிதொடு படாது தன்னிற்ருனே மகிழ்ந்து பூரிப்பது போன்றதே சுவானுபவமென்றுஞ் சொல்லுப. கருப்பஞ்சாறு, தேன், பால், கனி, கற்கண்டு, சருக்கரைக்கட்டி ஆகிய விப்பொருள்க ளொன்ருய் விரவியுளதாய சுவை, இத்தன்மைத்தெனப் பிரித்தறிய வாராமையேயப்ப முதல்வனும் அப் பரமுத்தியினில் ஆனந்த சொரூபமாய் ஆன்மாவோடு கலந்திருப்பனுகலின் முத்தியடைந்தார் பிரித்தறியப்படா ரெனின்,— பிரித்தறியக்கூடா வந்நிலையில் இரண்டும் பிரியாதிருக்கின்றன வென்பதை யொருவ ரெப்படியறிந்துரைக்கலாம்? எனக் கடாவி அது மறுக்கப்படுமாகலின் அஃதனுபவ முடிபாகாது. நிற்க. மேற்கிளந்தவா றனுபவநிலையி லொன்றே காணப்படுதலின் ஏகமெனவும், அஃதல்வழியிற் பல காணப்படுதலிற் றுவைத

Koviloor Digital Library

மெனவும், வியாபக பரமான்மா வெப்பொருளிலுங் கலந்திருக்குந் தன்மையின் அத்துவைத மெனவும் பொருணிச்சய மேற்படுதலானும், அக் கலப்பும் —

(𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌮𑌮𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍।

சித்ரூபமேவ ப்ரதிபாநயுக்தம்
தஸ்மாதகண்டம் மமரூபமேதத்।)

“சித்துரூபமே தோற்றியுள்ள பிரபஞ்சத்தோடு சிவணியுள தாதலின், எனதுரூபம் அகண்டமாயுளது.” என்னும் **வராஹோபநிஷத்** வசனத்தும்,

(𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂

தேநேதம்பூர்ணம் புருஷேணஸர்வம்)

“அந்தப்புருடனல் இவையாவும் வியாபிக்கப்பட்டுள” என்னு **முண்டகோபநிஷத்** வசனத்தும்,

“ கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானை ”

என்னுந் **தமிழ்மறைப்** பகுதியிலும் பெறப்படுதலானும் எல்லாம் ஒன்றெனற்கும், இரண்டெனற்கும், மூன்றெனற்கு **மியையும்.** இவ்வியைபின் மாட்டேயே சித்தென்பதும், அசித்தென்பதும், சிதசித்தென்பதுங் கொளக்கிடத்தலிற் சித்து (=அறிவுள்பொருள்) அசித்து (=அறிவில்பொருள்) ஆகாது; அசித்துச் சித்து ஆகாதென்னும் வியவகார மேற்படுதலானும், அஃதும் அவ் **வராஹோபநிஷத்தில்** —

(𑌨𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌖𑌣𑍍𑌡 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿

நஹிநாநாஸ்வரூபம்ஸ்யா தேகம்வஸ்துகதாசந।
தஸ்மாதகண்டஏவாஸ்மி)

“ஒருபொரு ளொருஞான்றும் பல சுவரூபமாகாது; அதனல் (யான்) அகண்டமாகவே யிருக்கிறேன்” என வொருஞானியின் கிளவி வருதலிற் பெறப்படுதலானும், சித்துத்தான் அகண்டமெனிற் காட்சியிலுள்ள அசித்தை விட்டு எச்சித்துந் தனியிருக்குமெனற்கு மோரியைபின்மையானும்,

(ஸர்ப்பாதௌரஜ்ஜூஸத்தைவ ப்ரஹ்மஸத்தைவகேவலம்।
ப்ரபஞ்சாதாரரூபேண வர்த்ததேதோஜகந்நஹி ॥)

Koviloor Digital Library

"கயிற்றினிடத்துண்டாம் பாம்புத்தோற்றம்போலுஞ் சகம் (ஆகலின்) அஃதில்லை: பிரபஞ்சாதாரப் பிரமசத்து மாத்திர மிருக்கின்றது" என்று ஆத்மபோதோபநிஷத் வழங்கும்வழி நூவலும் விவர்த்தோபாதான காரண மூங் கயிற்றினுள்ள நீட்சி வளைவுமுதலிய விகாரங்கள் அப் போலிப்பாம்பு தோன்றற்குக் காரணமாமாறு பல்வேறு வகைப்பட்ட விகாரசகந் தோன்றற் குப் பிரமமே காரணமெனு மாற்றூனே (=அந்தப்பிரமம் நிருவிகாரத்த தன் றென்பது சித்திக்கும் வழியானே) மறுக்கப்படுமாகலானுங் கடவுள் விசா ரணை எந்தமுடிவுக்கு மியைபுற (=முற்றும்) வந்துவிடாதென்பதே யேற் புடைத்தென்பதை யீண்டெஞ்சிந்தை யினிதவாவுகின்றது. இதற்கே —

(ஏஷபரமாத்மாபரிமிதோ ஜோதர்க்யோசிந்த்ய)

"இப்பரமான்மா அளவையுட்படாதவன்: பிறப்பிலி: தருக்கத்தினல் இந்நீர்மையனென நிச்சயிக்கப் படாதவன்; சிந்திப்புக் கெட்டாதவன்." என்று மைத்ராயண்யுபநிஷத்தின் சூ - ஆம் பிரபாடகம் வழங்கலும்,

(அவ்யவஹார்ய மக்ராஹ்ய மலக்ஷண மசிந்த
மவ்யபதேச்ய மைகாத்ம்ய ப்ரத்யயஸாரம்
ப்ரபஞ்சோபசமம் சாந்தம் சிவம்)

"வாக்கு வியவகாரத்திற் கெட்டாததும், கைக்கெட்டாததும், அனு மான வளவையா லளக்கப்படாததும், சிந்திப்புக்கெட்டாததும், இத்திறத்த தென நிச்சயிக்க வொண்ணுததும், ஏகான்மானந்தமா யிருப்பதும், பிரபஞ்ச லயத்தானமா யுள்ளதும், சாந்தமாயிருப்பதுமாகிய சிவம்" என்று மாண்டூக் யோபநிஷத் வழுத்தலும்,

(அதிவாதாம்ஸ்த்யஜேத்தர்க்காந் பக்ஷகஞ்சநநாச்ரயேத்।)

"அதிவாத தருக்கங்களை விடல்வேண்டும்: ஒருகக்ஷியிலுஞ் சார்தல் கூடாது." என்று நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத்தின் ரு - ஆம் உபதேசம் அறைதலும்,

"ஏதுக்க ளாலு மெடுத்த மொழியாலு மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுள னெங்கள் சோதி"

என்று ஞானசம்பந்தப்பெருமானது தமிழ்மறை நவிறலும்,

"'அவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலால்
எவ்வா றெருவர்க் கிசைவிப் பதுவே'

'பேசா வனுபூ திபிறந் ததுவே'"

என்று அருணகிரிநாதப்பெருமானது தமிழ்வேதஞ் சாற்றலும், இன்னன பலவு மியைகின்றன. 'தருக்கத்தினல் இந்நீர்மையனென நிச்சயிக்கப்படா

Koviloor Digital Library

தவன்' 'வாக்கு வியவகாரத்திற் கெட்டாதது' 'இத்திற்த்ததென நிச்சயிக்க வொண்ணாதது' 'ஒரு கக்ஷியிலுஞ் சார்தல் கூடாது' 'பேசாவனுபூதி பிறந்தது' என்பன கருதுக. இந்நிருணயம், குமரகுருதாசசுவாமிகள்பாடலென்னும்பெயரிய பனுவற்க ணுள்ள உள்ளூர்ச் சிவசுப்பிரமணியர் சதகத்தில் —

" சரியையுங் கிரியையும் புதுமணக் கோலச்
சடங்கென நிவணந்துகோளவுஞ்
சகயோக மணவறையுண் மணமகளு மகனுமுள
தரமேன வறிந்துகோளவும்
அரியமெய்ஞ் ஞானமபி மானமச் சந்துறந்
தவணதலென வுய்த்துணரவும்
அங்கணுண் டாகுமின் பதையிருவ நுஞ்சோலா
வதிதுய்ய மேனவோரவும் "

என்பன கூறப்பட்டிருத்தலின் இஞ்ஞான்று புதுவதுபடைத் தோதப் பட்டதென்றற் கிடனின்றென்ப துணர்தலோடு பத்துப்பிரபந்தத்துத் தங்க ஆனந்தக்களிப்பில்—

" வாதிகட் கெட்டாத தங்கம் — அன்பு
வறண்டவல வோரறி யாவருந் தங்கம் "

எனவும், மேலைப்பாடலிலே திருநிறைந்தசிவமெனும் பகுதியிலே —

" தன்ன கந்தனிற் றன்னிசங் கண்டபின்
தன்வன வேறெனச் சாற்றவுந் தாவிலா
உன்வனத் தானென வோதவு மோவ்வுமோ
இன்ன தென்றியம் பாதநோன் றின்றரோ."

எனவும் யாம் ஓதியவாறு முணர்க. இந்நிகழ்ச்சிபற்றி யின்னுமுணர வுள்ளன பலவுந் தகராலயரகசியத்து " இனமும் பகிர்முகம் " என்றற் றொடக் கத்துச் செய்யுள் விரிவுரைக்கட் கடாவிடைகளாக விளக்கப்பட்டுள ; நனி பெரிய. விசாரணை யெந்தமுடிவுக்கு மியைபுற வந்துவிடாதென்னும் இத் தீர்வையே சித்தாந்தமாகலினன்றோ கல்லால நிழற்க ணெழுந்தருளியிருந்த தென்முக பரமாசாரியனும் எல்லாமாய் அல்லதுமாயிருக்கும் அந்நிலை வாக் கினாற் சொல்லிமுடிவதன்று ; அவ்வழி அது பெறப்படுவது மன்றென்னுங் கருத்திற் சின்முத்திரையாற் றெரித்தருளினன் சனகாதி முனிவர்க்கு இம்முத்திரை —

. . . . " உரத்திற் சீர்கோள்
கரதல மோன்று சேர்த்தி மோனமுத் திரையைக் காட்டி
ஒருகணஞ் செயலோன் றின்றி யோகுசெய் வாரி னுற்றன்."

Koviloor Digital Library

எனக் கந்தபுராணங் கழறுமாறு மோனமுத்திரை யெனவும்படும். இது, மௌனமுத்திரை யெனத் தக்ஷிணாமூர்த்யுபநிஷத்திலுங் கூறப்பட்டதே. பரமாசாரியனே இப்படி மோனஞ் சாதித்துக் காக்குறிகொடுணர்த்திய வுண்மையினை யுரிமையினை முசலக்கிசலரி னிமிர்ந்த முன்னமுடையேனையோருட் பலரு மொருசிறிதுங் கருதாது தத்தம் யுத்திவாதங்கட் கிசையப் பலமுடிவுகளையுந் தாமே கற்பனைசெய்துகொண்டும், புத்தகங்களிற் சில கண்டெடுத்துக்கொண்டும் அவற்றோடு சண்டையிடுங் கௌரவஞ் சால்புடைத்தாமோ? அசப்பியமான கதைகளையுந் திவ்விய தெய்வ சரிதைகளாக ஏன்றுகொண் மந்தமதிகள் கண்டுமகிழ்வான் சண்டை பலவிளைக்கும் புத்தகங்கடாந் தம்மோடு பழகுநரையுஞ் சண்டையிலுய்த்து இடர்ப்படுத்துமேயல்லாற் சாந்த வியோம இன்பநிலையி னிறுவுங்கொல்? நிறுவாவாகலின், தருக்கப்புத்தக வழியாயுஞ் சண்டைச்சுவடி வழியாயும் பிறக்கும் அகங்கார ஆவேச ஆட்டம், கூறிப்போந்த மோனமுடிவில் எத்துணையும் பயன்படாதென்பது தெள்ளிதென்க. முக்திகோபநிஷத்தின் மொழியப்பட்ட (ஹ்ருதயக்ரந்தி) இருதயக்கிரந்தி, காடுகாள்வாழ் கடறுறை கொடுவரியினுங் கொடிதென்பது மிங்ஙனுணரக்கிடப்பதே.

"சும்மாவிரு சொல்லற"

எனக் கந்தரனுபூதியிலும்,

"ஏகமிரண் டேன்னுமற் சும்மாவிரு"

என ஒழிவிலொடுக்கத்திலும்,

"மோன மேன்பது ஞான வரம்பு."

எனக் கொன்றைவேந்தனிலும் வரு மமுத மொழிகளும் இம்மோன முடிவினை நிலைபெறுத்துமென்க. வித்து முற்பட்டதோ? மர முற்பட்டதோ? என்னுஞ்சங்கையில் யாதுங்கூற வியலாமை *'பீஜாங்குர நியாயம்' எனப்படும்; இதுபோல்வதே எம்முடிவுக்கு மிடையுற வந்துவிடாதென முடிக்கப்படு மிம்மோனம். இடையுற வந்துவிடாதென்பது அநிர்வசநமாகலின் இஃது தேகான்மவாதி பிதற்றாய் நவையா மென்பாரது கொள்கை, ஈண்டுப் பயன்படாதொழிதலுங் காண்க. 'அநிர்வசநம்' நவையாமென்றல் சுருதி விரோதமுமாம். என்னை?

"அநிர்வசநீய ஜ்யோதிஸ் ஸர்வவ்யாபகம்
நிரதிசயாநந்தலக்ஷணம் பரமாகாசம்।"

---

* முக்திகோபநிஷத்தில் (வீஜாங்குரக்ரம:) "பீஜாங்குரக்ரம:" எனவும் வருகின்றது.

Koviloor Digital Library

என்று மண்டலப்ராஹ்மணோபநிஷத் வழங்குகின்றதாகலின். இன்னு மவர் கருத்தின்படி —

" இப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வண் ணத்த
னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ ணாதே "

எனத் திருநாவுக்கரசுக ளருளிச் செய்ததும் அநிர்வசந மெனப்பட்டு நவையாங் கொல்லோ? உய்த்துணர்ந் துறுதி கடைப்பிடிக்க. எல்லாம் வல்ல இயவுளியல்பினை யுத்திவாதத்தா னளந்து முடிக்கமுயறல், நரிவாலைக் கொண்டு கடலாழம் பார்க்கத் துணிதலை மானுமென்னுது மற்றியாது கூறலாம்! அவ்வியவு ளாக்கலிற் சேண் விசும்பிடை விண்மீன்களெனக் காணப்படூஉம் உலகங்க ளித்துணையவென்னுந் தொகையினையேனும், அவற்று ளொன்றனையாயினுங் கண்ணுற்று அதன்கணுள்ள சடங்க ளித்துணைய, சித்துக்க ளித்துணைய, அவை யினைய வினைய வென்னும் வகையினையேனும் ஒருவரையறையிற் பொருந்தக்கணித்து, அதனை, யாதானுமொரு புத்தகவாயி லாகத் தருக்க யுத்தியிற் றலைப்பட்டாருள் எச்சித்த னீண்டீந்தனன்! எக் ககனசஞ்சாரி நல்கினன்! எப் புவனசஞ்சாரி வழங்கினன்! தம்மைப் பிரம மெனப் பிதற்றுவாருள் எவனுதவினன்! வெண்டிங்களிற் காணப்படு களங் கம் முயல்வடிவிற்றாயிருத்த லேக்குப் அதனை முயற்கறையென்றும், அத் திங்களைக் களங்கனென்றும், முயற்கூடென்றும், சசியென்றுங் கூறிய கூற் றுக்கள் பண்டைப் புத்தகங்களி லுள்ளனவன்றி அக்களங்கங் கன்மலையென வுண்மைகண் டுரைத்தது முளதோ? கட்புலனாகாவிடத் துலகம் பலவெனப் பலபெயர்கள் தீட்டியிருத்தன் மாத்திரையே யாவுங் கண்டறிந்தமை சாதிக் கப்படுமோ? பேதாய்! அமேரிக்காவிலுறை கூர்த்தபுத்தியுடையார், மலை மிசை யேற்றப்பட்ட ௬௦௦ - டன் எடையுடைத் தூரதிருட்டிப் படிமக்கல வாயிலாகப் பத்துக்கோடி சூரியகோளங்களையும், அங்காரகக்கிரகத்தி லுள்ள நீர்செல் பல கால்களையும் இஞ்ஞான்று கண்ணுற்றுரைக்கின்றபடி தொல் லைநா ளிருந்தாருள் யாவரேனுங் கண்ணுற்றுரைத்த துண்டோ? உண்மை தான் யாது? கூறுதி. நவைதீர் நுனித்த புத்தியும், நடுவுநிலைமையு முடை யார்க்கு அளவைநுவல் புத்தகங்க ளெத்துணை வலியுள்ளனவென்பது புல னும். செம்பின்கண்ணே தேய்க்கத் தேய்க்க மினுக்கந் தோன்றியாங்கு, உள் ளத்தே யோசிக்க யோசிக்க யுத்திவாதம் பிறக்குமாகலின், அஃதொரு முடிபி லேயே நின்றுவிடாது. உண்மையைக் காணுங்காறும் பல்லோரகத்தும் வன்மையு மென்மையுமாம் யுத்திமாத்திரையாக அது நிகழ்ந்து கொண் டிருக்கும். இது பற்றியன்றே " தீரா வழக்கே பாரா தளவும்." என்பது ஞானவாக்கியத்துங் கூறப்படுவ தாயிற்று. கன்மமலம் அனாதியெனப்படு நூல்வழக்கானே நாத்திகமு நவிலத்தக்க மாபாதக கன்மமும் பெறப்படு மாற்றாற் கடவுளையெதிர்க்குமொரு கடவுள் அக்கன்மமாம்; அது வலிதாம்; அஃதக்கடவுள் சன்னிதியிலேயே உளதாமென்றல் சித்திக்குமென்பது

அந்த யுத்திவாதிகள் கருத்திற்படுமேல் அவர் பொருந்தக் கூறுவதுதான் யாதோ ? இன்னனவும் பலவே.

(விஹாயசாஸ்த்ரஜாலாநி யத்ஸத்யம்ததுபாஸ்யதாம்।

விஹாயசாஸ்த்ரஜாலாநி யத்ஸத்யம்ததுபாஸ்யதாம்।)

"சாத்திரக் குழுக்களை விட்டு, உண்மை யாதோ அஃதுபாசிக்கத் தக்கது." எனப் பைங்கலோபநிஷத் பகருமாறு புத்தக வியவகாரங்க ணீத்துத் தன்னைத் தியானிப்பார் யாவரேயாயினும் அவரெதிரே அவசியந்தோன்றி யருண் முழுதொருங்குணர் முதல்வற்குத் தெருக்களினிகழ் பலவேறு சண்டைகள் எங்ஙனம் விரும்பப்படாதனவாமோ அங்ஙனமே, அகங்காரப் பிரவர்த்தகர்களால் யுத்திவாதமாக வரையப்பட்ட புத்தகச்சண்டைகளுமா மென்பாம். சண்டைகளை யிறைவனே யெழுதிக்கொடுத்தனன், சொல்லி வைத்தன னென்றற்காஞ் செய்தியும் யாங் கோடற்பாலதன்று.

"'சன்மார்க்கம் போன்றிழிவு சாற்றுநூற் கேள்விகளுந்
துன்மார்க்க மாகுமன்றே தோமில் பரஞ்சோதீ.'　　[சகூள]

'முன்னறத்தா னின்னன்பு முற்றப் பிறந்தார்க்குப்
புன்னுவற்சி மார்க்கம் பொருந்தா பரஞ்சோதீ.'"　　[சகூகூ]

என்று காசியாத்திரைக்கட் கூறியுள்ளன கண்ணுக. இவ்விசாரத்தாற் பல்லதரானும் ஆன்மகோடிகளை மயக்கி நிற்குமாயை, பற்பல புத்தகவடிவாகவு நின்று கொன்னும் மயக்குமென்ப தறியக்கிடக்கின்றதன்றே. ஈசன், பிரபஞ்ச உபாதானகாரணமா யிருப்பானல்லன்; நிமித்தகாரணனுபுளனென் னுஞ் சைவமுடிபிற்கு மாறுகோளாகச் சைவருளொருசாரார் மதமுமுள தென்பதுபற்றி —

(பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாதித் யேதத்துநிருட
பாசுபதஸ்யைவகேவல நிமித்தேச்வரவாதி
சைவைகதேசிநஏவவா நிராகரணம்)

பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாதித் யேதத்துநிருட
பாசுபதஸ்யைவகேவல நிமித்தேச்வரவாதி
சைவைகதேசிநஏவவா நிராகரணம்)

"பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாத் என்னும் (பிரஹ்மஸூத்ரமாகிய) இதுவோ, நிருட பாசுபதத்தைத்தான் கேவலநிமித்தேசுரவாதிகளாகிய சைவருள் ஒரு சாராரைத்தான் நிராகரித்தது" என்று ஸ்ரீமத் - சிவாக்கிரயோகிகள் சிவஞ்ஞான போத முதற்சூத்திர வியாக்கியானத்திலே கூறினமையும் இங்குச் சிந்திக்கற் பாலதே. இன்னனவும் பலவே. சண்டைப் புத்தகங்கள் இறைவன் வாக்காகவே யுள்ளனவென்பதைத் தென்முக பரமாசாரியனது மோனமுத்திரையு

Koviloor Digital Library

னிமறுக்கவுளதால். பேதாய்! ஆலமர்கடவுளது இம்முத்திரையினை மதியாதிகழ்ந்து யாதானுமொரு சீவனதுரையினை யபிமானத்தான் மதித்துப் புகழ்ந்து களிகூருஞ் செய்கை நின்மாட்டுக் காணப்படின் அஃதிங்கே பொருளொன்று மொருபடியு மொருசிறிது மதிக்கொணுவொரு செய்கையின்பாற்படுமன்றே. 'யுத்திவாதங்களும் மதபேதங்களுஞ் செல்லா நிலைக்களத்துளதே மனேலய இன்பக்கடல்' என்னும் பொருளினை யீயாநின்ற "வாதமுஞ் சமயபேதமுங் கடந்த மனேலய வின்பசாகரமே" என்னும் பட்டினத்தடிகளது திருவாக்கும் இம்மோன முடிவாகவே நிற்கின்றதன்றே. மனேலயம் = பரமேசுர சிந்தனை யொன்றேயுள்ள கரணமோனம்; இதன்கண் வாக்குமோனம், காயமோன மென்னு மிரண்டு மடங்கும். சும்மாவிருத்தல் என்பது மிதுவே. எவ்வாற் ஞனு முடிவுபேறில்லாப் பதார்த்தநிருணயச் சண்டைகளை யொழித் துய்தி பெறற்குரிய சாதனம் மோனமன்றி வேறுகூற லேற்புடைத்தன்றென்பது எம தொருபெருந் துணிபாகலின், அஃதீண்டு விரித்துரைக்கப் படுவதாயிற்றால். இத்துணிபு —

"இம்முக வர்த்த மல்லா திசைக்குமெல்லா மவத்தம்"

எனப் பரிபூரணனந்தபோதத்தும் எம்மாற் குறிப்பாக வெடுத்துரைக் கப்பட்டதேயாம். இங்ஙனம், மோனமே முடிபாயிற் கற்றல் கேட்டல்கள் யாங்ஙன நிகழும்? எனின், — நுவறும். "பாடும் பணியே பணியா யருள்வாய்" என் றருளிச்செய்தபடி நாத்திகமும், ஆத்திகமாமாறு பாடுகம் பாடுகமெனக் கதிக்குங் கலைஞர், பரம்பொருளது திருவருண்மகிமை, அடியவரதருட்டிறம், பாவ புண்ணிய வியல்புக ளென்பன முதலிய பலவு மெடுத்துரைக்குளொன்று, ஆன்மகோடிகள் பெந்தத்தினின்று விடுதலை யடைதற்குரிய நல்லாசாரங்களையும், வழிபாடுகளையும், பிரார்த்தனைகளையும் விளக்கு மதரிற் கண்ணுஞ் செவியுங் கருத்துங் கழிபெருங் காதல்கூர இனிது நிகழு மென்க. இம்முடிபு 'அத்வைதம்' என்பதற் கியையாதோ? எனின், — இயையுமாயிற் பரமாசாரியன் அதனைத் தனது பவளத்திருவாயாற் பகர்ந்திருத் தல் வேண்டும்: அங்ஙனம் பகர்ந்தானல்லன். வாக்கு வடிவாய வேதத்திலுள் ளது அத்வைதமாகலின் அது, கரக்குறியா னுணர்த்தப்பட்டதெனற்கு மியைபுண்மை வாயாது. அச்சொல்லைச் சொல்லினும் பலபொருள் கொளப் பட்டு வாக்கு வியவகார முண்டாமென்பது நுதலி அதனை நீத்தன னென் பது பொருந்தும்போலும்;

"எங்ஙனே அந்தப்பிரமாணம் பிரமேயமென்னு மிரண்டு முள்ளனவோ அங்ஙனே இவைகளும், பிரமாதாவும், பிரமிதியும் ஆகிய நான்கும் அவசியமிருத்தல் வேண்டும். இருந்தக்கால் அத்வைத ஹாநி (= அத்வைதக் கேடு) எய்தும்: அல்லது பிரமாணமில்லாது போம்." என்னும் பதப்பொருள் பயக்கும் —

Koviloor Digital Library

(யலெத்ரைதது₃ப₄யம் தத்ர சது₃ஷ்டயமபிஸ்தி₂தம்।
அலெத்₃வைதஹாநிரேவம்ஸ்யா நிஷ்ப்ரமாணகதா ந்யயா॥)

" யத்ரைததுபயம்தத்ர சதுஷ்டயமபிஸ்திதம் ।
அத்வைதஹாநிரேவம்ஸ்யாங் நிஷ்ப்ரமாணகதாங்யதா ॥ "

என்னு மிருகேந்த்ராகமச் சுலோகத்துழை அத்வைதத்தை ஒன்றெனும் பொருளில்வைத் தோதியதும் பெறப்படுகின்றதே. ஆண்டுப் ' பிரமாணம்= அறிவுக்குக் கருவி, பிரமேயம்= அறியப்படும் விடயம், பிரமாதா= அறி கிறவன், பிரமிதி=அறிவு' எனப் பொருள்கொள்ளுமாறு உரையும் வரையப் பட்டுளதால்.

" அறிவுடைப்பொரு ளிரண்டேனற்கும் அவ்விரண்டும் அனுதியே கலந்துள வேனற்கும் விசார மியையுமாயினுந் தகரோபாசனே வழியே யுண்டாமோரு மோன சுவானுபவம், ஏகான்மானந்தமா யிருத்தலின் ஒன்றேன்பதும் பேறப் படுமாற்றனே அநவஸ்தை (=முடிவு பேறின்மை) ஆய பல தருக்கங்களுந் தலேப்படல்கூடும், அவையொழித் தனுபவத்திற் றலேப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்."

என்பதனேயே யிறைவனது மோனமுத்திரை யுணர்த்துமெனத் துணி தலே நல்லமுடிபென யாங்கோடும். அளியுளாய்! அனுதியாயுள்ள இரண்டு பொருள்களின் கலப்பினே யுணர்த்த வுளதே ' அத்வைதம்' என்னுமொரு நிச்சயமானது சரியை கிரியை யோகமென்னு மூன்றற்குமுரிய பதமுத்தி யந்தம் பொருந்தி நிற்றல்போலச் சுவானுபவ ஞான பரமுத்தியினு நிற்கு மெனற்கு ஏகானந்த ஞானிகண்மொழிக ளிடங்கொடா; மண்டலப்ராஹ்ம ணோபநிஷத்தில் வழங்கப்படு (ஶுத்₃தா₄த்₃வைதம்) சுத்தாத்வைதம் அனுபவ சம்பந்தவளவிற் பொருந்தலாம். போந்த திருவலங்கற்றிரட்டின் உ - ஆங் கண்டத்தில் —

" இருபொரு ளொருபொரு ளெனவே
பிரிவின பேசுந ரேவரும்
அருணிலே யத்துவி தமெனத்
தெரியனு பவமிலர் சேயே."

எனவரு செய்யுளும் இவ்வளவிற் பொருந்தவே கூறப்பட்டுளது; இனேய பிறவு மன்ன.

(க) சுவானுபூதி நீத்துத் தன்னேயே பெரிய தெய்வமாகக் கூறிக்கொள் ளும் ஏகவாத மிழிந்ததாம்.

(உ) உருவங் கருதுபு ஆண்டானடிமையாகக் கூறிக்கொள்ளுந் துவைதஞ் சிறந்ததாம்.

Koviloor Digital Library

(௩) இதினுஞ் சிறந்தது ஏகானந்தமேயுங்காறும் வியாபக வியாப்பியங் களாக விரவியுளவென்னும் பொருளில்லைத் தோதப்படூஉம் அத்துவைதமாம். இதனருமை கருதியன்றே போந்த காசியாத்திரையில் —

"எத்தவன சாத்திரத்தை யேத்தவனநா ளோர்ந்தாலும்
அத்துவிதங் காண்ட லரிது பரஞ்சோதீ." [௪௬௫]

என்பதூஉங் கிளத்தப்பட்டுளது.

(௪) இந்த அத்துவைதத்தினுஞ் சிறந்தது, விசாரணை எந்த முடிவுக்கு மியைபுற வந்துவிடாதென மோனத்தினிறுத்து முடிவாம். இத்தீர்வையே எமது முடிவான சித்தாந்தம்.

இங்கு நிகழ்த்தப்பட்ட நான்கினுள்ளுஞ் சிறந்த முத்திறமுமே குறிப்பாக வறியக்கிடப்பன. இவ்வண்ண மறியினும் முதிர்ந்த சுவானுபவ முடையார் தம் பூரணநிட்டையில் யாதுகண்டனரோ அதனையே சாக்கிரப்பிரபஞ்சத்துங் கண்டுவப்பர்; அங்ஙனம் பிரபஞ்சமின்று; ஆகலின், அந்நிட்டை அவாம் பெற்றியினர் யாண்டும் நிருவிகார சிதாகாசமொன்றே யுளதென நிச்சயித்து அவ்வித பாவனையினிற்றல் கடப்பாடாகும். இது, திருத்தல தரிசன காலங் களிற் பாடிய கட்டளைக்கலித்துறைகளுள் —

"நூலாத்தர் பாசமேய் யென்பது கோண்டிடுந்த நோயுலகை
மேலாத்த முண்ணிவன வோர்பரி பூரண மெய்யுணர்வு
சாலாத்த வளக்குட் கிடப்பரே யெங்குஞ் சதாசிவமாம்
வேலாத்த னென்றுள்கு வோர்ஞான வீட்டின்ப மேவுவரே."

எனவரு தூக்கினுங் காண்க; நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத் —

(ஸ்வரூபாநு ஸந்தாநம்குர்வந் ஸர்வமநந்ய
புத்யாஸ்வஸ்மிந்நேவ முக்தோ பவதி)

"யாவும் அன்னியமென்ப தொழித்துச் சொரூபானுசந்தான முளுற்றிக் கொண்டு தன்கண்ணேயே முத்தியடைகின்றனன்." என் றிறுதியுபதேசத் தோதலினும், அதர்வசிரோபநிஷத் —

(ஸவெ-ஃவஊஸெவஊஂயொவெடி
ஸஸவ-ஃாநுவெடி

ஸர்வேச மாமேவமாம்யோவேத
ஸஸர்வாந் வேத)

"(உருத்திரப்பெயரினனாகிய) என்னை யெல்லாமாக வறிபவ னெவனோ அவன் எல்லா மறிகிறான்." என் றுருத்திரவாக்கியமா யியம்பலினும், ஸ்ரீமத் - அருணகிரிநாத வள்ளலார் தமிழ்வேதம் —

Koviloor Digital Library

"ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு மந்த்ர வேதபு ராண கலைகளும்
ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும் — வேதரூப
அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர் புண்ட ரீகனு மேக நிறவனும்
அந்தி போலுரு வானு நிலவோடு — வெயில்காலுஞ்
சந்த்ர சூரியர் தாமு மசபையும் விந்து நாதமு மேது வடிவுமோர்
தன்சொ ரூபம தாகி நிகழ்வது — சிவயோகம்"

என்று கூறலினுங் காண்க. திருப்பாட்டில் "எங்குமொரு தீர்வையா யுள்ளமுடிவே" என வருதலு மிம்முடிபி லுறுதலோர்க. இங்குச் சொற்ற பாவனை, அருவமன மார்ந்தார்க்கே அருளாலணைந் தருநலம் பயக்கும். முற் போந்த வெடுத்துக்காட்டுக்களுட் "சும்மாவிரு சொல்லற" என்பதூஉம், "வாதமுஞ் சமயபேதமுங் கடந்த மனோலயம்" என்பதூஉம் ஒரு பொருளவே. இங்ஙனம், "அம்மா பொருளொன்று மறிந்திலனே" என்பது — யாண்டும் பரசொரூபமே காணப்படுகின்றதே, இஃதாச்சரியம் என்னும் பொருளையும், "ஏதுமொன் றறியேன் யாதும் நின்செயலே இறைவனே ஏகநாயகனே" என்பது — இறைவனே! ஒன்றாகவுள்ள தலைவனே! இவ் வனுபவத்தில் எதையு நீயாகவே காண்கின்றேனே; (தலைமைத் தன்மை யால்) எஃதும் நின்செயலாக விருக்கின்றதே என்னும் பொருளையும் பயக்கு மாற்றானே இரண்டு மொருபொருள வென்க.

முந்தைநாள் = முன்னாள்; முந்து என்ற இடைச்சொல்லின் மீது ஐகாரச் சாரியை புணர்ந்துளது.

அணங்கு = தெய்வம்.

"மூன்று ளொருகூறு" என்பதனீற்றில் உம்மை கூட்டுக.

இயமானன் = சீவன்.

உண்டென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.

உந்துதல் = ஏறுதல்.

நாத்திகர்கள் — ர், கள் - விகுதிமேல் விகுதி.

ஓவாத - எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; ஓவு - பகுதி. (அ)

நூலெனும் பெயர்கொண்ட மறைகள்பல வுளநகன்
னுவற்கிகொண் மூதனூல்களா
நுவல்சைவ தந்திரமு மறையுமே பிரதான
நூல்களா மறையி னுட்பஞ்
சாலவெளி யாமாறு சாற்றுபிர சன்னமே
சைவசித் தாந்தமாகுஞ்
சற்சனர்க ளிதையொப்பி யுய்வதற் கைந்துவய
தாகும்வரை மூரிமூங்கை

Koviloor Digital Library

போலவாய் பேசா திருந்துளே னுன்னருட்
பொலிவினல் வாய்மலர்ந்தே
புகன்றசெந் தூர்க்கந்தர் கலிவெண் டிருச்செயுட்
பொருளாக மாந்தமுடிவின்
சிலமல் லாதுபிற ரத்துவித மன்றெனத்
திகழல்கிழ மைக்கரியரோ
சிற்ககன வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே.

நூலென்னும் பெயரினைக்கொண்ட புத்தகங்கள் பலவற்றுள்ளு நல்ல சொற்களைக்கொண்ட முதனூல்களாக மொழியப்படுகின்ற வேதமுஞ் சைவாகமமுமே பிரதான சாத்திரங்களாகும். வேதத்தினது ஞானகாண்டத்தினுட்பப்பொருள்க ணன்கு வெளிப்படுமாறு கூறுகின்ற தெளிவே சைவசித்தாந்தமாம். இத்திறத்தவிதனை நல்லார் யாவருமொப்பி யவ்வழியினின்று வாழ்வதற்கு ஐயாட்டைப் பிராயங்காறும் வலிய வூமைப்பிள்ளைபோல வாய் பேசாதிருந்த காசிக் குமரகுருபரசுவாமிகள் உனது திருவருட்பொலிவினுன் மலர்போன்ற தமது திருவாயைத்திறந்து பாடிய திருச்செந்தூர்க் கந்தர்கலிவெண்பாவின் பொருளானது ஆகமாந்த முடிப்பின் மங்களமேயல்லாது கடவுளுமே யென்னும் அன்னியருடைய அத்துவைதவழி யன்றென விளங்கிக்கொண் டிருத்தலுந் தக்கசான்றே.

ஈங்கெடுத் தோதப்பட்ட இருபெருநூல்களின் அந்தமாம் ஞானப்பகுதிகள் தத்துவத்தைப்பற்றிக் கூறுவனவாதலின் அவைகளே 'முதனூல்' என இந்நூலாசிரியரா லென்று மேன்றுகொள்ளப்படுவன வென்க. இது பற்றி, முதற்பத்தின் முதற்றிருப்பாட்டிற் றூனே "சுருதியின் றிறமான கருமாதி மூன்றினும், சைவதந்த்ரஞ் சொன்மிக்க சரியாதி நான்கினும், மெய்ஞ்ஞான வதரொன்றுமே யேழையேன் புந்திக்கியைந்தது" என்று கூறினமைகாண்க. தகராலயரகசிய வுரைக்கண் நூலாசிரியரதுரைப்பாயிரம் எங்ஙியாயம் பற்றியெழுந்ததோ அஃதுமிங்குக் கருதிக்கொளத் தக்கதே. "முதனூல்களா நுவல் சைவதந்திரமு மறையுமே பிரதான நூல்களாம்" என்றும், "மறையினுட் பஞ் சாலவெளியாமாறு சாற்று பிரசன்னமே சைவசித்தாந்த மாகும்" என்றுங் கூறியமுடிபு — 'முதனூலான வேதப்பொருண் முழுதுமே ஆகமமாக வருளிச்செய்யப்பட்ட வுண்மையாம்' என்னும் பொருள் பயக்கத்தக்க—

"முதலாகும் வேத முழுதா கமமாகப்
பதியான வீசன் பகர்ந்த திரண்டும்"

என்னுந் திருமந்திரமொழிகளினும் பெறப்படும். "தந்த்ரம்" என்னும் வடகிளவி அடைந்தவரைக் காப்பது, பொருளைவிரித்துக் கூறுவதென்னு

Koviloor Digital Library

மருத்தங்கள் பயக்குமென்று காமிகாகமங் கழறுகின்றமையிற் சைவாகமமே "சைவ தந்திரம்" எனப்பட்டதென்க. இங்ஙனம், சூத்திரமும் பாடியமும் போல வேதாந்தமுஞ் சைவ சித்தாந்தமு முளவென்பது பெறப்படுதலின், அவ்விரண்டும் முறையே பொதுவெனவுஞ் சிறப்பெனவும் புகலப்படு மென்பதை "வேதமொ டாகம மெய்யா மிறைவனூல் — ஓதுஞ் சிறப்பும் பொதுவு மென் றுள்ளன" என்று மேலைத் திருமந்திரமே யுணர்த்துதலி னுணர்க. இச்சிறப்பே "பிரசன்னம்" எனப்பட்டது. இதனை, 'வேதாந்ததாம்' என்பதுமுண்டு. தரம் = சிறப்பு. இது, மேலுரைத்தவாறு விளக்கத்தைக் குறிக்குமன்றி வேதம் அப்பிரமாணம், ஆகமம் பிரமாணமென்பது குறியாது; வேதத்தைக் கீழ்ப்படுத்தவுமாட்டாது. ஈங்கு நிகழ்த்தலான தீர்வைகள், இந்நூற்கண் "கருத்து" "பயின்றறிபவன்" "குருமணி" என்னும் பத்துக்களிலும் விளக்கப்பட்டன. தேர்ச்சியான முடிவென்னும் பொருள் பயக்கத்தக்க சித்தாந்த மென்பது ஆகமாந்தத்திற் குரியது. வைணவ சித்தாந்த முதலிய பல சித்தாந்தங்க ளிருக்கின்றமையின், "சைவம்" என்னும் விசேடணமொழி சேர்த்துச் "சைவசித்தாந்தம்" எனக் கூறினரென்க. இன்னவாறு உமாபதிசிவாசாரியரு முரைத்தருளினரென்பது "வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தம்" என்னுஞ் சிவப்பிரகாச மாற்றங்களிற் பெறுதும்.

'முதனூல்களா' என்பதில் ஆ - ஆக வென்பதன் விகாரம்.

"சித்தாந்தம்" என்பது வடசொல். இதன்பொருள் விவரம், சிவசூரியப் பிரகாசத்திற் காணலாம்.

நூல் - உவமையாகுபெயர்.

வாய்மலர்ந்தே — ஏ - அசை. (௧)

ஒன்றெனு மபேதமு மிரண்டெனும் பேதமு
  முறுமெனன சாந்தவோய்வை
 ஓதொண்மை யத்துவித மோதாது முரணேதி
  யுலகைக் கெடுக்கும்வினைஞர்
நன்றுசொல் சித்தாந்த மார்க்கத்தை யுள்ளுக்கு
  ணுடிகா நிற்குநிலையின்
 நமனுணை செல்லா தெனுந் துணிபு கொண்ணடையை
  ஞாலத்தி னன்குநோக்கின்
வென்றியை விரும்பரவ கேதனன் சூழ்ச்சியையும்
  வேட்கையையு மொக்குமிந்த
 வீணைய புள்ளுவ மகம்புறனு மொத்துள்ள
  மெய்யர்கணு முண்டுகொல்லோ

Koviloor Digital Library

**சென்றுவா லில்லெக்கை யருணகிரி யடிகளே
திளைகருணை யின்பநிலையே
சிற்கன வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்வியசுப் பிரமணியமே.**

இறந்து பிறத்த லில்லாத என் பரமபிதாவே! ஆசிரியர் - அருணகிரிநாத வள்ளலாரின் கடவுளே! பரிபூரண கருணையின்பத்திற் கிருப்பிடமே! அநுபூதி நிலைநீத்து வத்து ஒன்றென்னும் அபேதவாதமும், வத்து இரண்டென்னும் பேதவாதமும் பொருந்தாத மோனசாந்த முடிவை மொழிகின்ற சுத்தாத்துவைத சித்தாந்தத்தைச் சொல்லாமே அதற்கு முரணான வொன்றைச் சொல்லி யுலகத்தைக் கெடுக்குங் கருமமுடையார், சுத்தாத்துவைதஞ் சொல் சித்தாந்த மார்க்கத்தை நாம் (நம்மையடுத்தார்க்குச் சொல்லாமல்) நமதுள்ளுக்குள்ளே நாடி நிற்கின்ற தன்மையினாலே நம்முழை நமனதிகாரஞ் செல்ல மாட்டா தென்னுந் துணிவுகொள்ளொரு நடையையும் இங்கே நன்றாக வுணர்ந்தக்கால் (அது), வெற்றிப்பாட்டினை விரும்பிய துரியோதனனுடைய வஞ்சக ஆலோசனையையும், ஆசையையுமொக்கும். இவ்வினை வஞ்சகமானது உள்ளும் புறனு மொத்துள்ள உண்மையாளர்பாலு முண்டோ? [இல்லை; என்றபடி.]

சுத்தம் "ஒன்மை" எனப்பட்டது. இச்சுத்தாத்துவைத சுத்தமானது யஜுர்வேத மண்டலப்ராஹ்மணோபநிஷத்தில் —

"தந்மநோவிலயம்யாதி தத்விஷ்ணோபரமம்பதம் ।
தல்லயாச் சுத்தாத்வைதஸித்தி ஃ । பேதாபாவாத் ।
ஏததேவ பரமதத்வம் ॥"

என்று வருதலின் இது, வேதோக்தமும், இதராறியாவோரிரகசியமுமாயிருந்த பிரமாணமேயாயிற்று. பொருள் :— "அம்மனோலயம் விட்டுணுவின் பரமபதமாம். அப்பரமபத லயத்தினற் 'சுத்தாத்வைதஸித்தி'; பேதமின்மையால். அதுவே பரமதத்துவம்" எனவாம். (ஹேஷாஹாவாக்ஷ - பேதாபாவாத்=) பேதமின்மையால் என்றமையின் (ஶுஃஜஃ) சுத்தம் அடைமொழியாம். இஃதெங்ஙனங் கொளக்கிடப்ப தென்பது இப்பத்தின் அ - ஆந் திருப்பாட்டுரையினும், அபேதவாத பேதவாதங்க ளின்னனவென்பது இப்பத்தின் எ - ஆந் திருப்பாட்டுரையினும் வந்துள. உபநிஷத்திலுள்ள 'ஏதத்' என்னும்பதம் 'முன்னுரைத்தபடி' என்னும் பொருளும், 'இந்த' என்னும் பொருளுந் தருமாகலின் ஏததேவ - என்பதற்கு 'அதுவே' என்னும்பொருளேற்புடைமையிற் கொள்ளப்பட்டது. துரியோதனனுடைய சூழ்ச்சியும், வெற்றிவிருப்பமுந் தனது ஆளுகையிற் பாண்டவர்கட்கு யாதுங் கொடுப்பதில்லையென்னும் பிடிவாதத்தனவேயாம். அப்பிடிவாதத்திற்கு ஆதாரம் ஒரு திற ஆசையாகலின் அஃதிங்கே "வேட்கை" எனப்பட்டது. அகம்புற

Koviloor Digital Library

னைத்துநிற்றல், வீடுபேற்றருள் இனிதுபெறற் கேதுவா மொரு பருவமாம். அஙன், நிகழ்நிகழ்ச்சி எட்டுவகைத் தென்பது —

" நின்மெய் யடியர்க் கம்மெய் விதிர்ப்பு
நிரைமயிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்ப்பு
களிகெழு பாட்ப மொழிநழு வியற்கை
கிளருள நடுக்கம் பொழியிவள கடுப்ப
உள்ளுட் குழறி யுயிர்நிலை யுயங்கல்
உணர்த்தத் தன்றவண யுள்ளித்தீ விரமுறல்
எனுமெண் டிறனு நனிவந் தெழுபோழ்
தீடின் முதுக்குறை விசைத்தே யருளுன்
பெருந்தக வினையிப் பேயேன்
பொருந்துவா னீண்டுப் போற்றுமா றென்னே "

என வரூஉங் கந்தரோலியலந்தாதித் தொடர்பிற் கண்டுகொள்க.

" அடுத்து முயன்றாலு மாகுநா ளன்றி
எடுத்த கருமங்க ளாகா — தொடுத்த
உருவத்தா னீண்ட வுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா."

என்னு மூதுரைச் செய்யுளி னுறு காலமும் பலனு மிங்கெடுத்துக் கொண்ட பருவத்தின்பாற் படல்வேண்டும். அன்றெனின் முரணும். என்னை? உயர்மரங்கள், கல்வி கேள்வி வாயிலாகத் திருத்தமுறற்குரிய இதயமும் விழியுஞ் செவியு மில்லனவாய் நிற்குமாறு மக்களில்லாது அவையுடையவராய் நடைதருபவரா யிருக்கின்றனராகலின். 'முயன்றாலும்' என்பதற்குப் போலியாகப் பற்றினுலுமென்னும் பொருள் கோடலாம். உறுதியாகப் பற்றுழியன்றே அம் 'மெய்விதிர்ப்பு' முதலிய எண்டிறனுமேய அகம்புற னைத்துநிற்பது. ஈசன், இறத்தல் பிறத்தலில்லாதா னென்பதற் கேற்புடைச் சுருதிப்பிரமாணங்களை இந்நூலே கூறுமாகலின் ஆண்டெடுத்துக் காட்டுவன காட்டி யுரைப்பன வுரைப்பாம். கடவுள்வணக்கத்து ௩-ன் உரையினையுங் கருதுக.

நன்று - நன்மையென்னும் பண்படியாப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

"நடையை" என்றதில் உம்மை தொக்கது.

வெற்றியை "வென்றி" என்றது மெலித்தல் விகாரம்.

புறமென்பது "புறன்" எனப் போலியாயிற்று; மகரவீற்றஃறிணைப்பெயராகலின்.

புள்ளுவம் = வஞ்சகம்.

எந்தை - அண்மைவிளி யாதலின், இயல்பாய் நின்றது. (௯0)

Koviloor Digital Library

௬. பரிபூரணானந்தம்.

உததிவளை மண்டலியின் மாவளங் கிளர்சண்பை
யுறைபுள்ளி லுதித்துநல்ல
உபநிடத வேதாந்த சித்தாந்த சமரசத்
துண்மையிற் றெனவிளக்கா
மிதமிலற் புதவருட் பாமாலை யாலருகர்
மிடல்வீய வடியர்வாழ
மிகையற்ற வபரசுப் பிரமணிய நிலைநின்றும்
வெளிவந்த பிள்ளையாராய்
முதமல்கு பரசுப்பிர மணியமாய் முழுமைக்கு
மூலமா யுள்ளநின்பால்
முறையிட்ட வெனதுவிண் ணப்பங்க ளிக்கால
முடிவுக்கு வாராவிடின்
பதகம்பு மடியனே னுய்யும்வகை யுண்டோ
பரிந்துதயை செய்தல்கடன்மை
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணானந்தமே.

பகலும் இரவு மில்லாத நடுவில் (=நிட்டையில்) ஒளிருங் குகப் பிரமமே! பரிபூரணானந்தமே!

கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகிற் பெருவளனெலாம் பிரகாசிக்கின்ற சீகாழிப் பதியின்கண்ணே தோன்றி, நல்ல உபநிடதவேதாந்த சித்தாந்த சமரச ஞானத்தின் உண்மையானது இத்தன்மைத்தெனக் குறைவில்லா அற்புத வருட்பா மாலைகளால் விளக்கி, சமணர்களுடைய ஆற்றலழியவும் அடியவர்கள் வாழவுங் குற்றமற்ற அபர சுப்பிரமணிய நிலையினின்றும் வெளிப்பட்ட திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாராயும்; ஆனந்த சுவரூபஞ் சிறந்து விளங்காநின்ற பர சுப்பிரமணிய மூர்த்தியாயும்; (அமூர்த்தநிலையில்) யாவற்றுக்குங் காரணக் கடவுளாயு மிருக்கின்ற உன்பக்கலின் முறையிடப்பட்ட எனது விண்ணப்பங்கள் இக்கால முடிவுக்கு வராமற் போமாயின் உன்னுடைய திருவடிகளையே நம்பிய அடியவனாகிய யான் வாழ்க்கைப்படுமாறு முளதாமோ? இரக்கமுற்றுக் கிருபைபுரியுங் காரியம் உன் கடன்மையே.

பகலுமிரவுமில்லா நடுநிலை நிட்டையென்னுஞ் சுத்தாவத்தையி லொளிர்வது பரம்பொருளாகலிற் "பகல் நிசா இல் நடுவில் அவிர்குகப் பிரமம்" என்று பகர்ந்தனரென்க. இது, கந்தரலங்காரத்தில் — "இராப்பக லற்ற

Koviloor Digital Library

விடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே" எனவும், திருவாசகத்தில் — "எனைநா னென்ப தறியேன்பக லிரவாவது மறியேன்" எனவும் வருதல் கொண்டு மறியப்படு மோருண்மையென்க. (நிஶா) நிசா = இரவு. பர சுப்பிரமணிய மூர்த்தியின் றிருவுருவத்தைப் பெற்றவர்களே அபர சுப்பிரமணிய மூர்த்திகள். அவர்களனேக ரென்பதை,

"ஓரேழு கோடி யைங்கரர் கோடி வயிரவ ரோன்பது கோடி
சீர்கெழு மெண்டோ ணீலிகண் மயின்மேற் செல்லும்வே லுழவரேண் கோடி
ஏர்பெறு மியக்க ரோன்றரைக் கோடி யிசைநவில் கின்னரர் கோடி
கூர்நுதிப் பிறைப்பற் புயங்கமோர் மூன்று கோடிதா னவரிரு கோடி."

என்னும் ஸ்காந்த மஹாபுராணத்தின் காசிகாண்டத்து சுஉ - ஆம் அத்தியாயத்தூக்கில் "மயில்மேற் செல்லும் வேலுழவர் எண்கோடி" என வருமொழிகளானு முணர்க. ங - ஆந் திருமுறையில் "மதியார் கச்சி — நதியே கம்பம் — விதியா லேத்தப் — பதியா வாரே." எனவும், உ - ஆந் திருமுறையிற் "படுபொரு ளாறு நாலு முளதாக வைத்த பதியான ஞான முனிவன்" எனவு நிகழ்கின்ற திருவாக்குக்களின்படி பதித்தன்மையினையுற்ற திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், அபர சுப்பிரமணிய மூர்த்திகளுட் சிவசாயுச்சியத்தை அவாவுங் காரணத்தால் அச் சுப்பிரமணிய சாரூப்பியம் உறுதிப்படா நிலையினின்று நல்லார் ஆக்கத்தின்பொருட்டும், தீயார் ஆக்க நீக்கத்தின் பொருட்டும் வெளிப்பட்டவ ரென்பது —

"நனவிலுங் கனவிலு நம்பா வுன்னை
மனதிலும் வழிபடன் மறவே னம்மான்" எனவும்,

"சிந்தை யேபுகுந் தான்றிரு வாரூரெம்
எந்தை தானெனை யேன்றுகோ ளுங்கொலோ" எனவும்,

"பெருநே றியபிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவன்றன்னை
யோருநே றியமனம் வைத்துணர் ஞானசம் பந்தன் னுரைசெய்த
திருநே றியதமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்த லெளிதாமே" எனவும்,

"துறக்கு மாசொ லப்படாய் துருத்தி யாய்தி ருந்தடி
மறக்கு மாறி லாதவென்னை மையல் செய்திம் மண்ணின்மேற்
பிறக்கு மாறு காட்டி னாய்பி ணிப்படு முடம்புவிட்
டிறக்கு மாறு காட்டினாய்க் கிழக்கு கின்ற தென்னையே." எனவும்,

"'பால னுக்கருள் செய்தவெம் மடிகள் பாம்புர நன்னக ராரே'—
'பண்டு நான்செய்த பாவங்க டீர்ப்பார் பாம்புர நன்னக ராரே'" எனவும்,

"ஓதி நாளு முன்னை யேத்து மென்னை வினையவலம்
வாதி யாமே வந்து நல்காய் வலிவல மேயவனே" எனவும்,

Koviloor Digital Library

"தஞ்ச மென்றுன் சரண்புகுந் தேனையு
மஞ்ச லேன்றரு ளாலவா யண்ணலே
வஞ்சஞ் செய்தம ணர்கோளு வுஞ்சுடர்
பஞ்ச வன்றேன்னன் பாண்டியற் காகவே." எனவும்,

"கொங்கார் கொன்றை சூடி யெனுள்ளங் குளிர்வித்தார்
தங்கா தலியுந் தாமும் வாழ மூர்போலும்
பைங்கான் முல்லை பல்லரும் பீனும் பாசூரே" எனவும்,

"நக்கிருந் தீரின்று நல்லூர்ப் பெருமணம்
புக்கிருந் தீரேமைப் போக்கரு ளீரே"

எனவும் வரூஉம் அச்சுவாமிகளின் றிருவாக்குக்களான் மதுகை யுறுதல் காண்க. இன்னன பல்ல. ஹாலாஸ்ய மாஹாத்ம்யத்து சுஉ - ஆம் லீலையில் — பிரமபுரத்துச் 'சிவபாதாப்சஹ்ருதயர்' என்னும் பெயரிய ஒரு வேதி யனுர்க்குச் 'சரஜந்மர்' என்பார் நல்லார் ஆக்கத்தின் பொருட்டுந் தீயார் ஆக்கமின்மையின் பொருட்டுஞ் சிவபெருமானது ஆணையினுற் புத்திரத்தன்மையினை யடைந்தனர் என்னும்பொருளுற வரூஉஞ் சுலோகங்களும், இவைபிடித்துப் "பண்பறு பீலியோடு வெங்கழு வேறவோது பண்டித ஞானநீறு தருவோனே" எனத் திருப்புகழிற் கூறப்பட்டுளதுங் கூறிப்போந்த நியாயத்தையே கொடுக்குமன்றி வேறுகொடா வென்பதை எஞ்சிந்தை நம்புகின்றது. என்னை? சரிதைத் தலைவனுர் திருவாக்கு மேலே காட்டப்பட்டவாறிருத்தலின்; அவர் தம்மை முருகக்கடவுளென்று கூறிக்கொண்ட செய்தி அவ்வாக்குக்களில் யாண்டும் பெறப்பட வில்லையாகலின்; "பானல் வாயொரு பால னீங்கிவ னென்று நீபரி வெய்திடேல்" என்று பாடியருளிய விடத்தே தாம் முருகக்கடவுளாயிருப்பின் அவ்விவரங்கூற லவசியமே, அது கூறினுரல்லராகலின். சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதமென்னுஞ் சீவாவத்தை ஐந்தனுட் சொப்பனமாகிய கனவு சம்பந்த சுவாமிகள்பாலுமிருந்ததென்பதை அவரது திருவாக்கும், புராணமுங் காட்டிநிற்றலு மிங்குணரக் கிடக்கின்றது. வேறு கூறுவார் கூறிக்கொள்க; நியாயங் கிடைப்பின். "சரஜந்மன்" என்பது சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருப்பெயர்களுளொன்று. பிறப்பு, இறப்பு, அறியாமை, அவதி யென்பவற் றொன்றுமில்லாப் பெருந்தகைப் பதிப்பொருள் பரசுப்பிரமணியமாகலின் அப்பொருட்டன்மையினைப் பல்லாற்ருனு மெடுத்தெடுத் தியம்ப வந்த தித்திருப்பா வென்னு நூலாகலின் அஃதிங்ஙனம் விரிவுறக் கூறப்படுவ தில்லையாயிற்று. கடவுள் வணக்கத்து ௩ - ன் உரையுங் கருதுக. வைணவ ஆழ்வார்கள் செய்யுள் நாலாயிரத்துள் ஒரற்புதமேனும் விளைத்த செய்யுளுளதென்பதற்காய செய்தி, அவற்றில் யாண்டும் வாராமை நோக்கியும்; "சண்பையுறையுளி லுதித்து" என்றபடி சீகாழிப்பதியிற் பிராமண குலோத்தமராய சிவபாத இருதயருக்கும் அவருடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாய பகவதியாருக்கும் பிள்ளை

Koviloor Digital Library

யாய்த் தோன்றி, ௩-வயதிலே உமாதேவியாரது திருமுலைப்பய சருந்தி, அஞ்ஞான்றே விண்ணும் மண்ணும் வியப்புறத் "தோடுடைய செவியன்" என்றற்றொடக்கத்துப் பிரமபுரத் திருப்பதிகம்பாடி, திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி யென்னுந் திருப்பெயர் விளங்க வெழுந்தருளியிருந்த அச்சுவாமி கள் — "மடையில்வாளை" என்றற்றொடக்கத்துத் திருக்கோலக்காத் திருப் பதிகம் பாடியருளும்போது திருவைந்தெழுத்தும் வரையப்பட்ட சீர்த்த பொற்றாளத்தினைத் திருவருளளிக்கப் பெற்று, மேல், பலதலம்புக்குப் பல திருப்பதிகங்கள் பாடியருளித் திருநெல்வாயிலரத்துறை யீசனளித்த முத் துச்சிவிகை முத்துக்குடை முத்துச்சின்ன மென்பனவற்றையேற்று, அச் சிவிகையூர்ந்து போந்து, "எந்தையீச னெம்பெருமான்" என்றற்றொடக் கத்துத் திருப்பதிகம் பாடிச் சீகாழியை மீளவுமெய்தி, உபநயன வயதில் உபவீததாரணஞ் செய்யப்பெற்று, வேதமந்திரங்கட் கெல்லாம் வித்துத் திருவைந்தெழுத்தே யென்று வேதியரும் பிறருமுணருமாறு "துஞ்சலுந் துஞ்ச லிலாத போழ்தினும்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பதிகம் பாடி யருளிய பின்றைப் பலதலம்புக்குப் பலபதிகம் பாடிக்கொண்டு காவிரியின் வடகரையே சென்று கொல்லிமழவ னென்னும் ஓரரையன் மகளுக்குற்ற முயலகனென்னும் ஒருதிற வலிநோயைத் "துணிவளர்திங்கள்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பாச்சிலாச்சிராமத் திருப்பதிகம்பாடித் தீர்த்தருளிய செய்தி அப்பதிகத்திற் "செஞ்சுடர்வண்ணரோ பைந்தொடிவாடச் சிதை செய்வதோ விவர்சீரே" என வருதனானுமறிக்கியும்; மேல், திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் அடியார்கட்குண்டாய நளிர்ச்சுரப்பிணியை "அவ்வினைக் கிவ்வினை" என்றற்றொடக்கத்துத் திருநீலகண்டத் திருப்பதிகம்பாடித் தீர்த் தருளிய செய்தி அப்பதிகத்திலே "தீக்குழித்தீவினை தீண்டப்பெறா திரு நீலகண்டம்" எனவருதனானுமறிக்கியும்; மேல், வெயில்வெப்பத்தினைத் தணித்துக் கொண்டு வருமாறு திருப்பட்டீச்சர மென்னுந்தலத்து ஈசனளித்த திது வென ஒருபூதங் கொணர்ந்து பிடித்த முத்துப்பந்தரைப் பெறீஇப் போந்து திருப்பதிகம்பாடித் திருவாவடுதுறையை யடைந்த ஞான்று தந்தை-சிவ பாதவிருதயர் சீகாழியில் யாகஞ்செய் செலவிற்கு அவாம்பொருளை இஞ் ஞான்று நீ யீந்தருளாயேல் அஃதுனது இன்னருளாங்கொலோ வென்னுங் கருத்தானே "இடரினுந்தளரினும்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பதிகம் பாடிப் பொன்றாப் பொற்கிழியொன்று பெற்றனரென்னுஞ் செய்தி அப்பதி கத்தில் "இதுவோ வெமையாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல் — அது வோவுன தின்னரு ளாவடு துறையானே" எனவருதனானுமறிக்கியும்; மேல், திரு மருகலென்னுந் தலத்திற் பாம்புகடித்தலின லுயிர்துறந்த வொருவணிகனை நினைந்து அழுது அழுது சிவனை நினைந்து தொழுது தொழுது உயிர்வாடு மொரு பெண்மணியின் றுயரொழிப்பான் "சடையா யெனுமால்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பதிகம்பாடி அவனை யுயிர்ப்பித்தருளின ரென்னுஞ்

Koviloor Digital Library

செய்தி அங்ஙனமே "உடையாய் தகுமோ விவளுண் மெலிவே" என வருத னேக்கியும்; மேல், குறுவிலேக்காலத்தில் அடியர்கட் கன்னமளிப்பான் றிரு வீழிமிழலேச் சிவாலயத்தின் கிழக்கு வாயிற்படிக்கட் சிவபிரானல்கும் படிக் காசு வாசிதீருமாறு பாடியருளியசெய்தி "வாசி தீரவே — காசு நல்குவீர்" என்றற் ெருடக்கத்துத் திருப்பதிகத்தில் வருதனேக்கியும்; மேல், *வேததெய் வம் திருமறைக்காட்டிற் சிவாராதனேசெய்து யானையைக் கட்டியிழுத்தன் முதலிய பன்முயற்சிகளே யுஞற்று ஞான்றுந் திறவாதிருக்குமாறு அதனு லடைக்கப்பட்ட திருக்கதவத்தைத் திருநாவுக்கரசுக டிறக்கும்படி பாடியருளிய பின்னர் அதனேயடைக்கவுந் திறக்கவும் பாடியருளிய செய்தி "சதுரம் மறை தான்" என்றற்ெருடக்கத்துப் பதிகத்திற் "கதவந் திருகாப்புக் கொள்ளுங் கருத்தாலே" எனவருதனேக்கியும்; மேல், திருமறைக்காட்டி லிருந்தவாறே மதுரையம்பதி புக்குத் தாம் வதிதரு திருமடத்திற் சமணசமயத்துப் பாண் டியதேசாதிபதியினது சம்மதத்தின் மீது சமணர்களா னிரவிற் கொளுவப் பட்ட தீயினைத் தம்முடைய கண்கள் காண்டலும் இது, சிவனடியவரை வருத்தாமே போந்து அப்பாண்டியனேயே வருத்துகவெனப் பாடியருளிய செய்தி "செய்யனே திருவாலவாய்" என்றற்ெருடக்கத்துப் பதிகத்திலே "துட்ட ராம்ம ணர்கொளு வுஞ்சுடர் — பட்டி மன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே" என வருதனேக்கியும்; அவ்வண்ணமே வருத்துமாறு பாண்டியற் குற்ற அவ்வெப்புநோயினேச் சமணதாபதர்கள் தீர்க்குதுமெனத் தொடுத்த கக்ஷியிற் றீராது மிக்குற்ற அந்நோயினே "மந்திர மாவது நீறு" என்றற் ெருடக்கத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளித் திருநீறிட்டுத் தீர்த்தசெய்தி அப்பதிகத்தே "தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச் — சாற்றிய பாடல்கள்" எனவருதனேக்கியும்; மேல், அப்பாண்டியனுகிய அர சன் முன்னிலேக்கட் சமணர் சைவரென்னு மிருதிறத்தவருமாகிய யாங்கள் இனித் தத்தஞ் சமயக்கருத்து வரையப்பட்ட ஏடுகளே யெரியிலிட்டுப் பழுது படாதிருக்க வெடுப்பதே வெற்றியென்ற அன்னேர் வாதத்திலே தீயிலிடுதற் குதயமான இத் திருநள்ளாற்றுப்பதிகப் பாட்டுக்கள் தீயிலிடிற் பழுதுபடா வென்னுந் துணிபுகொண்டு "தளிரிள வளரொளி" என்றற் ெருடக்கத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளிய செய்தி அப்பதிகத்துழை "நளிரிள வளரொளி மருவுநள் ளாறர்தந் நாமமே — மிளிரிள வளரெரி யிடிலிவை பழுதிலே மெய்ம்மையே" என வருதனேக்கியும்; அவ்வாறே தீயி லிடப்பட்டதும், "போகமார்த்த பூண்முலேயாள்" என்றற் ெருடக்கத்ததுமான அந்நள்ளாற் றுத் திருப்பதிகம் வெந்தொழியா தின்றுமிருத்த னேக்கியும்; மேல், இனித் தத்தஞ் சமயவுண்மை தீட்டப்பட்ட வேடுகளே யோடுகின்ற வைகையாற்றி

---

*வேததெய்வம் = வேதத்திற்கு அதிதெய்வம். நான்குவேதங்களு நான்கு நாய்களாக வந்தன; திரிபுரதகனன் இரதத்திற்குக் குதிரைகளாகப் பூட்டப் பட்டனவென்னும் வரலாறுகளானும் இஃதுணரப்படும்.

Koviloor Digital Library

லிடா வெதிரேறிச் செல்வதையே மெய்ப்பொரு ளுடைத்தெனக் கோடல் வேண்டுமென்ற அச் சமட்டலைவர் வாதத்தில் "வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம் — வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக" என்றற் றொடக்கத் துத் திருப்பதிகத்தைப் பாடித்தீட்டி அந்தயாற்றில் விட்டனரென்னுஞ் செய்தி அப்பதிகத்துழைத் "தெற்றென்று தெய்வந் தெளியார் கரைக்கோலை தெண் ணீர்ப் — பற்றின்றிப் பாங்கெதிர் வினூரவும்பண்பு நோக்கில்" என வருத னேக்கியும்; அங்ஙனம் "வேந்தனுமோங்குக" என்னுந் திருவாக்கெழுந்த மையால் அப்பொழுதே பாண்டிய தேசாதிபதி தனது பண்டையுடற் கூனு நிமிரப்பெறீஇ நின்றசீர் நெடுமாற நாயனராய பின்றை அவ்வேடு நீரெதிர் சேறல் காண்டலும் அது கரையினை யணையும்பொருட்டும், யாற்றின் வட கரையான அத்தலந் திருவேடகமென்னும்பெய ருறும்பொருட்டும் "வன்னியு மத்தமும்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருவேடகத் திருப்பதிகம் பாடியரு ளிய செய்தி அப்பதிகத்திற் "கோடுசந் தனமகில் கொண்டிழி வைகைநீ — ரேடுசென் றணைதரு மேடகத் தொருவனை" என வருதனேக்கியும்; திருக் கழுமலத் திருவியமகத்திற் "பருமதின் மதுரைமன் னவையெதிரே பதிகம தெழுதிலை யவையெதிரே — வருநதி யிடைமிசை வருகரனே வசையொடு மலர்கெட வருகரனே" என வருதனேக்கியும்; மேல், ஓடக்காரனில்லாம லோடம் யாற்றிற்சென்று கரைசேரும்படி "கொட்டமே கமழும்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளிய செய்தி அப்பதிகத்திடை "ஓடம் வந்தணை யுங்கோள்ளம் பூதூர் — ஆடல் பேணிய வடிகளை யுள்கச் — செல்ல வுந்துக சிந்தை யார்தொழ — நல்கு மாறரு ணம்பனே." என வருதனேக்கி யும்; மேல், நுங்கள் சம்பந்த ரென்பாருடைய சின்னங்களை இங்கூதுதல் கூடாதென்று தடைபுரிகின்ற இப் புத்தனதுதலை "புத்தர் சமண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச் — சித்தத் தவர்க டெளிந்து தேறின — வித்தக நீறணி வார்வி னைப்பகைக் — கத்திர மாவன வஞ்செ ழுத்துமே." என்னும் அந்தச் சம்பந்தனரது திருவாக்கின்படி யிடியினு லிற்றுவீழ்க வென்று தேவாரத்திருமுறை தீட்டுவார் கூறுதலும் அவ்வாறே போதிமங்கைப் புத்த நந்தி யென்பான்றலை விழக்கண்ட பின்றைத் திருவோத்தூரை யடைந்த செவ்வி ஒரு சிவனடியாரது வேண்டுகோளின்படி ஆண்பனைகளைப் "பூத் தேர்ந் தாயன கொண்டு" என்றற் றொடக்கத்துத் திருப்பதிகம்பாடிப் பெண் பனைக ளாக்கியருளிய செய்தி அப்பதிகத்துட் "குரும்பை யாண்பனை யீன்குலை யோத்தூர்" என வருதனேக்கியும்; மேல், திருமயிலையிற் பெதும்பைப் பருவத்தின்மேலே பாம்பு கறித்தலினுன் மரணமடைந்த பூம்பாவையென்னும் ஒரு வைசியப்பெண்மணியின் எரிந்து மீந்த வென்புஞ் சாம்பருமே நிறைத்துள்ள வொருகுடத்தினைக் கண்ணுற்று, அருளேக்காற் பூம்பாவாய்! என்று விளித்து, அன்புடனே சிவனடியார்கட் காகாரமிடுதலும் விதிவழாது செயப்படுந் திருவிழாவைத் தரிசித் தானந்த மடைதலுமே

Koviloor Digital Library

மானுடப்பிறவியின் பயனென்பது சத்தியமாயின் நீ யிவ்வுலகினர்முன் இச் செவ்வி வருவாயென்னுங் கருத்தானே,

"மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கோண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
னெட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்."

என்னுந் திருப்பாடலை முதற்கட்கொண்ட திருப்பதிகத்திடைப் 'போதியோ' என்னும் வாக்கியாமிருதம் பத்துமுறை அவ்வென்பினுஞ் சாம்பரினு முறப்பாடிப் பெண்ணுக்கியருளிய பெருஞ்செய்தி காணப்படுதனேக்கியும் "அற்புத வருட்பாமாலை" எனக் கூறவந்த ஆசிரியர் —

இறந்தானெருவனை யுயிர்த்தெழுமாறு செய்த இருந்திருவரு ளற்புதத்தையும், எரிந்து பசையற்ற வென்பையுஞ் சாம்பரையும் முன்னைய பெண்ணுக்கிச் சின்னளின்றிப் பன்னளிருக்க வருளிய பெருந்திருவருட் பேரற்புதத்தையும், அவ்வருளாளர் திருவாக்குக்கள் சேர்த்த தெய்வத்தன்மையின் அதி கோமளமாகிய இளமையிற்றனே நிகழ்ந்தனவென்பதையு நன்குறுதலியே "மிதமி லற்புதவருட் பாமாலை" என விசேடித்துரைத்தன ரென்க. அவரது வயது அதி கோமளமென்பதை —

"மானி னேர்விழி மாத ராய்வழு திக்கு மாபெருந் தேவிகேள்
பானல் வாயொரு பால னீங்கிவ னென்று நீபரி வெய்திடேல்
ஆனை மாமலை யாதி யாயவி டங்க ளிற்பல வல்லல்சேர்
ஈனர் கட்கெளி யேன லேன்றிரு வால வாயர னிற்கவே."

என்னும் அவரது திருவாக்கே திடப்படுத்தும். இது, ஞானசம்பந்தப் பெருமான், பாண்டியதேசாதிபதிக் குற்ற தீப்பிணிதீர்ப்பான் அவரருகிலே யிரத்தினசனத்திலே யெழுந்தருளியிருந்த செவ்வி, சரீரதிடம் படைத்த சமணமுனிக் குழாங்கள் சூழ்ந்துகொண் டழுக்காற்றாற் கதிபலபற்றி மத வாதம்புரியக் கழறுங்கால், பாண்டிமாதேவியாகிய மங்கையர்க்கரசியார் பொறுராகிச் சுவாமிகளது திருமேனி அதி கோமளமாயிருப்பதுமன்றித் தனிமையுமாகின்றதேயென்று உட்பரிவுறுங் குறிப்பினை அந்தச் சம்பந்தப்பெருமான் திருவுள்ளத் துணர்ந்துகொண்டு ஈண்டுத் திருவாலவாய் அரன் நிற்க யான் சமணர்கட் கெளியேனல்லேன்: என்னைப்பாலனென்று நீ அஞ்சவேண்டாவென்று கட்டளையிட்டருளிய திருப்பதிகத்துளது.

இத்தகைய சம்பந்தப் பெருமானைத் திருமங்கையாழ்வா ரென்பார், கல்வியில் வென்று காத்திருந்த வேலினையும் பறித்துக்கொண்டு சென்றன ரென்று வைணவர் கூறுங்கூற்றை மதியுடையார் கொள்ளா ரென்பதையும், கொள்ளொண்ணு தென்பதற்காகு வியாபமே அந்த ஆழ்வார் செய்யுண்

Koviloor Digital Library

முதலிய வைணவச்சுவடிகளினு முளதென்பதையும், இருவரு மொருகாலத் தவரல்ல ரென்பதையு நாலாயிரப்பிரபந்தவிசாரம், சைவசமயசரப மென் னு மென்னூல்களிற் பரக்கக் காணலாம். இன்னுமொரு விசாரணையானும் இந்நிச்சயம் யாப்புறுத்தப்படும். அது வருமாறு:—

காருடபுராண உத்தரகாண்டமென்னும் பெயரால் (சௌனகாதி முனி கண சூதசம்வாதமாக) யாக்கப்பட்ட வொருபுத்தகத்தினைச் சார்ந்ததென வுள்ள வில்வாரண்யமாஹாத்ம்ய மென்பதிலே அந்த ஆழ்வா ருடைய பிறப்புக்க ளொருநான்கெனத் தொகைப்படுத்து வகைவழங்கலிற் கர்த்தமப் பிரசாபதியென்னும் பிராமணப்பிறவியினைப்பற்றி ஈ - அத்தியாயமும், உபரி சரவசுவென்னும் க்ஷத்திரியப்பிறவியினைப்பற்றி உ - அத்தியாயமும், சங்க பாலன் மகனான வைரமேகனென்னும் வைசியப்பிறவியினைப்பற்றி உ - அத்தி யாயமும், நீலன்புத்திரரான திருமங்கையாழ்வாரென்னுஞ் சூத்திரப்பிறவி யினைப்பற்றி உ - அத்தியாயமும், இந்த ஆழ்வார் பகவானைப் பாக்களாற் றுதித்தல், திருவரங்கமே முதலிய தலங்களிற் றிருப்பணிசெய்தல், பொன்னு லாய பௌத்த விக்கிரகத்தையெடுத்து வெட்டி விலைப்படுத்து அப்பொருள் கொண்டு திருப்பணியயர்தல், முடிவடைதன் முதலியனபற்றி க - அத்தி யாயமுமாகப் கO - அத்தியாயங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்று ளொன் றுழையேனுஞ் சம்பந்தப்பெருமான் செய்தியாக வொன்றுங் கூறப்பட வில்லை என்பதாம். இவ்வாற்றான், அந்த ஆழ்வார் சரிதங் கூறுதலிற் பெரி தாயுள்ள இத்தலபுராணோற்பத்திக்குப் பிற்றைஞான்று சைவாசாரிய தூடண மாக வைணவர்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட சுவடியே ஆழ்வார் சரிதை யென்பதூஉம், அப்படி யுண்டுபண்ணற்குச் சம்பந்தமூர்த்திக ளருளிய திருப் பதிகங்கடோறும் வைணவ கண்டன மிருத்தலே முக்கியகாரண மாகலா மென்பதூஉம் உணருமுணர்வுடையார்க்கு எமது விசார முடிபு நறிய செவி யறிவுறூஉ ஆமன்றே. போந்த வில்வாரணியம், இக்காலத்தே இலக்குமி புரியென்னுந் திருநகரியென வழங்கப்படுகின்ற தென்ப. வரம்பின்றி யெவ ரெவ ரெவ்வாறு கூறிக்கொள்வரோ அக் கூற்றுக்கட்கியைய ஆக்கியோர் பெயர்க ளமைத்துச் சேர்க்கப்பட்ட சில செய்யுள்களையு முட்கொண்டுள்ள தனிப்பாடற்றிரட் டென்பதனுழை —

" வருக்கைநறுங் கனிசிதறிச் செந்தேன் பொங்கி
வழிக்கரையின் குழிக்கரையின் மதகி லோடப்
பெருக்கெடுத்து வண்டோலஞ் செய்யுங் காழிப்
பிள்ளையார் சம்பந்தப் பெருமாள் கேண்மோ
அருட்குலவு மயிலைதனி லனலால் வெந்த
அங்கத்தைப் பூம்பாவை யாக்கி னேமேன்
றிருக்குமது தகவன்று நிலவால் வெந்த
இவளையும்பெண் ணாக்கலுமக் கியல்பு தானே,"

Koviloor Digital Library

என்னுஞ்செய்யுள் திருமங்கையாழ்வார் பாடியதென்றும்,

“ கடியுண்ட நெடுவாளை கராவிற் றப்பிக்
கயத்துக்கு ளடங்காமல் விசும்பிற் பாய
அடியுண்ட வுயர்தெங்கின் பழத்தாற் பூகம்
அலையுண்டு குலைசிதறு மாலி நாடா
படியுண்ட பெருமானைப் பரிந்து பாடிப்
பரிசுபெற்ற பெருமானே தமியேன் பெற்ற
கொடியொன்று நின்பவனிக் கெதிரே சென்று
கும்பிட்டா ளுயிரொன்றுங் கொடுவந் தாளே.”

என்னுஞ்செய்யுள் திருஞானசம்பந்தர் பாடியதென்றுந் தீட்டி வைக்கப் பட்டமை யாங்ஙன மணம்பெறும்! ஆழ்வார் சரிதைக்கு இவைகளும் ஆதாரமென ஆழ்வாராசாரியர்கள்வைபவ மெனும்புத்தகத்தி லெடுத்துக் காட்டப்பட்ட இச்செய்யுள்களுள் வெற்றியுந் தோல்வியுங் காண்பதுதான் எவ்வாற்றான்! இதுகிடக்க. சம்பந்தப்பிள்ளையார் முதலிய சைவாசாரியர்க ளுடைய திருவாக்குக்கள் அதியற்புதச் செய்திகளை யுட்கொண்டிருத்தல் போல எந்த ஆழ்வார்பாட்டுங் கொண்டிருக்கவில்லை யென்பதூஉம், அருளாளராகிய அந்தச் சம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பதிகங்களின் கo - ஆம் பாடல்கடோறுஞ் சைவ விரோதிகளான சமணர் பௌத்தரென்பார் கொள்கைகள் இழிவின்பாற் படுத்தப்பட்ட வாறே கூ - ஆம் பாடல்கடோறும் —

(யத்₃பாதா₃ம்போ₄ருஹத்₃வந்த்₃வம் ம்ருக்₃யதே விஷ்ணுநா ஸஹ
ஸ்துத்வா ஸ்துத்யம் மஹேஶாநம் அவாங்மாநஸகோ₃சரம்।

யத்பாதாம்போருஹத்வந்துவம் ம்ருக்யதேவிஷ்ணுநாதுநா
ஸ்துத்வாஸ்துத்யம்மஹேசாந மவாங்மாநஸகோசரம் ।)

“ எவருடைய பாதாரவிந்தங்கள் விட்டுணுவினாற் றேடப்பட்டனவோ அவ் விட்டுணுவோடு தேவர்கள் குழுமிநின்று வாக்குக்கும் மனத்துக்கு மெட்டாதவருந் துதிக்கத்தக்கவருமான மகேசானரைத் துதித்து வணங்கினார்கள் ” என்னும் வேதவாக்கிய பரிபாலனமாய் வைணவம், இரணிய கருப்பமென்னும் இருசமயக்கடவுளரும் அறியாமையின்பாற் படுத்தப்பட்டுச் சிவபரத்துவமே சிறந்து கமழவிருக்குஞ் செய்தியானது —

“ அண்ணலாகா வண்ணனிழ லாரழல் போலுருவம்
எண்ணலாகா வுள்வினையென் றெள்க வலித்திருவர்
நண்ணலாகா நம்பெருமான் ”

என எரியிலிட்டுக் கரியாதெடுக்கப்பட்ட பதிகத்துள்ளும்,

“ நான்முக னரியறி வரியநள் ளாறர்தந் நாமமே ”

Koviloor Digital Library

என்று 'இப் பதிகப்பாடல்கள் எரியிலிடப்படுமாயிற் பழுதுபடா: இது சத்தியம்' என்னுந் துணிபுகொண்டு பாடிய பதிகத்துள்ளும் வருதலின், அவர் திருவாக்கே, சத்தியமென்பதூஉம் ஈண்டறிந்துகோடல் வேண்டும். என்னே? சமணரேடு கரிந்தொழிந்தவாறே யாகாது அஃதிருந்துள தாகலின்.

'சமரசத்துண்மையிற்றென மிதமிலற்புதவருட் பாமாலையால் விளக்கா' என வியையும். "விளக்கா" என்றதில் ஆ - இறந்தகால வினையெச்சம்.

அடியர் - அடிமையென்னும் பண்பினடியாப் பிறந்த பலர்பாற்பெயர்.

"அடியனேன்" என்றதில் அடியன் - ஆண்பாற்பெயர்; என் - தன்மை யொருமை விகுதி.

(ஃஜ) முத் - என்னும் வடசொல் "முதம்" எனப்பட்டது; ஆனந்த மென்னும்பொரு ளுடைத்து.

பகல் நிசா - உம்மைத்தொகை.

இல் + நடு = இன்னடு; இல் - ஆகாரச் சாரியையோடு ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சம்.

ஆறும்வேற்றுமையில் அஃறிணை யொருமையிலுறும் அது வென்னு முருபை "விண்ணப்பங்கள்" என்னும் பன்மை யேற்றவாறு எனதுகைகள், நினதடிய ரென்பன புரையும். (௬)

புரிவுகனி தூண்டவே பாடெனது பாடலின்
 பொருடெரிந் தருண்முதலியாய்ப்
பூரணம் பெறுவா னழுங்குமடி யேனரும்
 புரிவிற் கியைந்தகண்ணுய்
அரியதிரு வருளேயே நாடுமென தன்பாயெ
 னறிவா யுளும்புறத்தும்
ஆமெனது நாட்டமாய் நாட்டமது மோயுநிலை
 யாயுள்ள வெந்தையேநின்
பெரியதிரு வருளொடுங் கூடியுனை நீங்காவொர்
 பேறுற விலக்துறந்துன்
பிள்ளையா நிற்குமெனை விடுதியே லினியாவர்
 பேணியருள் புரிவரன்னே
பரிவுடன் பெரியதிரு வுளமது கனிந்துசொன
 படிகருணை புரியவேண்டும்
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்சுகப் பிரமமே
 பரிபூர ணனந்தமே.

அருள் விருப்பமானது என்னை நன்கு தூண்டும்படி யாகவே பாடு கின்ற என்பாடலின் கருத்தைத்தெரிந்து அவ்வாறனுக்கிரகிக்குந் தலைவனும்,

Koviloor Digital Library

முத்தியைப் பெறுமாறு துன்பமுறுகின்ற அடியேனுடைய அரிய விருப்பத்திற்கியைந்த கண்ணும், அருமையான திருவருளையே விரும்புகின்ற எனதன்பாயும், எனதறிவாயும், உள்ளிலும் வெளியிலும் பொருந்துகின்ற எனது நாட்டமாயும், அந்நாட்டமும் ஒயவுள்ள நிலைக்களமாயு மிராநின்ற என்பரம பிதாவே! உன்னுடைய பெரியதிருவருளோடுங் கூடி யுன்னைநீங்காத வொரு பேற்றினை யடையும்பொருட்டு (மனை மக்கண் முதலிய) இல்வாழ்க்கையை விட்டு, உன்மகனாக நிற்கின்ற என்னைக் காத்தருளாது விடுவையேல் ஐயோ! இனி, எவர் காத்தருளுவர். அன்புடன் பெரிய திருவுளங்கனிந்து நீ யெனக் குபதேசித் தருளியவாறு கிருபைசெய்தல் வேண்டும்.

பரமைசுவரியம் முழுதுஞ் சுதந்திரமாக வனுபவிக்குஞ் சித்தென ஆன்மா விளங்கத்தக்கதொன் றாகலின் அப்பரமனை "எந்தையே" என்று விளித்ததூஉம், தன்னைப் "பிள்ளை" என்று கூறிக்கொண்டதூஉம் ஏற் புடையனவேயாம்.

"எந்தை யாயெம்பி ரான்மற்று மியாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம்பி ரான்றனக் கோன்றிலான்"

என்றார் ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகனாரும். இல்லந்துறத்தல் அவசியமென்பது, பரிபூரணானந்தபோதத்துத் துறவறவிளக்கப்படலத்தாலும், அதனுரையாலும் இனிதுவிளங்கும். விளங்குமாயினுங் குமரகுருதாசசுவாமிகள்பாடலெனுமொரு கோசத்தே —

"ஆளு நின்னடி யன்றிமன் னாசைபோ னாசை
நீளு மென்குழன் மங்கைய ராசைமி னீங்காக்
கோளு ளோர்களு ஞானிக ளோபுகழ் குயின்றேன்
நாளு நாடிய தெய்வமே யேனவவள நபமே."

எனவரு தொடர்பு நுட்பமாக நுதலிக்கொள்ளத் தக்கது.

புரிவு = விருப்பம்; "புரிதல் விரும்பலுஞ் செய்தலு மாகும்" என்பது சே - திவாகரம்; தொழிற்பெயராகலின் உ - விகுதி; வ் - எழுத்துப்பேறு; வு - விகுதி யென்பாரு முளர்.

புரிவு - அன்பென்பதாகவும் அந்திவாகரங் கூறுதலைப் "பரிவு மார்வமு மீரமும் பற்று — மளியு நாரும் புரிவு மன்பே" என்பதனு லறியலாம். அற்றேல், அது பொருந்தப் பொருள்கொள்க. அன்பும் விருப்பின்பாற்படும்.

பெறுவான் — வான் - எதிர்கால வினையெச்சவிகுதி.

பேறுற — உற - செயவெனெச்சம். பெறப்படுவது பேறு; ஈண்டுப் பரமைசுவரியம்.

அன்னே - இரக்கச் சொல்.

எந்தை - என்தந்தை, எம்தந்தை என்பனவற்றுளொன்றன் மரூஉவாம். (உ)

Koviloor Digital Library

வஞ்சவினை கண்டஞ்சி பூநெஞ்ச னுக்விம்
மகிமிசை யிருப்பினரிலர்
மாபாத கங்கள்பல புரியினுங் கருமாமை
மகிடமுது கின்றாவல்போற்
கிஞ்சிலே னுஞ்சஞ்ச லத்தினை விளைக்காத
கிழமையைச் சிவணுமானுர்
கிருபைபெரி தென்றக வினைக்கஞ்சு நான்பவ
கிருத்திய மெதேனும்வனையிற்
கஞ்சாய னத்துளொரு நுண்மண் கிடப்பினுங்
கனவாதை கோடன்மானக்
கைதவங் கோடற் கியாதுதடை யாகலிற்
கறையற்ற நெஞ்சமருளிப்
பஞ்சம கதிக்குநற் பாங்காகு மாறுகண்
பாராய் சதாகாலமும்
பகனிசர வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணனந்தமே.

வஞ்சக கருமங்களைக்கண்டு பயப்படாத நெஞ்சையுடையவனுக இப் பூமிமிசை யானிருந்தக்கால், குற்றமார்ந்த பல்பெரும் பாதகங்களை யான் செய்யினும் அவைகள், கருநிற வெருமையின் முதுகிற்படிந்த மழைத்துவலை கள் அவ் வெருமைக்குக் குளிரைச்செய்யாம லொழிதல் போலச் சிறவரையு மெனக்குச் சஞ்சலத்தினை யுண்டுபண்ணுத் தன்மையினைப் பொருந்தும். (அங்ஙனமின்றி) மாட்சிமையார்ந்த நினதருளே மா சம்பத்தென்று பாவ கருமங்களுக்குப் பயப்படுகின்ற யான், (அந்த) வஞ்சக கருமங்களுள் யாதனை யேனுஞ் செய்தக்கால் (அதனுனே) கமலமலர் போன்ற கண்ணுழை யொரு சிறுமண் கிடந்தானும் உயிர் மிக்கவருத்தங் கொளல்போலத் துன்பத்தைக் கொளற்குத் தடையாகவுளது யாது? ஒன்றுமின்றே. ஆதலால், எனக்குக் குற்றமற்ற மனத்தைக் கொடுத்தருளி மோக்கத்திற்கு நல்லுரிமைப்படுமாறு எப்போது மென்மீது நின் கடைக் கண்ணேக்கத்தைச் செய்வாயாக.

பாவகரும பந்தங்கட்கு ஏது, கறையுடையநெஞ்ச மாகலின், அதற்கு வேருய் முத்திக்கு ஏதுவாமொரு நெஞ்சமே "கறையற்ற நெஞ்சம்" எனப் பட்டது. 'பாசமென் ருேதுதத்துவ கணத்துள்' என்றற்ருெடக்கத்துத் திருப்பாட்டையும், அதனுரையிலுற்ற சுருதிப்பிரமாணத்தையும் ஈண்டுக் கவனிக்க. பஞ்சமகதி= மோக்கம்; சே - திவாகரங் காண்க. நரககதி, மிருககதி, மனுடகதி, தேவகதியென்னு நான்கிற்கும் வேருய் மேம்பட்டு நிற்பது மோக்கமாகலின் அது பஞ்சமகதி யெனப்பட்டது. மிருககதிக்கும், மனுடகதிக்கும், தேவகதிக்கும் வேருக நரககதி நவிலப்பட்டமையின் அங்

Koviloor Digital Library

நரகம் புகுமுயிர்கள் யாவை? என்பதுபற்றி யிங்ஙனம் விசாரிப்ப தேற் புடைத்தாதலின் அவ்வாறு செய்வாம். இது மறம் இஃதறமென வுணர்தற் குரிய கருவி விலங்குகட் கின்மையால் அவைகளும், அறமேபுரிந் தடைதல் தேவகதியாகலின் அத்தேவர்களும் மறத்தின் வழிவரு நரககதியடைத லின் றென்பதும், இருவினையும் புரியத்தக்க மனுடராயுள்ளாருண் மறம்புரிவார் பொருட்டே அந்நரகம் படைக்கப்பட்டதென்பதும், அதனை அவரேயடைவ ரென்பதும் நிரப்பற நிலைபெறுத்தப்படும். ஆதலின், மனுடப்பிறப் பெய்தி னோர், யாம் உயர்திணை மாந்தரன்றே வென இறுமாந்திராது மறமெனும் புலிவருகட றியாது? புரையெனும் புலிவருகட றியாது? எனப் பன்முறையும் வினைப் விழித்திருந் துய்திபெறத் தக்கவரேயாவர். அசுரர், அரக்கர், நாக ரென்பார் கதிகள் கூறப்படாமையின் அவற்றிற்கே 'நரககதி' என்னுமொரு பெயர் பொதுமையிற் புகலப்பட்டது கொலோ? என்று சிலர் ஐயுறுகின் றனர். (அவ்வசுரர் முதலிய முத்திறத்தாரும் பாதாளலோகவாசிக ளெனவும், அப்பாதாளத்தி னடிப்புடையே நரகலோக முளதெனவு நவிறலினால்) அங் ஙனமாயினும் நரகலோகத்திருப்பார்க்கே நரகரென்றல் சிறந்து நிற்கத் தடையின்றன்றே. அந்நரகம், உஅ - எனக் கந்தபுராணமுஞ் சிவதரு மோத்தராகமமுங் கூற; ௬௨ - என மிருகேந்த்ராகமம் விளம்புகின்றது.

மாமரப்போலி இருப்பையும், வில்வப்போலி விளாவும், கவுதாரிப்போலி காடையும், புரவிப்போலி வேசரியுமாக வெண்ணப்படுமாறு மனிதப்போலி குரங்கெனப்படும். மனிதனை 'நரஃ' என்றுரைக்கும் வடநூலார் குரங்கினை "வாநரஃ" என்பதும் இக்காரணங் கருதியேயாம். வா = ஒப்பு. மனிதர் தேவப்போலியாவர். சீவான்மா பரமான்மப்போலியாம். தேவர்களுடைய வடிவு முதலிய கதியினையடைதல் அத்தேவர்கட்கு உகப்பான அன்னதானாதி தருமங்களைப் புரிதலினாலேயாம். அன்னணம்புரி மனிதர், இம்மையிற்றானே மனிதத்தன்மையோடு தேவத்தன்மையுஞ் சிவணியவராகின்று ராகலின் அவர், எக்குடிப் பிறந்தாராயினு நற்குடிப் பிறந்தாராய்ப் 'பூதேவர்' 'பூசுரர்' எனப்படுவர். அவரிருக்கையும் பூசுராலயமெனப்படும். இங்ஙன மாகாதார், மனிதப்போலியாம் வானரத்தோ டொருங்குவைத் தெண்ணப்படுவர்; பாரி சேடவளவையால். அவரிருக்கையு மங்ஙனமே யாதற்பாலது. முக்கியமாக வடமொழி தென்மொழி நூல்களுள் வைக்கப்பட்ட வைதிகசைவ தருமங் களை யிகழுந்தன்மையானே எதிர்க்குந் தன்மையானே மக்களும் (மனித ரனைய) குரங்கெனத் திரிபவராவ ரெனும்பொருள் போதர —

> " மந்தி போற்றிரிந் தாரி யத்தோடு சேந்த மிழ்ப்பய னறிகிலா
> அந்தகர் "

எனவெழுந்த திருஞானசம்பந்தனார் திருவாக்கும் இதனை மதுகைப்

Koviloor Digital Library

படுத்தும். மந்தி=வானரம். இவ் வானரமொப்பாரை மனித சமுதாயத்தி னின்றும் பிரித்தறிதல் யாங்ஙனம்? எனின், —

"வானர மழைதனி னணயத் தூக்கணந்
தானெரு மதிசோலத் தாவிப் பிய்த்திடும்"

என்றபடி உயிர்க்குறுதி பயக்கும் பகவான்வடிவ வழிபாட்டினையும், அதன் சார்பாய்நிகழ் தருமங்களையுந் தமக்கெடுத்துப் போதிக்கும் புண்ணியர்களை நோக்கி, எம்போன்ற வொருவடிவனைத்தொழு நீவிரோ எம்மனோர்க்குப் புத்திபுகட்டும் பொறியாள ராவீரெனச் செருக்கின் மூத்துச் சேட்டையின் மூத்துச் சீற்றத்தின்மூத்துக் கொடுமை பல வயர்தலா னறியலாமென்க. திருவலங்கற்றிரட்டின் முதலாங்கண்டத்தில் —

"பரந்த மாயையின் பாசமுட் கிடந்து பதைத்து நோந்தரு ளுடிடு பசுக்கள்
தரங்கண் டருள்செய நீநனி கோள்ளுந் தாவில் பதியுரு வைப்பழி பகரத்
திரங்கோள் வோரேவ யாண்முரு காநற் றிருவி லாதுச தாமுகஞ் சுரித்த
குரங்குக் குங்கடை யாகுவ ரவர்சோல் கூற்றை நான்மதி யேன்மதி யேனே."

என யாங்கூறியதும் இங்ஙனெடுத்து விரித்துக்கூறற் குரியதே. தூக்கணத்திற்குத் தீங்கிழைத்த வானரம் மனிதர்க்கு மஃதிழைக்க வழியறியாது, இறைதிருவுருவைப் பழிபகரவு மறியா தாகலின், அவை யறிந்தார் அவ்வானரத்தினுங் கேடுடை வானரமாவராகலின் அவர், 'குரங்குக்குங்கடை யாகுவர்' என இழித் துரைக்கப்பட்டா ரென்க. மனிதத்தன்மை தமோகுண வீக்கத்தாற் கேடடையின் இழி வானரத்தன்மை, இழி யிராக்கதத் தன்மை, இழி யலகைத்தன்மை, இவை யொற்றுமைப்பட்ட தன்மை கிளக்கப் படுமென்பன மறுக்கற்பாலன வல்ல. மூக்கவாம் மணமணி கருணை முதலிய வற்றோடு வல்சி மாந்தி மழகளிறெனக் கொழுத்திருக்கின்ற தாமுஞ் சாதன் மெய்யென்பது நனி தெரியவந்த பின்னரும் மாளா வொருவன் றாளே தொழாது வாளா சாமா றுள்ள வினையரை மதியாதிடைந்து போந்து தமதறநிலை வழாது பேணிநிற்றன் மஹாதேஜோமண்டலத்தார்க்குங் கடன்மையே யென்பதை யீண்டினிது நாட்டுதும். தமிழ்மறைப் போற்றித்திருவகவற்கண்—

"ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைக டொடங்கின
ஆத்த மானு ரயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மேன்னுந் தோல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாக வேதியருஞ்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிக டத்த மதங்களே
அமைவ தாக வரற்றி மலைந்தனர்"

Koviloor Digital Library

எனவரு பகுதியான் அக்கடன்மை யுணர்ந்துகொளப்படும். மாயையின் வழியெல்லாம் ஆய்ந்திகந்து நிற்கும் மணிவாசகப்பெருமானுக்கு அம் மாயையின் வளப்பத்துட்பட்ட உலகினர் போதித்தவாறெல்லா மெடுத்துணர்த் தாநின்ற இப்பகுதியி னுட்கிடை —

(யிமநீஸாவ–்நஂஜநூ – திகநீசார்ச்சநம்ஜந்ம)

"ஈசுவரவழிபா டில்லாதான் சன்மத்திலே தீயை வை" என்று சுருதி - பிருஹஜ்ஜாபாலங் கட்டளையிடுதலினும் பெறப்படும். நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய் நிற்பன நீஇஇ யருளொரு தொல்லோற்றெழு லெனும் ஈசுவரவழிபா டில்லி பிறப்புப் பயனுடைத்தன்றாகலின், நீ அவனை நேசிக்க வேண்டாவென்னுங் கருத்தானே 'அவன் சன்மத்திலே தீயைவை' எனத் திருவருட்சுருதி தெரித்ததென்க. ஈண்டவனைத் திருத்துகவெனாது நேசிக்க வேண்டா வென்னுங் கட்டளை பிறப்பித்தலென்? எனின், — அறியாது கடாயினாய்!

"நான்பெற்ற வின்பம் பெறுகவிவ் வையகம்"

என்னுங் கருணையம்பறை பிடித்து அவ்வாறுபுரிய முயன்றுங் கூடாதாயின், "கிட்டா தாயின் வெட்டெனமற." என்றபடி அவனை விட்டு நீங்குதலே நலனுடைத்தென்றல் அதற்கு விடையாமென்க.

ஆகலினன்றே மூதுரையில் —

"தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே — தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது."

என்னும் வெண்பாவும், சித்தாந்தசிகாமணியில் —

"ஈண்டோளி யமல பத்த னிருஞ்சிவ பத்தி நீத்துக்
கோண்டரு மனத்து வெய்ய கோடியவன் றன்வன நோக்கல்
தீண்டுதல் புரித லாகா சேர்ந்தவ னுடனி ருத்தல்
வேண்டுவ தன்றேங் கேனும் விடுவதே யியல்பு மாதோ."

என்னும் விருத்தமும், சிவஞானபோத வார்த்திகமென்னும் பொழிப் பகத்தே —

"அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை உணர்த்துவர்"

என்னுங் கிளவிகளும், ஞானவாக்கியத்தில் —

"பீடை தருமே மூட ருறவு."

என்பது மெழுந்தன. இன்னன பல்ல.

"நிலமிசை யாகம நெறியி லேனுங்
கலமலி நான்மறைக் கடையி லேனும்

Koviloor Digital Library

இறைநூ லாயவவ் விரண்டினு மேனுஞ்
சிறிது படனஞ் செய்தந் நடவை
திடப்படா துலக மாயையிற் சிக்குபு
விடப்படா தவலவோர் விரதமுள் ளோரைக்
கண்ணுறு காலவ ரில்லத் திருந்திடிற்
கண்ணக லில்லையேன் கருதின ரேன்பர்
துறவிருந் திடினேன் றுறந்தன ரேன்பர்
இறையா லயம்புக் கிருந்து வழிபடின்
இவர்க்கே னலைய வழிபா டேன்பர்
அவனமாற் றுவிடி னற்றிலேன் னேன்பர்
சடைமுண்ட மிலையேற் றவமின் றேன்பர்
சடைமுண்ட முளவேற் * சால்புக்கோ வேன்பர்
ஓரிடத் திருப்பி னுழிப்பற் றேன்பர்
பாரிடத் துலாவிற் பசுவல வேன்பர்
உண்டுடுத் திடினமை யோத்தவ ரேன்பர்
உண்டுடுக் காவிடி னுஞற்றிலேன் னேன்பர்
பேசி விளக்கிடிற் பிதற்றலே னேன்பர்
பேசா திருந்திடிற் பிறர்க்கேன் னேன்பர்
விழித்து நோக்கிடின் வெளிமுக மேன்பர்
விழியா திருந்திடின் விழிக்கிலேன் னேன்பர்
அற்புத மிலதே லருளின் றேன்பர்
அற்புத முளதே லணிவித்தை யேன்பர்

ஆதலின் மனனே யவனியர் பலவா
றோதிழி வுக்குநீ யுள்ளலை வேதும்
உறலொழிந் தெம்மா னுரைத்தசன் மார்க்க
முறையி னுனக்கெது பிடித்தமு முயல்வும்
உள்ளதோ வவ்வா றுற்றெங் கடவுளாய்
உள்ள குகேசனை யுலப்பி லுண்மையை
அகண்ட பூரண வருட்பெருஞ் சோதியை
அகண்ட பூரண வானந்த வாரியைச்
சொல்லற நிற்குந் தூய வெளியைச்
சொல்லின் மதுரஞ் சொரியருட் கனியை
நினைக்கி னினைந்து நிகழ்ந்து பற்றுபு
நினையா தேனீங் கிடேமோ ரியற்கையைத்
திருவரு ணகிரி சிந்தித்த தேவை
உருவரு வின்றி யொளியிரு ளின்றிச்
சுத்தசித் தாகச் சூழ்ந்து
சத்திய முத்தி தானடை வாயே."

---

* சால்பு = மாட்சிமை = பெருமை.

Koviloor Digital Library

என்னு மிவ்வகவற்பா, குமரகுருதாசசுவாமிகள் பாட லென்னுமொரு கோசத்துளது. இதன்கண் 'நிலமிசை யாகம நெறியி லேனும்' என்னுமடி முதல் 'அற்புத முளதே லணிவித்தை யென்பர்' என்னுமடி யிறுவாய்க் கிடந்துள்ள இருபத்து நான்கடிகளுட் கிளக்கப்பட்டவாறு பிதற்றித் திரி தருவார்முன் எங் நறும்போதனை பயன்படுமால்! படாதென்னுஞ் செம்மைத் துணிபானே இத்திருப்பா ௩ - ஆம் பத்தின் எ - ஆந் திருப்பாட்டுழை —

"சோனலுமுசு நேரவே தாமுனங் கற்றமுரண் விடுவேதரிதால்"

என்பதுங் கூறப்பட்டுளது. இனி, இங்குக் கூறியவாறெல்லாம் ஒரு படி முடித்துக் காட்டுதும்.

வருமாறு.— பண்டமாற்றுக்கடை பலவற்றுள்ளும் வேட்ட நறும்பண்டங் காண்புழி அது கொள்வோனைப் போலிருப்பாற்குப் போதிக்கும் அப் புல னெறிப்போதனை பயன்படுமென்பதூஉம், கேடார்ந்த பண்டத்தையு நறிதென நவின்று விற்போனைப் போலிருப்பாற்குப் போதிக்கும் அப்போதனை பயன் படா தென்பதூஉமாம்.

இவையனைத்து நன்குநோக்கியுணர் நன்மக்களாயுள்ளார், தேவப்போலி யாய தம்பெருந்தன்மை மனிதப்போலி யாகாமே அத் தேவத்தன்மையே ஆமாறு செய்துகோடல் ஒல்லுமாதலின் அதற்குரிய தருமங்களை அவர் ஒல்லையிற்பற்றக் கடன்மைப்பட்டவரேயாவர். இந்தச்சாத்திய காரியமே மே லெடுத்துக்கிளந்த தேவகதியாம். ஒருதேவ வழிபாட்டினையே பெற்று அவ் வொருதேவனாகிய இறைவனது திருநாமத்தினைச் செபமாகச் செபித்தலும், தியானயோகமாக அவனது திருவுருவினைத் தியானித்தலு மாகிய இரண்டுமே முக்கியமெனமதித் தவைபற்றிநிற்குந் தகைமை வாய்ந்த மஹாதேஜோமண் டலத்தார், பரமான்மப்போலியாந் தஞ் சீவவியல்பொழிந்து சிவவியல்பாதற் குக் கடன்மைப்பட்டவரேயாவர். இந்தச் சாத்திய காரியமே மேலெடுத்துக் கிளந்த மோக்கமெனும் பஞ்சமகதியாம். இக்கதி, அனேக ஐசுவரிய வாய்ப் பான சிவ சாரூப்பியத்திற்கும், மேலுறு சொரூப சிவ சாயுச்சியத்திற்குங் கொளப்படும். சாயுச்சியத்தினுண்மை இந்நூல் ௧0௬ - ஆம் பத்தில் —

"இன்ன படியேன் முய்ந்திடவு மிழிபோ தத்தா லேதோடவுஞ்
சின்ன வரையு மமையாதாய்த் திகழும் பதிமுற் றறிவெனவே
இன்ன லறுநு லியம்புமது வேந்த வணமோ வந்தவணம்
மன்னு வததா னதைமருவு மார்க்க மிதையும் பெறுவேனே."

என்னுந் திருப்பாட்டா னுணரக்கிடக்கின்றது. இதன் சம்பந்தமா யுணர்த் தப் படுவனவெல்லாம் ஆண்டுப் பின்னரு முன்னருமாகக் கண்டுகொள லாம். இம்மானுடவுடம்பி னுவர்ப்பெய்துழி அத்தேவவுடம்பும், தேவவுடம்பி னுவர்ப்பெய்துழி ஈசுரவுடம்பு முண்டாம். ஈசுரவுடம்பு, எண்ணறுகோடி

Koviloor Digital Library

காலத்துங் கேடடையா மாலேத்தாயினும் வயிறுர நுகர்ந்தான் பெற்றிமை போல் இவ்வுடம்பாம் பேறும் போதுமென்னுந் திருத்தியினை அல்லது வேண்டாமையை யெய்தினேர், அணைந்தடங்கிடற்காகவே அச் சாயுச்சிய மென்பதொன் றேற்பட்டுளது. இவ்விருதிறமும் ஈசுரனதனுக்கிரக காரியத் துள்ளனவாகலின் அவ்வீசுரன்,

"வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவான்" எனவும்,

"ஏவருக்கு மனத்தி னினைப்பவை அருள்வோன்"

எனவுங் கூறப்பட்டனன். இவை, முறையே நாவுக்கரையனர் திரு வாக்கும், அருணகிரிநாதனர் திருவாக்குமாம். ஈசுரவுடம்பு நல்ல யோகா னுபவ பலனைக வெய்தத்தக்கதாகலின் அவ்வுடம்புடையார் அனலும், சீத மும், வாதமும், அசனியும், புனலும், ஆயுதமும், விடமும், மருந்தும், பசி யும், தாகமும், பிணியும், முனிவுமூமையுமாகிய உயிர்வேதனை பன்னிரண்டுங் கடந்து அந்த யோகானுபவ சாலிகளாகவே அப்பிராகிருத ஈசுரசன்னிதி யில் வேண்டுமளவும் விரும்பியிருக்கும் பேறுடையரேயாவர். இக்கதியினை யும், இதன்கீழுள்ள ஈசுரசாமீப்பியம் ஈசுரசாலோக்கிய மென்னுங் கதிகளை யும் இழுக்கத்துட்படுத்துச் 'சொரூபசாயுச்சியமென்ப தொன்றுமே யாம் விரும்புவது' எனக்கிளப்பார் பலரையும் யாம் இஞ்ஞான் றிந்நாட்டகத்தே காண்கின்றனம். இனையர்விருப்ப நிலைபற்றியும் ஈங்கொரு விசாரணை செய் குதும். கூறிப்போந்த சாரூப்பியாந்தமுள்ள பேறுகளை மதியாது வேறு பேசற்கும், அச் சொரூப சாயுச்சியத்தையே பெறற்கு முரியார் — இம்மா னுடவுலகின்கண்ணவாய வனப்புவாய்ந்த மாடகூடங்களுட் சிறந்த கட்டிடங் களைக் காண்டொறுங் காண்டொறும் வாயினை ஆவெனத் திறந்து பார்வை யினைப் புறம்போகவிடா தூன்றி நோக்கியவாறே சலிப்பில் பதுமையென நின்று அவற்றைக் காமுறலினும், தண்டிகை கொடிஞ்சி முதலிய வாகனங் களையுங் கவிகை ஆல்வட்ட முதலிய விருதுகளையுங் கவி வசனதி தற் புகழ்ச்சிகளையுங் காலாண் முதலிய படைப்பெருக்கங்களையுங் காணுந்தோ றும் அவற்றிற்காசைப்படலினும், இன்சுவை முதலிய சுவைப்பொருள்க ளுண்டல் இன்னேசைகள் கேட்டல் நறுநாற்றங்க ளுடல் கல்வித்திறமை முதலிய வித்தைபல விரும்பலென்பனவற்றை விழைதலினுந் தலைப்படல் உடையாரா? தலைப்படலிற் சிறுவரை குன்றிய நீரரா? குருடர் செவிடர் மூடவர் மௌட்டியருறழச் சிற்சில நீத்துநிற்குநரா? என்னுங் கடாக்கட் கேற்புடை விடை, அன்னேரு ளொருவருமல்ல ரென்பது சித்திக்கு மாகலின் அவர், தம் விழைதல்பிடித் தெழுதுமெழுத்தும் பேசும்பேச்சும் எத்திறவுண்மையி னுள்ளன? இவை படிற்றெழுக்கத்துட் படாவோ? என வினைய்க்கொண்டுய்த்து நோக்குழி, ஈசுரத்துவேஷ புத்தியுடையார் செய்கை யிங்ஙனமாகின்றதென முடிவுமொழியவுள்ளார், விவேகிகளேயன்றி மற்றைய

Koviloor Digital Library

ரல்லரால். இத் துவேஷபுத்தியுடையாரை, ஈசுரனடியவரென ஈசுரபத்தியுடையார் மதித்து அன்ன பானாதிக ளளிக்கவு நியாயமுண்டோ?

ஆறுகோடி மாயா சத்திகளும் வேறு வேறு தம் மாயைக டொடங்கற்கு நிலைக்களனாயுள்ள இப்பூவுலகினை யினி யடையொண்ணாதென்னும் விரத்தி மேயினர், ஈங்குள்ள பொருள்களு ளெதனையும் இச்சியாதிருத்தல் வேண்டும். தம்மாலேனும் பிறராலேனும் அமைக்கப்பட்ட கல்விக்கழகம், அறவளாகம், மடாலயம், தேவாலய மென்பவற்றிலும் இச்சையிருத்தலாகாது. இருப்பின் மீளவும் அவ்விடனடைதனேரு மாதலிற் றமது பரலோக யாத்திரையிற் சில்பொழுது தாந் தங்குமிடனாக விப்புடவியினை நினைத்தல் வேண்டும். தங்குமிடனுந் தேள், செய்யான், உண்ணி, எறும்பு, ஈ, கொதுகு, குருதிப்பூச்சி முதலிய கடியுயிர்கள் செறிந்துள்ள இல்லொக்குமென்றே துணிதல் கடப்பாடாம். மைத்ராயண்யுபநிஷத் —

([illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சக்ரவர்த்திந: கேசித் - ஸுத்யும்நபூரித்யும்நேந்த்ர
த்யும்நகுவலயாச்வ யௌவநாச்வவத்ர்யச்வாச்வபதி:
சசபிந்துர்ஹரிச்சந்த்ரோம்பரீஷ நகத்து
ஸர்யாதிர்யயாத்யநரண்யோக்ஷஸேநாதய:।
அதமருத்தபரதப்ரப்ருதயோ ராஜாந:।
மிஷதோபந்துவர்க்கஸ்ய மஹதீம்ஸ்ரீயம்த்யக்த்வா
ஸ்மால்லோகாதமும்லோகம் ப்ரயாதாஇதி।)

"சக்கரவர்த்திகளா யிருந்தார் சிலருட் சுத்தியும்நன், பூரித்தியும்நன், இந்திரத்தியும்நன், குவலயாசுவன், யௌவனசுவன், வத்திரியசுவன், அசுவபதி, சசபிந்து, அரிச்சந்திரன், அம்பரீடன், நனத்தன், சரியாதி, யயாதி, அனரண்ணியன், உக்ஷசேனனென்னும் பெயருடையார்களும், மற்றும் அரசர்களாயிருந்தாருண் மருத்தன், பரதன்முதலிய பேரரசர்களுந் தத்தம் பந்துவருக்கங்கள் கண்முன்பாகவே தம் மகத்தான ஐசுவரியங்களை யிவ்வுலகோடு விட்டுப் பரலோகமடைந்தனர்." என்றுகூறும் வாய்மையையு நினைவில் வைத்து நடைதரல் கடன்மையாம்.

Koviloor Digital Library

அரில் = குற்றம்.

கிஞ்சில் - கிஞ்சித் என்னும் வடகிளவியின் விகாரம்.

கஞ்சாயனம் - உவமத்தொகை; கஞ்சமென்னும் முதற்பொருளின்பெயர் அதன் பூவாகிய சினைப்பொருட்காயிற்றாகலிற் பொருளாகுபெயர்.

"யாது தடை" என்னுங் கடாவிற் றடையொன்றுமின்றே யென்னுந் தேற்றப்பொருள் குறிப்பாகக் காணப்படுகின்றது; இது, கேட்போ ரிடர்ப் படாது வெளிப்படையிற் கூறுதன் மரபாகலின் இது மரபுவழுவமைப் பாகும்; விதி — "முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" என்னுஞ் சூத்திரமாம்.

தடை - தொழிற்பெயர்; தடு - பகுதி.

கைதவம் = வஞ்சகம்; இது, வடசொல்; நிகண்டு - அமரஸிம்ஹங் காண்க. பாவங்களுளொன்றாய கைதவமெனனும் முதற்காரணப் பெயர் அதன் காரிய மாகிய துன்பத்திற்கும் வழங்கப்படுவதாயிற்றாகலிற் காரணவாகு பெயர். காரணங் கருவியெனப்படுமாற்றானே கருவியாகு பெயருமாம்.

கண்பாராய் - ஏவலொருமை முற்று. (கூ)

பூவுழி விசேடகப டங்கூறு மாசாட
　　பூதிகுண மென்கணில்லை
பொல்லா னெனும்பே ரெடுக்கமன மில்லையுன்
　　பொருட்டுவா தங்களேரின்
தாவற விரிக்குமோ ரன்புண்டு கண்ணீர்
　　ததும்பநின் றேங்கலுண்டு
சகசநிலை நாடியொரு நாட்டமுற லுண்டருட்
　　டகவினைப் புகழ்வதுண்டு
கூவுமறை யிற்பொய் யெழாமற் புரக்குமொரு
　　கொள்கைக்கும் விழைவதுண்டு
கூறுமிக் குணமெலா முளவேனு முன்னோடு
　　கூடாம லின்பமுறுமோ
பாவனத் திருவுள மகிழ்ந்திந்த வமையமருள்
　　பாலிக்க வேண்டுமெந்தாய்
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்சுகப் பிரமமே
　　பரிபூர ணனந்தமே.

நிலவுலகில் விசேடகபட வசனங்களை நிகழ்த்திய 'ஆஷாடபூதி' யின் குணமானது என்மாட்டின்று. பொல்லாதவ னென்னும் பெயரைப்பெற லாகாதென்பதும் என தெண்ணமே. உன்பொருட்டு மத தருக்கங்கள் சம்ப வித்தால் (எதிர்ந்தோர் தருக்கமாகிய) கேடு அறும்படி விரித்துக்கூறும் ஓரன்புமுளதே. (உனது பூரணத்தை யெஞ்ஞான் றடைவே னென்னுங்

Koviloor Digital Library

கருத்தானே) கண்ணீரானது பெருக்கெடுக்க நின்று ஏங்குதலு முளதே. உண்மைநிலையை நாடி யொருநோக்க முறுதலுமுளதே. திருவருட் கருணையைப் புகழ்வதுமுளதே. (என்னைக் காத்தருளுமாறு அவ்வருளை) யான் அழைக்குங் கூற்றுக்களுட் பொய் தலைப்படாது காத்துக்கொள்ளு மொரு கொள்கைக்குப் பேராசைப்படுதலு முளதே. (இங்கே) கூறப்பட்ட குணங்களெல்லா மென்மாட் டுள்ளனவேனும் பேரின்பமானது உன்னோடு கூடாமலெய்துமோ? என்னுடைய பரமதந்தையே! உனது தூய திருவுள்ளத்திற் பிரியம் வைத்து (எனக்கு) இத்தருணம் திருவருளைக் கொடுத்தருளல் வேண்டும்.

பொன் சேமித்துள்ள உட்டொளையோடுங் கூடியவொரு முருக்கந் தடியினைப் பிடித்துக்கொண்டு ஐயமேற்றுண்டு திரியுமொரு வேதியன்பாற் பொன் விருப்பினனொருவன், யான் உலகப்பொருள்களு ளொன்றனையேனு மொரு சிறிதேனு மோரிடத்து மொருஞான்றும் விரும்பேனென்பது முதலிய விசேடவார்த்தை பலவும் பகர்ந்து, நம்பும்படி நடந்து, அத்தடி தன் கைவந்தவுடன் அந்தப் பிராமணனைவிட் டோடினன். அவனே 'ஆஷாடபூதி' யெனப்படுவா னென்னுமொரு பழஞ்சரிதையே இங்குக் கொளக்கிடப்பது. ஆஷாடம் = முருக்கு. பூதி = பொன். இப்பொன்விருப்பு ஈங்குச்சொற்ற வஞ்சகமொன்றுதா னிழைக்க வல்லது கொல்? என்னுங் கடாவொன் றெழுதருமாயின், அது, வரைசெய் தோதற்கரிய எத்துணை யின்னலு மெத்துணை யிழிதொழிலும் புரிய வல்லதாமென்ப ததற்கு விடையாய் ஏயுமென்பதைக் குமரகுருதாசசுவாமிகள் பாட லென்னும் பெயரிய ஒரு புத்தகத்தே —

" பணமென் றூற்பிண முந்துவண் டேழுமேனப் பாரிற்
குணமு ளார்தரு மோழியுமோன் றுண்டது குறிக்கின்
உணர்வி லாவதி லுன்பெருந் திருவகு ளுணர்வு
மணமி லாரேலா மயங்குவ ரேன்குரு மணியே. [௧]

போருள வாவினர்க் கிருவகைப் பந்தமும் போமோ
அருளு மேவிடு மோபோரு ளாசையி னுலே
கருது பாவமுஞ் செய்கிற பாவமுங் கணிக்க
ஒருவ ராலிவ ணுகுமோ மாமயி லுகைப்போய். [௨]

இரவி னித்திரை யின்மையும் பகலேலா மிளைப்புந்
தரவி ருப்பது மீனரை மூடரைச் சார்ந்து
பரவிப் பஃறேழில் பார்த்திடப் பழிதோழி லேல்லாம்
புரியச் செய்வதும் போருணசை யேபரம் போருளே." [௪]

எனவருந் தூக்குக்களானும், குகப்பிரமவருட்பத்தில் —

" பணம்பண மேனுங்கோடி யவன்பிணி யடைந்தனர்
படுந்தோழி லினுந்தோடர்வனே

Koviloor Digital Library

பதம்பத மேனும்பெரு மிதந்தின மடைந்தருள்
பதிந்தேவன யறிந்தவிர்வனே " [௬]

எனவரு மொழித்தொடர்களானும் யாமுணர்த்தினேம். "வாதங்கள் நேரின்" என்றதில் வாதங்கள் = தத்தஞ் சமபநூல் பிடித்துத் தருக்கித்துப் பேசு மதவாதங்கள். அவை: —

(௧) நாத்திகமாகிய உலகாயதம்,
(௨) நிரீசுர சாங்கியம்,
(௩) கன்ம மீமாஞ்சை,
(௪) ஏகான்மவாதம்,
(௫) பௌத்தம்,
(௬) ஆருகதம்,
(௭) நியாயமென்னுந் தருக்கம்,
(௮) பாஞ்சராத்திர விசிட்டாத்துவைத வைணவம்,
(௯) மத்துவ துவைத்வைணவம்,
(௧௦) பேத சைவம்,
(௧௧) கிறிஸ்தவம்,
(௧௨) முகம்மதியம்,
(௧௩) பிரமசமாசம்

முதலியனவாம். இவற்றுண் மத்துவ துவைதவைணவமும், கிறிஸ்தவமும், முகம்மதியமும், பிரமசமாசமுமாகிய இந்நான்கு நீங்கலாக மற்றை வாதிகளை இந்நூல் உ௬ - ஆம் பத்திற் கண்டுகொளளலாம்.

ஈங்கியம்பப்பட்ட உத்தமகுணங்களில்லாமே பேரின்பநெறி கூடாதென்பதும், அங்ஙனங் கூடினுஞ் சுவானுபவ ஐக்கியமில்லாது அவ்வின்ப மெய்தாதென்பதும், அது திருவருளா லாதற்பால தென்பதும் இத் திருப்பாட்டிற் போதருங் கருத்தென்பது உரைநுறுவா ருணரக்கிடக்கின்றது.

பொல்லான் - பொல்லாமையென்னும் பண்பினடியாப் பிறந்த பெயர்.

பேர் — பெயர் என்பதன் மரூஉ.

தகவு = கருணை ; "தகவுங் கருணையு மிரக்கமுந் தயவும்" என்பது பி - நிகண்டு.

"அறை" என்பது சொல்லென்னு மொருகுணந்தழீஇய உரிச்சொல் என்பதை "மாற்றநுவற்சி" என்றற்றொடக்கத்து நன்னூற் சூத்திரத்தி னறிக. ஒருகுணம் பலகுண முணர்த்துவனவாய் வினைப்பெயர் வினைகளைவிட்டு நீங்காவாய்ச் செய்யுட்குரியனவாய்ப் பொருட்குரிமை பூண்டு வருவன உரிச்சொற்களாம்.

Koviloor Digital Library

"கொள்கைக்கும்" என்பதிற்போந்த 'உம்' கூட்டமிடந்தோறுங் கூட்டப் பட்டது.

இன்பமுறுமோ— ஓ - எதிர்மறைப் பொருளது. (௪)

நீயெமது மேனம்பல் வைத்ததற் காகவே
நீணிலந் தனிலுனக்கால்
நித்தமூ ணுடையாதி யருள்கிறோ மாகலா
னீயெனக் கருளருளெனுப்
பேயென வலட்டுவ தியாதென்பை யேலுனைப்
பேணாத பேர்க்கும்வெண்மைப்
பிணியாலொர் தெய்வமிலை யென்பவர்க் குஞ்சொன்ன
பிரகார மிகசௌக்கியம்
ஆயுளள வும்பகுக் கின்றனை யலாமலு
மனந்தபே தங்களாய
அஃறிணைப் பூதங்க ளுக்குமருள் கின்றியத
னுலடிமை யறிவிப்புவீண்
பாயுமென் றற்குவழி யில்லையென் கண்ணே
பகுக்குதி விசேடவருளைப்
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணனந்தமே.

எமதிடத்தே நீ விருப்பம் வைத்ததற் காகவே நெடிய பூமியின்கண் உனக்கு நித்தலும் உணவு உடை முதலியவற்றைக் கொடுக்கின்றோமாக வின், நீ எனக்கு அருளருளென்று பேயைப்போல (ஓல்லை ஓல்லை) அலட்டு வது என்கொலோ? என்று என்னைக்கேட்பையேல், உன்னை விரும்பாதார்க் கும், வெள்ளறிவென்னு நோயுற்ற தன்மையினுலே தெய்வமென ஒருபொரு ளின்றென்பார்க்கும் மேலேகூறியபடி (உணவு உடை முதலியனவாம்) இவ் வுலக சௌக்கியத்தை ஆயுள்பரியந்தங் கொடுக்கின்றனை. இஃதேயுமன்றி, அனந்த பேதமாகிய இழிதிணை யுயிர்களுக்கும் (அந்தச்) சௌக்கியத்தைக் கொடுக்கின்றனை. அதனுல், உன் அடிமையாயுள்ள எனது விஞ்ஞாபனம் வீண்போமென்றற்கு மார்க்கமின்று. (ஆகலின்) என்கண்ணே விசேட வருளைக் கொடுத்தருள்வாயாக.

தெய்வமென்பது யாங்ஙனம் வயங்கிநிற்பது, யாதாயிருப்பதென்னும் விவரம் உO - ஆம் பத்தகத் தறியக்கிடக்கின்றது.

அஃறிணைப் பூதங்கள் = தேவர், மக்கள், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரமென்னு மெழுவகைப் பிறப்பினுள்ளே தேவரு மக்களு மொழிந்த ஐந்துமாம். இவை யிழிதிணையெனவும் படும். பூதம் = உயிர்.

Koviloor Digital Library

இகசுக மளிக்கும் அருள் சாமானியவரு ளாகலின், பரசுக மளிக்கும் அருள் "விசேடவருள்" எனப்பட்டது.

வைத்ததற்காகவே — ஏகாரம் - பிரிநிலை.

தன், ஆல் என்பன அசை.

உண்ணப்படுவது, ஊண்; முதனீண்டது.

உடுக்கப்படுவது, உடை; ஐ - செயப்படுபொருள் விகுதி.

ஒன்று என்னும் எண்ணுப்பெயர் ஈறுகெட்டு னகரம் ரகரமாய் உகரம் பெருது "ஒர்" எனநின்றது; முதனீளின் "ஓர்" எனவாம்.

பகுக்குதி - முன்னிலை யேவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்று; "செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல் — செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே" என்று தொல்காப்பியனர் கூறியவாற்ருற் பகுவெனும் பகுதியும் ஆயெனும் விகுதியும் பெறீஇப் பகாய் எனவாஞ்சொல், விகுதி குன்றிப் பகுவென நிற்கும்; க் - சந்தி; கு - சாரியை; த் - எழுத்துப்பேறு; இ - விகுதி. இவ்விகுதியே காலங்காட்டினது "றவ்வொ டுகர" என்றற்ருெடக்கத்து நன்னூற் சூத்திரத்தே "வியங்கோ ளிம்மாரெதிர்வும்" என வருதலிற் பெறலாம். (௫)

இழுதையா கியவெற்கு நீதந்த வித்தையா
லிணையிலுன் னருளொன்றையே
ஏற்கும்வண நான்பாடு பாவெலாம் வெண்மடலி
லெழுதியா னந்தமெய்தாத்
தொழுதொண்டர் முன்னம் படித்துறழ்வு பேசிச்
சுகோதயந் தன்னைநினைவேன்
சுத்தநிலை கிட்டாது பற்றியந னுள்ளுலைவு
தோன்றவே தேம்பிநிற்பேன்
வழுவுள்ள செயல்களைக் கண்ணிமுகம் வாடுவேன்
மதியையும் வைதுகொள்வேன்
மாசிலா வெக்தையே யாளென் றரற்றுவேன்
வாயையு மடக்குவேனுன்
பழுதற்ற திருவரு ளிரங்கிடா தேலென்ன
பண்ணுவே னையவருளே
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்சுகப் பிரமமே
பரிபூரண னந்தமே.

அறிவிலியாகிய வெனக்கு நீ கொடுத்த வித்தையின் வலியால், ஒப் பில்லா வுனது திருவரு ளொன்றனையே பெறுமாறு யான்பாடு பாக்கள் யாவையும் வெள்ளேட்டிலெழுதி மகிழ்ச்சியடைந்து, அவற்றை (உன்னை) வணங்கு தொண்டர் முன்னிலைக் கண்ணும் படித்து ஞானம்பேசி, (தனி

Koviloor Digital Library

யிடத்தே) சுகோதயத்தையுஞ் சிந்தித்திருப்பேன். (ஆண்டுத்) தூய சமாதி கூடாது நிற்பதுபற்றி அங்ஙிலையு மசைவுகொள்ள மனவாட்டமுற்று நிற்பேன். (இத்திற விடையூற்றிற்கு ஏது, நம்பாமலிருக்குஞ் செய்கைகளே யாக வேண்டுமென்று) அக்குற்றமுடைச் செய்கைகளையெல்லாங் கருதி முகமும் வாடநிற்பேன். (அச்செய்கைகட்குக் காரணமான) எனது புத்தியையும் வைதுகொள்வேன். இயல்பாகவே பாசமில் பொருளான என் பரமபிதாவே! என்னை ஆண்டுகொள்ளென்று மழுவேன். அவ்வாறழும் வாயினையடக்கி மௌனமு முறுவேன். (இனையவாறெல்லாம் யான் செய்யினும்) உனது குற்றமற்ற திருவருளானது என்மீ திரக்கமுற் றருள்புரியாவிடின் யாது செய்ய மாட்டுவேன்: ஐய! அருள்புரிவாயாக.

இந்நூ லுரையாசிரியர்க்கு உற்ற கல்வியறிவு — சுப்பிரமணியப் பெருமானது அனுக்கிரகமென்பதை "நீதந்த வித்தையால்" என்பது காட்டுகின்றதென்க. இச்செய்தி, ஆசிரியரது * ஞானவாக்கிய மென்னு மொருநூன் முடிந்தவிடத்தே —

"குஹப்ரஹ்மத்தினது திருவருட் டேண்டுதலானே அதி யிளமைப் பருவத்திற்றானே குஹேசவன நாம் பாடித்துதிக்க வேண்டுமென நினைத்தவளவிலே தம்மை யறியாமற் றமது வாக்கில், "கங்கையைச் சடையிற் பரித்து" எனவெழுந்த மங்கலமொழித் தொடரைத் தொடக்கமாகக் கொண்டுளதும், குமரகுருதாச சுவாமிகள்பாட லெனுமொருநூலிலே தெய்வவணக்கத்திற்குப் பின்னர் வைக்கப்பட்டுளதுமான "அமரர்கோ" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளியபின் அறிவுநெறிக்குரிய பல சாத்திரங்களையுந் தோத்திர சாத்திரங்களையும் உலோகோபகாரமாக விரிவிலருளிச்செய்த சுவாமிகள் அங்ஙனம், பெரிதுஞ் சுருங்கி நின்று பெரும்பொரு டருமாறு போதுமையி லருளிச்செய்த ஞானவாக்கிய முற்றிற்று."

என வரையப்பட்ட வாற்றானு முறுதிப்படுத லோர்க வென்க.

அறிவில் பொருட்கெல்லாம் யாதானுமொரு வலிமை காணக்கிடக்கையில், அறிவுள்பொருளா முயிர்க்கொரு வலிமையுமின்றெனல் யாண்டுமெஞ் ஞான்றுஞ் சாலாதாகலின் ஆன்மாவுக்கு ஆன்மசத்தியுளதெனுந் துணிபு ஒல்லுவதேயாம். அச்சத்தி, வாக்கினை யடக்குங்காறுஞ் செல்லத்தக்கதாயினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோலுள்ள மலத்தி னீக்கமென்னும் பாச மோசனத்தைச் செய்துகொள்ள மாட்டாதே; அங்ஙனஞ் செய்பொரு வலிமை நின்றிருவருட் சத்திக்கன்றோவுளது; அஃதென்மாட்டிரங்கி யருளாவிடின் யாதுபுரியவல்லே னென்பார் — "ஆளென் றரற்றுவேன் வாயையு மடக்குவேன் உன்பழுதற்ற திருவரு ளிரங்கிடாதே லென்னபண்ணுவேன் ஐய" என்று விவகரித் தினைவுகூறினாரென்க. இங்ஙனம் ஆன்மசத்தி, தன்னளவி

* இந்நூல்சேர்ந்த புத்தகம் — 1905 - ஆம் ஆண்டிலேயே அச்சிடப்பட்டது.

Koviloor Digital Library

னுள்ள மாயை கன்மங்களை யெவ்வாற்றான் வெல்லினும் ஆணவாந்தகாரத்தை யிறைபருளின்றி வெல்லாதென்பதும், அப்படி வெல்லுமொரு தொழிலே 'அனுக்கிரகம்' எனப்படுமென்பதும், அஃதீசனுடைய மாபெருந்தொழில் ஐந்தனுள் ஒன்றென வொண்ணூல்க ளெடுத்தோதுமென்பதும் பெறப்படு மென்க. இவ்வனுக்கிரக காரியந் திரோதானத்திற்குப் பின்னர்க் கூறப்படுவ தேயாயினுந் திரோதான நீக்கமே அனுக்கிரகமாயும் அனுக்கிரகமே திரோதான நீக்கமாயு மிருத்தலின் இருளாகவு மொளியாகவு நிற்கின்ற திரோதை யென்னும் அருட்சத்தி ஏக காலத்திற்றானே அவ்விரண்டு காரியமுமிழைக்க வல்லதாகவு மெண்ணப்படுகிறது. ஆன்மாவென்னு முயிர்க்குரிய ஞானவியா பகம், பதிஞானம்போலப் பரிபூரண வியாபகத்ததன்று; சிறிதேயாம். இச்சிறிது, முகக்கண் வியாபகத்தினின்றும் பெரிதாக வெண்ணத்தக்க அகக்கண் வியாபகமாம். ஐம்புல வடக்கத்தான் இது கைவந்தார், முகக்கண்ணானே இத்தூலப் பிரபஞ்சத்திற் சில பொருள்களைக்காண்டல்போற் சூக்குமப் பிர பஞ்சத்துஞ் சில பொருள்களைக் காண்பராயினுந் தகுதவமுடையாரா றறி சிக்கத்தக்க ஈசனைக் கண்டுகொளமாட்டார். ஈசுவரநாத்திக கபிலர் ஈண் டைக்குத் தகுசான்றாவர். அம் மாட்டாமையின் அவனதனுக்கிரகம் பெறலு மாராது. அனுக்கிரக வழியேதான் பதிநிட்டையிலெய்து மனுபவஞான முண்டாம். இஃதிந்நூ லகத்தும் —

"மூடி னும் விழித்தானு மூவா முதவல யோருபடித்தாய்க்
கூடி யிருக்கக் காண்பதுவே குறையில் பதியி னிட்டையெனக்
கோடித் திடுநற் பனுவலெலாங் கோற்றத் தனியே குயின்றவிதில்
ஆடி யடங்கத் திருவுளத்தேண் ணுயோ பேயா யஃலவேவண." [௧0௬ - ௩]

என்னுந் திருப்பாட்டிற் கூறப்பட்டுளதே. இவ்வனுக்கிரக பதிஞானந் தானே ஆசிரியர் - அருணகிரிநாதரு மெய்தப்பெற்றன ரென்பதை,

"பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவேன் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே"

என்னுந் தமிழ்வேத மொழிகளிற் பெறலாம். இவ்வனுக்கிரகம் — ஆரன்பு செய்யார்மாட் டாராதென்பதூஉம், அன்னோர்புரி தருமமும், தவமும், செபமும், சமாதிஞானமும் பயன்படாவென் றிறைவனுகிய உமாபதி யோதி யருளின னென்பதூஉம் வாயுசங்கிதையின் உத்தரகாண்டம் —

"கருமமா தவஞ்செ பஞ்சோல் காசறு சமாதி ஞானம்
புரிபவர் வசம தாகிப் பொருந்திடேம் புரையோன் றின்றித்
திரிவறு மன்பு செய்வோர் வசமதாய்ச் சேர்ந்து நிற்பேம்
உரைசெய்வே மவர்மு னெய்தி யவகுளத் துறைவே மென்றும்,"

Koviloor Digital Library

என வோதுதலின் இனிது பெறவுள்ளன. இவ்வாய்மைத் திறத்தானன்றே சுருதி - கைவல்யம் —

(𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂|
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍍
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍|

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇|

த்ரிலோசநம் நீலகண்டம் ப்ரசாந்தம்|
த்யாத்வாமுநிர்கச்சதி பூதயோநிம்
ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் தமஸ: பரஸ்தாத்|

ஜ்ஞாத்வாதம் ம்ருத்யுமத்யேதி
நாந்ய:பந்தா விமுக்தயே|)

"முக்கண்ணனுய், நீலகண்டனுய், மிக்கசாந்தனுய், பூதகாரணனுய், சமத்தசாக்ஷியாயுள்ளானை முனிவன் றியானித்து இருளைக்கடந் தெய்துகின்றனன்: விடுதலைக்கு வேறு வழியின்று." என அறிவுறுப்பதாயிற்று. இவ்வதரானும், சுருதி - பிருஹஜ்ஜாபாலம் —

(𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃|
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲𑍇 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑌮||

நமஸ்தேஸ்துநமஸ்தேஸ்து த்வாமஹம்சரணம்கத:|
த்வத்பாதயுகளேசம்போ பக்திரஸ்துஸதாமம||)

"நமற்காரம், நமற்காரம்: யான் உன்னைச் சரணமடைந்தேன்: சம்புவே! உன்னுடைய திருவடியிரண்டிலும் எனக்கென்ஞான்றும் பத்தியிருத்தல் வேண்டும்" என விட்டுணுமூர்த்தி வேண்டுதல் செய்தனரென்னு மொரு நயமெடுத்துரைத்தலை நோக்குமாற்ருனும் பரமேசுர பத்திருசியறியாப் பதடிகளான், அவனை யெவ்வாற்ருனுங் காணப்பெருச் சிதடர்களான், அடைவடை யுடை யவாம் படியர்களான், மடியர்களான் மெய்ஞ்ஞானம்போலச் சில நிகழ்த்தி வரையப்பட்ட வெழுத்துக்களும் எப்பெற்றிய? எனக் கடாவுங் கடாக்க ணுறாஉமுண்மை தெள்ளியோ ருணரக் கிடக்கின்றதன்றே. நுண்மா ணுணர்வுடையீர்!

"உலப்புதிப்பி லாவுனடி யடைதலன்றிக் கதிபிறிதோன் றுண்டே யென்று
பலத்துழல்வ தேபெருத்த வஞ்ஞான மஞ்ஞானம் பரமார்த் தத்தைத்
தலத்திலுறை பசுக்கடரத் தளவாக வருளவுருத் தானே காட்டு
நலக்கடவு ளேயெனது நவைதீர்க்க வோகரமதி னடியா யன்றே."

Koviloor Digital Library

எனத் திருத்தோடையற்கண் யாங் கூறியதூஉம் எத்திறவுண்மையினை நாட்டுகின்றது ; உய்த்துணர்மின்கள்.

"பாச ஞானம் பசுஞானம் பாறி யோழியப் பதிஞான
நேச முடையோ னல்லாக்கா னிகழும் பவமா யிரங்கோடி
பேச வேடுத்தா னேயெனினும் பெயர்ந்து மாயு மோசேம்பின்
வாச மான காளிதம்போ லனுதி தோடுத்து வருபாசம்."

எனச் சூதசங்கிதையிலே தேகோற்பத்தியத்தியாயத்திலே நிகழொரு செய்யுளு மிங்குச் சிந்திக்கற்பாற்றே. பரமேசுர பத்திமைவழி ஞானம்விழை யார் இதயமு மில்லமும் பிசாசுவாழ் கடறும், படுகாடுமாம். இவரை யெதிர் முகம் வரக் காண்டலும், இவரிருக்கையுட்புகலும், இவருடம்பு தீண்டிய காற்று நோக்கென்பன மேனியிற்படப் பெறலும், இவரைக் கனவிலேனுங் கண்ணுறலும், இவர்சொல்வழி நிற்போரை யெதிர்வரக் காண்டலும், இவர் நடைதரு நடவையி னடத்தலும் ஆகாதன வெனவும், இவருறையுண் முகடியினுறையுளாம்: இவரிருந்தவிடனுக் கருகிருத்தலும் எரிநிரய விருக்கை யாம்: இவர் மனைத்தெருவழியிற் போதலும் அறக்கொடிதா மெனவும் எண்ணுநல்லார், அவற்றொன்றனையுஞ் சாராது நீங்கிநிற்பரெனுந் தருமத்தினை யிந்நூல் அஅ - ஆம் பத்து நிகழ்த்துமன்றே. இன்னும், பரமேசுரபத்தியின் மா மாட்சியைப் பல்லாற்றானும் விவகரித்து மதனுறுத் தறிவுபோதித்தலானே இந்நூலுழை ஆங்காங்குக் காண்பதாகும் ; உய்த்துணர்க.

இழுதை = அறிவிலான்.

வணநான் - வருமொழி முதற்கண் நகரமிருத்தலின் நிலைமொழியீற்று மக ரங் கெட்டது ; வணம் - வண்ணமென்பதன் றொகுத்தல்.

வெண்மடல் — வெள் - இயற்கை அடைமொழி ; இனம் விலக்க வந்த தன்று ; என்னை ? கருமடல், செம்மடல் இலவாகலின் ; மடல் = பனையேடு.

எய்தா — ஆ - இறந்தகால வினையெச்சம்.

முன்னென்னும் இடப்பொருட்சொல் அம்முச்சாரியை பெறீஇ "முன்னம்" என வாயது.

வைது கொள்வேன் — கொள் - தற்செயலுணர்த்தும் விகுதி.

சுக + உதயம் = சுகோதயம் ; குணசந்தி ; வடமாற்றம்.

என்ன - வினவடியாகப்பிறந்த எவனென்னும் அஃறிணைப் பொதுக்குறிப்பு முற்று 'என்' என விகாரப்பட்டு அகரச்சாரியை பெற்றது. என்னென்பதூஉம், என்னவென்பதூஉம் எவனென்பதன் மரூஉ என்பாருமுளர். (சு)

எம்பேரி லேபாட வெம்முண்மை கூறவிதி
யென்னுமோர் பிராரத்தமே
இங்காளி னுள்ளதது தீர்தாறு மருள்செயோ
மென்றமுடி வேதுமுண்டோ

Koviloor Digital Library

கம்பீர வுறழ்விலே னறிகிலே னன்னணங்
    கடவுளா மூனேவியக்கும்
கதழ்வாய பிராரத்த மதுகுறுகி லமிழ்திலே
    கனிகழுவி வீழ்தல்பொருவுஞ்
செம்பாய யானுநற் றங்கமா வேன்வேறு
    திறமாய தீயவிதியால்
தெள்ளரு ளகன்றுநின் றுலென்ன செய்குவேன்
    சிந்திக்கி லிதனைவெங்கோய்
பம்பாது போமோ பரானந்த வெள்ளமே
    பக்ஷமெப் படியும்வேண்டும்
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
    பரிபூர ணனந்தமே.

எம்முடையபெயரிற் பாட்டுக்களைப் பாடவே யெமது தத்துவத்தை வகுத்துச்சொல்லவே விதியென்னுமொரு பிராரத்தம் இந்நாளி லுனக்குள்ளது: அதுதீருந்துணையும் யாம் அருள்புரியோமென்ற சித்தாந்தம் யாதேனு முளதோ? ஆழ்ந்த வுணர்வில்லாத யான் அறிகிலேன். அவ்வாறு கடவுளாகிய உன்றெழில்களை வியப்பினுட்படுத்துக் கூறும் பெருமையான பிராரத்தம் என்னைக் கிட்டுமாயின் (அது), பாலிலே பழநழுவி வீழ்தலையொக்கும்; செம்பைப்போன்ற யானு நல்ல தங்கமாய் விடுவேன். அவ்வாறின்றி வேறு திறப்பட்ட தீய விதியினலே (நினது) ஞானத்திருவருள் என்னைத் தீண்டாது நிற்குமாயின் யாது செய்வேன்! இதனைச் சிந்தித்தாற் கொடிய துன்பம் பெருகாமலு மொழியுமோ? மேலான இன்பப் பிரவாகமாக வுள்ள தெய்வமே! நினது பக்ஷம் எனக்கெவ்வாற்றானும் வேண்டும்.

அனுதியே கலந்த களிம்புடைச் செம்பு போன்றது சகசமலத்தோடு முள்ள சீவான்மா; அனுதியே தூய தங்கம்போன்றது பரமான்மா; களிம் பொரீஇயவழிச் சுத்தமுறு செம்பு தங்கம்போலிலகுமாறு மல மொரீஇயவழிச் சீவான்மாவுஞ் சிவமென விளங்கத்தக்க தென்பார் "செம்பாயயானுநற் றங்கமாவேன்" என்றனரென்க. சீவான்மாவின் சகசமலம், தாமிரமென்னுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல்வ தென்பது —

(𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌿𑌮𑌾।
𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌤𑌥𑌾𑌮𑌲𑌮𑍍।
𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌲𑌂𑌸𑌹𑌜𑌮𑌪𑍍𑌯𑌲𑌮𑍍॥)

"தண்டுலஸ்யயதாசர்ம யதாதாம்ரஸ்யகாளிமா ।
நச்யதிக்ரியயாவிப்ர புருஷஸ்யததாமலம் ।
ஜீவஸ்யதண்டுலஸ்யேவ மலம்ஸஹஜமப்யலம் ॥"

Koviloor Digital Library

எனச் சாமவேத மஹோபநிஷத்தின் ௩ - ஆம் அத்தியாயத்தில் வரு பிரமாணமா யிருக்கின்றது. காளிமா = களிம்பு. ஆன்மாவுக்கு மலம் சகச மெனற்கும், அது முத்தியிற் றன்மகிமையை யிழந்திடுமெனற்கும் எடுத்துக் காட்டப்படுமுவமை பலவற்றுள்ளும் இச்செம்பே மிக்க பொருத்தமுடைத் தென்க. 'ஸஹஜம்' என்னும் வடமாற்றம் உடன்பிறப்பு; உள்ளது என் னும் பொருண்மைத்து.

பிராரத்தம் - (ப்ராரப்தம்) 'ப்ராரப்தம்' என்னும் வடமொழியின் விகாரம்.

கம்பீரம் = ஆழம்; நிகண்டு - அமரஸிம்ஹத்து வாரிவர்க்கங் காண்க.

உறழ்வு = உணர்வு.

"அறிகிலேன்" என்றதிலே கில் - ஆற்றலுணர்த்தும் இடைநிலையாயின் எதிர்மறை ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டதாகும்: இல் - எதிர்மறை யிடைநிலையா யின் கு - சாரியையாகும்.

அன்னணம் = அவ்வாறு; அன்னவண்ண மென்பதன் மரூஉ.

உனை - னகரவொற்றுத் தொக்கது.

பழுத்தது, பழம்; அம் - வினைமுதற்பொருள் விகுதி.

தங்கம் = மாற்றுயர்ந்த பொன்; 'தங்கச்சினகரம்' என்று திருச்சேந்தி னிரோட்டகத்தாருங் கூறினர்.

செய்குவேன் — கு - சாரியை.

நோய் - 'நொ' என்னும் பகுதியடியாப்பிறந்த தொழிற்பெயர். (எ)

தொட்டதே பற்றாக நிற்குமன மாய்த்தருட்
டுவெளியை யெவ்விதத்துஞ்
சொந்தப் படுத்தவென வீராமுற் றேயொரு
சுரத்தே தனித்திருந்து
விட்டைசா தித்தகா னிற்குநிலை காட்டுமா
நிறைகருணை மேனிகொண்டந்
நின்மலப் பொருளையுன் னெஞ்சினிற் றங்கவொரு
நிலைமைசெய் தாய்கொலென்று
சுட்டிவின விப்போய பின்னரடி யேனச்
சுரத்திடை யிருந்துன்கனே
சுகமெனன காட்டமா நின்றது பொருமலோர்
சூழ்ச்சிகொண் டெழுவிதித்தாய்
பட்டபா டெல்லாம் வியர்த்தமா மோவெங்கள்
பக்ஷமுள பரதெய்வமே
பகனிசா வின்னடுவி ல்விர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணானந்தமே.

Koviloor Digital Library

(அபிமானத்தாலே) தான் பிடித்ததே பிடியாக நிற்கின்ற சக மனத்தினைச் சாம்படிசெய்து எவ்வழியாலேனுந் தூய அருள்வெளியைச் சுவாதீனப் படுத்தவென்று (அதற்குரிய) வீரப் பான்மையையு நானடைந்து ஒருகாட்டிலே தனித்திருந்து நிட்டைசாதித்தகாலையில், யான் நிற்கவேண்டிய நிலையை யெனக்குக் காட்டியருளுமாறு ஆர்ந்த அருட்டிருமேனி கொண்டு வந்து "அந்த நின்மலப்பொருளை யுனது நெஞ்சகத்தே தங்கும்படி யொரு நிலைமை செய்தாயோ?" என்று நீ சுட்டி வினவிச்சென்ற பின்றை அடியேன், அக்காட்டகத் திருந்துகொடே உன்மீது சுகமௌன நாட்டமாக நின்றதை யாதோவொரு சூழ்ச்சியால் ஏன்றுகொள்ளாம லெழுந்துவிடும்படி விதித்தனை. எங்கள் பக்ஷமுள்ள பரமதெய்வமே! இன்றுகாறும் பட்ட பாடெல்லாம் வீணுய்ப்போமோ?

இத் திருப்பாட்டகத்தே 'ஒரு சுரம்' எனப்பட்ட காடு யாண்டுள தென்பது பற்றி 'முண்டமுண்டனமும்' என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரைக்கட் கூறியாயிற்றாகலின் ஈண்டுக் கூறவில்லை யென்க.

'மனம்' என்றவிடத்து இரண்டனுருபு விரித்துரைக்க.

பூதவெளி முதலிய பல விகாரவெளிகளிருத்தலின் அருள்வெளிக்குத் 'தூ' என்னும் அடைகொடுத்தோதினு ரென்க; தூ = சுத்தம்; தூய்மை யென்னும் பண்புப்பெயர் ஈறுபோய் இடை யகரவொற்றுக்கெட்டுத் தூ - என நின்றது.

சுரம் = காடு.

கொண்டுவந்து என்பது 'கொண்டு' என நின்றது.

காட்டுமா — ஆ - ஆறு என்பதன் விகாரம்.

'செய்தாய்கொல்' என்றது செய்தாயோ? என்னும் பொருள்பட வருதலிற் கொல் - ஐயமாம்.

'என்று' என்னுமிடைச்சொல் வினைப்பொருளில் வந்தது.

சூழ்ச்சி = ஆலோசனை.

எங்கள் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை; நெஞ்சை அல்லது தம்மை யொத்த அடியவரை யுளப்படுத் துரைத்ததென்க. (அ)

அவிவேக மாயைக் கருபநுவ லின்விடய
மண்ணுமன மென்பதேயாம்
அங்ஙனே யுருவஞ் சொலிற்குரங் கக்கண்
ணமைந்தபைக் தொடியரேயாங்
துவிதமுங் கொண்டமிசி ரங்கூறி னத்தொடியர்
சொல்லிதச் சொல்லுமவர்கள்

Koviloor Digital Library

சூடுசும வாசமுக் திமிர்களப மோதமுஞ்
சுரதவச னங்கண்மலிய
விவிதமா கப்பாடு சங்கீத சல்லாப
மெல்லுரையு மேயாகுமால்
மேதினியி லிம்மாயை வலிவெலக் கருதினுன்
மேன்மைப்பிர தாபவருளாம்
பவிடிய மிலாதுவன் பேச்சினு லாவதோ
பற்றிப் பிடிக்கவுளதோ
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணனந்தமே.

சடப்பொருளாயுள்ள மாயைக்கு அருவஞ்சொல்லுமிடத்து விடயங்கள் சேரும் மனமென்று சொல்லப்படுவதேயாம். உருவஞ்சொல்லுமிடத்து மானின் பார்வை பொருந்திய பெண்களேயாம். உருவமும் அருவமுமாகிய இரண்டனையுங்கொண்ட உருவருவஞ் சொல்லுமிடத்து அப்பெண்களுரைக்கும் இதவசனங்களும், அவர்கள் சூடிக்கொள்ளு மலர்களின் மணமும், பூசிக்கொள்ளுங் களபமும், நெடுந்தூரம் பரிமளிக்குங் கலவையும், காமரசம் பெருகப் பல்வகையாகப் பாடுஞ் சங்கீதசல்லாப மிருது பாடணங்களுமே யாம். பூமியுழை இத்திறத்த மாயையின் மதுகையை வெல்ல வொருவன் முயன்றால் (அது முற்றுப்பெறல்) உனது மாண்புடையருணலமில்லாமல் வென்று விடுவேனென்னும் வலிய சொன்மாத்திரையாலாவதோ? கையினுற் பற்றிப் பிடித்துக் கொளத்தான் இயைந்ததோ? [ஆகாது; இயையாது என்றபடி.]

மாயை அறிவில்பொருளாகிய சடமாகலின் அதனை, "அவிவேகமாயை" என்றன ரென்க.

(அநாத்மமூலம்மாயா। - - - - தத்ஸ்வரூபமஜ்ஞாநம்।
ததேவமூலப்ரக்ருதி: குணஸாம்யமவித்யேத்யாத்
யநேகாகாரா ஜகதாகாரேண பரிணதா ॥)

"'ஆன்மாவல்லாத பொருள்களின் காரணமே மாயை' 'அவளது சுவரூபம் அஞ்ஞானம்: அதுதான் மூலப்பிரகிருதி: குணசாமியம், அவித்தை இவைமுதலிய அனேகாகாரமுடையாள்: சகதாகாரமாகப் பரிணமித்துளாள்'" என்று ஸர்வஸாரோபநிஷத் உரைத்தலும் இம்முடிபென்க. மாயை, முதல்வனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தி யாகலிற் பெண்பாலாகக் கரையப்படல் பண்டைப் பெருவழக்காம்.

விடயம் = பற்றப்படுபொருள்.

பைந்தொடியர் = பசியவளையல்களையணிந்த பெண்கள்.

Koviloor Digital Library

களபம் = கலவை.

மோதம் = நெடுந்தூரம் பரிமளிக்குங் கலவை; இஃது 'ஆமோதம்' எனப் படுதலை நிகண்டு - அமரஸிம்ஹத்துத் தீவர்க்கத்தே காண்க.

"வினவொடு விடையும் விளம்பல் சல்லாபம்" என்று பிங்கலநிகண்டு கூறு தலிற் "சல்லாபம்" என்பது வினவும் விடையுஞ் சிவணிய பொருட்சொல்லா கும். "ஸல்லாபோ பாஷணம் மித:" என்று மேலை அமரஸிம்ஹங் கூறுதலின் அஃதொருவருக்கொருவர் பிரீதியிற் பேசிக்கொள்ளும் வார்த்தையென வறியக் கிடக்கின்றது.

விண்டுவினாற் கோறல்புரியப்பட்ட மது கைடபரென்னும் அசுரர்களுடைய மேதவினால் நனைந்த பூமி 'மேதினீ' என்னும் பெயர் பெற்றதென்றும், அவ் வடகிளவி தமிழில் 'மேதினி' எனத் திரிந்ததென்றுங் கூறுப. மேதஸ் = கொழுப்பு.

பௌஷ்யமென்னும் வடசொல் 'பவிடியம்' என விகாரப்பட்டது. புஷ் யம் - பௌஷ்யமெனவாதலை ஆதிவிருத்திசந்தி யென்பர். இச்சந்தி யுறுமொழி யைத் தத்திதாந்த வடமொழியென்றுங் கூறுவர். புஷ்யம் = மங்களமென்னும் பொருட்டாதல் விச்வப்ராகாசத்திற் காண்க.

பற்றிப்பிடித்தல் - செவிக்குச் சொல்லின்பந் தோன்றச் சிறந்துநிற்கு மொரு பொருட் பன்மொழி; 'உயர்ந்தோங்கு பெருவரை' என்பதொக்கும். (க)

குத்திமிசை வாழுகன் மைந்தர்களு ளேசிலவர்
கூருறு கருக்குமட்டை
கொண்டுமலை வெட்டமுயல் கின்றதொப் பத்தமது
குற்சிதப் புன்மதிகொடே
முத்திற வகங்கார மாயையை மடித்தரிய
முல்லைபெற் றுய்குவமென
மூச்சைப் பிடித்துமல மூத்திர மருந்தியூனே
முன்னா துழன்றுசாவார்
அத்தன்மை யாவுமென் புத்திக் கொவாதேக
வருணெறியை கேடவைத்த
அப்பனே யென்னெண்ண மவலமா தற்கிடனு
மாமோ சொலாய்கலஞ்சால்
பத்திமைக் காரர்க்கு மருளருண கிரிபரா
பரமேயெ னன்பினிறைவே
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணானந்தமே.

யோக விவேகிகளுக்கே யன்றி நலம்பெருகிய பத்தியுடையவர்களுக் கும் அனுக்கிரகம்புரி அருணகிரிநாத முனீந்திரரின் பராபரவத்துவே! என

Koviloor Digital Library

தன்பின் பரிபூரணமே! மண்ணுலகின்கண் வாழாநின்ற மனிதர்களுட் சிலர், கூரிய கருக்குமட்டையினைக்கொண்டு மலையினைவெட்ட முயல்கின்றதுபோலத் தமது பொலிவில்லாத அற்ப புத்தியினைக்கொண்டே [பூதாதி, வைகாரிகம், (தைஜஸம்) தைசசமென] மூவகைப்பட்ட அகங்கார மாயையைக் கொன்று அரிய வெற்றியைப்பெற்று வாழ்வோமென்று சுவாச பந்தனம் பண்ணி (மூலப்புளியென்று) மலத்தையும், (அமரியென்று) மூத்திரத்தையும் அருந்தி உன்னைத்தியானியாமே உழிதந் துலப்புறுவர். அவர்களுடைய பெற்றியெல்லாம் எனது புத்தியிற் பொருந்தாதொழிவான் றிருவருட்செப்பத்தை நாடவைத்த என்னுடைய அப்பனே! (நின்றிருவடி நீழலையடைய வேண்டுமென்னும்) என தெண்ணம் இங்ஙனம் அவலப்படற்கு மிடமுளதோ? கூறியருள்வாயாக.

"முன்னு துழன்று சாவார்" என்னுந் தொடருழை முன்னல்=தியானம். இஃதியாண்டு மெஞ்ஞான்றும் புரியத்தக்க 'இலயயோகம்' எனப்படும். இதனை,

(ஶஜ்ஜுநு திஷ்ஂ ஸ்வபுநுவ¬ஜஞூநு யூ்ாயெநிஷ்கஉஶீஸ்வாஂ।
ஸஷவ லயயொஶஃ)

(கச்சந்திஷ்டம்த்ஸ்வப்நங்புஞ்ஜங் த்யாயேங்நிஷ்களமீச்வரம் ।
ஸஏவ லயயோக:)

"நடக்குஞான்றும், நிற்குஞான்றும், உறங்குஞான்றும், உண்ணுஞான்றும் நிட்களமான (=நிட்களத் திருமேனியுடைய) ஈசுவரனைத் தியானிக்க வேண்டும். இதுவே இலயயோகமாம்" என யோகதத்வோபநிஷத்[1] வழங்குதலினறிக. இவ்வுபநிஷத்தே —

(லயயொஶஸ்ூித்தலயஃ கொடிஸஃவரிகீ஀ி஁தஃ।
லயயோகச்சித்தலய: கோடிச: பரிகீர்த்தித: ।)

"இலயயோகமென்பது சித்தலயமென்றே கோடிமுறை கூறப்பட்டுளது." என்று மியம்புதலினாற் பிரமாணங்களுண் மனோலயமென வருதற்கு ஈசுவரசிந்தனை யென்னும்பொருள் கோடலேயன்றி வேறுகோடல் பொருந்தாது.

(அதிமோஹகரீமாயா மமவிஷ்ணோச்சஸுவ்ரத ।
தஸ்யபாதாம்புஜத்யாநாத் துஸ்தராஸுதராபவேத் ॥)

"(பிரமனாகிய) எனக்கும் விட்டுணுவுக்கும் மிக்க மோகத்தை யுண்டு பண்ணு மாயையானது அம் மகாதேவனுடைய பாதாரவிந்தத் தியானத்தினால் எளிதாகக் கடக்கப்படுவதாம்."

Koviloor Digital Library

"மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப் பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேனி னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்"

"காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுதன் மிகவெளிதே"

என்று வடமொழிமறையுந் தென்மொழிமறையுங் கூறுதலு மீங்குக் கருதிக்கொள்வ தோடு —

"அருவண நாத னறிவினன்
மருவு தேவ மணியருண்
முருக வேவள முழுவதுங்
கருதும் யோகு கமழுமே."

என எம்பெயர்ப்பாடற்க ணெழுந்துளதுங் கருதிக்கோடல்வேண்டும். ஈசுவரனது திருமேனி, அல்லது திருவடியே அத்தியானத்திற் பாவிக்கத் தக்க தென்பதுபற்றிக் கடவுள்வணக்கத்து ௩-ன் உரைக்கண் 'அன்னிய பாவனை' என்பது கூறிச்செல்வுழி — "நிர்க்குண உபாசனை செய்கின்றூஞ் சொரூபத்தைத் தியானிக்கின்றூமெனக் கண்டதையே கருது முருவமனத் தைக்கொண்டு கன்கூடாயுள்ள பூதாகாசத்தைப் பாவிப்பார்கதியுமாம்" என்று பணித்தவிடத்தே பகர்ந்தனமால். அவ்விவர மீண்டுங் கருதிக்கோடற்பாற்றே. "கண்க ளிரண்டு மவன்கழல் கண்டு களிப்பன வாகாதே" என மறைமொழி பிறந்திருப்ப ; இங்குக் கழலாய திருவடியினைப் பாவிக்கு மாறு பணிப்பதெவன்? என்னும் ஐயவினு வெழுதரின், "ஆஅ ! இயைபறி யாது கடாய பேதாய் ! 'சிவம் வெளிப்படூஉம் அனுபூதியில் அச் சிவ மயமாய் நிற்பதன்றி யாதொன்றனைச் சுட்டியறியு நிகழ்ச்சிக் குரிய திரிபுடி யின்று' என்பதனையே அம்மறைமொழி யுணர்த்துமென்று ௩-ஆம் பத் தின் ரு-ஆந் திருப்பாட் டுரையிலேயே சொற்றதுண் டதுபொச்சாந்த நிலைநின் றிது கடாவலுற்றனை ! என்பதூஉம், திரிபுடிரகிதம் பாவனை கடந்த நிருவிகற்ப சமாதி நிலையிற்ரூ மஃதின்றூ லகத்தும் (௧௦௩-ஆம் பத்து அ-ஆந் திருப்பாட்டு) —

'பாவனை யிலட்சிய மிழந்துசும்மா பதைப்பற விருந்திடு மோருநிலைக்கே
தாவருட் சிவசுக ரூபமது தோன்றிடும்'

எனக் கூறப்பட்டதும் (௩-ஆம் பத்து ரு-ஆந் திருப்பாட்டில்)

'முன்னிவல யிருக்கி லேகாகார மாயிலது மோனபர நிட்டைகூட
முடியாது'

எனப் புகலப்பட்டதுமா மென்பதூஉம், இச் சமாதி அருவ மன மார்ந்ததன்பின்னே யிறையருளா னெய்தத்தக்கதாகலின் இஃதவ்வருளிறைவ

னது திருமேனி பாவிப்பார் முன்னம் அவன் இனிது வெளிப்பட்டுநின் றனுக்கிரகிக்க வவர் பெறும்பேறேயா மென்பதூஉம்,

> ' தையலிடங் கொண்டபிரான் றன்கழலே சேரும்வண்ணம்
> ஐயனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே '

என அம்மறையு மறிவுறுத்திற் றென்பதூஉம்" விடையாயுறும். மேலே கூறிப்போந்த யோகமில்லாது ஞானமின்று, மோக்கமின்று என முறையும், முடிவும் மேலை யோகதத்வோபநிஷத் —

> (𑌯𑍋𑌗𑌹𑍀𑌨𑌂𑌕𑌥𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।
> 𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌪𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿॥
> யோகஹீநம்கதம்ஜ்ஞாநம் மோக்ஷதம்பவதித்ருவம் ।
> யோகோபிஜ்ஞாநஹீநஸ்து நக்ஷமோமோக்ஷகர்மணி ॥)

"யோகமில்லா ஞானம் யாங்ஙனம் வீடுபேற்றினை நல்கும் [நல்காது]. அவ்வாறே ஞானமில்லா யோகமும் வீடுபேற்றினை நல்கற்கு யோக்கிய முடைத்தன்று." என்றோதுழிப் பெறப்படுகின்றன. இவ்வுபநிஷத்தும், இதுபோற் சரதநெறி தழீஇவரு மேனைப்பிரமாணங்களும் இஞ்ஞான் றெளி தாகக்கிடைக்கின்றபடி முன்னைஞான்று கிடையா வறுமையின்கட் பட்டா ரான் இடைக்காலத்தே வரையப்பட்ட சுவடிகள், மேலை மெய்ந்நெறி போ தியாதனவே யாயின. இஞ்ஞான் றிம்மெய்ந்நெறி, ஒல்லை யுய்திபெறுவார் யாவரும் பற்றத்தக்கதேயாயினும் ஈசுவர பத்தியில்லா இலம்பாட்டு வெளி றர்க்கே முயற்கோடா யொழியும். அஃதொழிதலும் யானெனு மகந்தை மேலிடும். அது மேலிடலுஞ் சாகாதிருத்தல் இவற்றாலாமெனும் பேராசை பிறங்குழி மூச்சைப்பிடித்தன் மூத்திரங்குடித்தன் முதலிய காரியம்புரிய நேரும். அவை நேர்தலும் வாணாள் வாளாகழியும். அது கழியவே மரணமு மெய்துமாகலின், "உன்னை முன்னுதுழன்று சாவார்" என முடிவிடங் கூறினரென்க. இவ்விலய யோகத்தினை யோரிடத்திருந்துகொண்டே யுஞற்ற நினைவார் செய்யுமுறைமை யெவ்வாறெனின்,— நுவறும். சீதோஷ்ண சமமய ஏகாந்தத்தானம தெய்தி, இசைவு, எழிலுடைய ஓராசனத் தினிதமர்ந்து, குகபிரானாகவே மதிக்கத்தக்க தங்குருவின் றிருவடிமலர் சிந்தித்தபின்றை மனத்தினை ஐம்புலனுகர்ச்சியாம் விடயங்களிற் செல்லாது தடுத்தல்வேண்டும். அச்செவ்வி பிராண வாயுவும் அம்மனவளவா யடங்கும். அந்நிலை கூடலும் இதயதாமரை நடுவணே இறை திருமேனியைச் செவ்வே தியானித்தல் வேண்டும். அசையாது நிமிர்ந்திருந்து இரண்டரைக் கடிகைக்குக் குறை யாமே நாடோறும் இது பயிலத்தக்கது. இரவு பகல் சேர்ந்த ஆறுநாள் இடையறாது நிற்குநிலை யெய்திற் காரியஞ் சித்தியாம்; பாவங்கள் பாறும். இறைவன் ஞானசாரியனாக வெளிப்பட் டனுக்கிரகிப்பதூஉம் அங்ஙனமே

Koviloor Digital Library

யாம். மேல், அவனது கட்டளையின்படி நடப்பதூஉங் கடப்பாடாம். வீடு பேறல்லாத வேறு வரங்களை நல்கியருளுமாறு வெளிப்படுமவன், இவ்வாசாரிய மூர்த்திக்கு வேறுமொரு மூர்த்தியாய் நிற்பன். இவ் வாசாரிய பரமனது திருவாய் மலரினின்று "யாமுன்னை யேன்றுகொண்டாம்" என்னுமொரு திவ்விய திருமொழி தோன்றினும் உபாசகனது சனன மரண பயந் தீர்ந்து விட்டதெனுந் திண்ணமே கோடற்பாற்று. இந்நிலையின் மா தவப்பேறுடை யாரது மனவருத்தமாக யாதுந் தேடிக்கோடல் கூடாது. இறை திருநாமத் தையுந் தியானத்தையு முபதேசித்த சற்குருபத்தி கேடடையின் அவை பயன்படாதுபோ மாகலின் அப்பத்தி பேணற்பாலது. சாத்தியமாங்காறும் எவ்வகைப்பட்ட கூட்டத்தொடர்பு மிருத்தலாகாது. சொற்ற வொருதியா னம் புரியுஞான்று நுசுப்பு, பிடர் முதலிய வுறுப்புக்களிலே நோவுண் டாயிற் பொறுத்திருந்து விடாது பயிறலான் அது சில தினங்களு ளொருவும். உறக்கந்தோன்றிச் சிந்தனை கெடுமாயின், "கற்கு நூற் சொல்லைப் பல்பொழுதும் பயின்றாங்கு, வன்னறைப் படமாங் கலிங்கத்தினை மாறி மாறி யொலித்தென" என்று இந்நூல் கoஎ - ஆம் பத்தி னுவன்ற வாறு ஆண்டும் விடாது பெயர்த்தும் பெயர்த்தும் முயறல்வேண்டும். முயற லிற் சாக்கிராவத்தையாகிய விழிப்பெய்தின்,

"விழிப்புண்டா மாயின் விளங்குமயிற் கையன்
பழிப்பில்பூங் கோயிறவணப் பார்த்து — விழிப்புனல்
ஊற்றெடுப்ப மேல்வலம்வந் தோகையுடன் வீழ்ந்தெழீஇ
நீற்றிணையிட் டேள்ளடக்க னேர்." [ககூ]

என்னுங் காசியாத்திரைத் தொடர்பில் யாங்கூறியவா றயர்ந்து நேர் கண்டுகொளல் வேண்டும். மனமும் பிராணனு மடங்கிய இவ் வுட்கும்பக நிலைநின்று செபிக்கும் மானசசெப மந்திரமும், தியானமுமே இனிது பலிக்கும்; அருளே நாவாகத் திருமந்திரஞ் செபித்தலும், அருளே நினை வாகத் திருமேனி தியானித்தலு மெனப்படூஉம் இச்செய்கை,

முழுமனத்தோ டொருங்குபற்ற லெனவும்,
ஏகாக்கிரசித்த வழிபா டெனவும்,
நினையாதுநினைத்த லெனவும்,
சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்த லெனவும்,
அபாவயோக மெனவும்,
பிரமாண்டதான மெனவும்,
தைலதாரையுறழ் சிந்தனை யெனவுஞ்

சாற்றப்படலோடு வேறு பலதிறப்படவும் விளம்பப்படூஉ மாகலின் ஆண் பெண்ணென்னு மிருபாலார் விடுதலைக்கும் இந்தயோகந் தெள்ளிதிற்

Koviloor Digital Library

றெள்ளிது, தீவிதிற்றீவிதென அஃதுள்குவாரெல்லாம் விழையோ ருபாய மாம். இம்பர், கoஎ - ஆம் பத்தின் ௩ - ஆந் திருப்பாட்டு முதலியனவு முய்த்துணர்ந்து மேலுறுவனவெல்லாம் ஐயந் திரிபறக் கண்டுகொளலாம்; கண்டுகொண் முன்னமே, சரியையின் பயனுகவெய்து சாலோக்கிய கதியினை முதல்வனது திவ்விய திருநாமோச்சாரண மொன்றினுலேயே பெறலாம், கிரியையின் பயனுகவெய்து சாமீப்பிய கதியினை எதிர்முகமாக அவனது செய்யதிருமேனி தியானிக்குங்காரிய மொன்றினுலேயே பெறலாமென்னு நுட்பமும், யோகத்தின் பயனுகவெய்து சாரூப்பிய கதியினை இதயதாமரை நாப்பண் அவனது செய்யதிருமேனி தியானிப்பதாய அத்துவைதோபாசனை யொன்றினுலேயே பெறலாமென்னு மதிநுட்பமு மயர்வற வுணர்ந்துகொண்டு, இவற்றுள் யாதனையேனு மனுட்டிப்பார்க்கு அனுட்டான கால இறுதி யளவை எத்துணையாமென்னு மாசங்கை யொழிதற்பொருட்டு —

(ய்ாநாவு - த்யாநாச்ச)

"தியானத்தினுலும்" என்றும்,

(யமைகாய்தா தமாவிஶெஷாக

யத்ரைகாக்ரதா தத்ராவிசேஷாத்)

"ஏகாக்கிரம் எவ்வுழி, அவ்வுழியே தியானமுங் கூடும்; பேதமின்மை யால்" என்றுங் கூறுகின்ற பிரஹ்மஸூத்ரத்தின் ச - ஆம் அத்தியாய மாகிய ஈற்றுக்கூறு —

(ஆவ்ராயணாதுதாவிஹிஜ்ஷ்டு

ஆப்ராயணத் தத்ராபிஹித்ருஷ்டம்)

"சாங்காறும் (அனுட்டித்தல் வேண்டும்); எதனுலெனின்,— அங்கும் அது பார்க்கப்பட்டுளது." என்று மிழற்றலையும், சாந்தோக்யோபநிஷத்தின் அ - ஆம் பிரபாடகம் —

(அஹரஹவாஏவம்வித் ஸ்வர்கம்லோகமேதி

அஹரஹர்வாஏவம்வித் ஸ்வர்க்கம்லோகமேதி)

"இவ்வாறு தினந்தோறுந் தியானிப்பவன் சுவர்க்கலோக மடைகின் றனன்" என்றும்,

(ஸவ்வேவம் வத்யந்யாவதாயுஷம்

ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதெ

ஸகல்வேவம் வர்த்தயங்யாவதாயுஷம்

ப்ரஹ்மலோகமபி ஸம்பத்யதே)

Koviloor Digital Library

"தன்னுடைய வாணுளெல்லாம் இவ்வாறு நடைதருவோன் பிரமலோக மெய்துகின்றனன்" என்று முரைத்தலையு மோருமாற்றானே அவ்வொவ் வொன்றும் மரணபரியந்த நாடோறுஞ் செய்யத்தக்கன வென்னும் விவரமு முணர்ந்து கோடல்வேண்டும். கோடலின், எம்பெயர்ப்பாடற்கண் * உள் ளூர்ச் சிவசுப்பிரமணியர் சதகத்தி்ல் —

" சளசள வெனப்பேசு நாவினை யடக்கிச்
சவம்போ லொடுங்கிடற்குஞ்
சகலகே வலம்வந்து தாக்காம லங்ஙனே
சாகாது செத்திடற்கும்
மளமள வெனக்கருவண மழையினு லபிடேக
மதிமகன் செய்திடற்கும்
மாசற்ற சுடலைதனி லூடன்முழுது மோருஞான
வன்னியா னீற்றிடற்கும்
இளவலெம் பிதிரா முனேடேவ யிணைப்பதற்
கேசில்பிண் டம்போடவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
தெளிவுள சுகானந்த வருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வேனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. [மரணமுடிவு]

சரியையுங் கிரியையும் புதுமணக் கோலச்
சடங்கென நிணந்துகொளவுஞ்
சகயோக மணவறையுண் மணமகளு மகனுமுள
தரமென வறிந்துகொளவும்
அரியமெய்ஞ் ஞானமபி மானமச் சந்துறந்
தவணதலென வுய்த்துணரவும்
அங்கணுண் டாகுமின் பதையிருவ ருஞ்சோலா
வதிகுய்ய மெனவோரவும்
எரிநிரய யாதவனையை நூறருண கிரிநிலையு
மிதுவே யெனத்தெளியவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
திரிபுகே டில்லினிய வருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வேனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே." [விவாகமுடிவு]

---

* உள்ளூர் = அறிவிருக்கும் பிண்டத்தலம்.

Koviloor Digital Library

எனவெழுந்துள்ள ௯௯, ௧00 - ஆந் திருவிருத்தங்களுட் பரதகண்டத் தாருடைய மகாசம்பிரதாய கம்பீர மரணஈன்ம முடிவும், விவாககன்ம முடிவு மொன்றுபட்ட பேரின்பமாய் முடிபு முண்மைப்பொருளு முணரலா மாகலிற் பூவெலாம் போற்றெரு பொருளாய், பொதுவெலா மிலங்கொரு தெருளாய், தேவெலா மேத்தொரு தேவாய், சிவமெனும் பெரும்பெய ரியவுளாய், தாவெலாந் தபுத்தரு ளிறையாய், தனிச்சுக மிசைத்தருள் விழுவாய், இதரமே யாது மிலதாய், யாதினு முடங்கியைந்துளதாய், விகரணப் புத்தேட் புணரியாய், விகிருத வினைக்கட் டிலாததாய், உதாமுற் றுதியா நலத்ததாய், ஒளிவெளி யென்ன விருப்பதாய், மோனமா டுடையர்காண் டிருவாய், மோகமா வுடையர்காண் பரிதாய், வானநா டுடையார் மாண்பிற்ருய், மனதுரைக் கடங்கா மகிமைத்தாய், ஞானமே தனுது வடிவிற்ருய், நடுவெனிக் குகையி லவிர்முத்தாய், நாகுமூப் பணவா வாழ்விற்ருய், நசையுநர்ப் புரந்தரு ணோர்மைத்தாய், பாகினு மினிதா யுளதாய், பரசெம தாசையின் னமுதாய், யோகிகள் குரங்கவுட் படுவதாய், யுகளமன் ஹென்றெனப் படுவதாய், ஆமய மில்லோ ரணங்காய், அறிவினுக் காரோ ரறிவாய், ஓமெனு மொருசொற் பொருளாய், உயிரினுக் கரோ ருயிராய், பாமரஞ் செருக்கும் பரமாய் பவக்கடல் கடத்துங் கலமாய், நனவின ரறியா நிலையிற்ருய், நாதநா தாந்தத் தகைமைத்தாய், கனவினர் காணுக் கரையிற்ருய், கருணிலைக் கெட்டாக் கதவிற்ருய், சினவு நீரே யில்லதாய், சிவாக்கிர மெனவே யுள்ளதாய், அன்பருக் கருளு மன்பிற்ருய், அளப்பி லியற்கை நிறைவிற்ருய், தன்பணை யறியாத் தனியாய், சகசசித் தாந்தக் கனியாய், இன்பரு ளியற்கை யின்பாய், எமைக்கொள் விழுப்ப வன்பாய், அன்னையா யணைத்தருள் செயற்கைத்தாய், அளிவலைப் படுமோ ரியற்கைத்தாய், கன்னலி னினிக்கு மாகண்டாய், கருத் தினைக் கவரு மாநன்காய், யாதினு மேயொரு வன்மைத்தாய், யாதினு மேயொரு பெருமைத்தாய், யாதினு மேயொரு நுண்மைத்தாய், என்றுமோர் படித்தெனப் படுவதாய், இரண்டினு மேம்பட் டிடுவதாய் மன்றிடை யியங்கி யியக்குவதாய், வரதசா கரமா யிருப்பதுமாய், நன்றினு நலஞ்சா லொன்ருய், நகுமொளிப் பிழம்பா னன்ருய், மாதவர் மாமகத் துவமாய், மறைமுடி வோதுதத் துவமாய், ஆதர வாம்பரப் பிரமமாய், ஆபத்திற் குதவோம் பிரமமாய், தீதெலாஞ் சீத்தருண் முதலாய், திருப்புகழ் தெரித்தான் றெய்வ மாய் வயங்கும் அவ் வொருதிருமுருகனுகிய செவ்வேட்பரமன் றிருவருட் டுணைகொண்டு ஒல்லுமாறு கடைப்பிடித்துய்க. ஓம்.

“குத்திமண் ணடக்க மென்ப” என்று நகரவேதுகை கூற்றுமாற்ருனே குத்தி — மண் ; இது, மண்ணுலகுக்கு இலக்கணை.

மைந்தர் — மாந்தர். ‘நன்மைந்தர்’ என்றதற்கு அவயவப் பழுதிலாது பிறந்த மாந்தரென்று பொருள்கொள்க.

Koviloor Digital Library

கொண்டு - மூன்றும் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு.

'கொடே' என்பதிற் கொடு - மூன்றும் வேற்றுமைச் சொல்லுருபின் றெருகுத்தல்.

முல்லை — வெற்றி.

'புத்திக்கு' என்பதிலுள்ள நான்கனுருபு ஏழனுருபாய் மயங்கிற்று; "யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும் பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்" என்பது விதி.

இடம், இடன் எனப் போலியாயிற்று.

சால் - மிகுதியென்னு மொரு குணப்பொரு ளுணர்த்தும் உரிச்சொல்; சால் - வினைத்தொகை.

கடவுள்வணக்கமுட்பட

ஆகத் திருப்பா - சங.

இந் நாற்பத்து மூன்றற்கு முரிய

திட்ப மென்னுமுரை முற்றிற்று.

KOVILOOR ANDAVAR
A. No. 44037
LIBRARY, KOVILOOR

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

1. வேலுலா மலர்க்கை யீசன் மிளி ரொளி மூர்த்தத்திற்கு
மேலுலா மூர்த்த மில்லை விளங்கழ கினுமேற் றில்லை
வாலுலாந் தூய்தின் மேலே வழங்கவோர் தூய்தின் றென்னா
நூலுலா மிறுமாப் போர்ந்தார் நுணங்கி யோர் மகிழச் சொல்வார்.

2. வேலிறை யுலகின் மேற்றாய் விளம்பவோ ருலகு மில்லை
வேலிறை யடியார் மாண்பை விஞ்சடி யாருமில்லை
வேலிறை யடிசார் சந்தன் விளம்பரு ளினுமேற் றின்றவ்
வேலிறை தொழுவோ மென்னும் விவேகமு மிறுமாப்பாமே.

(செக்கர் வேளிறுமாப்பு)

3. ஒருசிவ னெழுதிய உயர் திருமறையு நல்
இருவரொ டொருவர் செய்யிசைமலி முறைகளும்
நிருமல வருணைய னிறை புகழ்களு முணர்
அருளுடை யவரயி லரையவு னடியவர்.

(திருவலங்கற்றிரட்டு)

4. பழமறையின் உச்சியுறு பழத்தின் சாரம்
பழுதில் சைவசித்தாந்தம் அதனாற் பேறு
விழைதகுசுத் தாத்து வித முத்தி வீடு
விரும்பினர் வைதிகசைவ மேவுகென்றான்
மொழியுஞ் சுத்தாத்துவித மிதுவென்றோங்கு
முதுமறையின் மொழிகொண்டு நிறுவினான் உட்
குழைத்தொண்டர்க் கருள் முருகற் கினியனான
குமரகுரு தாசனெனுங் கோமான்றானே.

(கோவை. கு. நடேசகவுண்டர்)